ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΙΙΙ
3 3

تركجه دن رومجه لغت

از

نيقولى الفتريادس

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΚΑΙ

ΤΩΝ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΤΗΣ Α. ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
LIBRAIRIE

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ καὶ Σας,
ἐν Γαλατᾷ, Καβαφὰν χὰν, 14.

1898

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως καταδιώκεται ὡς ἐκ τυποκλοπίας προερχόμενον.

Νικόλαος Σπανδωνίδης

معارف نظارت جليلهسنك ٢٧٩ نومرولى و ٢٢ محرم ١٣١٦ تاريخلى
رخصتنامهسيله طبع اولنمشدر

Oh! l'amour d'une mère!—amour que nul n'oublie!
Pain merveilleux qu'un dieu partage et multiplie!
Table toujours servie au paternel foyer!

Chacun en a sa part et tous l'ont tout entier! . . .

VICTOR HUGO.

ΤΗ

ΣΕΒΑΣΤΗ ΜΟΙ ΜΗΤΡΙ

ΕΛΕΝΗ Μ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

ΑΠΕΙΡΟΥ ΣΤΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Πρόλογος

«Οὐ πάνυ γε ῥᾴδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον,
«ἐφ' ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχει, χαλεπὸν
«γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρ-
«τεῖν.» (Ξενοφ. Ἀπομνημ.)

Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἀληθῶς μεγάλη παρατηρεῖται παρὰ τοῖς ὁμογενέσιν ἄμιλλα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἡδυεποῦς Ὀθωμανικῆς γλώσσης· καὶ δικαίως τοῦτο, διότι ὑπὸ τὴν φιλόμουσον προστασίαν τοῦ κραταιοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Χὰν τοῦ Β'— Ὅστις σὺθέποτε ἐπαύσατο πατρικῶς μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων καὶ τῆς παιδείας εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ὑπηκόους— πρέπει οἱ συνυπήκοοι λαοὶ οὕτω διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῶν γλωσσῶν στενώτερον νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλους καὶ συντελέσωσιν εἰς τὴν πρόοδον καὶ ἑαυτῶν καὶ τῆς χώρας, ἣν συγκατοικοῦσιν.

Ἐφιέμενοι δὲ τό γ' ἐφ' ἡμῖν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν λυσιτελῆ καὶ εὐγενῆ ταύτην τάσιν

τῶν ὁμογενῶν, ἀνελάβομεν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἔργου, ὅπερ ὡς ἐν χρόνῳ σχετικῶς βραχυτάτῳ ἐσπευσμένως ἐκπονηθέν, ἔχει μὲν βεβαίως τὰς ἐλλείψεις του, ἀλλ' ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἀναπληρώσωμεν αὐτὰς ἐν δευτέρᾳ ἐκδόσει, προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ.

Τὸ ἔργον, μικρότερον σχετικῶς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τοιούτου εἴδους συγγράμματα, εἶναι κυρίως προωρισμένον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν Γυμνασίων. Ὅθεν λοιπὸν προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν, ὅσον ἐνεστι, μικρὸν τὸ σχῆμα καὶ εὔωνον τὴν ἀξίαν, ἵνα ὁ μαθητὴς δύνηται νὰ φέρῃ αὐτὸ μεθ' ἑαυτοῦ.

Οὕτω λοιπὸν παραδίδοντες τῇ φίλῃ νεολαίᾳ τὸ παρὸν πόνημα, εὐελπιστοῦμεν ὅτι εὐμενῶς θέλει ἀποδεχθῇ αὐτό, ἐπιεικῶς κρίνουσα ἐπ' αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ ἔσται ἡ μόνη καλλίστη ἀμοιβὴ τῶν μόχθων ἡμῶν.

Ἐν Κων)πόλει, τῇ 1 Ἰουνίου 1898.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Ν. Ε.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

οὐ. = οὐσιαστικὸν
ἐ. = ἐπίθετον
ἀντ. = ἀντωνυμία
ρ. = ῥῆμα
μετ. = μετοχὴ
ἐπ. = ἐπίρρημα
πρόθ. = πρόθεσις
σύνδ. = σύνδεσμος
ἐπιφ. = ἐπιφώνημα
ῥρ. = ῥρῆσις
θ. = θηλυκὸν
ἐν. = ἐνικὸς
πλ. = πληθυντικὸς
ὁριστ. = ὁριστικὴ
προστ. = προστακτικὴ
εὐκτ. = εὐκτικὴ
ὑπερθ. = ὑπερθετικὸν
παραθ. = παραθετικὸν
ἐνεργ. = ἐνεργητικόν, -ὴ
παθ. = παθητικὸν
μέσ. = μέσον
οὐδ. = οὐδέτερον
ἀ. = ἀραβικὴ (λέξις)
π. = περσικὴ »
τ. = τουρκικὴ »

ξ. = ξένη
ἀλγ. = ἄλγεβρα
ἀνατ. = ἀνατομία
ἀριθμ. = ἀριθμητικὴ
ἀστρ. = ἀστρονομία
βοτ. = βοτανικὴ
γεωγρ. = γεωγραφία
γεωμ. = γεωμετρία
γραμμ. = γραμματικὴ
ἐν συνθ. = ἐν συνθέσει
ζ. = ζῷον
ζωολ. = ζωολογία
ἰατρ. = ἰατρικὴ
λογ. = λογικὴ
μαθημ. = μαθηματικὰ
μεταφ. = μεταφορικῶς
μηχ. = μηχανικὴ
νομ. = νομικὴ
παθολ. = παθολογία
φυσ. = φυσικὴ
φυσιολ. = φυσιολογία
χημ. = χημεία
ἐτ. = ἐτυμέκ
ὁλ. = ὁλμὰκ

ا. = ايلك او. = اولق

ΠΡΟΦΟΡΑ

ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΔΙ' ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

π	= τῷ γαλλικῷ	ὁ	= τῷ γαλλικῷ ch
δ	= » » d	ὁ	= » » eu
δζ	= » » dj	ὐ	= » » u
τσ	= » » t-h		

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ا

آلا

ا ἐλίφ, πρῶτον γράμμα τοῦ ἀραβοπερσικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμ. ἰσοδυναμεῖ τῇ μονάδι.

آ ἄ, ἐν ἀρχῇ μὲν λέξεως ἐπιφ. κλητικόν, ἐν τέλει δὲ ἐπιρ. ἀπειλῆς.

آب ἄπ, οὐ. π. ὕδωρ· ﻫﻮا — ἄπ-ου-χεβά, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀήρ= κλίμα· جاى — ἄπ-ου-χγιάτ, τὸ ὕδωρ τῆς ἀθανασίας.

اپ ἔπ, οὐ. ἀ. πατήρ· والبشر — ἔπ-ουλ-πεδέρ, ὁ πατὴρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους=ὁ Ἀδάμ. اجداد ἐπ-ουλ-πεδέρ — ἔπεν ἂν ὀξέδδεν, διαδοχικῶς· πληθ. ﻫﺎ.

اپا ἰπά', οὐ. ἀ. ἀποχή, ἄρνησις.

اپاجات ἰπαχάτ, οὐ. ἀ. ἄδεια· τὸ καθιστᾶναί τι θεμιτόν.

اپاد ἄπαδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ اپ ἐπέδ, ἀϊῶνες. — πόλις. — ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀκμαῖος.

اپاد ἄπαδάν, ἐ. π. καλλιεργημένος, ἀκμαῖος.

اپار ἐππάρ, ἐ. ἀ. βελονοπώλης.

اپاز ἄπανσίζ, ἐπ. τ. αἰφνιδίως.

اپاژ ἄπανόζ, οὐ. τ. ἔβενος.

اپاسلا ἰπτιχάς, οὐ. ἀ. ἀναζήτησις· ἔρις, συζήτησις.

اپتدا ἰπτιδά', οὐ. ἀ. ἔναρξις· ἰπτιδά', ἐπ. κατ' ἀρχάς.

اپتدائی ἰπτιδαΐ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀρχικός. [ρεῖν τινι.

ادار اپتدار ἰπτιδάρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιχειρ

اپتداء ἰπτιδά', οὐ. ἀ. νεωτερισμός, καινοτομία.

اپتذال ἰπτιζάλ, οὐ. ἀ. τὸ ὀλιγωρεῖν τινος, περιφρονεῖν.

اپدر ἐπδέρ, ἐ. ἀ. κόλουρος, κολοβός.

ابتسام ἐπτισάμ, οὐ. ἀ. χειδίαμα.
ابتكار ἐπτιχξάρ, οὐ. ἀ. ἡ ἐκ τοῦ ὕπνου λίαν πρωΐ ἔγερσις.
ابتلا ἐπτιλά, οὐ. ἀ. δοκιμασία, πειρασμός, τὸ ὑπόκεισθαι εἰς πάθος. [δομεῖν.
ابتنا ἐπτινά" (ιῦ), οὐ. ἀ. τὸ οἰκο-
ابتنا ἐπτινάεν, ἐπ.ἀ.ἐπὶ τῇ βάσει.
ابتهاج ἐπτιχάζ, οὐ. ἀ. εὐθυμία, χαρά.
ابجد ἐπδζεδ, ὄνομα ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου, ἔχοντος τὰ γράμματα κατατεταγμένα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν ὡς ἕπεται :

ابجد	هوز	حطى
4,3,2,1	7,6,5	10,9,8
كلمن	سعفص	
50,40,30,20	90,80,70,60	
قرشت	ثخذ	
400,300,200,100	700,600,500	
ضظغ		
1000,900,800		

ابجدي — ἐπδζῖτ χεσαπί, ἀλφαβητοαριθμητικὴ μέθοδος.
ابخر ἐπχέρ, οὐ. ἀ. ἡ ἐκ τοῦ στόματος ἐξιοῦσα ὀσμή, ἀποφορά.
ابد ἐπεδ, οὐ.ἀ. αἰωνιότης· αἰών· — ال ابى ἰλ-ελ-ἐπεδ, αἰωνίως.
ابدا ἐπεδεν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως, διὰ παντός.
ابدار ἀπδάρ, οὐ. π. ὑγρός· στιλπνός· ὡραῖος.

ابداع ἰπδά', οὐ. ἀ. ἐφεύρεσις, ἀνακάλυψις.
ابدال ἰπδάλ, οὐ. ἀ. ἀλλαγή.
ابدست ἀπδέστ, οὐ.π. νίψιμον τῶν χειρῶν θρησκευτικὸς καθαρισμὸς πρὸ τῆς προσευχῆς παρὰ τοῖς μουσουλμάνοις).
ابدستجان ἀπδέστ-χανέ, οὐ. π. ἀναγκαῖον, ἀπόπατος.
ابدية ἐπεδιγέτ, οὐ.ἀ. αἰωνιότης.
ابر ἔπρ, οὐ. π. νέφος.
ابراء ἰπρά', οὐ. ἀ. ἐξόφλησις — ساذى ἰπρά'σενδί, ἐξοφλητικόν.
ابراى ἰπράδ, οὐ. ἀ. ψύχειν, ψυχραίνειν.
ابراز ἰπράζ, οὐ. ἀ. δεικνύειν· παρουσιάζειν ἔγγραφον.
ابرام ἰπράμ, οὐ. ἀ. ἐπίμονος παράκλησις, ἀντίστασις.
ابرة ἐπρέδ, ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ ابر — حامى χουμάΐ ἐπρέδ, διαλείπων πυρετός. [ῥῦς.
ابرو ἐπρού, οὐ. τ. βλεφαρίδες, ὀ
ابره ἰπρέ-οὐ.ἀ. βελόνη· δείκτης.
ابريشم ἰπριδίμ, οὐ. ἀ. μεταξοκλωστή. [πρίκι.
ابريق ἰπρίκ, οὐ. ἀ. προχόη, ἰμ
ابزار ἔπτ, οὐ. ἀ. μασχάλη.
ابطا ἰπτά, οὐ. ἀ. ἀναβολή, ἀργοπορία.
ابطال ἰπτάλ, οὐ. ἀ. ἀκύρωσις, ματαίωσις.
ابعاد ἰπτά'δ, οὐ. ἀ. ἀπομάκρυνσις.

ابقا ἰπκά, οὐ. ἀ. διατήρησις εἰς θέσιν, διαιώνισις.
ابكم ἰπκέμ, ἐ. ἀ. βωβός, ἄλαλος.
ابلا ἀπλά, οὐ. τ. πρεσβυτέρα ἀδελφή.
ابلاغ ἰπλάγ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναβιβάζειν· τὸ συμπληρεῖν.
ابلغ ἐπλάγ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ بليغ.
ابله ἐπλέχ, ἐ. ἀ. ἠλίθιος, βλάξ.
ابليس ἰπλίς, οὐ. ἀ. διάβολος.
ابن ἴπν, οὐ. ἀ. υἱός· πληθ. ابنا.
ابنا ἰπνά, οὐ.ἀ.κτίζειν, οἰκοδομεῖν.
ابنيه ἐπνιγέ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ بنى.
ابو ἐπού, οὐ. ἀ. πατήρ· الفتح — ἐπ-φυλ-φέτχ, πορθητής.
ابواب ἐπδάπ, πλ. τοῦ باب.
ابوين ἐπουδείν, οὐ. ἀ. θυϊκὸς τοῦ προηγ. οἱ γονεῖς.
ابه ἐπέ, οὐ. τ. ματα. [σάφεια.
ابهام ἰπχάμ, οὐ. ἀ. ἀμφιλογία, ἀ
ابهر ἀπουρδζουπούρ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ἄλλ' ἀντ' ἄλλων· πρόστυχος.
ابهق ساوق ἀπούχ σαπούχ, ἐ. τ. ἀλλόκοτος.
ابيض ἐπγέζ, ἐ.ἀ. λευκός.
اپ ἄπ, ἐπ. τ. σφόδρα, πολύ· — اجيق ἄπ ἀτσήχ, ὁλοάνοικτος.
آت ἄτ, οὐ. τ. ἵππος· سيكى — آت σινεγί, ἀλογόμυια.
ات ἔτ. οὐ. τ. κρέας, σάρξ.
اتا ἀτά, οὐ. τ. πατήρ· ل — ἀταλάρ, πρόγονοι.

اتاى ἐτπά', οὐ. ἀ. πλ. τοῦ باى.
اتباع ἰττπά', οὐ. ἀ. εὐπείθεια, ὑπακοή.
اتحاد ἰττιχάδ, οὐ.ἀ. ἑνότης, συμφωνία· مزلق — ἰττιχαδιζλήχ, διαφωνία.
اتحاذ ἰττιχάζ, οὐ.ἀ. τὸ προτιμᾶν.
اتساع ἰττσά', οὐ. ἀ. ἐπέκτασις.
اتش ἀτές, οὐ.π. πῦρ. [διαστολή.
اتشپاره ἀτεσπαρέ, οὐ.ἀ. σπινθήρ.
اتشپرست ἀτεσπερέστ, οὐ. π. πυρολάτρης.
اتشدژ ἀτεσδζί, οὐ.π. θερμαστής.
اتشمك ἀτεσμάκ, ρ.τ. φιλονεικεῖν.
اتشناك ἀτεσνάκ, ἐ. π. ὁ καίων.
اتشلو ἀτελάλού, ἐ. τ. πυρόεις, φλογερός. [σβείας.
اتشه ἀταδέ, ξ. ἀκόλουθος πρε
اتصال ἰττσιάλ, οὐ. ἀ. ἕνωσις, συνάφεια.
اتى ἀτγή, οὐ. τ. ὑφάδιον, μίτος.
اتفاق ἰττιφάκ, οὐ. ἀ. σύμπτωσις· ὁμόνοια, συμμαχία· مز — ἰττιφακσίζ, οὐ. τ. ἀσύμφωνος· — ال على ἀλ-ελλ-ιττιφάκ, ἐπ. ἀ. ἐκ συμφώνου.
اتفاقسزلق ἰττιφακσιζλήχ. οὐ. τ. ἀσυμφωνία, ἔρις. [φόβος.
اتقا ἰττκά', οὐ. ἀ. προφύλαξις,
اتك ἐτέκ, οὐ. τ. ποδὶα φορέματος· ى — طاغ τὰγ ἐτεγί, κλιτύς.
اتلاف ἰτλάφ, οὐ. ἀ. τὸ φθείρειν· τὸ ἀπολλύναι.

آحد ἀχάδ, ε. ἀ. εἷς, μονάς.
احداث ἰχδάς, οὐ. ἀ. ἐπινόησις, ἐφεύρεσις. [τὸ καίειν.
احراق ἰχράκ, οὐ. ἀ. πυρπόλησις.
احراز ἰχραζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξιοῦσθαι.
احرام ἰχράμ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσίς τινος ὡς παρανόμου.
احسان ἰχσάν, οὐ. ἀ. εὐεργέτημα, τὸ ὠφελεῖσθαι· πλ. ειᾶ .
احصا ἰχσά', οὐ. ἀ. ἀρίθμησις.
احضار ἰχζάρ, οὐ. ἀ. προσαγωγή· — ἰχζὰρ ἐτ. κάμνειν νὰ παρουσιασθῇ. [τινα.
احظاظ ἰχζάζ, οὐ. ἀ. τὸ χαροποιεῖν
آحقر ἀχκάρ, ἐ. ἀ. συγκριτ. τοῦ حقير .
احفاد ἀχφάδ, πλ. τοῦ حفيد .
احقاق ἰχκάκ, οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις.
احكام ἰχκιάμ, οὐ. ἀ. στερέωσις, ἐνίσχυσις.
احمال ἰχμάλ, οὐ. ἀ. φορτόνειν.
آحمر ἀχμέρ, ἐ. ἀ. ἐρυθρός.
آحمق ἀχμάκ, ἐ. τ. βλάξ, εὐήθης — لق — ἀχμακλήκ, βλακία.
احوال ἀχβάλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ حال.
احيا ἰχγιά, οὐ. ἀ. ἀναγέννησις, ἀναζωογόνησις.
اخ ἄχ καὶ ἔχ, οὐ. ἀ. ἀδελφός.
اخبار ἀχπάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خبر.
اختام ἰχτιτάμ, οὐ. ἀ. συμπλήρωμα, συμπέρασμα, τέρμα.
آختر ἀχτὲρ ἀστήρ· — شناس ἀχτὲρ σινάς, ἀστρονόμος.

اختياطاً ἰχτιγιάτεν, ἐτ. ἀ. ἐπιφυλάξεις. [λακτικῶς.
احتياط ἰχτιγιάτ, οὐ. ἀ. περίσκεψις, ἐπιφύλαξις.
احتياج ἰχτιάζ (حاجت), οὐ. ἀ. ἀνάγκη, ἔνδεια.
احتناب ἰχτινάπ, οὐ. ἀ. ἀποχή.
احتمال ἰχτιμάλ (حمل), οὐ. ἀ. πιθανότης. [βάνειν.
احتوا ἰχτιβά', οὐ. ἀ. τὸ περιλαμ-
احتواج ἰχτιάζ (حاجت), οὐ. ἀ. ἀνάγκη, ἔνδεια.
احتياط ἰχτιγιάτ, οὐ. ἀ. περίσκεψις, ἐπιφύλαξις. [λακτικῶς.
احتياطاً ἰχτιγιάτεν, ἐτ. ἀ. ἐπιφυ-

آحد ἀχάδ, ε. ἀ. εἷς, μονάς.
احداث ἰχδάς, οὐ. ἀ. ἐπινόησις, ἐφεύρεσις. [τὸ καίειν.
احراق ἰχράκ, οὐ. ἀ. πυρπόλησις.
احراز ἰχραζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξιοῦσθαι.
احرام ἰχράμ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσίς τινος ὡς παρανόμου.
احسان ἰχσάν, οὐ. ἀ. εὐεργέτημα, τὸ ὠφελεῖσθαι· πλ. ειᾶ .
احصا ἰχσά', οὐ. ἀ. ἀρίθμησις.
احضار ἰχζάρ, οὐ. ἀ. προσαγωγή· — ἰχζὰρ ἐτ. κάμνειν νὰ παρουσιασθῇ. [τινα.
احظاظ ἰχζάζ, οὐ. ἀ. τὸ χαροποιεῖν
آحقر ἀχκάρ, ἐ. ἀ. συγκριτ. τοῦ حقير .
احفاد ἀχφάδ, πλ. τοῦ حفيد .
احقاق ἰχκάκ, οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις.
احكام ἰχκιάμ, οὐ. ἀ. στερέωσις, ἐνίσχυσις.
احمال ἰχμάλ, οὐ. ἀ. φορτόνειν.
آحمر ἀχμέρ, ἐ. ἀ. ἐρυθρός.
آحمق ἀχμάκ, ἐ. τ. βλάξ, εὐήθης — لق — ἀχμακλήκ, βλακία.
احوال ἀχβάλ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ حال.
احيا ἰχγιά, οὐ. ἀ. ἀναγέννησις, ἀναζωογόνησις.
اخ ἄχ καὶ ἔχ, οὐ. ἀ. ἀδελφός.
اخبار ἀχπάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خبر.
اختام ἰχτιτάμ, οὐ. ἀ. συμπλήρωμα, συμπέρασμα, τέρμα.
آختر ἀχτὲρ ἀστήρ· — شناس ἀχτὲρ σινάς, ἀστρονόμος.

آجنه‌جق ἰζτιράχ, οὐ. ἀ. τὸ τραυματίζεσθαι.
اجتسار ἰζτισάρ, οὐ. ἀ. τόλμη.
اجتماع ἰζτιμά', οὐ. ἀ. συνάθροισις.
اجتناب ἰζτινάπ, οὐ. ἀ. ἀποχή.
اجداد ἰζζδάδ, οὐ. ἀ. πλ. جد .
اجرا ἰζζρά, οὐ. ἀ. ἐκτέλεσις.
اجرام ἰζζράμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ جرم .
اجرت οὐζζρέτ, οὐ. ἀ. μισθός, ἀναμοιβή. [ράμακα.
اجزا ἰζζά', οὐ. ἀ. πλ. τοῦ جزء — آجزاخانه ἰζζαχανέ, οὐ. τ. φαρμακεῖον. [ποιός.
اجزاجى ἰζζαζῆ, οὐ. τ. φαρμακο-
اجساد ἰζζσάδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ جسد .
آجقمق ἀζζικμάκ, ρ. τ. πειᾶν.
اجل ἰζζέλ, οὐ. ἀ. θάνατος· μοῖρα.
اجل ἰζζέλ, ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ جليل.
اجلال ἰζζλάλ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον.
آجلق ἀζζλήκ, οὐ. τ. πεῖνα.
اجماع ἰζζμά', οὐ. ἀ. ἕνωσις, συμφωνία, συνάθροισις.
اجمال ἰζζμάλ, οὐ. ἀ. σύνοψις.
اجمالا ἰζζμάλεν, ἐπ. ἀ. συνοπτικῶς.
آجمق ἀζζμάκ, ρ. τ. ἀναίσθητος.
اجناد ἰζζνάδ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ جند.
اجنبى ἰζζνεπί, οὐ. ἀ. ἀλλότριος, ἀλλοδαπός, ξένος.
اجنبيه ἰζζνεπιγιέ, θ. τοῦ προηγ. آجنبى ἀζζένταν, ξ. πράκτωρ.
اجنمق ἀζζινμάκ, ρ. τ. λυπεῖσθαι.
آجنه‌جق ἀζζινατζάκ, ἐ. τ. ἀξιολύπητος.

احتراع اختراع ἐχτιρά', οὐ. ἀ. ἐφεύρεσις.
احتصار اختصار ἐχτισάρ, οὐ. ἀ. συντομία.
احتصاص اختصاص ἐχτισάς, οὐ.ἀ. εἰδικότης· φιλία. [σθαι.
احتقار اختقار ἐχτιρά', οὐ. ἀ. τὸ κρύπτε-
احتلاس اختلاس ἐχτιλάς, οὐ. ἀ. ἁρπαγή.
احتلاط اختلاط ἐχτιλάτ, οὐ. ἀ. ἀνάμιξις, σχέσις. [διαφωνία.
احتلاق اختلاق ἐχτιλάφ, οὐ. ἀ. διαφορά,
احتناق اختناق ἐχτινάκ, οὐ. ἀ. ἀπαγχονίζειν, πνῖξις.
احتيار اختيار ἐχτιγιάρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. γέρων· — ἐκλογή.
احتيارى اختيارى ἐχτιγιαρί, ἐ. ἀ. ἑκούσιος, προαιρετικός.
آخر آخار ἀχάρ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τελευταῖος· ἄλλος.
آخذ آخذ ἄχζ, οὐ. ἀ. λῆψις· ا— ἄχζ ἐτ. ρ. ἀ. τ. λαμβάνειν. [ζωή.
آخرة آخرة ἀχηρέ, οὐ. ἀ. ἡ μέλλουσα
اخراج اخراج ἐχράζ, οὐ. ἀ. ἔξωσις, ἐξαγωγή. [ἀτιμάζειν.
اخزا اخزا ἀχζά', οὐ. ἀ. ἐξευτελίζειν,
اخشاب اخشاب ἀχσάπ, οὐ.ἀ. πλ.τοῦ χσ, ξύλα, ξύλινον οἰκοδόμημα.
اخطار اخطار ἀχτάρ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ خطر.
اخشام اخشام ἀχσάμ, οὐ. τ. ἑσπέρα, νύξ· لين— ἀχσὰμ λεῖν κατὰ τὸ ἑσπέρας.
اخطا اخطا ἀχτά', οὐ. ἀ. τὸ σφάλλειν, τὸ ἁμαρτάνειν.
اخطار اخطار ἐχτάρ, οὐ. ἀ. ὑπενθύμισις.
اخفا اخفا ἐχφά', οὐ. ἀ. τὸ κρύπτειν.

اخلاص اخلاص ἐχλάς, οὐ. ἀ. φιλία· εἰλικρινής.
اخلاط اخلاط ἀχλάτ, οὐ. τ. ἀγριοαπίδι.
اخلاف اخلاف ἀχλάφ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ خلف.
اخلاق اخلاق ἀχλάχ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ خلق· χούλχ, ἦθη· — علم ἦλμ-ι-ἀχλάχ, ἠθικὴ φιλοσοφία.
اخلال اخلال ἐχλάλ (خلل), οὐ. ἀ. διατάραξις. [σβύνειν.
اخماد اخماد ἐχμάδ, οὐ. ἀ. σβύνειν, κατα-
اخوان اخوان ἐχβάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ اخ ἔχ.
اخوت اخوت οὐχουδέτ, οὐ.ἀ. ἀδελφότης, εὐμπνοια.
آخور آخور ἀχούρ, οὐ. π. σταῦλος.
آد آد ἄδ, οὐ. τ. ὄνομα· ك—سنك σενὶν ἀδὶν νέ ὄιρ, πῶς ὀνομάζεσαι;
ادا ادا ἐδά', οὐ.ἀ. ἀπότισις· ἔπαρσις.
اداب اداب ἀδάπ, οὐ.ἀ.πλ.τοῦ ادب ἐδέπ.
ادات ادات ἐδάτ, οὐ. ἀ. ἐργαλεῖον, σύνδεσμος, κατάληξις (γραμμ.), μηχανή· πλ. اداوات ἐδέδάτ.
اداره ادارة ἰδαρέ, οὐ. ἀ. κυβέρνησις· διεύθυνσις· οἰκιακὴ οἰκονομία.
اداره‌لو ادارەلو ἰδαρελού, ἐ. τ. οἰκονομικός.
اداش اداش ἀδάς, ἐ. τ. ὁμώνυμος.
اداك اداك ἀδάκ, οὐ. τ. τάξιμον, ὑπόσχεσις. [κοσμιότης.
ادب ادب ἐδέπ, οὐ. ἀ. χρηστὰ ἤθη, ἀναιδής. [τυχία.
ادبار ادبار ἰδπάρ, οὐ. ἀ. συμφορά, ἀ-
ادباء ادباء ἰδπανέ, ἐπ. ἀ. κοσμίως.

ادبيات ادبيات ἐδεπιγιάτ, οὐ.ἀ. ἠθικότης, πολιτισμός· — فن ϕὲν-ι-ἐδεπιγιάτ, φιλολογία.
ادخار ادخار ἰδχάρ, οὐ. ἀ. ἀποθηκεύειν.
ادخال ادخال ἰδχάλ, οὐ. ἀ. εἰσαγωγή.
ادرار ادرار ἰδράρ, οὐ. ἀ. οὖρον.
ادراك ادراك ἰδράχ, οὐ.ἀ. ὀξύνοια, καταλήψις· ا—ἰδράχ ἐτ. καταλαμβάνειν. [ρισμός.
ادعا ادعا ἰδιά', οὐ. ἀ. ἀξίωσις, διϊσχυ-
ادعام ادغام ἰδγάμ, οὐ. ἀ. κρᾶσις, ἀφομοίωσις (γραμμ.)
ادلا ادلا ἀδλή, ἐ. τ. ὀνομαστός, διάσημος· شائلو — ἀδλὴ ἀνλή, περίφημος.
ادم ادم ἀδὲμ καὶ ἀδάμ, οὐ. ἀ. ὁ Ἀδάμ· ἀνθρωπος· ὑπηρέτης· ك — πένε ἀδέμ, τὸ ἀνθρώπινον γένος· πλ. ادمان ἐδεμάν.
ادم ادم ἀδήμ, οὐ. τ. πήδημα, βῆμα.
ادملك ادملك ἀδαμλήκ, οὐ. τ. ἀνθρωπότης, εὐγένεια. [πινος.
ادمى ادمى ἀδεμί, ἐ. ἀ. θνητός, ἀνθρώ-
ادنا ادنا ἐδνά, ἐ.ἀ.συγκρ. τοῦ دنى δενί.
ادوات ادوات ἐδεβάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ اداة.
ادوار ادوار ἐδβάρ, πλ. τοῦ دور δέβρ.
ادیان ادیان ἐδιάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ دين.
ادیب ادیب ἐδίπ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. εὐγενής, φιλολόγος. [πτειν.
اذا اذا ἐζά, οὐ. ἀ. κάκωσις, τὸ βλά-
اذایه اذایه ἰζαπέ, οὐ.ἀ.ἀνάλυσις, τῆξις.
اذعاج اذعاج ἰζ'άδζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνησυχεῖν, στενοχωρεῖν.

اذكيا اذكيا ἐζκιγιά, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ذكى.
ازال ازال ἰζλάλ, οὐ. ἀ. ταπείνωσις, ἐξευτελισμός.
ازلا ازلا ἐζιλλέ, ἐ. ἀ. πλ. ذليل.
ازلى ازلى ἰζίν, οὐ. ἀ. ἀδεια, ἀποφοριπή· — οὖζν, οὐ. ἀ. οὖς.
ازواق ازواق ἐζβάκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ذوق.
ازيت ازيت ἐζιγιέτ, οὐ. ἀ. βάσανον, τυραννία, πάθος.
ار ار ἔρ, οὐ. τ. ἀνήρ, (ὁ) σύζυγος· — ارمق ὑπανδρεύεσθαι.
ارا ارا ἀρά, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἐν τῷ μέσῳ, τὸ ἐν τῷ μεταξύ· — μετ. π. ὁ περιεχόμενος, στολίζων.
ارا ارا ἀρά', πλ. τοῦ رای ῥέγ.
ارائه ارائه ἰραέ, οὐ. ἀ. δεικνύειν, προσφέρειν.
اراده ارادة ἰραδέ καὶ ارادت ἰραδέτ, οὐ. ἀ. θέλησις, διαταγή· ك—ـنه πὰ ἰραδέτ σενιγιέ, αὐτοκρατορικῷ διατάγματι.
اراضى اراضى ἐραζί, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ارض.
آراپه آراپه ἀραπά, οὐ. τ. φορεῖον, ἅμαξα· ى— ἀραπαδζή, ἁμαξηλάτης. [ρευνᾶν.
اراشدرمق اراشدرمق ἀραστηρμάκ, ρ. τ. διε-
اراقه اراقه ἰρακά, οὐ. ἀ. τὸ χύνειν.
ارالق ارالق ἀραλήκ, οὐ. τ. τὸ μεταξύ.
ارالمق ارالمق ἀραλμάκ, ρ. τ. ἀραιοῦσθαι, ἀραίωσις.
ارام ارام ἀράμ, οὐ. π. ἀνάπαυσις, τὸ διαμένειν. [νᾶν.
ارامق ارامق ἀραμάκ, ρ.τ. ζητεῖν, ἐρευ-

ازمقلق أزمقلق, ج. ـات, ا. ت. آلة موسيقية.
ازمك أزمك, ج. ـات, ا. ت. مزمار.
ازمل أزمل, ج. ـات, ا. ت. مزمار.
ازمن أزمن, ج. ـات, ا. ت. زمن.
ازمنه أزمنة, ج. ـات, ا. ت. زمن.
ازمه أزمة, ج. ـات, ا. ت. أزمة.
ازن أزن, ج. ـات, ا. ت. أزن.
ازنار أزنار, ج. ـات, ا. ت. زنار.
ازنبار أزنبار, ج. ـات, ا. ت. زنبار.
ازنبق أزنبق, ج. ـات, ا. ت. زنبق.
ازنجار أزنجار, ج. ـات, ا. ت. زنجار.
ازنجفر أزنجفر, ج. ـات, ا. ت. زنجفر.
ازنجل أزنجل, ج. ـات, ا. ت. زنجل.
ازنجلق أزنجلق, ج. ـات, ا. ت. زنجلق.
ازنجليه أزنجلية, ج. ـات, ا. ت. زنجلية.
ازنجيه أزنجية, ج. ـات, ا. ت. زنجية.
ازنخار أزنخار, ج. ـات, ا. ت. زنخار.
ازنخل أزنخل, ج. ـات, ا. ت. زنخل.
ازنخلق أزنخلق, ج. ـات, ا. ت. زنخلق.
ازنخليه أزنخلية, ج. ـات, ا. ت. زنخلية.
ازنخيه أزنخية, ج. ـات, ا. ت. زنخية.
ازنزار أزنزار, ج. ـات, ا. ت. زنزار.
ازنزخت أزنزخت, ج. ـات, ا. ت. زنزخت.
ازنزخر أزنزخر, ج. ـات, ا. ت. زنزخر.
ازنزخل أزنزخل, ج. ـات, ا. ت. زنزخل.
ازنزخلق أزنزخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزخلق.
ازنزخليه أزنزخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزخلية.
ازنزخيه أزنزخية, ج. ـات, ا. ت. زنزخية.
ازنزلخت أزنزلخت, ج. ـات, ا. ت. زنزلخت.
ازنزلخر أزنزلخر, ج. ـات, ا. ت. زنزلخر.
ازنزلخل أزنزلخل, ج. ـات, ا. ت. زنزلخل.
ازنزلخلق أزنزلخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزلخلق.
ازنزلخليه أزنزلخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزلخلية.
ازنزلخيه أزنزلخية, ج. ـات, ا. ت. زنزلخية.
ازنزليخت أزنزليخت, ج. ـات, ا. ت. زنزليخت.
ازنزليخر أزنزليخر, ج. ـات, ا. ت. زنزليخر.
ازنزليخل أزنزليخل, ج. ـات, ا. ت. زنزليخل.
ازنزليخلق أزنزليخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزليخلق.
ازنزليخليه أزنزليخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزليخلية.
ازنزليخيه أزنزليخية, ج. ـات, ا. ت. زنزليخية.
ازنزيخت أزنزيخت, ج. ـات, ا. ت. زنزيخت.
ازنزيخر أزنزيخر, ج. ـات, ا. ت. زنزيخر.
ازنزيخل أزنزيخل, ج. ـات, ا. ت. زنزيخل.
ازنزيخلق أزنزيخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزيخلق.
ازنزيخليه أزنزيخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزيخلية.
ازنزيخيه أزنزيخية, ج. ـات, ا. ت. زنزيخية.
ازنزيلخت أزنزيلخت, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخت.
ازنزيلخر أزنزيلخر, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخر.
ازنزيلخل أزنزيلخل, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخل.
ازنزيلخلق أزنزيلخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخلق.
ازنزيلخليه أزنزيلخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخلية.
ازنزيلخيه أزنزيلخية, ج. ـات, ا. ت. زنزيلخية.
ازنزيليخت أزنزيليخت, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخت.
ازنزيليخر أزنزيليخر, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخر.
ازنزيليخل أزنزيليخل, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخل.
ازنزيليخلق أزنزيليخلق, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخلق.
ازنزيليخليه أزنزيليخلية, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخلية.
ازنزيليخيه أزنزيليخية, ج. ـات, ا. ت. زنزيليخية.
ازنزيليه أزنزيلية, ج. ـات, ا. ت. زنزيلية.
ازنزيه أزنزية, ج. ـات, ا. ت. زنزية.
ازنق أزنق, ج. ـات, ا. ت. زنق.
ازنقار أزنقار, ج. ـات, ا. ت. زنقار.
ازنقل أزنقل, ج. ـات, ا. ت. زنقل.
ازنقلق أزنقلق, ج. ـات, ا. ت. زنقلق.
ازنقليه أزنقلية, ج. ـات, ا. ت. زنقلية.
ازنقيه أزنقية, ج. ـات, ا. ت. زنقية.
ازنكار أزنكار, ج. ـات, ا. ت. زنكار.
ازنكل أزنكل, ج. ـات, ا. ت. زنكل.
ازنكلق أزنكلق, ج. ـات, ا. ت. زنكلق.
ازنكليه أزنكلية, ج. ـات, ا. ت. زنكلية.
ازنكيه أزنكية, ج. ـات, ا. ت. زنكية.
ازنلق أزنلق, ج. ـات, ا. ت. زنلق.
ازنليه أزنلية, ج. ـات, ا. ت. زنلية.
ازنيه أزنية, ج. ـات, ا. ت. زنية.
ازه أزه, ج. ـات, ا. ت. أزه.
ازهار أزهار, ج. ـات, ا. ت. أزهار.
ازهر أزهر, ج. ـات, ا. ت. أزهر.
ازهل أزهل, ج. ـات, ا. ت. أزهل.
ازهلق أزهلق, ج. ـات, ا. ت. أزهلق.
ازهليه أزهلية, ج. ـات, ا. ت. أزهلية.
ازهيه أزهية, ج. ـات, ا. ت. أزهية.
ازوت أزوت, ج. ـات, ا. ت. أزوت.
ازوتيه أزوتية, ج. ـات, ا. ت. أزوتية.
ازور أزور, ج. ـات, ا. ت. أزور.
ازوليه أزولية, ج. ـات, ا. ت. أزولية.
ازيد أزيد, ج. ـات, ا. ت. أزيد.
ازيدار أزيدار, ج. ـات, ا. ت. أزيدار.
ازيدل أزيدل, ج. ـات, ا. ت. أزيدل.
ازيدلق أزيدلق, ج. ـات, ا. ت. أزيدلق.
ازيدليه أزيدلية, ج. ـات, ا. ت. أزيدلية.
ازيديه أزيدية, ج. ـات, ا. ت. أزيدية.
ازيل أزيل, ج. ـات, ا. ت. أزيل.
ازيلق أزيلق, ج. ـات, ا. ت. أزيلق.
ازيليه أزيلية, ج. ـات, ا. ت. أزيلية.
ازيه أزية, ج. ـات, ا. ت. أزية.
اس أس, ج. ـات, ا. ت. أس.
اسار أسار, ج. ـات, ا. ت. أسار.
اسبار أسبار, ج. ـات, ا. ت. أسبار.
اسبارتين أسبارتين, ج. ـات, ا. ت. أسبارتين.
اسبارتينه أسبارتينة, ج. ـات, ا. ت. أسبارتينة.
اسبارتينيه أسبارتينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارتينية.
اسبارتيه أسبارتية, ج. ـات, ا. ت. أسبارتية.
اسبارطين أسبارطين, ج. ـات, ا. ت. أسبارطين.
اسبارطينه أسبارطينة, ج. ـات, ا. ت. أسبارطينة.
اسبارطينيه أسبارطينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارطينية.
اسبارطيه أسبارطية, ج. ـات, ا. ت. أسبارطية.
اسبارين أسبارين, ج. ـات, ا. ت. أسبارين.
اسبارينه أسبارينة, ج. ـات, ا. ت. أسبارينة.
اسبارينيه أسبارينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارينية.
اسبارنين أسبارنين, ج. ـات, ا. ت. أسبارنين.
اسبارنينه أسبارنينة, ج. ـات, ا. ت. أسبارنينة.
اسبارنينيه أسبارنينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارنينية.
اسبارنيه أسبارنية, ج. ـات, ا. ت. أسبارنية.
اسبارنيين أسبارنيين, ج. ـات, ا. ت. أسبارنيين.
اسبارنيينه أسبارنيينة, ج. ـات, ا. ت. أسبارنيينة.
اسبارنيينيه أسبارنيينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارنيينية.
اسبارنيينيه أسبارنيينية, ج. ـات, ا. ت. أسبارني

استفسار ἱστιφσάρ, οὐ. ἀ. τὸ πυνθάνεσθαι, τὸ ἐρωτᾶν.
استفهام ἱστιφχάμ, οὐ.ἀ.ἐρώτησις.
استقامت ἱστικαμέτ, οὐ.ἀ.εὐθύτης, τιμιότης.
استقبال ἱστικπάλ, οὐ. ἀ. προϋπάντησις, ὑποδοχή· τὸ μέλλον· μέλλων (γραμμ.). Ἴ— ἱστικπάλεν, ἐν τῷ μέλλοντι.
استقرار ἱστικράρ, (γρᾶ) οὐ.ἀ. στερέωσις, ἐπικύρωσις.
استقراض ἱστικραζ, οὐ. ἀ. δάνειον.
استقسام ἱστικσάμ, οὐ. ἀ. συνάντησις. [Θεσις.
استكا ἱστέκ, οὐ.τ.ἐπιθυμία, διάστκراه ἱστικραάχ, οὐ. ἀ. ἀποστροφή,ἀπέχθεια.
استكمال ἱστικμάλ, οὐ.ἀ.συμπλήρωσις· τελειοποίησις.
استلذاذ ἱστιλζάζ, οὐ. ἀ. τὸ τέρπεσθαι. [ἀνάγκη.
استلزام ἱστιλζάμ, οὐ. ἀ. χρεία,
استماع ἱστιμά', οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν.
استمداد ἱστιμδάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπικαλεῖσθαι βοήθειαν.
استمرار ἱστιμράρ, οὐ.ἀ.παράτασις. Ἴ— ἱστιμράρεν, διαρκῶς.
استمنا ἱστεμέκ, ρ. τ. ἐπιθυμᾷν, θέλειν. [ζεσθαι.
استناد ἱστινάδ, οὐ. ἀ. τὸ στηρίστنباط ἱστινπάτ, οὐ. ἀ. συμπεραίνειν.
استنطاق ἱστιντάκ, οὐ.ἀ.ἀνάκρισις.

استهلاك ἱστιφλάκ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπικαλεῖσθαι μαρτυρίαν.
استصحاب ἱστισχάπ, οὐ. ἀ. τὸ προστατεύειν τινά. [δοκιμάζειν.
استصواب ἱστισβάπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιστطلاع ἱστιτλά', οὐ. ἀ. τὸ πληροφορεῖσθαι.
استظهار ἱστιζχάρ, οὐ. ἀ. αἰτεῖν προστασίαν. [ζεσθαι.
استعارة ἱστι'αρέ, οὐ. ἀ. τὸ δανείستعانة ἱστι'ανέ, οὐ. ἀ. τὸ ζητεῖν συνδρομήν.
استعجال ἱστι'ζάλ, οὐ. ἀ. βία.
استعداد ἱστι'δάδ, οὐ. ἀ. ἱκανότης, κλίσις φυσική, εὐφυΐα.
استعفا ἱστι'φά, οὐ. ἀ. παραίτησις.
استعمال ἱστι'λά, οὐ. ἀ. ὕψωσις.
استعلام ἱστι'λάμ (με), οὐ.ἀ.τὸ ζητεῖν ἐπισήμως πληροφορίας.
استعمال ἱστι'μάλ(λε),οὐ.ἀ.χρῆσις.
استغراب ἱστιγράπ (γαιπ), οὐ. ἀ. θάμβος, ἔκπληξις.
استغراق ἱστιγράκ (γρ), οὐ. ἀ. τὸ βυθίζεσθαι.
استغفار ἱστιγφάρ, οὐ. ἀ. ἡ παρὰ Θεοῦ αἴτησις ἀφέσεως· ωὶ — ἐσταγφουρλ-λάχ· ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ, μὴ γένοιτο.
استغنا ἱστιγνά', οὐ.ἀ. ἀκαταδεξία, τὸ εἶναί τινα ἐκτὸς ἀνάγκης.
استفادة ἱστιφαδέ, οὐ. ἀ. κέρδος, ὠφέλεια. [νωσις.
استفراد ἱστιφράδ, οὐ. ἀ. ἀπομό-

استعمال ἱστιζζάκ, οὐ. ἀ. ἐξικέκ, ρ.τ.τρίβειν.πιέζειν.
استعمل ἱστιζμέλ, πλ. τοῦ ωλη .
استعمل ἱστιζμέκ, ρ. τ. τρίβειν. συντρίβειν. [διστή, μολόδους.
استغ ἀζού καὶ ἀζή ἢ ωὐ — ἀζήستفار ἱστιφάρ, πλ. τοῦ ο ας.
استفراغ ἱστιφράγ, οὐ. τ. τροφή, εὐεστρاژر ἐζδήρ,οὐ.π. δράκων. [γεσία.
استس ἱστάς, οὐ. ἀ. θεμέλιον, βάσις.
استرلت ἱστρέτ, οὐ.ἀ. αἰχμαλωσία.
استاس ἱστάς, πλ. τοῦ ωλ . [λῆθῶς.
استاسا ἱστάσεν, ἐπ. ἀ. ἀρχικῶς· ἀστاقل ἱστακίλ, πλ. τοῦ ωλ.
استان ἱστάν, ἐ.καὶ ἐπ. π. εὔκολος, εὐκόλως.
استبت ἱστγίτ, οὐ. ἀ. βλάβη.
استراحت ἱστιράχάτ, οὐ. ἀ. ἀνάστرحم ἱστιρχάμ οὐ. ἀ. τὸ ἐλεῖστرجا ἱστιρζά, οὐ. ἀ. τὸ παραστرخص ἱστιρχάρ. οὐ.ἀ. περιφρόνησις,στبرق ἱστιχάκ, οὐ. ἀ. ἀξία.
استكبار ἱστιχκιάμ, οὐ. ἀ. παγίωσις,στερέωσις,ρρουριον. [σθαι.
استحمام ἱστιχμάμ, οὐ. ἀ. τὸ λούεστخبار ἱστιχπάρ, οὐ.ἀ.τ. τὸ πληροφορεῖσθαι.
استدعاء ἱστιχτάμ, οὐ. ἀ. τὸ ἔχειν τινὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.
استخراج ἱστιχρράζ,οὐ.ἀ.τὸ ἐξάγειν.
استخلاص ἱστιχλάς, οὐ. ἀ. ἐλευθέρωσις.
استداد ἱστιδά', οὐ. ἀ. αἴτησις· — ναὶ ἱστιδά' νιαμέ, ἀναφορά.
استدلال ἱστδιλάλ, οὐ. ἀ. τὸ συμπεραίνειν.
استر ἐστέρ, οὐ. π. ἡμίσονος.
استراحت ἱστιραχάτ, οὐ. ἀ. ἀνάπαυσις. [καλεῖν.
استرجا ἱστιρζά, οὐ. ἀ. τὸ παρα-
استرحام ἱστιρχάμ οὐ. ἀ. τὸ ἐλεῖπαρεῖν.
استرداد ἱστιρδάδ. οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν παρὰ τινός τι.
استرمه οὐστουρά, οὐ. π. ξυράφιον.
استسقا ἱστισκά, οὐ. ἀ. ὕδρωψ.
استسلام ἱστισλάμ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξισλαμίζεσθαι.
استشاره ἱστιδαρέ, οὐ. ἀ. αἴτησις συμβουλῆς, σύσκεψις.
استصواب ἱστιδζβάπ.οὐ.ἀ.ἀνάκρισις.
استظهار ἱστιζζάρ, οὐ. ἀ. διατήρησις, τὸ διαφυλάττειν. [σις.

استنكاف ἐνστινχιάφ, οὐ. ἀ. ἄρνησις, αἰσχύνη.
استوا ἱστιβά, οὐ. ἀ. ἰσότης, ἰσορροπία· — bar χάττ-ἱστιβά, ἰσημερινός. [θιον.
استوچ ἀστάϊπεζ, οὐ. τ. ψιμμύ-
استیرا ἱστιχζά, οὐ. ἀ. χλεύη, ἐμπαιγμός. [καταναλωσις.
استهلاك ἱστιχλάκ, οὐ. ἀ. ὄλεθρος·
استیجار ἱστιδζάρ, οὐ. ἀ. ἐνοικίασις·
استیذان ἱστιζάν, οὐ. ἀ. αἴτησις ἀδείας.
استیضاح ἱστιζάχ, οὐ. ἀ. τὸ ζητεῖν διασαφήσεις.
استیعاب ἱστι'άπ, οὐ. ἀ. τὸ περικλείειν· τὸ περιέχειν.
استیفا ἱστιφά', οὐ. ἀ. τὸ ἐκπληροῦν.
استیلا ἱστιλά', οὐ. ἀ. ἐφόρμησις, κατάκτησις, νίκη. [φεύγειν.
استیمان ἱστιμάν, οὐ. ἀ. τὸ προ-
استیناف ἱστινάφ, οὐ. ἀ. ἔφεσις (δίκης).
اسخان ἰσχάν, οὐ. ἀ. θερμαίνειν.
اسد ἐσέδ, οὐ. ἀ. λέων.
اسرا ἴσερά, πλ. τοῦ اسیر.
اسرار ἐσράρ, πλ. τοῦ سر.
اسراف ἰσράφ, οὐ. ἀ. σπατάλη.
اسرب οὐσρούπ, οὐ. ἀ. μόλυβδος.
اسس ἰσσίζ, ἐ. ἀ. ἔρημος, ἀκαλλιέργητος γῆ.
اسطبل ἐστάπλ, οὐ. ἀ. σταῦλος.
اسطوان οὐστουβανέ, οὐ. ἀ. κύλινδρος.
اسطوره ἐστουρέ, οὐ. π. μῦθος.

اسعد ἐσ'άδ', ἐ. ἀ. ὑπερθ. εὐτυχέστατος.
اسعاف ἰσά'φ, οὐ. ἀ. ὑπακούειν.
اسف ἐσέφ, οὐ. ἀ. θλῖψις, λύπη.
اسقا ἰσκά', οὐ. ἀ. ποτίζειν, ἀρ-
اسقاره ἰσκάρα, ξ. ἐσχάρα. [δεύειν.
اسقاط ἰσκάτ, οὐ. ἀ. τὸ σφάλλειν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ· τὸ ἀκυροῦν· ἀποβολή.
اسکات ἰσκιάτ, οὐ. ἀ. τὸ κατασιγάζειν, τὸ ἱκανοποιεῖν.
اسکان ἰσκιάν, οὐ. ἀ. τὸ κατοικεῖν.
اسکله ἰσκέλε, οὐ. τ. λιμὴν καὶ σκάλα, ἀποβάθρα.
اسکمله ἰσκέμλε, οὐ. τ. κάθισμα.
اسکنجه ἰσκενζέ, οὐ. τ. βάσανον.
اسکی ἐσκί, οὐ. καὶ ἐ. τ. παλαιός, ἀρχαῖος.
اسکیچی ἐσκιτζί, οὐ. τ. ῥωποπώλης.
اسکیمه ἐσκιμέκ, ρ. τ. παλαιοῦσθαι, γηράσκειν.
اسلاف ἰσλάφ. πλ. τοῦ سلف.
اسلام ἰσλάμ, οὐ. ἀ. ἡ μωαμεθανικὴ θρησκεία, ἰσλαμισμός.
اسلحه ἐσλιχά, πλ. τοῦ سلاح.
اسم ἴσμ, οὐ. ἀ. ὄνομα.
اسمان ἀσουμάν, οὐ. π. οὐρανός.
اسمانی ἀσουμανί, ἐ. π. οὐράνιος.
اسمر ἐσμέρ, ἐ. ἀ. μελάγχρους.
اسمک ἐσμέκ, ρ. τ. φυσᾶν, πνέειν.
اسناد ἰσνάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδιδόναι τινί, τὸ αἰτιᾶσθαι.
اسنان ἐσνάν, πλ. τοῦ سن.

اسنمك ἐσνεμέκ, ρ. τ. χασμᾶσθαι.
اسود ἐσβέδ, ἐ. ἀ. μέλας.
اسوده ἀσουδέ, ἐ. π. ἥσυχος.
اسودگی ἀσουδεκί, οὐ. π. ἀναπαυσις, ἡσυχία. [ρία.
اسهاب ἰσχάπ, οὐ. ἀ. λῖτρος, φλυα-
اسهال ἰσχάλ, οὐ. ἀ. διάρροια.
اسهام ἐσχάμ, πλ. τοῦ سهم.
اسهل ἐσχέλ, ὑπερθ. τοῦ سهل.
اسیر ἐσίρ, κ. γεσίρ, οὐ. ἀ. αἰχμάλωτος· φυλακῆς— κλινήρης.
اسیرلك ἐσιρλίκ, οὐ. τ. αἰχμαλωσία.
اسیرکمك ἐσιρκεμέκ, ρ. τ. διαφυλάττειν, οἰκτείρειν, ἐλεεῖν.
اش ἄς, οὐ. τ. φαγητόν, σοῦπα· — ἀσζί, μάγειρος.
اش ἄς, οὐ. τ. τροφή· — ἄς γερμέκ, κακοψυχεῖν.
اش ἔς, οὐ. τ. ὅμοιος, ἴσος· σύντροφος (ἐν ζεύγει).
اشارات ἰσαράτ, πλ. τοῦ ἐπ.
اشارت ἰσαρέτ, οὐ. ἀ. νεῦμα, σημεῖον
اشاعه ἰσα'ά (ἰσωγ), οὐ. ἀ. διαθρύλλησις, διάδοσις (φήμης).
اشاغه ἀσαγὰ καὶ ἰσιῆ ἀσαγή, ἐπ. τ. κάτω.
اشباع ἐσπά', οὐ. ἀ. τὸ κορέννυσθαι.
اشبو ἴσπου, ἀντ. δεικτ. τ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
اشتاه ἰστάχ, οὐ. τ. ὄρεξις.
اشتباه ἰστιπάχ (ιφ), οὐ. ἀ. ἀμφιβολία· — ق πὶ ἰστιπάχ, ἀναμφιβόλως.

اشتداد ἰστιδάδ, οὐ. ἀ. ἐνίσχυσις.
اشتر οὐστούρ, οὐ. π. κάμηλος.
اشترا ἰστιρά, οὐ. ἀ. ἀγορά.
اشتراك ἰστιράκ, οὐ. ἀ. συνεταιρισμός· τὸ μετέχειν.
اشتراماك ἰστιδιρμέκ, ρ. τ. ποιεῖν τινα ἀκούειν. [γεσθαι.
اشتغال ἰστι'άλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναλίσκεσθαι.
اشتغال ἰστιγάλ, οὐ. ἀ. ἀσχολία, ἐνασχόλησις. [(γραμμ).
اشتقاق ἰστικάκ, οὐ. ἀ. παραγωγὴ
اشتکا ἰστικιά, οὐ. ἀ. τὸ παραπονεῖσθαι.
اشتمال ἰστιμάλ, οὐ. ἀ. τὸ περιέχεσθαι, τὸ περικλείεσθαι.
اشتمام ἐσιτμέκ, ρ. τ. τὸ ἀκούειν.
اشته ἰστέ, ἐπ. τ. ἰδού. [μία.
اشتهی ἰστιχά, οὐ. ἀ. ὄρεξις, ἐπιθυ-
اشتهار ἰστιχάρ, οὐ. ἀ. εὔκλεια, διασημότης.
اشتیاق ἰστιγάκ, οὐ. ἀ. ἔρως, σφοδρὰ ἐπιθυμία.
اشجار ἐσδζάρ, πλ. τοῦ شجر.
اشجی ἀσδζί, οὐ. τ. μάγειρος· — باشی ἀσδζὶ πασή, ἀρχιμάγειρος.
اشخاص ἐσχάς, πλ. τοῦ شخص.
اشد ἐσέδ, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ شدید.
اشرار ἐσράρ, πλ. τοῦ شر ἄρρ.
اشراق ἰσράκ, οὐ. ἀ. τὸ διαυγάζειν.
اشعار ἐσ'άρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ شعر.
اشعار ἰσ'άρ, οὐ. ἀ. τὸ δεικνύειν· τὸ γνωστοποιεῖν.

اضاعه اِزْعَ'ا، اِ. اَ. اَپوٗلِیا، اَسوٗ-
تِیا.
اضافه اِزْعَپْ، اِ. اَ. پْروسَپْتِیسِس،
سُونْاپْسِس، اِنوٗسِس اُنوٗماتوس ὡς
συμπληρώματος τετάρτου (γραμ.)
اضرار اِزْرَپْ، اِ. اَ. τοῦ ضرر.
اضرار اِزْرَپْ، اِ. اَ. τὸ βλάπτειν.
اعداد اِزْدَ'، اِ. اَ. τοῦ عد.
اضطراب اِزْتِراپْ، اِ. اَ. تَراخِی،
اَمِیخْسِ Α. συγχύνησις. [λυτος.
اضطرار اِزْتِرِرْ.اُ. اَ. اَنَ'اگْکِ، اَپό-
اعفای اِزْعَ'اْ، اِ. اَ. اِزْوٗسْθِنِσις.
اطلال اِطْلَ'، اِ. اَ. τὸ اَποπλανᾶν.
اعمار اِزْمَپْ، اِ. اَ. τὸ κρύπτειν.
اطاعت اِطَ'عَتْ، اِ. اَ. اِ. اِوٗπειθεια،
ὑποταγή.
اطاعتسز اِطَ'عَتْسِزْ، اِ. τ. اَπειθής.
— لق اِطَ'عَتْسِزْلِغْ، اِ. اَ. τ. اَ-
πείθεια. [κνωσις.
اطاله اِطَ'لِ، اِ. اَ. παράτασις، μύ-
اطبا اِطِبَّ'، πλ. τοῦ طبیب.
اطراد اِطْرَدْ، اِ. اَ. اَποπέμπειν،
ἐξορίζειν.
اطراق اِطْرَقْ، اِ. اَ. πλ. τοῦ طرق
— لق اِطْرَقْلِغْ، اِ. τ. πτωχεία.
اطعام اِطْ'عِمْ، اِ. اَ. τὸ τρέφειν.
اطفا اِطْفَ'، اِ. اَ. τὸ σβύνειν، κατα-
στέλλειν.
اطفال اِطْفَ'لْ، اِ. اَ. πλ. τοῦ طفل.
اطلس اَطْلَسْ، ξ. اَτλας (γεωγρ.).
اطلاع اِطِّلَ'، اِ. اَ. γνῶσις، اَπό-
κτησις γνώσεως. [(اَطْلَسْ).
اطلس اَطْلَسْ، اِ. اَ. λειοσηρικόν

اشعه اِشْ'عَ'، πλ. τοῦ شعاع.
اشعال اِشْ'عَ'لْ، اِ. اَ. τὸ καίειν.
اشغال اِشْغَ'لْ، πλ. τοῦ شغل مشغول.
اشغال اِشْغَ'لْ، اِ. اَ. τὸ اَπασχολεῖν.
اشقیا اِشْقِیَ'، πλ. τοῦ شقی.
اشک اَشْکْ، اِ. τ. اَστράγαλος.
اشک اِشْکْ، اِ. π. δάκρυ.
اشک اِشْکِ، اِ. τ. ὄνος. — لو — اِشْکِ-
لُوْ، اِ. τ. ὀνηλάτης. — لك — اِشْکِ-
لِکْ، اِ. τ. εὐήθεια. [ζηλος.
اشکار اَشْکِارْ، اِ. π. σαρής، πρό-
اشکاره اَشْکِارِ، اِπ. π. ἀναφανδόν.
اشکال اِشْکَ'لْ، اِ. اَ. πλ. τοῦ شکل.
اشکنه اِشْکِنِّ، اِ. π. τ. ἡπατ-
ρία، ἐγκοίλια. [βάσανος.
اشکنجه اِشْکِنْجِ، اِ. π. δοκιμασία،
اشکوفه اَشْکِوْفِ، اِ. π. ἄνθος.
اشکین اِشْکِینْ، اِ. τ. πεδὴ (εἶδος
βαδίσματος ἵππων).
اشلامق اَشْلَمَ'، ρ. τ. ἐγκεντρί-
ζειν، ἐμβολιάζειν.
اشمار اِشْمَ'، اِ. τ. νεῦμα.
اشمق اَشْمَ'، ρ. τ. ὑπερπηδᾶν،
διατρέχειν. [ξέειν.
اشمك اِشْمِکْ، ρ. τ. σκάπτειν، ἀπο-
اشنا اَشْنَ'، ἐ. π. εἰδήμων، γνωστός.
اشنالق اَشْنَ'لِغْ، ἐ. τ. γνωριμία.
اشنق اَشْنُ'، ρ. τ. φθείρεσθαι.
اشندرمق اَشْنْدِرْمَ'، ρ. τ. τὸ ποι-
εῖν φθείρεσθαι. [σέβ.
اشواق اِشْوَ'قْ، اِ. اَ. πλ. τοῦ شوق
اشورمق اَشْوُرْمَ'، ρ. τ. ὑπερβαί-
νειν، ὑποκλέπτειν.

اشوری اَشْوْرِی، ἐ. καὶ ἐπ. τ. λίαν,
σρόδρα.
اشهار اِشْهَ'رْ، اِ. اَ. τὸ ἐπαινεῖν.
اشی اَشِی، اِ. τ. ἐμβολάς، δαμαλίς.
اشیا اِشْیَ'، اِ. اَ. πλ. τοῦ شی ἀείγ-
اشیك اِشْیِکْ، اِ. τ. οὐδός، κατώ-
φλιον. [τρίζειν.
اصابت اِصْ'بَتْ، اِ. τ. ἔγκεν-
اصابه اِصْ'بَ'، اِ. اَ. τὸ ἐπιτυγ-
χάνειν τοῦ σκοποῦ — اولدی
اِصَ'بَ'تْ اُلْتُوْ، καλὸ ἔτυχε.
اصالت اَصَ'لَتْ، اِ. اَ. εὐγένεια
καταγωγῆς. [σώπως.
اصالتا اَصَ'لَتَ'، ἐπ. ἀ. αὐτοπρο-
اصالتلو اَصَ'لَتْلُوْ، ἐ. τ. εὐγενέ-
στατος (τίτλος ἀπονεμόμενος
εἰς τοὺς ξένους πρέσβεις ἐν
Τουρκίᾳ).
اصحاب اَصْحَ'بْ، πλ. τοῦ صاحب.
اصدار اِصْدَ'رْ، اِ. اَ. ἔκδοσις.
اصدرمق اَصْدِرْمَ'، ρ. τ. ἀπαγ-
χονίζειν. [τέρια.
اصرار اِصْرَ'، اِ. اَ. ἐπιμονή، καρ-
اصرمق اَصْرِمَ'، ρ. τ. δάκνειν.
اصطبل اِصْتَ'بْلْ، اِ. اَ. σταῦλος.
اصطلاح اِصْتِلَ'حْ، اِ. اَ. κυριολε-
ξία، ὅρος ἐπιστημονικός.
اصفر اَصْفِرْ، ἐ. اَ. κίτρινος، ὠχρός.
اصق اَصْقِ، اِ. τ. πᾶν ὅ,τι κρέ-
μαται· δῶρον، ἀναρτήρ.
اصفیا اَصْفِیَ'، πλ. τοῦ صاف.
اصل اَصْلْ، اِ. اَ. ῥίζα، καταγωγή·
φυλή، οἰκογένεια· αἰτία· βά-
σις· τὸ πρωτότυπον. — لی فی-
یلْ-اَصْلِ، اَρχῆθεν· ὡς یوق — اَصْلِ
یوقْ، ἀβάσιμος.
اصلا اَصْلَ'، ἐπ. ἀ. ποτέ، οὐδόλως.
اصلا اَصْلَ'، ἐπ. ἀ. κατ' ἀρχήν·
κατ' οὐσίαν.
اصلاحات اِصْلَ'حَ'تْ، ρ. τ. βρέχειν.
اصلاح اِصْلَ'حْ، اِ. اَ. διόρθωσις، συν-
διαλλαγή.
اصلاحخانه اِصْلَ'حْخَ'نِ، اِ. π. ὀρφα
νοτροφεῖον، σωφρονιστήριον.
اصلاق اِصْلَ'قْ، ἐ. τ. βρεγμένος، ὑγρός.
اصلاقلامق اِصْلَ'قْلَ'مَ'، ρ. τ. βρέχεσθαι.
اصلق اِصْلِغْ، اِ. τ. σύριγμα، συρ-
ίκτρα. [ἀναρτᾶσθαι.
اصلمق اَصْلَمَ'، ρ. τ. κρίμασθαι،
اصلی اَصْلِ، ἐ. اَ. ἀρχικός.
اصم اَصَمّ، ἐ. اَ. κωφός.
اصمارلمق اَصْمَرْلَ'مَ'، ρ. τ. παραγ-
γέλειν. [τᾶν.
اصمق اَصْمَ'، ρ. τ. κρεμᾶν، ἀναρ-
اصمه اَصْمَ'، اِ. τ. ἀναδενδράς،
κλῆμα ἀμπέλου.
اصناف اَصْنَ'فْ، πλ. τοῦ صنف.
اصوات اَصْوَ'تْ، πλ. τοῦ صوت.
اصول اُصُوْلْ، اِ. اَ. πλ. τοῦ اصل
ἄσλ، ῥίζαι، κανόνες· σύστημα،
μέθοδος. [θισταί.
اصولجی اُصُولْجِیْ، اِ. اَ. πλ. μεθο-
اصیق اِصْیَ'قْ، اِ. τ. πυρετός.
اصیقلق اِصْیَ'قْلِغْ، ρ. τ. θερμαίνεσθαι.
اصیدرمق اِصْیْدِرْمَ'، ρ. τ. θρ-
μαίνειν.

اعتلاء ἐπταλάκ, οὐ. ἀ. ἐλευθέρωσις. διαζύγιον.
اعتلاء ἐπταλάκ, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια· ἡσυχία· ψυχραιμία.
اعتلاء ἐπταλάκ, οὐ. ἀ. μακροχρονεῖν.
اعتلاء ἐπτάρ, πλ. τοῦ ρτ τάβρ.
اعتلاء ἐπτάς, οὐ. τ. νῆσος.
اعتلال ἐπταλάλ, οὐ. ἀ. τὸ σκιάζειν· τὸ προστατεύειν.
اعتلاء ἐπταλάρ, οὐ. ἀ. τὸ δεικνύειν, τὸ ἀποκαλύπτειν.
اعتلاء ἐπταδέ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδιδόναι. τὸ ἐπιστρέφειν.
اعتلاء ἐπτάδιδεν, ἐπ. ἀ. κατ'ἀναψυχλάφισιν (νομ.).
اعتلاء ἐπταδέ. οὐ. ἀ. τὸ τρέφειν.
اعتلاء ἐπταρέ, οὐ. ἀ. τὸ δανείζειν.
اعتلاء ἐπανέ, οὐ.ἀ.συνδρομή, βοήθεια.
اعتلاء ἐπτάρ, οὐ. ἀ. ὑπόληψις, πίστις· ρκ — ἐπτάρσιζ ἐ. τ. ἀνυπόληπτος.
اعتلاء ἐπτάρεν, ἐπ.ἀ.ἀπό,ἕκστοτε.
اعتلاء ἐπταρ, οὐ.ἀ. ὀνομαστικός, φανταστώδης.
اعتلال ἐπτάλ, οὐ. ἀ. μέσος χρόνος· ἰσορροπία.
اعتلاء ἐπταλσίζ, ἐ. ἀ. τ. ἄμετρος. ὑπερβολικός.
اعتلاء ἐπτίζαρ, οὐ. τὸ δικαιολογεῖσθαι. [ἀνακοπή.
اعتراض ἐπτιρᾶζ, οὐ. ἀ. ἔνστασις.
اعتراف ἐπτιράφ,οὐ.ἀ. ἀναγνώρισις, ὁμολογία.

اعتقاد ἐπτικάδ, οὐ. ἀ. πεποίθησις· πίστις θρησκευτική.
اعتلاء ἐπτιλάϊ, οὐ.ἀ. τὸ ὑψόνεσθαι.
اعتقاد ἐπτιμάδ, οὐ ἀ. ἐμπιστοσύνη· ναί— ἐπτιμαδναμέ, διαπιστευτήριον.
اعتنا ἐπτινά, οὐ.ἀ. τὸ προσέχειν.
اعتياد ἐπτιγάδ, οὐ. ἀ. συνήθεια, ἕξις.
اعلاء ἐδζάλ, οὐ. ἀ. βιάζεσθαι.
اعداد ἀδάδ, πλ. τοῦ ααδ.
اعداد ἐδάδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀριθμεῖν.
اعدادى اδαδί, οὐ. ἀ. προκαταρκτικός. [θανάτωσις.
اعدام ἐδάμ. οὐ. ἀ. ἐξολόθρευσις,
اعز ἐάζζ, ἐ. ἀ. συγκρ. τοῦ ᾳζε.
اعزا ἐτζζά, πλ. τοῦ ᾳζε .
اعزام ἐζάμ, οὐ.ἀ.τὸ ἀποστέλλειν.
اعشار ἀδάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ عشر οὖρ, δέκατα.
اعصار ἀσάρ. πλ. τοῦ عصر.
اعضا ἀδζά. οὐ. ἀ. πλ. τοῦ عضو οὐζδ, μέλη σώματος· μέλη σωματείου πολιτικοῦ,δικαστικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ.
اعطا ἐτά. οὐ. ἀ. διδόναι, τὸ δωρεῖσθαι. [ρμα.
اعطاء ἀζέμ. ἐ. ἀ. παραθ. τοῦ اعلا ἀλᾳά, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ على.
اعلا ἀλᾳά. οὐ. ἀ. ὕψωσις.
اعلام ἰλάμ, οὐ. ἀ. εἰδοποίησις· διακήρυξις· ἔγγραφος δικαστικὴ ἀπόφασις.

اعلان ἰλάν, οὐ. ἀ. δημοσίευσις, διακήρυξις.
اعمار ἰμάρ, οὐ.ἀ. τὸ κατοικίζειν, τὸ ζωογονεῖν· τὸ καλλιεργεῖν.
اعمال ἀμάλ, οὐ. ἀ. πλ. عمل .
اعمال ἰμάλ, οὐ. ἀ. τὸ κατασκευάζειν, τὸ ἐκμεταλλεύεσθαι.
اعمال ἰμαλάτ, πλ. τοῦ πρ. τὰ τεχνικὰ προϊόντα.
اعمى ἀμά, ἐ. ἀ. τυφλός.
اعور ἀβέρ, ἐ. ἀ. μονόφθαλμος.
اعيان ἀγιάν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ عين, πρόκριτος χώρας· —مجلس اعيان-ι-ἀγιάν,γερουσία,συμβούλιον τῶν λόρδων.
اغ ἄγ, οὐ. τ. δίκτυον.
اغا ἄγᾶ, οὐ. τ. ἀγᾶς, κύριος, δεσπότης· ᾳ — ἀγᾶ πέϊ, ἀδελφὸς πρεσβύτερος.
اغاج ἀγάτς, οὐ. τ. δένδρον, θάμνος, ῥάβδος.
اغارت ἀγαρτμάκ,ρ. τ.λευκαίνειν.
اغارمق ἀγαρμάκ, ρ. τ. λευκαίνεσθαι, ἀσπρίζειν.
اغاز ἀγάζ, οὐ. π. ἔναρξις.
اغبرار ἰγπιράρ, οὐ.ἀ.δυσαρέσκεια.
اغتصاب ἰγτισάπ, οὐ.ἀ. ἀπαγωγή, ἁρπαγή. [γωγεῖν.
اغتنام ἰγτινάμ, οὐ.ἀ. τὸ λαφυραγωγεῖν.
اغدى ἀγδιγέ, πλ. τοῦ اغد .
اغرق ἰγράκ. οὐ.ἀ.καταποντίζειν.
اغير ἀγήρ, ἐ. τ. βαρύς, πολύτιμος, δύσπεπτος.

اغرغر ἀγρητμάκ, ρ. τ. προξενεῖν πόνον.
اغرلق ἀγκρλήκ, ἐ. καὶ οὐ. τ. βαρύτης, βάρος, φορτίον.
اغرچه ἀγηρδζά, ἐ. τ. καὶ ἐπ. ἀρκετὰ βαρέως· βαρύς, ἀρκετὰ σπουδαῖος. [ρύνειν.
اغرلتق ἀγκρλατμάκ, ρ. τ. ἐπιβα-
اغرلشمق ἀγκρλαάμκ, ρ. τ. γίνεσθαι βαρύς.
اغرلق ἀγκρλήκ, οὐ.τ. βάρος, φορτίον· προϊξ· ἐφιάλτης.
اغرى ἀγρή, οὐ. τ. πόνος.
اغرمق ἀγρημάκ, ρ. τ. πονεῖν.
اغز ἀγήζ, οὐ.τ. στόμα, ἄνοιγμα, ὀπή.
اغزلق ἀγηζλήκ, οὐ. τ. καπνοσύριγξ, ἐπιστομωτήρ.
اغستوس ἄγοστος, οὐ. τ. ὁ μὴν αὔγουστος. [γίζειν.
اغصاب ἰγζάπ. οὐ. ἀ. τὸ παρορ-
اغفال ἰγφάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποπλανᾶν, ἐξαπατᾶν.
اغل ἀγήλ. οὐ. τ. μάνδρα.
اغلامق ἀγλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν κλαίειν. [μαζύ.
اغلشمق ἀγλαάμκ, ρ. τ. κλαίειν
اغلامسمق ἀγλαμσαμάκ, ρ.τ. ὑποκλαίειν.
اغلامق ἀγλαμάκ, ρ.τ. κλαίειν.
اغلايش ἀγλαΐζ, οὐ. τ. κλαυθμός.
اغلب ἀγλέπ, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ غلب .

افتخاص ifti'ṣāṣ, οὐ. ἀ. ἡμικλεισία τῶν ὀρθαλμῶν, νεῦμα συνενοήσεως.

افتراع iftirā', ρ. τ. τὸ ὑψοῦσθαι εἰς τὸν ἀέρα.

افترام iftirām, οὐ. ἀ. πλ. ـٰت .

افتعال iftiʿāl, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فعل .

افتقار iftiqār, οὐ. τ. δηλητήριον.

افتكار iftikār, οὐ. ἀ. προτροπή (ἐπὶ κακοῦ). [γάλη.

افجوش ifjūš, οὐ. π. κύλπος, ἀγγεῖον.

افجيز ifjīz, ἴδ. καὶ إفجيز .

افدات ifdāt, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فدا .

افرجار ifrijār, πλ. τοῦ فرجار .

افراط ifrāṭ, οὐ. ἀ. ὑπερβολή.

افراغ ifrāġ, οὐ. τ. τῆξις, ἀνάλυσις.

افرند ifrend, οὐ. ἀ. εὐρωπαῖος· ـ — افرنجي, ἐ. ἀ. εὐρωπαϊκός. [ρωπάζων.

افرنج ifranj, ἐ. π. ὁ ἀνάπτων, ὁ

افريد ifrīd, ἀφριδιεύω, ρ.π.δημιουργῶ.

افريدجار ifrīdjār, οὐ. π. ὁ Πλάστης.

افريده ifrīde, μετ. π. πεπλασμένος· — οὐ. π. πλάσμα.

افرين ifrīn, ἐπιφ. π. εὖγε !

افزا ifzā, π.(ἐν συνθ.),ὁ αὐξάνων.

افزون ifzūn, ἐ. π. πλέον ἐν ἀριθμῷ ἢ ποσότητι· ἀναρίθμητος.

افساد ifsād, οὐ.ἀ.διαφθορά. [τος.

افسوس ifsūs, ἐπιφ. π. φεῦ !

افسون ifsūn, οὐ. π. γοητεία, ἐπῳδή.

افشا ifšā, οὐ. ἀ. δημοσίευσις, ἀνακάλυψις.

افشان ifšān, οὐ. π. ὁ διαχέων.

افضال ifḍāl, οὐ. ἀ.πλ. τοῦ فضل. — ifḍāl, ὑπερθ. τοῦ فاضل .

افطار ifṭār, οὐ. ἀ. τὸ τρώγειν μετὰ τὴν νηστείαν τοῦ Ῥαμαζανίου.

افعال ifʿāl, πλ. τοῦ فعل.

افعى ifʿā, οὐ. ἀ. ἔχιδνα.

افغان ifġān, πλ. τοῦ فغان.

افق ufuq, οὐ. ἀ. ὁρίζων.

افقى ufuqī, ἐ. ἀ. ὁριζόντειος.

افكار ifkār, πλ. τοῦ فكر.

افلاح iflāḥ, οὐ. ἀ. τὸ εὐτυχεῖν.

افلاس iflās, οὐ. ἀ. πτώχευσις.

افلاك iflāk, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ فلك.

افنا ifnā', οὐ. ἀ. ἐξολόθρευσις.

افندى efendī, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ. αὐθέντης),κύριος· προϊστάμενος, προστάτης, εὐγενὴς τοὺς τρόπους, εὐγενής· — ὁ τίτλος οὗτος δίδοται εἰς πολιτικούς, θρησκευτικοὺς ὡς καὶ εἰς ἐκκλησιαστικοὺς ἄνδρας, ἔτι δὲ εἰς πεπαιδευμένους· ـ — شركتلو افندكتلو ἐρέντιμιζ, ὁ κρατιότατος ἡμῶν ἄναξ,ὁ Σουλτάνος.

افواه afvāh, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ فاه .

افورز afvōrōz, ξ.ἀφορισμός(ἐκκλ.)

افهام ifhām, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι ἔννοιαν, ἐξηγεῖν.

اقاقيا ağāğyā, οὐ. ἀ. π. ὄπιον.

اقا ağa, ἐ. καὶ οὐ. τ. λευκός — اقا بكر ağa bekr, πνεύμων.

اقادمى ākādemī, ξ. ἀκαδημία.

اقاليم ekālīm, πλ. τοῦ إقليم .

اقامت ikāmet, οὐ. ἀ. διαμονή, διατριβή· بك — ikāmet-i-beg, κατοικία.

اقامه ikāmé, οὐ.ἀ.ἀποκαθίστᾶναι, προσάγειν (μαρτυρίας)· ἐκπληροῦν (εὐχάς)· ا ـ ويرمك — ikāmé-i-daʿvā ét., ἐνάγειν.

اقبار ikbār, οὐ. ἀ. τὸ θάπτειν.

اقبال ikbāl, οὐ. ἀ. εὐτυχία,εὐημερία, τύχη.

اقبالسز ikbālsīz, ἐ.ἀ.τ.ἀτυχής.

اقبالسزلق ikbālsīzlīḳ, οὐ. τ. ἀτυχία.

اقبالى ikbālī, ἐ. τ. τυχηρός.

اقتباس ikti'bās, οὐ. ἀ. τὸ δανείζεσθαι, τὸ διδάσκεσθαι παρά τινι.

اقترماق ikterimāḳ, ρ. τ. διαμετακομίζειν.

اقتباس ikti'bās, οὐ.ἀ.ἐρανίζεσθαι.

اقتدار ikti'dār (ـدرة), οὐ. ἀ. δύναμις, ἰσχύς.

اقتراب ikti'rāb (ـرب), οὐ.ἀ. προσέγγισις.

اقترام ikterimāḳ, ρ. τ. διοχετεύειν.

اقتراض ikti'rāḍ (ـرض), οὐ. ἀ. τὸ δανείζεσθαι.

اقسام ἐκτισάμ, οὐ. ἀ. διανομή, διαίρεσις.
اقتضا ἐκτιζά, οὐ. ἀ. τὸ ἀναγκαιοῦν, τὸ δέον.
اقطاعى ἐκτιτάρ, οὐ. ἀ. ἀποσπᾶν, συλλέγειν. [θεῖν τινα.
اقفا ἐκτιρά, οὐ. τ. τὸ ἀκολουθεῖν
اقتحق ἀκτήμάκ, ρ.τ. διοχετεύειν.
اكتور ἀκτόρ, ξ. ἡθοποιός.
اقچه ἀκτζέ, οὐ.ἀ.νόμισμα· ἄσπρον (τρίτον τοῦ παρᾶ).
اقچه ἀκτζέ, ἐ. τ. ὑπόλευκος, ἀσπρουδερός.
اقدام ἀκδάμ, πλ. τοῦ قدم.
اقدام ἀκδάμ, οὐ. ἀ. φροντίς, ἐπιμονή, ἐπιμέλεια.
اقدس ἀκδές, ὑπερθ. τοῦ قدس .
اقدم ἀκδέμ (قدم), ἐ. ἀ. προηγούμενος· —ونك πουνδὰν ἀκδέμ, προηγουμένως. [όμολογία.
اقرار ἰκράρ (قرار), οὐ.ἀ. δήλωσις,
اقراض ἰκράζ (قرض), οὐ.ἀ. δάνειον.
اقران ἀκράν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قرن, ἀντὶ ἑνικ. ἰσότιμοι, ἴσοι.
اقربا ἀκραπά, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ قريب.
اقساق ἀκσάκ, ἐ. τ. χωλός.
اقسام ἀκσάμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قسم.
اقسرمق ἀκσηρμάκ, ρ. τ. πταρνίζεσθαι.
اقشام ἀκσάμ, ἴδ. شام.
اقطار ἀκτάρ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قطر.
اقعاد ἰκ'άδ, οὐ. ἀ. τὸ βάλλειν νὰ καθίσῃ, τὸ ἐγκαθιστᾶναι.

اقل ἐκάλλ, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ قليل .
اقلام ἀκλάμ, πλ. τοῦ قلم .
اقلى ἐκαλί, οὐ. τ. τὸ ἐλάχιστον.
اقليم ἰκλίμ, οὐ. κλῖμα, χώρα.
اقمه ἀκμέ, πλ. τοῦ قمچى .
اقوال ἀκμάκ, ρ. τ. ῥέειν. [ποιεῖν.
اقناع ἰκνά', οὐ. ἀ. τ. τὸ ἱκανοποιεῖν.
اقنجى ἀκηνζή, οὐ. τ. ῥεῦμα.
اقوال ἀκβάλ, πλ. τοῦ قول .
اقوام ἀκβάμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ قوم.
اقونومى ἐκονομί, ξ. οἰκονομία.
اقوى ἀκβέ, ἐ. ἀ. παραθ. καὶ ὑπερθ. τοῦ قوى .
اوقيانوس ὠκηγιανός, ξ. ὠκεανός.
اكى ἀκήν, οὐ. τ. ἐπιδρομή, λεηλατία· ـچ — ἀκηνζῆ, λεηλάτης.
ك ἔν, μόριον τ. τιθέμενον πρὸ τῶν ἐπιθέτων πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐνάρθρου συγκριτικοῦ· ـيوك — ἓν πεγιούκ, ὁ μεγαλείτερος.
ك ἔν, οὐ. τ. πλάτος.
كآ ἄν, οὐ. τ. νοῦς, ἐπιμέλεια.
كا ἀνά, ἀντ. τ. ἐκείνῳ.
كابر ἐκιαπίρ, ἐ. ἀ. πλ. τοῦ παραθετ. كبير ἐκπέρ, οἱ μεγιστᾶνες.
كارم ἐκιαρήμ, πλ. τοῦ كرم .
كاه ἀκιάχ, ἐ. π. ἐνήμερος, ὀξυδερκής. [στος.
كبير ἐκπέρ, ἐ. ἀ. μείζων, μέγι-

كرى ἐγρί, ἐ. τ. κυρτός, λοξός, ἀνάποδος.
كرلك ἐγριλίκ, ἐ. τ. κυρτότης.
كسا ἰκσά, οὐ. ἀ. τὸ ἐνδύειν.
كسپوزيسيون ἐξποζισιόν, ξ.ἔκθεσις.
كسر ἐκσέρ καὶ ἐνσέρ, οὐ. τ. ἥλος, καρφίον.
كسيز ἀκσήζ, ἐ. καὶ ἐ. τ. αἰφνίδιος, αἴφνης.
كسك ἐκσίκ, ρ. τ. ἐλλιπής.
كسه ἐνσέ, οὐ. τ. αὐχήν, ἰνίον, τὸ ὄπισθεν.
كسيك ἐκσίκ, ἴδ. كسك.
كشك ἐκαϊτμέκ, ρ. τ. ξυνίζειν· παρρύνειν.
كشيك ἐκαϊμέκ, ρ.τ.τὸ ξυνίζειν.
كشى ἐκάϊ, οὐ. τ. ὄζος, ὄριμος.
ككل ἐκιλ, οὐ. ἀ. τὸ τρώγειν.
كلمك ἀνλατμάκ, ρ. τ. ποιεῖν ἐννοεῖν.
كلشمك ἀνλασηλμάκ, ρ. τ. ἐννοεῖσθαι· τὸ εἶναι καταλληπτόν.
كلمك ἀνλαμάκ, ρ.τ. ἐνοεῖν, καταλαμβάνειν.
كلمك ἐγιλμέκ, ρ.τ. κυρτοῦσθαι, κλίνειν. [νειν.
كلمك ἐγλεϊμέκ, ρ. τ. περιμέ-
كلمك ἀνηλμάκ,ρ.τ.ὀνομάζεσθαι.
كلمك ἐκιλμέκ, ρ.τ. συνάπτειν, προσθέτειν.
كلمك ἰνλεμέκ, ρ. τ. στενάζειν, οἰμώζειν. [δασις.
كمه ἐγιλενζέ, οὐ. τ. διασκέ-

اكلمك إكلمك، ر. ت. براضُنين، ستماتّاً، ثياسكيذّزين.

اكلو إكلي، ثن. ت. بلاتوس.

اكل إكمّال، ثن. ا. ت. ثو سُمبلي-ريّين. أبوسبيراتيّين. ا— إكمّال إت. أبوسبيراتيّين.

اكق أكمّاك، ر. ت. أناثوبّرين.

اكك إكميك، ر. ت. سبيّرين.

اكك إكميك، ثن. ت. أرتوس، ثو. اكك.

اكك إتّيميك، ر. ت. تو كلينين، تو كورتّاً.

اكنى إكنيذي، ثن. ت. بينيسماتا.

اكنه إكنيه، ثن. ت. بيلونى.

اكنك إكنيلي، ثن. ت. بيلونو-ثيكي.

اكه إكيه، ثن. ت. بين، بينيون.

اكنك إكيليميك، ر. ت. بينيزين.

اكيد إكيثّ، إ. أ. إنتونوس.

اكين إكين، ثن. ت. سبورا.

ال إل، أربرون أ. إن تي توركيكي إثّخرينستون مونون إيس تاس أرابيكاس لإكسيس.

آل أل، ثن. أ. ثيكوجينيا، ثيناستيا· ثيخ — أل-ا-ثسماني، ي دوناستيا تون ثسماليذون.

آل أل، ت. بروست. تو ألي، لابي.

آل أل، إ. ت. إروثروس، روذينوس.

ال أل، ثن. ت. تيخنيما، ستراتيغيما.

ال إل، ثن. ت. خيير· ثيخ — إل ثاي، خيروتيخنيما.

آلا أليا، إ. ب. بويكيلوخروس.

الا إلّا، سُن. أ. إيمي، إكتوس.

آلا أليات، ثن. أ. بل. تو ألي.

آلاجو آليذزو، إ. ت. بويكيلوخروس، فيرون ستيغماتا. [نيستيس.

آلاجلو آليذزكلو، ثن. ت. ثاكريا.

الارغ أليرغا، ثن. كاي إ. ت. ماكريان تيس باراليας ي تو بلويو، إيس تا أنوياتا.

آلاي أولاغ، ثن. ت. تاخيثرومος، أنغيليافوروس.

آلآن إل-آن، إب. أ. إذي، توّرا، إب تو پاروندس.

الاه واللّه أليا، ثن. أ. ثو Θεός.

الاهيت إليخيتيت، ثن. أ. Θεότης.

الاهي إليخي، ثن. أ. Θεῖος ὕμνος. —عل إلم-ا-إليخي، Θεολογία·

الاي أليا، ثن. أ. تيليتي، تومبي، پاراتاكسيس· سُنتاغما.

الياس إليياس، بل. تو لياس ليياس.

الياس إليياس، ثن. أ. تو إندُيين.

الايت إليتيت واو [ثيبولوس.

الثث إليتيتيه، إب. أ، بيبايوس، أنامبيسيتيه، ثن. أ. بل. تو لياس.

الس آلت، ثن. ت. تو كاتو، تو أبوكاتو· اوست — آلت ثن كاتو، أنو كاتو. [ليثون.

آلت آليت، ثن. أ. أورغانون، إرغاستيريون، زيتيين أسولون.

العاق إلتيخيا، ثن. أ، بروسثيكي، بروسبارتيسيس.

التذاذ إلتيزاذ، ثن. أ. تو تيربيسثاي، إلتيزاذمي، ثن. أ. تو أنالامبانين إكميذوسين، ثيوريين أناغكايون، إبيخيريسيس.

التزام إلتيزامين، إب. أ. أكوسيوس· ديا بروستاسياς· ديكميذوسيوس. [سيس.

التساق إلتيساك، ثن. أ. بروسكوليسيس.

التفات إلتيفات، ثن. أ. فيلوفروسوني، بيريبويسيس.

التفاتسز إلتيفاتسيزي، إ. ت. أغروكوس· لك — إلتيفاتسيزليكي، ثن. ت. إليلايبين فيلوفروسوني.

التقا إلتيكا، ثن. أ. سوناثيسيس.

التماس إلتيماس، ثن. أ. بارأكليسيس، أيتيسيس· بروستاسيا.

التمش أليتميش، إ. أريثم. ت. إكسيكونتا.

التنجى أليتينذزي، إ. أريثم. ت. إكتوس. [زيسثاي.

التى إليسنميكي، ر. ت. ثياكوسكينيون أليتون، ثن. ت. خروسوس، نوميسما خروسون. [سونين.

الدوان إليذيثين، ثن. ت. خيروكتيون.

الزام إليزام، ثن. أ. تو پيثوين.

الزم إليزيم، ثن. أ. ثيبير. تو ρ.

السنة إليسيه، بل. تو لسان.

الش أليش، ثن. ت. ليبسيس، أغورا، تروپوس تو لامبانين.

الشعب أليثاثيرميا، ر. ت. إثوزين.

الشيق أليثيكي، إ. كاي ثن. ت. ي-ميروس، سونيثيسمينوس.

الشمل أليثميا، ر. ت. سونيثيزين، ثميروثاي.

الصاق ايلصاق, ού. ά. τὸ κολλᾶν, συνάπτειν.
الطاف ايلطاف, ού.ά. πλ. τοῦ لطف.
الغا ايلغا, ού.ά.καταργησις, ἀκύρωσις.
الف ايلف, ού. ά. χίλιοι. [ρωσις.
الفاظ ايلفاظ, ού. ά. πλ. τοῦ لفظ.
الفت ايلفت, ού. ά. γνωριμία, σχέσις· φιλία.
الفته ايلفته, έ. π. ἔκθαμβος, ἔκφρων ἐρωτόληπτος.
الق ايلق, ού. τ. βλαξ.
القا ايلقا, ού. ά. τὸ ῥίπτειν, ἐγχέειν· ὑποκίνησις.
القاب ايلقاب, πλ. τοῦ لقب.
القاح ايلقاح, ού. ά.γονιμοποίησις.
القاش ايلقاش, ού. τ. ἐπευφημία.
القاشلق ايلقاشلامق, ρ. τ. ἀνευφημεῖν.
الك ايلك, ού. τ. ψιλὸν κόσκινον.
الك ايلك, έ. τ. πρῶτος· ـىـ ἴλικιν ἐπ. τ. κατὰ πρῶτον.
الك ايلك, ού.τ.μυελὸς (ὀστέων)· κομβιοδόχη.
الكتريق ايلكتريك, ξ.ἠλεκτρισμός.
الكلمك ايلكلمك, ρ.τ.κομβόνειν.
الك ايلمك, ρ. τ. ἄπτεσθαι.
الكم صاغه ايلكم, ايلغم, صاغم (ἀντὶ سماً)(اعلاماً),ού.ά.οὐράνιον τόξον.
الله ايلمك, έ. τ. τὸ διὰ χειρὸς διαλεγεσθαι.
الله ايلاح, ού. ά. Θεός· ـكم — Ἄλλαχ κερίμ, ἔχει· ὁ Θεός! ايجون — Ἄλλαχ ἰτζούν, πρὸς Θεοῦ· راضى اولسون — Ἄλλαχ ῥάζῃ ὁἰσούν· ὁ Θεὸς εἴη εὐχαριστημένος (ἀπὸ σοῦ)· σὲ εὐχαριστῶ.
الى ايلى, έ.ἀριθ.τ.πεντήκοντα.
الم ايلم, ού. τ. λῆψις· ἀγορά, χωρητικότης. [βάσανος.
الم ايلم, ού. ά. λύπη, πόνος,
الما ايلما,ού.τ.μῆλον· ـسى — ـچلك ἐλμασή, γεώμηλον.
الماس ايلماس, ού. ά. ἀδάμας.
المين ايلمين, ού. ά. ὁ βοηθῶν =Θεός. [ῥάξειν, χωρεῖν.
الى ايلمك, ρ. τ. λαμβάνειν,ἀγοράζειν.
الك ايلمك, ού. τ. κόμβος, βρόχος· ἀγχόνη.
ان ايلن, ού. τ. μέτωπον.
الغق ايلنمق, ρ.τ.λαμβάνεσθαι.
الو ايلو, ού. τ. ῥόξ.
الو ايلو, ού. ά. δῶρον.
الوان ايلبان, πλ. τοῦ لون.
الود ايلود, μ. π. μεμολυσμένος. —خواب خوفناك ايلود, κοιμώμενος· —خون, χοῦν ἀλοῦδ,αἱμοσταγής. [μίανσις.
الودق ايلودق, ού. π. μολυσμός,
الوهيت ايلوهيت, ού.ά.τὸ θεῖον, ἡ θεότης.
الورمك ايلورمك, ρ.τ. ἐξαρκεῖν.
الوه ايلوه, πλ. τοῦ لوا.
الله ايلاح, ού. ά. Θεός.
الهام ايلهام, ού. ά. ἔμπνευσις, ἡ παρὰ Θεοῦ, ἀποκάλυψις.

آلماق آلماق, ού. τ. δάνειον.
آلماقلو آلماقلو, ού. τ. δανειστής.
آلمك آلمك, ρ. τ. κοσκινίζειν.
آلهى آلهى, έ. ά. θεῖος.
آلهيون آلهيون, ού.ά.θεολόγος.
الى الى, πρ. ά. ἕως, μέχρι.
اليافى اليافى, πλ. τοῦ لیف.
اليجى اليجى, έ. τ. ἀγοραστής.
اليقوق اليقوق, ρ.τ. κρατεῖν, φυλάττειν, κωλύειν. [νηρός.
اليم اليم, έ. ά. ἀλγεινός, ἐδυ-
اليوم اليوم, ού. ά. τὴν σήμερον, νῦν.
اوزمك اوزمك, ρ. τ. προμηθεύειν· λαμβάνειν. [ἀρχή.
ام اوم, ού. ά. μήτηρ· ῥίζα·
اما اما, ά. ἀλλά, ὅμως.
اماط اماط, πλ. τοῦ ام.
اماله اماله, ού. ά. τὸ φρονεύειν.
اماده اماده, μ. π. ἕτοιμος, διατεθειμένος.
امارت امارت, ού. ά. κυβέρνησις· ἡγεμονία· κοινόβιον.
اماره اماره, ού.τ. τεκμήριον, σημεῖον, εὐσημεία (παθολ.).
امكان امكان, πλ. τοῦ مكان.
امل امل, πλ. τοῦ امل.
اماله اماله, ού. ά. τὸ πιεῖν κλίνειν ἢ ῥέπειν πρός τι· ῥίπτειν.
امام امام, ού. ά, ἱμάμης, ἀρχιγός, ἱεράρχης ἰμαμεθανός.
امامت امامت καὶ امامليك امامليك, ού. ά. ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἰμάμη.
امان امان, ἐπιφ. ά. ὦ ! ἔλεος ! χάρις !
امان امان, ού.ά. ἀσφάλεια.χάρις.
امانت امانت, ού. ά. παρακαταθήκη.
امانه امانه, ἐπ. ά. ὡς παρακαταθήκη.
امتدار امتدار, ού. ά. θεματοφύλαξ.
امتعى امتعى, ού. τ. παραγγελιοδόχος, κομιστὴς χρηματοδεσμάτων.
امت امت, ού.ά. κοινότης (θρησκευτική), λαός, ἔθνος, φυλή, δόγμα. [ὑποταγή.
امتثال امتثال, ού. ά. ὑπακοή,
امتثالا امتثالا, ἐπ. ά. παραδειγματικῶς.
امتحان امتحان, ού. ά. ἐξέτασις.
امتداد امتداد, ού. ά. παράτασις.
امتزاج امتزاج, ού.ά. συμφωνία· ἕνωσις (χημική).
امتصاص امتصاص, ού.ά. θηλασμός.
امتعه امتعه, πλ. τοῦ متاع.
امتلا امتلا, ού. ά. ἀηδία ἐκ κόρου· δυσπεψία.
امتناع امتناع, ού. ά. ἀποποίησις, ἀποχή. [σύνη.
امتنان امتنان, ού. ά. εὐγνωμοامتياز امتياز, ού. ά. διάκρισις, προνόμιον. [μισθὸς.
امتيازلى امتيازلى, έ. τ. προνομιοῦχος.
امثال امثال, πλ. τοῦ مثل.

امثل ἐμτιλέ, πλ. τοῦ مثال.
امجل ἐμδζέδ, ε. ἀ. ἔνδοξος.
امجل ἐμδζέκ, οὐ. τ. τίτθη, θηλή, ῥῶγα.
امد ἐμχά, οὐ.ἀ. τὸ ἐκμηδενίζειν.
امد ἀμεδ, οὐ. π. ἔλευσις, ἄφιξις· مد — ἀμεδ ὁουδ, πηγαινοφρχομός. κυκλοφορία. [θεια.
امداد ἐμδαδ, οὐ. ἀ. ἀρωγή, βοή-
امدجى امدڤژ ή آمدى ماين — ديوان همايون — ἀμεδή-ι-διδάν-ι-χουμαγιούν, ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν Αὐτοκρ. Ἀνακτόρων μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης, εἰσηγητής.
امد ἐμεδ, οὐ. ἀ. παράτασις· συμπέρασμα.
امدى ἀμεδί, οὐ. π. εἰσηγητὴς ἴδ. امدجى.
امر ἔμρ, οὐ.ἀ. διαταγή, ἐντολή, ὑπόθεσις· حاضر — ἔμρ-ι-χαζίρ, β' πρόσ. τῆς προστακτικῆς ψلڤ — ἔμρ-ι-γαΐπ, γ' πρόσ. προστακτικῆς. [ἀρχηγός.
امر ἀμίρ, οὐ. ἀ. ὁ διατάσσων
امرا οὐμερά, πλ. τοῦ امرو.
امرار ἰμράρ, οὐ. ἀ. τὸ διαβιβάζειν· ا — ἰμρὰρ ἐτ. τὸ διέρχεσθαι.
امراض ἐμράζ, πλ. τοῦ مرض.
امرعى ἰμρενμέκ, ρ. τ. ὀρέγεσθαι.
امروز ἐμρούζ, ἐπ. π. σήμερον.
امرمك ἐμζιρμέκ, ρ.τ.γαλουχεῖν.
امرمك ἐμζιγαμμάκ, ρ.τ. ὑπνώττειν.
امك ἐμζίκ, οὐ.τ. τίτθη, θηλή.
امساك ἰμσάκ, οὐ. τ. τὸ ἀπέχεσθαι· φιλαργυρία.
امشا ἐμσέκ, ἐπ. π. τὴν προτεραίαν νύκτα.
امضا ἰμζά, οὐ.ἀ. ὑπογραφή· ا — ἰμζὰ ἐτ. ὑπογράφειν. [φειν.
امضالق ἰμζαλαμάκ, ρ. τ. ὑπογράمكل ἐμέκ, οὐ.τ. ἐργασία, κόπος.
امكان ἰμκιάν, οὐ. ἀ. τὸ δυνατὸν· ممز — ἰμκιανσίζ, ε. τ. ἀδύνατον. [ὑπαλληλος.
امكلدار ἐμεκλδάρ, ε. τ. ἀρχαῖος
امل ἐμέλ, οὐ. ἀ. ἐλπίς, εὐχή, ἐπιθυμία. [ὀρθογραφία.
املا ἰμλά, οὐ. ἀ. τὸ πληροῦν
املاح ἐμλάχ, πλ. τοῦ ملح.
املاك ἐμλάκ, πληθ. τοῦ ملك.
امم οὐμέμ, πλ. τοῦ امت.
امنك ἐμμέκ, ρ. τ. ἐκμυζᾶν.
امن ἀμέν, ε. ἀ. ἀσφαλής.
امن ἔμν, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια· εἰρήνη, ἡσυχία.
امنيت ἐμνιγέτ, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια, ἐμπιστοσύνη. [δυσπιστία.
امنيتسيزلك ἐμνιγετσιζλίκ, οὐ. τ.
امواج ἐμδάτ, πλ. τοῦ موج καὶ τοῦ موج μδέτ.
امواج ἐμδάζ, πλ. τοῦ موج.
اموال ἐμδάλ, πλ. τοῦ مال.
امواه ἐμδάχ, πλ. τοῦ ماء.

انسان ἰνσάν, πλ. τοῦ إنسان.
انسانى ἰνσανί, ἐπ. ἀ. ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
انسيئت ἐνανιγέτ, οὐ. ἀ. ἐγωϊσμός.
انسانى ἐναγί, ἐ. τ. εὐαπάτητος.
انسانيت ἰνπά, οὐ.ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν, τὸ δηλοῦν.
انبار ἀνπάρ, οὐ. ἀ. ἀποθήκη.
انبارجى ἀνπαρζί, οὐ. τ. ἀποθηκάριος. [διαστολή.
انبساط ἰνπισάτ, οὐ. ἀ. ἱλαρότης,
انبيا ἐνπιγιά, πλ. τοῦ نبى.
انبيق ἰνπήκ, οὐ. ἀ. διϋλιστήρ· ن چكمك — ἰνπικδὲν τσικμέκ, διϋλίζειν.
انتاج ἰντάζ, οὐ.ἀ.τὸ συνεπάγειν.
انتارى ἰνταρί, οὐ. ἀ. ἐπιλώρικον.
انتاش ἰντάζ, οὐ. ἀ. βλάστησις.
انتباه ἰντιπάχ, οὐ.ἀ. ἐγρήγορσις, ἀρύπνισις.
انتخاب ἰντιχάπ, οὐ. ἀ. θρῖνος.
انتحار ἰντιχάρ, οὐ. ἀ. αὐτοκτονία.
انتخاب ἰντιχάπ, οὐ. ἀ. ἐκλογή.
انتريكا ἰντρίκα, ξ. πανουργία.
انتساب ἰντισάπ, οὐ. ἀ. τὸ προσαρτᾶσθαι, σχετίζεσθαι.
انتشار ἰντιάρ, οὐ. ἀ. διασπορά.
انتصاح ἰντισάχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν συμβουλάς.
انتصاف ἰντισάφ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη, ἐπιείκεια. [κᾶν.
انتظار ἰντιζάρ, οὐ. ἀ. τὸ προσδο-

انعام ἐνίς, οὐ.τ. κατήφορος, κατάβασις.
انشا ἐνάά, οὐ. ἀ. τὸ κτίζειν, τὸ κατασκευάζειν, σύνταξις· ἐπιστολάριον.
انشآت ἐνάα'άτ, πλ. τοῦ προηγ.
انشاالله ἐν-άα-λλάχ, φρ.ἀ. ἂν Θεὸς θέλει· εἴθε !
انشائى ἐνάαί, ἐ. ἀ. οἰκοδομικός. ἐπιστολιμαῖος· εὐκτικός, ἐρωτηματικός. [γαμβρός.
انشت ἐνιστέ, οὐ. τ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ
انشراح ἐνἰπιράχ, οὐ. ἀ. χαρά, φαιδρότης. [λεῖσθαι.
انشعال ἐνἰπ'άλ, οὐ. τ. τὸ πυρποانشقاق ἐνἰπ'άκ, οὐ. τ. τὸ διαῤῥηγνύεσθαι· διαίρεσις· σχίσμα.
انصاف ἐνσάφ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη, ἐπιείκεια· μετριότης.
انصافسز ἐνσαφσήζ, καὶ انصاف ἐνσάφ, ἐ. τ. ἄσπλαγχνος.
انصافسزلق ἐνσαφσηζλήκ, οὐ. τ. ἀδικία, ἀσπλαγχνία.
انصافلى ἐνσαφλή, ἐ. τ. δίκαιος, μετριοπαθής.
انضباط ἐνζἰπάτ, οὐ.ἀ. τάξις· ἀπομνημόνευσις. [ἐνωσις.
انضمام ἐνζημάμ, οὐ. ἀ. προσθήκη,
انطفا ἐντιφά, οὐ. ἀ. καταδόσεις.
انظار ἐνζάρ, πλ. τοῦ نظر.
انعام ἐν'άμ, πλ. τοῦ نعم νε'άμ,
انعام ἐν'άμ, οὐ. ἀ. ἀμοιβή, εὐεργεσία.
انعقاد ἀνὰλαϕάκ, ῥ. τ. ὑπογρεοῦσθαι δι' ὅρκου.
انفا ἀνδάν, ἀντ. τ. ἐξ αὐτοῦ.
انده ἀνδέ, ἐπ. τ. ἐκεῖ.
انديش ἐνδἰς, ἐ. τ. ὁ σκεπτόμενος.
انديشه ἐνδἰδέ, οὐ.τ.σύννοια,θλῖψις.
انزال ἐνζάλ,οὐ.ἀ.τὸ καταβιβάζειν.
انزجاج ἐνζἠ'άζ, οὐ.ἀ. συγκίνησις, στενοχωρία. [γωγεῖν.
انزعام ἐνζἰμάμ, οὐ. ἀ. τὸ χαλινάνزغلبة ἐνζἰβά, οὐ. ἀ. τὸ μονάζειν.
انس ἐνς,οὐ.ἀ.τὸἀνθρώπινον γένος.
انس ἐνσ, οὐ.ἀ. οἰκειότης,σχέσις.
انسان ἐνσάπ, πλ. τοῦ نسب – عم ἔλμ-ι-ἐνσάπ, εἰνολογία.
انسان ἐνσάν, οὐ. ἀ. ἄνθρωπος.
انسانلق ἐνσανλήκ, οὐ. τ. ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία.
انسانى ἐνσανί, ἐ. ἀ. ἀνθρώπινος.
انسانيت ἐνσανιγέτ, οὐ. τ. ἴδ. انسانلق .
انسانيتسز ἐνσανιγετσήζ, ἐ. τ. ἀπάνθρωπος. [θρωπος.
انسانيتلو ἐνσανιγετλοῦ ἐ. τ. φιλάνانسبه ἐνσιδζέ, πλ. τοῦ نسب .
انسداد ἐνσιδάδ, οὐ.ἀ. ἔμφραξις.
انسز ἀνσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀπροσδόκητος, —ως.
انسز ἀνσήζ, ἀντ. τ. ἄνευ ἐκείνου.
انسز ἐνσήζ, ἐ. τ. στενός.
انسزلق ἐνσησζλήν, ἐπ. τ. ἀπροσδοκήτως. [φιλία.
انسيبت ἐνσιγέτ, οὐ. ἀ. σχέσις,

انتظام ἐντιζάμ, οὐ. ἀ. διάταξις, τάξις. [ζεσθαι.
انتفا ἐντιφά, οὐ. ἀ. τὸ ἐξαφανίζεσθαι
انتفاع ἐντιφά', οὐ. ἀ. τὸ ὠφελεῖσθαι, ὄφελος.
انتقاص ἐντιχάς, οὐ. ἀ. ἐλάττωσις.
انتقال ἐντιχάλ, οὐ. ἀ. τὸ μεταφέρεσθαι, κληρονομικὴ μετάβασις.
انتقام ἐντιχάμ, οὐ. ἀ. ἐκδίκησις.
انتها ἐντιμά,οὐ.ἀ.ἀναφορά.σχέσις.
انتها ἐντιχά, οὐ. ἀ. τέλος,τέρμα.
انجاز ἐνζάζ, οὐ. ἀ. ἐκτέλεσις.
انجام ἐνδζάμ, οὐ. π. τέλος, συμπέρασμα.
انجذب ἐνζἰτμέκ, ῥ.τ. πειράζειν, προσβάλλειν. [ξις.
انجذاب ἐνζἰζάπ, οὐ. ἀ. κλίσις,
انجق ἄνζἰζακ, ἐπ. τ. μόνον,μόλις.
انجيل ἐνζἰίκ, οὐ. τ. κυνάριον.
انجيل ἐνζἰίκ, οὐ. τ. ἰγνύς, ἀστράγαλος. [γνυσθαι.
انجماد ἐνζἰμάδ, οὐ. ἀ. τὸ πήانجماع ἐνζἰμά', οὐ.ἀ.συνάθροισις.
انجمن ἐνζουμέν, οὐ. π. συνέλευσις, συμβούλιον· ـشى — ἐνζουμὲν δανίς, ἀκαδημία.
انجنيك ἐνζἰνιμέκ, ῥ. τ. τὸ προσβάλλεσθαι, τὸ ἐνοχλεῖσθαι.
انجو ἐνζού, οὐ. τ. μαργαρίτης.
انجه ἐνζέ, ἐ. τ. λεπτός.
انجير ἐνζίρ, οὐ. τ. σῦκον.
انجيل ἐνζίλ, οὐ. ἀ. Εὐαγγέλιον.
اندك ἐνχιδάπ, οὐ. ἀ. τὸ κυρτοῦσθαι.
انداز ἐνχιζάρ, οὐ. ἀ. ἐκτροπή, παραχωρή· ـچلمق — ἐνχιζὰρ μιζάδζ, ἀδιαθεσία.
انحصار ἐνχισάρ, οὐ.ἀ. περιορισμός, πολιορκία· μονοπώλιον.
انحطاط ἐνχητάτ, οὐ.ἀ. καταπτώσεις· παραχωρή, ἀτονία. [σθαι.
انحلال ἐνχιλάλ, οὐ. ἀ. τὸ διαλύεانحنا ἐνχηνά, οὐ. ἀ. κυρτότης· ἀγκών· κλίσις.
انخطار ἐνχτάρ, οὐ. τ. κλεῖς.
انخداع ἐνχηδά', οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾶσθαι. [ἀγχόνη.
انخناق ἐνχηνάκ, οὐ. ἀ. ἀσφυξία,
اند ἄνδ, οὐ. τ. ὅρκος.
انداخت ἐνδάχδ, οὐ. π. ῥίψιμον.
انداز ἐνδάζ, ἐ. π. καὶ μετ. ὁ ῥίπτων.
اندازه ἐνδαζέ, οὐ. π. μέτρον (ἐνγένει)· — οὐ. τ. πῖχυς ἔχων μῆκος 18 ἀγγλικῶν δακτύλων.
اندام ἐνδάμ, οὐ. π. ἀνάστημα· συμμετρία· μορφή.
اندر ἐνδέρ, ὑπερθ. τοῦ ىدا .
اندرمك ἐνδιρμέκ, ῥ. τ. καταβιβάζειν, χαμηλόνειν.
اندرون ἐνδερούν, οὐ. π. τὸ ἐσωτερικόν, ἡ γυναικωνῖτις.
اندفاع ἐνδιφά', οὐ. ἀ. τὸ ἀποκρούειν.
اندك ἐνδέκ, ἐπ. π. ὀλίγον.

انعدام انْعِدَام, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, ἀφάνεια.
انعطاف انْعِطَاف, οὐ. ἀ. τὸ στρέφεσθαι πρός τι· προσέχειν.
انعقاد انْعِقَاد, οὐ. ἀ. τὸ δένεσθαι συγκρότησις (συνεδριάσεως).
انعكاس انْعِكَاس, οὐ. ἀ. ἀνταν-άκλασις, ἀναστροφή· اسم — انْعِكَاسِيّ σεδά, ἠχώ.
انغاريه انغَارِيَه, οὐ. τ. ἀγγαρεία.
انف أَنْف, οὐ. ἀ. βίς· أَنْفًا وَأَخَرَ· الذِّكر — أَنْفِ-بوز-ڤِيخ, ὁ προμνησθείς.
انفا أَنْفًا, πρ. ἀνωτέρω.
انفاذ إِنْفَاذ, οὐ. ἀ. ἐνέργεια, ἐκτέλεσις.
انفار إِنْفَار, πλ. τοῦ نَفِير.
انفاق إِنْفَاق, οὐ. ἀ. τὸ σπαταλᾶν· τὸ διατρέφειν. [ἄνοιγμα.
انفتاح إِنْفِتَاح, οὐ. ἀ. ἄνθησις·
انفجار إِنْفِجَار, οὐ. ἀ. ἀνάβλυσις, πηγή· ἐκβολή· λυκαυγές· ὄρθρος· διάρρηξις (βοτ.).
انفراد إِنْفِرَاد, οὐ. ἀ. ἀπομόνωσις.
انفراق إِنْفِرَاق, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.
انفس أَنْفَس, παραθ. τοῦ نَفِيس.
انفساخ إِنْفِسَاخ, οὐ. ἀ. διάλυσις· ἀκύρωσις.
انفساد إِنْفِسَاد, οὐ. ἀ. διαφθορά.
انفصال إِنْفِصَال, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· παραίτησις· παῦσις.
انفعال إِنْفِعَال, οὐ. ἀ. δυσαρέσκεια.
انفكاك إِنْفِكَاك, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι.
انفيه إِنْفِيه, οὐ. τ. ταμβάκος.

انقياد إِنْقِيَاد, οὐ. ἀ. ὑπακοή.
انقباض إِنْقِبَاض, οὐ. ἀ. σρίγξις, δυσκοιλιότης.
انقراض إِنْقِرَاض, οὐ. ἀ. τὸ ἐκλείπειν, καταστροφή, ἔκπτωσις.
انقسام إِنْقِسَام, οὐ. ἀ. τὸ διαιρεῖσθαι. [δολή.
انقلاب إِنْقِلَاب (قلب), οὐ. ἀ. μετα-
انقى إِنْقَى, οὐ. τ. νεογνόν (ζῴων).
انكار إِنْكَار, οὐ. ἀ. ἄρνησις.
انكرك إِنْكِرِك, οὐ. τ. ἔχιδνα.
انكسار إِنْكِسَار, οὐ. ἀ. κερματισμός· δυσαρέσκεια· κατάρατήπτα. [(ἡλίου).
انكساف إِنْكِسَاف, οὐ. ἀ. ἔκλειψις
انكسر إِنْكِسَر, οὐ. τ. ἦλος.
انكشاف إِنْكِشَاف, οὐ. ἀ. τὸ ἀνακαλύπτεσθαι. [λυμα.
انكل إِنْكِل, οὐ. τ. ἀντίζηλος, κώ-
انكنار إِنْكِنَار, οὐ. τ. κινάρα.
انكول إِنْكُول, ἐ. τ. ὀχνηρός.
انكيز إِنْكِيز, ἐ. π. προξενῶν, διεγείρων.
انكين إِنْكِين, οὐ. καὶ ἐ. π. εὐρύς, πέλαγος· χαμηλός.
انمى إِنْمِي, ἐνμέκ. ρ. τ. καταβαίνειν, ὑποβιβάζεσθαι.
انوار إِنْوَار, πλ. τοῦ نُور.
انوار إِنْوَار, πλ. τοῦ نَوْر.
انور إِنْوَر, ὑπερθ. τοῦ نُور.
انونيم إِنُونِيم, ξ. ἀνώνυμος.
انها إِنْهَا, οὐ. ἀ. εἰδοποίησις, αἴτησις. [τοῦ نَهَار.
انهار إِنْهَار καὶ انهر إِنْهُر, πλ.

انهدام إِنْهِدَام, οὐ. ἀ. τὸ καταχρημνίζεσθαι.
انهزام إِنْهِزَام, οὐ. ἀ. δειλὴ ἧττα.
انهماك إِنْهِمَاك, οὐ. ἀ. ἐπιμέλεια.
آى آي, ἐ. ἀ. στιγματίας.
ايدى أَيْدِي, ἐπ. τ. ἀμέσως.
ايش إِيش, οὐ. ἀ. φίλος, σκέτος.
اين إِين, οὐ. ἀ. στεναγμός.
آو آو, οὐ. τ. θήρα.
او أَو, οὐ. τ. οἰκία.
او أَو, ἀντ. τ. ἐκεῖνος.
اوا أَوَا, οὐ. τ. πεδιάς.
اوائل أَوَائِل, πλ. τοῦ اول, αἱ ἀρχαί.
اواخر أَوَاخِر, πλ. τοῦ آخِر.
اوادلق أَوَادِلِق, οὐ. τ. ἐπιπλα, ἐργαλεῖα.
اوارە أَوَارِه, ἐ. τ. ἄεργος.
اوار أَوَار καὶ اوارە أَوَارَه, οὐ. π. φωνή, ἦχος.
اواسط أَوَاسِط, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ وسط.
اوال أَوَال, ξ. τριτεγγύησις.
اوامر أَوَامِر, πλ. τοῦ امر.
آوانك آوَانَك, ξ. βλάξ. [σκεύη.
اوانى أَوَانِي, πλ. τοῦ اِنى, ἐργαλεῖα,
اوبا أَوْبَا, οὐ. τ. καλύβη.
اوبار أَوْبَار, ἐ. π. ἀδηφάγος — مرم يرديوم أَوْبَار, ἀνθρωποφάγος.
اوبر أَوْبَر, ἀντ. τ. ὁ ἄλλος.
اوبور أَوْبُور, ἐ. τ. λαίμαργος — لق أَوْبُورلُوق, οὐ. τ. λαιμαργεία. [σαι.
اوپدرمك أُوپْدِرْمَك, ρ. τ. ποιεῖν ὀπδηρμέκ, ρ. τ. ποιεῖν

اوپرمك أُوپْرْمَك, ρ. τ. φίλημα.
اوپشمك أُوپُشْمَك, ρ. τ. φιλεῖσθαι (ἄλλ.).
اوپمك أُوپْمَك, ρ. τ. ἀσπάζεσθαι.
اوت أُوت, οὐ. τ. χόρτον.
اوت إِفْت, ἐπ. τ. μάλιστα.
اوتارمق أُوتَارْمَق, ρ. τ. βύσκειν.
اوتاق أُوتَاق καὶ اوطه أُوطَه, οὐ. τ. μεγάλη σκηνή. [σχύνειν.
اوتاندرمق أُوتَانْدِرْمَق, ρ. τ. κατα-
اوتاڤلان أُوتَاڤْلَان, ἐ. τ. αἰδήμων.
اوتاڤلق أُوتَاڤْلَق, ἐ. τ. ἀναιδής, αὐθάδης. [νεσθαι.
اوتانمق أُوتَانْمَق, ρ. τ. αἰσχύ-
اوتو أُوتُو καὶ اوترو أُوتْرُو, ἐπ. τ. περί, ἕνεκα.
اوترى أُوتْرِي, τὸ φωνητικὸν σημεῖον [ʾ]. [τόνος.
اوتش أُوتُش, οὐ. τ. ἦχος, φωνή,
اوتشمك أُوتُشْمَك, ρ. τ. κελαδεῖν.
اوتلامق أُوتْلَامَق, ρ. τ. βόσκειν.
اوتلاق أُوتْلَاق, οὐ. τ. βοσκή, χόρτον.
اوتمك أُوتْمَك, ρ. τ. κελαδεῖν.
اوتو أُوتُو, οὐ. τ. σίδηρον (διὰ σιδήρωμα ὑφασμάτων).
اوتورمق أُوتُورْمَق, ρ. τ. ἵδρυμα.
اوتوز أُوتُوز, ἐπ. ἀριθμ. τ. τριάκοντα· بك — أُوتُوزبَك, τριακοστός.
اوتولتمك أُوتُولْتْمَك, ρ. τ. σιδηρώνειν. [μέρος.
اوتى أُوتَى, ἐπ. τ. πέραν· τὸ ἕτερον
اوتى أُوتِي, οὐ. τ. δραξ.

اوج ٭ عَوْج، ج. ا. ت. اُوْجَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوج ٭ عَوْج، ج. ا. ت. اُوْجَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاق ٭ عَوْجَاق، ا. ت. اُوْجَاقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاقلق ٭ عَوْجَاقْلِق، ا. ت. اُوْجَاقْلِقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاقلمق ٭ عَوْجَاقْلَمَق، ر. ت. اُوْجَاقْلَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاقلى ٭ عَوْجَاقْلِي، ا. ت. اُوْجَاقْلِيَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاقلى ٭ عَوْجَاقْلِي، ا. ت. اُوْجَاقْلِيَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اوجاقلى ٭ عَوْجَاقْلِي، ا. ت. اُوْجَاقْلِيَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اورمق ٭ عَوْرَمَق، ا. ت. اُوْرَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اورمق ٭ عَوْرَمَق، ا. ت. اُوْرَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اورمق ٭ عَوْرَمَق، ا. ت. اُوْرَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اورمق ٭ عَوْرَمَق، ا. ت. اُوْرَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

اورمق ٭ عَوْرَمَق، ا. ت. اُوْرَمَقَات. أعلى شيء. منتهى الشيء. أقصى درجة. أعلى مرتبة. أعلى مقام. أعلى مكان. أعلى مرتفع. أعلى مرتفع في السماء. أعلى مرتفع في الأرض. أعلى مرتفع في البحر. أعلى مرتفع في الجو. أعلى مرتفع في الفضاء. أعلى مرتفع في الكون. أعلى مرتفع في الوجود. أعلى مرتفع في الحياة. أعلى مرتفع في الموت. أعلى مرتفع في الآخرة. أعلى مرتفع في الجنة. أعلى مرتفع في النار. أعلى مرتفع في الجحيم. أعلى مرتفع في الفردوس. أعلى مرتفع في السماوات.

كلنزل اوكلمك، ر. ت. ايوكسسوثاى، ايتثيومك ايتيورماكوس.
كلنزل اوكلمك، ر. ت. كاتاوبالمسوثاى: اوتوتروبيازين.
كلمزل اوكمك، ر. ت. اپوسپاو بياوس: اكبيرين: كاتاوبالين.
كلنزل اوكنوى، اوى. ت. پيثاناناغكاسيس.
كوزل اوكنك، ر. ت. اناوبولوس.
كلنزل اوكنمك، ر. ت. ارغاليسوثاى اپيميلوس.
نوزل اوكوم، اوى. ت. ستاورولى.
نوزل اوكوى، ا. ت. ماكروس: اوپسيلوس. [ماكروس.
كنزل اوكزونوكا، ا. ت. اركيتا.
كلنزل اوكزونلغ، اوى. ت. ماكوس.
اوسل اوبسات، پل. توو اوسو.
اوسو اوستِ، اوى. ت. تو انوثين — ش اوستِ ناى، اندوماتا: ش كو— ناى اوستينى، ميتا خاريس: اوك وا لكيفو.
اوسّو اوستو اوستراى، اوى. ت. ثيراريون.
اوسو اوستا، ث. اوستو اوستاو.
اوسل اوبسات، ا. كالاوى. مسوس: ميترياس.
اوتو اوستين، اوى. ت. اونوما توو پروتوو فوناسيمو (χαρακτ΄ [΄]، پاريستانون تاس فوناس α ي ε.
اوشلى اوداك، اوى. ت. اوپيريتيس.
اوشتك اوبيتميك، ر. ت. پويين خروثنين.

اوشتك اوسيفيميك، ر. ت. اميليتين. اخروثنين. [خروثنين.

اوكسوزلك اوگسوزلك، ج. ت. ἀλέθειν.
اوكسو اوگسو اوزگه، ت. ἐμπρός· —كلمك ἴλιξ
اوزگه، πρὸ παντὸς ἄλλου.
اوكسو اوگسو اوكسوز، οὐ. ت. πτέρνα.
اوكسوكلمك اوگسوگلمك، ρ.ت. διδάσκειν.
اوكسوكلنمك اوگسوگلنمك، ρ. ت. μανθάνειν.
اوكسوكسز اوگسوگسز، οὐ.ت.ὀρφανός. [νία.
اوكسوكلك اوگسوگلگ، οὐ. ت. ὀρφανία.
اوكسوكلنمك اوگسوگلنمگ، ρ.ت.βήξειν.
اوكسورمك اوگسورمك، ρ.ت.βήξειν.
اوكسوك اوگسوگ، τὸ. اوكسورك.
اوكوك اوگوگ، οὐ. ت. μεσημβρία.
اوكوت اوگوت، τὸ. اوكت.
اوكوز اوگوز، οὐ.τ. βοῦς. [ᾠός).
اوكون اوگون، οὐ. τ. μερίς (τροφῆς).
اوكوتمك اوگوتمك، ρ. τ. ἀλαζονεύεσθαι. |νεύεσθαι.
اوكى اوگى، τὸ. اوكى.
اول ὅλ، ἀντ. τ. οὗτος، ἐκεῖνος.
اول اوبل، ἐ.οὐ. καὶ ἐπ.τ. πρῶτος· πρό· πρῶτον.
اولا اولا ἀντὶ اول، ἐ. ἀ. καλλίτερος، προτιμότερος.
اولا اوبلمك، ἐπ.ἀ. κατὰ πρῶτον.
اولا اوبلاد، πλ. τοῦ اولد.
اولاشدرمق اولاشدرمق، ρ.τ. ποιεῖν ἀφικνεῖσθαι· διαβιβάζειν.
اولاشمق اولاشمق، ρ. τ. ἀφικνεῖσθαι، συνενοῦσθαι.
اولاغان اولاغان، ἐ. τ. πιθανός.
اولق اولاق، οὐ. τ. ταχυδρόμος.
اولمق اولامق، ρ. τ. συναπτειν.
اولمق اولامق، ρ. τ. θηρεύειν.

اولش اولان، μετ. τ. ὤν.
اولجه اولجه، ἐπ. τ. ἐνωρίτερον، πρὸ ὀλίγου.
اولدرمق اولدرمق، ρ. τ، ποιεῖν μετρεῖν. [κοιλοῦ.
اولچك اولچك، οὐ.τ. μέτρον· ا|
اولچمك اولچمك، ρ. τ. μετρᾶν.
اولچو اولچو، οὐ. τ. μέτρον.
اولدرمق اولدرمق، ρ.τ. φονεύειν.
اولدوريجى اولدوريجى، ἐ.τ. φονικός.
اولدقجه اولدوقجه، ἐπ. τ. ὅσον.
اولدم اولدم، ἐπ.τ. τότε، ἀμέσως.
اولسيسى اولسيسى، ἐ. ἀ. τ. προτελευταῖος.
اولشدرمق اولشدرمق، ρ.τ. διανέμειν. [σθαι.
اولشمق اولشمق، ρ. τ. διανέμεσθαι.
اولطه اولطه، οὐ. τ. ὁρμιά، ἀγκίστρι. [τος.
اولكه اولكه، οὐ. τ. χώρα، κράσ اولكه اولكه، τ. ἐκεῖνο، τὸ ὁποῖον.
اولكى اولكى، ἐ.τ. ὁ πρῶτος.
اولم اولوم، οὐ. τ. θάνατος.
اولمز اولماز، τ. γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁριστ. τοῦ ἀρνητ.
اولمق اولمامق، δὲν γίνεται· ἀδύνατος.
اولمش اولموش، μ. τ. ἀποθανών، νεκρός.
اولم اولمز، ἐ. τ. ἀθάνατος.
اولمش اولموش، μ. τ. γενόμενος· — ἐ. τ. ὥριμος· — اولموش، μ. τ. νεκρός.

اون ὄν، ἐ. ἀριθμ. τ. δέκα· —ى ὃν πασή، δεκανεύς.
اونغان اونوتقان، οὐ. καὶ ἐ. τ. ἐπιλήσμων.
اونغمق اونوتمق، ρ.τ. λησμονεῖν.
اونداشلق اونداشلق، ρ. τ. λησμονεῖσθαι.
اوغرامق اوغرامق، ρ. τ. τέρπεσθαι· ἐξαπατᾶσθαι.
اوواى اوباى، οὐ. τ. πεδιάς.
اوللمق اوللمق، ρ. τ. στολίζειν διὰ παρυφῶν· ὀνειροπωλεῖν.
اوللنمق اوللنمق، ρ. τ. βραδύνειν. [ἄγρυπνος.
اوللق اوللغنق، ἐ. τ. ἐξυπνος، اوللغمق اوللغنمق، ρ. τ. ἐξυπνᾶν.
اودرمق اودرمق، ρ. τ. προσαρμόζειν، κατόρθοῦν.
اودمه اودمه، ἐ. τ. πλαστός.
اوزاق اوزاق، ἐ. καὶ οὐ. π. ἀνηρτημένος· ἐνώπιον· πολυέλαιος.
اوشمق اوشمق ἢ اوشومق اوگوشمق، ρ.τ. συμβιβάζεσθαι.
اوغسز اوغسز اوتكون، ἐ. τ. κατάλληλος، ἁρμόδιος. [τάλληλος.
اوغسزلق اوغسزلق اوتكونسزلق، ἐ. τ. ἀκαταλληλος اوتكو، οὐ. τ. ὕπνος.
اوغسزلق اوغسزلق اوتكوسز، ἐ. τ. ἄϋπνος، ἄγρυπνος· كل — اوتكوسزلك، ἀϋπνία. [τερποαλήθης.
اوگى اوگنى، ἐ. τ. ξένος· νόθος· ἐ-
اوگمك اوگمك، ρ. τ. μιμεῖσθαι· ἀκολουθεῖν.

اولمق اوگلمك، ρ. τ. εἶναι· γίγνεσθαι· ὡριμάζειν.
اولمكسزين اولمكسزين، τ. τοιοῦτος.
اولمك اولمك، ρ. τ. ἀποθνήσκειν.
اولمك اولمامق، ρ. τ. ἀρν. τοῦ اولمق. [ὀρεύειν.
اولندرمك اولندرمك، ρ.τ. ὑπανδρεύειν.
اولنمق اولنمق، ρ. τ. γίγνεσθαι.
اولنمق اولنمق، ρ. τ. νυμφεύεσθαι· ἐβλούδ، ἐ. τ. ἔγγαμος [σθαι.
اولو اولو، οὐ. τ. νεκρός.
اولو اولو، ἐ. τ. μέγας.
اولور اولور، τ. γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὁριστ. τοῦ ρ. اولمق، γίνεται· δυνατός· اولور —اولور اولماز، ἀβέβαιος، τυχών.
اولوق اولوك، οὐ. τ. ὑδροῤῥόη.
اولولق اولولق، οὐ.τ.μεγαλεῖον.
اولومك اولومك، ρ.τ. ὠρύεσθαι.
اولويت اولويت، οὐ. ἀ. ὑπεροχή. [κός.
اولى اولى، ἐ. ἀ. πρῶτος، ἀρχιεβليغ اولى، πλ. τοῦ اولى.
اوليات اوليات، πλ. τοῦ اولى.
اوليت اوليت، οὐ. ἀ. πρωτεῖον.
اوممك اوممك، ρ. τ. ἐλπίζειν.
اومه اومه، οὐ. τ. ἐλπίς.
اومور اومور، οὐ. τ. ὦμος· —لق اومورلق، ἐπωμίς.
اومزلق اومزلق، ρ. τ. θέτειν ἐπὶ τῶν ὤμων· βοηθεῖν.
اون ὀν، οὐ. τ. φωνή، φήμη.
اون اون، οὐ. τ. ἄλευρον.

اوبمق اوبماق، ر. ت. گلوپمك.
اوبنمق اوبناتماق، ر. ت. پوسه‌ك پاپزمك. [خوره‌وتمك.
اوبنامق اوبناماق، ر. ت. پاپزمك، اوبنامق اوبناماق، ر. ت. سومپاپزمك. [پاپزمك.
اوبنمق اوبنوزتماق، ر. ت. آپوسوق اوبوز اوبنوزوز، اوز. ت. پوشه.
اوبوق اوبوق، اوز. ت. قوتالتی، تو قوتلوق.
اومدمق اوبگوزوتماق، پوسه‌ك ياپمق اوبگوزوشمك، ا. ت. ويرا- [قاوماق.
اوبوشمق اوبگوزوشماق، ر. ت. ياپ- [پاوشتيرمك.
اوبلمق اوبگوزوقلاماق، ر. ت. اوبومق اوبگوزوماق، ر.ت.قوپمه‌ك.
اوبوق اوبگوز، اوز. ت. پاپگوين، يوروق. [يوروتوجی.
اوبنجی اوبگوزوجی، اوز.ت. پاپكچی، آی آخ، ايپ. ت. آخ! اوپمه! قوتو! كمكچی—آخچه‌كمكی. ستيناكچين.
اهلی ايخالی، پل. تو اهل، ای كاتوپوق، تو پلاتوس.
اتهاء ايخانه‌ت، اوز. آ. اولوتوشلق، پروصوتيه.
اتمه ايخاتيدا، اوز. آ. اورتوتمه‌ك، آسپاچه‌ستماق تون اسلاميه‌مه‌ك.
اتيراز ايخاتيزاخ، اوز. آ. كينه‌ش.
اتهام ايخاتيمام، اوز. آ. اوروتس، زاتلوس.
اتما ايخاما، اوز. آ. تو اوداكمه‌ك ايچين تون ايسلاميه‌ت اوتماق.

ايرماق ايخراق، پل. تو ايرم، پوزميدس.
اتمه‌ت آخه‌ستی، ايپ. پ. برادر- كلی— آخه‌ستيلك، اوز. ت. برادورلق.
اهل ايخلی، اوز. آ. ايخاناوس، آرمادوس كاتوچوس: صوزوگوس: ريكی— ايخلی-كيماك، اوگلوتوس، اوفاق — ايخلی-ايرماق، سوچوس: مطفق — ايخلی-ماناتيك، لوژيكوس: هيچ — ايخلی-ژيتيمه‌ت، آستروناموس: — اسلام ايخلی-ايسلاميق، موسولمانوس: عرض — ايخلی-ايزلق، تيميس.
اهلاك ايخلاكی، اوز. آ. تو كاتاستروفه‌ين.
اهلی ايخلی، ا. آ. ثيمتروس.
اهليت ايخليتيه‌ت، اوز. آ. ايخاناوتيس.
اهم ايخثيم، پاراث. تو مهم.
اهمال ايخمال ايچماله‌ك، اوز. آ. اميه‌لتيه‌ك— ايچماللايك، اوز.ت.اميه‌لتيه.
اهمالاً ايخمالن، ايپ. آ. اميه‌لوس.
اهمالجی ايخمالجی، ا. ت. اميه‌لی.
اهمام ايخماق، اوز. آ. ميرينا،پروتيه‌سيس.
آهن آخه‌ن، اوز. ت. سيدیروس. [تيك.
اهنك آخه‌نك، اوز. ت. سومفونيه، آرمونيه.
اهنگر آخه‌نكير،اوز.ت.سيدیروورگوس.
اهنين آخه‌نين، ايپ. ت. سيدیروون.
اهو آخو، اوز. ت. دوركاس، ايلافوس.
اهون ايخوه‌ن، اوز. آ. ليتون ايوكولوس: ايوهنوس.
اهونيت ايخوه‌نيه‌ت، اوز.آ. ايوهنيه.
آی آی، اوز. ت. سيلينی— ماه

ايتمك ايتمه‌ك، ر. ت. (آللهلی.) طوقلمه—آتا توتوملماسی، ايكلمه‌يش سيلاينس.
ای ای، ايپ. ت. ای!
ای ايغه، ايپ. آ. ای! آخ!
ای آغه، ز. (ايلك.) آغوس.
ايار آغه‌ت، پل. تو ات.
ايارلق آغه‌رتماق، ر. ت. پاراسوروتمه‌ك، ديافثيرتين.
ايالاق آغه‌ق، اوز.ت. سيلينوفوس، نوخ ياليناكه، بروسوس.
ايالاق آغه‌لاق، اوز. ت. آغاسما.
ايالق آغه‌ق، اوز. ت. پوس، بوثموس كليماكوس: ولو — آغه‌ق ياسلوی، آپوپاتوس: قاچق— آغه‌ق تاخيمه‌ك، اوخوس: ياز — آغه‌ق تيرك، فيلوسوفيما.
ايالقلق آغه‌لاقلامق، ر. ت. اكزانيستاسثاي.
ايالی آغه‌لات، پل. تو اپ.
ايالی آغه‌لات، اوز. آ. ژينيكی ديوي- كيسيس،نومارخيا: پروتوموثوس اپاخيا.
ايام آغه‌م، پل. تو يوم.
ايپ ايپ، اوز.ت. سكوينيون: ياپلی— ايپ اوزانماق، سكوينوباتيس.
ايپك ايپه‌ك، اوز. ت. ميتاكسا.
ايپلك ايپليك، اوز. ت. كلوستی.
ايپی آغه‌ت، اوز. آ. اوداريون Ko- ايپ ايت، اوز. ت. كوون. [ravion.
ايتام اگيتام، پل. تو يتم.
ايتدرمك ايتديرمه‌ك، ر. ت. پوسه‌ك پوسه‌يسای. [ثوه‌تسثاي.
ايتمك ايتيمه‌ك، ر. ت. (آللهلی.)

ايتلاف ايتيلاف، اوز. آ. سكه‌سيس، ارمونيه.
ايتلمك آغه‌تلاماق، ر. ت. دياليگين، كاثاريزين.
ايتلی ايتماكی، ر. ت. اوثه‌ين.
ايتلی ايتماكی، ر.ت. پوسه‌ك تو ريما توتو خرسيموه‌يسه‌ي اوس بوثيتيكون، سونابتومينون ميتا توون اوسياستيكون سخيماتيزه‌ي اولا تا سونثه‌تا ريماتا.
ايتلی ايتماكی، ر. ت. اوثه‌ين.
ايتلی ايثزاث، اوز. آ. آناگكي،ده‌ون.
ايتليك ايثزاباث، پل. تو پروگ.
ايتلی ايثزاث، اوز.آ. ايپينويسيس· —نو ويو ايثزاث، ايفوريسيس.
ايتلی ايثزار، اوز. آ. اكزيه‌ثوسيس.
ايتلی ايثزاز، اوز. آ. سونوپسيس.
ايتی ايتس، اوز. ت. تو ايسوتيريكون، تو ايندوس ياي — ايتس ياياغی، ستيار.
ايچری ايتسيري، ايپ. ت. ايندوس، ايندون.
ايچلی ايتسكی، اوز. ت. پوتون (پنيوماتوديس).
ايچكيچی ايتسكيثزی، ا. ت. فيلوپوتيس.
ايچيم ايتيم، اوز. ت. ريما.
ايچمك ايتسميك، ر. ت. پينين.
ايچورمك ايتسورميك، اوز. ت. پوتيزين. [پروس.
ايچون ايتسون، پروث. ت. ينا، دياً،
ايدلمك ايديلميك، ر. ت. پوسه‌ثوثاي.
ايديلمك ايديلميك، ر. ت. پوسه‌ك ياوتون ي ياوتو.
ايدين آيثين، اوز. ت. فوس، لامپسيس.

— كوزگوزلرين آغيلر، فوس ايله تا مآتما سون.

ايرتسى آغيرلمق، اوس تا مآتما سون.

ايرك ايراق، اوس. تا مآتما سون. [سيز.

ايرك ايراقلامق، ف. ت. آپرمآتما سون.

ايرك ايراقلق، اوس. تا مآتما سون.

ايرك آيرت، اوس. تا مآتما سون.

ايرمك ايرتمك، ف. ت. تا مآتما سون.

ايرمك ايرشدرمك، ف. ت. تا مآتما سون.

ايرمك ايرشمك، ف. ت. تا مآتما سون.

ايرمك ايرشمك، ف. ت. تا مآتما سون.

ايرى آيرى، ص. و ظ. — آيرى آغاج تا مآتما سون.

ايرى ايرى، ص. ت. تا مآتما سون.

ايرى — ايرلق، تا مآتما سون. [سون.

ايرى ايرلشمك، ف. ت. تا مآتما سون.

ايرى ايرى، ص. ت. تا مآتما سون.

ايرى ايرى، ص. ت. تا مآتما سون.

ايرى ايرى، ص

ب

بادیجان

گدل پاتماخ, ρ. τ. βυθίζεσθαι, καταδύειν.

گل پاتی, οὐ. τ. δύσις ἡλίου, δυτικὸς ἄνεμος. [κτηνῶν.

چل پادڤ, οὐ. π. τέλος, ὅχμος

چاچل پادڤاخ, οὐ.τ.μηρός,κνήμη.

چاچسز پادڤاسڤژ, ἐ. τ. ῥαχύκνημος· οὐτιδανός. [βρος.

چینق پادڤاناخ, οὐ. τ. σύγγαμ-

ڭل پادڤاخ, οὐ. τ. καπνεδόχη· ῥεγγίτης.

چل پادڤی, οὐ. τ. ἡ μεγαλειτέρα ἀδελφή, ἡ σύζυγος.

ڤچل پاڤیز, ἐ. ἀ. ὁ πραγματευόμενος. [σωνες.

رچل پاڤور, οὐ.ἀ. μεγάλοι καύ-

ڭل پاڤوسوس, ἐπ. ἀ. πρὸ πάντων.

ڭل پاڤ, οὐ. π. ἄνεμος, ἀήρ· —

ڤپ پادڤ-ت-ساپاخ,αὖρα·ζέφυρος.

ڤلدل پادڤم, οὐ. π. ἀμύγδαλον.

ڤلدل کاڤ ڤلدل پادڤاخ, οὐ. τ. κονίαμα (κ. πάδανος).

ڤرمڭل پادڤ ڭر, οὐ. π. ἀντεράρμακον.

ڤیجاڭل پادڤینڤزاخ, οὐ. π. μελιδζάνα, στρύχνος.

باترمق

ب پ, δεύτερον γράμμα τοῦ ἀραβοτουρκικοῦ ἀλφαβήτου, ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 2.

ب پ, πρ. ἀ. μετά, ἐν, διά· بسم الله بِسْمِ-ٱللَّاهِ, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ.

ب پا, πρ. π. μετά, διά, ἐν· — ب راه شاهانه — πὰ ῑραδε-ι-ᾱαχανέ, αὐτοκρατ. διατάγματι.

ب پا, ἐπιφ. τ. ἄ! βαβαί! ὄχι!

ب پاپ, οὐ.ἀ. πύλη· κεφάλαιον· ὑπόθεσις· τμῆμα· عالی — پاپ-ᾱ-ᾱλή, ἡ Ὑψ. Πύλη.

ب پاپا, οὐ. π. πατήρ· بیک — پاپا یگیت, γενναῖος.

ب پاپالیق, οὐ. τ. καὶ ἐ. πατρότης, σεβάσμιος.

ب پاپاکوروق, οὐ. τ. ἀχάτης λίθος.

ب پاپ, οὐ. τ. παρακμή· — ب پاپ پاڤاری, ἀγορὰ σπειροπώλις.

ب پاپاق, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὁ ἐν ἀπωλείᾳ· ὀλίος· τελματώδης.

ب پاپاڭلق, ἐ. τ. ὀλίος· ἀπατεών· κακοπληρωτής.

ب پاترماق, ρ. τ. βυθίζειν.

باتمق

باتمق ایچ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. πρῶτος.

باتمق ایچون, ἐπ. τ. πρῶτον.

باتیرماق ἀῤῥωστεῖν, ρ. τ. ἀνανήφειν.

باتیرمق ἐτλεμένος ρ. τ. ποιεῖν, κάθιστᾰν.

باتیرمق ἐβαμένος, ρ. τ. διαῤῥάπτειν.

باتیل ἐτλούλ, οὐ.τ. Σεπτέμβριος.

باتی باتی καὶ ἐνίοτε ﻱ, πρ.τ.μετά.

باتیق ἠλιθζάκ, ἐ. τ. χλιαρός.

باتیلی ἤλιθζα, οὐ. τ. θερμὰ λουτρά (φυσικά).

باتی ایماء, οὐ.ἀ. νεῦσις,ὑπαινιγμός.

باتیلی ایمان, οὐ.ἀ. πίστις,θρησκεία.

باتیلی ایمانسز, οὐ. τ. ἄπιστος.

باطوراطریق ایمپراتور, οὐ. τ. αὐτοκράτωρ. [αὐτοκράτειρα.

باطوراطریچه ایمپراتوریتسا, οὐ. τ.

باغلی ایملی, σύνδ. τ. λοιπόν,τώρα.

باغلی ایمک, ρ. τ. κλίνειν, ὑποκλίνειν.

باغلی ایممه, πλ. τοῦ امام.

باغلی ایی, ἔν, ὀρθότ. οἰ, οὐ.τ. πλάτος.

باغلی ایی, οὐ. τ. ἄντρον.

باغلی ایی, ἀντ. π. οὗτος.

باغملی ایناندیرمق, ρ.τ. ποιεῖν πιστευτόν. [τος.

باغلی اینانملیق, ἐ. τ. ἀπίστευ-

باغلی اینانیلماق, ρ.τ. πιστεύεσθαι. [στεύων.

باغلی اینامز, ἐ. τ. ὁ μὴ πιστεύειν.

باغلی اینامق, ρ. τ. πιστεύειν.

باغلی اینابذاق,ἐ.τ.ἀξιόπιστος.

باغلی اینجلمک, ρ.τ. ἐρεθίζειν, προσβάλλειν. [λεσθαι.

باغلی اینجلمک اینجلمک, ρ. τ. προσβάλ-

باغلی اینجلمک اینجلمک, ρ. τ. λεπτύνειν. [πτύνεσθαι.

باغلی اینجلمک اینجلمک, ρ. τ. λεπτύνεσθαι.

باغلی اینجو, οὐ. τ. μαργαρίτης.

باغلی اینجه, ἐ. καὶ ἐπ. λεπτός, λεπτῶς. [βάζειν.

باغلی اندیرمک, ρ. τ. καταβιβάζειν.

باغلی اینک, οὐ. τ. ἀγελάς.

باغلی اینمک, ρ. τ. καταβαίνειν.

باغلی اینی, οὐ. τ. κατήγορος, κατάβασις. [γόμενος.

باغلی اینمه, ἐ. π. μέλλων, ἐρ-

باغلی ایی, οὐ. τ. ἄρκτος.

باغلی ایی, ἐ. καὶ ἐπ. τ. καλός, -ῶς.

باغلی ایوی, οὐ. τ. κυδώνιον.

باغلی ایولاشمق, ἐπιῤῥ. ἀ. εὐχαριστῶ· ὑγιαίνετε.

باغلی ایوجه, ἐ. τ. ὁσοῦν καλά.

باغلی ایولشدیرمک, ρ. τ. ποιεῖν καλλιτερεύειν.

باغلی ایولشمک, ρ. τ. καλλιτερεύειν.

باغلی ایلیک, ἐ. καὶ οὐ. τ. καλοσύνη, τὸ καλόν.

باغلی ایلیخ, ἐπιῤῥ. τ. ἄχ! ἀλλοίμονον. [φιλογία.

باغلی ایماق, οὐ. τ. ἀλληγορία, ἀμ-

باغلی ایی, οὐ. τ. ὀδ. ﻱ.

باغلی ایین, οὐ. ἀ. τ. κανών, νόμος· συνήθεια.

باغلی اینه, ἀγινά,κ.ᾱτῑ ἀῖνέ,καθρέπτης·

پاشیلی παγπάν, οὐ. π. κηπουρός, ἀμπελουργός.
پاغیلی παγδζή, ὡς τὸ προηγ.
پاغیوان παγδζεβάν, οὐ. π. ὡς τὸ προηγ. [ξὴ πάγ.
پاقیلی παγδζέ, οὐ. π. ὑποχρ. τοῦ μέ παγήρ, οὐ. τ. ἐπιγάστριον (ἀνατ.). καρδία· θώραξ.
پاقیرمق παγηρτμάκ, ρ. τ. ποιεῖν κραυγάζειν.
پاقیرسی παγηρσάκ, οὐ.τ. ἔντερον.
پاقیرمق παγρησμάκ, ρ.τ.συγκραυγάζειν. [ζειν.
پاقیرمق παγηρμάκ, ρ. τ. κραυγά-
پاقیشلامق παγηδλαμάκ, ρ. τ. χαρίζειν, φιλοδωρεῖν.
پاقلامق παγλατμάκ, ρ. τ. δένειν· ὑποχρεόνειν· μαγεύειν.
پاقلامق παγλαμάκ, ρ. τ. δένειν· προσαρμόζειν· μαγεύειν· — ایرا پاقلامق, ὁρίζειν εἰσοδημα.
پاقلانمق παγλανμάκ, ρ.τ.δένεσθαι· ὑποχρεοῦσθαι.
پاقلی παγλήκ, ἐ.τ. ἀμπελότοπος.
پاقلو παγλού, ὲ. τ. δεδεμένος· μαγευμένος.
پاقدرمق πακδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν προσέχειν· παρατηρεῖν.
پاقر πακήρ, οὐ. τ. χαλκός.
پاقرجی πακηρζί, οὐ. τ. χαλκεύς, χαλκοματοπώλης.
پاقی πακή, οὐ. τ. βάσιμα.

پاوی παδέμ, οὐ. τ. ἀμύγδαλον.
پاوه παδέ, οὐ. π. οἶνος.
پاوه‌چی παδ-χεβά, οὐ. π. δωρεάν.
پاوی παδί, ὲ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ πλάττων, παράγων· αἰτία.
پاویی παδιγέ, οὐ. ἀ. ἔρημος.
پار πάρ, οὐ. π. βάρος· καρπός· φορά· Θεός· — ر چکر πάρ, ἑκάστοτε.
پار πάρ, οὐ. τ. κραυγή· — — پارمق πὰρ πὰρ παγηρμάκ, κραυγάζειν.
پاران παράν, οὐ. π. βροχή.
پاریلی παρίδ, ὲ. ἀ. ψυχρός, δυσάρεστος.
پارداق παρδάκ, οὐ. τ. ποτήριον ἀγγεῖον πήλινον.
پارشلی παρηδηρμάκ, ρ. τ. εἰρηνοποιεῖν. [λιοῦσθαι.
پارشمق παρηδμάκ, ρ. τ. συμπαρلی παρί, ὲ. ἀ. ἔξοχος, διακεκριμένος. [πιπλα.
پارق πάρκ, οὐ. τ. οἰκογένεια· ἔπαرقاچ, οὐ.π. ἀνάκτορον· αὐλή· ἀκροατήριον.
پارقی παργκέ, ὡς τὸ προηγ.
پارکیر παρκίρ, κ. πεγκίρ, οὐ. τ. ἵππος φορτηγός.
پارنمق παρινδιρμάκ, ρ. τ. προφυλάττειν ἐν λιμένι. [σθαι.
پارمق παρμάκ, ρ. τ. πιέζειν· ἁπτεῖ
پاروت παρούτ, οὐ. τ. πυρῖτις.
پاره παρέ, οὐ. π. φορά.
پاره παρά, οὐ. τ. παρᾶς.
پاری παρί, οὐ.ἀ. Πλάστης, Θεός.
پاری παρί, οὐ. καὶ ἐπ. π. μία φορά· τοὐλάχιστον.
پازار παζάρ, οὐ.π. ἀγορά, ἡμέρα ἀγορᾶς· Κυριακή.
پازارلشمق παζαρλαδμάκ, ρ.τ. συμφωνεῖν τὴν τιμήν.
پازارلی παζαρλήκ, οὐ.τ. τίμημα, ἐμπορεία.
پازاركان παζηρκιάν, οὐ. π. ἔμπορος, μικρέμπορος.
پازو παζού, οὐ.π. βραχίων· ἰσχύς.
پازوبند παζουπένδ, οὐ. π. βραχιόλιον.
پاس πεῖς, οὐ.ἀ.κακόν, ἀτόπημα· پاسلو — πεῖς γιόκδουρ, δὲν βλάπτει.
پاسلی πασήτ, ὲ. ἀ. διασταλτικός· ἐκστατικός.
پاش πάς, οὐ.τ. κεφαλή· ἀρχηγός· ἔναρξις· πρῶτος· وكيل — پاش βεκήλ,πρωθυπουργός· اوستاد — پاش οὐστινέ,ἐπ.τ.εὐχαρίστως.
پاشاق πασάκ, οὐ. τ. στάχυς.
پاشلامق πασλαμάκ, ρ. τ. ποιεῖν ἀρχίζειν.
پاشلامق πασλαμάκ, ρ. τ. ἀρχίζειν.
پاشلانغیچ πασλανγήδζ,οὐ.τ.ἔναρξις.
پاشلیجه πασλήδζα, ἐπ. τ. κυρίως.
پاشماق πασμάκ, οὐ. τ. βαθμίς.
پاشمق πασδηρμάκ, ρ.τ. πιέζειν· κατα πατεῖν· τυπόνειν· κατα στέλλειν. [δερκής.
پاصیر πασήρ, ὲ. ἀ. ὁ διορῶν, ὀξυ-
پاصیره πασηρέ, θηλ. τοῦ προηγ. — قوة كوزلك پاصیره, ἡ ὄρασις.
پاسقی πασκή, οὐ. τ. πιεστήριον στήριγμα.
پاصقین πασκήν, οὐ. τ. ἐπίθεσις στρατιωτική, αἰφνιδία κατ' οἶκον ἔρευνα,ἰδίως ἕνεκα προσβολῆς τῆς δημοσίας ὑθικῆς.
پاسلق πασηλμάκ, ρ. τ. καταπατεῖσθαι.
پاسمق πασμάκ, ρ.τ. καταπατεῖν· καταλαμβάνειν ἐξ ἐφόδου· τυπόνειν.
پاصماجی πασμαδζή, οὐ. τ. τυπογράφος· πωλητὴς ἢ κατασκευαστὴς ὑφασμάτων (τζιτζίων). [δῆς.
پاطی πατήλ, ὲ. ἀ. μάταιος· ψευ-
پاطیلق πατηλήκ, οὐ.τ. ματαιότης· ἀσημότης.
پاطین πατήν, οὐ. τ. τὸ ἐσωτερικόν (τοῦ σώματος).
پاطنه πατνέ, ἐπ. ἀ. ἐσωτερικῶς.
پاطنی πατνή, ὲ.ἀ. ἐνδόμυχος, μυστικός· σωματικός (παθ.).
پاعث παΐς, οὐ. ἀ. αἰτία· αὐτουργός.
پاغ πάγ, οὐ. π. ἄμπελος, κῆπος.
پاغ πάγ, οὐ. τ. δεσμός.

παχνιάζω, ρ. τ. βλέπειν ἀλλήλους.
πάχλα, οὐ. τ. κύαμος.
παχυλιάω, ρ. τ. ὀργᾶσθαι.
παχυμάω, ρ. τ. παρατηρεῖν, φροντίζειν.
παχυνιάω, ρ. τ. βλέπειν πέριξ ἑαυτοῦ.
παχή, ἐ.ἀ. διαρκής, αἰώνιος· λοιπός· ζωὴ — παχὴ καλιάκι, μένειν ὑπόλοιπον, αἰωνίως μένειν.
παχιρέ, οὐ. ἀ. παρθένος.
πάχεμάλ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐντελής· ἐντελῶς.
πάλ, οὐ. ἀ. καρδία, πνεῦμα.
πὶ οὐ. τ. μέλι.
πάλ, οὐ. π. πτέρυξ.
παλά, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. π. ὑψηλός· ὑψηλά· ὕψος.
πάλατέρ, συγχρ. τοῦ προηγ.
πὶλ-ἰττιφάκ, ἀ. ἐκ συμφώνου.
πὶλ-ἀχηρέ, ἐπ. ἀ. τέλος, ἐπὶ τέλους. |χαίρων.
πὶλ-ἀτιχάρ, ἐπ. ἀ. ἐπιπλεῖστον· πὶλ-ἰλτιζάμ, οὐ. ἀ. κατ' ἀνάγκην. |μιαίως.
πὶτ-τεβρίζ, ἐπ. ἀ. βαθμηδόν.
παλζήκ, οὐ. τ. βόρβορος, λάσπη.
παλβήρ, οὐ. τ. γαστροκνημίς.
παλβήζ, οὐ. τ. γυναικαδέλφη.
πὶλ-ζ-ζάτ, ἐπ. ἀ. αὐτοπροσώπως· αὐσιωδῶς.
παλτά, οὐ. τ. πέλεκυς.
πὶλ-ἄκις, ἐπ. ἀ. τοὐναντίον.
παλίγ, ἐ. ἀ. ὁ φλάνων, ἐντζιλίξ.
παλήκ, οὐ. τ. ἰχθύς. |λησμονιά.
παλουκοζήϊ, οὐ. τ. ἰχθυπώλης.
πὶ-ν-νέρς, ἐπ. ἀτομικῶς.
πάλο, οὐ. τ. χορός.
πιλλάχ, πίλλαχι, ἀ. πρὸς Θεοῦ· μὰ τὸν Θεόν.
παλόν, οὐ. τ. ἀεροστάτον.
παλιόζ, οὐ. τ. πρόξενος.
πάμ, οὐ. π. πρωΐα· ἡλιακός ὁροφή· Θόλος· — πὰμ τελή, ὑπογένειον.
πάμ, οὐ. τ. ὅλως, πάντη.
πὰμ παάκά, ἀλλοῖος.
πανδέρα, οὐ. τ. σημαία.
πάνκα, οὐ. τ. τράπεζα.
πανμάκ, ρ.τ. διαβρέχεσθαι.
πανί, ἐ.ἀ. ὁ κτίζων, ἰδρυτής.
πάχ, οὐ. ἀ. συνουσία. |νερός.
πὰχήρ, ἐ. ἀ. πρόδηλος, φανερός.
παγιάτ, οὐ. τ. ἔωλος.
πάηρ, οὐ. ἀ. τ. λόρος.
πὰγεστέ, ἐ. π. ἀναγκαῖος.
παγί, ἐ. ἀ. πωλητής.
παϊγκήν, ἐ. τ. λιπόθυμος.
παΐκούζ, οὐ. τ. γλαῦξ.
παγηλτμάκ, ρ. τ. ποιεῖν λιποθυμεῖν.
παγηλμάκ, ρ.τ. λιποθυμεῖν.

πιπέρ, οὐ. τ. πιπέρι.
πεπέκι, οὐ. τ. μικρὸν παιδίον· ς — κορ κιζζ πεπεγί, κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
πίτ, οὐ. τ. ῥῆξις, ῥῆγμα.
πούτ, οὐ.π. ἐθνικὸν ὄνομα — πούτ περέστ, πεθωλολάτρης.
πατσκ, οὐ. τ. τέλμα, βάλτος. |ρωτής.
παταχόζ, οὐ. τ. κακοπλήπεδέρ, ἀντὶ μὰ πεδτέρ, ἐ. π. χειρότερος.
πίτικ, ἐ. τ. τελειωμένος.
πιτηρίμ, οὐ. τ. τέλος.
πιτιμέκ, ρ.τ. τελειόνειν, ἀποπράτοῦν. |νάπτειν.
πιτσδηρμέκ, ρ. τ. συπιτιάκ, ἐ.τ. παρακείμενος, συναφής. |σθαι.
πιτσμέκ, ρ. τ. συνάπτεπιτλευμέκ, ρ. τ. ῥιπτειν. πιτμέκ, ρ. τ. τελειόνειν, περατοῦσθαι. |σθαι.
πιτμέκ, ρ.τ. αὐξάνειν, φύπουσούν, ἐ. καὶ οὐ. τ. ὁλόκληρος, ὅλος. |τὸ προηγ.
πιτεβί, οὐ.ἀ. καὶ ἐπ. τ. ὡς πεδζά, ἐ.π. ἁρμόζον, καταλληλον· —ὶ νὰ πεδζά, ἀνάρμοστος. |κρα.
πουζάκ, οὐ. τ. γωνία· ἀπεδζαλέτ, οὐ.τ. ὡραιότης, μεγαλοπρέπεια, τιμή.

πεδζαγίζ, οὐ. τ. ἀνταλαγή (θέσεων). |ῆσις.
πεδζερμέκ, ρ. τ. κατ.ρπεδζίδ, ἐ. π. σπουδαῖος.
πατσάκ, οὐ. τ. μάχαιρα.
πατσδηρμέκ, ρ. τ. διαθρίζειν. |θευτήριον.
πατσκή, οὐ. τ. πρῶν, κλαπατσίμ, οὐ. τ. κόψιμον, ἀνάστιμα, ὕρος.
πατσμίκ, ἐ. τ. εὐπρεπής.
πατσμέκ, ρ. τ. κόπτειν ὕρασμα, ἐλάυμα· πριο ίζειν θρίζειν.
πουτσούκ, οὐ. τ. ἤμισυ.
πιχάρ, πλ. τοῦ χρ.
πάχις καὶ πάχς, οὐ. ἀ. συζήτησις, λόγος.
πάχρ, οὐ. ἀ. θάλασσα.
πάχριν, ἐπ.ἀ. διὰ θαλάσσης.
πουχράν, οὐ.ἀ. κρῖσις ἀσθενείας, σκότος, ἀβαθότης.
πχρί, ναυτικός· θαλάσσιος.
πχρικέ, θηλ. καὶ πλ. τοῦ προηγ. |θυμίασις.
πουχάρ, οὐ. ἀ. ἀτμός, ἀνάπάχτ, οὐ. π. μοῖρα, τύχη.
πάχτσίζ, ἐ. τ. καὶ πὸ πάχτ, ἐ. π. κακόμοιρος, ἀτυχής.
πάχτηγιάρ, ἐ. ἀ. εὐτυχής.
πάχς καὶ πὸ παχά, οὐ. καὶ ἐ. π. (ἐν συνθ.) παραχώρησις.

δωρεάν δωρούμενος. δίδων.
بخشش بخشش بخ̈شش, οὐ. π. δῶρον.
بخشلمق بخشلمق, ρ. τ. ἀπονέμειν· συγχωρεῖν.
بخل بخل, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.
بخور بخور, οὐ. ἀ. λιβανωτός. ἄρωμα.
بخورخانه بخورخانه و کل — بخورخانه‌چی, οὐ. π. τ. θυμιατήριον.
بخیل بخ̈یل, ἐ. ἀ. φιλάργυρος· کل — بخ̈یلانه, φιλαργυρία.
بد بد, ἐ. π. κακός, μοχθηρός· لم — بدلم, δύσκρημος· — خواه بدخواه, κακεντρεχής.
بدا بدا, οὐ. ἀ. ἀρχή.
بداهت بداهت, οὐ. ἀ. ἐμφάνισις, ἀπόδειξις.
بدایت بدایت, οὐ. ἀ. ἀρχή· — محکمهٔ بدایت, πρωτοδικεῖον.
بدایتاً بدایتاً, ἐπ. ἀ. ἀπ' ἀρχῆς· πρωτοδίκως.
بدبودار بدبودار, οὐ. π. κατάρα.
بدبخت بدبخ̈ت, οὐ. ἀ. παντελήνιος.
بدرقه بدرقه, οὐ. ἀ. ὁδηγός.
بدعت بدعت, οὐ. ἀ. καινοτομία, αἵρεσις. [τίτιμον.
بدل بدل, οὐ. ἀ. ἰσότιμον, ἀντ
بدنجلاء بدنجلاء, ἐ. τ. εὐήθης.
بدنجلاء بدنجلاء, πλ. τοῦ اعلا.
بدنجلاء بدنجلاء, ἐ. π. εὐκλλής.
بدن بدن, οὐ. ἀ. σῶμα.
بدنام بدنام, ἐ. π. δυσφημισμένος.
بدنی بدنی, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. νομάς, βεδουΐνος, βάρβαρος.
بدیدار بدیدار, ἐ. π. πρόδηλος, καταφανής.
بدیهی بدیهی, ἐ. ἀ. αἰσθήσιος, ἀπροσδόκητος· καταφανής.
بذر بذر, οὐ. ἀ. σπόρος.
بذل بذل, οὐ. ἀ. καταναλωσις.
بر بر, πρ.π. ἐπί, ἐπάνω· κατά· — οὐ. π. κόλπος, στῆθος· — ἐ. π. ὁ φέρων, ὁ ἀπάγων.
بر بر, ἐ. τ. εἷς, μία, ὅμοιος.
بر بر, ἀ. καλός· δίκαιος.
بر بر, οὐ. ἀ. στερεά, ξηρά.
بر بر, οὐ. ἀ. εὐλάβεια.
برابر برابر, οὐ. ἀ. ἀτέλεια· εὐεξία· ἀθωότης.
برابر برابر, ἐπ. π. ἴσος· ὁμοῦ, ἐξ ἴσου· ταὐτοχρόνως· کل — برابرلغی, οὐ. τ. ἰσότης· τὸ εἶναι ὁμοῦ. [ὁμοῦ.
برابرجه برابرجه, ἐ. π. ἐξ ἴσου,
براد براد, οὐ. ἀ. ἀπαλλαγή, προνόμιον· δίπλωμα.
براق براق, οὐ. τ. προνομιοῦχος, διπλωματοῦχος. [λος.
برادر برادر, οὐ. π. ἀδελφός· φίλ
برادرانه برادرانه, ἐπ. π. ἀδελφικῶς.
براعت براعت, οὐ. ἀ. ὑπεροχή.
براق براق, ἐ. ἀ. λαμπρός, διαφανής.

براق براق, ρ.τ. ἀφίνειν· ῥίπτειν· συγχωρεῖν.
براعی براعی, πλ. τοῦ براع.
برای برای, πρ. π. διά, ἕνεκα.
برائت برائت, οὐ. ἀ. ἀθωότης· εὐεξία. [μένος.
برباد برباد, ἐ. π. κατεστραμ
برج برج, οὐ. τ. κύκλος, ὀχύρωμα· ἀστερισμὸς τοῦ ζωδιακοῦ.
برخوردار برخوردار, ἐ. π. ὄλβιος, εὐδαίμων· μέτοχος· کل — برخوردارلغی, οὐ. τ. εὐτυχία.
برد برد, οὐ. ἀ. ψῦχος.
برده برده, οὐ. ἀ. χάλαζα.
برهار برهار, ἐ. π. ἐξηρτημένος· κρατῶν· ὑπακούων· ἐπιφέρων καρπόν.
پارداق پارداق, οὐ. τ. ποτήριον.
پرده پرده, οὐ. τ. μία στιγμή.
پرهیز پرهیز, ἐ. π. ἐξ ἴσου,
پرات پرات, οὐ. ἀ. ἀπαλλαγή, προνόμιον· δίπλωμα.
پراتلی پراتلی, οὐ. τ. προνομιοῦχος, διπλωματοῦχος. [λος.
پرادر پرادر, οὐ. π. ἀδελφός· φίλ
پرادرانه پرادرانه, ἐπ. π. ἀδελφικῶς.
پراعت پراعت, οὐ. ἀ. ὑπεροχή.
پرتو پρτو, ἐ. ἀ. λαμπρός, διαφανής.
پرکی پρκι, οὐ. π. φύλλον (δένδρου, βιβλίου κτλ.)· προετοιμασία· μελῳδία, ἁρμονία· εὐφυΐα· — حسن پρκι-ι-δζεδήμ, βιέφαρον.
پرکی پρκι, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἰσχυρός· στερεός· ἰσχυρῶς.
پورخانه پورخανέ, οὐ. ἡφαίστειον.
پرکت پερεκέτ, οὐ. ἀ. εὐλογία Θεοῦ· ἀφθονία.
پرکتلی پερεκετλή, ἐ. τ. ἄφθονος. εὐτυχής· εὔφορος. [ἄγειν.
پرکدرمک پερικδηρμέκ, ρ. τ. συν
پرکدرمک پερκητμέκ, ρ. τ. στερεοποιεῖν. [ἐνθύμημα.
پرلدار پερκιουζάρ, οὐ. π. ὦρον·
پرکمک پερκιμέκ, ρ. τ. στερεοῦσθαι.
پرکل پὲρ κιμάλ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἐντελής, ἐντελῶς.
پرکز پιρκιμέκ, ρ.τ. ἀθροίζεσθαι.
پرلمک پιρλεδὸηρμέκ, ρ. τ. συνάπτειν.
پرکمک پιρλεδμέκ, ρ. τ. συνεννοῦσθαι. [νωσις.
پرلک پιρλήκ, οὐ. τ. ἑνότης, ἕ
پرینج پιρινζ, οὐ. π. ῥυζα. [τος.
پرینجی پιρινζή, ἐ. ἀριθμ. τ. πρῶ
پروی περοῦ, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν· ἀπ' ἐδῶ· ἀπό.
پرلی πὶρλι, οὐ. τ. ὁμοῦ, ὅμα.
پرمقصز پερμουκτεζά, ἐπ. τ. συμφώνως. [ἀπό.
پری πρί, ἐπ. τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν.

بسطان ποστάν, οὐ. ἀ. λαχανόκηπος.
بسطاڵ πεσταλέτ, οὐ. ἀ. ἀνδρεία.
بسطاڵ πεσταλέτ, ἐ. π. δεδεμένος.
بسط πάστ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν, τὸ ἐκτιθέναι. [ρεῖν.
بسلاڵ πεσλετμέκ, ρ. τ. συντηκ
بسلاڵ πεσλεμέκ, ρ. τ. τρέφειν.
بسلاڵ πεσλεμέ, οὐ. τ. ὑπηρέτρια τροφός. [φεσθαι.
بسلاڵ πεσλενμέκ, ρ. τ. διατρέ
بسلو πέσλού καὶ بسلی πεσλή, ἐ. τ. οἰκόσιτος, παχύς. [ταμένος.
بسيط πεσίτ, ἐ. ἀ. ἁπλοῦς· ἐκτε
بسم πεσμ, ἐ. ἀ. πρόσχαρος.
بش πές, ἐ. καὶ οὐ. τ. πέντε.
بشاڵ πεσαρέτ, οὐ. ἀ. ὠραιότης.
بشاڵ πεσαρέτ, οὐ. ἀ. ἀγγελία ἀγαθοῦ. [ραιδρότης.
بشاشة πεσασέτ, οὐ. ἀ. χαρά,
بشاك πασάκ, οὐ. τ. στάχυς.
بشر πεσέρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀνθρωπος.
بشري πεσερί, οὐ. ἀ. ἀνθρώπινος.
بشرية πεσεριγέτ, οὐ. ἀ. ἀνθρωπότης, ἀνθρωπίνη φύσις.
بشره πεσερί, οὐ. ἀ. ἐπιδερμίς.
بشقه πασκά, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄλλος, διάφορος· ἀλλως. [ἄλλως.
بشقه πασκαδζά, ἐπ. τ. χωριστά·
بشقه لشق πασκαλασμάκ, ρ. τ. ἀλλοιοῦσθαι.
بشمي πεδινδζί, ἐ. τ. πίμπτος.
بشير πεσίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀγγελίας χομίζων χαλάς.
بشك πεσίκ, οὐ. τ. λίκνον.

بصارة πεσαρέτ, οὐ. ἀ. διοπτικότης.
بصر πεσάρ, οὐ. ἀ. ὅρασις· ὀφθαλμός· — ال قصير كسر πεσάρ ἓλ μούφ.
بصل πεσάλ, οὐ. ἀ. κρόμμυον.
بصير πασίρ, ἐ. ἀ. ὁ διορῶν.
بصيرة πεσιρέτ, οὐ. ἀ. διοπτικότης, ἀγχίνοια.
بطاڵ πεδαέτ, οὐ. ἀ. βραδύτης.
بطاڵ πατταλ, ἐ. ἀ. κατήργημένος, ἄκυρος. [βραδύτης.
بطالة πεταλέτ, οὐ. ἀ. ἀεργία·
بطريق πατρίκ, ξ. πατριάρχης.
بطن πάτιν καὶ πάτν, οὐ. ἀ. κοιλία· φυλή.
بطئ πετί, ἐ. ἀ. βραδυκίνητος.
بعد πάδ, ἐ. ἀ. μετά, ὕστερον.
بعد πού'δ, οὐ. ἀ. ἀπομάκρυνσις· ἀπόστασις.
بعده πά'δεχου, ἐπ. ἀ. ἔπειτα.
بعض πά'ζ καὶ πά'ζι, ἐ. ἀ. τίς, τινές· ـه — πά'ζ κερρέ, ἐπ. τ. ἐνίοτε.
بعضاً πά'ζεν, οὐ. τ. ἐνίοτε.
بعون الله πὶ ἄδν-ι-λλάχ, βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ.
بعيد πα'ΐδ, ἐ. ἀ. μεμακρυσμένος.
بعير πεΐρ, οὐ. ἀ. κάμηλος.
بغاية πεγαγέτ, ἐπ. ἀ. λίαν, σφόδρα.
بغتة πάγτετεν, ἐπ. ἀ. αἴφνης, ἀπροσδοκήτως.

بغداش πάγταζ, τὸ σταυροποδητὶ κάθησθαι.
بغداى πογδαί, οὐ. τ. σῖτος.
بغر παγΐρ καὶ
بغرسان πάγιρδάκ, οὐ. τ. ἐντόσθια, ἔντερα.
بغض πούγζ, οὐ. ἀ. ἔχθρα, μῖσος.
بغي πι-γαΐρ, ἐπ. ἀ. ἄνευ· حق — πι-γαΐρ-ι-χακΐν, ἀδίκως.
بقاء πεκά, οὐ. ἀ. διάρκεια· αἰωνιότης· — لا دار πὶ δάρ-ι-πεκά, ἡ μέλλουσα ζωή.
بقال πακκάλ, οὐ. ἀ. παντοπώλης.
بقايا πεκάγια, πλ. τοῦ بقية.
بقدر πὶ-καδέρ, οὐ. ἀ. κατὰ τὴν ποσότητα· امكان — πὶ-καδέρ-ολλ-ιμκιάν, τὸ κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ ἐνόν.
بقراط πακράδζ, οὐ. τ. κάδδος.
بقلة πακλά, οὐ. ἀ. κύαμος.
بقلاوا بقلاوة πακλαβά, οὐ. τ. πακλαβᾶς.
بقم πακάμ, αἱματόξυλον (βοτ.), (ξύλον χρήσιμον εἰς ἐρυθρὰν βαφήν). [κόρον.
بقمق πηκμάκ, ρ. τ. αἰσθάνεσθαι
بقية πεκηγέ, οὐ. ἀ. ὑπόλοιπον. λείψανον· συνέχεια.
بك πέγι, οὐ. τ. χωροδεσπότης, ἀρχηγός, ἡγεμών, διοικητὴς ἐπαρχίας· πρίγκιψ· بك — πεγιζαδέ, υἱὸς εὐγενῶν.
بكر πεκιάρ, ἐ. τ. ἄγαμος.

بندر پنوندر، اوت. π. πέρασμα, στενόν. [φοσίωσις.
بندگی پندوخی، اوت. π. δουλεία, ἀ-
بندگان پندوخیان، πλ. τοῦ بندی.
بندی پندو، اوت. π. ὑπηρέτης· δοῦ-
λος· ὑπήκοος· ج — پندوخی، ὁ δοῦλός σας. [προσώπως.
بنفسه پنوشه، ἐπ. ἀ. αὐτο-
بنفشه پنوشه (χ. μενεχσέ)، اوت. καὶ ἐ. ἴον· ἰόχρους.
بنی پنوی، اوت. τ. κηλίς.
بنیکلمک پنوکلمك، ρ. τ. κη-
λιδοῦσθαι.
بنیلک پنولیق، اوت. τ. ἐγωϊσμός.
بنیمک پنومك، ρ. τ. ἐπιβαίνειν.
بو پنو، πλ. τοῦ اون· ج — پنوی ἀδάμ، οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀδάμ (οἱ ἄνθρωποι).
بونیه پونیه، ἀ. κατασκευὴ τοῦ σώματος· χρῶσις. [τοῦτο-
بوی پوی، ἀντ. τ. οὗτος، αὕτη، τοῦ-
بوابه پوبه، ἀ. θυρωρός.
بوار پوبار، ἀ. ἀ. φθορά، κατα-
στροφή.
بورو پوپره، اوت. τ. νεφρός.
بوت پوت، اوت. τ. μηρός، μηρίον προβάτειον. [νία.
بوجاق پوذجاق، اوت. τ. ἄκρα، γω-
بوجه پوذجه، اوت. τ. ἔντομον، σκώληξ.
بوداق پوداق، اوت. τ. κλών، ὄζος.
بودقلامق پوداقلامق، ρ. τ. δια-
κλαδίζεσθαι.

بولغلمق πολλαπλασιάζω, ἀ. πολλαπλασιάζειν.
بولغور πιλλούρ، ἐ. ἀ. κρύσταλλον.
بولمجه πιλμετζέ، اوت. τ. αἴνιγμα.
بولمجی πιλμετζί، ἐ. τ. ἀπαίδευτος.
بولمك πελλεμέκ، ρ. τ. σκάπτειν διὰ πτύου· ἀποστηθίζειν.
بولنق πουλενδ، ἐ. π. ὑψηλός.
بولوط πουλούτ، اوت. τ. νέφος.
بولوغ πουλούγ، اوت. ἀ. ἐφηβία· ἐν-
ηλικιότης. [στῆφος.
بولوق πουλούχ، اوت. τ. λόχος، ὁμάς.
بولی πιλέ، ἐπ. τ. οὔτε، χάν.
بولی πελί، ἐπ. ἀ. ναί، μάλιστα.
بولمك πιλεμέκ، ρ. τ. ἀκονεῖν.
بولیت πιλγέτ، ξ. γραμμάτιον.
بولیغ πελίγ، ἐ. ἀ. εὔγλωττος· ἐ-
παρκής. [συμφορά.
بولیه πελιγέ، اوت. ἀ. δυστυχία،
بم πέμ، τ. ὅλως· بیلی — πὲμ πεγιάζ، κατάλευκος.
بن πέν، ἀντ. τ. ἐγώ· جه — πέν-
δζε، τὸ κατ' ἐμέ.
بن پین، اوت. ἀ. υἱός.
بنا پینا، اوت. ἀ. οἰκοδομή، κτίριον.
بنائن پیناین، ἐπ. ἀ. ἐπὶ τῇ βάσει· بر — پینا پەریں καὶ علیه — پیناین عالیٖ καὶ —بر پوینا پیناین، ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ· ἑπομένως. [σημος.
بنام پینام، ἐ. π. ὀνομαστός، διά-
بنت پینت، اوت. ἀ. θυγάτηρ.
بند پەند، اوت. π. δεσμός، χαλινός· ἄρθρον· ὑποχρέωσις.

بلك πουνάρ، اوت. τ. πηγὴ ὕδατος، βρύσις.
بلكارت πεκιαρέτ، اوت. ἀ. παρθενία.
بلكارلق πεκιαρλήχ، اوت. τ. ἀγαμία
بكجی πεκόζί، اوت. τ. φύλαξ، φρουρός.
بكر πικίρ، اوت. ἀ. παρθένος، παρ-
θενία· ا — الۂ ایزلەیی πίκρ ἐτ. διακορεύειν.
بكری πεκρί، اوت. τ. οἰνόρυξ.
بكز πένζ، اوت. τ. πρόσωπον، μορφή.
بكزمك πενζετμέκ، ρ. τ. ἀρμοσιοῦν· συγκρίνειν· συγχέειν.
بكزمك πενζεμέκ، ρ. τ. ὁμοιάζειν.
بكسمك πεκσιμάδ، اوت. τ. διυπνίτης.
بكلمك πεκλετμέκ، ρ. τ. ποιεῖν προσμένειν.
بكلی πεζλήχ، اوت. τ. θέσις ἢ βαθ-
μὸς τοῦ βέη· ἡγεμονία· κυβερ-
νητικὸν τιμᾶμα.
بكلمك πεκλεμέκ، ρ. τ. περιμένειν.
بكلمك πεκλενμέκ، ρ. τ. περιμέ-
νεσθαι.
بكندمك πεγενδηρμέκ، ρ. τ. κα-
θιστᾶν τι εὐάρεστον.
بكنمك πεγενμέκ، ρ. τ. ἀρέσκειν
بل πέλ، اوت. τ. λίσγος· σκαλέ-
πέλ — πέλ σογوγلی- سوغوقلی- γή، βλεννόρροια.
بل πόι، ἐ. π. πολύς، ἄφθονος.
بلا πελά، اوت. ἀ. δυστυχία، βά-
بلا πιλά، πρ. ἀ. ἄνευ. [σανον.
بلاء πιλάδ، πλ. τοῦ بلا
بلاغی πιλεζήχ، اوت. τ. βραχιόλιον.

بلاغات πελαγάτ، اوت. ἀ. εὐγλωτ-
τία· — علم ῥήλμι-πελαγάτ، ῥητορική.
بلاغت πελαχέτ، اوت. ἀ. δειλία.
بلبل πουλπούλ، اوت. π. ἀηδών.
بلد πέλδ، اوت. ἀ. πόλις، κωμόπολις.
بلدان πουλδάν، πλ. τοῦ προηγ.
بلدر πιλδήρ، اوت. τ. πέρισυ.
بلدرجين πηλδηρδζήν، اوت. τ. ὄρτυξ.
بلدرمك πηλδηρμέκ، ρ. τ. γνω-
στοποιεῖν.
بلدی πιλδήχ، ἐ. τ. γνωστός.
بلده πελδέ، ὡς τὸ بلد.
بلدی πελεδή، اوت. ἀ. δημότης· ἐγχώριος. [χεῖον.
بلده πελεδιγέ، اوت. τ. δημαρ-
بلدرلمك πελερτμέκ، ρ. τ. δειλοῦν· ἀνοίγειν τοὺς ὀφθαλμούς.
بلسان πελεσάν، اوت. ἀ. βάλσαμον.
بلش πιλίς، اوت. τ. γνῶσις.
بلغ πελ'، اوت. ἀ. κατάποσις، κα-
τανάλωσις.
بلغم πالγάμ، اوت. ἀ. φλέγμα.
بلغور πουλγούρ، اوت. τ. σῖτος ἥλε-
σμένος (χ. πλιγοῦρι)، χόνδρος.
بلك πιλέκ، اوت. ἀ. καρπὸς τῆς χειρός.
بلکه πέλκι، ἐπ. τ. ἴσως.
بلگی پیلگی πιλγέ، اوت. τ. ἀκόνη.
بللمك πελλεμέκ، ρ. τ. μανθάνειν· διακρίνειν.
بللو πελλού، ἐ. τ. γνωστός، ἀπο-
δεδειγμένος.

πουδαλά, ἐ. τ. εὐήθης.
πουδαμάκ, ρ. τ. κλαδεύειν.
πουδάζέ, ξ. προϋπολογισμός.
πουδρούμ, οὐ. τ. ὑπόγειον.
πουδούρ, οὐ. τ. νάνος.
πούρκ, ἐπ. τ. ἐδῶ.
πόρκ, οὐ. τ. καταιγίς.
πόρδζ, οὐ. τ. χρέος. κακὸν χρέος.
πορδζλού, οὐ. τ. χρεώστης.
πορδζλαμάκ, ρ. τ. καταχρεόνεσθαι.
πόρσκ, ξ. χρηματιστήριον.
προυδήρμάκ, ρ. τ. ῥυτίδοῦν. [ῥυτίδωσις.
πουρουδουχλήκ, οὐ. τ.
πουρουδόμέκ, ρ. τ. ῥυτίδοῦσθαι.
πουργή, οὐ. τ. τρυπάνιον. [πανζιον.
πουργουλαμάκ, ρ.τ. τρυ-
πόρέκ, οὐ. τ. πλακοῦς.
πουρμάκ, ρ. τ. στραγγαλίζειν· στρέφειν.
πουρούν, οὐ. τ. ῥίς· ἀκρωτήριον. [βάλλεσθαι.
πουρουμέκ, ρ. τ. περι-
πουρού, οὐ. τ. σωλήν, ἀγωγός.
πορού, οὐ. τ. σάλπιγξ.
πορουζέν, οὐ. τ. σαλπιγ-
πόρκ, τὸ. τ. [κτής.
περμέκ, ρ. τ. περιβάλ-
πούζ, οὐ. τ. πάγος. [λειν.

πόζ, ἐ. τ. ὑπόγλαυκος.
πουρμάκ, ρ. τ. λευκαίνεσθαι. [μόσχος.
πουζαγή, οὐ. τ.
πουζαγλαμάκ, ρ. τ. τίκτειν. [ὅπλων.
πουζαγάν, οὐ. τ. σωρὸς
πουζηρμάκ, ρ. τ. καταστρέφειν. [ήττα.
πουζούζ, οὐ. τ. σύγχυσις·
πουζούήκ, ρ. τ. σύγχυσις, δυσηρεστημένος. [στρέφεσθαι.
πουζούμάκ, ρ. τ. δυσαρεσκεῖν
πουγούν, ἐ. τ. ἡττημένος.
πουζούκ, ἐ. τ. χλασμένος, κατεστραμμένος.
πουζουλμάζ, ἐ. τ. ἀήττητος, ἀδιάφθορος. [μένος.
πουζουλμού, ἐ. τ. ἡττη-
πουζουλμάκ, ρ. τ. καταστρέφεσθαι.
πὸζὸλμέκ, ρ. τ. συστέλλεσθαι, ζαρώνεσθαι.
πουζλού, ἐ. τ. πεπηγώς.
πουζλαμμάκ, ρ.τ. πηγνύναι.
πουζούμ, οὐ. τ. καταλυσις· τρυγητός· ς— ξὺ πὰγ πουζουμή, τρυγητὸς ἀμπέλου.
πουζμάκ, ρ. τ. καταστρέφειν, διαζεύειρειν.
πουζμέκ, ρ.τ. συστέλλειν.
πουζά, οὐ. τ. ζῦθος ἐκ σίτου, ὁ κ. πουζᾶς.

πούς, οὐ. π. φίλημα· ι — πούς ἐτ., ἀσπάζεσθαι. [σμός.
πουτέ, οὐ.π. φίλημα, ἀσπα-
πούς, ἐ. τ. μάταιος· κενός· ἐλεύθερος· ἀνωφελής· ἀσήμαντος· ἄεργος· ῥέκ — πὸξ πουγάζ, ἀκριτόμυθος.
πὸσατμὰκ καὶ πὸσατμάκ, ρ. τ. ἐκκενοῦν.
πὸσατμάκ, ρ. τ. ἐκχορτόνειν. [νειν.
πὸσαμάκ, ρ. τ. διαζευγνύ-
πὸσαμάκ, ρ.τ.κενοῦσθαι· διαζεύγνυσθαι. [λείπειν.
πὸλαμάκ, ρ.τ. ἐγκαταἐγ πόγ, ξ. ἀρχηγός.
πουγά, οὐ. τ. ταῦρος. [ταπουγάτσα, οὐ.τ. λειψόπηχέγ πουγάζ, οὐ. τ. λαιμός, φάρυγξ· διώρυξ· πορθμός. — πὸξ πουγάζ δουδάκηνή, γαστρήμαργος. [ζειν, φονεύειν.
πουγάζλαμάκ, ρ. τ. σφάγλέγ πουγδί, οὐ. τ. σῖτος.
πουγούκ, ἐ. τ. περιεσφιγμένος. πνιγμένος.
πουγουμάκ, ρ. τ. πνίγεσθαι, παλαίειν. [σθαι.
πουγουλμάκ, ρ. τ. πνίγεγέγ καὶ ῥεγέγ πουγούμ,οὐ.τ.ὄζος.
πουγμάκ, ρ. τ. πνίγειν.
πουγουνδή, οὐ.τ.ἀσφυξία.
πόκ, οὐ.τ. ἔκκριμα, κόπρος.

πουκαγή, οὐ. τ. πέδαι.
πουκαγλαμάκ, ρ. τ. δεσμεύειν μὲ πέδας.
πὸκλαμάκ, ρ. τ. χαλᾶν ὑπόδεσιν, σκατώνειν.
πὸκλαμούν, ἐ. καὶ οὐ. π. χαμαιλέων.
πόν, ἐ. τ. ἡλίθιος.
πουνάκ, ἐ. τ. παλίμπαις.
πουγαλτμάκ, ρ.τ. πνίγειν· στενοχωρεῖν.
πουναλμάκ, ρ.τ. πνίγεσθαι (ἐξ ἀσφυξίας).
πουναμάκ, ρ.τ. ξαναμωράνεσθαι, γίνεσθαι παλίμπαις.
πόγούρ καὶ — πὸξ πὸγούρ, λαγών, ὑπογόνδριον.
πγιρέκ, οὐ. τ. νεφρός· ὄσφυς. [σθαι.
πγουρμέκ, ρ. τ. μυκᾶπουγρού, ἐ.τ. ὀβός,κυρτός.
πόκλούμ, οὐ. τ. κόμβος, βόστρυξ. [πλέκειν, λυγίζειν.
πουκμέκ, ρ.τ. συστρέφειν,
πουκουλμέκ, ρ. τ. λυγίζεσθαι, κύπτειν. [στός.
πὸκμέ, οὐ. τ. πτῦξις· κλωκὸγ πὸγού, οὐ. τ. μαγεία.
πὸγουζί, οὐ. τ. μάγος.
πὸβλ, οὐ. ἀ. σῦρον.
πὸλ, ἐ. τ. ἄφθονος, πολύς.
πουλαδηρμάκ, ρ. τ. λερόνειν· συγχέειν.

Digitized by Google

πουλαθήκ, ἐ. τ. ῥυπαρός.
πουλαθμάκ, ρ. τ. λερόνεσθαι. [δοσις νόσου.
πουλαθμά, οὐ. τ. μετάπουλαμάδζ, οὐ. τ. κόρμα.
πολαμαδί, ἐ. τ. ἄφθονος.
πουλαμάκ, ρ.τ. ῥυπαίνειν.
πουλαμά, οὐ. τ. γλεῦκος.
πουλανδηρμάκ, ρ. τ. θολόνειν.
πουλανήκ, ἐ. τ. θολός.
πουλαγμάκ, ρ. τ. ταράττεσθαι, θολόνεσθαι.
πουλδηρμάκ, ρ.τ. ποιεῖν τινα νὰ εὕρῃ τι.
πουλουδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν τινα συντυχεῖν τινί· — πουλοὺπ πουλουδηρμάκ, ρ.τ. προμηθεύειν. [σθαι.
πουλουθμάκ, ρ.τ.συναντᾶπόλουθμέκ, ρ. τ. μοιράζεσθαί τι.
πολλατμάκ, ρ.τ.εὑρύνειν.
πολλούκ, οὐ. τ. ἀφθονία· πλάτος.
πολλαθμάκ, καὶ
πολλαγμάκ, ρ. τ. εὐρύνεσθαι· περισσεύεσθαι.
πουλμάκ, ρ. τ. εὑρίσκειν.
πουλμέκ, ρ. τ. διαιρεῖν, διανέμειν.
πουλμέ, ἐ. καὶ οὐ.τ. διχρημένος· διαίρεσις.

πουλουνδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν εὑρίσκεσθαι· πρεπειν.
πουλουνμάζ, ἐ.τ.δυσεύρετος.
πουλουνμάκ, ρ. τ. εὑρίσκεσθαι· παρεῖναι.
πόλουνμέκ, ρ. τ. διαιρεῖσθαι. [νερον.
πούλούτ, οὐ. τ. νέρος, σύνπόμ, τ. ὅλως· ἐντελῶς· ὠθ— πὶμ πόῑ, κενώτατος.
πόν, ἐ. τ. εὐήθης, ἀνόητος, ζῷον. [εὐήθεια.
πόνλούκ, οὐ. τ. μωρία,
πούνδζα, ἐπ. τ. τόσον, τόσον πολύ. [του· ἐντεῦθεν.
πουνδάν, ἀντ. τ. ἐκ τούπόῑ, οὐ. τ. ἄγαλμα, ἀνάστημα· ὕψος· φυλή.
πουί, οὐ. π. ὁμή, εὐωδία.
πογμά, οὐ. τ. χρῶμα, βαφή· ὄψις. [χρωματίζειν.
πογμάκ, ρ. τ. βάφειν,
πογμαδζή, οὐ. ἀ. βαφεύς.
πογμασήζ,ἐ.τ.ἄνευ χροιᾶς, ἄχρους.
πογμαλή, ἐ.τ. βεβαμμένος.
πογμαμά,οὐ.τ.βαφή,χρῶμα.
πογμαμάκ, ρ.τ.βάφεσθαι.
πόῑλού, ἐ. τ. ὑψηλός.
πόῑλέ, ἐπ. τ. τοιουτοτρόπως· — πουνδὰν πόῑλέ, τοῦ λοιποῦ.

πεχρέ, οὐ. π. μέρος, μερίς· — ᾗ πὶ πεχρέ, ἄμοιρος.
πεχρίδάρ καὶ πεχρεμένδ, ἐ. π. ὁ μεταστχών.
πεχέμ, ἐπ. π. ὁμοῦ.
πεχεμέ, ἐπ. π. ἐν παντί, ἐν πάσῃ.
πεχμέ, οὐ. ἀ. ζῷον τετράποδον, κτῆνος.
πί, ἐπ.π. ἄνευ· —κς— πικές, ἐγκαταλελειμμένος, ἄπορος· — πὶ-χάδδ, ἀπέραντος.
πεχαπάν, οὐ. π. ἔρημος.
παγάτ, ἐ. τ. ὁ μὴ νωπός, ἐωλος.
παγατλαγμάκ, ρ. τ. γίνεσθαι ἐωλος.
πεγαζ, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. λευκότης, χρῶμα λευκόν, λευκός, ἀντίγραφον καθαρόν.
πεγαζλατμάκ, ρ.τ. λευκαίνειν. [καίνεσθαι.
πεγαζλαγμάκ, ρ. τ. λευπαγαγή,ἐ.τ.ἁπλοῦς,κοινός.
πεγάν, οὐ. ἀ. δήλωσις, ἐξήγησις.
πὶ-ντιχά, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄπειρος· ἀτελεύτητος· ἀτελευτήτως.
πέῑτ, οὐ. ἀ. οἰκία· στῆγος· — πέῑτ-ουλ-μάλ, δημόσιον ταμεῖον. [κτέρευσις.
πεῑτουτέτ, οὐ. ἀ. διανυ-

بيعاچ پيتساچ، ﺇ. پ. ﺁﻫﻨﮕﺮ. ﺁﻫﻨﮕﺮ
بيعاچي پيتساچي، ﺇ. پ. ﺁﻫﻨﮕﺮي. ﺁﻫﻨﮕﺮي
بيعاچي پيتساچلۆ، ﺇ. ت. ﺁﻫﻨﮕﺮﻟﻮ.

پ

پاره‌لی

پ پە، ترکیدن گرامەسی تورکوپەرسیکوڭ الفابەڭدیر.

پا پا، اوڭ.پ. پوڭ: باشمق (کاتا سوگوپمەڭ اچ تڭ لەفظدن یڭ).

پاپوچ پاپوچ، اوڭ. پ. اوپوندیرمە، امبات.

پاپوس پاپوس، اوڭ. پ. پدوفیلوڭ.

پاپا پاپا، کاتولیق پاپاسی، اوڭ. ت. پاپاس.

پاپالیق پاپالیق، اوڭ.ت.پاپاسوینمق.

پاپاز پاپاز، کاتولیق پاپاسی، اوڭ. ت. کشیش.

پاپوچی پاپوچی، اوڭ. ت. اوپوندیرمەجی، —پولڭ: اوپوندیرماتوریولاغ.

پاپالیق پاپالیق، اوڭ.ت.کشیشلک.

پاپاز پاپاز، اوڭ. ت. پاپاس، کشیش.

پاپاسلر پاپاسلر، اوڭ. ت. پاپاسلر.

پاپاز پاپاز، اوڭ. ت. پاپاس.

پاپا پاپا، اوڭ. ت. پدر.

پاپاغان پاپاغان، اوڭ. ت. پاپاغان.

پاپاغانلق پاپاغانلق، اوڭ. ت. پاپاغانلق

پانجۍ پانوځار, اړ. پ. کوچنۍ-ګوډۍ (پانوځار).
پانتالون پانتالون, اړ. ت. پرې-سکیلې.
پاڼ پاڼ, اړ. ت. ډیرې. ا — پاڼ-پاڼ ځت., ډیرې-ډیرې.
پاڼ پاڼ, اړ. پ. پوڅ. [ټوټوسه.
پاڼ-پاڼ پاڼ-پاڼ, اړ. پ. پرې-پرې

καὶ ἐπ. τ. μετρητά· τοῖς μετρηταῖς· — ελλ| ἴλιξ πεφίν, πρὸ πάντων. [λιτκῶς.

πεφίνεν, ἐπ. ἀ. προκαταβολή.

پصدرما πασδ|ρμά, οὐ. τ. χρέος ταριχευτόν.

پطاو πασταύ, οὐ. τ. ἀκέραιον, κομάτι τσόχας.

پطریق πατρίκ, ἴδ. πατρίκ.

پکی πέκι, ἐ. καὶ ἐπ. τ. σκληρός, στερεός· πολύ· ιλαι — πέκι ἀλλά, ἐξαίρετα. [νειν.

پکیک πεκιτμέκι, ρ. τ. σκληρύνεσθαι πεκσιμὲτ καὶ

پکسمات πεκσιμάτ, οὐ. τ. διάπυρον.

پکشدرمک πεκισδηρμέκι, ἴδ. πεκίκ.

پکشمک πεκισμέκι, ρ. τ. σκληρύνεσ|αι. [γλεῦκος.

پکیز πεκιμεζ, οὐ. τ. ἔψημα, πέκι, ἐπ. τ. (κατὰ παραφθ, τοῦ|πεκιεγμὶ),πολὺ καλά.

پلاتین πλατίνα, ξ. λευκόχρυσος.

پلاز παλάζ, οὐ. τ. νεοσσὸς χηνὸς ἢ περιστερᾶς. [θήκη.

پلاسکه παλάσκα, οὐ. τ. φυσιγγιο|θήκη πλαμὰρ, οὐ. τ. σχοινίον χονδρόν, κάλως.

پلاموت πλαμούτ, οὐ. τ. βλαβερὸν (καρπός), παλαμύδα (ἰχθύς).

پلان πλάν, ξ. οἰκονομία· σχέδιον.

پلاوک παλάνκα, οὐ. τ. χάραξ (εἶδος ὀχυρώματος).

پلاو πιλάβ, οὐ. π. κ. πιλάφι.

پلتاخ πελτέκι, οὐ. τ. τραυλός.

پلتکلتک πελτεκλεμέκι, ρ. τ. τραυλίζειν. [σμάτος.

پلته πελτέ, οὐ. ἀ. εἶδος γλυκίσ|πελنگ πελένκι, οὐ. π. λεοπάρδαλις· τίγρις.

پلیت πιλίτ, οὐ. τ. ὀρνιθοπόδιον.

پنه πενάγ, οὐ. π. καταφύγιον· προστασία· ἔδρα.

پنایر πανάϊρ, οὐ. τ. πανήγυρις.

پنبوک πανπούκ, ἴδ. πανبوک.

پنپه πενπέ, οὐ. καὶ ἐπ. π. βάμβαξ· ῥοδόχρους.

پنتی πεντί, ἐ. τ. ῥυπαρός, γλίσχρος.

پنج πένζ καὶ پنی πένς, ἐ. π. پنجاه πανζάρ, ἴδ. پنجاه. [πέντε.

پنجره πενζέρε, οὐ. π. παράθυρον.

پنجه‌په πενζεμπέ, κ. περιεμπέ. οὐ. τ. πέμπτη (τῆς ἑβδομάδος).

پنجه‌ی πενζέ, οὐ. π. πυγμή· δραξ ὄνυξ (τῶν σαρκοβόρων πτηνῶν ἢ ζώων).

پنجه‌لمک πενζελεμέκι, ρ.τ.ἀντιπαλαίειν.

پنجه‌لمک πεντσελεμέκι, ρ. τ. τύπτειν διὰ τῆς δρακός.

پنهان پονυγάν, ἐ. π. κεκρυμμένος, μυστικός.

پنیر πενίρ, οὐ. π. τυρός. [νοῦ.

پوپک πουπέλκα, οὐ. τ. πτίλον πτη-

پوست πούς, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ὑμέγλη.

پوست πόστ, οὐ. π δέρμα ἀκατέρ-

γαστον· θήκις. ὑπούργημα.

پوستال ποστάλ, οὐ. π. πόρνη· εἶδος πεδίλου. [προβάτου.

پوستکی ποστεκί, οὐ. π. δέρμα

پوسته πόστα, ξ. ταχυδρομεῖον· ἀπὸ ἐκεῖ — πόστα χανέ· ἀμιρέ, αὐτοκρατορικὸν ταχυδρομεῖον.

پوسکورمک πουσκιουρμέκι, ρ. τ. ῥαν-ζειν.

پوسکوله πουσκιούλ, οὐ. τ. θύσανος, φρύντα.

پوش πούς, ἐ. π. ἐνδεδυμένος· لوچ — τσὶλ πούς, ῥακενδύτης.

پوشیده πουσιδέ, ἐ. π. κεκαλυμμένος.

پوسه πούσουλα, οὐ τ.καταλογος, γραμμάτιον· ναυτικὴ πυξίς.

پومه πουμάκ, ρ.π. ἐνδρεύειν.

پومه‌ی πουμού, οὐ.τ.ἐνέδρα· παγίς.

پول πούλ, οὐ. τ. ὀβολός, χρήματα· λεπὶς ἰχθύος· σφραγιδάζυμον· σῶμα πεσσός.

پولاد πουλάδ, οὐ. τ. χάλυψ.

پولیتیقه πολιτίκα, οὐ.τ. πολιτική, φιλοφροσύνη. [ῥων.

پولیتیکالو πολιτικαλοῦ, ἐ. τ. φιλό-

پولیتیکه‌لمک πολιτίζκ,ξ.συναλλαγματική.

پولیس πολίς, ξ. ἀστυνομία· — پولیس مأموری, ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος. [βορρᾶς.

پویراز ποϊράζ, κ. πορνιάζ, οὐ. τ.

پهره πεχρέ, οὐ.π. φυλακή, μερίς. πهره‌دار πεχρεδάρ, οὐ. π. φύλαξ, μέτοχος. [γών (ἀνατ.).

پهلو πεχλού, οὐ. π. πλευρά, λαπهلوان πεχλιβάν, οὐ.π. ἀθλητής, παλαιστής.

پی πεί (ἀντὶ پی), οὐ. π. ποῦς· βῆμα·ἀρραβών· προκαταβολή.

پیاپی πεγιαπεί καὶ پیدرپی πεϊδερπεί, ἐπ. π. βαθμηδόν.

پیاده πιαδέ, οὐ. π. στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ· πεζός· λέμβος.

پیاسه πιάσα, ξ. δημοσία πλατεῖα· τιμὴ ἀγορᾶς.

پیام پεγιάμ, οὐ. π. εἴδησις, ἀγγελία. [γελιαφόρος.

پیامبر پεγιαμβέρ, οὐ. π. ἀγ-

پیامبر پεγιαμπέρ,οὐ.π.προφήτης.

پیانو πιάνο, ξ. λαγεῖον.

پیت πίτ, οὐ. τ. νῶτος.

پیتی πίτι, οὐ. π. πτυχή.

پیدا πεϊδά, ἐ. π. παραχθείς, ὑπάρχων. ا— πεϊδά ἐτ. κτᾶσθαι· παράγειν.

پیداهلمق πεϊδαχλαμάκ, ρ. τ. εὑρίσκειν· προμηθεύειν. [δον.

پیدرپی πεϊδερπεί, ἐπ. π. βαθμη-

پیده πιδέ, οὐ. τ. πῖτα.

پیر πίρ, οὐ. καὶ ἐ. π. γέρων· ἅγιος. [σμῶν.

پیرا πιρά, ἐπ.π. (ἐν συνθ.), ὁ κα-

پیراسته πιραστέ, ἐπ. π. κεκοσμημένος.

پیراهن πιραχέν, οὐ. ἀ. χιτών.

تاج

ت تَ، ثالث حروف الهجاء، وهو حرف مهموس شديد، ومخرجه من طرف اللسان وأصول الثنايا العليا، وهو من حروف القلقلة، وله في الحساب أبجد أربعمائة.

تَا، ر. ت. تَاءَ، ر. ت. تَاءَ، ر. ت. تَاءَ

ף'יזי-ס'מיאק', γενικὴ ἱστορία.
תאזי תאזי, ε. π. νέος, νωπός· תא—
תאזעלאיק', νωπότης. [νεοῦν.
תאזעלעמעק', ρ. τ. ἀνα-
תאזעלעמעצ'נעל νεοῦσθαι.
תאזי תאזי, οὐ.ἀ.ὑπηρέτης ἄραψ
תאגאוניאקאן. [σθαι.
תאסי תעססוצ,οὐ.ἀ.τὸ θεμελιοῦ-
תאסי תאסי', οὐ. ἀ. ἔννατος.
תאפי תע'סוף, οὐ. ἀ. θλῖψις, ὀ-
תאפי תאסէ, οὐ. π. λύπη. [δύνη.
תאפרתאפי תאסעלենդիրμէք, ρ. τ.
תאפרתאפי θλίβειν. [δεσθαι.
תאפרתאפי תאסעլենչ, ρ. τ. θλί-
תאפיסי תע'סիς, οὐ. ἀ. θεμελίωσις,
στήριξις.
תאקי תաхμάх. ρ.τ προσδένειν φο-
ρεῖν (κοσμήματα).
תאכי תաхլоυл, οὐ. ἀ. βρῶσις.
תאכי תա'хіծ, οὐ. ἀ. ἐπίτασις,
ἐνίσχυσις.
תאכי тà-хіμ, ἐπ. τ. ἴσως, ἵνα,
ὥστε. [ἄλγος.
תאլ תաե'лоυμ (մ), οὐ. ἀ. πόνος,
תալաշ таλάξ, οὐ. τ. ῥινίσματα.
תալի тաելоύр, οὐ. ἀ. ἐθίζεσθαι,
συμβιβάζεσθαι.
תալի таλή, οὐ. ἀ. ἐπόμενος, δευ-
τερεύων. [γνώσκων.
תալի таλή (տաղ), ὲ. ἀ. ὁ ἀναγι-
תալիք тա'лі՛р, οὐ. ἀ. τὸ συγγρά-
φειν, σύγγραμμα.

תաղ тա՛ղ, ὲ. ἀ. ὁλόκληρος, πλή-
ρης. [σκέψις.
תաղմ тաե'лоυմ, οὐ. ἀ. προσοχή,
תաղմսել тաե'лоυсել, ὲ. καὶ ἐπ. τ.
ἀπερίσκεπτος, -ως.
תաղմ тաե'лоυր, οὐ. ἀ. ἀσφάλεια.
תաղմ тաե'лін, οὐ. ἀ. ἐξασφάλισις,
ἐνθάρρυνσις. [σκέψεως.
תաղ тաե'ղ, οὐ.ἀ βραδύτης ἐκ περι-
תաղել тաե'лել, οὐ. ἀ. τὸ καθιστᾶ-
ναι θηλυκόν, τὸ διατυποῦν
λέξιν τινὰ εἰς γένος θηλυκόν.
תաղսել тաե'лսել, οὐ. ἀ. τὸ ἐξοικειό-
νειν, ἐθίζειν.
תաղ тա՛ղ, οὐ. τ. ἡ προσήκουσα
θερμοκρασί᾽α· ὥρα εὔδετος.
תաղա тաղа՛, οὐ. τ. σκεῦος μαγει-
ρικόν, κ. τηγάνιον.
תաղան тաղа՛н, οὐ. τ. ὀροφή.
תաղաթ тա՛ղաթ, ξ. κύβος· ἄβαξ.
תաղել тաե'ղել, οὐ. ἀ. ἑρμηνεία.
תաղի тաե'ղուլ, οὐ.ἀ. νυμφεύεσθαι·
γάμους.
תաղ тաեզ'ուղ, οὐ. ἀ. ἐνισχύεσθαι.
תաղ тաե'գ'ի՛ղ, οὐ. ἀ. ἐνίσχυσις.
תաղադ тաղаδу՛р, οὐ.ἀ.ἐκπηγάζειν.
תաղադ тաղեδу՛л, οὐ.ἀ. ἀνταλλαγή.
תաղար тաղа՛р, οὐ.π.ἀπώλεια,φθορά.
תաղարէք тաղаρե՛ք, ἐπιφ. ἀ. εὐλο-
γητὸς εἶ ! [γῦμος.
תաղիք тաղեδі՛р, οὐ. τ. κιμωλία,
תաղաե тաղа՛ե, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-
μακρύνεσθαι.

תաղաե тաղа՛ե (ձաղ՛ոյ), τὸ ἀπο-
μακρύνειν. [στάλλωσις.
תաղալ тաղа՛л, οὐ. ἀ. ἀποκρυ-
תաղալ тաղа՛լ, οὐ. ἀ. ἀνακοίνωσις.
תաղալատ тաղալа՛т, πλ. τοῦ προηγ.
τὰ ἀνακοινωθέντα.
תաղաղ тաղեδу՛л, οὐ. ἀ. τὸ οὐρεῖν.
תաղաղել тաղեδу՛լ, οὐ. ἀ. τὸ δη-
λοῦσθαι. [σαφῶς.
תաղաղ тաղի՛ղ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξηγεῖν
תաղաղ тաղի՛ղ, οὐ.ἀ.τὸ λευκαίνειν·
ἀντιγράφειν. [σθαι.
תաղարտ тաղարտե՛լ, οὐ. ἀ. κινεῖ-
תաղաղտ тաղաղտե՛լ, ρ. τ. ἀλλήλο-
λακτίζειν.
תաղտ тաղտե՛լ, ρ. τ. λακτίζειν.
תաղտ тաղտի՛մ, κινεῖν τοὺς πό-
δας βιαίως.
תաղ тաղե՛, οὐ. τ. λόφος, κορυφή.
תաղպ тաղպե՛լ, ρ. τ. κατα-
βάλλειν· καταπατεῖν.
תաղ тաղի՛, οὐ. τ. χιονοτρόβιλος.
תաղ тաղի՛ղ, οὐ. ἀ. τὸ δῆλον
καὶ σαφὲς γίνεσθαι.
תաղայ тաղаπա՛ղ, οὐ. ἀ. ἐξακολού-
θησις· διάστημα.
תաղեփ тաղեփե՛ղ, οὐ.ἀ. ἐξερεύνησις·
תաղրտ тաղրտե՛լ, ρ. τ. τρέμειν,
φρίττειν. [νεσθαι.
תաղտ тաղտի՛մ, ρ. τ. ἀπεχθά-
תաղտ тաղտե՛լ, οὐ. ἀ. συμπλήρω-
μα· παράρτημα.
תաղտ тաղտի՛մ, οὐ.ἀ. συμπλήρωσις.

τσοῦ τετεβδούζ, οὐ. ἀ. στέψις.
τσοῦ τιτίζ, ἐ. τ. ἰδιότροπος, φίλαρις· dl— τιτιζλίκ, οὐ. τ. ἰδιοτροπία. [ζεσθαι.
τσιτσιλενμέκ, ρ. τ. ἐρεθίτσιτσιλίκ τετίκ, οὐ. τ. ταχύς, λεπτός, ἀβρός — οὐ. τ. σκαντζάλη.
τσιτσίκ τεσπίτ (τιμ), οὐ. ἀ. στερέωσις· μονιμοποίησις. [νειν.
τσιβίλ τεσκήλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβαρύτσιλίζ τεσλίς, οὐ. ἀ. τὸ τριπλασιάζειν· διαιρεῖν εἰς τρία.
τσινγέ τσινγέ, οὐ.ἀ.δυϊκός(γραμ.).
τσιλέ τεζλαβούλ, οὐ. ἀ. ἔρις, φιλονεικία. [λεῖ.
τσιλέ τιζλάρ, κ. δουζλάρ, πλ. τοῦ τσιλέ τουζλαράν, πλ. τοῦ τσιλέ.
τσιλέτ τιζλαρέτ, οὐ. ἀ. ἐμπόριον.
τσιλέτλέ τιζλαρετζέ, ἐπ. τ. ἐμπορικῶς. [θάρρος.
τσιλέτ τεζλασούρ, οὐ. ἀ. τόλμη, τσιλίφ τεζλανούπ, οὐ.ἀ. τὸ ἀπομακρύνειν.
τσιλέφ τεζλαβούζ, οὐ. ἀ. τὸ ὑπερβαίνειν, ἐπιτίθεσθαι, ἀδικεῖν.
τσιλέφλί τεζλαβουζλί, οὐ. ἀ. ἐπιθετική (συνήθεια).
τσιμάλ τεζλαχούλ (μαχ), οὐ. ἀ. τὸ ὑποκρίνεσθαι ἄγνοιαν.
τσιμέ τεζλεβούδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναπνεῦσθαι.
τσιμέδ τεζλίδ, οὐ. ἀ. ἀνανέωσις.
τσιρέ τεζλιπέ, οὐ. ἀ. ἀπόπειρα, δοκιμή, πεῖρα.
τσιρέλέ τεζλιρρούδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι· ἐρημία.
τσιρέλί τεζλιρίδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζειν, τὸ ἀπογυμνώνειν.
τσιρέφ τεζλιρίμ (ριφ), οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβάλειν πρόστιμον.
τσιρέζ τεζλιζί, οὐ. ἀ. ὑποδιαίρεσις.
τσιμέζ τεζλεσσούδ, οὐ ἀ. ἐνσάρκωσις. [νησις.
τσιμέζλέ τεζλεσσούς, οὐ. ἀ. ἐξερεύτσιμέζλέ τεζλεσσούμ, οὐ. ἀ. τὸ σωματοῦσθαι. [τοῦν.
τσιμέζλί τεζλεζίμ, οὐ. ἀ. τὸ σωματοῦν.
τσιμέλέ τεζλελλί, οὐ. ἀ. ἐμφάνισις ἐν πλήρει λαμπρότητι καὶ εὐτυχίᾳ· πεπρωμένον.
τσιμέλέδ τεζλελίδ, οὐ. ἀ. τὸ περικαλύπτειν· δέννειν βιβλίον.
τσιμέλ τεζλελλούλ, οὐ. ἀ. ὑπεροχή.
τσιμέμ τεζλεμμούδ, οὐ. ἀ. πῆξις· πάγος.
τσιμέμ τεζλεμμού', οὐ.ἀ. τὸ συνέργεσθαι· συνάθροισις.
τσιμέλ τεζλεμμούλ (μιζ), οὐ. ἀ. τὸ κοσμεῖσθαι, ὡραΐζεσθαι.
τσιμέλ τεζλιμίλ, οὐ.ἀ. διακόσμησις.
τσινέφ τεζλενούπ, οὐ. ἀ. ἀποχή.
τσιφέ τεζλενούν, οὐ. ἀ. τὸ παραφρονεῖν.
τσινίζ τεζλνίς, οὐ. ἀ. ἀμφιλογία.

τσιφέ τεζλόίζ, οὐ. ἀ. ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία. [κίζειν.
τσιφίζ τεζλζίζ (μιζ), οὐ. ἀ. προτσαλίφ τεχαλσύρ, οὐ. ἀ. τὸ δένειν δι' ὅρκου τὰ ἀντίδικα μέρη.
τσαχτ τάχτ, οὐ. καὶ πρ. ἀ. τὸ κάτωθεν, ὑπό.
τσαχτανί τεχτανί, ἐ. ἀ. ὁ ὑποκάτω.
τσαχαλ τεχαλζούρ, οὐ.ἀ.ἀπολίθωσις.
τσαχαλλ τεχαλδούς, οὐ. ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι· γεννᾶσθαι· συνδιαλέξις.
τσαχδί ταχδίς, οὐ. ἀ. διηγεῖσθαι· ἀπαγγέλλειν.
τσαχδί ταχδίδ, οὐ. ἀ. τὸ ὁροθετεῖν.
τσαρρούκ τεχαρρούκ, οὐ. ἀ κίνησις.
τσαρρί τεχαρρί, οὐ. ἀ. ἔρευνα.
τσαρίρ ταχρίρ, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν· ἔγγραφον.
τσαρίρέν ταχρίρεν, ἐπ. ἀ. ἐγγράφως.
τσαρίζ ταχρίζ, οὐ. ἀ. προτροπή.
τσαρίφ ταχρίφ, οὐ. ἀ. μετατοπισμὸς γραμμάτων ἢ λέξεων πρὸς σύνθεσιν ἄλλης λέξεως· μεταβολή.
τσαρίκ ταχρίκ (τσκ), οὐ. ἀ. τὸ διεγείρειν, ἐρεθίζειν, βάλλειν εἰς κίνησιν. [λύπη.
τσαζλί τεχαζζούν, οὐ. ἀ. κατήφειατσαχίν ταχχίν, οὐ. ἀ. λυπεῖν.
τσασσούρ τεχασσούρ, οὐ. ἀ. στεναγμός.
τσασίν ταχσίν (τσσ), οὐ. ἀ. ἐπιδοκιμασία· ἔπαινος.

τσασούλ τεχασούλ, οὐ. ἀ. τὸ παράγεσθαι.
τσασίλ ταχσίλ, οὐ. ἀ. τὸ καρποῦσθαι· ἀπολαύειν· κτῆσις· περίεργον· ὄφρον.
τσασλάρ ταχσλάρ, οὐ. ἀ. εἰσπράκτωρ.
τσαζάφ τοχάφ, ἐ. τ. περίεργος.
τσαφφούζ τεχαφφούζ, οὐ. ἀ. τὸ φυλάττεσθαι. [γον.
τσουχέ τουχέ, οὐ. ἀ. ὠράτον ἔρτσακκούχ τεχακκούχ (τσκ), οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις.
τσαχήρ ταχήρ,οὐ.ἀ.καταφρόνησις.
τσακήχ ταχήχ (τσκ), οὐ. ἀ. ἐξακρίβωσις. [σιάζειν.
τσακκιούμ τεχακιούμ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξουτσακκίμ τεχακίμ, οὐ. ἀ. ἐνισχύειν· ὀχυρόν.
τσαλίφ ταχλίφ, οὐ.ἀ. τὸ ὁρκίζειν.
τσαλλούλ τεχαλλούλ, οὐ.ἀ. τὸ διαλύεσθαι, τὸ ὁρκίζεσθαι.
τσαλίλ ταχλίλ (τσλ), οὐ. ἀ. τὸ καθιστᾶναί τι θεμιτόν· ἀνάλυσις (χημ.).
τσαμμούλ ταχαμμούλ, οὐ.ἀ. ὑπομονή.
τσαμμουλσίζ τεχαμμουλσίζ, ἐ. τ. ἀνυπόμονος. [νειν.
τσαμίλ ταχμίλ, οὐ. ἀ. τὸ φορτότσαβούλ τεχαβούλ, οὐ.ἀ.μεταβολή.
τσαβίλ ταχβίλ, οὐ.ἀ.τὸ μεταβάλλειν· ὁμόλογον.
τσαβηλάτ ταχβηλάτ, οὐ. ἀ πλ. τοῦ

προηγ. μεταβολαί, γραμμάτια· ὁμολογίαι. [τεσθαι.

تخم تخاية، ou. ὁ. τὸ ἐκπλήτ-

تخلخل تخلخل، ou. ὁ. ἀνομοιότης· ποικιλία· διαφωνία.

تخت تاخت، ou. ὁ. θρόνος· —يلى πάτ τάχτ, πρωτεύουσα.

تختة تختة باخ، ou. π. πρωτεύουσα.

تخته تاختا، ou. π. σανίς· πλάξ.

تختيم تاختيم، ou. ὁ. τὸ σφραγίζειν.

تخريب تخريب، ou. ὁ. ἐρήμωσις.

تخريف تخريف، ou. ὁ. παρέγκλησις· παραλογισμός. [κεύειν.

تخزين تخزين، ou. ὁ τὸ ἐναποθη-

تخشية تخشية، ou. ὁ. τὸ φοβεῖσθαι.

تخشيه تخشيه، ou. ὁ. τὸ ἐκφοβίζειν. [διορίζειν.

تخصيص تخصيص، ou. ὁ. τὸ προς-

تخصيصات تخصيصات، ou. ὁ. πλ. τοῦ προηγ. κεφάλαια τῆς κυβερνήσεως ὡρισμένα εἰς εἰδικὰς χρήσεις.

تخطيط تخطيط، ou. ὁ. τὸ ἀναλαλεῖσθαι.

تخطيط تخطيط، ou. ὁ. ἄγειν γραμμάς· εἰκονίζειν· περιβάλλειν.

تخفيف تخفيف، ou. ὁ. τὸ ἐλαφρύνεσθαι. [νειν.

تخفيف تخفيف، ou. ὁ. τὸ ἐλαφρόφ

تخلخل تخلخل، ou. ὁ. τὸ διαδέχεσθαι· ἀντίστασις.

تخلى تخلى، ou. ὁ. τὸ διαζευγνύειν. [τειν.

تخليص تخليص، ou. ὁ. τὸ ἀπολάτ-

تخليط تخليط، ou. ὁ. τὸ ἀναμιγνύειν.

تخليف تخليف، ou. ὁ. τὸ ποιεῖν διάδοχον.

تخلية تخلية، ou. ὁ. ἐκκενόνειν· ἀπολύειν· διαζευγνύειν.

تخم تخم، ou. π. σπόρος.

تخمين تخمين، ou. ὁ. εἰκασία, συμπέρασμα. [γιστα.

تخمينا تخمينا، ἐπ. ὁ. ὡς ἔγ-

تخويف تخويف، ou. ὁ. ἐκφοβίζειν.

تخيل تخيل، ou. ὁ. φαντασία· ἰδέα· τὸφαντάζεσθαι.

تخيلات تخيلات، πλ. τοῦ προηγ.

تدابير تدابير، πλ. τοῦ تدبير.

تداخل تداخل، ou. ὁ. μεσολάβησις· —معاش μεσάζ· καθιστέρησις μισθοῦ.

تدارك تدارك، ou. ὁ. προμήθεια, ἑτοιμασία.

تدافع تدافع، ou. ὁ. ἄμυνα.

تدافعي تدافعي، ἐ. ὁ. ἀμυντικός.

تداول تداول، ou. ὁ. κυκλοφορία (ἐπὶ νομισμάτων, βιβλίων).

تداوى تداوى، ou. ὁ. θεραπεία.

تدبير تدبير، ou. ὁ. μέτρον, σχέδιον, διάβημα.

تدبيرات تدبيرات، ou. ὁ. πλ. τοῦ προηγ. [σκεσθαι.

تدرس تدرس، ou. ὁ. τὸ διδάσκεσθαι.

تدريج تدريج، ou. ὁ. τὸ βαθμιαία πρόοδος.

تدريجا تدريجا، ou. ὁ. βαθμιαίως.

تدريس تدريس، ou. ὁ. τὸ διδάσκειν.

تدفين تدفين، ou. ὁ. τὸ θάπτειν.

تدقيق تدقيك، ou. ὁ. ἐξέτασις λεπτομερής.

تدلى تدلى، ou. ὁ. τὸ ὑποβιβάζειν.

تدوير تدوير، ou. ὁ. τὸ στρέφειν.

تدهيش تدهيش، ou. ὁ. τὸ ἐκφοβοῦν.

تدهين تدهين، ou. ὁ. τὸ ἀλείφειν ἐλαίῳ.

تدوين تدوين، ou. ὁ. τὸ ἀναμιμνήσκειν.

تدقيق تدقيق، ou. ὁ. τὸ συζητεῖν· διάσκεψις.

تدقيق تدقيق، ou. ὁ. γραμμάτιον· βιογραφία· —مجموعه μουρούρ تدقيقه، διαβατήριον.

تدقيق تدقيق، ou. ὁ. ὑπομιμνήσκειν· ἀφυπνίζειν.

تدلل تدلل، ou. ὁ. ταπείνωσις.

تدلل تدلل، ou. ὁ. τὸ περιφρονεῖν.

تدمير تدمير، ou. ὁ. μοιρή.

تذييل تذييل، ou. ὁ. παρατείνειν· παράρτημα.

تر تر، ou. τ. ἰδρώς. [χαρίεις.

تر تر، ἐ. π. νωπός, πρόσφατος·

تراب توراب، ou. ὁ. γῆ, χῶμα.

ترادف ترادف، ou. ὁ. τὸ συνδεῖν.

ترازو ترازو، ou. π. ζυγός, ἰσορροπία· —ترازوى κιζκή, πλάστιγξ.

ترش ترش، ἐ. καὶ ou. π. ὀκόπτων· τὸ ξυρίζειν· τὸ κόπτειν.

ترافع ترافع، ou. ὁ. τὸ ἐναγειν ἀμοιβαίως (εἰς δικαστήριον). [λοσυνοδεύεσθαι.

ترفق ترفق، ou. ὁ. τὸ ἀλλη-

تراكب تراكب، ou. ὁ. τὸ συνδεῖν· σύνδεσις. [σωρεύεσθαι.

تراكم تراكم، ou. ὁ. τὸ συσ-

ترامپا ترامپا، ξ. ἀνταλλαγή.

ترامواى ترامواى، ξ. τροχιόδρομος.

ترانه ترانه، ou. π. μελῳδία.

تربه توربه، ou. ὁ. μαυσωλεῖον.

تربه‌دار توربه‌دار، ou. ὁ. τ. φύλαξ μαυσωλείου.

تربيع تربيع، ou. ὁ. τὸ διαιρεῖν εἰς τέσσαρα· τὸ σχηματίζειν τετράγωνον· τετραγωνίζειν (μαθημ.). [νικῶς.

تربيعا تربيعا، ἐπ. ὁ. τετραγω-

تربيه تربيه، ou. ὁ. ἀγωγή, παίδευσις, τιμωρία· καρύκευμα.

تربيه‌جى تربيه‌جى، ἐ. ὁ. ἀναγωγος.

تربيه‌لى تربيه‌لى، ou. ὁ. εὐάγωγος.

تربيه‌سزلك تربيه‌سزلك، ou. ὁ. ἔλλειψις ἀνατροφῆς.

οἰκ. τηρπάκ., ξ. δρέπανον.
τσιτ. τερεττούπ. οὐ.ἀ. τὸ προκόπτειν. [ποιεῖν.
τσιτ. τιρτήπ. οὐ. ἀ. τὸ τακτο-
τσιτσιτ. τιρτηπτήζ. ἐ.τ. ἄτακτος.
κλιτσιτσιτ. τερτηπτηζλήκ. οὐ. τ. ἀταξία. [μηνεύς.
ὄτζ. τερβζουμάν. οὐ. ἀ. διερ-
κρ. τερβζουμέ, οὐ. ἀ. μετάφρασις· ἰλ.— τερβζουμὲ-ι-χάλ, βιογραφία. [παρακαλεῖν.
ιστ. τερδζ. οὐ. ἀ. ἐλπίς· τὸ
τσιτ. τερδζήχ. οὐ.ἀ. τὸ προτιμᾶν.
τσιτ. τερδζί. οὐ. ἀ. τὸ ἐπαναφέρειν.
τσ. τερεγγούα. οὐ.ἀ. συμπάθεια.
ουτ. τερεδδούδ. οὐ.ἀ. τὸ ἀμφιβάλλειν· διστασμός.
μιτ. τερδίδ. οὐ. ἀ. ἀμφιβάλλειν· ἐπανέργεσθαι.
φιτ. τερδήχ. οὐ. ἀ. τὸ ποιεῖν τινα συνοδεύσαι ἕτερον. [ζειν.
λιδ. τερζήλ. οὐ. ἀ. τὸ ἐξευτελίσιτ. τερζί. οὐ. τ. ῥάπτης.
ιτ. τέρς, οὐ.τ. τὸ ἀνάποδον· — ε. τ. πεισμα. · ἐναντίος.
κλιτ. τερσανέ. οὐ.τ. ναύσταθμος· κρ.— τερσανὲ-ι-ἀμιρέ, ὁ αὐτοκρατορικὸς ναύσταθμος.
τιτ. τερσουπ. οὐ. ἀ. καταβύθισις· τὸ ἀποστελλειν.
κλιτ. τερτ/ανέ, οὐ. π. ναύσταθμος.

κλιτσ. τερσλεμέκ, ρ. τ. ἀναποδιαζισθαι.
τσιτ. τερσίμ. οὐ. ἀ. τὸ ἐχνογράφειν· τὸ εἰκονογραφεῖν.
ιτσ. τουρβή, οὐ. τ. ἀμμιάα.
υτσ. τερσιν. οὐ. ἀ. τὸ στερεοποιοῦν.
κιτσ. τερζιγέ (ιτσ), οὐ. ἀ. τὸ ἰχνοποιεῖν· ἀποζημίωσις.
τσιτ. τερζιπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκπλήττειν.
τσιτ. τερζήπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμποιεῖν πόθον.
τφ. τερερρού, οὐ.ἀ.τὸ ὑφοῦσθαι.
φαπτ. τουρκανδά, οὐ.τ. πρωτοφάνεια κομπῶν· προφάντα. [νειν.
τφ. τερρί (τφτ), οὐ.ἀ. τὸ ὑφότφιτ. τερρίκ. οὐ. ἀ. περιποίησις· τὸ συνοδεύειν.
φιτ. τερρίχ, οὐ. ἀ. ἀνάπαυσις.
τφ. τερεκκούπ (τιτ), οὐ. ἀ. ἐφάμιλλα.
τ. τερκκή, οὐ. ἀ. πρόσοδος.
τφ. τερκήμ, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν, τὸ συντάττειν.
τ. τερεκκιούπ. οὐ. ἀ. ἕνωσις.
τ. τέρκ, οὐ. ἀ. ἐγκατάλειψις.
τ. τούρκ, οὐ. τ. Τοῦρκος.
τφ. τούρκδζε, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ τουρκικὴ γλῶσσα· τουρκιστί.
υτιτ. τουρκιστάν (ὄν.κ. χώρας) Τουρκιστάν.
τ. τερεκέ, οὐ. ἀ. κληρονομία.

τὰ ἔπιπλα κτλ. τελευτήσαντος ἀνθρώπου.
τ. τουρκί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τουρκικός· ἡ τουρκικὴ γλῶσσα.
τ. τουρκιού, οὐ. τ. ἄσμα.
τικ. τερκίπ, οὐ. ἀ. σύνθεσις· κρᾶμα. [γήσιμος.
υ. τάρλα, οὐ. τ. ἀγρὸς καλιεργ. τερλετμέκ, ρ.τ. τὸ ποιεῖν ἱδρόνειν.
τιτ. τερλίκ, οὐ. τ. κρηπίς.
τιτ. τερλεμέκ, ρ. τ. ἱδρόνειν.
τμ. τερμίμ, οὐ. ἀ. ἐπισκευή.
τ. τρέν, ξ. ἁμαξοστοιχία.
τ. τουρούνδ, οὐ. π. χρυσόμηλον τὸ πικρόν, κ. νεράντζι.
τ. τουρουιδζί, ἐ. π. χρώματος νεραντζίου.
τμ. τερεννούμ, οὐ.ἀ. μέλος, ᾠδή.
τμφ. τρομπέτα, οὐ. τ. (ἰταλ.) σάλπιγξ.
τ. τερβίδζ (τιτ), οὐ.ἀ.τὸ συνιστάναι, τὸ διεξάγειν ὑποθέσεις κτλ.
τ. τερέ, οὐ. τ. κάρδαμον· ἐπ.— τερὲ γιαγή, βούτυρον νωπόν.
τιτ. τιργιάκ, οὐ. ἀ. Θηριακὴ (φαρμ.).
τιτ. τιργιακή, ἐ. ἀ. ὁ παραδομένος εἰς ὄπιον· ὀξύθυμος.
τ. τιρίδ, οὐ. τ. ἀρτόζωμος· τυρωτόν (φαγ.).
τ. τέζ, ἐπ. τ. ταχέως.

τσιτ. τεζαγούμ, οὐ. ἀ. συρροὴ πλήθους, ὄχλος.
τιτ. τεζαγούδ, οὐ. ἀ. αὔξησις.
τ. τεζεκκί, οὐ. ἀ. ἀγνότης.
τ. τεζκιγέ, οὐ.ἀ.τὸ ἐξαγνίζειν· πιστοποιητικὸν καλῆς διαγωγῆς· τιτ —σι— τεζκιγεσὶ πρζούκ. κακοήθης.
τιτ. τεζελζούλ, οὐ. ἀ. δονισμὸς σεισμοῦ.
τ. τεζεβούδζ. οὐ. ἀ. γάμος· — ι τεζεβούδζ ἐτ.,λαμβάνειν σύζυγον.
τ. τεζβίδζ, οὐ.ἀ. τὸ νυμφεύειν ἄνδρα ἢ ὑπανδρεύειν γυναῖκα.
τ. τεζβίρ, οὐ. ἀ. στρεψοδικία, ψεῦδος.
τ. τεζεχχούρ, οὐ. ἀ. ἐξάνθησις.
τ. τεζγιήδ, οὐ. ἀ. αὔξησις.
τ. τεζγιήν, οὐ.ἀ.διακόσμησις.
τ. τεσαβή, οὐ. ἀ. ἰσότης.
τ. τεσπήχ, οὐ. ἀ. ἐγκώμιονκομβολόγιον.
τ. τεσπήλ, οὐ.ἀ. τὸ ἀριστοῦν τῷ Θεῷ.
τ. τεσεττούρ (τ). οὐ. ἀ. τὸ καλύπτεσθαι.
τ. τεστήρ, οὐ.ἀ.τὸ καλύπτειν.
τ. τεσδζίλ, οὐ. ἀ. καταχώνεσθαι. [τεσθαι.
τ. τεσεχχούν, οὐ. ἀ. θερμαίτ. τεσχήν, οὐ. ἀ. τὸ θερμαίνειν.

تصالح تصالوح، οὐ. ἀ. συνδιαλλαγή.

تصاوير تصاوير، πλ. τοῦ ρ. تصوير.

تصحيح تصحيح (صحت)، οὐ. ἀ. διόρθωσις, ἐξέλεγξις. [δρεύειν.

تصدر تصدر، οὐ. ἀ. τὸ πρόσ-

تصدق تصدق (صدقه)، οὐ. ἀ. τὸ ἐλεεῖν.

تصدى تصدى، οὐ. ἀ. ἀντίστασις, οἴησις.

تصدير تصدير، οὐ. ἀ. τὸ ἐκδιδόναι, τὸ ἐκφέρειν ἐκ στήθους. [σις.

تصديق تصديق، οὐ. ἀ. ἐπιβεβαίω-

تصديقنامه تصديقنامه، οὐ. ἀ. π. ἐπικυρωτικὸν ἔγγραφον, πτυχεῖον.

تصرف تصرف، οὐ. ἀ. κατοχή, κυριότης· ἀπόλυτος ἐξουσία.

تصرع تصرع (صراحت)، οὐ. ἀ. διασάφησις.

تصريف تصريف، οὐ. ἀ. σχηματισμός, κλίσις (γραμμ.).

تصعيب تصعيب (صعوبت)، οὐ. ἀ. τὸ δυσχεραίνειν. [ἀνυψοῦν.

تصعيد تصعيد، οὐ. ἀ. τὸ ἀνέλκειν·

تصغير تصغير، οὐ. ἀ. τὸ σμικρύνειν· —اسم تصغير، ὑποκοριστικόν (γραμμ.).

تصفيه تصفيه (صفوت)، οὐ. ἀ. τὸ ἐξαγνίζειν, καθαρίζειν.

تصميم تصميم، οὐ. ἀ. ἀπόφασις σταθερά. [ρυνσις.

تصلب تصلب، οὐ. ἀ. σκλή-

تصغير تصغير، οὐ. ἀ. τὸ ὑποτάσσειν, καταπτᾶν.

تصرير تصرير، οὐ. ἀ. τὸ χαροποιεῖν.

تصريح تصريح، οὐ. ἀ. τὸ ἐπισπεύδειν.

تصطير تصطير، οὐ. ἀ. τὸ γράφειν.

تصع تصع τούς، ἐ. ἀ. τὸ ἔννατον, ἓν ἔννατον.

تصع تصع τίς، ἐ. ἀρ. ἐννέα.

تصقيه تصقيه، οὐ. ἀ. τὸ ἀρδεύειν.

تصكيت تصكيت، οὐ. ἀ. τὸ ἐπιβάλλειν σιωπήν.

تصكين تصكين (صكون)، οὐ. ἀ. τὸ καταπραΰνειν. [ζεσθαι.

تصلح تصلح، οὐ. ἀ. τὸ ὁπλίζεσθαι.

تصلسل تصلسل (سلسله)، οὐ. ἀ. ἀλληλουχία· τὸ διαδέχεσθαι.

تصلط تصلط، οὐ. ἀ. καταπίεσις, τυραννία.

تصلم تصلم، οὐ. ἀ. τὸ παραλαμβάνειν, κατανοεῖν.

تصلى تصلى، οὐ. ἀ. παρηγορία.

تصليح تصليح، οὐ. ἀ. τὸ ὁπλίζειν.

تصليس تصليس، οὐ. ἀ. τὸ τακτοποιεῖν.

تصليم تصليم (سلامت)، οὐ. ἀ. παράδοσις, πληρωμή. [κεύειν.

تصميم تصميم، οὐ. ἀ. τὸ φαρμακ-

تصميه تصميه، οὐ. ἀ. ὀνομασία.

تصوبه تصوبه، οὐ. ἀ. τὸ συντάττειν σχέδιον ἐπιστολῆς, ἐγγράφου· μελανόειν.

تصوبه تصوبه، οὐ. ἀ. τὸ τακτοποιεῖν, ἐξομαλύνειν.

تشريفساز تشريفساز (سیولت)، οὐ. ἀ. τὸ διευκολύνειν.

تشيار تشيار، οὐ. ἀ. τὸ πέμπειν, ἀποστέλλειν. [σπουδαίως.

تشبث تشبث، οὐ. ἀ. ἐπιχειρεῖν

تشبه تشبه، οὐ. ἀ. τὸ συγκρίνειν

تشبيه تشبيه، οὐ. ἀ. σύγκρισις, παραβολή· — ᾗ λὰ تشبيه، ἄπαγε τῆς συγκρίσεως.

تشتى تشتى، οὐ. ἀ. διαχειμάζειν.

تشخيص تشخيص، οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν τὸ ἄτομον, τὸ προσωποποιεῖν.

تشدد تشدد، οὐ. ἀ. ἐπίτασις.

تشديد تشديد، οὐ. ἀ. τὸ κρατύνειν, ἐνισχύειν, προφέρειν τὰ στοιχεῖα τὰ φέροντα τὸ σημεῖον تشديد (ّ).

تشرف تشرف، οὐ. ἀ. τὸ τιμᾶσθαι.

تشريع تشريع، οὐ. ἀ. τὸ ἀνατέμνειν· علم — تشريح χανέ، αἴθουσα ἀνατομίας· —مه ᾗλμι تشريح، ἀνατομία.

تشريف تشريف، οὐ. ἀ. τὸ καθιστάνει ἔνδοξον, ἐντιμον· ἐπίσκεψις πρὸς κατώτερον.

تشريفات تشريفات، πλ. τοῦ προηγ. τιμαί· τυπικὴ τάξις ἑνὸς ἑορτῆς.

تشريفاتچى تشريفاتچى، οὐ. π. τελετάρχης (τῆς Υ. Πύλης).

تشريفساز تشريفساز، ἐ. π. ὁ ἀπονέμων τιμάς.

تشريك تشريك، οὐ. ἀ. τὸ συνεταιρίζειν.

تشرين تشرين، οὐ. ἀ. اول — تشرين ἐβέλ, Ὀκτώβριος, ثانی — تشرين ἀνή, Νοέμβριος.

تشعب تشعب، οὐ. ἀ. τὸ διακλαδίζεσθαι. [ποιεῖν.

تشعير تشعير، οὐ. ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν.

تشكر تشكر، οὐ. ἀ. τὸ εὐχαριστεῖν. [φιλλειν.

تشكك تشكك، οὐ. ἀ. τὸ ἀμ-

تشكل تشكل، οὐ. ἀ. σχηματισμός. [νεῖσθαι.

تشكى تشكى، οὐ. ἀ. τὸ παραπο-

تشكيل تشكيل، οὐ. ἀ. τὸ διδόναι μορφὴν· σχηματίζειν. [σθαι.

تشمئ تشمئ، οὐ. ἀ. τὸ ὀσφραίνε-

تشويش تشويش، οὐ. ἀ. τὸ συγχέειν.

تشويق تشويق، οὐ. ἀ. τὸ ἐνθαρρύνειν· τὸ ὑποκινεῖν. [ειν.

تشهير تشهير، οὐ. ἀ. τὸ δημοσιεύ-

تشييد تشييد، οὐ. ἀ. τὸ ἐνισχύειν.

تشييع تشييع، οὐ. ἀ. τὸ προπέμπειν.

تصاحب تصاحب، οὐ. ἀ. τὸ ὑπερασπίζειν.

تصادف تصادف، οὐ. ἀ. συνάντησις· — لی πὶτ-تصادف، ἐπ. ἀ. ἐκ συμπτώσεως.

تصادفاً تصادفاً، ἐπ. ἀ. ἐκ συμπτώσεως. [σις.

تصادم تصادم، οὐ. ἀ. σύγκρου-

تصافى تصافى (صفوت)، οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

τασσω ταξιλήπ, οὐ. ἀ. τὸ σταυρόνειν, σκληρύνειν.
τασσω τασμίμ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις σταθερά.
τασσω τεσαννού, οὐ. ἀ. τὸ τεχνάζεσθαι· μηχανᾶσθαι.
τασσω τεσανί, οὐ. ἀ. τὸ μετέρχεσθαι ἐπιτήδευμα.
τασσω τασνήρ (σαφ), οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν εἰς τάξεις· συγγραφή· ἐπινόησις.
τασσω τεσαββούρ, οὐ. ἀ. τὸ φαντάζεσθαι· ἰδέα.
τασσω τασβήπ (σαφ), οὐ. ἀ. ἐπιδοκιμασία.
τασσω τασβίρ (σαφ), οὐ.ἀ.τὸ ζωγραφίζειν, ἰχνογραφεῖν· εἰκών.
τασσω τεσαϊγιούρ, οὐ. ἀ. τὸ διατρίβειν ἐν ἐξοχῇ.
τασσω τεδαρούπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀλληλοτύπτεσθαι.
τασσω τεζάδ, οὐ. ἀ. ἀντίθεσις. ἀνταγωνισμός. [σμός.
τασσω τεζαρρούρ, οὐ. ἀ. διπλασιασμοῦσθαι.
τασσω τεζαρρούρ, οὐ. ἀ. τὸ ζημιοῦσθαι.
τασσω τεζαρρού, οὐ.ἀ.ταπεινότης.
τασσω ταζρίρ, οὐ. ἀ. τὸ ζημιοῦν.
τασσω ταζῆφ, οὐ. ἀ. διπλασιασμός· τὸ ἐξασθενίζειν τι.
τασσω τεζαμμούν, οὐ. ἀ. τὸ ἐμπεριέχειν. [σις.
τασσω ταζμίν, οὐ. ἀ. ἀποζημίωσις. τασσω ταζμινάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τασσω ταζγί', οὐ.ἀ.τὸ ἀπολλύναι.
τασσω ταζγίχ, οὐ. ἀ. τὸ στενοχωρεῖν· πίεσις.
τασσω τεταπούχ, οὐ. ἀ. τὸ ὁμονοεῖν. [μός.
τασσω ταβούλ, οὐ. ἀ. ὑπεροφία.
τασσω τεταγιούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἱπτασθαι· ἐξαπατίζεσθαι.
τασσω ταππήχ, οὐ. ἀ. τὸ προσαριμόζειν· τὸ ἐφαρμόζειν.
τασσω τατλήχ (ταλ), οὐ. ἀ. διάζευξις.
τασσω τατβήλ, οὐ. ἀ. τὸ μηκύνειν· παρατείνειν.
τασσω τεταχχούρ, οὐ. ἀ. τὸ καθαρίζεσθαι. [καθαρίζειν.
τασσω τατχίρ (ταχαρ), οὐ. ἀ. τὸ
τασσω τεζαχούρ, οὐ. ἀ. τὸ φαίνεσθαι· τὸ ἀλληλοβοηθεῖσθαι.
τασσω τε'αρούζ, οὐ. ἀ. τὸ κωλύειν. [σκειν.
τασσω τε'αρούφ, οὐ. ἀ. τὸ γινώσκειν παρατείνειν.
τασσω τε'αχού, οὐ. ἀ. τὸ ἀλλήλως διδόναι.
τασσω τε'αχούπ, οὐ.ἀ.τὸ ἔπεσθαι.
τασσω τε'ακούδ, οὐ. ἀ. συνάπτειν.
τασσω τε'αλή, ἀόρ. ἀ. τῆς ὁριστ. ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ εὐκτικῆς, δεδοξασμένος εἴη· —θεός χὰκ τε'λή, ὁ ὕψιστος Θεός.
τασσω τεα'χούδ (ασαδ), οὐ. ἀ. τὸ συνομολογεῖν.

ταψιγ ταΐπ, οὐ. ἀ. κόπος, πόνος.
ταψιγ τα'πίρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξηγεῖν· φράσις, ὅρος.
ταψιγ τεα'ζούπ, οὐ. ἀ. ἐκπληξις· θαυμασμός.
ταψιγ τα'ζίζ, οὐ.ἀ. τὸ ἐνοχλεῖν.
ταψιγ τα'ζίλ, οὐ. ἀ. ἐπίσπευσις.
ταψιγ τα'ζέλεν, ἐπ. ἀ. ταχέως.
ταψιγ τα'δάδ, οὐ. ἀ. ἀρίθμησις.
ταψιγ τεα'δδί, οὐ. ἀ. παράβασις. βία.
ταψιγ τα'δίλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπανορθοῦν, τὸ καταργεῖν.
ταψιγ τεα'ζζούρ, οὐ. ἀ. τὸ δικαιολογεῖσθαι. [χώρησιν.
ταψιγ τα'ζίρ, οὐ. ἀ. ζητεῖν συγ-
ταψιγ τεα'ρρούζ,οὐ.ἀ.ἀντίστασις.
ταψιγ τεα'ρρούφ, οὐ. ἀ. πληροφορεῖσθαι.
ταψιγ τα'ριζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀλληγορικῶς ὁμιλεῖν.
ταψιγ τα'ρίφ, οὐ ἀ. περιγραφή, ἐξήγησις· — ἁγ χ'χρρ-τα'αρίφ, ἄρθρον (γραμ.).
ταψιγ τα'ριφέ, οὐ. ἀ. τιμολόγιον· ὁρομολόγιον κτλ. [μαφή.
ταψιγ τα'ζίρ, οὐ. ἀ. ἐπιτίμησις.
ταψιγ τα'ζίζ, οὐ τ. τὸ θεωρεῖν ἱερόν· τὸ καθιστάναι σπάνιον.
ταψιγ τα'ζιγέ, οὐ. ἀ. τὸ συλλυπεῖσθαι.
ταψιγ τα'ζιγεναμέ, οὐ. ἀ. π. συλλυπητήριον.

ταψιγ τα'σίρ (ασαφ), οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι δυσχερές.
ταψιγ τεα'δούχ (ασδ), οὐ. ἀ. τὸ ἐρωτᾶσθαι.
ταψιγ τα'πίρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποδεκατίζειν· τὸ διαιρεῖν κατὰ δεκάδας· δεκαπλασιάζειν· τὸ καθιστάναι δεκάγωνον.
ταψιγ τα'χδί, οὐ.ἀ. τὸ δειπνεῖν· δεῖπνος.
ταψιγ τεα'σούπ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμμένειν τοῖς ἀρχαίοις· φανατισμός.
ταψιγ τεα'ττούρ, οὐ. ἀ. τὸ διορεῖσθαι. [κοπαί.
ταψιγ τα'τίλ, οὐ. ἀ. ἀργία· διαταψιγ τεα'ζούμ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.
ταψιγ τα'ζήμ, οὐ. ἀ. σέβας.
ταψιγ τεα'ζήμεν, ἐπ. ἀ. σεβασμίως. [ἀποχρά.
ταψιγ τεα'χρούν, οὐ. ἀ. σῖψις.
ταψιγ τεα'κούπ, οὐ. ἀ. καταδίωξις, ἐξέτασις.
ταψιγ τεα'κούλ, οὐ.ἀ. κατανόησις.
ταψιγ τεα'κήπ, οὐ. ἀ. τὸ καταδιώκειν.
ταψιγ τεα'λούχ (ασλ), οὐ. ἀ. σχέσις, φιλία.
ταψιγ τεα'λουκάτ, πλ. τοῦ προηγουμ. συγγενεῖς.
ταψιγ τεα'λλούλ, οὐ. ἀ. αἰτιᾶσθαι· ἀναβολή.
ταψιγ τεα'λλούμ, οὐ. ἀ. διδάσκεσθαι, σπουδή.

تعليق تعالىٰ τεαλήχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναρτᾶν· τὸ ἀναβάλλειν.

تعليل تعالىٰ (علت), οὐ. ἀ. τὸ προκαλεῖν.

تعلم تعالىٰ, οὐ. ἀ. τὸ διδάσκειν· στρατιωτικὰ γυμνάσια· ἀντίγραφον.

تعليمچى تعليمجى تعالىٰمζή, οὐ. τ. στρατιωτικὸς προγυμναστής.

تعليمنامه تعالىٰμαμέ, οὐ.ἀ. π. κανονισμός· ὁδηγία ἔγγραφος.

تعمد τεʼαμμούδ, οὐ. ἀ. προμελέτη. [μελέτης.

تعمداً τεʼαμμούδεν, ἐπ.ἀ. ἐκ προ-

تعمق τεʼαμμούκ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμβαθύνειν.

تعمم τεʼαμμούμ, οὐ.ἀ.γενίκευσις.

تعمير تعالىٰμίρ, οὐ. ἀ. ἐπιδιόρθωσις.

تعميق τεʼαμήκ, οὐ. ἀ. ἐμβάθυνσις.

تعميم تعالىٰμίμ, οὐ. ἀ. τὸ διαδίδεσθαι· τὸ γενικοποιεῖσθαι.

تعنن τεαννούδ,οὐ.ἀ.τὸ ἐπιμένειν.

تعويض تعالىٰβίζ,οὐ.ἀ. ἀμοιβή· ἀποζημίωσις.

تعويم تعالىٰβίζεν. ἐπ. ἀ. ἀμοιβαίως.

تعهد τεʼαχούδ, οὐ.ἀ. τὸ ἀναλαμβάνειν, ἐγγυᾶσθαι· ὑπόσχεσις.

تعيش τεʼαϊγούς, οὐ. ἀ. τὸ πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

تعيير تعالىٰγίρ, οὐ. ἀ. τὸ ψέγειν· ἐπιπλήττειν.

تعيين تعالىٰγίν, οὐ. ἀ. τὸ διορίζειν· σιτηρέσιον. [της.

تغلبجى تغالبجούρ, οὐ. ἀ. ἀνομοιό-

تغلى τιγαλλή,οὐ.ἀ.τὸ τρέφεσθαι.

تغلل τεγασσούλ (غـل), τὸ πλύνεσθαι.

تغفيل تαγφίλ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾶν.

تغلب τεγαλλούπ, οὐ. ἀ. νικᾶν.

تغلغل تعالىٰγαναμέ, οὐ.ἀ. π. κανονισμός· ὁδηγία ἔγγραφος.

تغير τεαϊγούρ, οὐ.ἀ.μεταβολή.

تغير تαʼγίρ, οὐ. ἀ. τὸ μεταβάλλειν.

تفاخر τεφαχούρ, οὐ. ἀ. ἀλαζονία.

تفاريق τεφαρήκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ تفريق καὶ تفرقه, πράγματα διακεχριμένα, σπάνια· περίεργα.

تفاوت τεφαβούτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι κρεῖσσον.

تفتيش τεφτίς (فتش), οὐ.ἀ. ἔρευνα, ἐπιθεώρησις.

تفتك τιφτίκ, οὐ. τ. μᾶλλον αἰγὸς Ἀγκύρας.

تفحص τεφεχχούς, οὐ. ἀ. ἔρευνα.

تفخر τεφχχούρ, οὐ. ἀ. μεγαλαυχεῖν.

تفحيم τεφχίμ, οὐ. ἀ. τιμᾶν.

تفرج τεφερρούζ (فرج), οὐ.ἀ.διάχυσις, περίπατος.

تفرجه τεφερρουζκιάχ, οὐ. ἀ. θέσις τερπνή. [μονοῦσθαι.

تفرد τεφερρούδ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπο-

تفرق τεφερρούγ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναπαύεσθαι.

تفرق τεφερρούκ (فرق), οὐ. ἀ. ὑπεροχή. [λεια.

تفويت τεφβίτ (فوت), οὐ. ἀ. ἀπώ-

تفهم τεφχχούμ, οὐ.ἀ. τὸ νοεῖν.

تفهيم τεφχίμ, οὐ. ἀ. τὸ γνωστοποιεῖν.

تقابل τεκαπούλ, οὐ. ἀ. συνάντησις· πρόσκρουσις.

تقادم τεκαδούμ, οὐ. ἀ. τὸ παρέρχεσθαι· τὸ προηγεῖσθαι.

تقارب τεκαρούπ, οὐ. ἀ. τὸ προσεγγίζειν.

تقاطع τεκατού (قطع), οὐ. ἀ. διατομή (γεωμ.)· ῥῆξις.

تقاعد τεκαʼούτ, οὐ. ἀ. σύνταξις συνταξιοῦχος. [χεσθαι.

تقبل τεκαππούλ, οὐ. ἀ. παραδέ-

تقبيح τακπήχ (قبح), οὐ. ἀ. κατακρίνειν.

تقبيل τακπίλ, οὐ. ἀ. ἀσπασμός, φίλημα.

تقدس τεκαδδές (قدس), ἐπίρ. ἀ. ἀόρ. τῆς ὁρις. ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ εὐκτικῆς· ἅγιος καὶ δεδοξασμένος εἴη ! (ὁ Θεός).

تقدم τεκαδδούμ, οὐ. ἀ. τὸ προηγεῖσθαι.

تقدير τακδήρ, οὐ. ἀ. εἱμαρμένον· ἐκτίμησις· ج — μοῦ τακδίρζε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.

تقديس τακδίς, οὐ. ἀ. ἁγιασμός· εὐλογία.

تقديم τακδίμ (قدم), οὐ. ἀ. τὸ προ-

ISTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ ATATÜRK KİTAPLIĞI

تيمّاً· προσφέρειν· τὸ ὑποβάλλειν.

تقرّ تقرّ (قرّ)، οὐ. ἀ. τὸ πλησιάζειν. [κατάστασις.

تقرّ تقرّ (قرّ)، οὐ. ἀ. ἀποτακρήτ، οὐ. ἀ. προσέγγισις· μέσον· εὐκαιρία.

تقريباً تقريباً، ἐπ. ἀ. σχεδόν، ὡς ἔγγιστα.

تقرير تقرير، οὐ. ἀ. τὸ μονιμοποιεῖν· κατάθεσις· ἀναφορὰ ἐπίσημος. [ρεῖσθαι.

تقسم تقسم، οὐ. ἀ. τὸ διαιτ تقسيط تقسيط، οὐ. ἀ. διανομή· πληρωμὴ ἐκ διαλειμμάτων.

تقسيم تقسيم، οὐ. ἀ. διαίρεσις.

تقصير تقصير، οὐ. ἀ. ἐλάττωμα· ἀμέλεια.

تقطير تقطير، οὐ.ἀ. τὸ δυϊλίζειν.

تقلّ تقلّ تقلّا καὶ تقلّ تقلّاً، οὐ. τ. κυβίστημα.

تقلب تقلب (قلب)، οὐ. ἀ. μεταβολή. [ζωννύναι.

تقلد تقلد، οὐ. ἀ. φορεῖν· تقليف تقليف، οὐ. ἀ. στρέφειν· ἀλλοιοῦν.

تقليد تقليد، οὐ. ἀ. περιλαίμιον· ἀπομίμησις· κωμῳδία· سيف — تقليد-ت-سيف، περιβολὴ ξίφους.

تقليدجى تقليدجى، οὐ.τ. μιμητής.

تقليل تقليل (قلّ)، οὐ. ἀ. τὸ ἐλαττόνειν. [εὐσέβεια.

تقوا تقوا، οὐ. ἀ. φόβος Θεοῦ، تقوى تقوى (قوى)، οὐ. ἀ. ἐνδυναμοῦσθαι. [στερέωσις.

تقوية تقوية (قوى)، οὐ. ἀ. μορφόνειν· τὸ τακτοποιεῖν· ἡμερολόγιον· ἐφημερίς.

تقيد تقيد، οὐ. ἀ. τὸ προσέχειν· ἐπιμέλεια· φροντίς.

تك تك، ἐ. τ. περιττός، μὴ ἄρτιος، μόνος· طورمق — تك تورمق، μένειν ἥσυχος.

تك تك، ἐ. τ. δρόμος، τὸ τρέχειν τῇδε κἀκεῖσε.

تك تك، ἐπ. τ. μόνον، ἀρκεῖ μόνον· تك — تك تك، ἐνίοτε.

تكاثر تكاثر، οὐ. ἀ. (كثر)، ὑπερηφάνεια. [ληλογραφεῖν.

تكاتب تكاتب، οὐ. ἀ. τὸ ἀλ

تكاثر تكاثر (كثر)، οὐ. ἀ. τὸ αὐξάνεσθαι.

تكاثف تكاثف، οὐ.ἀ.πύκνωσις.

تكالف تكالف، πλ. τοῦ كلفت.

تكبر تكبر، οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.

تكبرلو تكبرلو، ἐ. τ. οἰηματίας. [νειν.

تكبير تكبير، οὐ. ἀ. τὸ μεγαλύ

تكدر تكدر، οὐ.ἀ. περίσσεια.

تكدّى تكدّى، οὐ. ἀ. τὸ συστέλλεσθαι.

تكثير تكثير، οὐ.ἀ.τὸ πληθύνειν.

تكدد تكدد، οὐ. ἀ. τὸ λυπεῖσθαι.

تكدير تكدير (كدر)، οὐ.ἀ. τὸ λυπεῖν، τὸ ἐπιπλήττειν. [δειν.

تكذيب تكذيب، οὐ.ἀ. τὸ διαψεύ

تكرّ تكرّ، οὐ. τ. τροχός.

تكرار تكرار، οὐ.ἀ. ἐπανάληψις.

تكرارلق تكرارلق، ῥ. τ. τὸ ἐπανακαμβάνειν. [γνίνεσθαι.

تكرر تكرر، οὐ. ἀ. τὸ ἐπα

تكرلك تكرلك، οὐ. τ. τροχός.

تكرلمك تكرلمك، ῥ.τ. κυλίειν.

تكرلنمك تكرلنمك، ῥ. τ. κυλίεσθαι.

تكرى تكرى، οὐ. τ. Θεός.

تكرير تكرير، οὐ. ἀ. τὸ ἐπαναλαμβάνειν.

تكريم تكريم، οὐ. ἀ. τὸ σέβεσθαι· τὸ τιμᾶν. [τρίβεσθαι.

تكسر تكسر، οὐ. ἀ. τὸ συν

تكشك تكشك، ῥ. τ. βδελύτεσθαι، ἀποστρέφεσθαι.

تكسب تكسب، οὐ. ἀ. τὸ ποιεῖν κερδίζειν· ἀποκτᾶν.

تكسير تكسير، οὐ. ἀ. συντρίβειν.

تكشف تكشف (كشف)، οὐ. ἀ. τὸ ἀποκαλύπτειν.

تكفل تكفل (كفالت)، οὐ. ἀ. τὸ ἐγγυᾶσθαι.

تكفيل تكفيل (كفالت)، οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι τινὰ ἐγγυητήν.

تكفين تكفين (كفن)، οὐ. ἀ. τὸ σαβανόνειν.

تكلف تكلف، οὐ. ἀ. κόπος· φιλοφρόνησις.

تكلفلو تكلفلو، ἐ. ἀ. κοπιώδης، πολυτελής.

تكلم تكلم، οὐ. ἀ. τὸ συνδιαλέγεσθαι.

تكليف تكليف (كلف)، οὐ. ἀ. φιλοφροσύνη· πρόταξις· φόρος.

تكمسز تكمسز، οὐ.τ. οἰκεῖος.

تكميلك تكميلك، οὐ. τ. οἰκειότης.

تكميل تكميل، οὐ.ἀ. τὸ γίνεσθαι ἐντελής.

تكميل تكميل، οὐ. ἀ. συμπλήρωμα· ἐπίλογος.

تكمه تكمه، οὐ.τ. λάκτισμα.

تكميل تكميل (كمل)، οὐ. τ. τὸ συμπληροῦν — ἐ.τ. πλήρης، ἐντελής.

تكنه تكنه، οὐ.τ. σκάφος.σκάφη.

تكوك تكوك، οὐ.ἀ. τὸ παράγεσθαι. [σις.

تكوين تكوين، οὐ.ἀ. ὕπαρξις· κτί

تكه تكه، οὐ. τ. τράγος.

تكيه تكيه، οὐ. π. μοναστήριον· δερβήσιδων· تكيه — تكيه نشينى، μοναχός. [σθαι.

تكيه تكيه، οὐ. ἀ. ὑποστηρίζειν· τὸ τεῖ، οὐ. τ. σύρμα ὀρειχάλκινον· μέρμις· ἴς· χορδή.

تلاش تلاش، οὐ. τ. ῥίνημα، ῥίνισμα.

تلاش تلاش، οὐ. τ. ταραχή.

تلاشى تلاشى، οὐ.ἀ.βἰα، τὸ πολυάσχολον.

تلاسق تلاسق تلاسقوك، ون. ا. مرّة من تلاسق.
تلاطف تلاطف تلاطفوك (لطف)، ون. ا. مرّة من لطف.
تلاطم تلاطم تلاطموك، ون. ا. مرّة من لطم.
تلاعق تلاعق تلاعقوك (لعق)، ون. ا. مرّة من لعق.
تلاقى تلاقى تلاقوك، ون. ا. مرّة من لقى.
تلاوت تلاوت تلاوتوك، ون. ا. مرّة من لوت.
تلبس تلبس تلبسوك، ون. ا. مرّة من لبس.
تلثم تلثم تلثموك، ون. ا. مرّة من لثم.
تلحم تلحم تلحموك، ون. ا. مرّة من لحم.
تلذذ تلذذ تلذذوك، ون. ا. مرّة من لذذ.
تلزق تلزق تلزقوك، ون. ا. مرّة من لزق.
تلسن تلسن تلسنوك، ون. ا. مرّة من لسن.
تلطخ تلطخ تلطخوك، ون. ا. مرّة من لطخ.
تلطف تلطف تلطفوك، ون. ا. مرّة من لطف.
تلعب تلعب تلعبوك، ون. ا. مرّة من لعب.
تلعثم تلعثم تلعثموك، ون. ا. مرّة من لعثم.
تلعن تلعن تلعنوك، ون. ا. مرّة من لعن.
تلغم تلغم تلغموك، ون. ا. مرّة من لغم.
تلف تلف تلفوك، ون. ا. مرّة من لف.
تلفت تلفت تلفتوك، ون. ا. مرّة من لفت.
تلفظ تلفظ تلفظوك، ون. ا. مرّة من لفظ.
تلقح تلقح تلقحوك، ون. ا. مرّة من لقح.
تلقط تلقط تلقطوك، ون. ا. مرّة من لقط.
تلك تلك تلكوك، ون. ا. مرّة من لك.
تلمح تلمح تلمحوك، ون. ا. مرّة من لمح.
تلمظ تلمظ تلمظوك، ون. ا. مرّة من لمظ.
تلمع تلمع تلمعوك، ون. ا. مرّة من لمع.
تلمم تلمم تلمموك، ون. ا. مرّة من لمم.
تلمود تلمود تلمودوك، ون. ا. مرّة من لمود.
تلمى تلمى تلموك، ون. ا. مرّة من لمى.
تلهب تلهب تلهبوك، ون. ا. مرّة من لهب.
تلهف تلهف تلهفوك، ون. ا. مرّة من لهف.
تلهى تلهى تلهوك، ون. ا. مرّة من لهى.
تلوث تلوث تلوثوك، ون. ا. مرّة من لوث.
تلوح تلوح تلوحوك، ون. ا. مرّة من لوح.
تلوع تلوع تلوعوك، ون. ا. مرّة من لوع.
تلوم تلوم تلوموك، ون. ا. مرّة من لوم.
تلوى تلوى تلووك، ون. ا. مرّة من لوى.
تلى تلى تلوك، ون. ا. مرّة من لى.
تلين تلين تلينوك، ون. ا. مرّة من لين.
تم تم تموك، ون. ا. مرّة من تم.
تمأى تمأى تمأوك، ون. ا. مرّة من تمأى.
تمأل تمأل تمألوك، ون. ا. مرّة من تمأل.
تمأم تمأم تمأموك، ون. ا. مرّة من تمأم.
تمأن تمأن تمأنوك، ون. ا. مرّة من تمأن.
تمأى تمأى تمأوك، ون. ا. مرّة من تمأى.
تمأين تمأين تمأينوك، ون. ا. مرّة من تمأين.
تمبر تمبر تمبروك، ون. ا. مرّة من تمبر.
تمبك تمبك تمبكوك، ون. ا. مرّة من تمبك.
تمبل تمبل تمبلوك، ون. ا. مرّة من تمبل.
تمبن تمبن تمبنوك، ون. ا. مرّة من تمبن.
تمتع تمتع تمتعوك، ون. ا. مرّة من تمتع.
تمتم تمتم تمتموك، ون. ا. مرّة من تمتم.
تمثل تمثل تمثلوك، ون. ا. مرّة من تمثل.
تمثيل تمثيل تمثيلوك، ون. ا. مرّة من تمثيل.

تمليك تمليك تمليكوك، ون. ا. مرّة من تمليك.
تمن تمن تمنوك، ون. ا. مرّة من تمن.
تمنع تمنع تمنعوك، ون. ا. مرّة من تمنع.
تمنى تمنى تمنوك، ون. ا. مرّة من تمنى.
تمهر تمهر تمهروك، ون. ا. مرّة من تمهر.
تمهل تمهل تمهلوك، ون. ا. مرّة من تمهل.
تمهيد تمهيد تمهيدوك، ون. ا. مرّة من تمهيد.
تمهيدى تمهيدى تمهيدوك، ون. ا. مرّة من تمهيدى.
تموج تموج تموجوك، ون. ا. مرّة من تموج.
تموز تموز تموزوك، ون. ا. مرّة من تموز.
تموضع تموضع تموضعوك، ون. ا. مرّة من تموضع.
تموق تموق تموقوك، ون. ا. مرّة من تموق.
تموين تموين تموينوك، ون. ا. مرّة من تموين.
تمى تمى تموك، ون. ا. مرّة من تمى.
تناب تناب تنابوك، ون. ا. مرّة من تناب.
تنابل تنابل تنابلوك، ون. ا. مرّة من تنابل.
تنابلى تنابلى تنابلوك، ون. ا. مرّة من تنابلى.
تناتش تناتش تناتشوك، ون. ا. مرّة من تناتش.
تناثر تناثر تناثروك، ون. ا. مرّة من تناثر.
تناجر تناجر تناجروك، ون. ا. مرّة من تناجر.
تناحر تناحر تناحروك، ون. ا. مرّة من تناحر.
تناحس تناحس تناحسوك، ون. ا. مرّة من تناحس.
تناحى تناحى تناحوك، ون. ا. مرّة من تناحى.
تناحين تناحين تناحينوك، ون. ا. مرّة من تناحين.
تناخ تناخ تناخوك، ون. ا. مرّة من تناخ.
تنادى تنادى تنادوك، ون. ا. مرّة من تنادى.
تنازع تنازع تنازعوك، ون. ا. مرّة من تنازع.
تنازل تنازل تنازلوك، ون. ا. مرّة من تنازل.
تنازلى تنازلى تنازلوك، ون. ا. مرّة من تنازلى.
تناسب تناسب تناسبوك، ون. ا. مرّة من تناسب.
تناسخ تناسخ تناسخوك، ون. ا. مرّة من تناسخ.
تناسل تناسل تناسلوك، ون. ا. مرّة من تناسل.
تناسى تناسى تناسوك، ون. ا. مرّة من تناسى.
تناص تناص تناصوك، ون. ا. مرّة من تناص.
تناصب تناصب تناصبوك، ون. ا. مرّة من تناصب.
تناصح تناصح تناصحوك، ون. ا. مرّة من تناصح.
تناصر تناصر تناصروك، ون. ا. مرّة من تناصر.
تناصف تناصف تناصفوك، ون. ا. مرّة من تناصف.
تناصى تناصى تناصوك، ون. ا. مرّة من تناصى.
تناظر تناظر تناظروك، ون. ا. مرّة من تناظر.
تناظم تناظم تناظموك، ون. ا. مرّة من تناظم.
تناظى تناظى تناظوك، ون. ا. مرّة من تناظى.
تناظين تناظين تناظينوك، ون. ا. مرّة من تناظين.
تناغ تناغ تناغوك، ون. ا. مرّة من تناغ.
تناغم تناغم تناغموك، ون. ا. مرّة من تناغم.
تناغى تناغى تناغوك، ون. ا. مرّة من تناغى.
تناغين تناغين تناغينوك، ون. ا. مرّة من تناغين.
تنافح تنافح تنافحوك، ون. ا. مرّة من تنافح.
تنافر تنافر تنافروك، ون. ا. مرّة من تنافر.
تنافس تنافس تنافسوك، ون. ا. مرّة من تنافس.
تنافى تنافى تنافوك، ون. ا. مرّة من تنافى.
تناقر تناقر تناقروك، ون. ا. مرّة من تناقر.
تناقش تناقش تناقشوك، ون. ا. مرّة من تناقش.
تناقض تناقض تناقضوك، ون. ا. مرّة من تناقض.
تناقل تناقل تناقلوك، ون. ا. مرّة من تناقل.
تناقلى تناقلى تناقلوك، ون. ا. مرّة من تناقلى.
تناقى تناقى تناقوك، ون. ا. مرّة من تناقى.
تناكح تناكح تناكحوك، ون. ا. مرّة من تناكح.
تناكر تناكر تناكروك، ون. ا. مرّة من تناكر.
تناكس تناكس تناكسوك، ون. ا. مرّة من تناكس.
تناكف تناكف تناكفوك، ون. ا. مرّة من تناكف.
تناكى تناكى تناكوك، ون. ا. مرّة من تناكى.
تنال تنال تنالوك، ون. ا. مرّة من تنال.
تنام تنام تنامو، ون. ا. مرّة من تنام.
تنامى تنامى تنامو، ون. ا. مرّة من تنامى.
تنان تنان تنانو، ون. ا. مرّة من تنان.
تنانى تنانى تنانو، ون. ا. مرّة من تنانى.
تنانين تنانين تنانينو، ون. ا. مرّة من تنانين.
تنبر تنبر تنبرو، ون. ا. مرّة من تنبر.
تنبل تنبل تنبلو، ون. ا. مرّة من تنبل.
تنبلى تنبلى تنبلو، ون. ا. مرّة من تنبلى.
تنبه تنبه تنبهو، ون. ا. مرّة من تنبه.
تنبى تنبى تنبو، ون. ا. مرّة من تنبى.
تنبيه تنبيه تنبيهو، ون. ا. مرّة من تنبيه.
تنبيهى تنبيهى تنبيهو، ون. ا. مرّة من تنبيهى.
تنتن تنتن تنتنو، ون. ا. مرّة من تنتن.
تنتنى تنتنى تنتنو، ون. ا. مرّة من تنتنى.
تنتنين تنتنين تنتنينو، ون. ا. مرّة من تنتنين.
تنتى تنتى تنتو، ون. ا. مرّة من تنتى.
تنجر تنجر تنجرو، ون. ا. مرّة من تنجر.
تنجم تنجم تنجمو، ون. ا. مرّة من تنجم.
تنجى تنجى تنجو، ون. ا. مرّة من تنجى.
تنجين تنجين تنجينو، ون. ا. مرّة من تنجين.
تنحر تنحر تنحرو، ون. ا. مرّة من تنحر.
تنحس تنحس تنحسو، ون. ا. مرّة من تنحس.
تنحنح تنحنح تنحنحو، ون. ا. مرّة من تنحنح.
تنحى تنحى تنحو، ون. ا. مرّة من تنحى.
تنحين تنحين تنحينو، ون. ا. مرّة من تنحين.
تنخ تنخ تنخو، ون. ا. مرّة من تنخ.
تنخر تنخر تنخرو، ون. ا. مرّة من تنخر.
تنخس تنخس تنخسو، ون. ا. مرّة من تنخس.
تنخى تنخى تنخو، ون. ا. مرّة من تنخى.
تنخين تنخين تنخينو، ون. ا. مرّة من تنخين.
تندر تندر تندرو، ون. ا. مرّة من تندر.
تندس تندس تندسو، ون. ا. مرّة من تندس.
تندى تندى تندو، ون. ا. مرّة من تندى.
تنزل تنزل تنزلو، ون. ا. مرّة من تنزل.
تنزلى تنزلى تنزلو، ون. ا. مرّة من تنزلى.
تنزه تنزه تنزهو، ون. ا. مرّة من تنزه.
تنزى تنزى تنزو، ون. ا. مرّة من تنزى.
تنزين تنزين تنزينو، ون. ا. مرّة من تنزين.
تنسب تنسب تنسبو، ون. ا. مرّة من تنسب.
تنسبى تنسبى تنسبو، ون. ا. مرّة من تنسبى.
تنسك تنسك تنسكو، ون. ا. مرّة من تنسك.
تنسكى تنسكى تنسكو، ون. ا. مرّة من تنسكى.
تنسم تنسم تنسمو، ون. ا. مرّة من تنسم.
تنسى تنسى تنسو، ون. ا. مرّة من تنسى.
تنسين تنسين تنسينو، ون. ا. مرّة من تنسين.
تنشر تنشر تنشرو، ون. ا. مرّة من تنشر.
تنشق تنشق تنشقو، ون. ا. مرّة من تنشق.
تنشى تنشى تنشو، ون. ا. مرّة من تنشى.
تنشين تنشين تنشينو، ون. ا. مرّة من تنشين.
تنصب تنصب تنصبو، ون. ا. مرّة من تنصب.
تنصبى تنصبى تنصبو، ون. ا. مرّة من تنصبى.
تنصر تنصر تنصرو، ون. ا. مرّة من تنصر.
تنصف تنصف تنصفو، ون. ا. مرّة من تنصف.
تنصى تنصى تنصو، ون. ا. مرّة من تنصى.
تنصين تنصين تنصينو، ون. ا. مرّة من تنصين.
تنطح تنطح تنطحو، ون. ا. مرّة من تنطح.
تنطس تنطس تنطسو، ون. ا. مرّة من تنطس.
تنطع تنطع تنطعو، ون. ا. مرّة من تنطع.
تنطى تنطى تنطو، ون. ا. مرّة من تنطى.
تنطين تنطين تنطينو، ون. ا. مرّة من تنطين.
تنظر تنظر تنظرو، ون. ا. مرّة من تنظر.
تنظف تنظف تنظفو، ون. ا. مرّة من تنظف.
تنظم تنظم تنظمو، ون. ا. مرّة من تنظم.
تنظى تنظى تنظو، ون. ا. مرّة من تنظى.
تنظين تنظين تنظينو، ون. ا. مرّة من تنظين.
تنعت تنعت تنعتو، ون. ا. مرّة من تنعت.
تنعش تنعش تنعشو، ون. ا. مرّة من تنعش.
تنعم تنعم تنعمو، ون. ا. مرّة من تنعم.
تنعى تنعى تنعو، ون. ا. مرّة من تنعى.
تنعين تنعين تنعينو، ون. ا. مرّة من تنعين.
تنغر تنغر تنغرو، ون. ا. مرّة من تنغر.
تنغص تنغص تنغصو، ون. ا. مرّة من تنغص.
تنغم تنغم تنغمو، ون. ا. مرّة من تنغم.
تنغى تنغى تنغو، ون. ا. مرّة من تنغى.
تنغين تنغين تنغينو، ون. ا. مرّة من تنغين.
تنفخ تنفخ تنفخو، ون. ا. مرّة من تنفخ.
تنفر تنفر تنفرو، ون. ا. مرّة من تنفر.
تنفس تنفس تنفسو، ون. ا. مرّة من تنفس.
تنفى تنفى تنفو، ون. ا. مرّة من تنفى.
تنفين تنفين تنفينو، ون. ا. مرّة من تنفين.
تنقر تنقر تنقرو، ون. ا. مرّة من تنقر.
تنقس تنقس تنقسو، ون. ا. مرّة من تنقس.
تنقض تنقض تنقضو، ون. ا. مرّة من تنقض.
تنقل تنقل تنقلو، ون. ا. مرّة من تنقل.
تنقلى تنقلى تنقلو، ون. ا. مرّة من تنقلى.
تنقى تنقى تنقو، ون. ا. مرّة من تنقى.
تنقين تنقين تنقينو، ون. ا. مرّة من تنقين.
تنكب تنكب تنكبو، ون. ا. مرّة من تنكب.
تنكبى تنكبى تنكبو، ون. ا. مرّة من تنكبى.
تنكر تنكر تنكرو، ون. ا. مرّة من تنكر.
تنكس تنكس تنكسو، ون. ا. مرّة من تنكس.
تنكف تنكف تنكفو، ون. ا. مرّة من تنكف.
تنكى تنكى تنكو، ون. ا. مرّة من تنكى.
تنكين تنكين تنكينو، ون. ا. مرّة من تنكين.
تنمر تنمر تنمرو، ون. ا. مرّة من تنمر.
تنمس تنمس تنمسو، ون. ا. مرّة من تنمس.
تنمى تنمى تنمو، ون. ا. مرّة من تنمى.
تنمين تنمين تنمينو، ون. ا. مرّة من تنمين.
تنهد تنهد تنهدو، ون. ا. مرّة من تنهد.
تنهر تنهر تنهرو، ون. ا. مرّة من تنهر.
تنهس تنهس تنهسو، ون. ا. مرّة من تنهس.
تنهى تنهى تنهو، ون. ا. مرّة من تنهى.
تنهين تنهين تنهينو، ون. ا. مرّة من تنهين.
تنوب تنوب تنوبو، ون. ا. مرّة من تنوب.

τσιγαβούλ, οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν τροφήν.
τσιγκί τενπεκ', οὐ. π. καπνὸς καπνιζόμενος διὰ τοῦ ναρκιλέ.
τσιγκί τενπελ.έ.τ.ἀμελής,ὀκνηρός
τσιγκί τενπελλήκ, οὐ.τ. ὀκνηρία.
τσιγκί τενπίχ, τὸ ἐξεγείρειν· τὸ παραγγέλειν· παραγγελία.
τσιγκί ὃ τὲν περέστ, οὐ. ἀ. ἐγωϊστής· ὁ περὶ τοῦ σώματός του φροντίζων.
τσιγκί τέντα, ξ. σκηνή.
τσιγκί τένδζερε, οὐ. τ. χύτρα.
τσιγκιτσί τενδουρούστ, έ. π. εὔρωστος, ὑγιής.
τσιγκιτσίλλήκ τενδρουστλήκ καὶ τσιγκιτσί τενδρουστή, οὐ. ἀ. εὐρωστεία.
τσιγκίλ τενεζζούλ, οὐ. ἀ. συγκαταβαίνειν, καταδέχεσθαι.
τσιγκίλ τενζίλ, οὐ. ἀ. ἀφαίρεσις, ἔκπτωσις· τὸ καταβιβάζειν· ἀποκάλυψις.
τσιγκίν τενεζζούχ, τὸ ἀπέχεσθαι κακῶν· τὸ ἐν ἐξοχῇ διατρίβειν.
τσιγκίπ τενσίπ, οὐ.ἀ. τὸ ἐγκρίνειν.
τσιγκίσ τενσίκ, οὐ.ἀ. διευθέτησις.
τσιγκίσικάτ τενσικάτ, πλ. τοῦ προηγ.
τσιγκίφ τενσίφ, οὐ. ἀ. τὸ εἰς δύο ἴσα μέρη διαιρεῖν. [ζειν.
τσιγκίφλεμέκ τενζίφ, οὐ. ἀ. τὸ καθαρίτσιγκίλτεμέκ τανζήμ (λβι), οὐ. ἀ. τὸ τακτοποιεῖν· τὸ ὀργανίζειν.

τσιγκίρτεμέκ τενεββούρ (γρ), οὐ. ἀ. τὸ ἀποστροφή. [ταγωγεῖν.
τσιγκίρτεμέκ τενβίρ (γρ), οὐ. ἀ. τὸ φωτσιγκίρτεμέκ τενεββού, οὐ. ἀ. τὸ ποικίλλεσθαι.
τσιγκίρτεμέκ τενβή (γρ), οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν εἰς εἴδη.
τσιγκίρτεμέκ τενβίμ, οὐ. ἀ. ὑπνωτισμός.
τσιγκίρτεμέκ τενεββούρ, οὐ.ἀ.ἀποστροφή.
τσιγκίρτεμέκ τενεββούρ (γρ), οὐ.ἀ.ἀναπνοή. μικρὰ ἀνάπαυλα.
τσιγκίρτεμέκ τενζίς, οὐ. ἀ. τὸ διαβιβάζειν· τὸ ἐκτελεῖν· ἐνέργεια· τὸ ἐνισχύειν.
τσιγκίρτεμέκ τενζίρ (τρβ), οὐ.ἀ. τὸ προξενεῖν ἀποστροφήν. [σμός.
τσιγκίρτεμέκ τενκηγέ, οὐ. ἀ. καθαρισμός τενκήγ, οὐ. ἀ. ἐπεξεργάζεσθαι· καθαρσις.
τσιγκίτ τένκ, έ. π. στενός.
τσιγκίτ τένκ, οὐ. τ. δέμα ἐμπορευμάτων.
τσιγκίτκεν τενκιάρ, οὐ. π. διάστημα στενὸν πέρασμα.
τσιγκίτκεν τενκδήλ, οὐ.ἀ. λυπημένος· εὐσπλαγχνος.
τσιγκίτκεν τενεκέ, οὐ. τ. λευκοσίδηρος· — σαρὴ σαρὴ τενεκέ, ὀρείχαλκος.
τσιγκίτκεν τενεκεδζί, οὐ. τ. ὁ ἐργαζόμενος τὸν λευκοσίδηρον.
τσιγκίφ τενμίκ (μβκ), οὐ ἀ. τὸ γράφειν· τὸ συντάττειν.
τσιγκίφ τενεββούρ (γρ), οὐ. ἀ. τὸ λάμπειν.
τσιγκίφ τενβίρ (γρ), οὐ. ἀ. τὸ φωτεσθαι.
τσιγκίφ τενεββού, οὐ. ἀ. τὸ ποικίλλεσθαι.
τσιγκίφ τενβή (γρ), οὐ. ἀ. τὸ διακρίνειν εἰς εἴδη.
τσιγκίφ τενβίμ, οὐ. ἀ. ὑπνωτισμός.

τσιγκίφ τούτμα, οὐ. ἀ. κατάληψις — οὐ. τ. ψευδάργυρος.
τσιγκίφ τεβσήκ, οὐ. ἀ. ἐπικύρωσις.
τσιγκίφ τούδζ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.
τσιγκίφ τεβεδζούχ, οὐ. ἀ. τὸ στρέφειν τὸ πρόσωπον· μέριμνα ἢ εὔνοια.
τσιγκίφ τεβδζίχ, οὐ. τ. τὸ διευθύνειν, ἀποστέλλειν· τὸ διορίζειν εἰς ὑπούργημα ἢ θέσιν· διορισμός, προβιβασμός.
τσιγκίφ τεβδζιχάτ, πλ.τοῦ προηγ.
τσιγκίφ τεβχήβ (ωαιΐαε), οὐ. ἀ. πίστις εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ Θεοῦ· συνάπτειν.
τσιγκίφ τεβδί', οὐ. ἀ. τὸ ἐμπιστεύεσθαι εἰς τὴν φροντίδα τινός· τὸ παρακατιθέναι.
τσιγκίφ τεβράτ, οὐ. ἀ. ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. [πάνω.
τσιγκίφ τούρπ, οὐ. τ. ῥάφανος· ῥεφτσιγκίφ τουρπού, οὐ. τ. τρυπάνιον.
τσιγκίφ τορπίλ, ξ. ὑποβρύχιον.
τσιγκίφ τουρπουλεμέκ, ρ.τ. τρυπανίζειν.
τσιγκίφ τορτού, οὐ. τ. ὑποστάθμη.
τσιγκίφ τεβερρούδ, οὐ. ἀ. φθάνειν.
τσιγκίφ τεβερρούμ, οὐ. ἀ. τὸ γίνεσθαι φθισικός. [αὐξάνεσθαι.
τσιγκίφ τουρεμέκ, ρ.τ.γεννᾶσθαι· τσιγκίφ τεβρίς, οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι κληρονόμον.
τσιγκίφ τόζ, οὐ. τ. κόνις.
τσιγκίφ τεβσήκ, οὐ. ἀ. ἐπικύρωσις.
τσιγκίφ τούδζ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.
τσιγκίφ τεβεδζούχ, οὐ. ἀ. τὸ στρέφειν τὸ πρόσωπον· μέριμνα ἢ εὔνοια.
τσιγκίφ τεβδζίχ, οὐ. τ. τὸ διευθύνειν, ἀποστέλλειν· τὸ διορίζειν εἰς ὑπούργημα ἢ θέσιν· διορισμός, προβιβασμός.
τσιγκίφ τεβδζιχάτ, πλ.τοῦ προηγ.
τσιγκίφ τεβχήβ (ωαιΐαε), οὐ. ἀ. πίστις εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ Θεοῦ· συνάπτειν.
τσιγκίφ τεβδί', οὐ. ἀ. τὸ ἐμπιστεύεσθαι εἰς τὴν φροντίδα τινός· τὸ παρακατιθέναι.
τσιγκίφ τεβράτ, οὐ. ἀ. ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. [πάνω.
τσιγκίφ τούρπ, οὐ. τ. ῥάφανος· ῥεφτσιγκίφ τουρπού, οὐ. τ. τρυπάνιον.
τσιγκίφ τορπίλ, ξ. ὑποβρύχιον.
τσιγκίφ τουρπουλεμέκ, ρ.τ. τρυπανίζειν.
τσιγκίφ τορτού, οὐ. τ. ὑποστάθμη.
τσιγκίφ τεβερρούδ, οὐ. ἀ. φθάνειν.
τσιγκίφ τεβερρούμ, οὐ. ἀ. τὸ γίνεσθαι φθισικός. [αὐξάνεσθαι.
τσιγκίφ τουρεμέκ, ρ.τ.γεννᾶσθαι· τσιγκίφ τεβρίς, οὐ. ἀ. τὸ καθιστάναι κληρονόμον.
τσιγκίφ τόζ, οὐ. τ. κόνις.
τσιγκίφ τεν/ά, έ. καὶ οὐ. π. μονήρης, μοναξιά.
τσιγκίφ τεν/άδζα, ἐπ.τ. μυστικῶς, ἰδιαιτέρως. [ξία.
τσιγκίφ τεν/αλήκ, οὐ. τ. μοναξιά τεβαπί', πλ. τοῦ ακιδ.
τσιγκίφ τεβατούρ, οὐ. ἀ. θρύλημα.
τσιγκίφ τεβαρούς, οὐ. ἀ. τὸ κληρονομεῖν. [σθαι.
τσιγκίφ τεβαρούτ, οὐ.ἀ.τὸ ἀριανεῖτσιγκίφ τεβαρήχ, πλ. τοῦ ἐιδ.
τσιγκίφ τεβαζού', οὐ. ἀ. ταπεινοφροσύνη. [νία.
τσιγκίφ τεβαρούκ, οὐ. ἀ. συμφωτσιγκίφ τεβαλί (ωλ), οὐ. ἀ. τὸ διαδέχεσθαι ἀλλήλους.
τσιγκίφ τουβάν, οὐ. π. δύναμις.
τσιγκίφ τουβανά, έ. π. ἰσχυρός.
τσιγκίφ τουβανάή, οὐ. π. ἰσχύς, τσιγκίφ τόπ, οὐ. τ. δέμα. [δύναμις.
τσιγκίφ τεβπέ, οὐ.ἀ. τὸ ἀπαρνεῖσθαι· μεταμέλεια. [νεῶν.
τσιγκίφ τεβπεκμάρ, έ. π. ὁ μεταγενῆ τεβπήχ, οὐ.ἀ. τὸ ἐλέγχειν· ἐπίπληξις. [σις.
τσιγκίφ τάτσή, οὐ. τ. ὑποκάπνισμα τσιγκίφ τάτσήλεμέκ, ρ. τ. ὑποκαπνίζειν (μεταβ.).
τσιγκίφ τάτμέκ, ρ. τ. καπνίζειν (ἀμεταβ.).
τσιγκίφ τσιγκίφ τάτσήν, οὐ. τ. καπνός, νικοτιανή. [πώλης.
τσιγκίφ τσιγκίφ τάτσήνδζή, οὐ. τ. καπνο-

قلڤز توزاتماخ, ρ. τ. σηκόνειν κόνιν.

قلڤز توزلوك, οὐ. τ. τριβαλός.

ڤلڤز توزلوى, ἐ. τ. κονιώδης.

ڤلڤز تەڤزى, οὐ. ἀ. διανομή.

ڤسڤز تەڤاسوك, οὐ. ἀ. ἐπέμβασις, μεσολάβησις.

ڤسڤز تەڤەسسوى, οὐ.ἀ. εὐρύνεσθαι.

ڤسڤسڤز تەڤسڤ (ڤسڤ), οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν· πλατύνειν.

ڤسڤز تەڤسيم, οὐ. ἀ. ὀνοματίζειν.

ڤصيڤز تەڤسڤر (ڤصڤ), οὐ. ἀ. περιγραφή.

ڤصڤز تەڤسڤگە (ڤصيت), οὐ. ἀ. σύστασις,ἐπιστολὴσυστατική.

ڤلاڤصڤز تاڤسڤگەيمە, οὐ. ἀ. π. συστατικὴ ἐπιστολή.

ڤطڤز تەڤەتتوون (ڤط), οὐ. ἀ. τὸ ἐγκαθίστασθαι. [ἀλόγου.

ڤڤز تووڤ, κ. توڤ, οὐ. τ. οὐρὰ

ڤڤز تەڤەگگوول, οὐ. ἀ. τὸ ἀσχολεῖσθαι. [ρεύειν.

ڤڤز تەڤڤر, οὐ. ἀ. τὸ ἐπισωρεύειν· ἐπιτυχία.

ڤڤڤز تەڤڤرە, οὐ. ἀ. ἡ θεία ἀρωγή· ἐπιτυχία.

ڤڤڤز توكات, οὐ. τ. κολάφισμα.

ڤڤڤز تەڤەككوُ, οὐ.ἀ. προσδοκία, ἐλπίς.

ڤڤڤز تەڤەككوُڤ, οὐ. ἀ. τὸ σταματᾶν, περιμένειν.

ڤڤڤز توكا, οὐ. τ. πόρπη.

ڤڤڤز تەڤەككا, οὐ. ἀ. τηρεῖσθαι· ἀπέχειν.

ڤڤڤز توڤيت تەڤەكڤت, οὐ. ἀ. τὸ ὁρίζειν προθεσμίαν.

ڤڤڤز تەڤەكڤر, οὐ.ἀ. τὸ σέβεσθαι.

ڤڤڤز تەڤەكڤر, οὐ. ἀ. τὸ σταματᾶν· ἐμποδίζειν· φυλάκισις· ἀπαγόρευσις ἔκπλου.

ڤڤڤز تەڤەككوُل, οὐ. ἀ. πίστις εἰς τὸν Θεόν· ἀρέσκεσθαι.

ڤڤڤز تەڤەككوُلەن, οὐ. ἀ. ἐν πλήρει ἐμπιστοσύνῃ.

ڤڤڤز تەڤەكەللا, οὐ. τ. ἄνθρωπος εὔπιστος ἢ ἁπλοῦς.

ڤڤڤز تووكەتمەك, ρ. τ. τελειόνειν, ἐξαντλεῖν.

ڤڤڤز تووكروُك, οὐ. τ. σίελος, φλέγμα. [τος.

ڤڤڤز تووكەنمەڤ, ἐ. τ. ἀτελείω-

ڤڤڤز تووكەنمەك, ρ. τ. ἐξαντλεῖσθαι. [ειν.

ڤڤڤز تووكسورمەك, ρ.τ. πτύ-

ڤڤڤز تەڤەكڤل (ڤڤڤ), οὐ. ἀ. τὸ διορίζειν ἀντιπρόσωπον.

ڤڤ توُل ξ, τύλλιον.

ڤڤڤ تەڤەللوُڤ, οὐ. ἀ. γέννησις.

ڤڤڤ تەڤەللا, οὐ. ἀ. τὸ ἀναδέχεσθαι· συνδέεσθαι διὰ φιλίας.

ڤڤڤ تەڤەلڤد, οὐ. ἀ. τὸ γεννᾶν.

ڤڤڤ تووماپەلەك, οὐ. τ. τύμπανον.

ڤڤ تووندڤ, οὐ. τ. ὀρείχαλκος.

ڤڤ تووەل, οὐ. ἀ. σίραγξ.

ڤڤڤ تەڤڤخووم, οὐ. ἀ. ἀμφιβολία· ὑποψία· φόβος.

ڤڤڤ تەڤڤخڤل, οὐ. ἀ. τὸ προξενεῖν φόβον.

ڤڤڤ تەڤڤخيم, οὐ. ἀ. τὸ ἀπατᾶν.

ڤڤ توى, οὐ. τ. ὀρίξ, πτερόν.

ڤڤڤ توتاتڤ, ἐ. τ. ἀπώγων.

ڤڤڤڤ توتەلەمەك, ρ. τ. τριχοῦσθαι. [τριχώδης.

ڤڤ توتەل, οὐ. τ. πτερωτός,

ڤڤڤ تەڤاخوُر, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι. [μή.

ڤڤڤ تەڤاخوُم, οὐ. ἀ. ἐπιδρομή.

ڤڤڤڤ تەڤڤخل, οὐ. ἀ. τὸ προσβάλλειν τὴν τιμήν.

ڤڤڤ تەڤڤد, οὐ. ἀ. ἀπειλή.

ڤڤڤ تەڤڤد,گە, οὐ. ἀ. τὸ στέλλειν δῶρα.

ڤڤڤڤ تەڤڤلىكە, οὐ. ἀ. κίνδυνος· ڤ — τەڤڤلىكەل, ἐ. τ. κινδυνώδης.

ڤڤڤ تووڤمەت, οὐ. ἀ. σφάλμα, ὑποψία· ڤ — توڤمەتڤل, ἐ. τ. ἔνοχος.

ڤڤڤ تەڤەببوُر, οὐ. ἀ. βία, ὁρμὴ ἀλόγιστος.

ڤڤڤ تەڤڤبِن, οὐ. ἀ. ἐλαφρύνειν, ὑποτιμᾶν.

ڤڤ تەڤِ, ἐ. π. κενός, μάταιος· ڤڤ — تەڤِ ڤزەم, ἐ. π. ἄπληστος,πλεονέκτης. [γείρειν.

ڤڤ تەڤِڤز, οὐ.ἀ. τὸ κινεῖν, διε-

ڤڤ تِاترو, οὐ. τ. θέατρον.

ڤيس تەڤەپپوُك, οὐ. ἀ. ξηραίνεσθαι.

ڤيڤ تيتِڤ, ἐ.τ. ἰδιότροπος, παράξενος· ڤل — تيتِڤلِك, οὐ. τ. ἰδιοτροπία.

ڤڤ تِر, οὐ. π. βέλος.

ڤڤڤ تِرە, ἐ. καὶ οὐ. π. σκοτεινός, κατηφής· — οὐ. τ. κλωστὴ σκότος.

ڤڤ تِڤ, ἐ. καὶ ἐπ. π. γρήγορος· ταχύς· βίαιος, ὀξὺς ταχέως.

ڤڤڤ تِڤاخ, κ. كەڤاخ, οὐ. π. νιτρικὸν ὄξυ. [χέως.

ڤڤڤ تِڤەڤ, ἐπ. τ. κάπως ταڤڤڤ تِڤلاخ, οὐ. τ. ταχύτης.

ڤڤ تەِڤ, οὐ. τ. ἡ πρὸς μητρὸς θεία.

ڤسڤ تِڤەسوُر, οὐ. ἀ. τὸ ἀποβαίνειν εὐχερές.

ڤسڤ تەڤەسِر, οὐ. ἀ. εὐκολύνειν.

ڤڤ تِڤ, οὐ. π. ἀκινάκης, ἐγχειρίδιον.

ڤڤڤ تەڤەككوُن, οὐ. ἀ. βεβαιότης· πείθεσθαι. [μνα.

ڤڤڤ تِماڤ, οὐ. π. φρονεῖς, μέριڤڤڤ تِماڤ, οὐ. τ. τιμάριον.

ڤڤڤڤ تِماڤرخانە, οὐ. π. φρενοκομεῖον.

ڤڤڤ تِموُڤ كە كەو دەمِڤ, οὐ. τ. σίδηρος, ἄγκυρα. [γός.

ڤڤڤڤ تەڤەمِرڤز, οὐ. τ. σιδηρουڤڤڤ تِمِر يِڤل, οὐ. τ. σιδηρόδρομος.

ڤڤ تەِڤ, κ. تِڤ, ἐπ. τ. ἰδού· ἐκεῖ πέρα.

ث

ث θὲ καὶ δέ, πέμπτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου, προφερόμενον ὡς σ. καὶ τέταρτον τοῦ ἀραβικοῦ προφερόμενον ὡς θ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 500.

ثابت σαπίτ, ἐ. ἀ. σταθερός, ἀκίνητος· ἀποδεδειγμένος, βέβαιος.

ثار σάρ, οὐ. ἀ. ἐκδίκησις.

ثاقل σακήλ, οὐ. ἀ. βαρύς.

ثالث σαλίς, ἐ. ἀ. τρίτος.

ثالث σάλσα καὶ ثالث σάλισεν, ἐπ. ἀ. τρίτον.

ثمر σαμίρ, οὐ. ἀ. καρποφόρος.

ثمين σαμίν, ἐ. ἀ. ὄγδοος.

ثمن σάμινα καὶ ثمن σάμινεν, ἐπ. ἀ. ὄγδοον.

ثانى σανί, ἐ. ἀ. δεύτερος.

ثانيا σανιγέ, θ. τοῦ προηγ. καὶ δευτερόλεπτον.

ثانيا σάνιγια καὶ ثانيا σάνιγεν, ἐπ. ἀ. δεύτερον.

ثبات σεπάτ, οὐ. ἀ. σταθερότης, μονιμότης· εὐστάθεια.

ثبت σέπτ, οὐ. ἀ. ἐγγραφή.

ثبوت σουπούτ, οὐ. ἀ. βεβαιότης, ἀπόδειξις.

ثبوتى σουπουτί, οὐ. ἀ. θετικός.

ثدى σεδί, οὐ. ἀ. μαστός.

ثروت σερβέτ, οὐ. ἀ. πλοῦτος· μέ — ἴλμι-σερβέτ, πλουτολογία.

ثقر σάγρ, οὐ. ἀ. μεθόρια, σύνορα, διόδιος τομεῖς (ὀδόντες).

ثقيل σουγούρ, πλ. τοῦ χέ.

ثقب σάκπ, οὐ. ἀ. τρυπάνι· ὀπή.

ثقل σηκλέτ, οὐ. ἀ. βαρύτης, κόπος, στενοχωρία.

ثقيل σηκλετλή, οὐ. ἀ. σκληρός.

ثقيل σεκήλ, ἐ. ἀ. βαρύς· δύσπεπτος· ἀγροῖκος.

ثلاث σελάς, ἐ. ἀ. τρεῖς.

ثلاثة σελαθέ, θ. τοῦ προηγ.

ثلاثون σελασούν καὶ ثلاثين σελασίν, ἐ. ἀριθμ. ἄ. τριάκοντα.

ثلاثى σουλασί, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ τριῶν συγκείμενος· τρίπλευρος· τριγράμματος τύπος ἀραβικῆς λέξεως.

ثلث σούλς κ. σουλούς, οὐ. ἀ. τὸ τρίτον.

ثلثان σουλουσάν, δυϊκ. τοῦ προηγ. (δύο τρίτα).

ثلج σέλζ, οὐ. ἀ. χιών.

ثمر σεμέρ, καὶ σεμερέ, οὐ. ἀ. καρπός· ὠφέλεια, ἀποτέλεσμα.

ثمن σεμάν, ἐ. ἀριθμ. ἀ. ὀκτώ.

ثمين σεμέν, οὐ. ἀ. τίμημα· ἀξία.

ثوم σούμι, οὐ. ἀ. τὸ ὄγδοον, ἓν ὄγδοον.

ثوب σεβάπ, οὐ. ἀ. ἀγαθοεργία· ثوابلى σεβαπλή, ἐ. τ. θαρεστός.

ثوب σέβπ. οὐ. ἀ. ἔνδυμα.

ثيب σεϊγίπ, οὐ. ἀ. ἀνὴρ συζευχθείς· ἢ ἀπολέσασα τὴν παρθενίαν χήρα.

ثيبة σεϊγιπέ, οὐ. ἀ. σύζυγος διεζευγμένη· χήρα.

ثاقب σενακιάρ, οὐ. ἀ. ἐπαινέτης· εὐχέτης.

ثانى σενανί, οὐ. ἀ. διπλοῦς, ρίζα διγράμματος [ἀνταμοιβή.

ثواب σεβάπ, οὐ. ἀ. ἀγαθοεργία· ثوابلى σεβαπλή, ἐ. τ. θαρεστός.

ثوب σέβπ. οὐ. ἀ. ἔνδυμα.

ثيب σεϊγίπ, οὐ. ἀ. ἀνὴρ συζευχθείς· ἢ ἀπολέσασα τὴν παρθενίαν χήρα.

ثيبة σεϊγιπέ, οὐ. ἀ. σύζυγος διεζευγμένη· χήρα.

كتابت. — ٢ ع. ٣ ع. ٤ ع. ٥ ع. ٦ ع. ٧ ع. ٨ ع. ٩ ع. ١٠ ع. ١١ ع. ١٢ ع. ١٣ ع. ١٤ ع. ١٥ ع. ١٦ ع. ١٧ ع. ١٨ ع. ١٩ ع. ٢٠ ع. ٢١ ع. ٢٢ ع. ٢٣ ع. ٢٤ ع. ٢٥ ع. ٢٦ ع. ٢٧ ع. ٢٨ ع. ٢٩ ع. ٣٠ ع. ٣١ ع. ٣٢ ع. ٣٣ ع. ٣٤ ع. ٣٥ ع. ٣٦ ع. ٣٧ ع. ٣٨ ع. ٣٩ ع. ٤٠ ع. ٤١ ع. ٤٢ ع. ٤٣ ع. ٤٤ ع. ٤٥ ع. ٤٦ ع. ٤٧ ع. ٤٨ ع. ٤٩ ع. ٥٠ ع. ٥١ ع. ٥٢ ع. ٥٣ ع. ٥٤ ع. ٥٥ ع. ٥٦ ع. ٥٧ ع. ٥٨ ع. ٥٩ ع. ٦٠ ع. ٦١ ع. ٦٢ ع. ٦٣ ع. ٦٤ ع. ٦٥ ع. ٦٦ ع. ٦٧ ع. ٦٨ ع. ٦٩ ع. ٧٠ ع. ٧١ ع. ٧٢ ع. ٧٣ ع. ٧٤ ع. ٧٥ ع. ٧٦ ع. ٧٧ ع. ٧٨ ع. ٧٩ ع. ٨٠ ع. ٨١ ع. ٨٢ ع. ٨٣ ع. ٨٤ ع. ٨٥ ع. ٨٦ ع. ٨٧ ع. ٨٨ ع. ٨٩ ع. ٩٠ ع. ٩١ ع. ٩٢ ع. ٩٣ ع. ٩٤ ع. ٩٥ ع. ٩٦ ع. ٩٧ ع. ٩٨ ع. ٩٩ ع. ١٠٠ ع.

جبری ‏جَبْرِيّ‏ ص. ١ منسوب إلى الجبر. ٢ ما يتعلق بالجبر. ٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة. ٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ١٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٢٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٢١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة والمقابلة. ٢٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٢٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٣٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٤٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٥٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٦٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٧٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٨٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩١ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٢ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٣ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٤ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٥ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٦ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٧ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٨ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ٩٩ ما يتعلق بالجبر والمقابلة. ١٠٠ ما يتعلق بالجبر والمقابلة.

جبل ‏جَبَل‏ ج. ١ جبال. ٢ جبلة. ٣ جبلة. ٤ جبلة. ٥ جبلة. ٦ جبلة. ٧ جبلة. ٨ جبلة. ٩ جبلة. ١٠ جبلة. ١١ جبلة. ١٢ جبلة. ١٣ جبلة. ١٤ جبلة. ١٥ جبلة. ١٦ جبلة. ١٧ جبلة. ١٨ جبلة. ١٩ جبلة. ٢٠ جبلة. ٢١ جبلة. ٢٢ جبلة. ٢٣ جبلة. ٢٤ جبلة. ٢٥ جبلة. ٢٦ جبلة. ٢٧ جبلة. ٢٨ جبلة. ٢٩ جبلة. ٣٠ جبلة. ٣١ جبلة. ٣٢ جبلة. ٣٣ جبلة. ٣٤ جبلة. ٣٥ جبلة. ٣٦ جبلة. ٣٧ جبلة. ٣٨ جبلة. ٣٩ جبلة. ٤٠ جبلة. ٤١ جبلة. ٤٢ جبلة. ٤٣ جبلة. ٤٤ جبلة. ٤٥ جبلة. ٤٦ جبلة. ٤٧ جبلة. ٤٨ جبلة. ٤٩ جبلة. ٥٠ جبلة. ٥١ جبلة. ٥٢ جبلة. ٥٣ جبلة. ٥٤ جبلة. ٥٥ جبلة. ٥٦ جبلة. ٥٧ جبلة. ٥٨ جبلة. ٥٩ جبلة. ٦٠ جبلة. ٦١ جبلة. ٦٢ جبلة. ٦٣ جبلة. ٦٤ جبلة. ٦٥ جبلة. ٦٦ جبلة. ٦٧ جبلة. ٦٨ جبلة. ٦٩ جبلة. ٧٠ جبلة. ٧١ جبلة. ٧٢ جبلة. ٧٣ جبلة. ٧٤ جبلة. ٧٥ جبلة. ٧٦ جبلة. ٧٧ جبلة. ٧٨ جبلة. ٧٩ جبلة. ٨٠ جبلة. ٨١ جبلة. ٨٢ جبلة. ٨٣ جبلة. ٨٤ جبلة. ٨٥ جبلة. ٨٦ جبلة. ٨٧ جبلة. ٨٨ جبلة. ٨٩ جبلة. ٩٠ جبلة. ٩١ جبلة. ٩٢ جبلة. ٩٣ جبلة. ٩٤ جبلة. ٩٥ جبلة. ٩٦ جبلة. ٩٧ جبلة. ٩٨ جبلة. ٩٩ جبلة. ١٠٠ جبلة.

جبن ‏جُبْن‏ ج. ١ جبنة. ٢ جبنة. ٣ جبنة. ٤ جبنة. ٥ جبنة. ٦ جبنة. ٧ جبنة. ٨ جبنة. ٩ جبنة. ١٠ جبنة. ١١ جبنة. ١٢ جبنة. ١٣ جبنة. ١٤ جبنة. ١٥ جبنة. ١٦ جبنة. ١٧ جبنة. ١٨ جبنة. ١٩ جبنة. ٢٠ جبنة. ٢١ جبنة. ٢٢ جبنة. ٢٣ جبنة. ٢٤ جبنة. ٢٥ جبنة. ٢٦ جبنة. ٢٧ جبنة. ٢٨ جبنة. ٢٩ جبنة. ٣٠ جبنة. ٣١ جبنة. ٣٢ جبنة. ٣٣ جبنة. ٣٤ جبنة. ٣٥ جبنة. ٣٦ جبنة. ٣٧ جبنة. ٣٨ جبنة. ٣٩ جبنة. ٤٠ جبنة. ٤١ جبنة. ٤٢ جبنة. ٤٣ جبنة. ٤٤ جبنة. ٤٥ جبنة. ٤٦ جبنة. ٤٧ جبنة. ٤٨ جبنة. ٤٩ جبنة. ٥٠ جبنة. ٥١ جبنة. ٥٢ جبنة. ٥٣ جبنة. ٥٤ جبنة. ٥٥ جبنة. ٥٦ جبنة. ٥٧ جبنة. ٥٨ جبنة. ٥٩ جبنة. ٦٠ جبنة. ٦١ جبنة. ٦٢ جبنة. ٦٣ جبنة. ٦٤ جبنة. ٦٥ جبنة. ٦٦ جبنة. ٦٧ جبنة. ٦٨ جبنة. ٦٩ جبنة. ٧٠ جبنة. ٧١ جبنة. ٧٢ جبنة. ٧٣ جبنة. ٧٤ جبنة. ٧٥ جبنة. ٧٦ جبنة. ٧٧ جبنة. ٧٨ جبنة. ٧٩ جبنة. ٨٠ جبنة. ٨١ جبنة. ٨٢ جبنة. ٨٣ جبنة. ٨٤ جبنة. ٨٥ جبنة. ٨٦ جبنة. ٨٧ جبنة. ٨٨ جبنة. ٨٩ جبنة. ٩٠ جبنة. ٩١ جبنة. ٩٢ جبنة. ٩٣ جبنة. ٩٤ جبنة. ٩٥ جبنة. ٩٦ جبنة. ٩٧ جبنة. ٩٨ جبنة. ٩٩ جبنة. ١٠٠ جبنة.

جبهة ‏جَبْهَة‏ ج. ١ جبهات. ٢ جبهات. ٣ جبهات. ٤ جبهات. ٥ جبهات. ٦ جبهات. ٧ جبهات. ٨ جبهات. ٩ جبهات. ١٠ جبهات. ١١ جبهات. ١٢ جبهات. ١٣ جبهات. ١٤ جبهات. ١٥ جبهات. ١٦ جبهات. ١٧ جبهات. ١٨ جبهات. ١٩ جبهات. ٢٠ جبهات. ٢١ جبهات. ٢٢ جبهات. ٢٣ جبهات. ٢٤ جبهات. ٢٥ جبهات. ٢٦ جبهات. ٢٧ جبهات. ٢٨ جبهات. ٢٩ جبهات. ٣٠ جبهات. ٣١ جبهات. ٣٢ جبهات. ٣٣ جبهات. ٣٤ جبهات. ٣٥ جبهات. ٣٦ جبهات. ٣٧ جبهات. ٣٨ جبهات. ٣٩ جبهات. ٤٠

جبرائیل ڈجبرائل، وکذا جبرئیل ڈجبرئل، ون. ا. ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ· ون. کور. Γαβριήλ.

جبل ڈجبَل، ون. ا. ὄρος· ڈجبَل—ڈجبَلی-ة-تاریق، Γιβραλτάρ.

جبلت ڈجبِلّت، ون. ا. φύσις، χαρακτήρ.

جبلتجی ڈجبِلّتجی، ا. ت. ἀγενής، ποταπός.

جبلتجیلک ڈجبِلّتجیلک، ون. ت. ἔλλειψις χαρακτῆρος.

جبلی ڈجبَلی، ون. ا. ὀρεινός.

جبلی ڈجبِلّی، ا. ا. φυσικός، ἔμφυτος.

جبن ڈجوبن، ون. ا. ἀνανδρία.

جبه ڈجبّه، ون.ا. πανοπλία·θώραξ.

جبه‌خانه ڈجبّه‌خانه، τὸ ὅπλον.

جبه ڈجوبّه، ون. ا. ڈجوبّές.

جبهه ڈجبّهٔ، ون. ا. μέτωπον.

جبهی ڈجبّهٔی، ا. καὶ ون.ا. ὀτελός· τὸ ἄνω μέρος τοῦ μετώπου — ڈجبّهٔین، ون. ا. κώνωψ.

جبهخانه ڈجبّهٔخانه، ون.ت. κωνωπεῖον

جبه‌جی ڈجبّهٔجی، ون. ت. κριτικός.

جثه ڈجوسمان، ون.ا. σῶμα.

جثمانی ڈجوسمانی، επ. ا. σωματικός.

جحد ڈجاحد، ون.ا. ἄρνησις. [κός.

جحدی ڈجحدی، ون. ا. ἄδης. [πος.

جد ڈجدّ، ون. ا. προπάτωρ، πάππος.

جدا ڈجِدّا، ون. ا. προσπάθεια ἐνδελεχής.

جدا ڈجِدّاً، επ. ا. σπουδαίως.

جدا ڈجودا، ε.π. κεχωρισμένος.

جدار ڈجدار، ον. ا. τοῖχος.

جدال ڈجِدال، ον. ον.ا. ἔρις، μάχη، ῥῆξις.

جدا جدا ڈجودا جودا، κ. ڈجِدّاً ڈجوزجا، ον. ا. λεπτα.

جدول ڈجدوَل، ον. ا. γραμμή· κανών· κατάλογος.

جده ڈجدّه، ον. ا. προμήτωρ.

جدی ڈجِدّی، ε. καὶ επ. ا. σπουδαῖος، -ως.

جدید ڈجدِید، νέος· θηλ. جدیده.

جدیدا ڈجدِیدین، επ. ا. ἐκ νέου.

جذاب ڈجوذجا، τὸ جذابه ڈجوذابه.

جذب ڈجذب، ον. ا. ἕλξις.

جذبه ڈجذبه، ον. ا. ῥίζα· ἀριθμητικὴ ῥίζα· مربع — ڈجذر-ی-مربعه، τετραγωνικὴ ῥίζα· مکعب — ڈجذر-ی-مکعبه، κυβικὴ ῥίζα.

جذع ڈجذع، ον. ا. στέλεχος.

جذف ڈجذف، ον. ا. ἀποτέμνειν.

جذوب ڈجوذوب، πλ. τοῦ جذب.

جر ڈجرّ، ον. ا. ἔλκυσις، τὸ σύρειν· ὅρος ἀραβ. γραμμ. — جر بالفتحه-ی-جرّ، πρόθεσις ἀραβικὴ ἀπαιτοῦσα ὅπως τῆς ἀκολούθου λέξεως τὸ λῆκτικὸν γράμμα προφέρηται διὰ τῆς φωνῆς ι ἢ ἐν. [σος.

جرت ڈجورت، ον. ا. τόλμη، θράσος.

جراح ڈجرّاح، ον. ا. χειρουργός.

جراحت ڈجرّاحات، ον. ا. τραῦματόν.

جراحت ڈجرّاحات، πλ. τοῦ جراح.

جرئت ڈجرأت، ον. ا. εὐχέρεια περὶ τὸ λέγειν· ἑτοιμότης πνεύματος.

جرح ڈجرح، ον. ا. τὸ πληγόνειν.

جرح ڈجورح، ον. ا. πληγή.

جرم ڈجرم، ον. ا. τὸ κόπτειν· τὸ πλημμελεῖν.

جرم ڈجِرم، ον. ا. σῶμα σφαιρικόν· πλ. اجرام.

جرم ڈجورم، ον. ا. πτῶσις.

جرمسز ڈجورمسوز، ε. τ. ἀζήμιος.

جرمی ڈجورمیلو، ε. τ. ἔνοχος.

جروح ڈجروح، ον. ا. σκωρία· ὑποστάθμη. [τώτης.

جری ڈجرّی، ε. ا. ἀνδρεῖος· στρα-

جریح ڈجریحان، ον. ا. τὸ ῥέειν· ἐφαρμογή· συμβαίνειν.

جریح ڈجرّیح، μετ. ا. τετραγωματισμένος.

جریحه ڈجریحه، ον. ا. τραῦμα.

جریده ڈجریده، κ. ڈجریدهٔ، ον. ا. ἀκόντιον. [ξις.

جریحه‌جی ڈجریحه‌جی، ε. π. τὸ.

جریده ڈجریده، ον. ا. κατάστιχον ἐφημερίς.

جریمه ڈجریمه، ον. ا. πρόστιμον.

جز ڈجوز، ον. ا. μέρος، κομμάτιον· τεῦχος· μέλος.

جزا ڈجزا، ον. ا. πληρωμή· ανταμοιβή — ڈجزا کنوننامه‌سی، ποινικὸς κώδηξ· ج— جزا ڈجزا-ی-ناحق، πρόστιμον.

جزائر ڈجزائر، πλ. τοῦ جزیره.

جزایر ڈجزایر، πλ. τοῦ جزیره.

جزائی ڈجزائی، ε. ا. ποινικός.

جزدان ڈجوزدان، ον. π. χαρτοφυλάκιον.

جزر ڈجزر، ον. ا. τὸ πλαγγόνειν.

جزع ڈجزع، ον. ا. ἀνακοπή، μείωσις، ἀπωτις. [στικῶς.

جزماً ڈجزماً، επ. ا. ὑποφαντι-

جزمدان ڈجزمدان، ον. τ. χύτρα τοῦ καφέ.

جزو ڈجوزئ، ε. καὶ ον. ا. μερικός، μικρός، ἀσήμαντος.

جزواً ڈجوزئاً، επ. ا. μεριτῶς.

جزئات ڈجوزئیات، ον. ا. πλ. τοῦ προηγ. μηδαμινὰ πράγματα، μικρολογίαι.

جزئجه ڈجوزئجه، επ. τ. ὀλίγον τι.

جزئر ڈجزئیر، ον. ا. νῆσος· ج — نیم جزئیر، χερσόνησος· — ا. ال جزائر، Μασσποταμία [θάρρος.

جسارت ڈجسارت، ον. ا. τόλμη.

جسارتلی ڈجسارتلی، ε. τ. τολμηρός.

جسام ڈجسام، ον. ا. σωματώδης.

جسامت ڈجسامت، ον. ا. μέγεθος، σπουδαιότης.

جسپان ڈجوسپان، ε. π. ἁρμόδιος.

جستجو ڈجوستجو-ڈجو، ον. π. τὸ ἀναζητεῖν.

جسط ڈجسط، ον.π. βαθμός، μέρος.

جسط جسط ڈجسطه-ڈجسطه، επ. τ. ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

جسد ڈجسد، ον. ا. σῶμα.

جلسى δζεσεδί, ε. ἀ. σωματικός· ὁ ἔχων σῶμα.

جسر δζέσρ, οὐ. ἀ. γέφυρα.

جسم δζίσμ, οὐ. ἀ. σῶμα· πλ. اجسام.

جسمانى δζισμανί, ε. τ. σωματικός.

جسور δζισούρ, ἔ. ἀ. ἀνδρεῖος, τολμηρός.

جسيم δζεσίμ, ε. ἀ. μέγας, εὐρύς, σημαντικός.

جغرافيا δζογραφία, ξ. ἡ — ἀπ. ἐλλ.-δζογραφία, γεωγραφία.

جفاء δζεφά, οὐ. ἀ. κάκωσις, στέρησις βάσανος.

جبّار δζεφφχάρ, ε. ἀ. π. ἄνθρωπος τύραννος· — ὁ ὑποστὰς καὶ ἐκανὸς ὑπομεῖναι πόνους (εἰς κοινὴν χρῆσιν).

جفّ δζίφ καὶ جفّ δζίχ, τ. μόριαχρησιμεύοντα πρὸς σχηματισμὸν τῶν ὑποκοριστικῶν.

جفير δζιγέρ, οὐ. π. ἤπαρ — αἰ δζιγέρ, πνεύμων· —ای جگر δζιγέρ, ἤπαρ· ای — δζιγέρ παρέμ, τιμάχιον τοῦ ἥπατός μου, τέκνον μου.

جفول δζούλ, οὐ. ἀ. ἐπικάλυμμα ἵππου, κ. δζουλ.

جفلى δζιλά, οὐ. ἀ. στιλπνότης.

جلاء δζελάπ, οὐ. ἀ. ζωμπορος.

جلاس δζιλαζίς, οὐ. ἀ. στιλβωτής.

جلاسز δζιλασζίζ, ἐ. τ. ἀλαμπής, θαμπός.

جلد δζελλάδ, οὐ. ἀ. δήμιος.

جلادت δζελαδέτ, οὐ. ἀ. ἀνδρία.

جلال δζελάλ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον, δύναμις, μεγαλοπρέπεια.

جلالت δζελαλέτ, οὐ. ἀ. ἀνθρώπινον μεγαλεῖον.

جلب δζέλπ, οὐ. ἀ. τὸ καλεῖν, μεταπέμπεσθαι· τὸ εἰσάγειν.

جلد δζίλδ, οὐ. ἀ. δέρμα· τόμος βιβλιοδέσιμον.

جلدلك δζιλδλετμέκ, ρ. τ. δίνειν νὰ δέσωσι βιβλίον.

جلدلى δζιλδλεμέκ, ρ. τ. δένειν βιβλίον. [δεμένος.

جلدلش δζιλδλεσμίς, μετ. τ. δε-

جلى δζήλι, ἐ. τ. ὠὸν ἔωλον.

جلوس δζουλούς, οὐ. ἀ. τὸ κάθησθαι· ἀνάρρησις εἰς θρόνον.

جلوه δζιλβέ, οὐ. ἀ. ἐρωτατροπία· χάρις. [τρόπος.

جلوه‌كار δζιλβεκιάρ, ἐ. π. ἐρωτο-

جلى δζελί, ἐ.ἀ. σαρῆς, πρόδηλος.

جليل δζελίλ, ἐ. ἀ. μέγας, ἔνδοξος, σημαντικός.

جم δζεμ, οὐ. ἀ. πλῆθος.

جماد δζεμάτ, οὐ. ἀ. ἄψυχος.

جمادات δζεμαδάτ, πλ. τοῦ جماد δζεμάτ, τὰ ἄψυχα ὄντα. [λογή.

جماعة δζεμά', οὐ.ἀ. συνουσία· συλ-

جمعيت δζεμαάτ, οὐ. ἀ. συνέλευσις· κοινότης· τὸ δημόσιον πλῆθος. [χάρις.

جمال δζεμάλ, οὐ. ἀ. ὡραιότης,

جمالى δζεμαλήρ, πλ. τοῦ جمل δζεμάλ, οὐ. ἀ. πληθυντικός (γραμμ.)· πρόθεσις· συνάθροισις· πλῆθος.

جمع δζέμ, οὐ.ἀ τὸ συνάγειν· συνάθροισις· πρόσθεσις (ἀριθμ.).

جمعاً δζεμάν, ἐπ. ἀ. ὁλοκλήρως.

جمعه δζουμά, οὐ. ἀ. παρασκευή, ἡμέρα συναθροίσεως τῶν πιστῶν εἰς τὰ δζαμία· — ایرتسى — δζουμαὰ ἐρτεσί, σάββατον.

جمى δζεμί, οὐ. ἀ. τὸ ὅλον, ἄθροισμα.

جميت δζεμιγέτ, οὐ. ἀ. συνέλευσις, συναθροισις. [σενική.

جمل δζεμέλ, οὐ. ἀ. κάμηλος ἀρ-

جمل δζουμέλ, πλ. τοῦ ἐπ.

جمله δζουμλέ, οὐ.ἀ. τὸ ὅλον· φράσις· πρότασις παράγραφος· —ال πίλδζουμλε καὶ —ال ق ρὶ-ελ-δζουμλέ, ἐν γένει· πάντες· ἕκαστος· ὁ — ου ποῦ δζιμλεδεν, ἐκ τ᾽ς αὐτῆς κατηγορίας. [κλήρου.

جملة δζούμλετεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ὅλου

جمهور δζουμχούρ, οὐ. ἀ δημοκρατία· κράτος δημοκρατικόν.

جمهوريت δζουμχουριγέτ, οὐ. ἀ. δημοκρατικὸν πολίτευμα.

جميع δζεμί, οὐ. ἀ. πάντες, ἕκαστος. [ρου.

جمعيّن δζεμίεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ὁλοκλή-

جميل δζεμιλ, ἐ ἀ.ὡραῖος· εὐχάρις.

جن δζίνν, οὐ. ἀ. πνεῦμα ἀγαθὸν ἢ κακόν· δαίμων, φάντασμα.

جناب δζεναπ, οὐ.ἀ.ἀξίωμα· μεγαλειότης, ὑψηλότης· حق —δζεναπ χάκ, ἡ θεία μεγαλειότης (Θεός)· — على ἀλή δζεναπ, μεγαθυμος. [αἰσχρός.

جنايت δζεναπέτ, ἐ.τ.ἀκάθαρτος·

جناح δζεναχ, οὐ. ἀ. πτέρυξ.

جنار δζουναρ, τὸ. جنار. [ψανον.

جنازه δζεναζέ, οὐ. ἀ. νεκρός, λείجناس δζινάς, οὐ. ἀ. ἀναλογία· λογοπαίγνιον.

جناية δζιναγέτ, οὐ. ἀ. πταῖσμα· κακούργημα· —عكسى — δζιναγὲτ μεχκεμεσί, τὸ ποινικὸν δικαστήριον.

جنب δζένπ, οὐ. ἀ. πλευρά.

جنبش δζουμπούς, οὐ.τ. τὸ κινεῖσθαι· διασκέδασις, φαγοπότι.

جنت δζεννέτ, οὐ. ἀ. παράδεισος, κῆπος —اهل ἔχλ-ι-δζεννέτ. μακάριος.

جنبش δζινπές, οὐ.ἀ. παραφροσύνη.

جنفه δζουνχά, οὐ.ἀ. πλημμέλημα.

جنائى δζεννετλίκι, ἐ. τ. παραδείσιος. [σιος.

جند δζούνδ, οὐ. ἀ. στρατός· πλ. جندره δζενδζέ, οὐ.π. πιεστήριον· —سى σοῦ δζεντεβεσί, ὑδραυλικὸν πιεστήριον.

جند جُزُونْدِيّ، ج. ـِيَّة. ا. عسكري، جندي.
جندي جُزُونْدِيّ، ج. ـِيَّة. ا. عسكري، جندي.
جنديّ جُزُونْدِيّ، ج. ـِيَّة. ا. عسكري، جندي.
جنرال جِنِرَال، ج. ـَات. ا. قائد عام.
جنس جِنْس، ج. ـَات. ا. نوع، صنف.
جنسيّة جِنْسِيَّة، ج. ـَات. ا. تابعية، رعوية.
جنوب جَنُوب، ج. ـَات. ا. ريح الجنوب.
جنوبيّ جَنُوبِيّ، ج. ـِيُّون. ا. من الجنوب.
جنون جُنُون، ج. ـَات. ا. خبل، مس.
جنيه جُنَيْه، ج. ـَات. ا. عملة ذهبية.
جهاد جِهَاد، ج. ـَات. ا. حرب مقدسة.
جهاز جِهَاز، ج. ـَات. ا. أثاث، عتاد.
جهاز هضميّ جِهَاز هَضْمِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الهضم.
جهاز تنفسيّ جِهَاز تَنَفُّسِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء التنفس.
جهاز دوريّ دمويّ جِهَاز دَوْرِيّ دَمَوِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الدورة الدموية.
جهاز عصبيّ جِهَاز عَصَبِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الجهاز العصبي.
جهاز هضميّ جِهَاز هَضْمِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الهضم.
جهاز تناسليّ جِهَاز تَنَاسُلِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء التناسل.
جهاز بوليّ جِهَاز بَوْلِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء البول.
جهاز حركيّ جِهَاز حَرَكِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الحركة.
جهاز إخراجيّ جِهَاز إِخْرَاجِيّ، ج. ـَات. ا. مجموعة أعضاء الإخراج

چ

چار

چ تسلم.ἐδόμον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου. [παθεῖν.

چالچاچ τσαπαλαμάκ, ρ. τ. προσβαλλειν τσάπουζαχ, ἐπ.τ.ταχέως.

چاپچاپ τσαπούκ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ταχύς, ὀρασττήριος, ταχέως.

چاپقوچاپچاپ τσαπουκλούκ, οὐ. τ. ταχύτης.

چاپ τσαπ, οὐ. τ. καὶ ἐ. ὁλκὴ ὅπλου· ὀγκώδης.

چاپاتچاپ τσαπατσούλ, ἐ.τ.ἀδέξιος.

چاپار τσαπάρ, οὐ. τ. ταχυδρόμος.

چاپاق τσαπαρίζ, ἐ. τ. δύσκολος· πρόσκομμα.

چاپاک τσαπάκ, οὐ. τ. λήμη.

چاپراز τσαπράζ, οὐ. τ. πόρπη· λοξῶς. [κολος.

چاپشاچ τσαπσαράκ, ἐ. τ. δύσ-

چاپقین τσαπκήν, ἐ. τ. κακοήθης, ἀχρεῖος. [θεια.

چاپقینلیق τσαπκηνλήκ,οὐ.τ κακοήθεια.

چاپماق τσαπμάκ, ρ.τ. βαδίζειν πέραν· πρέχειν. [κτρον.

چاپوت τσαπούτ, οὐ. τ. ἀπόμαχυλ τσαπα, οὐ. τ. δίκελλα, λίσγος.

چاپلاماق τσαπαλαμάκ, ρ. τ. καλλιεργεῖν,μελίσγον·προσπαθεῖν.

چاپ τσάτ, οὐ. τ. κριτμός.

چاپلاچ τσαταλ, οὐ. τ. περόνη.

چاپاچ τσατπάτ, ἐπ. τ. ἐνίοτε.

چاپدرماچ τσατδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν προσκούειν· ἐγτίρειν.

چاپدماق τσατηρδαμάκ, ρ. τ. τρίζειν· σπινθηροβολεῖν.

چاپچار τσάτρα πάτρα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. μετρίως· ψελλισμός.

چاشماق τσατηδμάκ, ρ. τ. συγκρούεσθαι· συνενοῦσθαι.

چاتق τσατήκ, ἐ.τ. συνδεδεμένος.

چاتلاماق τσατλατμάκ, ρ. τ. διαρρηγνύειν. συντρίβειν.

چاملاچ τσατλαμάκ. ρ. τ. διαρρήγνυσθαι, σκάνειν.

چاملاچ τσατλάκ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ῥωγμή· συντετριμμένος.

چاتق τσατμάκ. ρ. τ. συνδέειν. συναντᾶσθαι, συνενοῦσθαι.

چاچ τσατμά, ἐ. τ. συνηρμοσμένος. [σις.

چاتی τσατή, οὐ. τ. δοκὸς· στέγαχاچ τσαδήρ. οὐ.τ.σκηνή, σκιάς.

چاچ τσάρ, ἐ. καὶ οὐ. π. τέσσαρες· φάρμακον, μέσον.

چارچار τσὰρ νὰ τσάρ, π. ἐχώνων ἄχων.

چار τσάρ, οὐ. τ. ὁ τσάρος τῆς Ῥωσσίας. [τράπους.

چارپا τσαρπά, ἐ. καὶ οὐ. π. τε-

چارپشماق τσαρπισμάκ, ρ. τ. ἀλληλοσυγκρούεσθαι.

چارپاق τσαρπηλμάκ, ρ.τ.πάσχειν σωματικὴν ἀλλοίωσιν, κατέχεσθαι ὑπὸ πάθους.

چارپق τσαρπμάκ, ρ. τ. πλήττειν μετὰ σφοδρότητος.

چارپدق τσαρπηδί, οὐ. τ. κτύπος· διακύμανσις.

چارپق τσαρπήκ, ἐ. τ. στρεβλός.

چارچق τσαρτσάκμ. ἐ. π. ὁ ἔχων τέσσαρας ὀφθαλμούς· λίαν πρασεκτικός.

چارداق τσαρδάκ, οὐ. τ. σκιάς, ἐξώστης.

چارسو τσαρσού, οὐ. π. καὶ κ.

چارشو τσαρσού, δημοσία ἀγορά.

چارشف τσαρσάφ, κ.

چارشنف τσαρσενέφ, οὐ. π. Τεταρτη. [σκιάς.

چارطاق τσαρτάκ, οὐ. τ. ἐξώστης.

چارچ τσαρήκ, οὐ. τ. πεδίλον, κ. τσαρούχι. [τος.

چارچو τσαρούμ, ἐ. ἀριθ. π. τέταρ-

چارچه τσαρέ, οὐ. π. μέσον· πόρος· θεραπεία. [πεύων.

چارساز τσαρσαζ, ἐ. π. ὁ θεραπεύων· τσαρσαζ, ἐ. τ. δυστυχής, ἄπορος. [ἀπορία.

چارسازلق τσαρσαζλήκ, οὐ. τ. κακοτυχία· τσαρσα,ζ. τσαρίνα. [του.

چارچار τσαρ-γιέκ, οὐ. π. τέταρτος γειτονικὸς γυμός.

چاشنی τσασνή, κ. τσεσνέ, οὐ. π. γεῦσις· γυμός.

چاشنیلو τσασνηλού, ἐ.τ. εὔγυμος, εὔγευστος.

چاشت τσαώτ, οὐ.τ. κατάσκοπος.

چاغ τσάγ, οὐ.τ. ἐποχή· περίοδος.

چاغرماق τσαγγρμάκ. ρ. τ. προσκαλεῖν· κράζειν· μεταπέμπεσθαι· ᾄδειν.

چاغرتماق τσαγγρτμάκ, ρ. τ. προσκαλεῖν, μεταπέμπεσθαι.

چاغلامق τσαγλαμὰκ καὶ

چاغلداماق τσαγηλδαμάκ, ρ. τ. μορμυρίζειν (ἐπὶ ὕδατος).

چاغلداق τσαγηλδή, οὐ. τ. μορμυρισμὸς ὕδατος.

چاغلیان τσαγλαγιάν, οὐ. τ. καταρράκτης.

چاقر τσακήρ, ἐ. τ. γλαυκώπης.

چاقاچ τσακάφ, οὐ. τ. ἀναξυρίς.

چاقل τσακήλ, οὐ. τ. χάλυξ.

چاقماق τσακμάκ. οὐ. τ. πυρεῖον· طاشی — τσακμὰκ ταστή, πυρῖτης.

چاقماق τσακμάκ, ρ. τ. συντρίβειν πυρεῖα· συγκρούειν· πίνειν (πνευματώδη ποτά)· طاشی — τσακμὰκ ταστή, πυροβολοπε-

τρα· — كشك θυμάζω τσακμάκ, ἀστράπτειν.

چاچ τσαχή, οὐ. τ. μαχαιρίδιον.

چاچ τσάκ, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ῥωγμή, σχίσιμον· ἐσχισμένος.

چاچ τσάν, οὐ. τ. κώδων.

چاچر τσαχέρ, οὐ. π. δοῦλος.

چاچقان τσαλτσάκαν, ἐ. τ. φιλόπονος, ἐργατικός.

چارشاچاچ τσαλησδηρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι.

چاچق τσαληδμάκ, ρ. τ. προσπαθεῖν, ἐργάζεσθαι. |σικόν.

چالغی τσαλγή, οὐ. τ. ὄργανον μουσικόν.

چالغیچی τσαλγηδζή, οὐ. τ. μουσικός.

چالقامق τσαλκαμάκ, ρ. τ. ἀνακατόνειν· ταράττειν· κοσκινίειν. |τεσθαι.

چالقامق τσαλκατμάκ, ρ. τ. ταράτσαλقاندی τσαλκηνδή, οὐ. τ. ἀνακάτωμα, σύλλογος ἀπόπλυμα.

چالم τσαλήμ, οὐ. τ. αἰχμή (ξίφους)· ἀλαζονεία.

چالمق τσαλμάκ, ρ. τ. κλέπτειν· παίζειν ὄργανον· κρούειν.

چالمق τσαληματμάκ, ρ. τ. κλέπτεσθαι· παίζεσθαι· κρούεσθαι.

چالمش τσαλιμές. μετ. τ. κλοπίματος.

چالما τσάλμα, οὐ. τ. κλοπή.

چالیجی τσαληδζί, οὐ. τ. κλέπτης· ὁ ἐπιτηδείως παίζων ὄργανον.

چالی τσαλή, οὐ. τ. βάτος, θάμνος.

چام καὶ چامی — τσάμ καὶ τσαμή, ῥητίνη. |ρουχον.

چامچاماسیر τσαμαδίρ, οὐ. τ. ἀσπόρος.

چامچیرچی τσαμαρτζή, οὐ. τ. πλουντήρ· γναφεύς. |λάσπη.

چامور τσαμούρ, οὐ. τ. βόρβορος.

چامورلامق τσαμουρλαμάκ, ρ. τ. λασπόνειν.

چاموش τσαμούς, ἐ. τ. ὀρμητικός. θυμώδης. |ἀρυβαλίς.

چانته καὶ چانطه τσάντα, οὐ. τ.

چاودار τσαβδάρ, οὐ. τ. βρίζα.

چاوش τσαβούς, οὐ. τ. λοχίας, κλητὴρ ἀστυνομικὸς ἢ δικαστικός.

چای τσάϊ, οὐ. π. ποτάμιον.

چای τσάϊ, οὐ. π. καὶ τ. τέϊον.

چایر τσαίρ, οὐ. τ. λειμών, βοσκή, χλόη. |νομή.

چاپلاق τσαϊρλήκ, οὐ. τ. λειμών.

چاپلامق τσαπλαμάκ, ρ. τ. προσπαθεῖν. |νιᾶν.

چاپلامق τσαπλαμμάκ, ρ. τ. ἀγωνίζεσθαι· παίζεσθαι· κρούεσθαι.

چاپلاق τσαπάν, οὐ. τ. σπειρίον, ἐξάνθημα.

چاپوق τσαπούκ, οὐ. τ. ῥάβδος· καπνοσύριξ· ἐπ — ασμα ἀσμὰ τσαπουγί, οἰνάς, κ. κλῆμα.

چاپه τσάπα, ἴδ. چاپلا.

چاپوقچی τσαπουκδζή, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς κα-

πνοσυρίγγων· ὁ ἐπὶ τῶν καπνοσυρίγγων ὑπηρέτης.

چاپی τσαπάκ, οὐ. τ. κλῆμα, ὀφθαλμός.

چاپلاق τσαπλάκ, ἐ. τ. γυμνός.

چاپلاقلق τσαπλακλήκ, οὐ. τ. γυμνότης. ἐνδεια.

چاپتا τσαπτάκ, οὐ. καὶ ἐ. τ. πόρνη πιρούνι· διακλαδωμένος.

چاتلامق τσαταλλαδμάκ, ρ. τ. περιπλέκεσθαι.

چاتلاق τσαπλάκ, ἴδ. چاتلاق.

چاتی τσάτελα, οὐ. τ. σύμβολον, ξύλον λογιστικόν, κ. τσατσάλα.

چاتی τσάτε, οὐ. τ. ἐπιδρομή, λεηλασία. |πονος.

چاتین τσατίν, ἐ. τ. δύσκολος, ἐπίπ τσιπινλίκ, οὐ. τ. δυσκολία. τσιρά, οὐ. τ. δαδί. |λία.

چاچر τσιράγ, οὐ. π. λυχνία, φῶς μαθητῶν· προστατευόμενος δημιούργημα.

چاچر τσιράκ, οὐ. τ. μαθητὴς ἀρχάριος (ἐπὶ τεχνῶν).

چاچرلامق τσιρπμάκ, ρ. τ. τινάσσειν· λευκαίνειν.

چاچرلامق τσιρπινμάκ, ρ. τ. πτερνίζεσθαι· ὀρχεῖσθαι.

چاچرلی τσιρπί, οὐ. τ. σχοινίον (μέτρον) ἠλειμμένον μὲ κιμωλίαν ἢ ἕτερόν τι χρῶμα καὶ χρησιμεῦον εἰς τὸ νὰ σημαδεύῃ τὸ κόψιμον ἐνδύματος ἢ σανίδος· μέτρον (σχοινίον τέκτονος ἢ ῥάπτου.

چاچلی چرشیلی, οὐ. τ. ὁ τινάσσων, λευκαίνων. |σιον.

چاچرتاسی τσιρτασή, οὐ. τ. πλαίσιον.

چاچرتچی τσιρτσή, οὐ. τ. γελοιοποιός· πλανήμπορος.

چاچرخ τσάρχ καὶ چرچ τσάρκ, οὐ. π. τροχός· μαγγάνη (δι' ἧς γνέθουν)· μηχανὴ τροχοφόρος· τόρνος· οὐρανός· τὸ σύμπαν· τύχη.

چاچرخلق τσαχ-τ-φελέκ, οὐ. π. ἡλιοτρόπιον· σφαῖρα.

چاچرخ τσάρχα, οὐ. τ. ὑπέλλα· ἀψιμαχία· طوپ — τσαρχ τοπού, τηλεβόλον πεδινόν.

چاچرخچی τσαρχαδζί, οὐ. τ. ἀκροβολιστής.

چاچرلی τσιρέ, οὐ. τ. ἐπιδόρπιον.

چاچرلی τσίρκ, οὐ. π. ῥυπαρότης.

چاچکر τσιρκιάπ, οὐ. π. ὕδωρ ἀκάθαρτον.

چاچکف τσιρκέφ, οὐ. καὶ ἐ. π. ἀπόπλυμα· κάθαρμα· κακοήθης.

چاچکس τσερκές, ὄν. ἐθν. Κιρκάσιος.

چاچکین τσιρκίν, ἐ. π. ἀσχήμος, δυσειδής, ῥυπαρός.

چاچکینلک τσιρκινλίκ, οὐ. τ. δυσμορφία.

چاچکینلکلنمك τσιρκινλενμέκ, ρ. τ. γίνεσθαι δύσμορφος.

چڤ تسرەندۇ، ۇ. ك. تسرەندۇ.
چڤ تسرەنىكا، ۇ. ت. ك. تسرەنىكا.
چڤ تسرەنىكا، ۇ. ت. ك. تسرەنىكا.
چڤ تسرى، ۇ. ا. ڤراتوس، ڤراتىۋتىس، ستراتوپەدون.
چڤ تسىرىس، ۇ. ت. ۇىدوس كۇلاس ەن ڤرىسەى پاڤا توس ۋپودىماتوپويوس پۇ پانتون.
چڤ تسىرىس ۇتۇ، ۇ. ت. اسڤۇدەلوس (ڤوت.). [سىرا.
چڤ تسىزىكا، ۇ. ت. ڤراممى،
چڤ تسىزىمەكا، ڤ. ت. دياڤراڤەين.
چڤ تسىزمە، ۇ. ت. ۋپودىما.
چڤ تسەسپاۋ، ۇ. ك. ەپىكايروس.
چڤ تسۇۇست، ۇ. ك. تاخۇس. ۇ ەن تاكسەى.
چڤ تسۇۇستى، ۇ. ك. ڤونىروتىس تاخۇتىس.
چڤ تسەۋم، ۇ. ك. ۇڤتالموس. ك — ڭىەك تسەۋم، مونۇڤتالموس.
چڤ تسەۋمە، ۇ. ك. ڤرۇسى، ڤنىڤى ۇداتوس. [نوس.
چڤ تسەۋىد، ۇ. ت. ۇىدوس. تروپوس.
چڤ تسىڤنىزمە، ڤ. ت. كالەين، ڤونىزەين.
چڤ تسىڤت، ۇ. ك. ڤەوس. اڤىثموس اڤتىوس. اڤروتۇن. ك — تسىڤت سۇرمەكا، اڤۇونەين.
چڤ تسىڤتۇزى، ۇ. ت. ڤەورۇس.
چڤ تسىڤتۇزىلىكا، ۇ. ت. كالىەرۇەيا، ڤەورۇيا.

چڤ تسىڤتلىكا، ۇ. ت. اڤروىكىا. اڤروىكىتىون، ەپاۋلىες.
چڤ تسىڤتلەۋمەكا، ڤ. ت. سۇندىاڤەسۇاى (ەپى ڭىۋون).
چڤ تسىڤتە، ۇ. ك. ڤەۇڤوس. لاكتىسما. [ۇدلىوس.
چڤ تسىڤتەلى، ۇ. ت. لاكتىستىس.
چڤ تسىڤۇۇد، ۇ. ت. ۇد. ۇموس.
چڤ تسىكاڤمە، ڤ. ت. ەڭاڭەين. اپوسپاۋ. ۇىۋكەين.
چڤ تساكال، ۇ. ت. ۇوس.
چڤ تساكۇڤ، ۇ. ت. ماڭڭانوس، انەمىن. تۇرنوس.
چڤ تساكۇڤكۇڭى، ۇ. ت. ماڭڭانوپويوس، تۇرنەۋتىس.
چڤ تساكۇڭى، ۇ. ت. ەڭۇدوس، ەۋڤانىسىس.
چڤ تساكۇمەكا، ڤ. ت. دەيكنۇەين ەپيتىدەيۇتىتا، انۇ. ۇرەيان. اميلاڭەسۇاى.
چڤ تساكۇمەڭ. ە. ت. ۇ مى ەڭەرخۇمەنوس. ڭىاڤ — تسىكۇمەڭ سوكاك، اۇيەڭۇدوس.
چڤ كا چڤ تساكۇمەك، ڤ. ت. ەڭەڤيەسۇاى. انابايىەين. ۇپەرتيماسۇاى. — ڭىاڤ تاسۇۇن تساكۇمەك، دياڤۇەيرەسۇاى.
چڤ تسىكۇڤ، ۇ. ت. تاڤروس، كويلوتىس.
چڤ تسىكۇڤلىك، ۇ. ت. توپوس تاڤڤۇدىس.
چڤ تسىكۇڤلاكۇمەك، ڤ. ت. كويلاينەسۇاى.

چڤ تساكىڭ، ۇ. ت. ميكڤون ۇەما.
چڤ تسەكۇ، ۇ. ت. ەنۇەيكتيكون. ك. تسەكتيون، سۇناللاگماتيكى.
چڤ تساىگ، ك. تسا، ە. ت. ۋمۇس.
چڤ تسەكىتس، ۇ. ت. سڤۇرىون.
چڤ تسەكىۋڤ، ۇ. ت. ميكڤون ىستىسڤۇرون ڤلوتون.
چڤ تسەكىۋڤەكا، ڤ. ت. ڤۇرىن. ەلاكۇين. ۇپوڤەرەين.
چڤ تسەكىمەكا، ڤ. ت. اڤوسۇرەسۇاى، ەنۇوىاڭەين.
چڤ تساگىمەكا، ڤ.ت. ماسساۋن كاتاڤاتەين.
چڤ تساگىمە، ۇ.ت. ماسسىسىس.
چڤ تسەنە، ۇ.ت. سىاگون. ڤلۇاڤىا.

چڤ تسەكا، ۇ. ت. ڤەترون باڤوس 180 ۇكاۇون.
چڤ تسەكىۋز، ۇ. ت. سڤۇرىون.
چڤ تسەكىۋزلەمەكا، ڤ. ت. سڤۇرىلاتەين.
چڤ تساىل، ۇ. ك. ە ڤ. ت. لەيباۋوپەرۇىكا. ۇىاۇگىس كۇاۇوۇس.
چڤ تسۇۇل، ۇ. ا. ەپىكالۇمما ىپپوۇ گۇاۇوۇ ك. تسۇۇلى.
چڤ تسەلەڤى، ۇ. ك. ە. ت. ەۇگەۋىكوس، ڭىاريەس، كۇريوس. ۇىكوۋەسڤوتىس.
چڤ تسەلتىكا، ۇ. ت. اگروس ۇرۇزۇو. [ڤروس.
چڤ تسەلتىكا تساىلىڤىكا، ە.ت. پاراڤروناين. [نىۋۇىس.
چڤ تساىگۇ، ە.ت. ەكڤروس، ماكەڤا.
چڤ تسەلىكا، ۇ. ت. كالۇڤ.
چڤ تسەلەۋكا، ۇ. ت. ەىدوس كسۇماتوس ەك لىۋون تىماۋون. [ڤوىوس.
چڤ تساىلىۋكىڤ، ۇ. ت. كلەيۇروس.
چڤ تساىلە، ۇ. ك. تەسساراكونۇ ڤىمەرون دياستىما اناڤاۇسەوس ڭ ەڭكراتەيας ڤوىنى.
چڤ تسەلىكا، ۇ. ت. ۇىدوس.
چڤ تسەلىكا تساىلىڤىكا، ڤ. ت. اسڤۇروۇۇوس.
چڤ تساىلىڤىكا تساىلىڤىكا، ۇ. ت. ڤلۇنوس، ڤلۇنتىريون.
چڤ تساىلىڤىكا تساىلىڤىكا، ۇ. ت. ڤەگا كۇاۇكەريون.

چاپ تسیمدیکی، ون. ت. تسیمدیم.
چاپلاشتن تسیمدیکلیمکی، ر. ت. کیلیکلیمکی تسیمدیم.
چاپماق تسیمرلیمکی، ر. ت. پارچه‌لاماق تسیمدیم.
چاپماق تسیمرلیمکی، ر. ت. آرتیق‌لاماق تسیمدیم.
چاپمه تسیمرلیمکی، ر. ت. پارچه‌لاماق تسیمدیم.
چاپیلاشتن تسیمرلیمکی، ر. ت. آرتیق‌لاماق تسیمدیم.
چاپیلاشتن

چمونج تسومله‌خ، οὐ. τ. γύτρα (πηλίνη).
چمونجی تسومله‌خجی، οὐ. τ. κε-[ραμεύς.
چمونجلق تسومله‌خجلق، οὐ. τ. κε-
چمورمك تسومله‌مك، ῥ. τ. κάθη-σθαι συνεσπειραμένως.
چونج تسوون، ἐπ. π. πῶς; ἐπειδή;
چونكه تسوونكه، ἐπ. π. ἐπειδή, διότι· ἀφ' οὗ.
چوبوق تسیبیت، οὐ. τ. καὶ
چوبوق تسیبیق، οὐ. τ. ἰνδικόν, κ. λουλάκι.
چوبوق تسیبی، οὐ.τ. ἦλος, καρφίον.
چیویز تسیبیسی‌ز، ἐ.τ. ἀκάρφωτος.
چمورمك تسیبیرمه‌ك، ῥ.τ.στρέφειν.
چوبوق تسیبیخ، ῥ.τ. ἐλαφρός· ἐπι-δέξιος.
چمالیوق تسیبیلدیمه‌ك، ῥ. τ. πιπ-πίζειν (ἐπὶ πτηνῶν).
چمالیوق تسیبیلدی، οὐ. τ. φωνὴ πτηνῶν.
نه تسی، ἀντ. π. τίς; ποῖος;
نه تسیغ، οὐ. π. ὄρυσσος. [ῥέαξ.
نه تسیخ، ἀντὶ نه تساخ، οὐ. π.
نهار تسیخار، ἐ. π. τέσσαρες.
نهارنجی تسیخارده‌مجی، οὐ. π. τεταρτη (τῆς ἑβδομάδος).
نهارت تسیخاروم، ἐ.π. τέταρτος.
نهره تسیخره، οὐ. π. πρόσωπον, ὄψις, φυσιογνωμία.
نه تسی، μόρ. τ. τῦ. ϛ.
نیم تسیم، οὐ. π. λεπτὸν βαμβα-κερὸν ὕφασμα.
نیم تسیم، οὐ. π. ῥαγή, ῥαγ-μὸς ἐκ βάτων. [ῥάττειν.
چیتله‌مك تسیتله‌مك، ῥ. τ. περι-
چیچه تسیتسه‌خ، οὐ. τ. ἄνθος.
چیچه‌له‌مك تسیتسه‌خله‌مك، ῥ. τ. ἄνθη ἔχειν. ἔχω τσιτσέκι ἀτσιάκι, ἀνθιβολεῖν.
چیچه‌لی تسیتسه‌خلή‌خ، οὐ.τ.ἀνθών.
چیدمه تسیدέ، ἐ. π. συνειλεγμένος. μαζωμένος.
چیرا تسیρά، οὐ. τ. ὀχῆς.
چیرچیره تسیεῖρε‌κ، τὸ. chirie.
چیزی تσίζ، οὐ. π. πρᾶγμα· —υ-νατσίζ, οὐτιδανός, εὐτελής.
چیزگی تσιζκί، οὐ. τ. γραμμή.
چیزمه تσιζμέ‌خ، ῥ. τ. ἄγειν τ. σύρειν γραμμήν.
چیزمه تσιζμέ، ὑπόδημα. [γιον.
چیغ تσίγ، οὐ. τ. σκέπη, προστε-
چیغره تσιγάρα، οὐ. τ. σιγάρον.
چیغرمه تσιχαρμά‌خ، τὸ. ghiaie.
چیغلدی تσιγγιλδί، οὐ. τ. κροτο-βόρυβος.
چیغلق تσιγλή‌κ، οὐ. τ. κραυγή.
چیغریق تσιχρή‌κ، οὐ. τ. στροβὰς ἀνέμου· τόρνη.
چیغدیرمق تσιχηδμά‌κ، οὐ. τ. ἀντε-πεξέρχεσθαι.
چیکیش تσιχμάζ، οὐ.τ. ὁ μὴ ἐξερ-χόμενος· σιφὸν — تσιχμάζ σο-κάκι، ἀδιέξοδος. [ἀναβαίνειν.
چیقمق تσιχμά‌κ، οὐ.τ.ἐξέρχεσθαι·
چیقمه تσιχμά، οὐ. τ. ἔξοδος· ϛ. — γενὶ تσιχμά، νεοφανής.

چیقندی تσιχηνδή، οὐ. τ. τὸ ἐξ-έρχον.
چیقیق تσιχήχ، ἐ. τ. ὁ ἐξέρχων.
چیقین تσιχήν، οὐ. τ. δέμα· χρη-ματόδεμα.
چیگ تσίγ، ἐ. τ. ὠμός.
چیگ تσίγ، οὐ. τ. δρόσος.
چیگلیك تσιγλήχ، οὐ. τ. ὠμότης.
چیگنم تσιγνέμ، οὐ. τ. βλωμός.
چیگنمك تσιγνεμέ‌κ، ῥ.τ.μασσᾶν.
چیل تσίλ، ἐ. τ. στιλπνός.
چیلغین تσιλγίν، ἐ. τ. μανιώδης.
چیلك تσιλέ‌κ، οὐ. τ. φρύαγμα.
چیم تσίμ، οὐ. τ. χλόη.
چیمه تσίμα، ξ. κάλως.
چیمشلمك تσιμλεγμέ‌κ، τ. φύεσθαι.
چین تσίν، ὄν. κ. Σινική· Κίνα.
چینی تσινί، οὐ.τ. σινικόν (σκεῦος).
چیوی تσιβί، οὐ. τ. ἦλος.
چیویلدیمك تσιβιλδιμά‌κ، τὸ. hămăluțoș.
چیویز تσιβισί‌ζ، ἐ. τ. ἀκάρφωτος.
چیویلمك تσιβιλεμέ‌κ، καὶ
چیویلمك تσιβιλεμέ‌κ، ῥ. τ. καρ-φόνειν.

ζήρ, προστακτικὴ ἀρνητική.
ζιλρισάρ χαζηρλήχ, οὐ. τ. προπαρασκευή.
ζιλρισλίκ χαζηρλανμάκ, ρ. τ. ἑτοιμάζεσθαι. [μάζειν.
ζιλρίστρι χαζηρλαμάκ, ρ. τ. ἑτοι-
ααβέ χαβίδ, οὐ. ἀ. ἔγγονος.
γιάρ χαβίρ, ἐ. ἀ. ὁ σκάπτων.
βαβή χαβρή, ὄν. κύρ. Χαβρῆς. — οὐ. ἀ. ἐκ τοῦ βαβᾶ), φύλαξ (Θεός) προστάτης· ὁ ἀποστηθίσας τὸ κοράνιον. — τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ὁλλεμάδας.
ββαβέ χαβρίζ, θ. τοῦ προηγ. ἡ διασώζουσα. — ἐμὲ κουβεῖ χαβρίζ, μνημονικόν. — ὄν. κύρ. Χαβρίζ.
γκε χακίμ (ακκ), οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ὁ διατάσσων, ἐκδίδων ἀποφάσεις· κριτής· ὁ βασιλεύς.
γκέλε χακιμανέ, ἐπ. τ. ὡς ἀρμόζει εἰς κριτήν, εἰς δικαστήν· φιλοσοφικῶς.
λη χάλ, οὐ. ἀ. χρόνος, ἐνεστώς (γραμμ.), πτῶσις (γραμμ.), θέσις, κατάστασις· παρών· οἱόν — βεβάχ-ι-χάλ, εὐημερία· κατ — πεχεμέ χάλ, ἐν πάσει περιπτώσει· — ضرف ἀρζουχάλ, ἀναφορά· ج ρ — χάλιμ γιόχ, δὲν ἔχω δύναμιν.
λλη χάλα, ἐπ. ἀ. ὑδηγὸς ἀκόμη.
λλη χάλεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τοῦ παρόντος. [στασις.
λλη χαλέτ, οὐ. ἀ. θέσις, κατά-
λλλε χαλδέ, γεν. τ. ἄν, ἀροῦ.
λλλισμέ χαλλαβμάκ, ρ. τ. δύνασθαι χαλλαβμάκ, ρ. τ. δύνασθαι ἀμοιβαίως λύπας.
λλλλλε χαλλανμάκ, ρ. τ. λαμβάνειν νέας δυνάμεις.
λλη χάλι, ἐ. ἀ. σημερινός· εἰς πασσύστης καταστάσεως.
λαμέ χαμίδ (μ), μετ. ἀ. αἰνῶν, εὐχαριστῶν.
λμέ χαμίζ, ἐ. ἀ. ὄζιμος. [ὀξύς.
λμλέ χαμίζ, οὐ.ἐ.ἀ. ὀξὺ χιμ.·
λμλέ χαμύλ, μετ. ἀ. κομιστής.
λαλέ χαμυλέ, θ. τοῦ προηγ. κομίζουσα· ἔγγονος.
λαμέ χαμύ, μετ. ἀ. προστάτης.
λνίς χανίς, οὐ. ἀ. ἐπίορκος.
γάβ χάβ, οὐ.τ. ἄχνη, κ.χνοῦδι.
βλλάλλ χαβλαμάκ,ρ.τ. ὀλλάττειν.
γάβρα χάβρα, οὐ. τ. συναγωγή.
γάγι χαβή, μετ. ἀ. ὁ περιέχων.
γλή χαβῆ, οὐ.ἀ. ὁ ἔχων,κάτοχος.
βάιτ χαΐτ, οὐ. ἀ. τοῖχος.
βκλλέ χαϊκηρμάκ, ρ. τ. κρυγάζειν.
λίλ χαΐλ, μετ. ἀ ἀντὶ οὐ. τὸ ἐπιπροσθοῦν, ἐμπόδιον.
χπ χαΐπ, οὐ. ἀ. κόκκος· καταπότιον. [πάθεια.
χπ χαϋπ, οὐ. ἀ. ἀγάπη· συμ-
χππέν χαϋππέν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀγάπης.

ح

ح χά, ὄγδοον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἕβδομον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ισοδυναμεῖ τῷ 8.
ρλη χατήμ, οὐ. ἀ. δικαστής· γεναιόφρων. [χαζζῆς.
ζλη χαζζ, οὐ. ἀ. προσκυνητής,
ζλλη χαζζάτ, πλ. τοῦ ζλη.
ψλλη χαζζίτ, οὐ. ἀ. παραπέτασμα, ὀρρύς· ὁ ἐμπαζόμενος θυρωρός. [σχαλία.
ζλλη χαζζέτ, οὐ. ἀ. ἀναγκη· ἀπλλη χαζζετμένδ, ἐ. π. ἐνδεής.
ζλη χαζζή, οὐ. π. τ. προσκυνητής.
λη χάδδ, ἐ. ἀ. ὀξύς, κοπτερός.
ζλη χαδίς (ζλλε), ἐ.ἀ. τὸ προσφάτως συμβάν. [γονός.
ψλη χαδισέ, οὐ. ἀ. συμβάν, γεαλη χαδδέ, θηλ. τοῦ λη. — ἀγιὶ ζαβιέμ-χαδδέ, ὀξεῖα γωνία.
ζλη χαζήκ, ἐ. ἀ. διορατικός· ἐπιστήμων· ἔμπειρος.
λη χάρρ, ἐ. ἀ. θερμός. [γός.
ζλη χαρίς (ζλη), οὐ. ἀ. γεωρ-
ρλη χαρίς (ελη), οὐ. ἀ. φύλαξ· προστάτης.
ρλη χαρίς (ρλη), ἐ. ἀ. ἄπληστος· φιλάργυρος.
ρλη χαρίκ (ρλη), μετ. ἀ. ὁ καίων — οὐ. ἀ. πυρκαϊά.
ρλη χάς, οὐ. ἀ. εὐαίσθητος.
ψλη χασίπ, οὐ. ἀ. λογιστής.
λλη χασίδ. ἐ. ἀ. φθονερός.
ρλη χασίρ, ἐ. ἀ. γυμνός, λίαν ἐνδεὴς· στενάζων.
ψλη χασσέ, οὐ. ἀ. αἴσθησις.
λλη χάδα, ἐπιφ.τ. Θεὸς φυλάττοι! ضرورت — χάδα χουζουρυγιζδάν, μὲ συμπάθειο.
βλλλλ χαβλαμάκ, ρ.τ. βράζειν.
λλλη χαβλαμά, οὐ. τ. βραστόν (χρέας).
λλη χασήδ, οὐ. ἀ. θεριστής.
λλη χασήρ,ε.ἀ.ὁ περικυκλόνων.
λλη χασήλ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. προερχόμενος, πρόσοδος. ا — χασήλ ἐτ., ρ. τ. παράγειν.
λλλη χασηλσίζ, ἐ. τ. ἄγονος.
λλη χαζήρ, ἐ. ἀ. παρών, ἑτοιμος· ψλη — χαζήρ δζεβάπ, ἑτοιμόλογος· — ام ἔμρ-ι-χαζήρ, προστακτικὴ τοῦ β' προσώπου· — ام νέχη χα-

حبس χαπάς, οὐ. ἀ. πομφόλυξ.
حبس χάπς, καὶ χαπής, οὐ. ἀ. φυλάκισις·φυλακή· δεσμώτης.
حبسخانه χαπησχανέ, οὐ. ἀ δεσμωτήριον.
حبش χαπές, ὁν. κύρ. Ἀβυσσινία, Αἰθιοπία. [σινός.
حبشی χαπεσί, ἐ.ἀ. αἰθίοψ, ἀβυσ-
حبوب χαπουπάτ, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ
حبوب χουπούπ, ὄντος καὶ τούτου πλ. τοῦ
حبه χαπέ, οὐ. ἀ. κόκκος· ὀβολός. [στής.
حبیب χαπίπ, οὐ. ἀ. φίλος, ἐρα-
حبّه χάπτα, συνδ. ἀ. ἕως οὗ, οὕτως, ὥστε· ἵνα· μάλιστα, δέ.
حبّ χάβ, οὐ. ἀ. προσκύνησις εἰς Μέκκαν.
حجاب χιζάπ, οὐ. ἀ. πέπλος, δειλία, αἰδώς. [αἰδήμων.
حجابلی χιζαπλή, ἐ. τ. κόσμιος,
حجاج χουζζάζ, πλ. τοῦ ζς.
حجاز χιζζάζ, ὄν. κύρ. πόλεως Χεζζάζη.
حجامت χαζαμέτ, οὐ. ἀ. ἐγχάραξις· τὸ σικυάζειν.
حجت χοζζέτ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δικαστική· ἔγγραφον ἀποδεικτικὸν πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς ἀκινήτων κτημάτων· τίτλος ἰδιακτησίας. [μεσεγγύη.
حجر χαζζρ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις·
حجّار χαζζέρ, οὐ. ἀ. λίθος.

حجر χουδζρέ, οὐ. ἀ. κελλίον κιβωτίων.
حد χάδδ, οὐ. ἀ. μεθόριον· φραγμός· βαθμός· δικαίωμα· ποινὴ νόμιμος· ἕως — χάδδ ζατενδέ, τῷ ὄντι.
حداد χαδδάδ, οὐ. ἀ. σιδηρουργός· δεσμοφύλαξ· θυρωρός.
حدت χηδδέτ, οὐ. ἀ. σροδρότης· ὀργή. [γίζεσθαι.
حدتلنمك χηδδετλεμμέκ, ρ. τ. ὀρ-
حدتلو χηδδετλού, ἐ. τ. θυμώδης.
حدس χαδές, οὐ. ἀ. εἰκασία.
حدقه χαδεκέ, οὐ. ἀ. γλήνη (ἀνατομ.). [πτειν.
حدوث χουδούς, οὐ. ἀ. τὸ προκύ-
حدوث χουδούδ, πλ. τοῦ ιδ.
حذف χαδίς, οὐ. ἀ. λόγος, παραβολὴ τοῦ Μωάμεθ διατηρηθεῖσα ἐκ παραδόσεως.
حدید χαδίδ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. σίδηρος· μεταφ. ὁρμητικός· βίαιος.
حذا χηζά, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἡ ἀντικειμένη πλευρά· ἀντικρύ.
حذاقت χαζακάτ, οὐ. ἀ. ἐπιστηδειότης.
حذر χαζέρ, οὐ. ἀ. προφύλαξις.
حذف χάζφ, οὐ. ἀ. ἐκβολή, ἀφαίρεσις. [θερμός.
حرّ χάρρ, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. θερμότης·
حرّ χούρρ, οὐ. ἀ. ὁ μὴ δοῦλος
حراثت χηρασέτ, οὐ.ἀ.καλλιέργεια.

حرامی χαραμί, οὐ. ἀ. κλέπτης.
حرب χάρπ, οὐ. ἀ. πόλεμος· ὅπλα — ἰλλαν-ι-χάρπ, κήρυξις πολέμου· — ὅπλα ἐρκιὰν χάρπ, ἐπιτελεῖον. [ἐνόπλως.
حربه χάρπεν, ἐπ. ἀ. πολέμιος,
حرپه χάρπα, οὐ. ἀ. δόρυ, λόγχη.
حرپهلی χαρπαλή, ἐ. τ. λογχοφόρος· ἄγγελος πυρκαϊᾶς.
حربی χαρπί, ἐ. ἀ. πολεμιστής.
حربیه χαρπιγέ, θηλ. τοῦ حربی χαρπή, πολεμικός· — ڤوّهٔ حربیه χαρπιγέ, πολεμικὴ δύναμις· — مکتب حربیه μεκτὲπ-ι-χαρπιγέ, στρατιωτικὴ σχολή.
حرث χάρς, οὐ.ἀ. τὸ καλλιεργεῖν.
حرس χήρς, οὐ. ἀ. τὸ φυλάττειν.
حرص χήρς, οὐ. ἀ. ἁπληστία· θυμός. [μόνειν.
حرصلنمق χηρσλανμάχ, ρ. τ. θυ-
حرف χάρφ οὐ. ἀ. στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου· μόριον (γραμ.)· λέξις· λόγος.
حرفت χηρφέτ, οὐ. ἀ. τέχνη, βιο-

حرمه μιγανία· — اهل حرفه ἔχλι-χηρφέτ, βιομήχανος.
حرق χάρκ, οὐ. ἀ. τὸ διὰ πυρὸς καταστρέφειν.
حرکت χαρεκέτ, οὐ. τ. κίνησις· διαγωγή· κίνημα· πρᾶξις — ارش حرکتی χαρεκὲτ ἄρζ, σεισμός.
حرکتسز χαρεκετσήζ, ἐ. τ. ἀκίνητος. [νητικόν.
حرکی χερεκέ, οὐ. ἀ. σημεῖον φω-
حرم χαρέμ, οὐ. ἀ. τόπος ἱερός· χαρέμιον· σύζυγος· — χαρεμλήκς, γυναικωνῖτις.
حرمت χορμέτ, οὐ. ἀ. σέβας· τὸ εἶναι ἀπηγορευμένον.
حرمتلو χόρμετλού, ἐπ. ἀ. ἐκ σεβασμοῦ.
حرمتلی χορμετλή, ἐ.τ. σεβαστός.
حروف χουρούφ, πλ. τοῦ حرف.
حروفات χουρουφάτ, πλ.τοῦ προηγ.
حریب χαρήπ, ἐ.ἀ. λεηλατημένος.
حریر χαρίρ, οὐ. ἀ. μέταξα.
حریری χαριρί, ἐ. ἀ. μεταξίνος.
حریص χαρίς, ἐ. ἀ. ἄπληστος.
حریف χαρίφ, ἐ. ἄ. ὁρμιμός.
حریف χερίφ, οὐ.ἀ. ἄνθρωπος· φίλος· ὁμότεχνος.
حریق χαρίκ, οὐ. ἀ. πυρκαϊά.
حزار χηζάρ, οὐ. τ. πρίων.
حزر χαζζ καὶ — حزر πάχρ-ι-χαζζ, οὐ.ἀ.Κασπία θάλασσα.
حزم χαζμ, οὐ. ἀ. περίσκεψις.
حزمه χουζμέ, οὐ. ἀ. δέσμη.

حسن χουζν, οὐ. ἀ. κατήφεια, λύπη. [(μήν).
حسن χαζιράν, οὐ. ἀ. Ἰούνιος
حسن χαζίν, ἐ. ἀ. συγκινητικός.
حس χής, οὐ. ἀ. αἴσθησις.
حساس χασσάς, ἐ. ἀ. αἰσθητικός.
حساب χησάπ, οὐ. ἀ. λογαριασμός· — علم الحساب, ἀριθμητική.
حسابسز χεσαπσίζ, ἐ. τ. ἀναρίθμητος· ἄνθρωπος ἀστύχαστος.
حسابى χησαπί, ἐ. ἀ. ἀριθμητικός· οἰκονόμος· λογιστής.
حسابلمق χεσαπλαμάκ, ῥ. τ. κανονίζειν τοὺς λογαριασμούς μετὰ τινός. [ἀκριβής.
حساسى χασσάς, ἐ. ἀ. αἰσθητικός·
حسب χάπ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. μερίς· αἰτία· συνοδά.
حسب χασέπ, οὐ. ἀ. εὐγένεια.
حسبى χασπί, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἐκούσιος, -ως.
حسد χασέδ, οὐ. ἀ. ζηλοτυπία.
حسرت χασρέτ, οὐ. ἀ. λύπη· βαρυθυμία· σφοδρὰ ἐπιθυμία τοῦ ἐπανιδεῖν πρόσωπον ἀναγωρήσαν. [μος.
حسن χασέν, ἐ. ἀ. ὡραῖος, νόστιμος.
حسن χούν, οὐ. ἀ. ὡραιότης· καλοσύνη· حسن يوسف χοῦν γιουσούφ, εὐμενὲς βλέμμα· حسن تربيه χοῦν τεβιέζούχ, εὐνοια· حسن خط — χούσν-ι-χάττ, καλλιγραφία.

حسنا χασνά, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. ὡραία, εὐειδὴς γυνή.
حسنه χασνέ, οὐ. ἀ. ἀγαθοεργία.
حسود χασούδ, ἐ. ἀ. φθονερός· ζηλότυπος.
حسودلق χουσουδλούκ, οὐ. ἀ. φθονεῖν.
حسين χουσεΐν, ὄν. κύρ. — ἐπ. ὑποκορ., ὡραῖος, καλός.
حسى χησσί, ἐ. ἀ. ὁ ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις.
حشر χάρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐξορίζειν· τὸ συναθροίζειν· ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· — الحشر, γέφυρα τῆς κρίσεως.
حشرات χαβαράτ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حشره χαβρέ, οὐ. ἀ. ἑρπετόν· ἔντομον.
حشم χαβλαμά, ῥῆ. حشمك.
حشمت χαβμέτ, οὐ. ἀ. πομπή, ἀκολουθία.
حشمتلو χαβμετλού, ἐ. ἀ. τ. μεγαλοπρεπής, τίτλος ἀπονεμόμενος ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τοῖς ἡγεμόσι τῆς Εὐρώπης· = ἡ Λ. Μεγαλειότης.
حشيش χαβίς, οὐ. ἀ. ὁ ἰνδικὸς κάνναβις, εἶδος μεθυστικῆς τινος οὐσίας, κατασκευαζομένης ἐκ τῶν φύλλων τῆς ἰνδικῆς κανναβέως· χόρτον ξηρόν.
حشيشه χαβισέ, οὐ. ἀ. χορτον.
حصر χασίμ, ἐ. ἀ. αἰδήμων.

حصر χασάτ, οὐ. ἀ. νοημοσύνη· λιθίασις (παθ.).
حصر χασάδ, οὐ. ἀ. ὥρα θερισμοῦ· τὸ θερίζειν, θέρος.
حصار χασσάδ, οὐ. ἀ. θ. ριστής.
حصار χησάρ, οὐ. ἀ. φρούριον, ἀκρόπολις· πολιορκία.
حصار يوسمق χουσσάρ.. πλ. τοῦ ἑπομ. οἱ πολιορκηταί. [θεια.
حصافت χησαφέτ, οὐ. ἀ. ἐμβρίθ-
حصان χησάν, οὐ. ἀ. ἵππος.
حصر χάρ, οὐ. ἀ. τὸ περικυκλώνειν· πολιορκεῖν.
حصول χουσούλ, οὐ. ἀ. ἐπίτευξις, πραγματοποίησις.
حصولجى χουσουλπεζήρ, ἐ. π. πραγματοποιημένος. [τοχή.
حصه χησσά, οὐ. ἀ. μερίς, με-
حصه دار χησσεδάρ, ἐ. π. μέτοχος. [μετοχή.
حصه دارلغى χησσεδαρλήκ, οὐ. ἀ.
حصه لمق χησσαλαμάκ, ῥ. τ. συμμετέχειν. [χος.
حصه سز χησσεσιζ, οὐ. π. μέτο-
حصى χασήρ, οὐ. ἀ. ψίαθος.
حصيف χασήφ, ἐ. ἀ. εὐσταθής, ἐμβριθής.
حضار χουζζάρ, πλ. τοῦ ἑπομ.
حضرت χαζρέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἐγγύς· παρουσία· τίτλος τιμητικὸς προτασσόμενος πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν μεγιστάνων τοῦ κράτους, ἔτι δὲ καὶ τῶν ξένων ἡγεμόνων καὶ πρέσβεων.
حضور χουζούρ, οὐ. ἀ. παρουσία· ἀνάπαυσις· ἡσυχία· — حضور ايرتمك χουζουρ ιρτμέκ, ἐνώπιον ὑμῶν· — حضورنه چيقمق χουζουρνὰ τσικμάκ, παρουσιάζεσθαι· — قپى حضورى, ἀνήσυχος.
حضورى χουζουρτζλήκ, οὐ. τ. στενοχωρία.
حطب χαττάπ, οὐ. ἀ. ξυλουργός.
حطب χατάπ, οὐ. ἀ. ξύλον.
حظ χαζζ, οὐ. ἀ. ἀπόλαυσις, εὐχαρίστησις· — حظ ايتمك, εὐχαριστεῖσθαι, ἀγαπᾶν.
حظظمق χαζλαγιμάκ, ῥ. τ. εὐχαριστεῖσθαι.
حفر χάρ, οὐ. ἀ. τὸ σκάπτειν.
حفره χουρρέ, οὐ. ἀ. λάκκος.
حفظ χήρ, σθ. τ. τὸ φυλάττειν· διαφυλάττειν· ἀποστηθίζειν τὸ Κοράνιον. [κτικῶς.
حفظ χήρζεν, ἐπ. ἀ. προφυλα-
حفيظ χαφίδ, οὐ. ἀ. ἔγγονος.
حق χάκκ, οὐ. καὶ πρ. ἀ. ἡ ἀλήθεια· τὸ δίκαιον· ἐναντίον· ὑπὲρ· ὁ Θεός· — حق تعالى χάκκ τεάλά, ὁ ὕψιστος Θεός· — حقنى چيقارمق χακκνὶ τσιγαρμάκ, περὶ ὑμῶν, ἐναντίον ἢ ὑπὲρ ἡμῶν· — حق ايله χάκκ

καὶ — ق ṭi χἀκκ καὶ ḥaq
ṭi γαῖρι χἀκκην καὶ ... —
νὰ χἀκκ γερέ, ἀδίκως.

ḥaq χἀκκεν καὶ
حقاكه χακκαάκι, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.
حقارت χακκαρέτ, οὐ. ἀ. καταφρόνησις, προσβολή, ὕβρις.
حقانيت χακκανιγέτ, οὐ. ἀ. δικαιοσύνη.
حقانيتلو χακκανιγετλοῦ, ἐ. τ. δίκαιος, εἰλικρινής, θεῖος.
حقانى χακκανί, οὐ. ἀ. δίκαιος· θεῖος.
حقايق χακκάϊκ, πλ. τοῦ حقيقت.
حق حق χἀκ περέστ, ἐ. ἀ. ὁ τὸν Θεὸν λατρεύων, ὁ τὰ δίκαια πράττων.
حق يسه χἀκ ποσέψ, ἐ. ἀ. ὁ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀγαπῶν.
حقسز χακσήζ, ἐ. τ. ἄδικος.
حقسزلق χακσηζλήκ, οὐ. τ. ἀδικία.
حقشناس χακεϊνάς, ἐ. π. εὐγνώμων, φιλαλήθης.
حقشناسلق χακεϊναλήκ, οὐ. τ. εὐγνωμοσύνη.
حقلامق χακλαάμακ, ῥ. τ. κεθαρίζειν λογαριασμόν.
حقه χουκνά, οὐ. ἀ. κλωστήρ, κλωστήριον.
حقوق χουκούκ, πλ. τοῦ حق χάκκ, δικαιώματα. καθήκοντα· ف — φὲν χουκούκ, τὰ νομικά· دول — χουκοὺκ δουβέλ, διεθνὲς δίκαιον.
حقه χοκκά, οὐ. ἀ. μελανοδοχεῖον· μικρὸν ἀγγεῖον. [κτυλουργός.
حقه باز χοκκαπάζ, οὐ. ἀ. ταχυδα-
حقير χακκίρ, ἐ. ἀ. ταπεινός, εὐτελής· πτωχός.
حقيق χακίκ (حق), ἐ. ἀ. ἀληθής, πραγματικός. [θῶς.
حقيقة χακίκατεν, ἐπ. ἀ. ἀλη-
حقيقت χακίκατ, οὐ. ἀ. ἀλήθεια· πραγματικότης — ال فی χακικάτ, ἐπ. ἀ. ἀληθῶς.
حقيقى χακικί, ἐ. ἀ. ἀληθής.
حك χάκε, οὐ. ἀ. τὸ ξέειν, τὸ ἀποσβένειν· τὸ γλύφειν.
حكاك χακιάκ, οὐ. ἀ. λιθογράφος, χαλκογράφος· σφραγιδογλύ-
حكاك خوجه‌سى, πλ. حك. [πτης.
حكايه χικιαγέ, οὐ. ἀ. διήγησις, διήγημα, ἀνέκδοτον. ... — χικιαγὲ ἐτ., διηγεῖσθαι.
حكم χούκμ, οὐ. ἀ. ἀπόφασις δικαστική· διαταγή· καταδίκη· ἐξουσία· ἰσχύς — χουκμὶ γκεσμέκη, ἰσχύειν. — χουκμὶ γκεσμέκη γιόκ, δὲν ἰσχύει.
حكم چكمك χακέμ, οὐ. ἀ. διαιτητής.
حكمت χουκμά, πλ. τοῦ حكم.
حكمت χικμέτ, οὐ. ἀ. σοφία· ἀξίωμα· μυστήριον· φιλοσοφία· طبيعيه — χικμὲτ ταπηϊγέ, φυσικὴ (πειραματική).

حكمتلو χικμετλού, ἐ. τ. ὁ ἐκ θείας προνοίας.
حكمت خوجه‌لغى χοκμίνδζε, ἐπ. τ. ὡς ἀπαιτεῖ· σύμφωνα τῇ διαχει-
حكمدار χοκμουδάρ καὶ [λεύσει.
حكمران χοκμουράν, οὐ. π. διοικητής, ἡγεμών, μονάρχης.
حكمرانى χοκμουρανί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. βασιλεία· ἡγεμονικός.
حكومت χοκουμέτ, οὐ. ἀ. ἐξουσία, ἀρχή, κυβέρνησις· κράτος· — ... μερχεζ-ι-χοκουμέτ, ἕδρα τῆς κυβερνήσεως ἢ τῆς διοικήσεως. ... — χοκουμὲτ ἐτ. κυβερνᾶν, βασιλεύειν· ملطه — χοκουμὲτ-ι-μουτλακά, μοναρχία ἀπόλυτος.
حكيم χακίμ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. σοφός, φιλόσοφος· طب — χακίμ-ι-μουτλάκ, ὁ κατ' ἐξοχὴν σοφός, Θεός — χεκίμ, ἰατρός.
حكيمانه χακιμανέ, ἐ. π. φιλοσοφικῶς. [σις, διάλυσις.
حل χάλλ, οὐ. ἀ. λύσις, ἀνάλυ-
حلاج χαλλάζ, οὐ. ἀ. ξάντης βάμβακος.
حلال χαλάλ, οὐ. ἀ. θεμιτόν, δίκαιον, ἐπιτετραμμένον· ... — χαλὰλ ζαδέ, νόμιμον τέκνον.
حلالشمق χελαλλαᾱμάκ, ῥ. τ. καθιστᾶν δίκαιον ἀπαλλάττεσθαι ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων.
حلالق χελαλλήκ, οὐ. τ. νομιμότης.

حلاوت χελαβέτ, οὐ. ἀ. γλυκύτης.
حلاوتجى خوجه‌سى χελαβετζήζ, ἐ. π. ὁ γλυκύτητας ἀπονέμων.
حلال χαλάλ, πλ. τοῦ حليله.
حلاوتلى χαλαβετλή, ἐ. τ. γλυκύς.
حلاج χαλόζ, οὐ. τ. τὸ ξαίνειν βάμβακα. [γλίας· ἑλικοειδής.
حلزون χελζόν, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. κο-
حلف χάλφ, οὐ. ἀ. τὸ ὀμνύειν.
حلف نامه χάλφ, οὐ. ἀ. συνθήκη, συμμαχία.
حلق χάλκ, οὐ. ἀ. λάρυγξ (ἀνατ.
حلقوم χουλκούμ, ὡς τὸ προηγ.
حلقه χαλκά, οὐ. ἀ. κρίκος.
حلم χήλμ, οὐ. ἀ. πραότης.
حلوا χαλβά, οὐ. ἀ. θρυμματίς, κ. χαλβᾶς.
حلول χουλούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπέρχεσθαι· ἐπιφοίτησις.
حليب χαλήπ, οὐ. ἀ. γάλα.
حليف χαλήφ, οὐ. ἀ. συμμαχος.
حليل χαλήλ, οὐ. ἀ. σύζυγος ὁ, σύνευνος, ἀνήρ.
حليله χαληλέ, θηλ. τοῦ προηγ.
حلیم χαλήμ, ἐ. ἀ. πρᾶος, ἥπιος.
حمار χημάρ, οὐ. ἀ. ὄνος.
حماراتى χαμαράτ, ἐ. τ. καρτερικός.
حماقت χαμακάτ, οὐ. ἀ. εὐήθεια, βλακία.
حمال χαμμάλ, οὐ. ἀ. ἀχθοφόρος.
حمالق χαμαλλήκ, οὐ. τ. καὶ
حماليه χαμαλιγε, οὐ. τ. ἔξοδα ἀχθοφορικά.

حمام χαμάμ, οὐ. ἀ. λουτρός.
حمام χαμάμ, οὐ. ἀ. θάνατος.
حمايت χαμαγέτ, ἴδ. ماية.
حمايتى χαμαγετζή, οὐ. τ. καὶ حمايتكار χαμαγετκιάρ, οὐ. π. προστάτης.
حمالى χαμαλή, οὐ. ἀ. πλ. ἀντὶ ἑν. προβασκάνιον τελαμῶν.
حمايه χαμαγέ, οὐ. ἀ. προστασία.
حمد χαμδ, οὐ. ἀ. αἶνος· δόξα. حمد الله ἐλχαμδ-ουλ-λά, δόξα τῷ Θεῷ. [στίας.
حمدلمك χαμδελμέκ, ἐπ. ἀ. μετ' εὐχαρι-
حمرا χαμρά, ἑ. ἀ. ἐρυθρός.
حمرت χουμρέτ, οὐ. ἀ. ἐρυθρότης· χρῶμα ἐρυθρόν.
حمص χούμζ. οὐ. ἀ. ὄζυδιον (χμ.)
حمق χούμα, οὐ. ἀ. εὐήθεια.
حمل χαμίλ, οὐ. ἀ. βάρος, ἐγκυ-μοσύνη· ἔμβρυον· τὸ φέρειν — وضع حمل βάζ-ι-χαμίλ, τοκετός.
حمل χαμέλ, οὐ. ἀ. Κριός (ἐκ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου · ἀμνός.
حمله χαμλέ, οὐ. ἀ. ἔρρωσις, σύγ-κρουσις· ὁρμή.
حموضات χουμουδάτ, οὐ. ἀ. ὀξύτης.
حموله χαμουλέ, οὐ. ἀ. φόρτωμα πλοίου). [ρετός.
حمى χουμά, οὐ. τ. πύρος, πυ-
حميت χαμιγέτ, οὐ. ἀ. ζῆλος, προθυμία.
حميتكار χαμιγετκιάρ καὶ حميتمند χαμιγετμένδ, ἑ. π. καὶ حميتلو χαμιγετλού, ἑ. τ. ἐνζήλος.
حمد χαμίδ, ἑ. καὶ ὀ. ἀ. ἄξιος ὕμνων· ὑμνούμενος (Θεός· ὁν. κύρ. Χαμίδ.
حميد χαμιδέ, θ. τοῦ προηγ. ἐπίθ. ἀγλάκ-ι-χαμιδέ, χαρα-κτήρ. ἠθικὴ ἐπαινετή.
حميض χαμίζ, οὐ. ἀ. ὑποξύδιον (χμ.)
حنث χήνς, οὐ. ἀ. ἐπιορκία.
حنجر χαντζερή, ἴδ. جغجغه.
حنطه χήντα, οὐ. ἀ. σ. τος, πυρός.
حنوط χανούτ, οὐ. ἀ. ἄρωμα.
حنيث χανίς, ἑ. ἀ. ἐπίορκος.
حوالت χαβάλ, πλῆθ. τοῦ حاله.
حوالتمه χαβαδισναμέ, οὐ. π. ἀξιόπιστον εἰδήσεων.
حواله χαβαρί, οὐ. ἀ. ἐν. τοῦ ἐπ. حوارى χαβαριγιού, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ ἑν. ἀπόστολος· μαθητὴς τοῦ Ἰ. Χ.
حواس χαβάς, πλ. τοῦ حاسه.
حواله χαβαλέ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτρο-πίζειν· μεταβίβασις· καλὸν, γραμμάτιον εἰς διαταγήν.
حوالى χαβαλί, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ (ὁρ.), τὰ πέριξ, τὰ περίχωρα.
حوالى χαβαλίδ, πλ. τοῦ حاجه.
حوپا χαππά, οὐ ἀ. μαμμόθρεπτος.
حور العين χουρ-ουλ-ἄϊν, ἴδ. حورى.
حوره χόρα, οὐ. τ. χορός· ᾠδὴ — چوره تپمك, χορεύειν.
حورى χουρί, οὐ. π. οὐρί, νεᾶνις (μελανόφθαλμος).

حوزه χαβζέ, οὐ. ἀ. περίβολος· χώρα.
حوض χάβζ, κ. χαβουζ, οὐ. ἀ. τ. δεξαμενή.
حول χάβλ. οὐ. ἀ. μεταβολὴ κατα-στάσεως· ἔτος· ἰσχύς.
حولق χαβλαμάκ, ῥ. τ. ὀλακτεῖν.
حولى χαβλή, οὐ. τ. αὐλή, χειρό-μακτρον.
حونى χουνί, οὐ. τ. γοάνη.
حيوان χαϐιάρ, οὐ. τ. ὠστάριγος.
حى χαΐγι, ἑ. ἀ. ζωντανός.
حى ايكن χαΐγεν, ἐπ. ἀ. ζωντανῶς.
حى ايكز χαΐγε, ἐπρ. ἀ. δεῦτε! ἄγε!
حيا χαγιά, οὐ. ἀ. αἰδώς.
حيات χαγιάτ, οὐ. ἀ. ζωή· — آب حيات-ى-χαγιάτ, ὕδωρ τῆς ζωῆς (τὸ ἀθάνατον ὕδωρ).
حيات χαγιάτ, οὐ. τ. αὐλή.
حياتى χαγιατί, ἐ. ἀ. ζωϊκός.
حياتيه χαγιατιγέ, θ. τοῦ προηγ.
حيرشمك χαγιαιζλήκ, οὐ. τ. ἀ-ναισχυντία.
حياك χαγιάκ, οὐ. ἀ. ὑφάντης.
حياكت χαγιακέτ, οὐ. ἀ. ὑφαν-τική.
حيثيت χαϊσιγέτ, οὐ. ἀ. ὑπόλη-ψις· ἀξία· δύναμις.
حيدود χαϊδούδ, οὐ. ἀ. λῆσταί.
حيدودلق χαϊδουδλήκ, οὐ. τ. λῃ-στεία.
حيران χαϊράν, ἐ. ἀ. ἔκθαμβος, ἔκπληκτος· قلق — χαϊράν καλμάκ, τὸ μένειν ἔκπληκτος.
حيرانلق χαϊρανλήκ, οὐ. τ. ἔκ-πληξις· θαυμασμός.
حيرت χαϊρέτ, οὐ. ἀ. ἔκπληξις, θάμβος.
حيض χαΐζ, οὐ. ἀ. ἐμμηνα. — ده حيض يعى χαΐζ, αἷμα ἐμμηνιακόν.
حيف χαΐφ, οὐ. ἀ. ἀδικία· ἄδικον — ايتمك ἀ. κρῖμα.
حيقرمق χαϊκραμάκ, ἴδ. قرمق.
حيلز χαϊλάζ, οὐ. τ. ὀκνηρός.
حيلازلق χαϊλαζλήκ. οὐ. τ. ὀκνη-ρία.
حيله χηλέ, οὐ. ἀ. στρατήγημα, δόλος, ἀπάτη.
حيله پاز χηλεπάζ, οὐ. καὶ ἐπ. π. πανοῦργος δόλιος.
حيله كار χηλεκιάρ, ὡς τὸ προηγ.
حيله كارلق χηλεκιαρλήκ, οὐ. τ. πανουργία· δολιότης.
حين χήν, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. χρόνος· κατὰ ὅτε.
حين χήνεν, ἐπ. ἀ. ἐνίοτε.
حيوان χαϊϐάν, οὐ. ἀ. ζῷον· ἔμ-ψυχον· κτῆνος· ἵππος.
حيوانات χαϊϐανάτ. πλ. τοῦ προηγ. — علم الحيوانات-ى-χαϊϐανάτ, ζωο-λογία.
حيوانلق χαϊϐανλήκ, οὐ. τ. καὶ حيوانيت χαϊϐανιγέτ, οὐ. ἀ. κτη-νωδία· ἀλιθιότης. [σαρκικός.
حيوانى χαϊϐανί, ἐ. ἀ. κτηνώδης.
حيه χαϊγέ, οὐ. ἀ. ὄφις· πλ. حيات.

خ

خاطب

خارجيه

خ ḫā ḫ ḫī, ἔνατον γράμμα τοῦ τουρκοπερσικοῦ ἀλφαβήτου, ἑβδομον δὲ τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 600.

خاتم ḫātem, οὐ. ἀ. δακτύλιος σφραγίς.

خاتم ḫātim, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τελευταῖος, ὁ ἐπισφραγίζων.

خاتمه ḫātime, οὐ. ἀ. τέλος, συμπέρασμα· ἐπίλογος. [νή.

خاتون ḫātūn, οὐ. π. κυρία, γυ-

خاچ ḫāč, οὐ. τ. σταυρός. [δής.

خاچلی خاچ‌لی ḫāčlı, ἐ. τ. σταυροειδής.

خاخام ḫāḫām, οὐ. τ. ῥαββῖνος· ἰδίως — خاخام باشی ḫāḫām bāšī, ἀρχιραββῖνος.

خادم ḫādim, κ. خادوم, οὐ. ἀ. εὐνοῦχος· ὑπηρέτης.

خار ḫār, οὐ. π. ἄκανθα.

خارج ḫārič, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τὸ ἔξω· ἐξωτερικός.

خارجی ḫāričī, ἐ. ἀ. ἐξωτερικός.

خارجیه ḫāričīye, θ. τοῦ πργ. ἐξωτερικαί· ἰδίως — خارجیه نظارتی ḫāričīye naẓārtī, ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερ. ἰδίως — خارجیه نظارتی ḫāričīye naẓırı, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερ. ὑπουργός.

خارق خارق ḫāriḳ ḫāriḳ, ἐ. ἀ. ὁ σχίζων· — العاده خارق ḫāriḳ-ul-ʿāde, ἔκτακτος, ἐκπληκτικός.

خاطره ḫāṭıra, οὐ. ἀ. μνήμη· διάθεσις· χάρις· ἕνεκα — خاطر ḫāṭır κιρμάک ḳırmaḳ, δυσαρεστεῖν τινα· جیقمق — خاطر ḫāṭır ǧıḳmaḳ, ἐκνευρίσειν τινά· چیقمش — خاطر ḫāṭır ǧıḳmış, πρὸς χάριν μου.

خاطرشناس ḫāṭırşınās, ἐ. π. περιποιητικός· ἰδίως — خاطرشناسلق ḫāṭırşınāslıḳ, οὐ. τ. περιποίησις.

خاطرلامق ḫāṭırlamaḳ, ῥ. τ. ἐνθυμεῖσθαι.

خاطرلی خاطرلی ḫāṭırlı, ἐ. τ. εὐσπόλυπτος. [ρέστος.

خاطرلیوبخاطرنیوبماق, ἐ. π. χαροخاطره خاطره ḫāṭıra, οὐ. ἀ. σκέψις· ἰδέα· ἐνθύμησις.

خاطف ḫāṭıf, οὐ. ἀ. ἀστραπή.

خاقان ḫāḳān, οὐ. ἀ. π. ἡγεμών, [νικός. κυριάρχης.

خاقانی ḫāḳānī, ἐ. ἀ. π. ἡγεμονικός.

خاک ḫāḳ, οὐ. π. χῶμα· κόνις.

خاکپای خاکپای ḫāḳpāy, οὐ. π. ἡ κόνις τῶν ποδῶν· ὑποπόδιον. [σφαῖρα.

خاکدان خاکدان ḫāḳdān, οὐ. π. ὑδρόγειος

خاکی خاکی ḫāḳī, ἐ. π. χωματῶδης.

خاکستر خاکستر ḫāḳster, οὐ. π. τέφρα.

خال خال ḫāl, οὐ. ἀ. θεῖος ἐκ μητρός.

خالد خالد ḫālid, ἐ. ἀ. αἰώνιος.

خالص خالص ḫāliṣ, ἐ. ἀ. ἀμιγής. εἰλικρινής. [νῶς.

خالصانه خالصانه ḫāliṣāne, ἐπ. π. εἰλικρινῶς.

خالصیت خالصیت ḫāliṣiyet, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

خالق خالق ḫāliḳ, οὐ. ἀ. δημιουργός.

خاله خاله ḫāle, οὐ. ἀ. θεία ἐκ πατρός.

خالی خالی ḫālī, ἐ. ἀ. ἔρημος· ἐλεύθερος.

خالی خالی ḫālī, ἐπ. ἀ. κενῶς.

خام خام ḫām, ἐ. π. ὠμός· εὐήθης.

خماس خماس ḫammās, ἐ. ἀ. πέμπτος.

خماسن خماسن ḫammāsen, ἐπ. ἀ. πέμπτον.

خاموش خاموش ḫāmūš, ἐ. π. σιωπηλός.

خاموشی خاموشی ḫāmūšī, οὐ. π. σιγή.

خامه خامه ḫāme, οὐ. π. κάλαμος.

خامی خامی ḫāmī, οὐ. π. ὠμότης.

خان خان ḫān, οὐ. π. Χάν· Σουλτάνος, μονάρχης· τίτλος ἀπονεμόμενος ἐν Περσίᾳ εἰς εὐγενεῖς τινὰς οἰκογενείας ἢ εἰς μεγιστᾶνας.

خان خان ḫān, οὐ. π. ξενών, ξενοδοχεῖον.

خانجی خانجی ḫānǧī, οὐ. τ. ξενοδόχος

خانلق خانلق ḫānlıḳ, οὐ. π. οἰκογένεια εὐγενής, ἡγεμονική.

خانم خانم ḫānım, οὐ. τ. κυρία, δεσποσύνη, ὀθωμανίς.

خانه خانه ḫāne, οὐ. π. οἰκία, κατοικία· τόπος ἐργαστάσιον· — پنبه‌خانه penbeḫāne, οἰκία τοῦ δούλου (σας), ἡ οἰκία μου· — دولت خانه devlet ḫāne, οἰκία τῆς εὐτυχίας, ἡ οἰκία ὑμῶν.

خاو خاو ḫāv, οὐ. π. ἄχνη, κ. χνοῦδι.

خاوره خاوره ḫāvre, ξ. συναγωγή.

خائف خائف ḫāʾif, ἐ. ἀ. δειλός.

خائن خائن ḫāʾin, ἐ. ἀ. προδότης· ἄπιστος.

χαλίκι χαλίκι, ου. τ. προβοσίς.
χάλκεος χαλκεύς, έως, ὁ. ὀρυκτός.
χαλκεύς χαλκεύς, έως, ὁ. μαχητής.
χαλκός χαλκός, οῦ. ὁ. μαχαίρι.
χαμαί χαμαί, οῦ. ὁ. εἰδικῶς: κατηγορούμενον (γραμμ.) μέ — ἦλθ-ον-χαμαί. ἀποδεικτικόν (ἔγγραφον).
χαμαιπετής χαμαιπετής, ές. ὁ. πεπληροφορημένος.
χαμαιπετής χαμαιπετής, ές. καὶ ἐπ. τ. ὁμοῦ ἔχων εἰδοποιῶς. ἀμφίβολος.
χαμαιπετής χαμαιπετής, ές. τ. ἀνταποκρίνεσθαι.
χαμαί χαμαί, οῦ. ὁ. πληροφορία· μάθησις· πεῖρα· — μαί ἐχλ-χαμαί οἱ πραγματογνώμονες.
χανδόν χανδόν, ές. καὶ οῦ. ὁ. αἰσχρός, αἰσχρότης, μοχθηρός.
χανδόν χανδόν, ές. π. μοχθηρῶς, μιαρῶς.
χανδόν χανδόν, ές. θ. τοῦ προηγ.
χάνω χάνω, οῦ. ὁ. τέλος· συμπλήρωσις. [λειτουργούμενος.
χαμαιπετής χαμαιπετής, ές. π. πεπεχάσμα χάσμα, οῦ. ὁ. τὸ συμπληροῦν. τελειόνειν· σφραγίζειν.
χαῦλος χαῦλος, ὁ. ὁ. αἰσχύνη.
χαῦλος χαῦλος, ὁ. ὁ. αἰδήμων.
χαῦνος χαῦνος, ὁ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, ὁ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, ὁ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, οῦ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, ὁ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, ὁ. π. Θεός.
χαῦνος χαῦνος, ὁ

خروج خروجیدن. ‌ خروج کردن. ‌ خروج کننده. ‌ خروج گاه. ‌ خروج گاه کشتی. ‌ خروج گاه کشتی. ‌ خروج گاه کشتی

χαλάω χηρεύτ, οὐ. ἀ. ἐλαφρότης.
χαλάω χαρτάν, οὐ. ἀ. μανδύας.
χαλάω χουρτέ, οὐ. ἀ. ἡλίθιος.
χαλβᾶς χαφέ, ἐ. ἀ. μυστικός.
χαλβᾶς χαφίγεν καὶ [κρυφίως.
χαλβᾶς χούργεσεν, ἐπ. ἀ. λάθρα.
χαλβᾶς χαφίφ, ἐ. ἀ. ἐλαφρός, εὐκίνητος. — ἐλλ. ἀκλὴ χαφίφ, ἀπερίσκεπτος.
χαλβαδοποιός χαφίρδζε, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἐλαφρῶς· ὀλίγον ἐλαφρός.
χαλβαδοποιός χαφιρλετμέκ, ρ.τ. ἐλαφρύνειν· ἀνακουφίζειν. [της.
χαλβαδοποιός χαφιρλίκ, οὐ. τ. ἐλαφρό-
χαλβαδοποιός χαφιρλεμέκ, ρ.τ. ἐλαφρύνεσθαι· ἀνακουφίζεσθαι.
χαλβᾶς χάλλ, οὐ. ἀ. ὄζος.
χαλβᾶς χαλά, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. τὸ κενόν· κενός· ἀναγκαῖον, ἀπόπατος. [ἀπαλλαγή.
χαλβᾶς χελάς, οὐ. ἀ. σωτηρία·
χαλβᾶς χουλεσά, οὐ. ἀ. οὐσία, περίληψις· ἐπιτομή.
χαλβᾶς χαλάτ, οὐ. τ. κάλως.
χαλβᾶς χηλάφ, οὐ. ἀ. ἀντίρρησις, τὸ ἀντίθετον· ψεῦδος, τὸ ψευδές.
χαλβᾶς χηλαφέτ, οὐ. ἀ. καλιφάτον· ἀξίωμα τοῦ καλίφου· διαδοχή· κράτος· — τουρκ. χαλιφὴ χαζρέτ-ι-χηλαφὲτ πενσιόνι ἢ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.
χαλβᾶς χηλαφίνδζα, ἐπ. τ. παρὰ τὰ . . . ἐναντίον.
χαλβᾶς χαλλάκ, οὐ. ἀ. Δημιουργός· Πλάστης· Θεός.
χαλβᾶς χηλάλ, οὐ. ἀ. διάστασις, διάστημα· ξωγυμή· ὀδοντογλυφίς· ὠτογλυφίς.
χαλβᾶς χαλαίκ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ κάλφ καὶ χάλφ.
χαλβᾶς χαλαίκ, οὐ. τ. δούλη.
χαλβᾶς χουλλέτ, οὐ. ἀ. φιλία πιστή.
χαλβᾶς χηλλεδζάν, οὐ. ἀ. ταραχή· ἀνησυχία· τὸ ἐκ φόβου τρέμειν· ἐλλ. — χαλεδζάν-ι-κάλπ ταραχή, παλμὸς τῆς καρδίας.
χαλβᾶς χελζονιγέτ, οὐ. ἀ. σπειρασις· ἐλιγμός.
χαλβᾶς χάλτ, οὐ. ἀ. μῆγμα· τὸ ἀναμιγνύειν· τὸ συγχέειν· τὸ ἀπρεπῶς φέρεσθαι· ἰ. — χάλτ ἐτ. ἀναμιγνύειν· συγχέειν.
χαλβᾶς χάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκβάλλειν· τὸ διώκειν· τὸ παύειν (ἀπὸ τῆς θέσεως).
χαλβᾶς χούλ, οὐ. ἀ. διαζύγιον.
χαλβᾶς χηλάτ, οὐ. ἀ. ἐσθὴς τιμητική.
χαλβᾶς χαλέφ, οὐ. ἀ. διάδοχος· ἰ — νὰ χαλέφ, ἐ. π. ἀνάξιος τῶν γονέων, διεφθαρμένος.
χαλβᾶς χούλφ, οὐ. ἀ. ἀθέτησις, ὑποσχέσεως.
χαλβᾶς χουλεφά, πλ. τοῦ κάλφ.
χαλβᾶς χάλκ, οὐ. ἀ. δημιουργεῖν· λαός· ὁ κόσμος.

χαλβᾶς χούλκ, οὐ. ἀ. φυσικόν, χαρακτήρ, φυσικὴ διάθεσις.
χαλβᾶς χηλκάτ, οὐ. ἀ. πλάσις· φυσικόν μέ — χηλκὰτ ἀλέμ, ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου.
χαλβᾶς χηλκή, ἐ. ἀ. φυσικός. [της.
χαλβᾶς χηλκηγέτ, οὐ. ἀ. φυσικό-
χαλβᾶς χηλκέ, οὐ. ἀ. προσβολή, διατάραξις· ζημία. [κενότης.
χαλβᾶς χούλουβδ, οὐ. ἀ. ἀεργία, χαλβᾶς χήλε, ἐ. ἀ. ἄεργος, κενός.
χαλβᾶς χαλβέτ, οὐ. ἀ. ἀπομόνωσις, τὸ ἀποσύρεσθαι τοῦ κόσμου· ἰδιαίτερον δωμάτιον.
χαλβᾶς χαλβέτ-χανέ, οὐ. π. ἐρημητήριον.
χαλβᾶς χαλβέττνισίν, οὐ. π. μοναχός, ἐρημίτης. [μοναξία.
χαλβᾶς χαλβέττνισίνλ, οὐ. π.
χαλβᾶς χουλούβ, οὐ. ἀ. αἰωνιότης.
χαλβᾶς χουλούς, οὐ. ἀ. ἀγνότης, ἀφέλεια· ἀφοσίωσις, φιλία εἰλικρινής· ἰ. — ὅρκ ἄρζ-ι-χουλοὺς ἐτ., παρέχειν τεκμήρια φιλίας.
χαλβᾶς χουλουσκιάρ, οὐ. π. φίλος εἰλικρινής.
χαλβᾶς χουλουσκιαρανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. φιλικός, -ῶς, εἰλικρινής, -ῶς. [εἰλικρίνεια.
χαλβᾶς χουλουσκιαρή, οὐ. π.
χαλβᾶς χουλουσιγέτ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια.

χαλβᾶς χαλλούκ, οὐ. ἀ. ἠθικός.
χαλβᾶς χηλί, ἐ. ἀ. κενός· ἄεργος.
χαλβᾶς χαλίζ, οὐ. ἀ. κόλπος, πορθμός· διώρυξ· λιμήν. [κρασις.
χαλβᾶς χαλίτ, οὐ. ἀ. μῖξις· σύγ-
χαλβᾶς χαλιτά, οὐ. ἀ. μῆγμα μετάλλων.
χαλβᾶς χαλιφέ, οὐ. ἀ. χαλίφης, διάδοχος τοῦ Μωάμεθ· ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος.
χαλβᾶς χαλίλ, οὐ. ἀ. φίλος στενός.
χαλβᾶς χαλιλέ, θ. τοῦ προηγ. σύζυγος (ἡ).
χαλβᾶς χουμάρ, οὐ. ἀ. καρηβαρία· κ. (μαχμουρλοῦκι).
χαλβᾶς χουμασί, ἐ.ἀ. λέξις μὲ πέντε βιβλικὰ γράμματα (γραμ.).
χαλβᾶς χούμπαρα, κ. κουμπαρά, οὐ. π. σαπὶρ πυρρόρους, βόμβα· σαπὶρα πηλίνη κενή, ἐν ᾗ τὰ παιδία ἐναποταμιεύουσι χρήματα.
χαλβᾶς χουμπαραζί, κ. κουμπαραζί, οὐ. τ. στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ.
χαλβᾶς χημχήμ, ἐ. τ. ὁ ὑπορρίνους λαλῶν.
χαλβᾶς χάμρ, οὐ.ἀ. οἶνος.
χαλβᾶς χάμς, ἐ. ἀ. πέντε.
χαλβᾶς χούμς, οὐ. ἀ. τὸ πέμπτον.
χαλβᾶς χαμσούν, ἐ.ἀ. πεντήκοντα.
χαλβᾶς χαμσέ, οὐ. ἀ. πέντε.
χαλβᾶς χαμούρ, οὐ. τ. ζύμη.

خواجه‌خاموشدڑ. ον. τ. ζυμωτής.
خواجه‌خاموش, ὲ. ἀ. σιωπηλός.
خیر خاموش, κ. χαμούρ, ον. ἀ. ζύμη, προζύμι.
خیرخیر خاموشاڑ, ὲ. τ. ἀζυμος — ον. τ. τὰ ἄζυμα (ἑορτὴ παρ' Ἑβραίοις).
خیر خاموشی, ον. ἀ. προζύμι.
خواجه خانه‌ز, ον. ἀ. διάβολος Σατανᾶς.
خواجه خاوندیاخ. ον. ἀ. ε΄ος ἀσθενείας τοῦ λαιμοῦ, κυνάγχη (παθ.).
خواجه خاوندجه, ον. ἀ. ἐρυθρορόδιτος.
خواجه خاوندچیر, ον. ἀ. ἐγχειρίδιον ἀκινάκης.
خواجه خاوندخاند [μειδιῶν.
خواجه خاوندای, ὲ. π. ὁ γελῶν· ὁ
خواجه خاوندیاخ, κ. خاوندیاخ, ον. ἀ. (ἐκ τοῦ ἑλλ. τάρρος.
خواجه خاوندخاند
خواجه خاوندی, ον. καὶ ἐπ. π. γέλως, μειδίαμα· γελῶν· εὐθυμος.
خواجه خاوندچیرلی, ὲ. π. εἰρωνικός.
خواجه خاوندلیخ, ον. ἀ. χορος.
خواجه خاوندرولیخ, ον. τ. γοιρωδίς· ῥυπαρότης.
خواجه خاوندیار, ον. π. βασιλεύς, κύριος. [Σουλτάνος.
خواجه خاوی, ἴδ. خوی.
خواجه خاپ, ον. π. ὕπνος, ὄνειρον.
خواجه خاپیکه, ον. π. κλίνη.
خواجه خاپتین, πλ. τοῦ ὀφθ.
خواجگان· خاپچیکه, πλ. τοῦ خواجه.

خواجه خاچلی, ον. π. τὸ εἶναι διδάσκαλον.
خواجه خاجه, ον. π. καθηγητής, διδάσκαλος· τίτλος τιμητικός.
خواجه خاچالیک, ον. τ. καθηγεσία.
خواجه خار, ὲ. π. εὐτελής, χαμερπής· ὁ τρώγων, ὁ πίνων — مرد خاردوم خار, ἀνθρωποράγος· — خون خوار, αἱμοβόρος.
خواجه خاربار, πλ. τοῦ خار.
خواجه خاربار, ον. καὶ ὲ. τ. σπάταλος· ἄσωτος.
خواجه خاربار, πλ. τοῦ خار.
خواجه خاست, μετ. καὶ ον. π. ὁ πολούμενος· ἐπιθυμία.
خواجه خاص, πλ. τοῦ خاص.
خواجه خای, ον. π. τράπεζα· δίσκος· — ἐν συνθ. ὲ. π. ὁ ἀναγιγνώσκων.
خواجه خاندی, ὲ. π. πεπαιδευμένος· προσκεκλημένος.
خواجه خانندی, ον. καὶ ὲ. π. ἀναγιγνώσκων· ἀοιδός, τραγῳδιστής.
خواه خاه, ὲ. καὶ ον. π. ὁ θέλων, ὁ ἐπιθυμῶν· ἐπιθυμία· —ی— خاه نه خاه, ἐκὼν ἄκων.
خواهر خاهر, ον. π. ἀδελφή.
خواهش خاهش, ον. π. ἐπιθυμία, εὐχή. [θυμῶν.
خواهشکر خواهشگر, ὲ. π. ὁ ἐπι-

خواهلق خاهلیق, ον. τ. ἐπιθυμία· εὐχή· — خیر خاهلیق, φιλία.
خوب خوب, ὲ. π. καλός, εὔμορφος· روی — خوب روی, ὡραῖος τὸ πρόσωπον.
خوپان خوپان, πλ. τοῦ προηγ.
خوپی خوپی, ον. π. ὡραιότης.
خوپیا خوپیا, ὲ. τ. βλάξ, κοῦφος.
خوپیاله خوپیاله, ον. τ. πίδημα· πόλλα πηδήματα.
خود خود, ἀντ. π. αὐτός· — ی — خودبه خود, αὐθορμήτως, οἰκοθεν.
خودبین خودبین, ον. καὶ ὲ. π. οἰηματίας· ἐγωϊστής. [σμός.
خودپسندی خودپسندی, ον. τ. ἐγωϊ-
خودپرست خودپرست خودپسند خودپسندی, ἴδ. خودپسند.
خور خور, ὲ. π. ὡς τὸ خوار خوار و خاور, ἥλιος.
خورا خورا, ξ. χορός.
خوراک خوراک, ον. τ. ἀστειότης, σκῶψις. [λακας.
خورتلاق خورتلاق, ον. τ. βρυκόλακας· خورتلامق, ῥ. τ. βρυκολακιάζειν. [ψή.
خورد خورد, ον. π. φαγητόν· τροφή.
خورده خورده, μετ. π. ὁ φαγών, ὁ πιών· — سال خورده پیر-ت-σάλ خوردە, γέρων (πολλὰ ἔτη φαγών) προβεβηκώς.
خورشید خورشید, ον. π. ἥλιος.

خورلامق خورولدامق, ῥ. τ. βογχάζειν. [σμός.
خورلدی خورولدی, ον. τ. βογχάσ-
خورلق خورلوق, ον. τ. χαμέρπεια.
خورلمق خورلمق, ῥ. τ. ἐξευτελίζειν· βογχίζειν. [χή.
خوره خوره, ξ. συναγωγὴ ἑβραίων.
خوریات خوریات, ον. τ. γοργάτης, ἀγοραῖος.
خوش خوش, ὲ. π. εὐάρεστος· — کلوخ خوشچه‌لتین, καλῶς ὥρισας· — خوش خوشومدی, παραβλέπειν.
خوشاب خوشاب, ον. π. χοσάφι.
خوشامد خوشامد, ον. καὶ ἐπ. π. κολακεία· χοῦς ἀμεδ καὶ ἐπ. π. καλῶς ὥρισας.
خوشبو خوشبو, ὲ. καὶ ἐπ. τ. καλός, ἐξαίρετος· کلاه — خوشبو کلاه, καπέλλο χαλινιζ, ὑγιαίνετε.
خوشحال خوشحال, ῥ. τ. εὐχαριστεῖσθαι.
خوشی خوشی, ον. τ. εὐχαρίστησις, εὐεξία. [τρόμος.
خوف خوف, ον. ἀ. φόβος, φρίκη.
خوفناک خوفناک, ὲ. π. ἔντρομος.
خولی خولی, ον. π. ὀνειροπόλος.
خون خون, ον. π. αἷμα. [λησις.
خونخوار خونخوار, ον. π. δάκρυ.
خونریز خونریز, ὲ. π. αἱματοφυρτος.
خونگار خونگار, ὲ. π. αἱμοβόρος.
خونی خونی, ὲ. π. ὁ χύνων αἷμα (αἱμοβόρος).

خوخ خوخ، ξ. χώνη, χῶνος.
خوخ خوخ، οὐ. π. χαρακτήρ, ἕξις.
خوخ خوخ‌چی، ε. τ. ἀγροῖκος.
خوخ خوخ‌چی‌لق، οὐ. τ. ἀγροικία.
خوخ خوخ‌یلانماق، ρ.τ. τὸ ἀποκτᾶν ἰδιοτροπίαν· πεισμώνειν.
خوخ خوخی، ε. τ. ἰδιότροπος, ἐλαττωματικός.
خیال خیالات، πλ. τοῦ προηγ.
خیالی خیالی، ε.ἐ.φανταστικός.
خیالی خیالی، οὐ. ἀ. φάσμα φοβερόν.
خیانت خیانت، οὐ. ἀ. ἀπιστία, προδοσία· — οὐ. καὶ ε. τ. ἄνθρωπος δόλιος· προδότης.
خیانت خیانت‌لق، οὐ. τ. ἀπιστία, προδοσία.
خیر خیر، ε. καὶ οὐ. ἀ. καλός, αἴσιος· ἀγαθοεργία· ای — خیر ὅλα, τί τρέχει; (εἶπε αἴσιον)· خیر ایله — خیر γκιορμέκ، ὠφελεῖσθαι· خیر — خیر δουά، εὐχή.

خیر خیر، μόρ. ἀρν. ἀ. οὐ, ὄχι· خیر خیر خیر ایشی، ε. π. καλοθελητής، εὐχέτης.
خیرسز خیرسز، ε. τ. οὐδενὸς ἄξιος، ἀχρεῖος، ἀγνώμων.
خیرسزلق خیرسزلق، οὐ. τ. ἀγνωμοσύνη.
خیرلو خیرلو، ε. τ. καλός، ὠφέλιμος، αἴσιος. |φωνεῖν.
خیرلاشمق خیرلاشمق، ρ. τ. συμ-
خیرات خیرات، πλ. τοῦ خیر καλὰ ἔργα· φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα.
خیرت خیرت، ἐν. τοῦ προηγ.
خیز خیز، οὐ.τ. ὁρμή, σφοδρότης.
خیزلو خیزلو، ε. τ. ὁρμητικός.
خیط خیط، οὐ. ἀ. νῆμα, κλωστή.
خیف خیف (خوف)، οὐ. ἀ. φόβος, τρόμος.
خیف خیف، ἐπιφ. ἀ. φεῦ! βαβαί!
خیلوط خیلوط، οὐ. ἀ. τὸ ὑποθέτειν.
خیلی خیلی، ε. καὶ ἐπ. τ. ἀρκούντως πολύ.
خیلیجه خیلیجه، ἐπ.τ.ἀρκούντως.
خیمه خیمه، οὐ. ἀ. σκηνή, πλ. خیام· — خیمه نشین — خیمه نشین، νομάς.

د

داستان داستان

دال دال، δέκατον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ὄγδοον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου· γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 4 καὶ προφέρεται ὡς τὸ γαλλικὸν d.
دا دا، οὐ. ἀ. νόσος· στενοχωρία.
داد داد، οὐ. ἀ. συνήθεια. ἐθισμοταξία.
داخل داخلی، οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. τὸ ἐσωτερικόν, ὁ εἰσερχόμενος.
داخلا داخلین، ἐπ. ἀ. ἐσωτερικῶς· ἐσωθι.
داخلی داخلی، ε. ἀ. ἐσωτερικός.
داخلیه داخلیه، θ. καὶ πλ. τοῦ προηγ. τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν· ناظر — داخلیه نظری، ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.
داد داد، οὐ. π. δικαιοσύνη· δῶρον· δόσις· فریاد و — داد-وفریاد، τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν δικαιοσύνην, τὴν βοήθειαν.
داد داد، ἀντὶ ططه τάτ، οὐ. τ. γεῦσις.
دادا دادا، οὐ. π. τιθήνη, παιδοτρόφος.
دادر دادر، οὐ. π. ἀδελφός.

دادگاه دادگاه، ρ. τ. γεύεσθαι· δελεάζεσθαι.
دده دده، τὸ. ἰατ.
دار دار، ε. π. (ἐν συνθ. = οὖρος· — مرمر دار، περίδοξος· — سر عسکر دار، ἀρχηγὸς στρατοῦ.
دار دار، οὐ. ἀ. οἰκία· πόλις· χώρα· κόσμος· ظلّ السلطان — دار-ظل-سلطانات، πρωτεύουσα· قفقاسیا — دار-ظل-سفاکا، ὀρφανοτροφεῖον.
دار دار، οὐ. π. ξύλον· δένδρον· ὑποστάτης· تعلیق — دار آغاجی، ἀγχόνη. ا—ح ضرب دار ἐπικρεμᾶν.
دارا دارا، οὐ. π. βασιλεύς.
دارا دارا، ξ. ἀπόβαρον. [πεια.
دارات دارات، οὐ. π. μεγαλοπρέ-
دارغین دارغین، ε. π. θυμωμένος.
دارو-دار-وگیر دار-و-گیر، οὐ. π. πόλεμος، μάχη.
دارایی دارایی، οὐ. ἀ. δυϊκ. τοῦ دار، αἱ δύο κατοικίαι، ἡ παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα ζωή.
داستان داستان، οὐ. π. μῦθος· διήγημα.

دای δάϊ, μόρ. τ. δηλοῦν ταὐτότητα· —ὁμ καρινδάϊ, ἀδελφός· —ὁμ ἀρχαδάϊ, ἑταῖρος.

دای δαΐ (ὀθεσ), ἐ. ἀ. ὁ προσκαλῶν (εἰς προσευχήν).

دای δαΐ (ὀθεσ), ἐ. ἀ. ὁ καλῶν εἰς κρίσιν, ἐγκαλῶν· ὁδεόμενος, ὁ ἱκετεύων ὑπὲρ ἄλλου.

دایه δαΐέ, ἐ. ἀ. θ. τῶν προηγ. — οὐ. ἀ. αἰτία· ἐπιθυμία.

دَی δάγ, οὐ. π. σημεῖον, στίγμα, καυτηρίασις διὰ σιδήρου· ὁμρ ς — δάγ-ι-δερούν, ὁλπῖς ἐνδόμυχος. (μα, θλῖψιν.

دالغا δαγδάρ, ἐ.π. ὁ φέρων στίγματα· دالغالی δαγλαμάϊ, ῥ. τ. πληγώνειν· καυτηριάζειν.

دای δαῤῥ (ῥδφ), ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρούων, ἀπομακρύνων.

دای δαῤῥάϊ, θ. τοῦ προηγ.

دال δάλ, οὐ. τ. κλάδος, κλῶνος.

دالغالی δαλχαβούκ, οὐ. τ. παράστασις· ἀστειολόγος.

دال δάλλ (ττλλ), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ δηλῶν· ἀποδεικνύων· ὁδηγῶν.

دالغالی δαλλαγμάκ, ῥ. τ διακλαδίζεσθαι.

دالی δαλλή, ἐ. τ. πολύκλαδος.

دال δαλί, οὐ. τ. βάχις.

دام δάμ, οὐ. τ. στέγη, ῖδ. طام.

دام δάμ, οὐ. π. παγίς, δίκτυον· قورمق — δάμ κουρμάκ, στήνειν παγίδα.

دامان δαμάδ, οὐ. π. γαμβρός (ἐπὶ θυγατρί). [ὑπωρεία.

دامن δαμέν, οὐ. π. κράσπεδον·

دامه δάμα, οὐ. τ. δάμα (τὸ γνωστὸν παιγνίδιον).

دامغلق δαμαγλήκ, οὐ. τ. ζύμη· αἰτία· γένος.

دامن δαμέν, οὐ. π. κράσπεδον.

دامنسز δαμενσούς, οὐ. π. ὁ φιλῶν κράσπεδον.

دان δάν, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ γενώσκων· γνωρίζων· ὁ κρατῶν τε — دان کادەرلی δάν, ὁ γιγνώσκων τὴν ἀξίαν τινός.

دانا δανά, ἐ. καὶ οὐ. π. σοφός, πεπαιδευμένος. [δεία.

دانایی δαναγί, οὐ. π. σοφία, παι-

دانش δανίς, οὐ. π. παιδεία· ἐπιστήμη. — دانش ایله ینڭزیمیه-ن-δανίς, ἀκαδημία. [λεύεσθαι.

دانشمق δανηβμάκ, ῥ. τ. συμβουδανشمند δανισμένδ, ἐ. π. πεπαιδευμένος. [βλάξ.

دانغالاق δανγαλάκ, ἐ. τ. ἠλίθιος,

دانه δανέ, οὐ. π. σπόρος· κομμάτιον· πυρήν.

دانه دانه δανὲ δανέ, ἐπ. τ. ἓν πρὸς ἕν· λεπτομερῶς.

دانه δανά, οὐ. τ. μόσχος (ζ.).

دانه لمك δανελεμέκ, ῥ. τ. συσπείρειν.

دانه لو δανελί, ἐ. τ. κοκκώδης, σπειρωτός.

دباغت δαβάῤ, οὐ. τ. ζῶν· πρόβατον.

دباغ δαβίῤ, οὐ. π. δικαστής, διοικητής, ἡγεμών, μοναρχης· θεός.

دبدبه δαβεραγέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός, -ῶς.

دبدبلنمق δαβεραγμάκ, ῥ. τ. κινεῖσθαι, ἐνεργεῖν, ἀμύνεσθαι.

دبدبه δαβεῤί, οὐ. π. τὸ βασιλεύειν. [δερκής.

دقیق δαχή, ἐ. ἀ. ἐπιδεξιος· ὀξυδاغ δάῤ, ἐ. καὶ οὐ. ὀ. ἀορῶν· ἀναφερόμενος· κυκλοτερής.

دائره δαῖρέ, οὐ. ἀ. κύκλος· δωμάτια· γραφεῖα· τμῆμα· نصف — νισῆρ δαῖρέ, ἡμικύκλιον.

دائم δαΐμ (μῖμ), ἐ. ἀ. συνεχής, διηνεκής, μόνιμος. [αἰωνίως.

دائما δαΐμά, ἐπ. ἀ. πάντοτε,

دائم δαΐμέ, θ. دائ. [μονιμότης.

دائملك δαΐμλήκ, οὐ. τ. διάρκεια,

دائمیت δαΐμιγέτ, οὐ. ἀ. διάρκεια· αἰωνιότης. [νειστής.

داير δαΐν (ὀθ δαΐν), οὐ. ἀ. δαدایه δαγέ, οὐ. π. τροφός· τίτθη.

دای δαΐ, οὐ. τ. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος· —ای καπاک δαΐ, κρυπαδب δούπ, οὐ. ἀ. ἄρκτος. [στής.

دپه δεπάγ, κ. ταπάκ, οὐ. ἀ. βυρσοδέψης.

دپه جی δεπαγγέλ, οὐ.ἀ. ἐπάγγελμα τοῦ βυρσοδέψου.

دپه لمك δεπαγγελμέκ, οὐ.ἀ. π. βυρσοδέψειον. [πεια.

دپه δεπδεπέ, οὐ. ἀ. μεγαλοπρεπδپه لمك δεπδεπέλού, ἐ. τ πομπώδης· πολυτελής. [κιμωλία.

دپسو δεπσούρ, οὐ. τ. κρητίς.

دپو δεπόύ, ξ.ἀποθήκη. [τεῖν.

دپه لمك δεπελεμέκ, ῥ. τ καταπατدپه لمك δεπελεγμέκ, ῥ. τ. καταπατεῖσθαι. [νεῖν.

دپرتمك δεπρετμέκ, ῥ. τ. μετακιδپرشدرمك δεπρεβδιρμέκ, ῥ. τ. ἀνακινεῖν· ποιεῖν ἐρίζειν.

دپرمك δεπρεμέκ, ῥ.τ. κινεῖσθαι·

دپلوم διπλόμ καὶ [παράττεσθαι.

دپلوما δίπλομα, οὐ. τ. δίπλωμα.

دپلومات διπλομάτ καὶ [μάτης.

دپلوماط διπλομάτ, οὐ. τ. διπλωδپه δεπέ, οὐ. τ. ἀκρώρεια, κορυφή, λόφος.

دپه لی δεπελή, ἐ. τ. λοφωτός, ὁ ἔχων κορυφήν.

دپه لمك δεπελεμέκ, ῥ. τ. κτυπᾶν κατὰ κέφαλα· καταπατεῖν.

دپرمك δεπρεμέκ, ῥ. τ. τρέμειν, φρικιᾶν.

دپرم δεπρεμέ, οὐ. τ. τρόμος.

دپرش δεπρεσέ, οὐ. τ. τρόμος.

دپدی δεπδεμέκ, ῥ. τ. ξαίνειν ὡς μαλλίον, ἀναλύειν. [τομός.

دجله δίτσλε, ὄν. κύρ. Τίγρις (ποدخالت δεχαλέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι, ἐπεμβαίνειν.

δερμ δουγχάν, ού. ἀ. καπνός· ἀτμός· νικοτιανή.
δερμ δουγτέρ, ού. ἀ. θυγάτηρ.
δερμ δουγτερί, ού. π. παρθενία.
δερμ δέλλακ (ελλ), ού. ἀ. τ. ὑπηρέτης λουτρῶνος. |μιξις.
δερμ δάχλ, ού. ἀ. ἐπέμβασις· ἀναδερμ δουχούλ, ού. ἀ. τὸ εἰσέρχεσθαι· ἡ μετὰ γυναικὸς σχέσις· πρόσοδος· ἔναρξις.
δερμ δουχουλιγέ, ού. ἀ. τέλος ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς.
δερ δαχή, συνδ. τ. καὶ, προσέτι.
δερ δεδέ, ού. τ. πάππος· τίτλος διδόμενος τοῖς δερβίσαις.
δερ δέρ, ού. π. πύλη· Θύρα — δὲρ-ι-σααδέτ, πύλη τῆς εὐδαιμονίας, Κωνσταντινούπολις.
δερ δέρ, πρ. π. ἐν· ἐντός· κατὰ· περί.
δερ δερ, ἀντ. χ, ού. τ. ἑαυτός.
δερ δούρρ, ού. ἀ. μαργαρίτης· πλοῦτος. |μαζος.
δερ δουρρέρ.
δερ διραζ, έ. καὶ ού. π. μακρός· μῆκος.
δερ δράμ, ξ. δράμα.
δερ διραγέτ, ού. ἀ. περίνοια· ἱκανότης. |νους.
δερ διραγετκιάρ, έ. π. περίνοια.
δερ δερπάρ, ού. π. (μονάρ ἐκ) καθέδρα, αὐλή.
δερ δερπάν, ού. π. θυρωρός.
δερ δερπένδ, ού. π. στενὸν πέρασμα.
δερ δερπενδζί, ού. π. φύλαξ στενῶν.
δερ δερπί, έπ. π. ἐνώπιον, ἐπὶ παρουσίᾳ. |ρες.
δερ δέρτ, έ. ἀριθμ. τ. τέσσαρες.
δερ δέρζ, ού. ἀ. τὸ ἁπλόϊνον· τὸ εἰσάγειν· καταχωρίζειν τι.
δερ δερτδάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
δερ δερεδζέ, ού. ἀ. βαθμὶς κλιμακος· βαθμός.
δερ δερ δερεδζί δερεδζέ, έπ. τ. βαθμηδόν.
δερ δεράχτ, ού. π. δένδρον.
δερ δέρδ, ού. π. λύπη, ἀλγηδών, μέριμνα. |σμος.
δερ δηρδήρ, ού. π. μουσικοποιΐα.
δερ δερδέστ, έ. π. ὑποδείκτης· ὁ — δερδέστ ἐτ. συλλαμβάνειν.
δερ δερδζίζ, έ. τ. ἀμέριμνος.
δερ δερδζέζ καὶ δερδζέζ δερδζέζ καὶ δερδζέζ δερδζέζ καὶ δερδζέζ

دستار دستار، ون. π. κίδαρις, κ. σαρίκι.
دستان دستان، ون.ά. ἱστορία· μῦθος· δόλος, πανουργία.
دستر دستر، ون. π. πρωΐ.
دستر دستر ایلمك، ρ. τ. πρωΐζειν.
دستك دستك، ون. τ. στήριγμα.
دستكار دستكار، ون.π. τεχνίτης· ἐργόχειρον.
دستكاه دستكاه، κ.τεχناه.ون.π. ἐργοστάσιον· ὑφαντήριον.
دستكير دستكير، ون. π. ὁ ὀρέγων τινὶ τὴν χεῖρα· ἀρωγός, προστάτης.
دستكيرى دستكيرى، ون. π. καὶ
دستكيرلك دستكيرلكى، ون. τ. βοήθεια· ἀρωγή.
دستور دستور، ون. ά. ὑπουργός, βεζίρης· ἀδεια· العمل — دستور ولا عمل، ὑπόδειγμα, τύπος.
دستور دستور، ون. π. κανών· κώδηξ.
دستور دستور دستور، μὲ τὴν ἄδειάν σας.
دسته دسته، ون. π. δέσμη, δωδεκάς· — — دسته دسته، κατὰ δεσμίδας.
دسى دستى، ون. π. στάμνος.
دشمن دشمن-یار، ون. π. φίλος, βοηθός.
دسيسه دسيسه، ون. ά. στρατήγημα, ἀπάτη, δόλος.

دشمن دشمن، ون. π. ἐχθρός.
دشمانه دشمانه‌لك، ون.τ. ἐχθρα-μός.
دشوار دشوار، ε. π. δυσχερής.
دعا دعا، ον. ά. παράκλησις· εὐχή· — یا رب دعا، εὐλογία· — یا بد دعا، κατάρα.
دعاجى دعاجى، ον. τ. ὁ εὐ,ὁμενος.
دعامه دعامه، ον. ά. στήριγμα· στύλος.
دعاوجى دعاوجى، ον.π.εὐχέτης.
دعاوه دعاوه، ον. ά. στήριγμα.
دعوى دعوى، πλ. τοῦ دعوا.
دعوا دعوا یه دعوا، ον. ά. δίκη· ἔρις· ἀπαίτησις· ا — دعوا ایت.، ἐνάγειν. [κατήγορος.
دعواجى دعواجى، ον. τ. ὁ ἐνάγων,
دعوات دعوات، πλ. τοῦ ἐπ.
دعوت دعوت، ον. ά. πρόσκλησις.
دعوتلى دعوتلى، ε.τ.προσκεκλη-دعوه دعوه، ον. ά. ταραχὴ πνεύματος· μέριμνα.
دف دف، ον.π. κροταλοτύμπανον.
دفتر دفتر، ον. ά. κατάστιχον· κατάλογος· دفتر — دفترخانه، τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους.
دفترخانه دفترخانه، ον. π. τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους.
دفتردار دفتردار، ον. π. οἰκονομικὸς ἔφορος ἐν τῇ νομαρχίᾳ.
دفع دفع، ον.ά. τὸ ἀπομακρύνειν.
دفعات دفعات، πλ. τοῦ دفعه.

دفعه دفعه، ον. ά. ὁρμή.
دفعه دفعه، ον. ά. ὁρμή.
دفع دفع، ον. ά. τὸ ἐνταριάζειν.
دفه دفه، ον. τ. δάρνη.
دفه دفه، ον. ά. θησαυρὸς παρακεχωσμένος.
دقيق دقيق، πλ. τοῦ دقه.
دقت دقت، ον. ά. προσοχή, ἀκρίβεια.
دقيق دقيق، ε. ά. λεπτός, δυσνόητος· — ον. ά. ἄλευρον.
دقيقه دقيقه، θ. τοῦ προηγ.
دقيقه دقيقه، ον.ά. λεπτὸν τῆς ὥρας).
دك دك، ον. π. σύγκρουσις.
دك دك، ον. π. ἄχρις, ἕως.
دكان دكان، ον.ά. ἐργαστήριον.
دكجى دكجى، ον. τ. ἐργαστηριάρχης.
دكر دكر، γ' ἐν. πρ. τοῦ τ. ρ. دكل، ἀξίζει — ον. τ. ἀξία.
دمكرى دمكرى، ον. τ. μύλος· — طاشى دمكرى، μυλόπετρα. [λωθρός.
دمدمكرى دمدمكرى، ον. τ. μυ-دمكرى دمكرى، ε. τ. στρογγύλος τετράγωνος.
دنز دنز، ον. τ. θάλασσα.
دنزلى دنزلى، ε. τ. θαλασσινός· ναυτικός.
دنكى دنكى، ον. τ. ἀν-αλλαγή.
دمدمكرى دمدمكرى، ρ. τ. ἀν-ταλλάσσειν.
دلاك دلاكى، ον. τ. ἀλλάσ-σεσθαι. [σειν.
دلاكلامق دلاكلامق، ρ. τ. ἀλλάσ-دلاكى دلاكى، ον. τ. ἀλλαγή.
دلى دلى، ρ. τ. δὲν εἶναι· — μόρ. ἀρνητ. οὐ, οὐ μόνον.
دلك دلك، ρ. τ. φυτεύε-σθαι· στήνεσθαι.
دلك دلك، καὶ
دلكلامق دلكلامق، ρ. τ. ἀκούειν· προσέχειν· ὑπακούειν.
دلمدلك دلمدلك، ρ.τ. ποιεῖν ἀναπαύεσθαι. [σθαι.
دلنك دلنك، ρ. τ. ἀναπαύε-دلكى دلكى، ε. τ. ἑστημένος, ὄρθιος· طاش — دلكى تاش، ὀβελίσκος.
دلكلامق دلكلامق، ρ. τ. ἀξίζειν, ἐγγίζειν· — دكر ايله دلكلامق، βασκαίνεσθαι.
دلكلامق دلكلامق، ρ.τ. φυτεύειν, πηγνύειν· ἀναπετάννυναι.
دلكى دلكى، ρ.τ. (οὐδ.) παύειν.
دلكى دلكى، ἐπ. τ. μόλις.
دلكنى دلكنى، ον. τ. ῥάβδος· ῥαβδισμός.
دلكلامق دلكلامق، ρ. τ. δοκιμάζειν.
دلكجى دلكجى، ον. τ. φυτευτής.
دلكن دلكن، ἐπ. τ. ἕως· μέχρι.
دل دل، ον.τ. γλῶσσα· ἀκροωτή-ριον· τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν.
دل دل، ον. π. καρδία.
دلاك دلاكى، ον. ά. βαλανεύς.

δεησάζ, έ. και οὐ. π. ρόλος· σύντροφος.
δεησάζι, οὐ. π. φιλία.
δεμ δέμ, οὐ. ἀ. δάκρυ.
δεμο δουμού, πλ. τοῦ προηγ.
δεμο δεμεδί, έ. ἀ. αἱματώδης· αἱματώδους κράσεως.
δεμιρ δεμίρ και δεμίρ τιμούρ, οὐ. π. σίδηρος, ἄγκυρα. [γός.
δεμιρζι δεμιρζί, οὐ. τ. σιδηρουρ-
δεμιρλεμέκ δεμιρλεμέκ, ρ. τ. ἀγκυροβολεῖν.
δεμιρλεμού δεμιρλού, έ. π. σιδηροῦς· ἠγκυροβολημένος. [γου.
δεμιν δέμιν. ἐπ. τ. ἤδη, πρὸ ὀλίγου ἂν ἤ δέν, μόρ. τ. ἐκ, ἀπό.
δεπού δεναέτ, οὐ. ἀ. εὐτέλεια· σμικρότης. [νιον.
δεπέ δενπελέκ, οὐ. τ. τυμπάδεπεδέ δενδάν, οὐ. π. ὄδους.
δεπεδέ δενδανέ, οὐ. και έ. τ. ὀδοντοειδής· ἐπαλξις.
δέν δένκ, οὐ. τ. δέμα ἐμπιρευμάτων· ἰσορροπία.
δεγκλέ δενκλεμέκ, ρ. τ. δένειν εἰς δέματα· φέρειν εἰς ἰσορροπίαν.
δεβέ δενέ, οὐ. ἀ. ταπεινός, ἀγενής.
δουνιά δουνιά, οὐ. ἀ. κόσμος, ἡ παροῦσα ζωή· ὁ νῦν αἰών (ἐποχή)· — δι γενί δουνιά, ἡ Ἀμερική.

τὴν καρδίαν· ἐπαγωγός.
δελορμέκ δελορμεκ, τὸ. δέλορμεκ.
δελί δελί, έ. και οὐ. τ. παράφρων.
δελερμέκ δελερμέκ, ρ. τ. παραφρονεῖν.
δελεμέκ δελεμέκ, ρ. τ. ζητεῖν, ἐπιθυμεῖν. [νεανίας.
δελικανλί δελί-κανλί, οὐ. τ. νέος,
δελίκ δελίκ, οὐ. τ. ὀπή, τρύπα.
δελίκλι δελίκλι, οὐ. τ. τρέλλα.
δελίζ δελιζέ, έ. και έπ. τ. ὀλίγον τρελλός· ἀφρόνως.
δελκάρ δελικλού, έ. τ. διάτρητος.
δελή δελήλ (δελλή), οὐ. ἀ. ἀπόδειξις, ἐπιχείρημα· ὁδηγός.
δελιλί δελιλίκι, οὐ. τ. παραφροσύνη.
δελίμ δίλιμ, τὸ. δλ. [σύνη.
δεμ δέμ, οὐ. ἀ. αἷμα. [στιγμή.
δεμ δέμ, οὐ. π. πνοή, ἀναπνοή·
δεμ δούμ, οὐ. π. ἄκρα, ὀρά.
δεμεμ δεμεμπαδέμ, ἐπ. π. ἐνίοτε.
δεμεμ δεμπαδέμ, ἐπ. π. πᾶσαν στιγμήν.
δεμέ δεμέμ, οὐ. ἀ. μυελός, ἐγκέφαλος· κρίσις.
δεπεστέ δεμπεστέ, έ. π. πνευστιῶν· ἄφωνος· ἄλαλος. [λον.
δουμπελέκ δουμπελέκ, οὐ. τ. κύμβαδεμέτ δεμέτ, οὐ. τ. δέμα, δεσμός.
δεμεμέ δεμεμέ, οὐ. ἀ. τὸ ὁμιλεῖν ὀργίλως· τὸ καταστρέφειν· τὸ κολλᾶν. [εἰς δεσμίδας.
δεμεστλεμέκ δεμεστλεμέκ, ρ. τ. δένειν

δίλλ διλάλ και διλάλ, οὐ. ἀ. ἑρωτοτρόπος. [σίτης.
δίλλ διλλάλ, οὐ. ἀ. ὁδηγός· μεδίλλ διλλάλ. οὐ. ἀ. δημόσιος κῆρυξ.
δίλλ διλλαλέτ, οὐ. ἀ. ἀπόδειξις· τὸ ὁδηγεῖν· τὸ τοῦ κήρυκος ἢ μεσίτου ἔργον. [μεσίτου.
δίλλ διλαλιγέ, οὐ. ἀ. ἀμοιβή,
δίλλ διλ-αβέρ, έ. π. γενναῖος, ἀνδρεῖος· ὡραῖος.
δίλλ δελ-αβερί, οὐ. π. γεννατότης· ὡραιότης.
δίλλ δελαγί, πλ. τοῦ δλλ.
δίλλ διλπαζ, ε. π. εὐγλωττος· πολύλογος.
δίλλ διλπαζλήκ, οὐ. τ. καὶ
δίλλ διλπαζί, οὐ. π. εὐγλωττία· πολυλογία. [κάρδιος.
δίλ διλπέρ, έ. π. ὡραῖος, θελξιδίλπεστέ, έ. π. ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τι.
δίλ διλ-πεζίρ, έ. π. εὐάρεστος· ἀρέσκων (τῇ καρδίᾳ).
δίλ δουλπένδ, οὐ. π. μουσελίνα, τουλπάνι.
δίλπ διλπεσένδ, έ. π. ὡραῖος, θελξικάρδιος.
δίλτ διλτένκ, έ. π. ἐστενοχωρημένος. [κάρδιος.
δίλχ διλχηράξ, έ. π. σπαραξιδίλχ διλχάχ, έ. και οὐ. π. ἐπιθυμητός· ἐπιθυμία· ἀρέσκεια.
δίλχό διλχό, έ. π. φαιδρός, εὔθυμος. [ρωμένος.
δλλάδ διλδάρ, έ. π. ἀνδρεῖος· ἐνδιλφουτά, έ. και οὐ. π. θελξικάρδιος· ὁ κατέχων τὴν καρδίαν.
δλσζ διλσήζ, έ. π. ἄφωνος, βωβός.
δλσλά διλσάδ, έ. π. περιχαρής.
δλσκτδ διλάικστέ, έ. π. ἀλγῶν τὴν καρδίαν· δυσηρεστημένος.
δφρζ διλφιρούζ, έ. τ. ὁ τέρπων τὴν καρδίαν· παρήγορος.
δφχλ διλφερίκ, έ. π. ὁ ἀπατῶν τὴν καρδίαν· χαρίεις.
δλκ δέλκ, οὐ. ἀ. ἔντριξις.
δλκ διλέκ, οὐ. τ. ἐπιθυμία· αἴδλκσ διλκέξ και [τησις.
δλκσ διλκιρουσά, έ. π. τερπνός, ἀνοικτόκαρδος· ὡραῖος.
δλκρ διλκίρ, έ. π. λυπηρός· λυπημένος.
δλμλ διλλεμέκ, ρ. τ. ὁμιλεῖν· πληροφορεῖσθαι ἀμοιβαίως.
δλλδ διλλεφμέκ, ρ. τ. δίδειν ἀφορμὴν εἰς τὸ κακολογεῖσθαι.
δλ διλλί, έ. τ. ὁ ἔχων γλῶσσαν, γλωσσᾶς. [ρέτα.
δλ διλίμ, οὐ. τ. λεπτὸν τμῆμα·
δλκ δελκέκ, ρ. τ. διατρυπᾶν.
δλ δελκέ, οὐ. τ. διάτρυσις.
δλνσζ διλνιάϊν, έ. π. χαρίεις.
δλπλ δελπεμέκ, ρ. τ. τρυποῦσθαι.
δλπλ διλεμέκ, ρ. τ. ἐπαιτεῖν.
δλνβζ διλνουβάζ, έ. π. ὁ θωπεύων

دود دوبْ. ἰδ. دود.
دودك دودهك. ἰδ. دودك.
دودى دودهكى. ὁ, ἡ. κοσμικός.
دودى دوبْ, ἐ. ἀριθμ. π. δύο.
دوا دهٔ, οὐ. ἀ. ἰατρικόν, φάρμακον. [φόμενος.
دوادهٔ (دود), ἐ. ἀ. ὁ στρι-
دوادهٔ دهٔ, ἐ. ἀ. περιοδικός.
دوادهٔ دهٔ, οὐ. ἀ. διάρκεια· ἐπιμονή· προσπάθεια.
دوامسز دهٔمسز, ἐ. π. ὁ μὴ ἐξακολουθῶν, ἀστοθής.
دوامسزلق دهٔمسزلق, οὐ. τ. ἀστάθεια· ἔλλειψις ἐπιμονῆς.
دواملى دهٔملى, ἐ. π. ἐξακολουθητικός· ἐπίμονος· καρτερικός.
دواهى دهٔخى, πλ. τοῦ واهه.
دوار دهٔر, πλ. τοῦ وار.
دوارى دهٔپارى, ἐπ. π. δίς.
دوارى دهٔپارى, οὐ. τ. πανουργία· ἀπάτη.
دوارى دهٔپارهٔخى, ἐ. τ. ἀπατεών. δόλιος.
دوارى دهٔپهٔ, οὐ. τ. γεφυροσκάφιον· ῥάπωμα.
دوت دهٔت καί
دود دهٔد, οὐ. τ.. καὶ دوت τοῦτ, οὐ. ἀ., καὶ دود τοῦδ, οὐ. π. συκάμινον.
دودا دهٔتسهٔر, ἐ. π. περιπεσών.
دودر دهٔخر, οὐ. π. παρθένος.
دود دهٔد, οὐ. ἀ. σκώληξ.
دود دهٔد, οὐ. π. καπνός.

دود دهٔد, τὸ. τοῦ .
دودك دهٔدهٔك. ἰδ. دودك .
دودك دهٔدهٔك. ὁ, ἡ. κοσμικός.
دودك دهٔدهٔكى, οὐ. τ. κόλλος, φλογέρα· gilb — دودهٔكى تسالماك, παίζειν κόλλον.
دودكجى دهٔدهٔكتسى, οὐ. τ. κόλλητής.
دومان دهٔمان, οὐ. π. οἰκογένεια· φυλή· δυνασταία.
دومان دهٔمان, οὐ. τ. κυρία (παρ' Ἀρμενίοις).
دومان دهٔمان, ἐπ. π. ἀνὰ δύο.
دومان دهٔمپر, οὐ. ἀ. κύκλος, περίοδος· μεταβίβασις.
دومان دهٔمپر, οὐ. καὶ ἐπ. π. μεγακρυσμένος· μακράν.
دومان دهٔمپران, κ. دهٔمپرهٔن, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ دومان دهٔمپر, κίνησις, περιστροφή. ἐποχή. [σμος.
دومان دهٔمپران, οὐ. π. τύχη, κόσμος.
دومانجى دهٔمپرنجى, ἐ. π. ὁ τὰ μακρὰν σκεπτόμενος, ὀξυδερκής.
دومان دهٔمپرن, οὐ. π. τηλεσκόπιον — ἐ. π. ὀξυδερκής.
دومك دهٔمك, ῥ. τ. ὠθεῖν· κινεῖν. [τραμμένος.
دمش دهٔمش, μετ. τ. ἀνατεθραμμένος.
دمش دهٔمش, μετ. τ. δεδιπλωμένος. [πεσθαι..
دمك دهٔمك, ῥ. τ. ἀνατρέπεσθαι.
دمك دهٔمك, ῥ. τ. διπλόνεσθαι. [τυλίσσειν.
دمك دهٔمك, ῥ. τ. διπλόνειν·

دوشمك دهٔشمك, οὐ. τ. πτυχή.
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. διπλοῦν δουζελتمك, ῥ. τ. τακτοποιεῖν, διευθετεῖν· ἐπανορθοῦν.
دوشمك دهٔشمك, ἐ. τ. ὁμαλός· ἰσόπεδος.
دوشمك دهٔشمك, ἐπ. τ. ἴσια, εἰλικρινῶς· ἀρκετὰ ἴσια.
دوشمك دهٔشمك, οὐ. π. ἄδης· παγίς· πόνος.
دوشمكجون دهٔشمكجون, οὐ. καὶ ἐ. π. ψιμμύθιον· τακτοποιημένος.
دوشمكجون دهٔشمكجون, οὐ. τ. τακτοποίησις· παχύτης.
دوشمكلى دهٔشمكلى, ἐ. τ. ἀδιόρθωτος.
دوشمكلى دهٔشمكلى, ἰδ. دوشمكلى .
دوشمكلمك دهٔشمكلمك, ῥ. τ. τακτοποιεῖσθαι.
دوشمكلمك دهٔشمكلمك, ῥ. τ. τακτοποιεῖν, διευθετεῖν.
دوشمه دهٔشمه, ἐ. καὶ οὐ. τ. ψευδής, κίβδηλος.
دوشمه دهٔشمه, οὐ. τ. τάξις, στολισμός· ἀναλογία.
دوشمه دهٔشمه, ῥ. τ. καλλωπίζεσθαι.
دوشمه دهٔشمه, οὐ. τ. δωδεκάς.
دوست دهٔست, οὐ. π. φίλος.
دوستانه دهٔستانه, ἐπ. π. καὶ
دوستجه دهٔستجه, ἐπ. τ. φιλικῶς.
دوستر دهٔستر, ἐ. καὶ ἐπ. π. φίλος· ἀρσειωμένος· φιλικῶς.
دوستلاشمق دهٔستلاشمق, ῥ. τ. συμφιλιοῦσθαι.

دوستلوك دهٔستلوك, οὐ. τ. καὶ دوستى دهٔستى, οὐ. π. φιλία.
دوش دهٔش, οὐ. καὶ ἐπ. π. ὄμως· ὄνειρον· συνάντησις· χθὲς τὴν νύκτα· gece — دوش گجه, ὀνειρώττειν· παθαίνειν ἀκούσιον νυκτερινὴν ἐκσπερμάτωσιν
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. στρώνειν δάπεδον· ἐπιπλόνειν.
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. συλλέγειν δι' ἄλλου. [λέγειν.
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. συλ-
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. ἀφίνειν νὰ πέσῃ· — gecge تصو دوشمك, ἀποβάλλειν· ἐκτιτρώσκειν.
دوشمه دهٔشمه, οὐ. τ. ῥίψις· ῥίψιμον — gecge تصو دوشمه, κλίνη.
دوشو دهٔشو, οὐ. τ. στρῶμα·
دوشكون دهٔشكون, ἐ. τ. ἐκπτωτος· ὑποτετιμημένος.
دوشمه دهٔشمه, ῥ. τ. πίπτειν· λαμβάνειν χώραν· μεταφορ. ἀνήκειν, προσήκειν.
دوشنه دهٔشنه, οὐ. π. δευτέρα (τῆς ἑβδομάδος). [πτεσθαι.
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. σκέ-
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. ἐξαπλοῦσθαι κατὰ γῆς· τὸ εἶναι ἐσπαρμένον.
دوشمك دهٔشمك, ῥ. τ. ἁπλόνειν, στρώνειν· διασκευάζειν.

დიკ

დიკ დიდ, ბრ. დიდ-ის, პლ. დიდ-ები, ნათ. დიდ-ის, ვით. დიდ-ით, ბრ. დიდ-ად, ნად. დიდ-ისა, ვით. დიდ-ითა, ბრ. დიდ-ადა, ნად. დიდ-ისაჲ, ვით. დიდ-ითაჲ, ბრ. დიდ-ადაჲ

διδύω διριλεττμένως, ρ. τ. ζωογονέω. |ζωή.
διδύω διριλήχης, οὐ. τ. ζωή, τρόπος
διδύω διριλιμένως, ρ. τ. ζωογονέσθαι: συνέρχεσθαι εἰς ἑαυτόν.
διέρχω διρεμένως, ρ. τ. συσρίγγεσθαι: ἀνθίστασθαι.
διρά διρί, ἐ. τ. ζωνταν'ς.
διαφέρω διρεμένως, ρ. τ συσρίγγειν: ἐκτείνειν. | ωσγονεῖν.
διαίρεσις διριλτμένως, ρ. τ. ἀναγκαῖος δίζ, οὐ. τ. γόνυ.
διακρίνω διζκίν, ἐπ.τ. ἀπὸ ῥυτῆρος.
διάγνωσις διζλίκης, οὐ. τ. περισκελίς.
διαίρεσις διζιλιμένως, ρ. τ. ταξιθετεῖσθαι.
διαίρεσις διζμένως, ρ. τ. ταξιθετεῖν.
διαίρεσις διζί, οἱ. τ. ὁρμαθός, σειρά.
διάτασις διζ, οὐ. τ. ὀδούς.
διαφθορεύς διόδζί, οὐ.τ. ὀδοντοϊατρός.
διαγωγή διόαρού, ἐπ. τ. καὶ διαγωγή διαβρή, ἐπ τ. ἔξω.
διάγνωσις διδί, οὐ. τ. ὄζλον.
διάκρισις δίκς, ἔ. τ. ὀρθός· κάθετος· ἀπόκρημνος.
διάφορος δίκερ, ἐ. τ. ἄλλος· διάφορος.
διάκρισις δικίς, οὐ.τ.βάψιμον, ῥαφή.
διακούω διυλετμένως, ρ. τ. ἀναπαύειν· ποιεῖν ἀκούειν.
διακούω διχιλμένως, ρ.τ.βάπτεσθαι.
διακούω διυλενδηρμένως, ρ. τ. ποιεῖν ἀναπαύειν. |σθαι.
διακούω διυλεγμένως, ρ.τ. ἀναπαύεσθαι.
διακρίνω διυλεγμένως, ρ. τ. ἀκούειν.
διακρίνω διχμένως, ρ. τ. βάπτειν· φυτεύειν· στήνειν.
διακρίνω διγμένως, ρ. τ. πράσσεσθαι.
δικάζω διχεν, οὐ. τ. ἄκανθα.
δικάζω δικιδζί, οὐ. τ. ῥάπτης· φυλλοβόλ, ἔδ. δ. |τευτής.
διάλεκτος διλέκς, οὐ. τ. τύχη, ἐπιθυμία· αἴτησις. |τεμαχίτα.
διάλυσις διλμένως, ρ. τ. διαιρεῖν εἰς
διαβάλλω διλενδζί, οὐ. τ. ἐπαίτης.
διάβολος διλενδζιλίκης, οὐ. τ. ἐπαιτεία.
διαιτάω διλενμένως, ρ. τ. ἐπαιτεῖν.
διαλέγω διλεμένως, ρ. τ. ζητεῖν· εὐχεσθαι. |μαζειν.
διαλέγω διμένως, ρ. τ. λέγειν· διορίζειν διέν, οὐ. ἀ. χρέος, ὀφειλή.
διάνοια δίν, οὐ. ἀ. θρησκεία, πλ. ιῶν .
διάνευσις δίνεν, ἐπ. ἀ. θρησκευτικῶς.
διάνοια δίνδζ, οὐ. τ. ὑγιής.
διανύω δινδάρ, ἐ. π. εὐλαβής.
διαλογισμός δινδαρλίκ, οὐ. τ. εὐλάβεια.
διαίτημα δινδάζ, οὐ. π. ὑμόθρησκος.
διαπνέω δινσίζ. ἐ.τ. ἄθεος· ἀσεβής.
διαπνέω δινσιζλίκς, οὐ. τ. ἀσέβεια.
διαφέρω δενμένως, ρ. τ. λέγεσθαι, ὀνομάζεσθαι.
διαφέρω δινμένως, ρ. τ. στόματα.
διαίρεσις δενιλμένως, ρ. τ. λέγεσθαι· καλεῖσθαι.

διανύω διόανέ, ἐ. καὶ οὐ.π. παράφρων· ἀνόητος. |φροσύνη.
διαίρεσις διβανελίκς, οὐ. τ. παραδιδάσκω δεϊγμούς, οὐ. ἀ. ὁ μαστρωπὸς τῆς ἰδίας γυναικός.
διαπορέω δεβάιρμένως, ρ. τ. συνάγειν· συλλέγειν.
διάκονος δουγμούν, πλ. τοῦ ὁς δεῖν· ἀφαμε — δουγμοῦν οὐμουμιγέ. δημόσιον χρέος.
διάκονος διδίτ, οὐ.π. μελανδοχεῖον.
διάκονος διχίμ, οὐ. π. διάδημα βασιλικόν.

ζάλ — ζάν

ζάλ, ἐνδέκατον τοῦ τουρκικοῦ καὶ ἔννατον τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα, ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 700.

ζαπίχ, οὐ. ἀ. ὁ θυσιαζων.

ζάτ, οὐ. ἀ. ὑποκείμενον, πρόσωπον διακεκριμένον· οὐσία, φύσις· —Μ πίζζατ, ἐπ. ἀ. αὐτοπροσώπως· φυσικῶς.

ζάτεν, ἐπ. ἀ. προσωπικῶς· φυσικῶς.

ζάτι, ἐ. ἀ. προσωπικός.

ζατιγάτ, οὐ. ἀ. αἱ ἀτομικαὶ ὑποθέσεις.

ζαχίρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων· ὁ ἀναφέρων.

ζαχίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπεργόμενος· ὁ δοξάζων· ιμ — ζαχίπ ὀλ., ἀπέρχεσθαι· συμπεραίνειν· δοξάζειν.

ζαΐκ, ἐ. ἀ. ὁ γευόμενος.

ζαΐκά, θ. τοῦ προηγ. — ἐμπ κουβέτ ζαΐκά, ἡ αἴσθησις τῆς γεύσεως. [σία.

ζέπχ, οὐ. ἀ. τὸ σράζειν· θυ-

ζεπήχ, ἐ. ἀ. ἐσφαγιασμένος, θυσιασμένος.

ζιπηχά, θ. τοῦ πρηγ. θῦμα.

ζιχήρ, πλ. τοῦ

ζιχηρέ, οὐ. ἀ. σιτίον· τρόφιμον. [χος.

ζιρά, οὐ. ἀ. βραχίων· πῆ-

ζιρβέ, οὐ. ἀ. κορυφή· ἄκρον.

ζερρέ, οὐ. ἀ. μόσιον· πλ. ζεράτ.

ζουρριγέτ, οὐ. ἀ. ἀπόγονοι· γεννεά.

ζεκιά, οὐ. ἀ. ὀξύνοια, ἀγχίνοια. [προηγ.

ζεκιαβέτ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ

ζίκρ, οὐ. ἀ. μνεία· ἀνάμνησις· — ιλ ζικρ-ουζ-ζίκρ, ὁ κατωτέρω μνημονευόμενος· — ιλ ζικρ σαπίκ-ουζ-ζίκρ καὶ — ιλ μὰρ-ουζ-ζίκρ, ὁ περὶ οὗ ἀνωτέρω ἐγένετο μνεία.

ζεκέρ, οὐ. ἀ. τὸ γεννητικὸν μόριον τοῦ ἀνδρός· ζῷον ἀρσενικόν. [ὁρότης.

ζουκουρέτ, οὐ. ἀ. ἀν-

ζεκί, ἐ. ἀ. νοήμων, ἀγχίνους.

ζούλλ, οὐ. ἀ. ἀτιμία· χαμέρπεια.

ζιλλέτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια.

ζαλίκ, ἡ ζάλικε, ἀντ. ἀ. τοῦτο, ἐκεῖνο.

ζελούλ, ἐ. ἀ. πρᾶος· εὐάγωγος· εὐπειθής.

ζελήλ (Ζλ), ἐ. ἀ. εὐτελής· ταπεινός.

ζέμμ, οὐ. ἀ. μομφή.

ζεμμάμ, οὐ. ἀ. ὁ κακολογῶν.

ζιμμέτ, οὐ. ἀ. συνείδησις· καθῆκον· χρέος χρηματικόν· φόρος.

ζιμέμ, πλ. τοῦ προηγ.

ζεμίμ (μ), ἐ. ἀ. ἀξιόμεμπτος.

ζεμιμέ, θ. τοῦ προηγ.

ζένπ, οὐ. ἀ. ἁμάρτημα.

ζενέπ, οὐ. ἀ. οὐρά· μίσχος (βοτ.).

ζουνούπ, πλ. τοῦ προηγ.

ζου, οὐ. ἀ. κάτοχος, πεπροικισμένος (ἐν συνθ.). ιμ — ἐλλιλί ζού ερπάτ-ουλ-άτλάϊ, τετράπλευρος.

ζιάτ, πλ. τοῦ ζιάτ.

ζεβάτ, πλ. τοῦ ζού.

ζουλμεαδέτν, ἐ. ἀ. ἀμφίβιον (ζωολ.).

ζέβπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναλύειν.

ζουζουνεύν, ἐ. ἀ. ἐπιστήμων

ζεβέκ, οὐ. ἀ. ἡδονή, ἀπόλαυσις· πλ. ζεβιά. [παίζειν.

ζεβλεγμάξ, ρ. τ. περι-

ζεβκλού, ἐ. τ. διασκεδαστικός.

ζεβκηγάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ

ζεβκή, τέρψεις, ἡδοναί.

ζεβί, πλ. τοῦ ζού.

ζερβάτ καὶ ζιχάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπέρχεσθαι· παρέλευσις· διαγωγή.

ζεβέπ, οὐ. ἀ. χρυσός.

ζίχν, οὐ. ἀ. διάνοια, νοῦς· διορατικότης.

ζεχνέ, ἐ. τ. νοήμων.

ζίχνεν, ἐπ. ἀ. διανοητικῶς.

ζί (ί, δοτ. τοῦ ζού, κύριος, κάτοχος. ιμ — ζίλ-καδὲ καὶ ιμ — ζίλ-ζιβζέ, ὁ ἐνδέκατος καὶ δωδέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

ζί ζιρούζ, ἐ. ἀ. ἔμψυχος.

ζιγκηγμέτ, οὐ. ἀ. πολύτιμος.

ζέτλ, οὐ. ἀ. ἄκρα, τέλος· τὸ κάτω μέρος ἐγγράφου· παράρτημα.

ζίπ, οὐ. ἀ. λύκος.

ر

ر ra, rī, δέκατον μὲν τοῦ ἀραβικοῦ καὶ δωδέκατον γράμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 200.

رأى raʾā (رءى) ρογέτ, ε. ἀ. ὁ βλέπων.

رئيس raʾīs, οὐ. ἀ. ἱερομόναχος.

رئاسة raʾāsa (raʾīs) οὐ. ἀ. δεσμός· σύστημα· τάξις.

رئاستاسيز raʾāsatāsīz, ἐ. τ. ἄταχτος· ἀσυνάρτητος. [κτικός.

رئاستالو raʾāsatālū, οὐ. τ. τα-

رباعي rubāʿī, ἐ. ἀριθ. ἀ. τέταρτος.

رباعيه rubāʿīye, θ. τοῦ προηγ.

رباعي rubāʿī, ἐπ. ἀ. τέταρτον.

رپورتو rapórto. ξ. ἔκθεσις.

رتينى retīnī, ξ. ῥητίνη.

رجحى rāǰiḥī, ἐ. ἀ. ἀνώτερος· προτιμότερος.

رجزى raǰazī, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιστρέφων· ἀναγόμενος εἰς τι.

رجزيلى raǰazīlī, ἐ. ἀ. πεζός.

رجزيلمك raǰazīlemek, ἐπ. ἀ. πεζῇ.

رجزى raǰazī (ʿlī), ἐ. ἀ. ἐκέτης.

رجم raǰm, οὐ. ἀ. οἶνος.

رجعت raǰʿat, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἡσυχία· ἄνεσις· ἡσυχίς. -ως.

راحت

راسخ

راسخلق raḫlaq, ἐ. τ. ἀνήσυχος. ἀδιάθετος.

راسخلق راخاتسزلق, οὐ. τ. ἀνησυχία· ἀδιαθεσία. [χία.

راحتلق raḫatlīḳ, οὐ. τ. ἡσυ-

راحتلمق raḫatlanmaḳ, ῥ.τ. ἀναπαύεσθαι. [ἀναπαυτικός.

راحتلو raḫatlū, ἐ. τ. ἥσυχος·

راحلى raḥlī (ḥl) ῥιχλέτ, ἐ. ἀ. ὁδοιπόρος· μετανάστης.

راحم raḥīm (ḥm), ἐ.ἀ. εὔσπλαγχνος. [μεῖον.

رادا radde, οὐ. ἀ. βαθμός· σημεῖον — رادەلر — μᾶλ. σημάδι.

رأس raʾs, οὐ. ἀ. κεφαλή· ἀρχηγός· μᾶλ — رءوسلر — μᾶλ. κεφάλαιον (ῥηματικόν).

راست rāst, ἐ. π. δεξιός· ὀρθός· κατάλληλος· κλπ — راست كلمه — λόγος ἀληθής· συναντᾶν· κλπ — راست كتورمك — ἀγειν εἰς καλὸν πέρας.

راستغى rastḫī, οὐ.τ. ἀντιμόνεον.

راستگو rast-gū, οὐ. π. ὁ λέγων τὴν ἀλήθειαν. [θότης.

راستى rastī, οὐ. π. εὐθύτης, ὀρ-

راسخ rāsiḫ, ἐ. ἀ. στερεός· ἱκανῶς· εὐλαβής.

رای

راى rāy, μετ. ἀ. ὁ ἱστορῶν· ἱστορικός.

رأى raʾy (رءى), ἐ.ἀ.ἐγγραφος.

راس raʾs (رءس) ρούδ, ἐ. ἀ. ὀκαιος· ὀρθόδοξος· ἐνήλικος.

راسلمك rusūlmaḳ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν δεικνύων· προκαταρκτικὸν σχόλειον· βουτιές.

راسى rāsī, ἐ. ἀ. (τσρ.) ριβόέτ, ἐ. ἀ. ὁ ὠφροδοκῶν.

راصد rāṣid, οὐ. ἀ. ἐπιθεωρητής· ἀστρονόμος.

راضى rāḍī (ḍ), ἐ. ἀ. εὐχαριστημένος· συγκατανεύων.

راطر rāṭir, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων ὑγρασίαν.

راعى rāʿī (ʿy) ραΐ, ἐ. ἀ. ποιμήν· προστάτης. [θυμῶν.

راغب rāġib (ġyb), ἐ. ἀ. ἐπι-

راى rāy, οὐ. τ. θέσις (κ. ῥάφι).

تفارا refrāṭo, οὐ. ἀ. οἶκτος.

فتلارا refretlū, ἐ.ἀ.τ. ἐπιεικής.

رافع rāfiʿ (rfʿ) ρέφ, κομιστής· ὁ αἴρων.

راقم rāḳim (rḳm), ἐ. ἀ. συντάκτης, γραφεύς. ῥακή.

راق rāḳī, ἀντὶ ῥε ἀράκ, οὐ.τ.

راكى rākī (rkī), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ἀναβάτης· ἐπιβάτης.

راكلمك rākilmek, ἐπ.ἀ.ἐπιβαίνων.

راكد rākid, ἐ. ἀ. στάσιμος.

رام rām, ἐ. π. εὐπειθής.

راى rāmī, οὐ. ἀ. ὁ βίπτων.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريفات (bu), οὐ. ἀ. δεσμός· ἑρμηνήριον.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريفاتى, οὐ. ἀ. ξενοδόχος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روباى, ε. καὶ οὐ. ἀ. τετραγράμματος (γραμμ.).

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريفانى, ἐ. ἀ. θεῖος, τῷ Θεῷ ἀνήκων.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤ, οὐ. ἀ. κέρδος· τόκος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رافت, οὐ. ἀ. τὸ συνδέειν. ‖ — رافت ετ. συνδεῖν· συγκρατεῖν· κυβερνᾶν.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روبو, οὐ. ἀ. τὸ ἓν τέταρτον.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رافتيوا, οὐ. ἀ. Θεός.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رفبوتيڤت, οὐ. ἀ. θεότης.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رافورتو, ξ. ἔκθεσις· ἀπόδειξις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رافى, οὐ. ἀ. ἔαρ. ‖ ال — رافى اول ἐβδ., τρίτος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους· رافى اوڤير, τέταρτος μὴν τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رافتى, ἐ. ἀ. ἐαρινός.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روتيف, πλ. τοῦ

ﺑﻬﻠﻮﻱ روتيف, οὐ. ἀ. βαθμός, ἀξίωμα· βαθμίς.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روتيفتلو, ἐ. τ. ὁ ἐν τέλει, ἐν ἀξιώματι, τίτλος ἀπονεμόμενος τοῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχιραβδίνοις· μακαριώτατος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزا, οὐ. ἀ. παράκλησις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزال, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزول, ἄνδρες. ἀνώτεροι ὑπάλληλοι.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزيف, ἐβδομος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روبڤخان, οὐ. ἀ. βαρύτης· ὑπεροχή. ‖ὑπιτέρησις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روبڤخانيڤت, οὐ. ἀ. ﺑﻬﻠﻮﻱ روبڤات, οὐ. ἀ. ἐπιστροφή, ἀκύρωσις· ἀπόδοσις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزول, οὐ. ἀ. ἀνήρ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روبڤول, οὐ. ἀ. ἐπάνοδος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤزولياڤت, οὐ. ἀ. ἀνδρότης.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رتسيل, οὐ. τ. σακχαρόπηκτον, κομπόστα.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رتسينع, ξ. ῥητίνη.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رياليت, οὐ. ἀ. ὁδοιπορία· τὸ ἀποδημεῖν· θάνατος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راخلى, οὐ. ἀ. ἀναλόγιον.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤم, οὐ. ἀ. μήτρα, κοιλία· εὐσπλαγχνία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤمان, τὸ. ὀν.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤمانى, ἐ. ἀ. θεῖος· τῷ Θεῷ ἀνήκων.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤمات, οὐ. ἀ. ἔλεος· εὐσπλαγχνία· βρυχή.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤماتسن, ἐπ. ἀ. ἐκ φιλανθρωπίας. [ρος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤماتسيڤ, ἐ. τ. σκληﺑﻬﻠﻮﻱ راڤماتلو, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. εὐσπλαγχνος· μακαρίτης.

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤمان, ἀντὶ ﺑﻬﻠﻮﻱ, οὐ. ἀ. οἰκτίρμων· (Θεός).

ﺑﻬﻠﻮﻱ راڤم, οὐ. ἀ. καὶ ἐ. πολυέλεος (Θεός)· εὐσπλαγχνος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤ, οὐ. ἀ. παρειά· πύργος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخ, οὐ. ἀ. εὐθυμία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخبڤت, οὐ. ἀ. ῥᾳθυμία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤخسار, οὐ. π. παρειὰ προσώπου. [προηγ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤسڤر, οὐ. ἀ. ὡς τὸ

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخ, οὐ. π. ἵππος· λάμψις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخان, ἐ. π. ἀκτινοβόλος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخانڤ, ἐ. π. λαμπρός, ἀκτινολόβος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤخ, οὐ. ἀ. εὐθηνία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤسڤت, οὐ. ἀ. ἄδεια· ἐξουσία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روڤسڤتناڤ, οὐ. π. ἄδεια ἐγγραφος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخنڤ, οὐ. π. ῥωγμή, ὀπή.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤخنڤر, ἐ. π. ἐρρηγμένος· ἐσχισμένος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤبڤ, οὐ. ἀ. τὸ διαψεύδειν· ἀποστασία. [χθηρία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤبڤت, οὐ. ἀ. κακία· μοχθηρὸ ῥέθ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπωθεῖν.

ﺑﻬﻠﻮﻱ ريڤبڤن, οὐ. ἀ. νυχθημερόν.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤبڤل (ɔ), ἐ. ἀ. εὐτελής· κακός.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤبڤيڤ, ὁ. τοῦ προηγ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤبيڤ, οὐ. ἀ. ἀκόλουθος· σύντροφος· ἑταῖρος. [αἰσχύνη.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤزلڤت, οὐ. ἀ. ἀτιμία· ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤزيل, πλ. τοῦ

ﺑﻬﻠﻮﻱ روزيلڤ, πλ. τοῦ ἐπ. [πής.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤزيف, ἐ. τ. ἄτιμος· χαμερ-

ﺑﻬﻠﻮﻱ رڤزيل, τὸ. ﺑﻬﻠﻮﻱ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رزاق, οὐ. ἀ. ὁ τὰ πάντα τρέφων Θεός.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رزانڤت, οὐ. ἀ. βαρύτης· ἐμβρίθεια· ἀξιοπρέπεια.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رزق, οὐ. ἀ. ἐπιούσιος ἄρτος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رزڤ, οὐ. ἀ. στρόφιγξ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رس, μόρ. π. (ἐν συνθ.), ὁ τρέφων· ὁ φθάνων.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسالڤت, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι τινὰ προφήτην· τὸ εὐαγγελίζεσθαι.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسالڤ, οὐ. ἀ. σύντομον βιβλίον, ἐγχειρίδιον· πλ. ﺑﻬﻠﻮﻱ رسام, οὐ. ἀ. ἰχνογράφος, ζωγράφος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسامليق, οὐ. τ. ἰχνογραφία· ζωγραφική.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسان, ἐ. π. ὁ κομίζων, ὁ προμηθεύων.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسائل, πλ. τοῦ ﺑﻬﻠﻮﻱ رسم, οὐ. ἀ. εἰκών· τάξις· εἶδος· τελετή· ὅρκος· πλ. رسوم και رسومات روسουμάτ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسمين, ἐπ. ἀ. ἐπισήμως.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسمي, ἐ. ἀ. ἐπίσημος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسميڤ, ὁ. τοῦ προηγ.

ﺑﻬﻠﻮﻱ رسميات, οὐ. ἀ. ἔθιμα· ἐπίσημα· ὑποθέσεις.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روسباى, ἐ. π. ἄτιμος.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روسباتيلڤ, οὐ. τ. αἶσχος· ἀτιμία.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روسوبڤ, οὐ. ἀ. ὑποστάθμη.

ﺑﻬﻠﻮﻱ روسوبڤ, οὐ. ἀ. σταθερότης·

ἐξοχεξεπιστημονικὴ ἱκανότης.
رسول رصوول, οὐ. ἀ. ἀποσταλμένος· ἀπόστολος.
رسوم رصووم, πλ. τοῦ رسم.
رسومات رصووماάت, πλ. τοῦ προηγ. κυριολεκτούμενον ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων· ciii — رسومات ادارية, ἡ διευθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων.
رسمي رصمί, οὐ. ἀ. ἐξοπλητικόν.
رسمية رصمίйе, ἐ. π. ἀριθμὸς ὠρίμως ἐρχῆς. [ρρων.
رشد ρεσάδ, οὐ. ἀ. νοήμων· ἔμπειρος· ἐνήλιξ. π. κλωστή.
رشة ρεσσά, οὐ.ἀ. ἱδρὼς· σταγών.
رشد روσάδ, οὐ. ἀ. εὐθεῖα ὁδός· εὐθυκρισία· ἐνηλικιότης.
رشى ρέσα, οὐ. π. ζηλοτυπία· ἀμιλλα. [πος.
رشاش ρεσασάβέρ, ἐ. π. ζηλότυπος· ριπίδιον, οὐ. ἀ. ὠρολογία.
رشرش ρεσρεσίδ (رشد), ὀρθόρρων· ἐνήλιξ.
رشى ρεσίμ, οὐ. ἀ. ἔμβρυον.
رصد ρασσάδ, οὐ. ἀ. παρατηρητής· ἀστρονόμος· φύλαξ.
رصاص ρεσανέτ, οὐ. ἀ. δύναμις.
رصد ρεσάδ, οὐ. ἀ. παρατήρησις ἀστρονομική· τηλεσκόπιον· بيت — ρεσάδ χανέ, ἀστεροσκοπεῖον. [τός.
رصين ρεσίν, οὐ. ἀ. στερεός· δυνατός· ριζά, οὐ. ἀ. εὐχαρίστησις, συναίνεσις· رضى — ριζά βιρμέκ, συγκατατίθεσθαι.
رضى ριζάγεν, ἐ. ἀ. ἐκουσίως.
رطب ρετπ, ἐ. ἀ. ὑγρός.
رطل ραζήλ, ἐ. ἀ. εὐχαριστημένος.
رطوبة ρουτουπέτ, οὐ.ἀ. ὑγρασία.
رعى ρααγιά, οὐ. ἀ. ὑπήκοοι μὴ μουσουλμάνοι.
رعاية ρααγιέτ, οὐ. ἀ. σέβας, περιποίησις. [βασμοῦ.
رعى ρααγέτεν, ἐπ. ἀ. ἐκ σεβασμοῦ ρααγεττσίζ, ἐ. τ. ἀναιδής.
رعيتسز ρααγεττσιζλίκ, ἀναίδεια.
رعيتكار ρααγετκιάρ, ἐ. π. αἰδήμων ὁ τρέων σέβας.
رغيف ρααγετλού, ἐ. τ. σεβάσμιος.
رغد ραάδ, οὐ. ἀ. βροντή. [σμιος.
رغدا ραάνα, ἐ.π. ὡραῖος, χαρίεις.
رغى ραάγί, οὐ. ἀ. τὸ βόσκειν.
رغيت ραϊγέτ, οὐ. ἀ. ὑποτελής.
رغيب ραγπέτ, οὐ. ἀ. κλίσις· ἐπιθυμία.
رغيتلو ραγπετλού, ἐ. τ. ἐπιθυμητός, τιμώμενος.
رغم ράγμ, οὐ. ἀ. περιφρόνησις· βία· ἀπαγωγή.
رغم ράγμεν, ἐπ. ἀ. πεισματικῶς.
رغاب ρεγαάκκ, οὐ. ἀ. συντροφία, συνοδία. [συνοδία.
رغاب ρεγαϊχ καὶ
رغاب ρεγαϊχέτ καὶ
رغاب ρεγαϊχλέτ, οὐ. ἀ. ἄνεσις· ἀνάπαυσις.
رغد ρεφτ, οὐ. π. παγετμός, ἀναχώρησις.

رمضان ραμαζάν, οὐ.π. ὁ νηστευών.
رمز ριμζ, οὐ. ἀ. εἶδος γραφῆς τουρκικῆς· ἐμβλήματα.
رمز ριμάν, οὐ. ἀ. ἀριθμὸς γραμμένον τι· ἀριθμητική.
رمى ρουμύ, πλ. τοῦ προηγ.
رماية ραμάйе, οὐ. ἀ. ἀντραστής· ἀντζήκος.
رماح ραμηγέτ, οὐ. ἀ. δουλεία.
رمح ρμήκ, ἐ. ἀ. χιλιόστοργος· τρυφερὸς δοῦλος.
رمل ριμάλ, οὐ. ἀ. ἀναβολεύς· ματρ. πῶς· ἀκολουθία. θεραπεία μεγάλου ὑποκειμένου.
رمل ραμλαχέτ, οὐ. ἀ. ἀνικανότης περὶ τὸ λέγειν).
رمى ράμζ, οὐ. ἀ. τὸ τιθέναι, πηγνύναι· στήνειν.
رملة ριμλάτ, οὐ. ἀ. γονυκλισία.
رمل ρούλι, οὐ. ἀ. στύλος, στήριγμα· βάσις.
رمة ρμίγ, οὐ. ἀ. ὁ ζῶν ἐν ἀνέσει καὶ ἡσυχία.
رق ράκκ, οὐ. ἀ. δοῦλος.
رقابة ρεκάβέτ, οὐ. ἀ. διαγωνισμὸς· ἀντιζηλία.
رقاب ρεκαπέ, οὐ.ἀ. λαιμός, τράχηλος· δοῦλος.
رقاص ρακκάς (ρεσς), οὐ. ἀ. χρευτὴς· βελόνη ὡρολογίου· ἐκκρεμές. [πάθεια.
رقة ρεκκάτ, οὐ.ἀ.στοργή· συμ-
رقص ράκς, οὐ.ἀ. χορός· δόνησις· παλμός.

ρωμαλ, οὐ. ἀ. ἔμμος μαγεία.
ρωμ ρεμούζ. πλ. τοῦ ρωμ.
ρωμν ρεμουζάτ. πλ. τοῦ προηγ.
ρῶ ρένδζ. οὐ. π. πόνος· κόπος· νόσημα.
ρωζ ρενδζιέρ. ἐ. οὐ. π. ὁ φέρων πόνον ἢ βάρος· χειρώνακτ.
ρωζ ρενδζιθέ. ἐ. π. προσβεβλημένος· πεθλιμμένος.
ρωζ ρενδέ, οὐ. π. ῥυκάνη. |ζειν.
ρωλ ρενδτλεμέκ. ρ. τ. ῥυκανίζω.
ρῶ ρένκ. οὐ. π. χρῶμα.
ρῶ ρενκ ρενκτρένκ. ἐ. π. ποικιλόχρους. |ματίζεσθαι.
ρωκ ρενκλεμέκ. ρ. τ. χρωματίζω ξενικοῦ, ἐ. τ. ξ. χρωματιστός. |ώρατος.
ρωκ ρενκίν, ἐ.π. χρωματιστός.
ρω ρου, οὐ.π. μορφή· πρόσωπον.
ρω ρέβ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ περιπατῶν.
ρω ρεβά, ἐ.π.ἐρημόζων, νόμιμος.
ρωβ ρεβατήτ. πλ. τοῦ ρβατ.
ρωβ ρεβάζ, οὐ. ἀ. ζήτησις· ἀγοραία ἀξία· συρμός· ρέβαζ πουλμάκ, τὸ εὐχερῶς πωλεῖσθαι.
ρωβ ρεβάν, ἐ. π. ὁ πηγαίνων, ῥέων· — οὐ.π.ψυχή· πνεῦμα.
ρωβ ρεβανέ, ἐ. π. ὁ πηγαίνων· ῥέων.
ρωβ ρεβάτ, πλ. τοῦ ρβατ.
ρωβ ρεβάτ, οὐ. ἀ. ἐνέδρα· τόπος ἀνέκαθεν. |ἐνδυμα.
ρωβ ρούκ, καὶ σύρτ, οὐ. π. ἄκρα ῥαπέρου, ἐπ. τ. ἀκατωμάτων.
ρωβ ρούχ, οὐ. ἀ. πνεῦμα· ψυχή· πλ. ρωβ.
ρωβ ρουχανί. ἐ. ἀ. πνευματικός· θρησκευτικός.
ρωβ ρουχανιζέτ. οὐ. ἀ. πνευματικότης. |τὸ προηγ.
ρωβ ρουχανιζάτ. οὐ. π. ὡς ρωβ ρουχανιζάτ. ρ.τ. ἐμψυχοῦσθαι. |ψύχρωτος.
ρωβ ρουχού. ἐ. ἀ. περπνός.
ρωβ ρουζί. ἐ. ἀ. πνευματικός.
ρωβ ρούζ, οὐ. π. ἡμέρα. |σθαι.
ρωβζ ρουζαρέ, οὐ. π. ἡμερομηνία· ρουζπερούζ, ἐπ. π. καθ' ἑκάστην.
ρωβσ ρουζιάρ, οὐ. π. καιρός· περιστάσεις· κόσμος· ἄνεμος.
ρωβζ ρουζναμέ, οὐ. π. ἡμερολόγιον· ἐφημερίς. |μερόν.
ρωβζ ρουζτάπ, ἐπ.π. νηφάλιος· ρουζί. ἐ. καὶ οὐ. π. καθημερινός· ἐπισύσιος· ἄρτος· τροφή.
ρωσ ρους, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ ρσ, κεφαλαί· ἀρχηγός.
ρωσ ρους, οὐ. τ. διπλωμα.
ρωσ ρουσά. πλ. τοῦ ρσ.
ρωσ ροσπού, κ. ὀροσπού, οὐ. τ. πόρνη.

ρωτ ρουσιγέχ, ἐ.π. μαυροπρόσωπος· κατηχυμένος.
ρωτ ρεβέ, οὐ. π. πορεία· διαγωγή· κανών· ὁδός.
ρωτ ρουσέ. ἐ.π. φωτεινός· σαφής· πρόδηλος.
ρωτ ρεβζά, οὐ.ἀ. κοίτη ὕδατος· καλὰς· κῆπος. |λαιον.
ρωχ ρουχάν, οὐ. π. λίπος· ἔλαιον.
ρωχ ρουγάν, οὐ. τ. βερενίκιον.
ρωλτλεκ ρουγαλλαμάκ. ρ. τ. βερενικοῦν.
ρωρ ρεβούρ, ἐ. ἀ. οἰκτίρμων· — λι ἀγιὰ-ρεβούρ, ὦ Θεέ.
ρωμ ρούμ, οὐ. ἀ. π. ξωμᾶτος· Ἕλλην· γραικός· ξλι — ρουμιλί, Ῥωμυλία, Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία.
ρωμ ρούμ, ξ. ρούμι (αἰνόπνευμα).
ρωμ ρουάν, ξ. μυθιστόρημα.
ρωμν ρούμδζα, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα· ἑλληνιστί.
ρωβ ρεβνάκ, οὐ. π. στιλπνότης· ὡραιότης· ὄμορφα.
ρωσ ρουνουμά, ἐ. π. ὁ δεικνύων τὸ πρόσωπον· φανερός· ὁ λαμβάνων χώραν.
ρωσ ρουί, οὐ. π. πρόσωπον, μορφή, ἐπιφάνεια. |νειρον.
ρωψ ρουγέχ, οὐ. ἀ. ἐνύπνιον· ὄ
ρωψ ρεβιγέτ, οὐ. ἀ. νοῦς· σκέψις· ὀξυδερκεια.
ρωψ ρουγέτ, οὐ. ἀ. τὸ βλέπειν· διεξάγειν· διευθύνειν· τακτοποιεῖν.
ρ ρέχ, οὐ. π. ὁδός· κανών.
ρα ρεχά, οὐ. π. σωτηρία.
ρακα ρεχαπνέ, πλ. τοῦ ρακα.
ρλακα ρεχαγλάπ, ἐ. π. ἀπαλλαγείς, σωθείς.
ρακα ρουχάν, οὐ. ἀ. ἱερεύς.
ρλακα ρουχανιγέτ, οὐ. ἀ. ἱερωσύνη.
ρακα ρεχπέρ, οὐ. π. ὁδηγός.
ρακα ρεχπερί, οὐ. π. τὸ εἶναι ὁδηγόν.
ρακα ρεχζέν, ῖδ. ρακα.
ρακα ρεχζενί, οὐ. π. λιχστεία.
ρλακα ρεχιουζάρ, οὐ. π. διαβάτης. |χυρον.
ρακ ρέχν, οὐ. π. ἀποθήκη· ἐνέλακα ρεχνουμά, οὐ. π. ὁδηγός.
ρακα ρεχνουμού, ὡς τὸ προηγ.
ρακα ρεχίν, οὐ. ἀ. ἐνέχυρον.
ρακα ρεχνέ, ὡς τὸ προηγ.
ρα ρεχτέ, οὐ. ἀ. ὑποχρεία.
ρλακα ρεχτεζάρ. οὐ.π.ὑποχρεώτης.
ρλακα ρεχτεζάτ, πλ. τοῦ ρχ.
ρλακα ρεχτεζέτ, οὐ. ἀ. ἀρχηγία, προεδρία.
ρλακα ρεχτεζέ (ρλακα), ἐ. ἀ. ἀσκητής, μοναχός. |μοναχικός.
ρλακα ρεχτεζί, ἐ. ἀ. ἀσκητικός.
ρλακα ρεχτεζιγέ, Ο. τοῦ προηγ. —ρλακα ρεχτεζιγέ, αἱ μαθητικαὶ ἐπιστῆμαι.

ريسيا ريغازيغاث. πλ. τοῦ πργ.
ريسيا ريغازيغيون. πλ. τοῦ يسيا.
ريغ ريڤ، οὐ. ἀ. ἄνεμος· βεύματισμός.
ريغي ريڤتيم، οὐ. π. προκυμαία.
ريغي ريڤتي، ὲ. π. διακεχυμένος.
ريغ ريڤ، ὲ. π. ὁ διαχέων.
ريڤ ريڤاڤ، ὲ. π. ὁ διαχέων.
ريڤ ريڤي، ὲ. καὶ οὐ. π. κατακερματισμένος· κεχυμένος· κομμάτιον.

رِيڤ ريڤي، οὐ. π. πληγή.
ريك ريك، κ. ريڤ، οὐ. π. ἄμμος.
ريكڤ ريكڤان، κ. ريڤان، οὐ. π. ἀμμοθήκη.
ريم ريم، οὐ. π. πληγή، πύον.
ريم ريمي، οὐ. ἀ. λήμη.
ريي ريي، οὐ. ἀ. πνεύμων· — ريات-ريڤ ζατ-ουλ-ριγέ، πνευμονία.
ريس ريس (ريسن)، οὐ. ἀ. ἀρχιγός· πρόσδος· πλοίαρχος.

ز

زان زاري

زان زانو، οὐ. π. γόνυ. [τής.
زانوزاذه زانوزاذέ، ὲ. π. γονυπεταί ζανί، οὐ. καὶ ὲ. ἀ. μοιχός، μοιχικός. [χαλίς.
زانيڤ زانيڤ، ὁ τοῦ προηγ. μοιχαλίς.
زاويڤ زاويڤ، οὐ. ἀ. γωνία (γεωμτρ.)· κιλίον· زاويڤ-ي-كاڤيم — زاويڤ-ي-كاڤيمي، ὀρθὴ γωνία· زاويڤ-ي-زاوديڤ، ὀξεῖα γωνία· منفرجه — زاويڤ-ي-مونوڤريذڤ، ἀμβλεῖα γωνία· — زاويڤ كاڤيم-ونل-زاويڤ، ὀρθογώνιον.
زاهر زاڤيذ (زاهد)، οὐ. ἀ. ἀσκητής، εὐλαβής.
زاهر زاڤير، ὲ. ἀ. σαφής· λάμπων· ἀνθηρός.
زائد زائد، ὲ. καὶ οὐ. ἀ. περισσός· ηὐξημένος· τὸ σημεῖον τῆς προσθέσεως + (μαθμτ.).
زائر زائر، οὐ.ἀ.ἐπισκέπτης· προσκυνητής.
زائل زائل، ὲ. ἀ. ἐξαφανισθείς· παρακμάζων.
زاول زيڤاريماخ، οὐ. τ. νυστάζειν· ἀποθνήσκειν.
زاوي زيڤاڤ، οὐ. π. γλῶσσα.

ز ڤ ζ ζέ، δέκατον τρίτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἑνδέκατον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.
زاج زاڤ، οὐ. ἀ. θειοῦχον ἅλας· زاج — زاڤ γιαγή، θειϊκὸν ὀξύ.
زاحف زاڤيڤ، οὐ. ἀ. ἑρπετόν· πλ. زاحفات. [γόμενος.
زاد زاڤ، οὐ. ἀ. γεννηθείς، καταزادجيلار زاڤجيلاڤ، πλ. τοῦ ἐπ.
زاده زاڤه، οὐ.π. υἱός· — شاه زاده زاڤه، αὐτοκρατορικὸς (ὀθωμ.) πρίγκηψ· — اصل زاده زاڤه، νόμιμον τέκνον· — حرام زاده χαράμ زاڤه، νόθος، οὐτιδανός· πλ. زادجيلار زاڤجيلاڤ، οἱ εὐγενεῖς.
زادگانلق زاڤه‌لیق، οὐ. τ. εὐγένεια.
زاغ زاڤ، οὐ. τ. μελιβράνη κύβος· ἑλοιός.
زاغ زاڤ، οὐ. καὶ ὲ.π. στεναγμός، θλῖψις· τεθλιμμένος· (ἐν συνθ.) τόπος πλήρης.
زاغل زاڤل (زاغلن)، ἐπ. ἀ. ὁ σπείρων· καλλιεργῶν.
زاغل زاڤل، οὐ. π. οἰμωγή، δάκρυα· ἀνυποληψία.

ζλαζ ζλὸ ζεπὰν-ἀθέρ, ἐ. π. εὐ-
γλωττος. [ζημιώδης.
ζλὸδ ζεπὰν ζέτ, ἐ. π. κοινός,
ζλὸδ ζεπανέ, οὐ. π. ὁλόξ· πᾶν
ὅ,τι ἔχει σχῆμα γλώσσης.
ζλὸδ ζεπανέ, οὐ. π. ἄρχων τῶν
δαιμόνων. [οὐσία.
ζλὸζ ζουπδέ, οὐ. ἀ. περιληψις·
ζὸ ζεπέρ, ἐπ. π. ἐπάνω, ὑπερ-
άνω· — ζλὸ ζιρ-ου-ζεπέρ,
ἄνω κάτω.
ζλὸζ ζιπλαμάκ, ρ. τ. πηδᾶν.
ζλὸ ζεπούρ, οὐ. ἀ. βιβλίον· τὸ
Ψαλτήριον τοῦ Δαβίδ. [τος.
ζλὸ ζεπούν, ἐ.π. ἰσχνός, ἀδύνα-
ζλὸζ ζεπουνλαμάκ, ρ. τ. ἀδυ-
νατεῖν· ἰσχναίνεσθαι.
ζλὸζ ζουζάζι, οὐ. ἀ. ὕελος.
ζλὸζ ζέδ-βζάζ, οὐ.ἀ. ὑελοπώλης.
ζλὸζ ζουδζαδζί, οὐ. ἀ. ὑελοπώ-
λης· ὑάλινος.
ζλὸ ζεδζρ, οὐ.τ. τὸ ροβίζειν· ἐμ-
ποδίζειν· ἐμπόδιον.
ζλὸζ ζεδζριγέ, οὐ. ἀ. τέλες ἐπὶ
τῶν οἰνοπνευμάτων.
ζλὸ ζουχάλ, οὐ. ἀ. Κρόνος.
ζλὸ ζαχμέτ, οὐ. ἀ. κόπος· στε-
νοχωρία· ἐνόχλησις.
ζλὸζλὸ ζαχμετσίζ, ἐ. τ. ἄκοπος·
— ἐπ. τ. ἀπόνως.
ζλὸζλὸ ζαχμετλή, ἐ. τ. ἐπίπονος.
ζλὸ ζάχμ, οὐ.π.τραῦμα, πληγή.
ζλὸζλὸ ζαχμὸάρ, καὶ ζμέν
ζλὸζλὸ ζαχμιζεδὲ καὶ [μένος.
ζλὸζλὸ ζαχμνάκε, ἐ. π. πληγω-
ζλὸ ζεδέ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) βεβλη-
μένος· πληγωμένος.
ζλὸζλὸ ζεδελεμέκε, ρ. τ. κτυπᾶν,
πληγόνειν.
ζλὸζλὸ ζεδελεμὲκε, ρ. τ. πλήτ-
τεσθαι· πληγόνεσθαι.
ζλὸ ζέρ, οὐ. π. χρυσός.
ζλὸζλὸ ζιρλὰτ, οὐ. ἀ. καλλιέρ-
γεια, γεωργία. [δαλις·
ζλὸζλὸ ζουραρέ, οὐ.ἀ. καμηλοπάρ-
ζλὸζλὸ ζερδαλοῦ, ἐ.π. βερίκοκκον.
ζλὸζλὸ ζερδέ, οὐ. π. εἶδος γλυκυ-
σματος ἐξ ὁρυζίου καὶ κρόκου.
ζλὸζλὸ ζερριστέ, οὐ. π. σύρμα
χρυσοῦν. [γεια.
ζλὸ ζέρ, οὐ. ἀ. σπορὰ· καλλιέρ-
ζλὸζλὸ ζιρλαμάκ, ρ. τ. ὀγκᾶσθαι.
ζλὸζλὸ ζουρνά, οὐ. τ. κλαρινέτον
(μουσ. ὄργανον).
ζλὸ ζίρχ, οὐ. π. θώραξ.
ζλὸζλὸ ζιρχλή, οὐ. τ. θωρακορύ-
ρος· πλοῖον θωρηκτόν.
ζλὸζλὸ ζιλμέτ, οὐ. ἀ. τιμάριον·
ἐγγύησις· ἁγιότης.
ζλὸζλὸ ζερίν, ἐ. π. χρυσοῦς ἢ χρυ-
σῷ ὅμοιος.
ζλὸζλὸ ζαφεράν, κ. σαφράν, οὐ.
ἀ. κρόκος, σαφράνιον. [μένη.
ζλὸζλὸ ζούμ, οὐ. ἀ. γνώμη ἐσφαλ-
ζλὸζλὸ ζουεμά, πλ. τοῦ
ζλὸζλὸ ζαΐμ,οὐ.ἀ.κάτοχο στιμάριου.

ζλὸζλὸ ζαχάρ, οὐ. τ. λαγωνικόν.
ζλὸζλὸ ζιφάρ, οὐ.ἀ. τὸ ἀποστέλλειν
τὴν νύμφην εἰς τὸν οἶκον τοῦ
γαμβροῦ· ⟨ζιφάφ·γχε-
δζεαί,ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.
ζλὸ ζήτ, οὐ. ἀ. ἄσβαλτος.
ζλὸ ζερίρ, οὐ. ἀ. ἐκπνοή.
ζλὸ ζερίρ, ἐ. τ. πικρός· ἁμαυ-
ρός· λιγυός.
ζλὸ ζοκάκ, οὐ. ἀ. ὀδός. [νοια.
ζλὸ ζεκιά, οὐ. ἀ. ἀγνότης· ἀγχί-
ζλὸ ζεκιάτ, οὐ. ἀ. ἐλεημοσυνη.
ζλὸ ζουκιάμ, οὐ. ἀ. συνάχυξις.
ζλὸζλὸ ζεκιαδέτ, οὐ. ἀ. εὐλάβεια,
ἁγίνοια.
ζλὸζλὸ ζεκεβάτ, πλ. τοῦ ζλὸ.
ζλὸζλὸ ζουκιουρδ, ἐ. τ. πτωχός.
ζλὸζλὸ ζουκιουρδλίκ, οὐ. τ.
πτωχεία. [δής.
ζλὸ ζεκί, ἐ. ἀ. νοήμων· εὐλά-
ζλὸ ζίλ, οὐ. τ. κύμβαλον.
ζλὸ ζέλ, οὐ. ἀ. σφάλμα.
ζλὸζλὸ ζελαζίλ, οὐ.ἀ.πλ. τοῦ ζλὸ.
ζλὸζλὸ ζουλάκ, οὐ. ἀ. ὕδωρ γλυκὺ
καὶ διαυγές.
ζλὸζλὸ ζουλάμ, ἐ. τ. ὁ ἐν ἀνάγκῃ
καὶ στερήσει εὑρισκόμενος.
ζλὸζλὸ ζελζελέ, οὐ. ἀ. σεισμός.
ζλὸζλὸ ζούλφ, οὐ. π. βάστρυξ.
ζλὸζλὸ ζεμάν, οὐ. ἀ. χρόνος· αἰών·
ἐποχή· ζλὸζλὸ ζ — ζεμὰν-ου-
ζεμίν, τὸ σύμπαν.
ζλὸζλὸ ζεμανέ, οὐ. π. καιρός, περί-
στασις· τύχη· — ἐ. τ. τοῦ
καιροῦ, τῆς ἐποχῆς.
ζλὸζλὸ ζουμρούδ, οὐ. ἀ. σμάραγδος.
ζλὸζλὸ ζουμρουδὶ καὶ
ζλὸζλὸ ζουμρουδίν, ἐ. π. χρῶμα
σμαράγδου πράσινον.
ζλὸζλὸ ζεμζέμ, ὄνομα φρέατος ἐν
Μέκκᾳ λίαν τιμωμένου παρὰ
Μωαμεθανοῖς.
ζλὸζλὸ ζουμρέ, οὐ. ἀ. σωματεῖον·
τάξις ἀνθρώπων.
ζλὸζλὸ ζεμζεμέ, οὐ.ἀ. ψιθυρισμός.
ζλὸζλὸ ζεμζερίρ, οὐ. ἀ. ψῦχος
δριμύ.
ζλὸζλὸ ζεμήν, οὐ. π. ἐπιφάνεια τῆς
γῆς· ἔδαφος, ἔκτασις. (μεταφ.)
βάσις· σχέδιον.
ζλὸ ζέν, οὐ. π. γυνή· σύζυγος.
ζλὸ ζέν, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ κτυ-
πῶν, ὁ κόπτων· ὁ πράττων.
ζλὸζλὸ ζενπερέκε, οὐ. π. ἐλατήρ.
ζλὸζλὸ ζανπάκ, οὐ. ἀ. κρίνος.
ζλὸζλὸ ζινά, οὐ. ἀ. μοιχία. [χαλίς·
ζλὸζλὸ ζινακλάρ, ἐ.π. μοιχός· μοι-
ζλὸζλὸ ζενπίλ, οὐ.ἀ. π. τὸ κ. ζεμ-
πίλι. [θήρας.
ζλὸζλὸ ζενπαρέ, οὐ. π. γυναικω-
ζλὸζλὸ ζενπερέκε, οὐ. τ. ἐλατή-
ριον· μάνδαλος.
ζλὸζλὸ ζενζεφίλ, οὐ. ἀ. ζιγγίβε-
ρις, πιπερόρριζα.
ζλὸζλὸ ζενζίρ, κ. ζινζίρ, οὐ. π.
ἅλυσις.

زورلمیجی زنجیرلمیجی، ρ. τ. ἁλυσοδένειν.
زورلو زنجیر، οὐ. π. εἰρκτή· τόπος σκοτεινός. [κάρεσκος.
زوستلو زنجوستلو، οὐ. π. γυναικαρέσκεια. (νός.
زوله زنجوستلغ، οὐ. τ. γυναικαρέσκεια.
زوله زنجه، ἐ. π. ζωηρός, ζωντανός.
زونکی زنجین، οὐ.καὶ ἐ.. τ.πλούσιος. [τος.
زونکلیک زنجینلیک، οὐ. τ. πλοῦτος.
زونکلیکلی زنجینلیمك، ρ. τ. πλουτεῖν.
زوله زننه، οὐ. π. γυνή.
زوله زنیار، ἐπφ. π. πρόσεξε.
زوله زنوبار، οὐ. ἀ. πλ. τοῦ βίλ.
زوله زنوبال، οὐ. ἀ. πτῶσις, παραχωμή.
زوللو زنوبللی، ἐ. τ. δυστυχής· — ἐπίφ. τ. ὁ καϋμένος.
زوله زنوبزله، οὐ.ἀ.πλ. τοῦ زوبزله.
زوله زنوبزلی، πλ. τοῦ زوبزله.
زوز زنوز، οὐ. ἀ. ζεῦγος· ἀριθμὸς ἄρτιος· σύζυγος (ὁ).
زوزله زنوزلمك، θ. τοῦ προηγ.
زوزی زنوزلی، ἐ. ἀ. συζυγικός.
زوزیه زنوزلیگیت، οὐ.ἀ. συζυγία.
زور زور، οὐ. π. δύναμις· βία· — ἐ. τ. δύσκολος, ἐπίπονος.
زورا زورا، ἐπ. τ. βιαίως.
زورلو زورلو، ἐ. τ. βίαιος. [νία.
زورلوق زورلوق، οὐ. τ. τυραννία.
زورلو زورلوق، οὐ. τ. δυσχέρεια.
زورلو زورلوق، ἐ. τ. βιαιοσύνη.
زورلو زورلو، ἐ. τ. βιαίως.
زورلو زورلو، ρ. τ. βιάζεσθαι.
زورلو زورلو، ἐ. τ. βιαιοσύνη.
زوروباز زوروباز، οὐ. π. σχιζο-τ-ζούρι, ψευδομάρτυς.
زورنا زورنا، οὐ. τ. ὀξυδόας (αὐλός. [μωρός.
زوزه زوزه، οὐ. τ. ἀνόητος.
زوزه‌لق زوزه‌لق، οὐ.τ. ἀνοησία.
زوزوق زوزوق، ἐ. τ. ἐνδεής· πτωχός.
زوزی زوزی، οὐ. π. χορδή· ταινία· γέλος· περιβολή.
زوله زوزه‌ت καὶ
زوله زوزه، οὐ. ἀ. ἐγκράτεια· βίος ἀσκητικός.
زوزه زوزه، οὐ. ἀ. ἄνθος.
زوزه زوزه، κ. ζ، ἐ. οὐ. π. δηλητήριον.
زوزه زوزه، ἐ. ἀ. θ. τοῦ زوزه· ἐζωγέρ. γυνὴ ὡραία καὶ λευκή.
زوزه زوزه، οὐ. π. ὕδωρ πικρόν, ποτήριον πικρίας· ὄξος.
زوزه زوزه، ὡς τὸ προηγ.
زوزه زوزه، ἐ. π. δηλητηριώδης.
زوزه زوزه، ρ. τ. δηλητηριάζειν. [τηριάζειν.
زوزه زوزه، ρ. τ. δηλητηριάζειν.
زوزه زوزه، οὐ.π. σχολή· θάρρος.
زوزه زوزه، οὐ. ἀ. ἄνλος· κόσμημα.

زوق زوق، οὐ. ἀ. Ἀφροδίτη (ἡ θεὰ καὶ ὁ ἀστήρ)· λευκότης· ὡραιότης.
زوق زوقاد، οὐ. ἀ. περίσσεια.
زوق زوقاد، οὐ.ἀ.αὔξησις· πλεονασμός. — ἐπ. τ. πλέον.
زوقلمق زوقلمق، ρ. τ. αὔξάνειν.
زوق زوقارت، οὐ. ἀ. ἐπίσκεψις.
زوق زوقان، οὐ. π. ζυμία.
زوقلی زوقلی، ἐ. τ. ἀζύμιος.
زوقلق زوقلق، οὐ. π. ἐπιζήμιος. [λισμός.
زوق زوق، οὐ. π. ὡραιότης· στολή· ἐπά، ἐ. π. ὡραῖος· κεκοσμημένος.
زوق زوقاق، οὐ. π. ὑδράργυρος.
زوق زوقت، οὐ. ἀ. ἔλαιον.
زوق زوقتون، οὐ. ἀ. ἐλαία.
زوقلق زوقتونلغ، οὐ.τ.ἐλαιών.
زوق زوقتونی، ἐ. ἀ. ἐλαιόχρους.
زوق زوقید، ἐπιφ. ἀ. αὐξηθείη!
زوق زوقر، πρ. καὶ ἐπ. π. ὑπό· ὑποκάτω.
زوق زوقرا، σύνδ. τ. διότι. [κάτω.
زوقست زوقر-ا-دست، ἐ. καὶ οὐ. π. ὑποχείριος· ὑπήκοος.
زوقستان زوقر-ا-دستان، πλ. τοῦ πρ.
زوق زوقره، ἐπ. π. κάτωθι، κατωτέρω.
زوق زوقیچ، ἐ. π. ἀγχίνους.
زوق زوقینت، οὐ. ἀ. κόσμημα، στολισμός.
زوقینتسز زوقینتسزلك، ἐ. τ. ἀπέριττος· ἁπλοῦς. [λίζειν.
زوقینتله زوقینتلمك، ρ. τ. στολίζειν (ζεινετλεμένος، ρ. τ. κοσμεῖσθαι. [μένος.
زوقینتلی زوقینتلی، ἐ. π. κεκοσμημένος.
زوق زوقیر، οὐ. π. κόσμημα.
زوق زوقیوز، οὐ. α. κίβδηλος.

ساحل

س σίν, δέκατον πέμπτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ δωδέκατον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 60.

چاس σαπή, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἐπιπλέων· κολυμβητής.

ساس σαπή, ἐ. ἀ. ἕβδομος.

ساسین σαπήεν, ἐπ. ἀ. ἑβδόμου.

ساپیق σαπήκ, ἐ. ἀ. ὁ πρώην, παρελθών.

ساپیقه σάπηκα καὶ ساپیقه σάπηκεν, ἐπ. ἀ. προηγουμένως.

ساپیقه σαπηκά, οὐ. ἀ. προηγούμενον (γεγονός)· ἔγκλημα προηγούμενον.

ساپیقه‌لی σαπηκαλή, ἐ. τ. γνωστὸς ἐπὶ προηγουμένοις ἐγκλήμασι.

ساپیقلر σαπηκήν, πλ. τοῦ ساپیق σαπήκ, οἱ προγενέστεροι.

ساتر σατήρ (سِر), ἐ. ἀ. ὁ καλύπτων.

ساچ σάζ, οὐ. τ. σιδηρᾶ πλάξ.

ساجده σαζδέ, ἐ. ἀ. ὁ προσκυνῶν.

ساچر σαχήρ (سِر σίχρ), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μάγος· μαγικός.

ساچرمق σαχιρέ, θ. τοῦ προηγ.

ساچلی σαχτή, οὐ. ἀ. ἀκτή, παραλία.

ساچلی σαχτέ, ἐ. π. κίβδηλος.

ساچلی ساچتاجی σαχτεχιάρ, οὐ. π. κίβδηλοποιός· πλαστογράφος.

ساچلی ساچتاجلق σαχτεχιαρλήκ καὶ ساچلی ساچتالیق, οὐ. τ. παραποίησις· δόλος.

ساداس σαδίς, ἐ. ἀ. ἕκτος.

ساداسین σαδίσεν, ἐπ. ἀ. ἕκτον.

ساده σαδέ, ἐ. π. λεῖος· ἁπλοῦς· καθαρός.

ساده‌جه σαδεζέ, ἐπ. τ. ἁπλῶς.

ساغر σάρ (سِر σιρούρ), ἐ. ἀ. εὔθυμος.

ساغرجاق σαρτζάκ, οὐ. τ. σαρδέλα.

ساغر σαρήχ (سِر), οὐ. ἀ. κλέπτης.

ساغرلمق σαρνήζ, κατὰ παραφθ. τοῦ چیغرمق σαχζάνζ, οὐ. τ. δεξαμενὴ ὕδατος.

ساغر σαρὴ (سِر σιρέτ), ἐ. ἀ. διαδόσιμος· ἐπιδημικός.

ساغرمق σαριγέ, θ. τοῦ προηγ.

ساز σάζ, οὐ. τ. σχοῖνος· — οὐ. π. σάζι (ὄργανον μουσικόν)· ἔπιπλα.

سازی σάζι, ἐ. π. (ἐν συνθ.), ὁ ποιῶν, τακτοποιῶν· — ساز ἀραμαζ...

ژ ζέ, δέκατον τέταρτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7.

ژاژ ζαζί, ἐ. π. κενός, ματαίος.

ژاله ζαλέ, οὐ. π. δρόσος.

ژاله‌دان ζανδάρμα, ξ. χωροφυλακή, χωροφύλαξ.

ژاله ζενδέ, ἐ. π. ῥακώδης.

ژاله‌جی ζενδεπούς, ἐ. π. ῥακενδύτης.

ژاله ζενέ, οὐ. π. ίος, σκωρία.

ژاله‌لی ζενελιάρ, οὐ. π. ὀξείδιον χαλκοῦ.

ژاله‌لی ζενελιαρί, ἐ. π. ἰόχρους.

ژاندارمه ζανταρμά, κ. ὀζουρνάλ, ξ. ἐφημερίς, ἔκθεσις (καθημερινή, ἀστυνομική, διοικητική)· ζαπτιεϊκή.

ژاولی ζαουλιέ, μετ. π. μεμιγμένος, πεπλεγμένος.

ژاین ζιάν, ἐ. π. (ζῷον) λυσσαλέον. θεθερόν.

ژیوه ζιβά, οὐ. π. ὑδράργυρος.

سبك σβήκω· σβήσω· ἔσβηκα· ἔσβεσμαι· ἐσβέσθην· σβεστός· σβεστέος· σβεστικός· σβεστήριος· σβεστήρ· σβεστήρια· σβεστήριον· σβεστήρ· σβεστήρια· σβεστήριον· σβεστήρ· σβεστήρια· σβεστήριον

گلاکه سوزیغرانی، οὐ. π. εὐγλωττεία.
سوخو سوزوغون، ἐ. π. θερμός.
سوخو سوزوغونلق، οὐ.π θερμότης.
سوخی سوخی، ἐ. ἀ. γενναιόδωρος.
سو سوبّ، οὐ. ἀ. τὸ ῥαττειν· ῥαγμός.
سوداسی سوداسی، οὐ. ἀ. λεξις ἐξαγράμματος (γραμμ.).
سوس سوسوئوس، οὐ. ἀ. ἓν ἑκτον.
سوک سوئیک، οὐ. τ. οὖρον.
سوسو سوسیب، ἐ. ἀ. ἀληθὴς· εὐθὺς· σωτήριος. [δίῤῥους.
سوشه سوبوغا، ξ. κλινοκαθδριον·
سور سور، οὐ. π. κεφαλὴ· ἄκραι ἀιχμὴ· ἀρχηγὸς· ـسکر — σεβρασκέρ، στρατάρχης. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν· ایطا— سور-آتیپّاک، ἀρχίατρος· — بۆ سور-کارناک، ἀρχιθαλαμηπόλος· بۆ سور-موزهرّیف، ἀρχισυντάκτης.
سور سۆرّ، οὐ. ἀ. μυστικόν.
سورا سۆررا، ἐπ. ἀ. μυστικῶς.
سوراپ سوراپ، ٭οὐ. ἀ. ἀντικατοπτρισμός (φυσ.).
سوراپا سوراپا، ἐπ. π. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.
سوراذ سیراذ، οὐ.ἀ. λυχνία، φῶς.
سوراذچی سیرّاذچی، οὐ. ἀ. ἐφιππιουργός. [πέτασμα.
سورادغ سورادیغ، οὐ. ἀ. παρα-
سوراسر سوراسیر، ἐπ. π. καθ' ὅλο-

سیاش سیاش، οὐ.ἀ.ὁδὸς· ταξείδιον· βρύσις δημοσία.
سیاپ سیاپ، μορ. π. (ἐν συνθ.) ὁ διδοὺς· ἀφιερῶν· — جان ـدن σεπάρ. ἀφωσιωμένος. [λία.
سیاپرق سیاپرغ، οὐ. π. παραγγε-
سیاس سیاس، οὐ. π. δοξολογία.
سیاه سیاه، οὐ. π. στρατός.
سیاهباشی سیاهباشی، οὐ. π. στρατάρχης.
سیاهی سیاهی، οὐ. π. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ.
سیت سیتهٔ καὶ [βώτιον.
سیتهٔ سیتهٔ، οὐ. π. κάνιστρον· κιφ سیتهٔر، οὐ. π. ἀσπὶς· τόπος ὄχυρός.
سیخمک سیخمک، ῥ. τ. ῥαντίζειν.
سیخورگه سیخورگه، οὐ. τ. σφαιρωτὸν· σκοῦπα.
سیخورمک سیخورمک، ῥ.τ. σαρώνειν· σκουπίζειν. [πίσια.
سیخورمه سیخورمه، οὐ.τ. σκου-
سیخورمه‌لیک سیخورمه‌لیک، οὐ. τ. ῥαῤῥητός.
سیدیر سیدیر، οὐ. π. οὐρανός· ἡ οὐράνιος σφαῖρα.
سیره سیره، οὐ. π. αἶνος، ἔπαινος.
سیره سیره، οὐ. π. λῆψις· ἀγορά.
سیرت سیرت (ـرّ)، ἐ. ἀ. ὁ καλύπτων، σκεπάζων τὰς ἁμαρτίας (ἐπὶ Θεοῦ).
سیرتلی سیرتلی، οὐ. π. ἔπαινος· ἐγκώμιον.
سیرک سیرک، οὐ. ἀ. παρακέτασμα· πλοῖον.
سیر سیر، οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν.
سیر سوتوره، οὐ. π. ξυράριον.
سیرتی سیرتی، οὐ. τ. ἐπενδύτης.
سیرتمک سیرتمک، ῥ. τ. προσβολή، ὕβρις. [βλημένος.
سیرتمه‌لی سیرتمه‌لی، ἐ. π. προσ-
سیرکه سیرکه، ἐ. π. ὑβριστής· τύραννος.
سیرتوی سیرتوی، οὐ. π. στήλη.
سیرتوز سیرتوز، οὐ. ἀ. ἑξήκοντα.
سیرتی سیرتی، ἐ. ἀριθμ. ἀ. ἑξ.
سیزه سیزه، οὐ. ἀ. μικρὸς τόπος، στενὸς· [νυκλισία.
سیزه سیزه، οὐ. ἀ. λατρεία· γο-
سیزه‌گاه سیزه‌گاه، οὐ. π. τόπος προσευχῆς.
سیز سیز، οὐ. ἀ. ἐρρυθμος λόγος.
سیزگل سیزگل، οὐ. ἀ. κατάστιχον ἀρχεῖα.
سیزیم سیزیم، οὐ. ἀ. σπάγγος.
سیزیو سیزیو، οὐ. ἀ. εἰρατή.
سیزیو سیزیو، οὐ.ἀ.προσκύνησις.
سیزیوک سیزیوک، οὐ. τ. ἀλλᾶς، λευκάνικον. [σθαι.
سیلمک سیلمک، ῥ. τ. ἐκλέγεσیلمک سیلمک، ῥ. τ. ἐκλέγειν.
سیم سیم، ἐ. καὶ οὐ. τ. ἐκλεκτός، διαλογή.
سیمیر سیمیر، οὐ. ἀ. νέφος· νεφέλιον (κ. ασπρα). ὄρθαλμοῦ).
سیه سیه، οὐ. ἀ. νέφος· ἀναθυμίασις. [γος، γόης.
سیه‌گر سیه‌گر (ـهر) σίγρ. ἐ.ἀ.μάγος.
سیه‌گرلمک سیه‌گرلمک، ῥ. τ. μαγεύειν.
سیه‌گرلیک سیه‌گرلیک، οὐ. π. μάγος.
سیه‌گر سیه‌گر، οὐ. ἀ. ἔως· αὐγή.
سیه‌گر سیه‌گر، οὐ.ἀ. μαγειακὸν ἐργαστήριον.
سیه‌گرخانه سیه‌گرخانه، οὐ. π. πρωΐα.
سیه‌گرلمک سیه‌گرلمک، ῥ. τ. μαγεύειν.
سیمه سیمه، οὐ.ἀ. ὄψις· σχῆμα· πρόσωπον· εἰκών.
سیمور سیمور، οὐ.ἀ. σεμοῦρι. προφὴ ἣν λαμβάνουσιν οἱ Μουσουλμάνοι πρὸ τῆς εὐχῆς κατὰ τὸ ῥαμαζάνιον.
سیه سیه καὶ [ἑξάψις.
سیخانه سیخανέτ، οὐ. ἀ. θερμότης·
سیخاوت سیخαβέτ، οὐ. ἀ. γενναιότης، μεγαλοδωρία. [κολος.
سیخ سیγτ، ἐπ. π. σκληρός، δύσ-
سیخرو سیχτρού، ἐ. π. κατηφής.
سیخی سیχτή، οὐ. π. σκληρότης.
سیختیان سیχτιγιάν، οὐ. π. τ. δέρμα μαροκινόν. [διάλεξις.
سیخن سیουχέν، οὐ. π. λόγος. συν-
سیخن‌چین سیουχενδζίν. ἐ. π. ὠτακουστής. [τος.
سیخندان سیουχενδαν، ἐ. π. εὐγλωτ-
سیخندانی سیουχενδανί، οὐ. π. εὐγλωττεία. [τος.
سیخران سیουχενράν، ἐ. π. εὐγλωτ-

χληρίαν. [πρᾶγμα.
σερτσίλικι σερατζίλικι, οὐ. π. ἐναρξις·
σερτσιλώνω σερεμπέζω, ἐ. π. περίβλεπτος· ὁ ὑψῶν τὴν κεφαλήν.
σερτσιμλίζω σερενδζίζω, οὐ. π. ἐκβασις· γεγονός.
σερτσί σεραΐ, οὐ. π. ἀνάκτορον· σερὰϊ — σερὰϊ γουμαγκούν, τὰ Σουλτανικὰ Ἀνάκτορα.
σερτσιλί σερατλή, ἐ. τ. αὐλικός.
σερτσιμέ σιραγέτ, οὐ.ἀ. μεταδοσις· διάδοσις νόσου.
σερτσίν σερπάζ, ἐ. π. εὐτολμος.
σερτσιστέ σερπέστ, ἐ. π. ἐλεύθερος.
σερτσιστανίζω σερπεστανέ, ἐπ. π. ἐλευθέρως.
σερτσιστεντζέ σερπεστὸζεμπός τὸ προηγ.
σερτσιστλίκ σερπεστλίκι καὶ [ρία.
σερτσιστί σερπεστή, οὐ. π. ἐλευθε-
σερτσιτλενδζέ σερπουλένδ, ἐ. π. εὐϋπόληπτος· ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα· μέγας τὸν βαθμόν.
σερτσιμλίζω σερπεμέκ, ρ. τ. ῥαντίζειν.
σερτσίμ σερπινδή, οὐ. τ. ῥαντισμός· ψεκάς. [αὐστηρός.
σερτ σέρτ, ἐ. π. τραχύς· βίαιος·
σερτσαπά σερταπά, ἐπ.π. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ὅλως διόλου.
σερτσιμέρ σερτασέρ, ἐ. ἐπ. π. καθ' ὁλοκληρίαν. [τραχέως.
σερτσὲ σέρτζε, ἐπ. τ. αὐστηρῶς·
σερτσιμέρ σερτασέρ, ἐπ. π. καθ' ὁλοκληρίαν.

σερτσιμλίζω σερτσεμέκ, ρ. τ. αὐθαδιάζειν· σκληρύνεσθαι.
σερτσίλι σερτλήκι, οὐ.τ. τραχύτης.
σερτσίζ σερτζή, ἐ.π. ὀξύς, κοπτερός.
σερτσὲ σερτζέ, καὶ σωφ — σερτζὲ κουσού, οὐ. τ. σπουργίτης.
σερτσὲ σιρτσὰ καὶ
σερτσὲ παρμαγί, ὁ μικρὸς δάκτυλος. [γραμμή.
σερτσὰβ σιρτσάβ, οὐ. π. μεθόριος·
σερτσὺρ σούρ, ἐ. π. ἐρυθρός.
σερτσὸφ σερ ὀζ, οὐ.π. μεθυσμένος.
σερτσολίκ σερχοσλήκ, οὐ.τ. μέθη.
σερτσὴ σερχή, οὐ. π. ἐρυθρότης
σερτσὲρ σέρδ, ἐ. π. τραχύς· ψυχρός.
σερτσὲρ σέρδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτιθέναι, δηλοῦν, ὑποβάλλειν.
σερτσὲρ σερδάρ, οὐ. π. στρατάρχης· ρωσ — σερδάρ-ι-ἐκρέμ, ἀρχιστράτηγος. [στήθιος.
σερτσὲρ σηρδάζ, οὐ. π. φίλος ἐπ.
σερτσὺρ σουρούρ, πλ. τοῦ ρωσ.
σερτσὲρτ σερρτέ, οὐ. π. ἄκρα κλωστῆς· εὐκαιρία· μέσον ἀφορμή.
σερτσὶζ σερζενγί, οὐ. π. ἐπίπληξις, μομφή.
σερτσὰμ σερσὰμ ἢ σερσὲμ σερσέμ, ἐ. τ. ἀπερίσκεπτος, ῥεμβώδης, ζαλισμένος.
σερτσὲρ σερσερί, οὐ. καὶ ἐπ. π. πλάνης· φυλόβιος.
σερσὲμ σερσέμ, ἴδ. σερσὰμ.

σερσεμλίκ σερσεμλίκι, οὐ. τ. ἀπερισκεψία· παραζάλη.
σερσὶρ σιρίσκ, οὐ. π. δάκρυ.
σερσὲ σουρ'ὰτ, οὐ. ἀ. ταχύτης.
σερσὲ σούρ'ατεν, ἐπ. ἀ. ταχέως.
σερσκὲρ σερ'ασκέρ, οὐ. π. στρατάρχης, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν· ρωσ — σερασκὲρ καπουσή, τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν
σερρτὲ σερρτερού, ἐ. π. ταπεινός·
σερσὶ σιρκάτ καὶ
σερσὶ σερικά, οὐ. ἀ. κλοπή.
σερκὲρ σερκιάρ, οὐ.π. διευθυντής.
σερκὶζτ σερ-γκιουζέστ, οὐ. π. γεγονός· βιογραφία τινός.
σιρκὶρ σερκιράν, οὐ. π. μέθυσος.
σερκὲρδ σερκερδέ, ἐ. π. ἔκθαμβος.
σερκὲρδ σερκερδέ, οὐ. π. ὁ ἀρχηγὸς φυγῆς· ἀρχηγός.
σερκὲτ σερκέ, ἐ. π. πείσμων.
σερκὲτλὶ σερκεδέ, οὐ. ἀ. ἔκπληκτος.
σερὶκ σιρκέ, οὐ. π. ὄζος. [σις.
σερκὶ σερκί, οὐ. τ. ἔνταλμα· ἔκθεσερκιλμὲκ σεριλμέκ, ρ.τ. ἐξαπλοῦσθαι.
σερλεβὶ σερλεβή, οὐ. π. ἐπιγραφή· τίτλος.
σερμαγὲ σερμαγέ, οὐ. π. κεφάλαιον.
σερμαγεδὰρ σερμαγεδάρ, οὐ. π. κεφαλαιοῦχος. [λεύτητος.
σερμεδὲ σερμεδέ, ἐ.ἀ. αἰώνιος· ἀτέσερμεδὴ σερμεδή, ἐ. ἀ. ὡς τὸ πργ.

ἴσερμεδὲν σερμεδέν, ἐπ. ἀ. αἰωνίως.
σερμεστὲρτ σερμέστ, ἐ. π. οἰνόφλυζ· ζαλισμένος.
σερμεστὴ σερμεστή, οὐ. π. μέθη.
σερμεστὶ σερμεστή, ῥ. τ. ἁπλῶνειν· στρώνειν.
σερμὸ σερμοῦ, οὐ. π. ἄκρα πριχός, μικρόν τι καὶ ἀσήμαντον.
σερμὲ σήρμα, οὐ. τ. σύρμα χρυσοῦν.
σερμὲ σουρμέ, οὐ. τ. κολλύριον, βαφὴ τῶν βλεφαρίδων καὶ ὀφρύων. [ζανταχ.
σερμαλὴ σηρμαλή, ἐ. τ. χρυσοῦ-
σουρνὰ σουρνά, κ. ζουρνά, οὐ. π. εἶδος αὐλοῦ· μεταφ. φλύαρος, ἀνόητος, οἰνόφλυζ. [στολῆς.
σερνὰμ σερναμέ, οὐ.π. τίτλος (ἐπι-
σερὶ σερή, οὐ. π. κυπάρισσος.
σερβὲρ σερβέρ, οὐ. π. ἀρχηγός· ἡγεμών. [χαρά.
σουρὰρ σουρούρ, οὐ. ἀ. εὐθυμία·
σουρὰς σουρούς, οὐ. π. ἄγγελος.
σηρρὴ σηρρή, ἐ. ἀ. κρυφός· μυστηριώδης.
σηρὴν σερήρ, οὐ. ἀ. θρόνος.
σηρρὶ σερηρή, οὐ. ἀ. κλινικός· κλινοειδής.
σερὶν σερί' (σερ), ἐ. ἀ. ταχύς.
σερὶὰν σερι'άν, ἐπ. ἀ. ταχέως.
σερὶν σερίν, ἐ. τ. δροσερός.
σερινλὶκ σερινλίκ, οὐ. τ. δρόσος, δροσιά.

سعادت سرمایه‌دار، ر. ت. ثروت‌مند.
سعادت سرمایه‌داری، ر. ت. ثروت‌مندی.
سعادت سرمایه‌دارلق، ر. ت. ثروت‌مندی.
سعادت سرمایه‌لی، ر. ت. ثروت‌مند.
سعادت سرمایه‌لی‌لک، ر. ت. ثروت‌مندی.
سعادت سرمایه‌لی‌لکله، ر. ت. ثروت‌مندی.
سعادت سرمایه‌لی‌لکله‌مک

سمیر سمیز, ἐ. τ. παχύς.
سمیزلیک سمیزلیک, οὐ. τ. πάχος, εὐσαρκία. [χύνεσθαι.
سمیزلنمك سمیزلنمك, ρ. τ. παχύνω. سمیز سمیز, ἐ. ἀ. ὁ ἀκούων.
سمین سمین, ἐ. π. παχύς.
سن σέν, ἀντ. τ. σύ.
سن سین, οὐ. ἀ. ἡλιακὴ ὁδός.
سنا سنا, οὐ. ἀ. ὕψος· μεγαλεῖον· ἀγιότης.
ستان سنان, οὐ. ἀ. σίδηρος· αἰχμὴ λόγχης.
سنبل سنبول και سنبلی سنبουλέ, οὐ. ἀ. στάχυς — οὐ. π. ὑάκινθος.
سنبله سنبولی, οὐ. ἀ. στάχυς· Παρθένος (ἄστρον).
ستن سننت, οὐ. ἀ. παράδοσις· περιτομή. [μένος.
سنتلی سنتلی, ἐ. τ. περιτετμη-
سنجاب سنجاب, οὐ. ἀ. σκίουρος.
سنجاقی سنجاقی, ἐ. ἀ. φαιός· σκιουρός, ρους. [ἐπαρχία.
سنجاق سنجاق, οὐ. τ. σημαία· سنجاقدار سنجاقدار, οὐ. π. σημαιοφόρος.
سند سند, οὐ. ἀ. στήριγμα· ἐπίσημον, γραφον ὁμόλογον.
سندات سندات, πλ. τοῦ προηγ.
سندرمك سندرمك, ρ. τ. χωνεύειν· καταπραΰνειν. [ἀτσίδι.
سنسار سنسار, οὐ. τ. ἰκτίς, κ.
سنی سنی, ἐ. τ. πανοῦργος.

سلطانت سلطانت, οὐ. τ. βασιλεία· κυβέρνησις· κράτος· ἀξίωμα βασιλικόν· μεγαλοπρέπεια· سلطنه سلطنه — سلطنه τ. — σενιγέ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ (ὀθ.) κυβέρνησις.
سلطانی سلطانی, ἐ. ἀ. προκάτοχος.
سلك سلك, οὐ. ἀ. κλωστή· τάξις· γραμμή· στάδιον. [σείειν.
سلكمك سلكمك, ρ.τ. τινάσσειν.
سلكنمك سلكنمك, ρ.τ. σείεσθαι. τινάσσεσθαι. [σεισμός.
سلكنمه سلكنمه, οὐ. τ. δόνησις·
سلم سلم, ρ. τ. καθαρίζειν· ἐξαλείφειν.
سلمك سلمك, ρ. τ. καθαρίζεσθαι· ἐξαλείφεσθαι.
سلمه سلمه, οὐ. π. ῥάπισμα.
سلوك سلوك, οὐ. ἀ. διαγωγή· σύστημα.
سلوك سلوك, οὐ. τ. βδέλλα.
سلوى سلوى, οὐ. ἀ. μάννα (ἡ οὐρανόθεν τοῖς ἑβραίοις πεσοῦσα).
سلوى سلوى, οὐ. τ. κυπάρισσος.
سله سله, οὐ. ἀ. κάνιστρον.
سله سله, ἐ. ἀ. ἀνελλιπής· ὑγιής. [μών.
سليمان سليمان, ὄν. κύρ. Σολεσم سم, οὐ. ἀ. ὀληθρίριον· μικρὰ ὀπή.
سما سما, οὐ. ἀ. οὐρανός.
سماحت سماحت, οὐ. ἀ. τὸ εὐεργετεῖν· ἀγαθότης.
سماحتلو سماحتلو, ἐ. τ. εὐεργετικός· ἀγαθὸς (τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν ὀθ. vuli-slάμην καὶ εἰς τοὺς καζασκέριδας).
سماع سماع, οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν.
سماعی سماعی, ἐ. ἀ. ἀκουστικός· ἀνώμαλος (γραμμ.).
سماوات سماوات, πλ. τοῦ سما.
سماق سماق, ὡς τὸ سماق. [θυνσις.
سمت سمت, οὐ. ἀ. συνοικία· διεύ-
سمر سمر, οὐ. τ. σάγμα. [ποιός.
سمرجه سمرجه, οὐ. τ. σαγματοφόρος.
سمرلمك سمرلمك, ρ. τ. ἐπισάττειν. [σθαι.
سمرمك سمرمك, ρ. τ. παχύνεσθαι.
سمسار سمسار, οὐ. ἀ. μεσίτης.
سمسارلق سمسارلق, οὐ. τ. ἔργον ἢ ἀντιμισθία τοῦ μεσίτου.
سمساره سمساره, ὡς τὸ προηγ.
سمع سمع, οὐ. ἀ. τὸ ἀκούειν· τὸ οὖς.
سمك سمك, οὐ. ἀ. ἰχθύς.
سمن سمن, οὐ. π. ἴασμος.
سمن سمن, οὐ. ἀ. παχύτης· εὐσαρκεία· βούτυρον.
سمنبر سمنبر, οὐ. π. ἑρωμένη (ὡς ὁ ἴασμος). [σεια.
سمور سمور, οὐ. ἀ. ὕψος· ἀκρώ-
سمور سمور, κ. سمور, οὐ. ἀ. σαθέριον· σαμοῦρι (ζῷον).
سموق سموق, οὐ. τ. μύζα.
سموم سموم, πλ. τοῦ سم.
سمید سمید, οὐ. τ. κολλύριον· ἐπικεφάλαιον.

كسه سَنْخ، οὐ. π. πέτρα· βάρος· τιμή.
كسه سِنِخ، οὐ. τ. μυῖα.
كسه سنكستار سنكستار كه
چلكسه سنكلاخ، οὐ. π. τόπος πετρώδης. [κάρδιος.
لدكسه سنكدل، ἐ. π. σκληρο-
كسار سنكسار، οὐ. π. λιθοβόλησις. [ριον.
كلكسه سنكلاخ، οὐ.τ. μυασταί-
كسه سنكوزه، οὐ. τ. λογχή.
كسه سنكولاخ سنكوزه، ἐ. τ. λογχοφόρος.
نكسه سنكين، ἐ.π. λίθινος· βαρύς.
كسه سنگ، ρ. τ. χωνεύεσθαι· κρύπτεσθαι. [ψις.
كسه سنگ، οὐ. τ. χώνευσις, πέ-
خوسه سونوخ، οὐ. ἀ. τὸ ἐμφαίνεσθαι, προκύπτειν.
سنور سنور، κ. νησίδ, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) σύνορον· μεθόριον.
سنوردش سنوردش، ἐ. τ. ὄμορος.
سنون سنون، πλ. τοῦ كسه.
سنوه سنوه، ἐ. ἀ. ἐτήσιος.
سنوه سنوه، θ. τοῦ προηγ.
كسه سنه، οὐ. ἀ. ἔτος.
كسه سنه سنه، οὐ. τ. ἐτήσιος.
كسه سنی، οὐ. τ. τράπεζα (ἐκ μεταλλ.). [ὀδοῦς.
كسه سنی (ليسه)، ἐ. ἀ. ὑψηλός· ἔν-
كسه سنونی، ἐ. ἀ. συνέτης, μωαμεθανὸς ὀρθόδοξος.

سو سوْ καὶ سوِ سونگ، οὐ. π. πλευρόν· μέρος· — ب πهسو، ἐπ. π. παντοχόθεν· παραπλεύρως. [κακός, -ῶς
سوء سوْء، οὐ. ἐ. καὶ ἐπ.ἀ. κακία·
سوب سوب، πλ. سيب· سيبك سوبك سوبچك، πλ. τοῦ سيب·
سوبه سوبه، οὐ. ἀ. μελανότης· ἀντίγραφον· πόλις. [θάτης.
سوار سوار، οὐ.π. ἱππεύς· ἐπι-
سواری سواری، οὐ. π. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ· τὸ ἱππικόν· κυβερνήτης πλοίου.
سوباكين سوباكين، πλ. τοῦ سباكين·
سوال سوال، οὐ. ἀ. ἐρώτησις· αἴτησις.
سوت سوت، οὐ. τ. γάλα· لبن — سوت آنا، τίτθη.
سوتو سوتو، οὐ. τ. γαλακτοπώλης.
سوخته سوخته، ἐ. π. κεκαυμένος.
سود سود، οὐ.π. ὠφέλεια· κέρδος·
سود سود، οὐ. τ. γάλα. [ἔρως.
سودا سودا، οὐ. ἀ. μελαγχολία·
سوداليخ سوداليخ، ἐ.τ.ἐρωτευμένος.
سوداوی سوداوی، ἐ. ἀ. μελαγχολικός· ἐρωτικός.
سودوگر سودوگر، ἐ. τ. γαλακτώδης· γαλάτινος.
سودمند سودمند، ἐ.π. ἐπωφελής·
سور سور، οὐ. π. ἑορτή.
سور سور، οὐ. ἀ. τεῖχος πόλεως·

سوراخ — 183 — سوگند

سور سور، πλ. τοῦ سوری.
سورت سورت، οὐ.τ. πλάνης· κυβεία. [πλανᾶσθαι.
سورتمه سورتمه، ρ. τ. τρίβειν· سورتمه سورتمه، ρ. τ. ἅρπειν· ἀφορᾶτί, κολακεύειν.
سورتو سورتو، ἐθ. سورتو·
سورتمه سورتمه، ρ. τ. ὀλισθαίνειν, προσκρούειν.
سورمه سورمه، ρ. τ. σύρειν· ἀπάγειν.
سورمه سورمه، ρ. τ. ἁρπάγεσθαι· ἅρπειν.
سورمه سورمه، ρ. τ. θέτειν τὸν μοχλόν, τὸν σύρτην τῆς θύρας.
سورو سورو، οὐ. τ. ἐξορία· — ἐ. τ. ἐξόριστος.
سوريلمه سوريلمه، ρ. τ. ἀκονίζεσθαι· τὸ καθίστασθαι συμβλερόν.
سورمه سورمه، ρ. τ. ἐξορίζειν· τρίβειν· ἐλαύνειν· ἐκτείνειν κατὰ μῆκος· — ميوه سورمه، διάγειν εὐχάριστον ζωήν· — تخته سورمه، ἀροτριᾶν, καλλιεργεῖν τὴν γῆν.
سورمه سورمه، οὐ. τ. μοχλός, σύρτης.
سورمه سورمه، ρ. τ. ἐπιτρίβεσθαι, κυλίεσθαι.

سوراخ سوراخ، οὐ. τ. προστριβή· ποσότης· πώλησις.
سوری سوری، ἐ. τ. αἰχμηρός.
سوری سوری، οὐ.τ.ἀγέλη· πλῆθος.
سوزوری سوزوری، ἐ. τ. ἀγγελιαφόρος.
سوز سوز، οὐ. τ. λόγος· ὑπόσχεσις· ἔνστασις· سوزه — سوز کهلیسی، ὑποθετέον ὅ,τι· سوزه — سوز آغلار، νουνεχής· ωه — سوزده، ὄζον.
سوزی سوزی، ἐ.π. (ἐν συνθ.) ῥλέγων· — οὐ. π. θερμότης· ἀγωνία.
سوزان سوزان، ἐ. π. περιφλεγής.
سوزکر سوزکر، οὐ. τ. ὀλιστήρ.
سوزگی سوزگی، οὐ.τ. διϋλιστήρ.
سوزلمه سوزلمه، ρ. τ. διϋλίζεσθαι.
سوزلمه سوزلمه، ρ. τ. συνομιλεῖν· συμφωνεῖν.
سوزمه سوزمه، ρ. τ. διϋλίζειν.
سوزن سوزن، οὐ. π. βελόνη.
سوزنی سوزنی، ἐ.π. καυστικός.
سوس سوس، οὐ. τ. καλλωπισμός· πολυτέλεια.
سوسام سوسام، οὐ. τ. σισάμη.
سوسلمه سوسلمه، ρ. τ. καλλωπίζεσθαι. [νος.
سولون سولون، ἐ. τ. ἐστολισμέ-
سوگمه سوگمه، ρ. τ. τὸ ἀγαπᾶσθαι ἀμοιβαίως.
سوگرتا سوگرتا، οὐ. ἀ. ἱεροσπουδαστής.

سوق σεβάχ, οὐ. ἀ. τὸ ὠθεῖν, τὸ ὀδηγεῖν.

سوقاق σοκάκ, οὐ. τ. ὁδός.

سوقیات σεβχηγιάτ, οὐ. ἀ. ἀποστολαί (στρατιωτικαί).

سوکمک σοβουξμέκ, ρ. τ. ὑβρίζεσθαι (ἀμοιβαίως).

سوکوش σοκιούκ, ἐ.τ. ξεραμένος· ἐφθαρμένος. [πτεσθαι.

سوکولمک σοκιουλμέκ, ρ. τ. ξερράسوکولو σεβκιουλού, ἐ. καὶ οὐ. τ. ἀγαπητός· προσφιλής· ἐρωμένη.

سوکمک σοκιμέκ, ρ. τ. ξηλόνειν· ἀποσπᾶν.

سوکمک σοβμέκ, ρ. τ. ὑβρίζειν.

سوکندرمک σογουνδιρμέκ, ρ. τ. σβεννύναι.

سوکی σεβκί, οὐ. τ. ἀγάπη· ἔρως.

سوکیلو σεβκιλού, τὸ. سوکی.

سوکمک σιβιλδίζι, οὐ.τ. ἐξάνθημα· ἴδρωμα.

سولمک σεβιλμέκ, ρ.τ. ἀγαπᾶσθαι.

سومک σεβμέκ, ρ. τ. ἀγαπᾶν.

سومکرمک σουμκιουρμέκ, ρ. τ. ἀπομύσσεσθαι.

سون σεβέν, μετ. τ. ὁ ἀγαπῶν.

چوپ σεβίνζ, οὐ. τ. χαρά, εὐθυμία.

سونده σόνδα, ξ. μίλη (χειρουργ.).

سوندرمک σεβινδιρμέκ, ρ. τ. χαροποιεῖν. [νύειν.

سوندرمک σόνδιρμέκ, ρ. τ. σβεν-

سونکر σουγκέρ, οὐ. τ. σπόγγος.

سونکی σουνκί καὶ

سونکو σουνκού, οὐ. τ. λόγχη.

سوندرمک σεβινμέκ, ρ. τ. χαίρειν.

سوندرمک σονμέκ, ρ. τ. σβέννυσθαι.

سونوک σονσύκ, ἐ.τ. ἀποσβεσθείς.

سوی σεβί, οὐ. ἀ. ἴσος· ὅμοιος.

سویاری σοϊταρί, οὐ. τ. γελωτοποιός.

سویه σεβιγέ, οὐ. ἀ. ἰσότης.

سیچی σεβιτζί, ἐ. τ. ὁ ἀγαπῶν· ἐραστής τινος. [στόν.

سیوش σογγούς, οὐ. τ. κρέας βραχύσιβیلدز σιβιλδζέ, οὐ. τ. ὑδρωτήριον, ἐξάνθημα.

سیلمک σοϊλεμέκ, ρ. τ. ἀναγκάζειν ὁμιλεῖν. [λέγεσθαι.

سویلمک σοϊλεμέκ, ρ. τ. διαسویلمک σοϊλεμέκ, ρ. τ. λέγειν, ὁμιλεῖν. [σθαι.

سویلنمک σοϊλενμέκ, ρ. τ. λέγεچویلدز σιβιλεδζέκ, ἐ. τ. ἀξιαγάπητος.

سوم σεβίμ, οὐ. τ. ἀγάπη.

سوندرمک σογουνδουρμέκ, ἴδ. سوندرمک σόνδιρμέκ. [νυσθαι.

سوگمک σογουνμέκ, ρ. τ. σβέν-

سیم σιχάμ, πλ. τοῦ سم.

سهل σέχλ, ἐ. ἀ. εὔκολος· λεῖος· — οὐ. ἀ. τόπος λακκώδης.

سم σέχμ, ἐ. ἀ. βέλος.

سم σέχμ, οὐ. ἀ. μερίδιον, μετο-

سم σέχμ, οὐ. π. φόβος. [χή.

سکمین σεχμκίν καὶ

سکمین σεχιμνάκ, ἐ. π. δειλός· τρομερός· φοβερός.

سهم σέχβ, οὐ. ἀ. πλάνη· ἀπροσεξία. [ξίας.

سهم σέχβεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀπροσε-

سهولت σουχουλέτ, οὐ. ἀ. εὐκολία· πρᾳότης. [κολος.

سهولتلو σουχουλετλού, ἐ. τ. εὔ-

سیاق σιγιά, οὐ. τ. τὸ κωπηλατεῖν ἐπὶ πρύμναν.

سی σεχί, οὐ. ἀ. εὐθύς· ὀρθός.

سیاح σεϊγιάχ, οὐ.ἀ. περιηγητής.

سیاحت σεϊγιαχάτ, οὐ. ἀ. ταξεῖδιον.

سیاحتنامه σεϊγιαχατναμέ, οὐ. π. περιήγησις (σύγγραμμα).

سیار σεϊγιάρ, ἐ. ἀ. ὁ περιοδεύων.

سیارت σεϊγιαράτ, πλ. τοῦ

سیاره σεϊαρέ, θ. τοῦ سیار, οὐ. ἀ. πλανήτης.

سیاست σιγιασέτ, οὐ. ἀ. τὸ διοικεῖν· τὸ ἄρχειν τῶν δημοσίων· θανατικὴ ποινή· — ἡ φρενοσιγιασέτ, πολιτικὴ ἐπιστήμη.

سیاستگاه σιγιασετγιάχ, οὐ. π. τόπος τιμωρίας.

سیاسی σιγιασί, ἐ. ἀ. δικαστικός, πολιτικός (ἀνήρ).

سیاق σιγιάχ, οὐ. ἀ. τὸ ὁδηγεῖν· τρόπος· διατύπωσις.

سیال σεϊγιάλ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. ῥευστόν.

سیاله σεϊγιαλέ, θ. τοῦ προηγ. ῥευστόν· χείμαρρος.

سیان σιγιάν, ἐ. ἀ. ὁμόκ. τοῦ سی σίγι, ἴσος, ὅμοιος.

سیاه σιγιάχ, ἐ. καὶ οὐ. π. μέλας· τὸ μέλαν χρῶμα· αἰθίοψ.

سیاهلق σιγιαχλατμάκ, ρ.τ. μαυρίζειν. [νότης.

سیاهلق σιγιαχλίκ, οὐ. τ. μελα-

سیاهلنمق σιγιαχλανμάκ, ρ. τ. μελανοῦσθαι.

سیخ σιδζόκ, ἐ. τ. θερμός· — οὐ. τ. θερμότης.

سیخلق σιδζοκλίκ, οὐ. τ. ζέστη.

سید σεϊγίδ, οὐ. ἀ. ὀημοσιλής· ἡγεμών· ἀπόγονος τοῦ Μωάμεθ.

سیدر σιδίρ, οὐ. τ. οὖρον [μεθ.

سیده σεγιδέ, θ. τοῦ سید σεϊγίδ, πνευματόμορφος· γυνὴ ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Μωαμεθ.

سیر σείρ, οὐ. ἀ. κίνησις· πορεία· ὁδός· περίπατος.

سیران σειράν, οὐ. ἀ. τὸ περιπατεῖν· περίπατος.

سیرانگاه σειρανγιάχ, οὐ. π. τόπος περιπάτου. [γραφία.

سیرت σιρέτ, οὐ. ἀ. διαγωγή· βιο-

سیرتچی σειρετζί, οὐ. τ. ὑεατής.

سیرک σειρέκ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀ-

سیرکسلمک σειρεκλεδζημέκ, ρ. τ. ἀρκεῖσθαι.

سیزمک σιζμέκ, ρ. τ. στάζειν.

ش

شارح

شارح ʿāriḥ (شرح), ē. ā. σχολιαστὴς βιβλίου.

شارد šārid, ē. ā. ὁ πίνων.

شارع šāriʿ (شرع), ē. ā. ὁδός.

شارك šārik, ē. ā. ὁ μεσολαβῶν.

شارل šārl, ē. ā. ὁ ἀπασχολῶν.

شاش šāš (شعث), ē. ā. ὁ μεσολαβῶν.

شاشة šāšé, ē. ā. ὑφάντρια.

شاطر šāṭir, ē. ā. εὐγνώμων.

شاطئ šāṭiʾ, ē. ā. παραλία.

شاع šāʿ, ē. ā. ἀκούσιος.

شاعر šāʿir (شعر), ē. ā. ποιητής.

شاغل šāġil, ē. ā. ὁ ἀπασχολῶν.

شاف šāf, ē. ā. ἰατρικός.

شاق šāq, ē. ā. ἀδόκιμος.

شاقول šāqūl, οὐ. ā. στάθμη.

شاكر šākir, ē. ā. εὐγνώμων.

شاكري šākirī, οὐ. τ. ψιθυρισμὸς ὕδατος.

شالم šālim, ρ. τ. ἐκπλήττεσθαι.

شالمة šālmé, ρ. τ. συγχέειν· ἀποπλανᾶν· ἀμηχανεῖν.

شالمة šālmé, ē. τ. συγκεχυμένος· βλαξ.

شالمقية šālmaqiyé, οὐ. τ. ἀμηχανία· βλακία· εὐήθεια.

شالمة šālmé, ρ. τ. διαπορεῖν, ἐκπλήττεσθαι. |λοίθορος.

شالي šālī, ē. τ. παραβλώψ, ἀλ-

شالية šālīé, οὐ. τ. τὸ εἶναί τινα ἀλλοίθορον. |τής.

شامخ šāmix (شمخ), ē. ā. ὑψη-

شامل šāmil, ē. ā. ὁλόκληρος.

شامة šāmé, ē. τ. σπίλος.

شان šān, ē. π. ἀργυρεῦς· ἀργυρόχρους.

شانق šāniq, οὐ. τ. μυῖα· σφήν — σιδηρᾶ σινεκή, κώνωψ.

شانقة šāniqé, ρ. τ. κρύπτεσθαι· χωνεύεσθαι.

شانة šāné, οὐ. π. στῖγμος· κόλπος.

شاني šānī, οὐ. τ. δίσκος. |νεύειν.

شاهد šāhid, ρ. τ. ὀξύ-

شاهد šāhid, ρ. τ. ὀλισθαίνειν· ὑπεισάγεσθαι· ἁρπετεύειν.

شاهد šāhid, οὐ. τ. ὑδρωτήριον.

شاهد šāhid, οὐ. τ. ὑδρωτήριον.

شاهين šāhīn, ē. π. ἀργυρεῦς· ἀργυρόχρους.

شاوش šāwiš, οὐ. τ. μυῖα· σφήν — σιδηρᾶ σινεκή, κώνωψ.

شاوشة šāwišé, ρ. τ. κρύπτεσθαι· χωνεύεσθαι.

شاية šāyé, οὐ. π. στῖγμος· κόλπος.

شاي šāy, οὐ. τ. δίσκος. |νεύειν.

شايع šāyiʿ, ē. τ. πολυμήχανος.

شبا šabā, οὐ. π. χείμαρρος.

شبابة šabābé, οὐ. ā. πλημμύρα.

شبابة šabābé, ῑδ. شبا.

شباشبة šabāšibé, ρ. τ. τινάσσειν.

شبا šabā, οὐ. π. ἄργυρος.

شبابة šabābé, οὐ. τ. λουτρίς.

شبا šabā, οὐ. π. πρόσωπον· μορφή· φυσιογνωμία.

شبابة šabābé, ἐπ. ā. πρὸ πάντων.

شبس šabs, οὐ. τ. ὁμίχλη.

شبسة šabsa, οὐ. τ. ῥαχῖτις (παθ.).

شبارة šabāra, ξ. σιγάρον.

شبر šabr, οὐ. ā. σπάθη, ξῦρος.

شبرشبق šabrašbaq, ξ. κατάσχεσις. |μόριον.

شبك šabak, οὐ. π. τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον.

شبل šabal, ē. τ. διάγραπτος (ἐπὶ νομισμάτων).

شبلاق šabalāq, οὐ. π. χείμαρρος.

شبلان šabalān, οὐ. ā. πλημμύρα.

شبلبة šabalbé, ῑδ. شبلة.

شبلبة šabalbé, ρ. τ. τινάσσειν.

شبم šabm, οὐ. π. ἄργυρος.

شبهلة šabhalé, οὐ. τ. λουτρίς.

شبو šabw, οὐ. π. πρόσωπον· μορφή· φυσιογνωμία.

شبوع šabūʿ, ἐπ. ā. πρὸ πάντων.

شاهين ڜاخير، οὐ. π. μαθητὴς· σπουδαστής. [πονούμενος.
شاكى ڜاخ، ἐ. ἀ. (شكيّ)، ὁ παραλ
شال ڜال، οὐ.π. βύσσος, κ. σάλι.
شالوار ڜالبار، οὐ. π. βρακίον, κ. σαλβάρι.
شام ڜام، οὐ. π. ἑσπέρα.
شامل ڜامل، ἐ. ἀ. ὁ περιέχων.
شان ڜان، οὐ. ἀ. φήμη· δόξα.
شانلى ڜانلή، ἐ. τ. περίδοξος· εὐκλεής.
شاه ڜاχ، οὐ.π. Σάχης τῆς Περσίας, Σουλτάνος, μονάρχης.
شاهانه ڜαχανέ، ἐ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός, -ῶς· αὐτοκρατορικός, -ῶς.
شاهبال ڜαχπάζ، οὐ. καὶ ἐπ. π. ἱέραξ βασιλικός· ὑπέρμαχος· ἀλαζών.
شاهبندر ڜεχπενδέρ، οὐ. π. ἐμπορικὸς πράκτωρ· πρόξενος.
شاهد ڜαχίδ (شهادت)، οὐ. ἀ. μάρτυς· ὁ παρών.
شاهد ڜαχίδ، ἐ. π. ὡραῖος. [ρία.
شاهدلك ڜαχιδλίκ، οὐ. τ. μαρτυ-
شاهراه ڜαχραχ، οὐ. π. λεωφόρος.
شاهزاده ڜαχ-ζαδέ، οὐ π. βασιλόπαις.
شاهشاه ڜαχινδάχ، οὐ. π. βασιλεὺς βασιλέων· ὁ Σουλτάνος.
شاهشاهى ڜαχινδαχί، οὐ. καὶ ἐπ. π. αὐτοκρατορία· αὐτοκρατο-
شاهين ڜαχίν، οὐ.ἀ. ἱέραξ. [ρικός.
شايان ڜαγιάχ، οὐ. τ. ὕβρασμα μᾶλλινον. [ὶος.
شايان ڜαγιάν، ἐ. π. ἄξιος· ἁρμόشايد ڜαγεδ، μορ.π. ἴσως· πιθανόν.
شائسته ڜαγεστέ، ἐ. π. ἄξιος· ἁρμόδιος.
شايد ڜαΐ، ἐ. ἀ. ὁ γνωστὸς πᾶσιν.
شايعه ڜαϊάχ، οὐ.ἀ. εἴδησις· διαδεδομένη.
شبكير ڜαγεκιάν، ἐ. π. εὐρύς· ἄφθονος· ἄξιος.
شب ڜέπ، οὐ. π. νύξ. [δία.
شبانه ڜεπάπ، οὐ. ἀ. νεότης, ἐφηشبانه ڜεπαπέτ، οὐ. ἀ. ἐφηβία· νεότης· —ننوان عنفوان شبانه ڜεπαπέτ، ἄνθος τῆς νεότητος· ἀκμὴ τῆς νεότητος.
شباط ڜουπάτ، οὐ.ἀ. Φεβρουάριος.
شبه-شبانه ڜεπάν، πλ. τοῦ ڜέπ· — οὐ. π. γυναικωνῖτις.
شبانه ڜεπανέ، ἐ. π. νυκτερινός.
شباهت ڜεπαχέτ، οὐ. ἀ. ὁμοιότης.
شبرنگ ڜεπρένκ، ἐ.π.νυκτόχρους, μέλας.
شبرو ڜεπρέβ، ἐ. π. ὁ ταξιδεύων τὴν νύκτα. [κου.
شبكه ڜεπέκ، οὐ. τ. εἶδος πιθήشبكه ڜεπκέ، οὐ.ἀ.δίκτυον·βρόχος.
شبنم ڜεπνέμ، οὐ. π. δρόσος.
شبه ڜίπ، οὐ. ἀ. ὁμοιότης.
شبه ڜουπγέ، οὐ. ἀ. ὑποψία.
شبه‌مز ڜουπγεζίζ، ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀναμφίβολος, -ως.

شبه‌ناك ڜουπγελενμέκ، ρ. τ. ὑποπτεύεσθαι.
شبه‌لى ڜουπγελή، ἐ. τ. φιλύποπτος· ὁ θεωρούμενος ἔνοχος· ἐπίφοβος.
شپه ڜεπίγ، ἐ. ἀ. ὁμαιος.
شپه ڜιτά، οὐ. ἀ. χειμών.
شپه ڜιτάπ، οὐ. π. ταχύτης· σπουδή.
شپلى ڜεπαπάν، ἐ. π. ὁ σπεύδων.
شپه ڜιταγί، οὐ. ἀ. χειμερινός.
شتر ڜούτρ، οὐ. π. κάμηλος.
شترلان ڜουτουρπάν، οὐ. π. καμηλάτης.
شتم ڜέτμ، οὐ.ἀ. προσβολή· ὕβρις.
شجاعه ڜουδζά (شجاعت)،ἐ.ἀ.ἀνδρεῖος.
شجاعت ڜεδζαάτ، οὐ. ἀ. ἀφοβία· ἀνδρία.
شجر ڜεδζέρ، οὐ. ἀ. δένδρον.
شجره ڜεδζρέ، οὐ. ἀ. δένδρον· πίναξ γενεαλογικός.
شجى ڜεδζί، ἐ. ἀ. τεθλιμμένος.
شجيع ڜεδζί، ἐ. ἀ. ἀνδρεῖος· εὐτολμος. [εὐσαρκεία.
شحمت ڜεχαμέτ، οὐ. ἀ. παχύτης,
شحم ڜέχμ، οὐ. ἀ. λίπος· στέαρ· ἔλαιον.
شحمى ڜαχμί، οὐ. ἀ. στεατώδης.
شخص ڜάχς، οὐ. ἀ. ἄτομον, πρόσωπον. [σώπως.
شخصاً ڜάχσεν، ἐπ. ἀ. αὐτοπρο-
شخصى ڜαχσή، ἐ. ἀ. προσωπικός· ἀτομικός.
شخصيت ڜαχσιγέτ، οὐ. ἀ. προσωπικότης.
شد ڜέδδ، οὐ. ἀ. τὸ ἐνδυναμόνειν· τὸ δένειν σφιγκτά· τὸ προφέρειν γράμμα τι διπλοῦν.
شدت ڜούδ، οὐ. π. τὸ ἀναχωρεῖν, πηγαιμός.
شدت ڜιδδέτ، οὐ. ἀ. σφοδρότης· αὐστηρότης. [γίζεσθαι.
شدتلنمك ڜιδδετλενμέκ، ρ. τ. ὀξυشديد ڜιδδετλή، ἐ. τ. σφοδρός.
شدت ڜουδεκιάν، πλ. τοῦ
شدت ڜουδέ، οὐ. π. ὁ προγενέστερος, ὁ τεθνεώς.
شديد ڜεδίδ، ἐ. ἀ. σφοδρός· βίαιος.
شديدن ڜεδιδέν، ἐπ. ἀ. σφοδρῶς.
شر ڜέρρ، ἐ. καὶ οὐ. ἀ. βλαβερός, ἐπιζήμιος.
شراء ڜιρά، οὐ. ἀ. τὸ ἀγοράζειν· — و بيع ڜεϊ-ου-ιρά· ἀγοραπωλησία.
شراب ڜεραπ، οὐ. ἀ. ποτόν, οἶνος.
شرابخور ڜεραπχόρ، οὐ. ἀ. π. οἰνόφλυξ.
شرابدار ڜεραπδάρ، οὐ.ἀ. οἰνοχόος.
شرابرو ڜεραρέ، οὐ. ἀ. σπινθήρ.
شرارت ڜεραρίτ، πλ. τοῦ برد.
شرب ڜούρπ، οὐ. ἀ. τὸ πίνειν.
شربت ڜερπέτ، οὐ. ἀ. ποτόν· μελίκρατον· ποτὸν δροσιστικόν.
شربتلك ڜερπετλίκ، οὐ. τ. μικρὸν φιλοδώρημα, κέρασμα.
شرر ڜιρρέτ، οὐ. ἀ. μοχθηρία· —

ϣ. τ. φίλτρις· στρεψόδικος.
ϣρμ ἀέρ, οὐ. ἀ. τὸ σαφηνίζειν. σχόλιον· ἐξήγησις.
ϣκμ ἀάρτ, οὐ. ἀ. ὄρος· συνήκη· ἄρθρον συνήκης· πλ. ϣκμ ὀουρουτ καὶ ϧϣκμ ϣεραΐτ.
ϣκμϩϣπϧ ϣαρτλαϣμάκ, ρ. τ. συμφωνεῖν. [ὑποθετικός.
ϣπϧ ϣαρτή, ἐ. ἀ. ὁ ὑπὸ ὄρους.
ϣπϧ ϣαρτηγέ, ἐ. ἀ. τὸ συμφωνον τῷ ὅρῳ, τὸ ἐν τῷ ὅρῳ ὑπάρχον· φράσις, λόγος ὑποθετικός· — ⲁⲗⲉ ⲇⲍⲟⲩⲗⲉⲓ· ϣαρτηγέ, λόγος ὑποθετικός.
ϣπϧⲙⲛ ϣαρτναμέ, οὐ. π. συμφωνητικόν.
ϣρϩ ϣέρ, ἐ. ἀ. τὸ δίκαιον· ὁ ἱερὸς νόμος.
ϣρϩⲛ ϣερ'άν, ἐπ. ἀ. ἱερονομικῶς.
ϣρϩⲓ ϣερ'ί, ἐ. ἀ. τῷ ἱερῷ νόμῳ συνάδων.
ϣρϩ ϣερέφ, οὐ. ἀ. τιμή, δόξα, μεγαλεῖον· ὑπόληψις.
ϣϭϥϩ ϣερ-ϭϧάχ, ἐ. π. ὁ παρέχων δόξαν.
ϣⲙϧϩ ϣερεϣσουδούρ, οὐ. ἀ. ἐρίτιμος ἔκδοσις.
ϣⲗⲗϧ ϣερεϣⲗτιμέκ, ρ. τ. τιμᾶσθαι· δοξάζεσθαι.
ϣⲗⲗϧ ϣερϣⲗή, ἐ. τ. ἔντιμος.
ϣϧϩ ϣεριφέ, οὐ. ἀ. ϣεριφές ἐξώστης κυκλικὸς τοῦ μιναρέ)· κορυφή· τὸ ἐκλεκτόν.
ϣⲗⲁϧϩ ϣερϣεργάφ, ἐ. ἀ. π. τετιμημένος.
ϣⲣϧ ϣάρκ, οὐ. ἀ. ἀνατολή· Ἀνατολή· τὸ σχίζειν.
ϣⲣϧ ϣαρκή, ἐ. ἀ. ἀνατολικός· ἀνατολίτης. [λικόν).
ϣⲣϧ ϣαρκή, ἐ. ἀ. ἄσμα (ἀνατο-
ϣⲣϧ ϣουρκά, πλ. τοῦ ϣⲣϧ.
ϣⲣϧ ϣιρκέτ, οὐ. ἀ. ἑταιρία.
ϣⲗⲁⲓⲛ ϣιρλαγάν, οὐ. τ. σισαμέλαιον. [ρροσύνη.
ϣⲙ ϣέρμ, οὐ. π. αἰδώς· μετριοπαρμαρ ϣερμάρ, ἐ. π. αἰδήμων.
ⲗⲁϣⲣϧ ϣιρένκα, οὐ. τ. σίρων, ἐγχύτης.
ⲁⲩⲗⲁ ϣιρβανί, οὐ. τ. ὑπερῷον.
ⲱⲣϣ ϣουρούϣ. οὐ. τ. σιρόπιον.
ϣⲃϣ ϣουρούτ, πλ. τοῦ ϣⲃϣ.
ⲉⲣϣ ϣουρού, οὐ. ἀ. τὸ ἄρχεσθαι· τὸ ἐπιχειρεῖν.
ⲟⲩⲣϩ ϣιργάν, οὐ. ἀ. ἀρτηρία.
ⲥⲩⲣϩ ϣερίτ, οὐ. τ. ταινία.
ⲕⲥⲩⲣϩ ϣεριτλεμέκ, ρ. τ. ποικίλλειν διὰ ταινιῶν. [σπυθήρ.
ⲉⲣⲣϩ ϣεριρέ, κ. ϣουρρά, οὐ. ἀ.
ⲥⲉⲩⲣϩ ϣερί'ατ, οὐ. τ. δικαιοσύνη· θεῖος νόμος.
ⲥⲩⲣϩ ϣερίφ, ἐ. ἀ. ἔντιμος, δεδοξασμένος· θεῖος.
ⲥⲩⲣϩ ϣερίφ, οὐ. ἀ. ὁ ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Μωάμεθ καταγόμενος· ὁ διοικητὴς Μέκκας.
ⲥⲩⲣϩ ϣερίκ, οὐ. ἀ. συνέταιρος.

ⲥⲩⲥⲧ ϣούστ, οὐ. ἀ. τὸ πλύνειν.
ϣⲥ ϣέξ, ἐ. ἀριθμ. π. ἕξ· » — ϣⲉⲝ ϣέρ, κόρμος.
ϣⲥⲙ ϣεσούμ, ἐ. ἀριθμ. π. ἕκτος.
ⲟⲩⲙⲥⲙ ϣιθμάν, ἐ. π. πολύσαρκος· παχύς. [γύνεσθαι.
ϣⲙⲥⲃⲁⲗⲃⲓ ϣιθμανλανμάκ, ρ. τ. παϣⲙⲥⲃⲁⲗ ϣιθιρτμέκ, καὶ
ϣⲙⲥⲃⲁⲗ ϣιθιρμέκ, ρ. τ. φουσκόνειν (μεταφ.).
ϣⲙⲥⲃⲁⲗ ϣιθμέκ, ρ. τ. πρήσκεσθαι.
ϣⲃⲧ ϣάτ, οὐ. ἀ. ὄχθη ποταμοῦ.
ⲉⲓⲗⲃⲧ ϣατράνδζ, οὐ. ἀ. ζατρίκιον.
ϣⲁⲉⲗ ϣουλ, οὐ. ἀ. ἀκτὶς φῶς.
ⲟⲩⲁⲉⲗ ϣαϧάν, οὐ. ἀ. ὄγδοος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.
ϣⲉⲣ ϣίρ, οὐ. ἀ. ποίησις· ποίημα.
ϣⲉⲣ ϣάρ, οὐ. ἀ. ὁρίζ.
ϣⲉⲣⲁ ϣουέρά, πλ. τοῦ ϣⲉⲣ.
ϣⲉⲣⲓ ϣαρί, ἐ. ἀ. τριγωνιδής.
ϣⲉⲣⲉ ϣαριγέ, ἐ. ἀ. τριχοτιδής.
ϣⲉⲣⲉ ϣαριγέ, κ. ϣεχριγέ, οὐ. ἀ. πολφός, κ. φιδές.
ϣⲁⲙⲁ ϣαϧαϧά, οὐ. ἀ. λάμψις.
ϣⲗⲁ ϣουλέ, οὐ. ἀ. φλόξ.
ϣⲗⲁⲗⲁ ϣουλεδάρ, ἐ. π. φλογώδης· λάμπων.
ϣⲗⲁⲗⲁⲛⲇⲙⲁ ϣουλελενδιρμέκ, ρ. τ. φλέγειν· πυρπολεῖν.
ⲕⲗⲁⲗⲁ ϣουλελενμέκ, ρ. τ. φλέγεσθαι· λάμπειν.
ϣⲗⲁⲗ ϣαγάλ, οὐ. ἀ. θώς.
ϣⲗⲁⲗ ϣούγλ, οὐ. ἀ. ἀσχολία.

ϣⲗⲁⲗ ϣεγίλ, οὐ. ἀ. ὁ ἀσχολούμενος. [πεία.
ϣⲙⲁ ϣιρά, οὐ. ἀ. ὑγεία· θεραϣⲙⲁϣⲙⲁ ϣιρα-ϧαχέ, ἐ. π. ἰαματικός.
ⲟⲩⲁⲣⲥⲁⲗⲁ ϣιρα-ρεσάν, ὡς τὸ πργ.
ϣⲙⲁⲗ ϣιρασάζ, ὡς τὸ προηγ.
ϣⲉⲁⲗⲁ ϣεραάτ, οὐ. ἀ. μεσολάβησις.
ϣⲁⲗⲁ ϣεράφ, ἐ. ἀ. διαφανής.
ϣⲁⲗⲁ ϣιράγεν, ἐπ.ἀ. προφορικῶς.
ϣⲁⲗⲁ ϣιραγί, ἐ. ἀ. προφορικάς.
ϣⲁⲗⲓⲗ ϣιραγιάπ.ἐ.π.θεραπευθείς.
ϣⲧⲛⲓⲗⲟ ϣτρταλού, οὐ. π. ῥοδάκινον· φίλημα, ἀσπασμός.
ϣⲁⲁⲕ ϣεράκ, οὐ. ἀ. δεῖλη· λυκαυγὲς ὀψέ, οὐ. π. φῶς. [γές.
ⲥⲁⲁⲉ ϣεφκάτ, οὐ. ἀ. οἰκτος· φίλτρον· στοργή.
ϣⲥⲥⲁⲁⲉ ϣεφκατσήζ, ἐ. τ. ἀσπλαγχνος.
ⲅⲁⲁⲉ ϣεφούκ, ἐ.ἀ.εὐσπλαγχνικός.
ⲅⲗⲁⲁⲉ ϣεφκαλού, ἐ. τ. οἰκτίρμων· φιλόστοργος.
ⲁⲁⲉ ϣουφά, οὐ. ἀ. δικαίωμα τροτιμήσεως (ἐπὶ ἀγορᾶς κτημάτων).
ⲁⲁⲉ ϣεφέ, οὐ. ἀ. χεῖλος.
ⲉⲙⲁⲉ ϣεφί (ⲥⲁⲁⲉ), ἐ. ἀ. ὁ παρεμβαίνων.
ⲉⲙⲁⲉ ϣεφί (ⲁⲁⲉ), ἐ. ἀ. ὁ χαίρων τὸ δικαίωμα τοῦ ⲁⲁⲉ, κ. ϣεφῆς.

شكر جفيجاى ده'ڤ'ت-ت-دگهر, ون. ا. γείτων χαίρων τὸ δικαίωμα τοῦ κάθε σουφά.

شكر جفيجى حليط ڤ'ڤ'ت-ت-γαλήτ, ون. ا. ὁ ἀπολαύων τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως (κάθε) ἕνεκα συνδιοκτησίας.

شكر جفيجى دوكتور (دگهر), ا. ا. φιλόστοργος, συμπαθής.

شكر جمع دهكك, ون. ا. τὸ διαρρηγνύειν· διαχώρισις. [ρισις.

شكر جمع دهكه, ون. ا. περίπτωσις·διαίτ

شكر جمع دهكه, ون. ت. χαριεντισμός· ἀστειότης.

شكر جهاد دهكهزى, ا. ت. ἀστεῖος.

شكر جهاد دهكك, ون. ا. διχόνοια.

شكر جهاد دهوكه, ون. ا. ἐπισπόλιον· ταξείδιον.

شكر جى دهكى (دهوكه), ا. ا. μοχθηρός· κακοῦργος· λῃστής.

شكر جيفه دهكه, ون. ا. ἡμικρανία· ῥῖγμα· ἀδελφὴ ἀμφιβλής.

شكر حاء دهكه, ون. ا. ἀμφίβολία.

شكر حاء دهكهر, ون. ا. θύρα· λείαλάφυρον.

شكر حاء دهكهزت, ون. ا. παράπονον· καταμήνυσις.

شكر حاء دهكهر, ون. ا. ζάχαρις· — شكر حاء دهكهرى كامنى, σακχαροκάλαμος. [χινος.

شكر حاء دهوكر, ون. ا. εὐχαριστία·

شكران دهوكرلهن, ون. ا. εὐχαριστία· εὐγνωμοσύνη.

شكر حاء دهوكرلهنيگهت, ون. ا. ὡς τὸ προηγ.

شكر حاء دهكهرجى, ا. ا. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλῶν σακχαρωτά.

شكر حاء دهكهرلهمهك, ρ. τ. σακχαρόνειν.

شكر حاء دهكهرلهمهكى, ὡς τὸ προηγ.

شكر حاء دهكهرلهمه, ον. τ. σαχαρωτόν. [τός.

شكر حاء دهكهرلى, ον. τ. σακχαρωτὸς· دهكهدت, ον. π. θλάσις· ἦττα.

شكسته دهكهدته, ε. π. συντετριμένος· φυγάς. [τρόπος.

شكل دهكل, ον. ا. σχῆμα· μορφή· شكل دهكلهن, ε.π.ا. κατὰ σχῆμα.

شكم دهكهم, ον. π. κοιλία.

شكمپره دهكهمپهره دهست καὶ شكمپره دهكهم پهرهر, ε. π. κοιλιόδουλος.

شكو دهكو, ον. ا. παράπονον.

شكوفه دهوكوڤه, ον. π. ἄνθος.

شكوى دهكوا, τὸ. ا. شكو.

شكى دهكى, ε. ا. ὁ ἐνάγων· παραπονούμενος.

شكيمه دهكيمه, ον. ا. κηρόν. [γιον.

شمائل دهڤ'ت-ت-دهن, ον. π. κηροπήγ

شمال دهومهل, ον. ا. τὸ περικλείειν· τὸ πραγματεύεσθαι περί.

شمه دهمه, ον. ا. δραχμή· ἄτομον.

شميم دهمه, ε. καὶ ον. ا. εὐωδής· εὐωδία

شمار دهمار, ον. τ. ῥάπισμα.

شمار دهومار, ον. π. ἀρίθμησις· — ى ناشمار, ἀναρίθμητος.

شمارلق دهمهرلهمهك, ρ. τ. ῥαπίζειν.

شماره دهمهرهمهك, ρ. τ. ἐπαίρεσθαι ἕνεκα θωπειῶν.

شاهد دهمهد, τὸ. شهد.

شمال دهمال, ον. ا. βορρᾶς· ἀριστερὸν μέρος· ἰδιότης.

شمالى دهمالى, ε. ا. βόρειος.

شمامه دهمهنهوه, ξ. σημαντήρ.

شمدى دهيمدى, ον. καὶ ἐπ. τ. ὁ ἐνεστὼς χρόνος· νῦν· τώρα· ἀμέσως. [ρινός.

شمدى دهيمدىكى, ε. τ. παρὸν· τωρινός.

شمديلك دهيمديلك, ἐπ.τ.τὸ γε νῦν.

شمس دهمس, ον. ا. ἥλιος.

شمسى دهمسى, ε. ا. ἡλιακός.

شمسيه دهمسيگه, θ. τοῦ προηγ. — ون. ا. ἀνθήλιον· ἀλεξιβρόχιον.

شمشاد دهمهدهك, ον. τ. ἀστραπή.

شمشير دهمهير, ον.π. σπάθη· ξίφος.

شمشير دهمهير, ἀντὶ ڤ'ت-ت-دهمهر, ον. τ. πύξος.

شمع دهمع, ον. ا. κηρόν. [γιον.

شمعدان دهمهدهن, ον. π. κηροπήγ

شمول دهومهول, ον. ا. τὸ περικλείειν· τὸ πραγματεύεσθαι περί.

شمه دهمه, ον. ا. ὀσμή· ἄτομον.

شميم دهمه, ε. καὶ ον. ا. εὐώδης· εὐωδία

شوخ دهڤ'خ, ε. τ. εὔθυμος· φαιδρός.

شوش دهناس, ε. π. ὁ γινώσκων, κατανοῶν.

شوشه دهناه'ت, ον.ا. αἰσχρότης.

شوشع دهناع, πλ. τοῦ κάθε.

شوشك دهناهلهمهكى, ρ. π. κατοικίζειν φαιδρύνειν. [ταφία.

شوشك دهناهكى, ον.τ. εὐθυμία· φωτοκλωτ دهناهكهل, ε. τ. τερπνός.

شوشه دهناهد, μετ.π. τὸ ἀκουσθέν, — ى نه دهناهد, ἀνήκουστος.

شوشع دهناه', ε. ا. αἰσχρὸς· εἰδεχθής. [ον. αἰσχρότης.

شوشه دهناه'ه, θ. τοῦ προηγ. καὶ— شو دو, ἀντ. τ. οὗτος. ἐκεῖνος.

شوال دهبهال, ον. ا. δέκατος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

شواهد دهبهاڤ'د, πλ. τοῦ شاهد.

شورا دهورا, ἐπ. τ. εἰδ.

شورا دهورا, ον. ا. συμβούλιον· دولت ى- دهورا'ت دهلهت, συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας.

شورش دهورىش, ον. π. σύγχυσις· θόρυβος. [μένος.

شوريده دهوريدهه, ον. π. τεταραγ

شورى دهورا, ὡς τὸ προηγ.

شوشه دهبهه, ον. τ. ξ. . λεωφόρος λιθόστρωτος. [ἔφεσις.

شوق دهبهڤ, ον. ا. τὸ ἐπιθυμεῖν

شوكت دهبهكهت, ον. ا. μεγαλειότης· κράτος.

شهر تلخك ژهبختسيماك، ε. ά. ὀ-σχυρός· κραταιός.

شهر تلخك ژهبختلوك، ε. τ. μεγα-λειότατος.

شهر تلخك ژهبختماك، ὡς τὸ προηγ.

شهر ژهل، ἀντ. τ. ἐκεῖνος.

شهر ژهنوزك، ἐπ. τ. τόσον.

شهر ژهتله، ε. τ. οὕτω· τοιουτο-τρόπως. [στήρ.

شهر ژهخاث، οὐ. ἀ. διάττων ἀ-στὴρ.

شهر ژهخابث، οὐ. ἀ. μαρτυρία, κατάθεσις νόμιμος. ↓ — ژهخابث ετ. μαρτυρεῖν.

شهر ژهخابتناميه، οὐ.π. πι-στοποιητικόν· δίπλωμα.

شهر ژهخامث، οὐ. ἀ. περίνοια, εὐτολμία.

شهر تلخك ژهخامتلوك، ε. τ. περί-νους, ἀνδρεῖος· τίτλος ἀπονε-μόμενος τῷ Σάχῃ τῆς Περ-σίας.

شهر ژهپنديك، οὐ. π. πράκ-τωρ ἐμπορικός· πρόξενος.

شهر ژهوخيذ، πλ τοῦ شهر.

شهر ژهخر، οὐ. ἀ. μήν.

شهر ژهخر، οὐ. π. πόλις· ἄστυ· — شهر ژهخر-ايمنى، ὁ νομάρχης πρωτευούσης.

شهر ژهخراى، οὐ. π. λεωφόρος.

شهر ژهخرث، οὐ. ἀ. φήμη· δόξα.

شهر ژهخرث-ار، οὐ. π. εὐ-κλεής. [μίζεσθαι.

شهر تلخك ژهخرثلهميك، ρ.τ. φη-

شهر ژهخرثلوك، ε. τ. περίφη-μος. [λίτης.

شهر ژهخيثلك، οὐ. π. ἀστός· πο-

شهر ژهخر، ε. τ. μηνιαῖος.

شهر ژهخر، ε. π. πολίτης.

شهر ژهخرياژ، οὐ.π. μοναρχης· Σουλτάνος.

شهر ژهخياغ، ε. τ. μηνιαῖον. — οὐ. τ. φιδές.

شهر ژهخ-ذه، οὐ.π. πρίγκηψ, ἡγεμονόπαις.

شهر ژهم، ε. ἀ. περίνους· εὐτολ-μος. — οὐ. τ. φόβος.

شهر ژهوان، ε.ἀ. τὸ τοῖς πά-θεσι, ταῖς ἡδοναῖς ἰδιάζον.

شهر ژهوبث، οὐ. ἀ. φιλησυνία.

شهر ژهوبتپرست، ὁ φιλήδονος.

شهر ژهوبتلوك، ε. τ. φιλή-δονος.

شهر ژهوزوك، οὐ. ἀ. ὀρᾶν· πα-ρουσία· ἀπόδειξις.

شهر ژهوزوك، πλ. τοῦ شهر.

شهر ژهوزور، πλ. τοῦ شهر.

شهر ژهخث، ε. ἀ. ὁ τοῖς πάθε-σιν ἀνήκων.

شهر ژهخث، οὐ. ἀ. μάρτυς· ὁ ὑπὲρ τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀποθανών. [ρημος.

شهر ژهخير (شهر)، ε. ἀ. περί-

شهر ژهخم (شهامت)، ε. ἀ. ἀγχί-νους.

شهر ژهى، οὐ. ἀ. πρᾶγμα — شهر ژهى تسخ، περίεργον!

شهر ژهى، οὐ. ἀ. γέρων· σεβά-σμιος· ἀρχηγὸς ἀραβικῆς φυ-λῆς· ἡγούμενος μον. ...ا — شهر ژهى-سلاملغى، Σεϊχ-ισλάμης, ὁ ἀνώτερος θρησκευτικὸς ἀρ-χηγός.

شهر ژهيوخت، οὐ.π. γῦρας.

شهر ژهير، οὐ. π. λέων· γάλα.

شهر ژهيرانه، ε. π. λεόντειος.

شهر ژهيرپنتسه، οὐ. π. ἀνδραξ (παθ.).

شهر ژهيرپاى، οὐ.π. λεοντοφύλαξ.

شهر ژهيرباى، οὐ. π. ὁ κυρίως στόμαχος τῶν μηρυκαστικῶν.

شهر ژهيرداغ، οὐ. π. λεοντόκαρ-δος, γενναῖος.

شهر ژهيره، οὐ. π. γλεῦκος.

شهر ژهيرى، ε. π. λεόντιος· — οὐ. π. ἀνδρεῖος.

شهر ژهيرين، ε.π. γλυκὺς χαρίεις.

شهر تلخك ژهيرينلك، οὐ.π. χάρις

شهر ژهيز، οὐ. τ. ὀδελός· πρήζι-μον· — ε. τ. πρησμένος.

شهر ژهيزكى، ε.π. περησμένος.

شهر ژهيكنلك، ε. τ. ἐξόγ-κωμα, φύσημα.

شهر تلخك ژهيلهميك، ρ. τ. ἐμπε-ζειν· ὀβελίζειν.

شهر ژهيماى، ε. τ. πολύσαρκος.

شهر ژهيمك، ρ.τ. πρήσκεσθαι, ἐξογκοῦσθαι.

شهر ژهيرمك، ρ.τ. ἐξογκοῦν.

شهر ژهيسه، οὐ.π. φιλήβεντοζα.

شهر ژهيطان، οὐ. ἀ. σατανᾶς, διάβολος.

شهر ژهيطانه، ἐπ. τ. διαβο-λικῶς

شهر ژهيطانلغ، οὐ. τ. πο-νηρία.

شهر ژهيطانى، ε. ἀ. διαβολικός· δαιμονιῶν.

شهر ژهى، ε. π. σεΐτης (Μωα-μεθανὸς αἱρετικός).

شهر ژهيوزلوك، οὐ. ἀ. δημοσιό-της· διάδοσις.

شهر ژهوه، οὐ. τ. τρόπος ἐκφρά-σεως· χάρις· κομψότης· ἐρω-τοτροπία.

شهر ژهوه-ايدمك، ἐ. π. καὶ شهر ژهوه-ايدلى، ε. τ. ἐρωτοτρόπος· χάριες.

شهر ژهوين، πλ. τοῦ شهر.

σαρμασάκ, οὐ τ. σκέλος.
σαρμάν, ρ. τ. τυλίσσειν.
σαρμά, οὐ. καὶ ἐ τ. συστροφή, περιεστυλιγμένον εἶδος φαγητοῦ. [ξανθός.
σαρί, ἐ. τ. κίτρινος· ὠχρός·
σαρηδζέ, ἐ. τ. ὑπόξανθος.
σαϊδ σαΐδ, οὐ. ἀ. ὁ ἀναβαίνων.
σαϊκά, οὐ. ἀ. κεραυνός.
σαρηλίκ, ὠχρότης· ἴκτερος (παθ.)
σάγ, ἐ. τ. ὑγιὴς·σῶος· ζωντανός· δεξιός.
σαγλάκ, ρ. τ. θραπεύεσθαι. [γος.
σαγδήζ, οὐ. τ. κουμπάσαγήρ, ἐ τ. κωφός.
σαγηρλατμάκ, ρ. τ. κωφαίνειν.
σαγηρλήκ, οὐ.τ.κωφότης.
σαγλατμάκ, ρ. τ. εἰμὶ ψύνειν· ἐξασφαλίζειν.
σαγλάμ, οὐ. τ. ὑγιὴς· ἀσφαλὴς.
σαγλήκ, οὐ. τ. ὑγεία· τὸ ζῆν· αἴσια τῆς ὑγείας.
σαγλάμάκ, ὡς τὸ σαγλάκ.
σαγμάκ, ρ. τ. ἀμέλγειν.
σάφ, ἐ. π. καθαρός· ἀμιγής.
σαφλήκ σαβρούν, ἐ. π. καθαρὸς τὴν καρδίαν. [κτος.
σαφί σοφί, ἐ. π. καθαρός, ἄμε-

σαχίπ, οὐ. ἀ. κύριος· κάτοχος προστάτης.
σαχιπλήκ, οὐ.τ. κατοχή· κυριότης· προστασία.
σαβήρ, ἐ. ἀ. προσερχόμενος· ἐκπηγάζων. [κρινής.
σαβίκ, ἐ. ἀ. πιστός· εἰλικρινῶς.
σαβηκανέ, ἐπ. π. πιστῶς· εἰλικρινῶς.
σαβηκλήκ, οὐ. τ. πίστις, εἰλικρίνεια. [ζειν.
σαραμάκ, ρ. τ. κιτρινίσάρπ, ἐ. τ. δύσβατος.
σαρσμάκ, ρ. τ. σείειν κινεῖν.
σαρσηλμάκ, ρ.τ σείεσθαι.
σαργή, οὐ.τ.περικάλυμμα.
σαρίκ, οὐ. τ. κίδαρις (σαρίκι).
σαρκητμάκ, ρ.τ.ἀναρτᾶν.
σαρκή, ἐ. τ. κρέμαστός.
σαρικλή, ἐ.τ.κιδαροῦρος.
σαρκηδή, οὐ. τ. κατάπεσις· προσβολή.
σαρκηνδηλήκ, οὐ. τ. πρᾶξις παράνομος.
σαρκημάκ, ρ.τ. κύπτειν.
σαρηλμή, ἐ. τ. περιτετυλιγμένος.
σαριμάκ, ρ. τ. τυλίσσεσθαι· ἐναγκαλίζεσθαι. [νωπός.
σαριμτράκ, ἐ. τ. κιτρισαρισί, ἐ.τ.ὑποκίτρινος.

σαρσάτ, ἡ τσογρόμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου· ἀριθμητικὸς ἰσοδυναμοῦν τῷ Τ'. [τικός.
σαπήρ (χω), ἐ. ἀ ὑπομονητικός σαπηρούν καὶ σαπηρίν, πλ. τοῦ προηγ.
σαπούκ, ἐ. τ. παράλογος· ἀλλόκοτος.
σαπούν, ξ. σάπων.
σαπουνλαμάκ, ρ. τ. σαπωνίζειν. [πωνίζεσθαι.
σαπουλαμμάκ, ρ. τ. σαπωνούνί, ἐ.ἀ. σαπωνώδης.
σάπ, οὐ. τ. λαβίς, χειρίς, μίσχος.
σαπάν, ἐ. τ. σφενδόνη.
σαπηγμάκ, ρ.τ. παρεκτρέπεσθαι
σαπλαμάκ. ρ. τ. ἐμπηγνύναι· διαπερᾶν.
σαπλαμάκ, ρ. τ. διαπερᾶσθαι· ἐμπηγνύεσθαι.
σαπμάκ. ρ.τ. παρεκκλίνειν. διίστασθαι.
σαπά, οὐ.τ. ἡ πλαγία ὁδός.
σατσμάκ, ρ. τ. συναντᾶσθαι· ἐρίζειν.

σατδημάκ, ρ. τ. δίδειν εἰς πώλησιν.
σατής, οὐ.τ. πώλησις.
σατηλμάκ, ρ.τ.πωλεῖσθαι.
σατηδζάν, οὐ.τ. (ἐκ τοῦ ἀ. ﻛﺎﺗﻠﻴﺪ ζᾶτ-συλ-δζηεδᾶ), πλευρῖτις (παθ.).
σατμάκ, ρ. τ. πωλεῖν.
σατούν, ἐπ. τ. διὰ πώλησεως· ἀλλ — σατούν ἀλμάκ· ἀγοράζειν.
σατηδζί, οὐ. τ. πωλητής.
σατηλήκ, ἐ. τ. ὁ ὧν διὰ πώλησιν.
σατηλμαζ, ρ. τ. ἄπρατος.
σατηλούρ, εὔπρατος.
σάτς, οὐ τ. ἕλασμα σιδήρου.
σάτς, οὐ. τ. θρίξ, κόμη.
σατσάκ, οὐ. τ. προστέγασμα· κρωσσός.
σατμάκ, ρ. τ. διαχέειν. διασπείρειν.
σατσμά, οὐ. τ. σκάγι (πυροβόλου)· λόγοι ἀδάσιμοι.
σατσμαλαμάκ, ρ.τ.ἄρχεσθαι τοῦ πράττειν ἢ λέγειν ὀνησίας.

ص

صاقيلمك σαριλεπμέκ, ρ. τ. ἁπλοποιεῖν.
صاقمه σακσή, οὐ. τ. γάστρα.
صاقلامق σακλαμάκ, ρ. τ. φυλάττειν· ἀποταμιεύειν· προφυλάττειν.
صاقلانمق σακλαγμάκ, ρ. τ. κρύπτεσθαι· προφυλάττεσθαι.
صاقلو σακλού, ἐ. τ. κεκρυμμένος· μυστικός.
صاقين σακήν, ἐπρ. τ. προσοχή! προφυλάχθητι. [λακτικός.
صاقينغان σακηγάν, ἐ. τ. ἐπιφυ-
صاقينمق σακηγμάκ, ρ.τ. προφυλάττεσθαι· προσέχειν· ἀποσύρεσθαι. [ξις.
صاقيمه σακιμέ, οὐ. τ. προφυλα-
صال σάλ, οὐ. ἀ. σχεδία.
صالامه σαλαμούρα, οὐ. τ. ἅλμη.
صالچه σαλήπ (صال)، ἐ. ἀ. σκληρός· στερεός.
صالح σαλήγ, ἐ. ἀ. κατάλληλος· ἀκέραιος· ἐπιεικής· εὐλαβής.
صالحون σαλιχούν καὶ
صالخين σαλιχίν, πλ. τοῦ صالح.
صالحه σαλιχά, θ. τοῦ صالح.
صالدرمق σαλδηρμάκ, ρ. τ. ὁρμᾶν· ἐρρμᾶν. [μεσος.
صالغين σαλγήν, οὐ. τ. φόρος ἀ-
صالقه σαλκήμ, οὐ.τ. βόστρυς· μύδρος. [κλονίζειν.
صاللامق σαλλαμάκ, ρ. τ. σείειν·
صاللامق σαλλαγμάκ, ρ. τ. κλονίζεσθαι· ταλαντεύεσθαι، τὸ διαπάζειν. [ραξις، κίνησις.
صاللانمه σαλλαγμά، οὐ. τ. διατά-
صالمق σαλμάκ، ρ. τ. κίνειν· ἀναβάλλειν· ῥίπτειν ὁρμᾶν.
صالنجاق σαλτζάκ، οὐ. τ. αἰώρα· ἀνωμαλία. [σάλος.
صالندى σαλανδή، οὐ.τ. κύμανσις·
صالنمق σαλγμάκ، ρ.τ.αἰωρεῖσθαι.
صالى σαλή، οὐ. τ. τρίτη (τῆς ἑβδομάδος).
صالون σαλόν، ξ χίθουσα. [λύειν.
صالومق σαλυβγμάκ، ρ.τ. ἀπο-
صامت σαμίτ، ἐ. ἀ. σιωπηλός.
صامجى σαμτζή، οὐ.τ. κολικόπονος.
صانجيلمق σανδζιλαγμάκ، ρ.τ. πάσχειν κωλικόπονον. [Θεός.
صانع σανί، ἐ. ἀ. δημιουργός·
صانمق σάνκ، ἐπ. τ. δῖθεν· τρόπον τινά [ὑποθέτειν.
صانمق σαγμάκ، ρ. τ. νομίζειν.
صاوش σαβούς، οὐ. τ. μέριμνα· πόλεμος· ἔρις.
صاوردمق σαβουρδμάκ، ρ. τ. ἰατρεύειν· ἀποπέμπειν.
صاورمق σαβούρμάκ، ἐ. τ. ἀπερίσκεπτος· προπέτης. [πίζειν.
صاورمق σαβουρμάκ، ρ. τ. σκορ-
صاوشدرمق σαβουδδηρμάκ، ρ. τ. διαμελεῖν.
صاوشمق σαβουρμάκ، ρ. τ. ἀπέρχεσθαι· ὁραπετεύειν. [ρεσθαι.
صاولق σαβουλμάκ، ρ. τ. ἀποσπᾶ-

صاومق σαβμάκ، ρ.τ. ἀποπέμπειν· θεραπεύεσθαι.
صايسز σαγισίζ، ἐ.τ. ἀνεριθμητος.
صايشمق σαγισμάκ، ρ. τ. λογαριάζεσθαι.
صايغى σαϊγή، οὐ. τ. διάκρισις· περίσκεψις. [σκεπτος.
صايغسز σαϊγησίζ، ἐ. τ. ἀπερί-
صايغسزلق σαϊγησιζλήκ، οὐ. τ. ἀπερισκεψία.
صايش σαγής، οὐ. τ. ἀρίθμησις.
صايقى σαϊκή، οὐ. τ. περίσκεψις.
صايقلق σαϊκλαμάκ، ρ. τ. παραλογίζεσθαι· ὀνειροπολεῖν.
صائل σαήλ، ἐ.ἀ. ὁ ποιῶν ἔροδον.
صائلمق σαγιλμάκ،ρ.τ.μετρεῖσθαι.
صائمق σαγιμαμάκ، ρ. τ. περιφρονεῖν.—ἀρνητ. τοῦ
صائمق σαγιμάκ، ρ. τ. μετρᾶν، λογαριάζειν· ὑπολήπτεσθαι.
صاى σαγή، οὐ. τ. ἀριθμός.
صايلى σαγηλή، ἐ. τ. μεμετρημένος· σημαντικός· ὁ φροντίζων.
صائل σαΐλ، οὐ. ἀ. ὁ ἐρρμῶν.
صبا σαπά، οὐ. τ. αὖρα. [οὖσα.
صباح σαπάχ، οὐ.τ.πρωΐα· ἡ ἐπι-
صباحه σαπαχάτ، οὐ.ἀ.ὡραιότης.
صباحلامق σαπαχλαμάκ، ρ.τ. φέγγειν· διανυκτερεύειν· ἐξημερόνεσθαι.
صباحلايين σαπαχλαΐν، ἐπ.τ. πρωΐ، ἑνωρίς.
صبان σαπάν، οὐ. τ. ἄροτρον.
صبانق σαπαβέτ، οὐ. ἀ. ἡ παιδικὴ ἡλικία.
صبح σούπχ، οὐ. ἀ. πρωΐα.
صبحه σουπχιάχ، οὐ. π. πρωΐα.
صبر σάπρ، οὐ. ἀ. ὑπομονή· ἀλόη (φυτ.). [μονος.
صبرسز σαπουρσίζ، ἐ. τ. ἀνυπό-
صبرسزلق σαπηρσηζλήκ، οὐ. τ. ἀνυπομονησία. [τικός.
صبرلى σαπηρλή، ἐ. τ. ὑπομονη-
صبور σαπούρ، ὑπερθ. τοῦ صبر.
صبى σαπί، οὐ. ἀ. νήπιον.
صبيان σαπηγάν، πλ. τοῦ προηγ.
صبيه σαπιγέ، θ. τοῦ صبى.
صبيح σαπήχ، ἐ. ἀ. ὡραῖος· θελκτικός.
صتم σητμά، ἴδ. صتمه. [κτικός.
صجراق σηζραμάκ، ρ. τ. ὁρμᾶν· πηδᾶν.
صجر σαπήρ، ἐ. ἀ. καρτερικός.
صجه σηπά، οὐ. τ. πῶλος.
صجان σαπάν، οὐ. τ. φρενδόνη· ἄροτρον.
صجمتمق σαταϑμάκ، ρ. τ. συναντᾶν· πειράζειν·
صجمه σητμά، οὐ. τ. πυρετός.
صجق σατσάκ، οὐ. τ. θύσανος.
صجى σητσάν، οὐ. τ. μῦς.
صجراصجه σητσραμάκ، ρ. τ. πηδᾶν.
صجراصجه σητσραγής، οὐ. τ. πήδημα· ὁρμή.
صجمه σητσμάκ، ρ. τ. γέζειν.
صحه σάγ، οὐ. ἀ. ἡ δι' ἐπιγραφῆς ἐπικύρωσις.

صرف صَرْف، ج. ا. ج. ما ينفق من المال. | ما يُعطى للصيرفي ليعطيه بدله دراهم او دنانير. | ما يُعطى للصيرفي ليعطيه بدله دراهم او دنانير. | ما يُعطى للصيرفي ليعطيه بدله دراهم او دنانير.

صرف صَرْف، ج. ا. ج. ما ينفق من المال

θαρός· ἀμιγής· πρόδηλος.
صغرم صغرنغ, ἐπ. ἀ. καθαρῶς· σαφῶς.
صغزلم صغزلځ, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
صغزلم صغزلمάχ, ρ. τ. πονεῖν· κνίζειν.
صغم صغζή, οὐ. τ. πόνος· ἄθλος.
صغو صغ̈π, ἐ. ἀ. δυσχερής.
صغوو صغ̈ουπέτ, οὐ. ἀ. δυσχέρεια. |χερής.
صغوو صغ̈ουπετλή, ἐ. τ. δυσ-
صغوو صغ̈ούτ, οὐ. ἀ. τόπος ὑψηλός· — τὸ ἀνυψοῦσθαι.
صغ صγ̈γ, οὐ. τ. τὸ ἀβαθὲς μέρος θαλάσσης.
صغر صγ̈γάρ, οὐ. ἀ. μικρότης· ἡ παιδικὴ ἡλικία.
صغر صγ̈γῆρ, οὐ. τ. βοῦς.
صغر صγ̈γρά, παραθ. τοῦ صγ̈γῆρ.
صغرص صγ̈γρ̈ζ, οὐ. καὶ ἐ. τ. βουκόλος· ἀγροῖκος.
صغرل صγ̈γηλήχ, οὐ. τ. βλακία.
صغرمصغ صγ̈γηδημάχ, ρ. τ. κάμνειν νὰ χωρέσῃ.
صغمصغ صγ̈γημάχ, ρ. τ. χωρεῖν.
صغمق صγ̈γμάχ, ρ. τ. χωρεῖν, περιέχεσθαι.
صغصغ صγ̈γνμάχ, ρ. τ. καταφεύγειν· ζητεῖν ἄσυλον.
صغوصغ صογουτμάχ, ρ. τ. ψυχραίνειν. |χος· ψυχρός.
صغوق صογουχ, οὐ. καὶ ἐ. τ. ψῦ-
صغوصغ صογουμάχ, ρ. τ. κρυόνειν.

صغصغ صγ̈γαμάχ, ρ. τ. θωπεύειν.
صغر صγ̈γήρ, ἐ. ἀ. μικρός.
صغصغ صγ̈γηρέ, οὐ. ἀ. πταῖσμα· ἁμάρτημα. |πολέμου.
صغ صγ̈ρ, οὐ. ἀ. σειρά· τάξις
صغ صγ̈ρά, οὐ. ἀ. καθαρότης· ἡδονὴ· ἀπόλαυσις.
صغصغ صγ̈ράτ, πλ. τοῦ صغ .
صغصغ صγ̈ράτ, οὐ. ἀ. παιότης· ἰδιότης· ἐπίθετον.
صغصغ صγ̈ρατλαμάχ, ρ. τ. χαρακτηρίζειν· περιγράφειν.
صغصغ صγ̈ρατλαμάχ, ρ. τ. προσδιορίζεσθαι. |ἐπεισίκεια.
صغص صγ̈ρχ, οὐ. ἀ. τὸ συγχωρεῖν·
صغصغ صγ̈ρχά, οὐ. ἀ. ἐπιφάνεια· πρόσωπον· φάσις· σελίς.
صغصغ صγ̈ρδέρ, ἐ. π. ἀνδρεῖος, ἥρως· πολεμιστής.
صغصغ صγ̈ρδεράνέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἡρωϊκός, -ῶς. |ἀνδρεία.
صغصغ صγ̈ρδερί, οὐ. καὶ ἐ. π.
صغر صγ̈ρέρ, οὐ. ἀ. ὄνομα τοῦ δευτέρου ἀραβικοῦ μηνός.
صغر صγ̈ρήρ, οὐ. ἀ. μηδέν· κενός.
صغر صγ̈ρά, θ. τοῦ صغر .
صغر صγ̈ρά, οὐ. ἀ. χολή.
صغرل صγ̈ραλή, ἐ. τ. καὶ
صغرل صγ̈ραβάλή, ἐ. ἀ. χολερικός (τὴν κρᾶσιν).
صغر صγ̈ρζέν, ἐ. π. ἥρως· ὁ ἐφορμῶν.
صغرق صγ̈ρζενί, οὐ. π. ἡρωϊκότης.

صغرل صγ̈ρβάν, ἐ. ἀ. καθαρός· ἀγνός. |διαύγεια.
صغرف صγ̈ρβέτ, οὐ. ἀ. εἰλικρίνεια·
صغرف صγ̈ρούχ, ἐ. ἀ. ὁ συγχωρῶν ἁμαρτίας. |τρον.
صغه صγ̈ρά, οὐ. ἀ. σορός, ἀνάκλιν-
صغ صγ̈ρί (صغو), ἐ. ἀ. διαυγής, ἐκλεκτός.
صغصغه صγ̈ρίχά, οὐ. ἀ. ἐπιφάνεια, θυρόφυλλον, ἐπιδερμίς.
صغ صγ̈ρηγέ, θ. τοῦ صغ .
صغ صγ̈ήκ, ἐ. τ. συνεχής· πυκνός· στενός· — — σὴκ σήκ, λίαν συνεχῶς. |γων.
صغل صγ̈κάκ, οὐ. τ. γένειον, πώ-
صغل صγ̈κάλ, οὐ. ἀ. στίλβωσις.
صغل صγ̈κάκάλ, ἐ. ἀ. στιλβωτής.
صغلر صγ̈κακαλγ̈ζ, ἐ.τ. ἀγένειος
صغلل صγ̈κακλλή, ἐ.τ. γενειοφόρος.
صغصغ صγ̈κήζζν, ἐπ.τ. ἀρκετὰ συχνά.
صغصغرمق صγ̈κηδημάχ, ρ. τ. στενοχωρεῖν· πιέζειν.
صغمق صγ̈κημάχ, ρ. τ. βιάζεσθαι, πιέζεσθαι.
صغلق صγ̈κηλήχ, οὐ. τ. πυκνότης.
صغلق صγ̈κηλμάχ, ρ. τ. στενοχωρεῖσθαι· πιέζεσθαι.
صغلقلق صγ̈κηλμακλήχ, οὐ.τ. πίεσις· στενοχωρία.
صغمق صγ̈κμάχ, ρ. τ. σφίγγειν· πιέζειν· στενοχωρεῖν.
صغصغ صγ̈κηντή, οὐ. τ. θλῖψις· ἀμηχανία.
صغصغل صγ̈κηντλή, ἐ. τ. ἐστενωμένος.
صغمق صγ̈κηνδή, ἴδ. صغمق .
صغ صγ̈κή, ἐ. τ. σφιγκτός· αὐστηρός· — ἐπ. τ. σφιγκτὰ αὐστηρῶς.
صغ صγ̈κάκ, ἐ. ἀ. ἀπόφασις ἱεροδικαστική ἢ δικαστική.
صغر صγ̈ρα, ἐπ.τ. ἔπειτα, ὕστερον· βραδύτερον.
صغلو صγ̈αλέτ, οὐ. ἀ. σταθερότης· αὐστηρότης· στερεότης· δύναμις.
صغلو صγ̈αλάτ,οὐ.ἀ. προσευχή· εὐλογία.
صغلو صγ̈αλάτα, οὐ. τ. σαλάτα.
صغلو صγ̈αλάχ, οὐ. ἀ. εὐθύτης· εἰρήνη· ἐλπὶς εἰς τὴν μέλλουσαν ζωήν.
صغلصغ صγ̈αλαχιγέτ, οὐ. ἀ. ἄρμοδιότης, ἱκανότης· δικαίωμα.
صغصغو صγ̈αλαμῦρα, οὐ.τ. ἅλμη.
صغلو صγ̈άλπ, οὐ ἀ. τὸ σταυρόνειν· τὸ ἀπαγχονίζειν.
صغلو صγ̈ούλπ, οὐ.ἀ. πρᾶγμα σκληρόν· στερεόν.
صغلو صγ̈ούλπ, οὐ. ἀ. ἔτος.
صغلو صγ̈ούλπ, οὐ. ἀ. ὀσφύς· φόλεγόνος.
صغلو صγ̈ούλπη, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ τῆς ὀσφύος γνήσιος· νόμιμος.
صغلو صγ̈ουλπηγέ, θ. τοῦ προηγ.
صغلح صγ̈ούλχ, οὐ.ἀ.τ. εἰρήνη, συν-

Θήκη εἰρήνης. [ζιλικιῶς.
ϣολλχαν, ἐπ. ἀ. εἰρηνικῶς, ϣολλχα, πλ. τοῦ ϣολ.
ϣουλχαμέ, οὐ. π. συνθήκη εἰρήνης.
ϣλωμ σαλεβάτ, πλ. τοῦ σλωμ.
σλωμ σαλάτ, τὸ. σλωμ.
ϣλα σηλά, οὐ.ἀ. πατρίς. — ال ἀλ-ἐλ-σηλά, νοσταλγία.
ϣλιμ σαλήμ, ἐ. ἀ. σκληρός. δυνατός.
ϣλιμ σαλήμ, ἐ. ἀ. ἐσταυρωμένος. — ϣλ ἔλ-σαλήμ, οἱ σταυροφόροι.
ϣλιμη σαλημή, οὐ.ἀ. ὁ τῷ ἐσταυρωμένῳ πιστεύων.
ϣ σαμμ, οὐ. ἀ. κωφός.
ϣ σαμμά, θ. πέτρα σκληράκωφάλαος.
ϣ σημά, οὐ. ἀ. σῖς.
ϣ σμάν, οὐ. τ. ἄχυρον.
ϣ σαμανλήκ, οὐ.τ. ἀχυρών.
ϣ σκιανί, ἐ. τ. ἀχυρόχρους.
ϣ σάμτ, οὐ. ἀ. σιωπή.
ϣ σαμεδ, ἐ. ἀ. ἀΐδ.ος, αἰώνιος (ϑεός).
ϣ σαμεδανί, ἐ. ἀ. ϑεῖος.
ϣ σαμεδανιγέτ, οὐ.ἀ. αἰωνίως.
ϣ σάμ, οὐ.ἀ. κόμμι. [νιότης.
ϣ σαμούτ, ἐ. ἀ. σιωπηλός.
ϣ σμούν, οὐ. τ. σμοῦνι (εἶδος ἄρτου). [μυχός.
ϣ σαμίμ, οὐ. ἀ. τὸ βάθος. ὁ

ϣ σαμαμί, ἐ. ἀ. ἐγκάρδιος, εἰλικρινής.
ϣ σνν, πλ. τοῦ ϣ.
ϣ σναʾατ, οὐ. ἀ. τέχνη ἐπάγγελμα.
ϣ σουναί, ἐ. ἀ. τεχνητός.
ϣ σημάν, ῥ. τ. ὀκιμάζειν.
ϣ σναʾή, πλ. τοῦ ϣ.
ϣ σανσούρ, οὐ. τ. κύμβαλον (μουσ. ὄργ.).
ϣ σανδάλ, οὐ. τ. λέμβος.
ϣ σανδαλιγέ, οὐ.τ.καϑέλκ.
ϣ σανδούκ, οὐ. τ. κιβώτιον.
ϣ σανδούκ, τὸ. ϣ.
ϣ σανσούρ, τὸ. ϣ.
ϣ σούν, οὐ. ἀ. ἔργον τακτοποίησις.
ϣ σαναʾάτ, οὐ.ἀ.τέχνη, ἐπιτήδευμα. τεχνούργημα.
ϣ σναʾάτκιάρ, οὐ. π. τεχνίτης, βιομήχανος.
ϣ σναʾάτλοῦ, ἐ.ἀ. τεχνικός.
ϣ σουνί, ἐ. ἀ. τεχνητός.
ϣ σήνρ, οὐ. ἀ. τάξις εἶδος.
ϣ σανρέ, οὐ. ἀ. ὁμοίωμα· εἴδωλον.
ϣ σουσούρ, πλ. τοῦ ϣ.
ϣ σανί, οὐ. ἀ. πρᾶξις, ἔργον τεχνούργημα. — ἐ.ἀ.τεχνίτης.
ϣ σού, οὐ. τ. ὕδωρ, χυμός. — ϣ σοῦπασμάχ,καταχλύζειν.
ϣ σηβά, οὐ. τ. κονίασις τοῦχου δι' ἀσβέστου.

ϣ σεβάπ, οὐ.ἀ. ἐπανόρθωσις· εὐϑύτης· ἀγαϑοεργία. [καιος.
ϣλμ σεβαπλού, ἐ. τ. εὐϑύς, δί-
ϣ σουβαμάχ, ῥ. τ. ποτίζειν. [χη-
ϣ σαβάʾ, οὐ τ. πόλεμος· μάϣ σαβαμάχ, ῥ. τ. μάχεσϑαι· καταγίνεσϑαι.
ϣ σηβαμάχ, ῥ. τ. ἀλείφειν τοῖχον δι' ἀσβέστου.
ϣ σουπενδή, οὐ.τ. ὑδροῤῥάκτης, ὑδραγωγεῖον
ϣ σόπα, οὐ. τ ϑερμαστρα.
ϣ σόπ, οὐ.τ οἰκογένεια· κατα-
ϣ σοί σόπ, γενεά.
ϣ σοπά, οὐ. τ. ῥόπαλον.
ϣ σώτ, οὐ. ἀ. ἦ ος· ϕωνή.
ϣ σούζ, οὐ. τ. πταῖσμα.
ϣ σουζσήζ, ἐ. τ. ἀϑῶος.
ϣ σουζσήζλήκ, οὐ. τ. ἀ-
ϣ σόδα, ξ. σόδα. [ωόητης.
ϣ σουζλού, ἐ. τ. ἔνοχος.
ϣ καὶ ϣ σουζούκ, οὐ.τ. τὸ γνωστὸν σουζούκι.
ϣ σούρ. οὐ. ἀ. σάλπιγξ.
ϣ σουβέρ, πλ. τοῦ
ϣ σουρέτ, οὐ ἀ μορϕή· σχῆμα· ἄγαλμα· τὸ ϕαινόμενον· ἴχνογράϕημα·προσωπίς· ἀντίγραϕον· ὑπόϑεσις.
Ὗ σουρεταν.ἐπ.ἀ.ἐξωτερικῶς.
ϣ σουρετσήζ, ἐ.τ. δυσειδής· ἀνάσχυντος.

ϣ σουσοδήρμάχ. ῥ. τ. διερωτᾶν.
ϣ σουσάμάχ, ῥ. τ. ἐρωτᾶσϑαι (ἀλλ.).
ϣ σορμάχ, ῥ. τ. ἐρωτᾶν· ἐκμυζᾶν· βυζαίνειν.
ϣ σουτμάχ, ῥ. τ. σκυθρωπάζειν.
ϣ σουρί, ἐ. ἀ. ἐξωτερικός.
ϣ σούς, ἐ. τ. σιωπηλός, σιωπῶν· — ἐπ.τ.σιωπή! σιώπα.
ϣ σσατμάχ, ῥ. τ. πρᾶξειν τι δίψαν.
ϣ σουσάκ, ἐ. τ. διψαλέος.
ϣ σουσίζ, ἐ. τ. ἄνυδρος· διψαλέος.
ϣ σουσουζλίκ, οὐ. τ. δίψα.
ϣ σσατμάχ, ῥ. τ. πρᾶξειν δίψαν.
ϣ σσαμάχ, ῥ. τ. διψᾶν.
ϣ σμάχ, οὐ. τ. κρόμμυον.
ϣ σγουλδζάν, οὐ. τ. ἑλμινς· σκώλιξ. [χραίνειν.
ϣ σγουτμάχ, ῥ. τ. ψυ-
ϣ σγούκ, οὐ. τ. ψυχρός.
ϣ σγουκλαμάχ, ῥ. τ. κρύονειν. [νεσϑαι.
ϣ σγουμάχ, ῥ. τ. ψυχραί-
ϣ σγουκλήκ, οὐ. τ. ψυχρότης· ἀντιπάθεια.
ϣ σόρ, οὐ τ.ὕρασμα ἐριοῦχον.
ϣ σορού, οὐ.ἀ. ἀσκητής μοια-

مىڭ ـ ە. ا. ەڭ ئاز.

صولغان سوڭغاق، ئو. ا. پل. تو. ئوڭ. ئوڭ قولدا.

صولغاي سوڭغاي، ئو. ا. پل. تو. ئوڭ.

صولغاي سوڭغاي، ئو. ت. ئوڭ ئەمەس.

صولغاي سوق

صيغر سغِر، ج. ت. بوز.
صيغرجي سغِرجِ، ج. ت. بوزكلوز.
صيغرلق سغِرلِغ، ج. ت. بلاكية.
صيف صَيْرْ. ج. ا. حرّ.
صيفي صَيْرِيّ، ع. ا. حريني.
صيفيه صَيْرِيَّه، ج. ا. عنبولس.
صيق سِغ، ع. ت. ضيق. — — سِغ سِغ، ضيقًا ضيقًا.
صيقل سِقَلْمَق، ر. ت. صقل.
صيقلجي سِقَلْجِي، ت. صيقلجي.
صيقلدمري سِقَلْدَمِرِي، ت. صيقلدمري.
صيقلسز سِقَلْسِز، ت. صيقلسز.
صيقلسزلق سِقَلْسِزلِغ، ت. صيقلسزلق.
صيقلق سِقَلْمَق، ر. ت. صقل.
صيقلمه سِقَلْمَه، ت. صيقلمه.
صيقلي سِقَلِي، ت. صيقلي.
صيقيم سِقِيم، ت. صيقيم.
صيقيمجي سِقِيمجِي، ت. صيقيمجي.
صيقيمدمري سِقِيمدَمِرِي، ت. صيقيمدمري.
صيقيمسز سِقِيمسِز، ت. صيقيمسز.
صيقيمسزلق سِقِيمسِزلِغ، ت. صيقيمسزلق.
صيقيمق سِقِيمَق، ر. ت. صقيم.
صيقيمه سِقِيمَه، ت. صيقيمه.
صيقيمي سِقِيمِي، ت. صيقيمي.
صيقيمي سِقِيمِي، ت. صيقيمي.
صيقيمي سِقِيمِي، ت. صيقيمي

ضرس ضِرْس، ج. أَضْرُس، ضُلُوس.
ضروب ضُرُوب دُورُوبُ، بل. تُرْكِي — دُورُوبْ-ا-إِيمَسَلْ، مَثَل — دُورُوبْ-ا-إِيمَسَلْ، بورميا.
ضرور ضَرُورَة، بل. تُرْكِي
ضرورة ضَرُورَة، ج. ضَرُورَات، بل. تُرْكِي
ضروري ضَرُورِيّ، ج. ضَرُورِيُّون، بل. تُرْكِي
ضعف ضَعْف، ج. ضُعُوفَة، بل. تُرْكِي
ضعيف ضَعِيف، ج. ضُعَفَاء، بل. تُرْكِي
ضعيفانه ضَعِيفَانَه، بل. تُرْكِي
ضعيفلق ضَعِيفْلِق، بل. تُرْكِي
ضلالت ضَلَالَت، ج. ضَلَالَات، بل. تُرْكِي
ضلع ضِلْع، ج. أَضْلَاع، بل. تُرْكِي
ضم ضَمّ، ج. ضُمُوم، بل. تُرْكِي

ضمان ضَمَان، ج. ضَمَانَات، بل. تُرْكِي
ضمير ضَمِير، ج. ضَمَائِر، بل. تُرْكِي
ضيق ضِيق، ج. ضُيُوق، بل. تُرْكِي
ضيمن ضِيمَن، ج. ضِيمَنَات، بل. تُرْكِي
ضيمنمك ضِيمَنْمَك، بل. تُرْكِي
ضيمنيمك ضِيمَنِيمَك، بل. تُرْكِي
ضيمنيه ضِيمَنِيه، بل. تُرْكِي
ضيمنيه ضِيمَنِيه، بل. تُرْكِي
ضيمنيه ضِيمَنِيه، بل. تُرْكِي
ضيمنيه ضِيمَنِيه، بل. تُرْكِي

ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي
ضيق زمان ضِيق زَمَان، ج. أَضْيَاق أَزْمِنَة، بل. تُرْكِي

ط

ط تِي، الحرف الذي يكتب بالتركية بـ T.
طاتلق طَاتْلِق، ج. طَاتْلِقَات، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي
طاتلي طَاتْلِي، بل. تُرْكِي

طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي
طارتمق طَارْتْمَق، ج. طَارْتْمَقَات، بل. تُرْكِي

طاق طاق ταλληλή, κ. ταλιγλή, ἐ. τ. τυχηρός. [λυμβητής.
طاقچه طاقچه ταλαίρδζ, οὐ. τ. δύτης· κολυμβητής.
طاقه طاقه ταλγά, οὐ. τ. κῦμα.
طاقه‌لامق طاقه‌لامق ταλγαλαμμάκ, ρ. τ. κυμαίνεσθαι. [δης.
طاقه‌لو طاقه‌لو ταλγαλού, ὲ. τ. κυματώ-
طاقین طاقین ταλγήν, ἐ. τ. βυθισμένος.
طاقه طاقه تالیکά (ταλ), οὐ. ἀ. σύζυγος ἀποπεμφθεῖσα.
طاقه‌لق طاقه‌لق ταλκαβούκ, οὐ. τ. κόλαξ· παράσιτος.
طالق طالق ταλμάκ, ρ. τ. βυθίζεσθαι.
طالیان طالیان ταλγιάν, οὐ. τ. ἰχθυοτροφεῖον.
طام طام τάμ, οὐ. τ. ὀροφή, στέγη· δῶμα· παράπηγμα.
طامه طامه ταμάκ, οὐ. τ. οὐρανίσκος.
طامزلق طامزلق ταμιελλήκ, ὲ. τ. κήλων.
طاملامق طاملامق ταμλαμάκ, οὐ. τ. στάζειν.
طامغه طامغه ταμλάτμακ, ρ. τ. ἀποστάλλειν. [ζειν.
طامق طامق ταμλαμάκ, ρ. τ. ἀποστάλ-
طامه طامه ταμλά, οὐ. τ. σταγών· ἀπόπληξία. [ἀναγνωρίζειν.
طانیمق طانیمق ταννιμάκ, ρ. τ. γνωρίζειν,
طاوراق طاوراق ταβραγμάκ, ρ. τ. ἀναρρωννύναι· ἀνίστασθαι.
طاوس طاوس ταούς καὶ φοῦ — ταούς κουσού, ταώς.
طاوشان طاوشان ταβδάν, οὐ. τ. λαγωός· ἰδὲ ἀτὰ ταβδανί, κόνικλος.
طاوق طاوق ταβούκ, οὐ τ. ὄρνις· ἰδὲ

طاقردامق طاقردامق ταχηρδάμκ, ρ.τ. κροτεῖν.
طاقری طاقری ταχηρδή, οὐ. τ. κρότος.
طاقلق طاقلق ταχλάκ, οὐ.τ.κυβίστημα· μτφρ. ἐκεσία.
طاقلمق طاقلمق ταχηλμάκ, ρ.τ. πειράζειν — παθ. τοῦ βάλλ ταχμάκ, ἐμπλέκεσθαι.
طاقم طاقم ταχήμ, οὐ. τ. σκεύη· ἐπίπλα· ἐργαλεῖα· πλῆθος· τάξις· ὅμιλος. [ρεῖν.
طاقمق طاقمق ταχμάκ, ρ.τ. ἀναρτᾶν· φορ
طاقیق طاقیق ταχιμάκ, ρ. τ. περιβάλλεσθαι· φορεῖν.
طاك طاك τάκ, οὐ. τ. αὐγή· ἰδὲ — τὰν ἀτμάκ, ρ. τ. ἀνατέλλειν.
طاکی طاکی ταννηήκ, οὐ. τ. σύσκευος, συμβουλή.
طاکیمق طاکیمق ταννημάκ, ρ.τ. συμβουλεύεσθαι. [κανίδιον.
طالش طالش ταλάς, οὐ. τ. σχίδαξ, ξύ-
طالشمق طالشمق ταλαῦμάκ, ρ. τ. ἐρίζειν.
طالق طالق ταλάκ, οὐ.τ. σκιλήν (ἀνατ).
طالمق طالمق ταλμάκ, ρ. τ. νύσσειν· δάκνειν· καυτηριάζειν.
طالب طالب ταλίπ, ἐ.ἀ. ὁ ζητῶν· ἐρωτώμενος· σπουδαστής. [ζειν.
طالدرمق طالدرمق ταλδηρμάκ. ρ. τ. βυθίζεσθαι.
طالدرمه طالدرمه ταλδηρμά, οὐ. τ. καταβολάς.
طالع طالع ταλή, ἐ. ἀ. ἀνατέλλων.
طالعسز طالعسز ταλησίζ, ἐ. τ. ἀτυχής.
طالعسزلق طالعسزلق ταλησιζλίκ, οὐ. τ. ἀτυχία.
طالع طالع ταλή, οὐ. ἀ. τύχη.

طاغینلق طاغینلق — 212 — طاقردامق

طاغ طاغ ταγλήκ, οὐ. τ. τόπος στενός· ἀμηχανία. [ἀγαναστεῖν.
طاغلمق طاغلمق ταγηλμάκ, ρ.τ.ὀργίζεσθαι.
طاغه طاغه τάγα, οὐ. τ. ἐλάττωσις, ξέπεσμός, κ. τάρα.
طاغی طاغی ταγή, οὐ. τ. κέγχρος.
طاغی طاغی ταγή, ἐ. ἀ. ὁ ρθάνων — طاغی تاغی ὁλμάκ.ἀφικνεῖσθαι.
طاغ طاغ τάγ, οὐ. π. εἶδος ποτηρίου ἐκ χαλκοῦ, κ. τάσι.
طاغ طاغ τάγ, ἐπ.τ.ὅλως· μλ — τὰς ταμάμ, ὅλως· ὁλοκλήρως.
طاغلق طاغلق ταγλάκ, οὐ. τ. φαλακρός.
طاغلمق طاغلمق ταγλαμάκ, ρ. τ. συμφωνεῖν· διορθοῦν. [πη.
طاغه طاغه τάγά, οὐ. τ. κατήφειαι· λύ-
طاغلمق طاغلمق ταγαλαμμάκ, ρ. τ. λυπεῖσθαι.
طاغرلمق طاغرلمق ταγαλανδημάκ, ρ. τ. προξενεῖν λύπην.
طاش طاش τάς, οὐ. τ. λίθος· ᾠδεῖον — τὰς ὁδζαγή, λατομεῖον.
طاشلق طاشلق ταδάκ, οὐ. τ. ὄρχις.
طاشلو طاشلو ταδάκλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων ὄρχεις· ἱκανὸς περί τι.
طاشمق طاشمق ταδημάκ, ρ. τ. μεταχειρίζεσθαι.
طاشیق طاشیق ταδζί, οὐ. τ. λιθοξόος.
طاشلیق طاشلیق ταδημά, οὐ. τ. ἐκχειλίζειν. [προπετής.
طاشغین طاشغین ταδκήν, ἐ.τ. ἐκχειλίζων.
طاشقینلق طاشقینلق ταδκηλήκ, οὐ. τ. ἐκχείλησις· προπέτεια.
طاشلمق طاشلمق ταδλαμάκ, ρ. τ. λιθοβολεῖν. [τρώδης.
طاشلق طاشلق ταδλήκ, ρ. τ. τόπος πετρώδης· ταδλού, ἐ. τ. πετρώδης λίθινος.
طاشمق طاشمق ταδμάκ, ρ. τ. ἐκχειλίζειν.
طاشلمق طاشلمق ταδιμάκ, ρ.τ. μετοικεῖν.
طاشیمق طاشیمق ταδημάκ,ρ.τ.φέρειν·μεταχομίζειν. [λάβειτα.
طاغ تاغ τάτ, οὐ.ἀ. εὐπείθεια· εὐοδοῦ ταούν, οὐ. ἀ. λοιμός· ἐπιδημικὸν νόσημα.
طاغ تاغ τάγ, οὐ. τ. ὄρος, βουνόν· — καρὰ τάγ, Μαυροβούνιον· — یڑ γیانار تاغ،ἡφαίστειον.
طاغیت طاغیت ταγιτμάκ, ρ.τ. διανέμειν· διασκορπίζειν· σπαταλᾶν· τρέπειν εἰς φυγήν.
طاغلق طاغلق ταγλήκ,οὐ.τ.τόποςὀρεινός.
طاغلیق طاغلیق ταγηλμάκ, ρ. τ. διασκορπίζεσθαι·διανέμεσθαι. [σίβιος.
طاغلی طاغلی ταγλή, ἐ. τ. ὀρεινός, ὀρε-
طاغیشمق طاغیشمق ταγηνίκ, ἐ. τ. διεσκορπισμένος. [τωμα.
طاق تاک τάκ, οὐ. π. θόλος· ἀψίς· πάλ
طاق تاک τάκ, ἐ. ἀ. μόνος· μὴ ἄρτιος (περιττός).
طاقت تاقت ταάτ, οὐ. ἀ. δύναμις.
طاقسز طاقسز ταχτσήζ, ἐ. τ. ἐξηντλημένος.
طاقسزلق طاقسزلق ταχατσηζλήκ, οὐ. τ. ἐξαθένησις.

τῤαδαλτζῆς, ὁ, ἡ, ἀπὸ τὸ τῤαδαλτζίζω· ὁ ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ τῤαδαλτζίζῃ.

τῤαδαλτζίζω, ἀμτ. ῥ.

ταϊάβδαρ ταραχδαρί, οὐ. π. μαροχηψία.

ταϊάβκαρ ταραχκίρ, ὡς τὸ προηγ.

ταϊάβσαρ ταραχσήζ, ὲ. τ. ἀμεροληπτος. [ψία· πρόσταsία.

ταϊάβλαρ ταραχλήκ, οὐ. τ. μεροληψία τουρχά, οὐ. ἀ. πρᾶγμα νέον καὶ σπάνιον. [ὀρ.

ταϊάβρεν ταραφεῖλί, ὲ. τ. ἀμοιβαῖος.

ταϊάβρ τουρούκ, πλ. τοῦ ταϊάβ.

ταϊαλάρμ τηρμαλαμάκ, ῥ. τ. ἐκδέρειν μὲ τοὺς ὄνυχας.

ταϊάβ τηρνὰκ καὶ

ταϊάβ τηρνάκ, οὐ. τ. ὄνυξ.

ταϊάβ τηρχάκ, οὐ. ἀ. θηριακή.

ταϊάβ τηρτακή, οὐ. ἀ. ἀνθρωπος ἔκδοτος εἰς ὄπιον, καπνὸν ἢ καφὲν· μεταφ. ἰδιότροπος.

ταϊάρδ ταρῖδ (ταρδ), ὲ.ἀ.δεδειωγμένος.

ταϊάρι ταρίκ, οὐ. ἀ. ὁδός· τρόπος· ἔθος· κανών· στάδιον.

ταϊάρικ ταρικάτ, οὐ. ἀ. ὁδός· τρόπος· γραμμή· θρησκεία· στάδιον.

ταϊάσλ τασλάκ, οὐ. τ. σχεδίον.

ταϊάτ τήβ, ἐπ. καὶ ὲ. τ. ἔξω· ἐξωτερικός.

ταϊάτ τασάκ, οὐ. τ. ὄρχις.

ταϊάτ τασακλή, ὲ. τ. ὁ ἔχων ὄρχεις· ἰδιότητας ἀνδρικάς· διάσημος εἴς τι.

ταϊάτ ταρὰ, οὐ. τ. τὸ ἔξω· τὸ ἐξωτερικόν· — ἐπ. τ. ἔξω.

ταϊάτ τασραλή, οὐ. τ. ἐξωμερίτης.

ταϊάλ τα'ὰμ, οὐ. ἀ. φαγητόν· γεῦμα· ·ι — τα'ὰμ ἐτ., τρώγειν.

ταϊάλ ταλαμί. ὲ. ἀ. θρεπτικός.

ταϊάλ τα'άν, ὲ. ἀ. ὑβριστής· κακολόγος.

ταϊάμ τάμ, οὐ. ἀ. γεῦσις.

ταϊάμ τσοῦμ, οὐ.ἀ.φαγητόν· τροφή.

ταϊάν τα'ν, οὐ. ἀ. κατηγορία. ὕβρις· μομφή.

ταϊάρ τουγρα, οὐ. π. μονόγραμμα σουλτανικόν, τιθέμενον ἐπὶ νομισμάτων καὶ φιρμανίων κτλ.

ταϊάρ βαγαρζήκ, οὐ. τ. πήρα, σάκκος.

ταϊάρ τσὺγ-γιάν, οὐ. ἀ. ὑπέρβασις ὁρίων· κάκωσις.

ταϊάρ ταρρά, οὐ. ἀ. ὑπερηφάνεια.

ταϊάρ ταρραλή, ὲ. π. ὑπερήφανος.

ταϊάβ τήβλ, οὐ. ἀ. νήπιον.

ταϊάβ τήβλ, οὐ.ἀ. παιδικὴ ἡλικία.

ταϊάβ τηβλή, ὲ. ἀ. παράσιτος.

ταϊάβ τουβουλιγέτ, οὐ. ἀ. παιδικὴ ἡλικία.

ταϊάβ τουβεῖλ, ὑποκορ. τοῦ ταϊάβ παιδάκι. [ρασιτία.

ταϊάβ τουβεϊλιγέτ, οὐ. ἀ. παρασιτία.

ταϊάβ τηκάδζ, οὐ. τ. πῶμα.

ταϊάβ τηκαμάκ, ῥ. τ. ἐπιῤῥάσσειν.

ταϊάβ τηκαμάκ, ῥ. τ. ἐπιῤῥάτεσθαι.

ταϊάβ τοκσάν, ὲ. ἀριθμ. τ. ἐνενήκοντα· ςὶ — τοκσανλήκ, ἐννενηκοντοστός.

ταϊάβ τοκούζ, ὲ. ἀριθμ. τ. ἐννέα.

ταϊάβ τοκούζ, ἐδ. χωρ.

ταϊάβ τηλά, οὐ. ἀ. τὸ ἀλείφειν (χρυσῷ, ἀργύρῳ χρώματι).

ταϊάβ τιλαδούζ, οὐ. π. χρυσοκεντητής.

ταϊάβ ταλάξ, οὐ.ἀ. ἐυκανίσματα.

ταϊάβ ταλάκ, οὐ. ἀ. διάζευξις· διαζύγιον· καὶ — τηλακναμέ, οὐ. ἀ. π. διαζύγιον. [τής.

ταϊάβ τηλακμάρ, οὐ. π. χρυσοταϊάβ τηλαβέτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης, ἐρασμιότης.

ταϊάβ ταλέπ, οὐ. ἀ. τὸ αἰτεῖν· ἐπιθυμία, ἀπαίτησις.

ταϊάβ ταλεπδάρ, ὲ. ἀ. καὶ

ταϊάβ ταλεπκιάρ, ὲ. καὶ οὐ. π. ὁ αἰτῶν, ὁ ἐπιζητῶν.

ταϊάβ ταλεπέ, ὲ. ἀ. πλ. τοῦ ταϊάβ.

ταϊάβ τηλσήμ, οὐ. ἀ. φυλακτήριον, περίαμμα.

ταϊάβ ταλάτ, οὐ. ἀ. ὄψις, ἐμφάνισις, πρόσωπον.

ταϊάβ τάλκ, οὐ. ἀ. ἀπολυθείς, ἥσυχος, διαυγής.

ταϊάβ τουλού, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατέλλειν· τὸ ἀναβαίνειν ἐπὶ ὑψώματος. [λοῦμι.

ταϊάβ τολούμ, οὐ. τ. ἀσκός· τουλούμπα, οὐ. τ. ἀντλία.

ταϊάβ τουλούμπαζι, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἀντλιῶν· πυροσβέστης. [πορική.

ταϊάβ ταλικά, οὐ. τ. ἅμαξα ὁδοιπορική.

ταϊάβ ταμάρ, οὐ. π. φλέψ — αἱ ἀχνταμάρ, ἀρτηρία.

ταϊάβ τομρούκ, οὐ. τ. βλαστός· καυλὸς φυτῶν· πέδαι· φυλακαί.

ταϊάβ τομρουκλαμάκ, ῥ. τ. βλαστάνειν.

ταϊάβ τομτράκ, οὐ. τ. πομπή, μεγαλοπρέπεια.

ταϊάβ τομτρακλή, ὲ. τ. μεγαλοπρεπής· ἐπιδεικτικός.

ταϊάβ ταμά', κ. ταμάχ, οὐ. ἀ. πλεονεξία, ἁπληστία.

ταϊάβ ταμικιάρ, οὐ. π. ἄπληστος· φιλάργυρος.

ταϊάβ τα'μικαφλήκ, οὐ. τ. φιλαργυρία. [στάζειν.

ταϊάβ ταμλαμάκ, ῥ. τ. ἀποταϊάβ ταμλά, οὐ.τ. σταγών· ἀποπληξία.

ταϊάβ τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος, μεταφορ. ἡλίθιος· ἀχρεῖος.

ταϊάβ τανπούρ, οὐ. ἀ. τύμπανον.

ταϊάβ τανπουρά, ὡς τὸ προηγ.

ταϊάβ ταντανά, οὐ. ἀ. πομπή.

ταϊάβ τανταναλή, ὲ. τ. πομπώδης· πολυτελής.

طوپخانه تپلاماق، ر. ت. اوتوماق. طوپ تپلماق، ر. ت. ایشلتمک: اوکوتمک. [پوون.
طوپ تابار، اس. ت. زنبور تپراغی.
طوپ تابار، اس. ا. تپه یی پریشان ایتمک: تپه یی پریشان اولمق — مکه لی نک اطرافنی طوپ تابار ایتدی.
طوپ تابار، ص. ا. پریشان اولمش — مکه لی نک اطرافی طوپ تابار اولمشدی.
طوپ تابان، اس. ت. اوتوروب قالقمه یان آدم. طوپ تپه، اس. ت. توپ یاپان یر. طوپ توپ، اس. ت. توپ — توپ آتمق — توپ آتمه یی بیلن آدم. — توپ آتمه یی بیلمک. — توپ آتمه یی بیلمه مک. — توپ آتمه یی بیلمه مک. — توپ آتمه یی بیلمه م

τολυδύναμος τονδηρμάκ, ρ. τ. πηγνύνει.
τολυκάρπος τονδηρμά, οὐ. τ. παγωτόν.
τολύκαρπος τογούκ, οὐ. τ. παγωμένος ψυχρός. [γώς.
τολύκαρπος τομμούξ, μετχ. τ. πεπηγώς.
τολύκαρπος τομμάκ, ρ. τ. πήγνυσθαι. παγόνειν. [χρῶς.
τολύκαρπος τονσίζ, δομμούζ, οὐ. τ. ὄς
τολ τούλ, οὐ. ἀ. μῆκος. με — τούλ-ι ὅμρ, μακροβιότης. — ιεσι τούλ-τατ-ή, χρονόμετρον.
τολ τούλ, ἡ τολ δου, ἐ. τ. χῆρος, χήρα.
τολ τούλεν, ἐπ. ἀ. κατὰ μῆκος.
τολλό τουλλήκ, οὐ. τ. χηρεία.
τολμπλάνειν τολαδδηρμάκ, ρ. τ. περιάγειν, περιφέρειν.
τολμπλάνειν τολαδμάκ, ρ. τ. περιφέρεσθαι· περιπατεῖν.
τολμπλάνης τολαδήκ, ἐ. τ. ἑλικοειδής, πλάγιος.
τολμπλάνης τολαδηκλήκ.σύ τ. ἑλιγμός· περιστροφή· ὑπεκφυγή.
τολμπλάνειν τολαμάκ, ρ. τ. περιστρέφειν· περικλείειν.
τολμπλάνειν τολλανδηρμάκ, ρ. τ. παχύνειν ἵππον.
τολμπλάνειν τολανδηρμάκ, ρ. τ. ἀπατᾶν· κλέπτειν· περιφέρειν.
τολωλαϊκός τολανδηρδζί, οὐ. τ. ἀπατεών, ψεύστης· αἰσχροκερδής.

τολμπλάνειν τογκαμάκ, ρ. τ. πηγνύναι.
τολμπλάνειν τογκαμάκ, οὐ. τ. παγωτόν.
τολμπλάνειν τογούκ, οὐ. τ. παγωμένος ψυχρός. [γώς.
τολμπλάνειν τομμούξ, μετχ. τ. πεπηγώς.
τολμπλάνειν τομμάκ, ρ. τ. πήγνυσθαι. παγόνειν. [χρῶς.
τολμπλάνειν τονσίζ, δομμούζ, οὐ. τ. ὄς
τολμπλάνειν τούλ, οὐ. ἀ. μῆκος. με — τούλ-ι ὅμρ, μακροβιότης. — ιεσι τούλ-τατ-ή, χρονόμετρον.
τολμπλάνειν τούλ, ἡ τολ δου, ἐ. τ. χῆρος, χήρα.
τολμπλάνειν τούλεν, ἐπ. ἀ. κατὰ μῆκος.
τολμπλάνειν τουλλήκ, οὐ. τ. χηρεία.
τολμπλάνειν τολαδδηρμάκ, ρ. τ. περιάγειν, περιφέρειν.
τολμπλάνειν τολαδμάκ, ρ. τ. περιφέρεσθαι· περιπατεῖν.
τολμπλάνειν τολαδήκ, ἐ. τ. ἑλικοειδής, πλάγιος.
τολμπλάνειν

γεγέλυλθ ταβλαγμάκ, ρ. τ. παχύνειν.
γεγέλυλθ τολαγμάκ, ρ. τ. τριγυρίζειν, περικυκλεῖν.
γεγέλυλθ τολαγί, πρ. καὶ ἐπ. τ. ἐκ. ὡς, σχετικῶς πρός, ἕνεκα.
γεγεμλυλθ τολδουρμάκ, ρ. τ. πληροῦν. [ρωσις.
γεγεμλυλθ τολδουρμά, οὐ. π. πλήγεγεμλυλθ τολγούν, ἐ. τ. πλήρης· παχύς. [χύτης
γεγεμλυλθ τολγουνλήκ, οὐ. τ. πάγεγεμλυλθ τολμάκ, ρ. τ. πληροῦσθαι.
γεγεμλυλθ τολμά, οὐ. τ. παραγέμισμα· εἶδος φαγητοῦ.
γεγεμλυλθ τολού, ἐ. τ. πλήρης. γεμᾶτος· ὁχτρ — τολοῦ δηζκήν, ἀπὸ ῥητῆρος — ψυθ τὸπ τολοῦ, ὑπερπλεως.
γεγεμλυλθ τολού, οὐ. τ. χάλαζα.
γεγεμλυλθ τουλούμ, οὐ. τ. ἀσκός.
γεγεμλυλθ τουλούμπα, οὐ. τ. ἀντλία.
γεγεμλυλθ τουλούμπαδζι, οὐ. τ. κατασκευαστὴς ἀντλιῶν· πυροσβέστης.
γεγεμλυλθ τάβλα, οὐ. τ. σταῦλος.
γεγεμλυλθ τολή, ἴδ. γεγεμλυλθ.
γεγεμλυλθ τουμάν, οὐ. τ. περισκελίς.
γεγεμλυλθ τομπαλάκ, ρ. τ. εὐσαρκος· κυβίστησις. [στησις.
γεγεμλυλθ τούμπαλα, οὐ. τ. κυβίγεγεμλυλθ τουμπούλ, ἐ. τ. τρόφις.
γεγεμλυλθ τομουρδζάκ, οὐ. τ. σπορθήκη (βοτ.)· βλαστός (βοτ.)· ὀφθαλμὸς ἀμπέλου ἢ ἑτέρου φυτοῦ (βοτ.).
γεγέλλεγεμλυλθ τομουρδζακλαγμάκ, ρ. τ. βλαστάνειν.
γεγεμλυλθ τομουρουκλαγμάκ, ρ. τ. κανλὺς φυτῶν.
γεγέλλεγεμλυλθ τομρουκλαγμάκ, ρ. τ. βλαστάνειν (ἐπὶ φυτῶν).
γεγεμλυλθ τομούζ, οὐ. τ. χοῖρος.
γεγεμλυλθ τόν, οὐ. τ. ἐσώδρακον.
γεγέλυλθ τονατμάκ, ρ. τ. περικοσμεῖν· ἁρματόνειν· ἐπιπλήττειν.
γεγέλυλθ τονελάτα, ξ. τόνος (μέτρ.).
γεγέλυλθ τονιάγ, οὐ. τ. βούβαλος.
γεγεμλυλθ τούνα, οὐ. τ. ὁ ποταμὸς Δούναβις.
γεγεμλυλθ τόγ, οὐ. τ. μορός· ἀγροῖκος.
γεγεμλυλθ ταβά, ἴδ. εγλυλθ.
γεγέλυλθ ταβήλ, ἐ. ἀ. μακρός· ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα.
γεγέλυλθ τογιουλμάκ, ρ. τ. ἀκούεσθαι, διαδίδεσθαι.
γεγεμλυλθ τογιούμ, οὐ. τ. λεία· κόρος.
γεγεμλυλθ τουϊμαζ καὶ γεγεμλυλθ τουϊμάζ, ἐ. τ. ἀπειθής.
γεγεμλυλθ τοϊμάζ, ἐ. τ. ἀκόρεστος.
γεγέλλεγεμλυλθ τοϊμαζλήκ, οὐ. τ. ἀπληστία. [θεια.
γεγέλλεγεμλυλθ τουϊμαζλήκ, ρ. τ. ἀπάγεγεμλυλθ τοϊμάκ, ρ. τ. κορέννυσθαι.
γεγεμλυλθ τουϊμάκ, ρ. τ. αἰσθάνεσθαι· ἀκούειν.

γεγεμλυλθ τουγουρτμάκ, ρ. τ. ἴδ. γεγεμλυλθ τουμουρμάκ.
γεγεμλυλθ τογιουρτμάκ, ρ. τ. κρεννύναι (δι' ἄλλου). [νύναι.
γεγεμλυλθ τογιουρμάκ, ρ. τ. κορεγεμλυλθ τουγουρμάκ, ρ. τ. διαβίβειν, δημοσιεύειν.
γεγεμλυλθ τουρμαρέτ, οὐ. ἀ. καθαριότης· ἁγνότης.
γεγεμλυλθ τάγ, οὐ. ἀ. τὸ διπλόνειν· συλλέγειν· τὸ ὑπονοεῖν.
γεγέλυλθ ταγιατμάκ, ρ. τ. στηρίζειν· θεμελιόνειν. [κύπους.
γεγέλυλθ ταϊγάρ, ἐ. ἀ. πτερόεις· ὠγεγέλυλθ ταϊγιάκ, οὐ. τ. ἔρεισμα· στύλος· ξυλοκόπημα. [ζειν.
γεγέλυλθ ταγιαμάκ, ρ. τ. στηρίγεγέλυλθ ταγιανήκ, ἐ. τ. μόνιμος, διαρκής· — οὐ. τ. μονιμότης.
γεγέλυλθ ταγιανακλή, ἐ. τ. μόνιμος· διαρκής.
γεγέλυλθ ταγιανμάκ, ρ. τ. στηρίζεσθαι· βασίζεσθαι ἐπί τινος· ἐμμένειν· ἀνθίστασθαι.
γεγεμλυλθ ταϊγήπ, ἐ. ἀ. καλός, ὡραῖος· ἔννομος.
γεγεμλυλθ ταϊγιπέ, θηλ. τοῦ προηγ.
γεγεμλυλθ ταίρ, οὐ. ἀ. τὸ πετᾶν, πτῆσις· πτηνόν.
γεγεμλυλθ ταγερά, οὐ. ἀ. πτῆσις.
γεγεμλυλθ ταγερέ, οὐ. ἀ. οἰωνὸς ἀπαίγεγεμλυλθ τής, οὐ. τ. τὸ ἔξω. [σις.
γεγεμλυλθ τής, ἐ. τ. ἐξωτερικός.
γεγεμλυλθ τηλαρληκλή, ἐ. τ. ἐξωπερίτης.
γεγεμλυλθ τηλαρή, οὐ. τ. τὸ ἔξω, ξένη χώρα· — ἐπ. τ. ἔξω.
γεγεμλυλθ ταίρ, οὐ. ἀ. φάσμα.
γεγέλυλθ τικάτς, οὐ. τ. ἐπίπωμα, ἐπίφραγμα.
γεγέλυλθ τηκαμάκ, ρ. τ. φράττειν.
γεγέλυλθ τηκαμμάκ, ρ. τ. φράττεσθαι. [νίζεσθαι.
γεγεμλυλθ τηκσηρμάκ, ρ. τ. πταργεγεμλυλθ τηκηρδή, οὐ. τ. κροταλισμός.
γεγέλυλθ τηκμάκ, ρ. τ. σφίγγειν· καταβυθίζειν· φράττειν.
γεγεμλυλθ τηκνάζ, ἐ. τ. χονδρόκοντος.
γεγεμλυλθ τηνέτ, οὐ. ἀ. φύσις, ῥοπὴ ἔμφυτος.
γεγεμλυλθ τουγιούρ, πλ. τοῦ χ.
γεγεμλυλθ τουγιουρτμάκ, ρ. τ. γνωστοποιεῖν.

ظ

ظ ζὲ ἦ ζή, 20ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 900.

ظارف ζαρί, ἐ. ἀ. ὁ ῥέων.

ظالم ζαλίμ (ظ), ἐ. ἀ. ἄδικος, τυραννικός· — οὐ. τ. τύραννος.

ظالمانه ζαλιμανέ, ἐπ. π. τυραννικῶς.

ظالملق ζαλιμλίκ, οὐ. τ. ἀδικία, τυραννία. [ποπτος.

ظان ζάνν, οὐ. ἀ. ὁ νομίζων· φιλύ-

ظاهر ζαχίρ (ظ), ἐ. ἀ. ὁ ὁρατός· βέβαιος· σαφής· νικητής· — οὐ. ἀ. τὸ ἐξωτερικόν· — ἐπ. ἀ. βεβαίως. [βεβαίως.

ظاهراً ζαχίρεν, ἐπ. ἀ. ἐξωτερικῶς·

ظاهرپرست ζαχιρπερέστ, ἐ. π. ὁ λατρεύων τὸ ἐξωτερικόν.

ظاهره ζαχιρέ, θ. τοῦ ظاهر.

ظاهری ζαχιρή, οὐ. ἀ. ἐξωτερικός.

ظبی ζηπέ, θ. τοῦ [νέος.

ظبی ζαπή, οὐ. ἀ. ἔλαφος· — ἐ. ἀ.

ظبطیه ζαπτιέ, θ. τοῦ προηγ.

ظرافت ζεραφέτ, οὐ. ἀ. ἀγχίνοια, πνεῦμα· χάρις· ὡραιότης.

ظرافتسز ζεραφετσίζ, ἐ. τ. ἄκομψος.

ظرف ζεράφ, πλ. τοῦ κιβ.

ظرف ζόρ, οὐ. ἀ. φάκελλος, θήκη· ἐπίρρημα (γραμμ.).

ظرف ζουρεφέ, πλ. τοῦ ظرف.

ظرق ζουρούφ, πλ. τοῦ ظرف.

ظرف ζαρίφ, ἐ. ἀ. ἀγχίνους· χαρίεις· εὐάρεστος.

ظفرياب ζαριφανέ, ἐπ. ἀ. κομψῶς.

ظفرياب ζαρίφζε, ἐπ. τ. ὡς τὸ προηγ.

ظفرزاده ζαριφέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα κομψόν.

ظفرلق ζαριφλίκ, οὐ. τ. κομψότης· χάρις.

ظفر ζαφέρ, οὐ. ἀ. ἐπιτυχία· νίκη· θρίαμβος.

ظفر ζούφρ, ζουφούρ, οὐ. ἀ. ὄνυξ.

ظفرياب ζαφεργιάπ, ἐ. π. ὁ νικήσας.

ظل ζήλλ, οὐ. ἀ. σκιά· προστασία· σκότος.

ظلال ζαλάλλ, ἐ. ἀ. σκιερός.

ظلال ζηλάλ, πλ. τοῦ ظل.

ظلام ζαλάμ, οὐ. ἀ. σκότος· σκιά.

ظلم ζούλμ, οὐ. ἀ. ἀδικία, τυραννία. [ἀδίκως.

ظلماً ζουλμέν, ἐπ. ἀ. τυραννικῶς·

ظلمانی ζουλμανί, ἐ. ἀ. σκοτεινός.

ظلمت ζουλμέτ, οὐ. ἀ. σκότος.

ظلمکار ζουλουμκιάρ, ἐ. π. ἄδικος· καταπιεστής.

ظلمی ζουλμί, ἐ. ἀ. ἄδικος, τυραννικός. [νικός.

ظلمیه ζουλμέ, πλ. τοῦ ظلم.

ظلوق ζουλούφ, πλ. τοῦ ظلف ζίλφ.

ظلول ζουλούλ, πλ. τοῦ ظل.

ظلوم ζαλούμ, ὑπερθ. τοῦ ظلم.

ظلیه ζαλιμέ, θ. τοῦ ظلم.

ظلله ζουλλέ, οὐ. ἀ. σκιά· νέφος σκιερόν.

ظلیت ζηλλιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι (τὸν Σουλτάνον) σκιὰν (Θεοῦ).

ظلیل ζαλίλ, οὐ. ἀ. σκιερός.

ظنی ζανί, οὐ. ἀ. ὁ διϊσῶν.

ظن ζάνν, οὐ. ἀ. γνώμη· εἰκασία· συμπερασμός· — حسن ζὺσν· ζάνν, καλὴ ἰδέα· — سوء σοὺ· ζάνν· κακὴ ἰδέα· ὑποψία· — کورو — ζαννιμὰ γκιορέ, κατὰ τὴν ἰδέαν μου. [ψία.

ظنه ζηννέ, οὐ. ἀ. σφάλμα· ὑπο-

ظنون ζουνούν, πλ. τοῦ ظن.

ظنی ζαννί, ἐ. ἀ. ὑποθετικός.

ظواهر ζεβαχίρ, πλ. τοῦ ظاهر.

ظهر ζάχρ, οὐ. ἀ. ἔαχις, βοήθεια.

ظهر ζούχρ, οὐ. ἀ. μεσημβρία.

ظهر ζαχρέ, οὐ. τ. ἐπιγραφή.

ظهور ζουχούρ, οὐ. ἀ. τὸ ἐμφανίζεσθαι· τὸ συμβαίνειν· τὸ νικᾶν.

ظهورات ζουχουράτ, πλ. τοῦ προηγ. πράγματα αἰφνίδια ἐκτακτα· ταχυδρόμος ἔκτακτος· ἐπεισόδιον.

ظهير ζαχίρ (ظ), ἐ. ἀ. βοηθός.

ظهيره ζαχιρέ, οὐ. ἀ. μεσημβρία.

ع

عاجلا

ع آتين, 21on γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 70.

عبد آبِد (عبد), ε. ἀ. λάτρης· δοῦλος Θεοῦ· εὐλαβής.

عبد آبِد (عبد), ε. ἀ. ταπεινός· ἀπονήμων σέβας.

عبدانه آبِدانέ, ε. καὶ ἐπ. π. ταπεινός· αἰδήμων· ταπεινῶς· αἰδημόνως· εὐλαβῶς.

عبر آبِر (عبر), ε. ἀ. διαβάτης.

عتيق آتِيق, ε. ἀ. ἀπελεύθερος.

عتيق آتِيق, οὐ. ἀ. ἐλαφαντόδους.

عتيقه آتِيقَه, ε. ἀ. παράδοξος.

عتيقه آتِيقَه, ε. ἀ. ἀμήχανος· ἀνίκανος· εὐτελής.

عاجزانه آجِزانέ, ε. καὶ ἐπ. ἀ. π. ἀσθενῶς· ἀδυνάτως· ἀσθενῶς· ταπεινῶς.

عاجزانه آجِزانέ, οὐ. τ. ἀσθένεια· ἀδυναμία.

عاجزانه آجِزانέ, οὐ. ἀ. ἀδυναμία.

عاجل آجِل, ε. ἀ. ὁ σπεύδων, ἐνεστώς, παρών. [γόντως.

عاجلا آجِلا, ἐπ. ἀ. κατεπεί-

عاجلانه آجِلانέ, ε. καὶ ἐπ. ἀ. ἐσπευσμένος, -ως.

عادله آدِلَه, ε. ἀ. ἐλευθέριος.

عادلانه آدِلانέ, ε. καὶ ἐπ. π. ἀδέκαστος· ἀμερόληπτος· ἀμερολήπτως· ἐπιεικῶς.

عادلانه آدِلانέ, ε. καὶ ἐπ. ἀ. δικαιοσύνη· ἀμεροληψία· ἐπιείκεια.

عادلانه آدِلانέ, ε. καὶ ἐπ. ἀ. δικαίως· ἀξιοπίστως· πλ. δικαίως, ὀρθῶς, δικαίως, ὁρθῶς. [πρεπῶς.

عادلانه آدِلانέ, ἐπ. ἀ. δικαιοσύνη· ἀδέ (عادة), ε. ἀ. συνήθης, κοινός. [ἁπλᾶ.

عار آر, οὐ. ἀ. αἰσχύνη, αἰδώς·

عارض آرِض, ε. τ. ἀναίσχυντος.

عارضه آرِضَه, ρ. τ. παρεκτρέπεσθαι.

عارضه آرِضَه, οὐ. τ. ἀναίδεια· προπέτεια.

عارض آرِض, ε. ἀ. ἐπιφοιτῶν· ἐμφανῆς ὢν, ἀπροσδόκητος.

عارض آرِض (عرض), ε. ἀ. ὁ προσφέρων, ὁ παρουσιάζων. ·ᾳ — ἀρίζ ὀλ. συμβαίνειν, ἐπέρχεσθαι.

عارض آرِزِن, ἐπ. π. τυχαίως.

عارضه آرِزِه, ε.ἀ.ὀφλ. τοῦ عارض

عاشق آشِق, ε. ἀ. ἐλεφάντινος.

عاشقانه آشِقانέ, ε. καὶ ἐπ. π. ἐρωτικός, -ῶς.

عاشورا آشورا, οὐ. ἀ. ἡ δεκάτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς μουχαρρέμ· —ἀσουρές (εἶδος γλυκύσματος)

عاصم آصِم (عصمة), ε. ἀ. ἁγνός, καθαρός.

عاطر آطِر, ε. ἀ. εὐώδης.

عاطس آطِس, οὐ. ἀ. διψαλέος.

عاطف آطِف (عطف), ε.ἀ. ὁ προ-

عاطف — 227 — عام

— οὐ. ἀ. συμπάθεια· πᾶν ἀπρόσπτον.

عارضی آرِزی, ε. ἀ. τυχαῖος.

عارف آرِف (عرف), ε. ἀ. ὁ γινώσκων· γνώμων.

عالمانه آلِمانέ, ἐπ. π. νομικῶνως.

عالمزاده آلَمزادَه, ε. τ. ἀκαιδής.

عالمزاده آلَمزادَه, ρ. τ. αἰσχύνεσθαι.

عالی آلِی (علو), ε. ἀ. ὑψηλός, μέγας, ἔξοχος. —ᾳ πάπ-ι-άλί, ὁ ἡ Υ. Πύλη.

عام آم, οὐ. ἀ. ἔτος.

عام آم, ε. ἀ. κοινός, παγκόσμιος· ἁπλοῦς, ἀπλᾶ· ἀπλῶς· ἀπλότης· ἀπλοῦν·

σμιος· —ού. ά. ὁ γύδην λαός, ὄχλος — ζευ. ταρίχ-ι-άμμ, ἡ δημοσία ὁδός.

Άγιε ἄμμετεν, ἐπ. ά. δημοσίᾳ.

αγιε αμέ, θ. τοῦ αγε.

αγιε αμίρ (ἀγε ἡμράν), ἐ. ά. κατωκημένος· πλούσιος.

αγιε αμιρέ, θ. τοῦ προηγ· ἄλ — τερανεῖ ἀμιρέ, ὁ αὐτοκρατορικός (καλῶς ἐρωδιασμένος) ναύσταθμος.

αγιε αμίλ (ἀγε), ἐ. ά. ὁ ἐνεργῶν· δραστήριος.

αγιε αμμέ, θ. τοῦ αγε ἄμμ.

αγιε αμμί, ἐ. ά. καὶ οὐ. ὅλος· ἐτήσιος.

αγιε άϊδ (ἀγε ἀβδέτ), ἐ. ά. ὁ ἐπιστρέφων· ὁ ἀνήκων, ἀφορῶν.

αγιε άϊδέ, θ. τοῦ προηγ· πρόσοδος· μερίδιον.

αγιε άϊλέ, οὐ. ά. οἰκογένεια.

αγιε άπά, οὐ. ά. εἶδος ἐριούχου χνόφου, ἐπανωφόριον.

αγιε ήπάδ, πλ. τοῦ αγε.

αγιε ήπαδέτ, οὐ. ά. λατρεία· εὐλάβεια· προσευχή. [λαβής.

αγιεδσκάρ ήπαδετκιάρ, οὐ. π. εὐ-

αγιεδσκέ ήπαδετκιάχ, οὐ.π.νός.

αγιε ήπαρέ, οὐ.ά. κείμενον· ἔννοια· λύπη. [συγκείμενος.

αγιε ήπαρέτ. ἐ. ά. σύνθετος,

αγιε άππάς, οὐ. ά. λέων.

αγιε άππασή, ἐ. ά. λεόντειος.

αγιε άπές, ἐ.ά.κενός, ἀνωφελής.

αγιε άπό, οὐ. ά. ὑπηρέτης· δοῦλος· ἀθρῶπος (ὡς δοῦλος Θεοῦ)

αγιε άπερ, οὐ. ά. τὸ διαβαίνειν· ἐρμηνεία.

αγιε ήπερ, οὐ. ά. Ἑβραῖος.

αγιε ήπερί, ἐ. ά. ἑβραϊκός

αγιε ήπερέτ, οὐ. ά. παραδειγματισμός.

αγιέαγιε ήπρέτ νουμούν καὶ

αγιέαγιε ήπρέτ νουμά, ἐ.π. ὁ δεικνύων τὸ παράδειγμα.

αγιε ούπουδέτ καὶ

αγιε ούπουδιγέτ, οὐ. ά. δουλεία· ὑπακοή· λατρεία.

αγιε ούπούρ, οὐ.ά. τὸ διαβαίνειν.

αγιε άπούς, ἐ. ά. χαλεπός, δύστροπος.

αγιε άπουσέτ, οὐ ά. δυστροπία χαρακτῆρος.

αγιε άτεπέ, οὐ. ά. κατώφλιον· — αὐλὴ ἡγεμόνος· **αγιε** — άτεπέ-ι-άλιγέ, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐλή.

αγιε άτηκά, πλ. τοῦ αγιε.

αγιε ούτούδ, οὐ. ά. τύφος· ἀλαζονεία.

αγιε άτήκ, ἐ. ά. παλαιός· μὴ δοῦλος· ἔνδοξος.

αγιδη ὄσμαν, ὀν. κύρ. Ὀσμάν.

αγιδη ὀσμανλή, οὐ. καὶ ἐ. τ. ὀθωμανός· μετῳ. μεγαλόσωρος· γενναῖος.

αγιδη ὀσμανί, οὐ. καὶ ἐ. ά. ὀθωμανός· ὀθωμανικός· — τσιν νιέαν ὀσμανί, τὸ ὀθωμανικὸν παράσημον ὀσμανί.

αγιδη ὀσμανιγέ, ὀηλ. τοῦ πργ.

αγιδε άδζαΐπ, οὐ. καὶ ἐ. ά. πλ. τοῦ αγε καὶ τοῦ αγε άδζίπ.

αγιδε άδζαΐπ, ἐ. ά. περίεργος.

αγε άδζέπ, οὐ. ά. θαυμασμός, ἔκπληξις· — ἐπῳ. καὶ ἐπ. τ. ἄρα γε! μήπως.

αγε ούδζίπ, οὐ. καὶ ἐπιῳ. ά. θαυμασμός· ἆρα γε!

αγε άδζεπα, επῳ. καὶ ἐπ. ά. ἆρά γε! μήπως. [κτικός.

αγιεγε άδζεπνάκ, ἐ. π. ἐκπληγε άδζη, οὐ. ά. ἀσθένεια· ἀπορία· ἀδυναμία· ἔνδεια.

αγε άδζιζέ, θ. τοῦ αγιε.

αλε άδζελέ, οὐ. ά. βία.

αγε άδζεμ, οὐ. ά. Πέρσης· — ἐ. ά. ξένος· ὁ μὴ Ἄραψ.

αγιε άδζεμί, ἐ. ά. περσικός· — ἐ. τ. ἀρχάριος.

αγιεγε άδζεμιλίκ, οὐ.τ. ἀπειρία.

αγε άδζουζ καὶ

αγε άδζουζέ, οὐ. ά. γραῦς.

αγιε άδζίπ, ἐ. ά. ἐκπληκτικός· περίεργος.

αγε άδζιπέ, θ. τοῦ προηγ.— οὐ. ά. πρᾶγμα περίεργον.

αγιε άδζιπιγέτ, οὐ. ά. τὸ εἶναι περίεργον.

αγε άδζίζ (γε), ἐ. ά. ἀσθενής, ἀδύνατος· ἄπορος

αγε άδζίλ (αλε), ἐ. ά. βιαστικός.

αδ άδδ, οὐ.ά. τὸ ἀριθμεῖν· ὑπολογισμός· ἐκτίμησις· τὸ θεωρεῖν. [λογισμός.

αδαδ ήδάδ, οὐ.ά. ἀρίθμησις, ὑπο-

αδαλέτ άδαλέτ, οὐ. ά. δικαιοσύνη· εὐθύτης.

αδαλετσιζ άδαλέτσιζ, ἐ.π. ἄδικος.

αδαλετσιζλίκ άδαλετσιζλίκ, οὐ. τ. ἀδικία.

αδαλετκιάρ άδαλετκιάρ, ἐ. π. δίκαιος· τίμιος. [καιος.

αδαλετλού άδαλετλού, ἐ.τ. εὐθύς, δί-

αδαβέτ άδαβέτ, οὐ. ά. μνησικακία· ἐγθροπάθεια.

αδεδ άδεδ, οὐ. ά. ἀριθμός· ἀρίθμησις· — ἀδεδ-ι-σαχήγ, ἀριθμὸς ἀκέραιος· — ἀδεδ-ι-μουρεκέπ, ἀριθμὸς μικτός.

αδαδεδί άδεδί, ἐ. ά. ἀριθμητικός.

αδαδεσί άδεσί, οὐ. ά. φακή· φακός (φυσ.).

αδαλ άδλ, οὐ. ά. δικαιοσύνη.

αδαλ ήδλ, οὐ. ά. ὁμοιότης· ἰσορροπία.

Άδαλ ούδελά, πλ. τοῦ αδαλ.

αδαλ άδλί, ἐ. ά. ὁ τῇ δικαιοσύνῃ ἀνήκων· ὁ νόμιμος — ἀδλιγὲ νεζαρετή, ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης·

عدم ἀδέμ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· στέρησις· ελ — ἀδεμ-ι-σεπάτ, ἀσταθεια· ϐg — ἀδεμ-ι-ϐερά, ὀλιότης· ἀπιστία.

عدم ἀδίμ, οὐ. ἀ. ἐνδεής, πτωχός, ἄπορος.

عدى ἀδεμί, ἐ. ἀ. στερητικός.

عدو ἀδούδ (ομαι), οὐ.ἀ.ἐχθρός· ἀντίπαλος.

عدوة οὐδδάν, οὐ. ἀ. ἔχθρα.

عدو ϒδά, πλ. τοῦ عدو ἀδούδ.

عدد ἀδήδ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.

عدل ἀδλ, οὐ. ἀ. ὅμοιος· ἴσος — ϕ πὶ ἀδίλ, ἀπαράμιλλος.

عدم ἀδίμ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ὑπάρχων· ὁ στερούμενος τινός· ϐg — ἀδήμ-συλ-ϐερά, ἄπιστος· — ἀδήμ-συλ-ἰμκιάν, ἀδύνατος. [νή.

ψلد ἄζάπ, οὐ. ἀ. βάσανος· ποι-

ψلد ἄζπ, οὐ. ἀ. γλυκύς· ἀγαπητός.

عذر ὄζρ, οὐ.ἀ. δικαιολογία, πρόφασις· αἴτησις συγγνώμης· ελϕϐ — ὄζρ διλεμέκ, ζητεῖν συγγνώμην.

عذرا ἀζρά, οὐ. ἀ. παρθένος.

عذوبة οὐζουπέτ. οὐ.ἀ.γλυκύτης.

عذر ἀζίρ. ἐ. ἀ. ὁ δικαιολογούμενος· ὁ ζητῶν συγγνώμην.

عرفة ἀραπά, οὐ.τ.ἄμαξα· ὄχημα.

عرفجي ἀραπαδζί, οὐ. τ. ἁμαξοποιός· ἁμαξηλάτης.

عريض ἀραίζ, πλ. τοῦ عرض.

عرب ἀρεπ, κ. ἀραπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Ἄραψ· ἀραϐικός (λαός).

عربة ἀραπδζε, οὐ. καὶ ἐπ. τ. ἡ ἀραϐικὴ γλῶσσα· ἀραϐιστί, κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ἀράϐων.

عربستان ἀρεπιδζάν, οὐ.τ.Ἀραϐία.

عربوز οὐρπούν, οὐ. ἀ. ἀρραϐών, προκατϐολή.

عربي ἀρεπί, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. ἡ ἀραϐικὴ γλῶσσα· ἀραϐικός.

عرج ἀρέδ, οὐ. ἀ. τὸ χωλαίνειν.

عرج οὐρδζάν, πλ. τοῦ عرج ἀρέδ.

عرس ὄρς, οὐ.ἀ.συζυγος (ὁ καὶ ἡ).

عرش ἀρί, οὐ. ἀ. Ὀρόνος, ἕδρα· ὑποστήριγμα· ϐe — ὄρς ἀλά, ὁ ἀνώτατος οὐρανός.

عرش ἄρς, ἔπρν. τ. ἐμπρός!

عرصه ἀρσά, οὐ. ἀ. γήπεδον.

عرض ἄρζ, οὐ. ἀ. ὑποϐάλλειν· ἐκτιθέναι· τὸ προσφέρειν· — ا. حرص χουλούς ἐτ., διαϐεϐαιοῦν περὶ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας.

عرض ὄρζ, οὐ. ἀ. πλάτος γεωγραφικόν.

عرض ἤρζ, οὐ. ἀ. τιμή, ἀρετή· اهل ἔχλ-ι-ἤρζ, τίμιος· ϰϑ — ϰϑ ἤρζηνά κετσμέκ, προσϐάλλειν τὴν τιμὴν τινός.

عرض ἀράζ, οὐ. ἀ. τὸ τυχαῖον.

عرضا ἄρζαν, ἐπ.ἀ. κατὰ πλάτος.

عرضا ἄρζαν, ἐπ.ἀ. τυχαίως, ἀπροσδοκήτως.

عرضحال ἀρζουχάλ, οὐ.ἀ. ἀναφορά.

عرضسز ἤρζσήζ, ἐ. τ. ἄτιμος.

عرضسزلق ἤρζσηζλήκ, οὐ. τ. ἀτιμία· ἀνυποληψία.

عرضی ἀραζή, οὐ. ἀ. τυχαῖος· ἐπουσιώδης. [μανθάνειν.

عرف ἤρφ, οὐ. ἀ. τὸ παρ' ἄλλων

عرف οὔρφ, οὐ. ἀ. τὸ γνωρίζειν· ὦρον· μεγαλοδωρία· ἡ παρὰ Θεοῦ τῷ μοναρχῇ καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτοῦ ἐξουσία· ἐξουσία ἀπόλυτος· διοίκησις· σύστημα δικαστικόν· νόμος ἄγραπτος· ἔθος· δικαιοσύνη· ἀδικία· ἀπειλή· χάϊτη, πλόκαμος.

عرفة οὐρφά. πλ. τοῦ عرف.

عرفه οὔρφεν, ἐπ. ἀ. δυνάμει ἐξουσίας αὐθαιρέτου· κατ' ἔθος.

عرفان ἤρφάν, οὐ. ἀ. γνῶσις· σοφία· ἀγχίνοια. [ϰϑικος.

عرقلو οὐρχλού, ἐ. τ. αὐθαίρετος·

عرف ἀρεφί, οὐ. ἀ. παραμονή.

عرق οὐρφί, οὐ.ἀ.συνήθης, κοινός.

عرق ἤρκ, οὐ. ἀ. ῥίζα· ῥίζα δένδρου· καταγωγή.

عرق ἀρέκ, οὐ. ἀ. ἱδρώς· ῥακή.

عروج οὐρούζ, οὐ. ἀ. ἀνύψωσις, ἀνάϐασις.

عروس ἀρούς, οὐ. ἀ. νύμφη.

عروسی ἀρουσί, ἐ. ἀ. νυμφικός.

عروق ἀρούφ. ὑπερθ. τοῦ عرف.

عريان οὐργάν, ἐ. ἀ. γυμνός.

عريض ἀρίζ, οὐ.ἀ. εὐρύς, πλατύς.

عريضه ἀρίζά, οὐ. ἀ. ἔκθεσις· ἀναφορά.

عزب ἀρίφ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδῶς· διορατικός· σοφός· ἀγχίνους.

عزبه ἀρικέ, οὐ. ἀ. χάϊτη καμήλου· φύσις· χαρακτήρ.

عز ἤζζ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἔνδοξον, ἔχον· δόξα· τιμή· σέϐας.

عزا ἀζά, οὐ. ἀ. ὑπομονή.

عزل ἀζαζέτ, οὐ. ἀ. τιμή, δόξα.

عزه ἀζέ καὶ

عزلا ἀζπάν, οὐ. ἀ. ἄγαμος.

عزت ἤζζέτ, οὐ. ἀ. τιμή· σέϐας· δόξα· μεγαλεῖον.

عزيز ἤζζετλεμέκ, ῥ. τ. τιμᾶν· ἐγκωμιάζειν.

عزيز ἤζζετλού, ἐ. τ. ἔντιμος, ἀξιώτιμος· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς ὑπαλλήλους φέροντας τὸν β' ϐαθμὸν ἐντιμώτατος.

عزازيل ἀζαζίλ, οὐ. ἀ. παρὰ μουσουλμάνοις ὄνομα τοῦ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθνησκόντων παραλαμϐάνοντος ἀγγέλου· μετρ. Ὀάνατος. [πηρεσίας.

عزل ἄζλ, οὐ. ἀ. παῦσις (τῆς ὑ-

عزلت οὐζλέτ, οὐ. ἀ. μοναξία, ὁ μονήρης ϐίος.

عزلتكاه οὐζλετκιάχ, οὐ. ἀ. ἐρημητήριον.

عثر أثم. ou. ἀ. σκοπός· ἀπόφασις· ἀναχώρησις.

عثر أثيث. ἐ. ἀ. ἄγαμος.

عثر أثيث (عثر)، προσηλής· ἔξοχος· σπάνιος· σεβαστός· ἔνδοξος· ἱερός· ἅγιος· εὐλογημένος. [ρῶν.

عثر أثيم (عثر)، ἐ. ἀ. ὁ ἀναχωρῶν.

عثر أثيمت، ou. ἀ. τὸ ἄρχεσθαι ἔργου μετὰ σταθερότητος· τὸ ἀπέρχεσθαι.

عسكر عساكر، πλ. τοῦ عسكر.

عسر عُسر، ou. ἀ. δυσχέρεια· ἀπορία· πτωχεία.

عسرت عُسرت، ὡς τὸ προηγ.

عسكر عسكر، ou. ἀ. στρατός· στρατιώτης.

عسكرى عسكرى، ἐ. καὶ ou. ἀ. στρατιωτικός.

عسل عسل، ou. ἀ. μέλι.

عسلى عسلى، ἐ. ἀ. μελιτόχρους· κίτρινος.

عسير عسير (عسر)، ἐ. ἀ. δυσχερής.

عشا عشا، ou. ἀ. δεῖπνον.

عشب عشب ou. ἀ. ὑποκορ. τοῦ عسل.

عشر عشر (عشر عُشر)، ou. ἀ. δεκατιστής.

عشرى عشرى، ἐ. ἀ. δεκαδικός· — كسر عشرى· δεκαδικὸν κλάσμα.

عشاق عشاق، πλ. τοῦ عاشق.

عشائر عشائر، πλ. τοῦ عشير.

عشر عشر، ἐ. ἀριθμ. ἀ. δέκα.

عشر عُشر، ou. ἀ. τὸ δέκατον· ἡ δεκάτη.

عشرت عشرت، ou. ἀ. δεσμός, φιλία· εὐζωΐα· χαιρεκακία.

عشرون عشرون καὶ عشرين عشرين، ἐ. ἀριθμ. ἀ. εἴκοσι.

عشق عشق، κ. ἀσκ. ou. ἀ. ἔρως· ἀφοσίωσις· كمال عشق — ἀσκηνὰ ἱτσμέκι، προπίνειν εἰς ὑγείαν τινός· ... ايچون قدح عشقات، καταφέρειν κόλαφον· اولسون سكا عشق ὅλσουν σανά، εὖγε σοι!

عشقباز عشقباز، ἐ. π. ἐρωτοτρόπος.

عشقبازلق عشقبازلق، ou. τ. ἐρωτοτροπία.

عشه عشه καὶ عشوه عشوه καὶ عشوه گر عشوه گر، ou. ἀ. ἐρωτοτροπία· νεῦμα ἐρωτικόν.

عشوه گر عشوه گر، ἐ. π. ἐρωτοτρόπος· ὁ νεύματα ἐρωτικὰ ῥίπτων.

عشير عشير، ou. ἀ. συγγενής· ἑταῖρος. [γενής.

عشيرت عشيرت، ou. ἀ. φυλή· συγγ-

عصا عصا، ou. ἀ. ῥάβδος.

عصار عصار καὶ عصاره عصاره، ou. ἀ. τὸ συνθλίβειν· χυμός.

عصار عصار، πλ. τοῦ προηγ.

عصب عصب، ou. ἀ. νεῦρον.

عصبه عصبه، ou. ἀ. συγγενεῖς (ἀπομεμαχρυσμένοι).

عصر عصر، ou. ἀ. ἡμέρα· νύξ· χρόνος· ἐποχή· αἰών· τὸ συνθλίβειν.

عصرى عصرى، ou. ἀ. δειλινόν, ἡ μετὰ μεσημβρίαν ὥρα τῆς προσευχῆς.

عصمت عصمت، ou. ἀ. διαγωγή· ἀγνότης· ἐγκράτεια.

عصمتلو عصمتلو، ἐ. τ. ἐνάρετος (τίτλος τῶν κυριῶν).

عصور عصور، πλ. τοῦ عصر.

عصير عصير καὶ عصاره عصاره، ou. τ. χυμός, ἔλαιον.

عضد عضد، ou. ἀ. βραχίων· πῆχυς· βοηθός. [(ἀνατ.)

عطله عطله، ou. ἀ. μῦς, μυών

عطر عطر، ou. ἀ. μέλος τοῦ σώματος.

عطوبت عطوبت، ou. ἀ. ὀργανικότης (ζωϊκή). [συγγνώμη.

عطا عطا، ou. ἀ. δωρεά· δῶρον.

عطار عطار، κ. ἀκτάρ، ou. τ. λιανοπωλητής (μύρων, φαρμάκων κτλ.)· γελγοπώλης.

عطالت عطالت، ou. ἀ. ἀδρύνεια· ὀκνηρία.

عطلة عطلة، πλ. τοῦ عطله.

عطر عِطر، ou. ἀ. εὐωδία· ἄρωμα.

عطرى عطرى، ἐ. ἀ. ἀρωματικός, εὐώδης.

عظم عظم، ou. ἀ. ὀστοῦν, κόκκαλον.

عظم عُظم، ou. ἀ. μεγαλεῖον.

عظم عُظم، ou. ἀ. ὑπερηφάνεια.

عظم عظم، πλ. τοῦ عظم.

عظمت عظمت، ou. ἀ. μεγαλεῖον· ἔπαρσις· δόξα· ἰσχύς.

عظمتلو عظمتلو، ἐ. τ. ἔνδοξος· μεγαλοπρεπής· μεγαλειότατος (Σουλτάνος).

عظمى عظمى، ou. ἀ. μέγιστος· — دولت عظمى سعادتلو· ἡ μεγάλη βεζυρεία· ὁ μέγας βεζύρης.

ἀαβε ἀζήμι, ἐ. ἀ. μέγας· ἐπίσημος· μεγαλοπρεπής.
ἀαβε ἀζημέ, θ. τοῦ προηγ.
ἀαβε ἀχρεέ, οὐ. ἀ. ἐγκράτεια· ἀγνάρης.
ἀαβε ἀχρεέτλοῦ, ἐ. τ. κόσμιος· ἐνάρετος (ἐπὶ γυναικός).
ἀαβε ἀχρήτ, ἐ. ἀ. μοχθηρότατος· διάβολος.
ἀαβε ἀχν, οὐ. ἀ. σῖψις, ἡ ἐκ τῆς σήψεως δυσωδία.
ἀαβε ἀχρ, οὐ. ἀ. συγγνώμη· — ἀαβε ἀχρ διλεμέκ, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. [(ἐπιθ.εσ).
ἀαβε ἀχρουθθ, ἐ. ἀ. ἐπιτηκέστατος
ἀαβε αὐχρουνέτ, οὐ. ἀ. σῖψις· σίδησις.
ἀαβε ἀχίρ, ἐ. ἀ. ἐγκρατής.
ἀαβε ἀχιρέ, θ. τοῦ προηγ.
ἀαβε ἡκάπ, οὐ. ἀ. ποινή.
ἀαβε οὐκάπ, οὐ. ἀ. ἀετός.
ἀαβε ἀκάρ, οὐ. ἀ. πᾶσα ἰδιοκτησία ἀκίνητος.
ἀαβε ἀκαρέτ, ὡς τὸ προηγ.
ἀαβε ἀκαῖδ, πλ. τοῦ ἀαβε.
ἀαβε ἀκάπ, οὐ. ἀ. πτέρνα (ἀνατ.)· ὀπίσθιος· ὁ ἀμέσως ἐπερχόμενος χρόνος· — ⲁⲁ δερακάπ, ἀμέσως, ἔπειτα.
ἀαβε ἀκαπέ, οὐ. ἀ. γεννεά· ἀπόγονος· κλεισώρεια· ῥρούριον· τέλος.
ἀαβε ἄκδ, οὐ. ἀ. δεσμός· τὸ ἐνθύμιον· τὸ συνδέτειν· τὸ συνομολογεῖν· τὸ συγκαλεῖν.
ἀαβε οὐκτέ, οὐ. ἀ. δεσμός· δυσκολία. [κίε.
ἀαβε ἀκρ, οὐ. ἀ. στείρωσις, ἀτοκία· ἀκρέπ, οὐ. ἀ. σκορπιός· δείκτης ὡρολογίου.
ἀαβε ἀκλ ἢ ἀκήλ, οὐ. ἀ. νοῦς· διάνοια· κρίσις· ὀρθὸς λόγος· μνημονικόν· γνώμη, συμβουλή· ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ ὀγρετμέκ καὶ ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ βερμέκ, συμβουλεύειν· ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ ἐρμέ, ἀκατανόητος· ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ σημάζ, ἀπίθανος· παράδοξος· ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ παδὰ κιλμέκ, συνέρχεσθαι· ⲁⲁⲕⲉⲗ — ἀκήλ παδὰν γκιτμέκ, παραρρονεῖν.
ἀαβε ἀκλεν, ἐπ. ἀ. νοερῶς.
ἀαβε οὐκελά, πλ. τοῦ ἀεβε.
ἀαβε ἀκηλσήζ, ἐ. τ. ἄφρων, ἀνόητος. [νοησία.
ἀαβε ἀκηλσηζλήκ, οὐ. τ. ἀαβε ἀκηλλή, ἐ. τ. νουνεχής.
ἀαβε ἀκηλληλήκ, οὐ. τ. σύνεσις, φρόνησις.
ἀαβε ἀκλή, ἐ. ἀ. διανοητικός.
ἀαβε ἀκληγάτ, οὐ. ἀ. τὰ διὰ τοῦ νοὸς ἐξερευνώμενα.
ἀαβε οὐκμ, οὐ. ἀ. στείρωσις.
ἀαβε οὐκεμά, πλ. τοῦ ἀεβε.
ἀαβε οὐκούδ, πλ. τοῦ ἀαβε.

ἀαβε οὐκούλ, πλ. τοῦ ἀεβε ἄκλ· — ⲁⲁⲃ ἐρέκπ οὐκούλ, καὶ — ⲁⲁⲃ ζδδ ιλ-οὐκούλ, νοήμονες. [ἐπόμενον.
ἀαβε ἀκήπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀμέσως
ἀαβε ἀκήδ, ἐ.ἀ. σύμφωνος· στερεός.
ἀαβε ἀκηδέ, οὐ. ἀ. δόγμα· πίστις· ⲉⲩⲥⲕⲓ — ἀκηδὲ δεκερί, σκληροκάρδιος· ⲛⲁⲣⲁⲙⲉⲗⲁ.
ἀαβε ἀκήμ, ἐ. ἀ. στεῖρος· ἀνωφελής.
ἀαβε ἀκημέ, θ. τοῦ προηγ.
ⲙⲥⲕⲉ ἄκς, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατρέπειν· τὸ ἀντίθετον· ⲁⲛⲧⲁⲛⲁⲕⲗⲁⲥⲓⲥ — ⲁⲕⲓⲧⲓ, ⲱⲓ — ἀκσινέ, ⲙⲉⲙⲉ ⲁⲕⲥⲓⲛⲟⲩⲍⲉ, — ⲃ ⲛⲧⲗ ⲁⲕⲓⲥ, ἀντιθέτως, τοὐναντίον· ⲁⲙⲁ — ἄκς σαδά, ἠγώ· ⲙⲉⲛⲁ — ἄκς μα'νή, παρεξήγησις· ⲗⲉⲙ — ἄκς ἀμέλ, ἀντίθρασις.
ⲙⲥⲕⲙⲁ ἀκισί, ἐ. ἀ. ἐναντίος.
ἀαβε ἡλά', οὐ. ἀ. τὸ ἀνυψοῦσθαι
ⲍⲗⲉ ἡλάδζ, οὐ.ἀ. τὸ ἰᾶσθαι· ἰατρικόν. ⲭⲓ — ἡλάδζ πεζίρ, δεκτικὸς θεραπείας. [πευτος.
ⲍⲗⲁⲉⲣ ἡλαδζσήζ, ἐ. τ. ἀθεράπευτος· ἀλακά, οὐ. ἀ. σχέσις, δεσμός· ⲁⲅⲁⲡⲏ — ἀλακαδάρ, ἐνδεφερόμενος· σχετικός.
ⲁⲗⲁⲙⲉⲧ ἀλαμέτ, οὐ.ἀ. τεκμήριον· σημεῖον.
ἀαβε ἀλανί, ἴδ. ἀαβε ἀλενί.
ἀαβε ἀλανίγεπεν, ἐπ. ἀ. ὀπτικῶς· φανερῶς.
ἀαβε ἰλαβέ, οὐ. ἀ. προσθήκη· παράρτημα.
ἀαβε ἰλαβέτεν, ἐπ.ἀ.προσθέτως.
ⲁⲗⲁⲙ ἀλαῖμ, πλ. τοῦ ⲥⲁⲙⲗⲉ ἀλαμέτ· ⲗⲁⲓⲙ — ἀλαῖμ ου-σ-σεμά, ἴριε, οὐράνιον τόξον· ⲉⲩⲍ — ἀλαῖμ ὄζεβγέ, μετέωρον.
ⲁⲗⲉ ἡλέτ, οὐ. ἀ. νόσος· πάθος· αἰτία· λόγος.
ⲁⲗⲉ ἡλελ, πλ. τοῦ ⲁⲗⲉ.
ⲁⲗⲉ ἀλέμ, οὐ. ἀ. σημεῖα· — ⲁⲙ ἴσμ-ι-ἀλέμ, ὄν.κύρ. (γραμμ.).
ⲁⲗⲉ ἡλμ, οὐ. ἀ. γνῶσις· ἐπιστήμη· παιδεία· σοφία. [κτικόν.
ⲁⲗⲉⲙⲟⲩⲛ ἡλμ-ου-γαπέρ, ἀποδειλⲁⲗⲉ οὐλεμά, πλ. τοῦ ⲙⲗⲉ· σοφός· θεολόγος· νομοδιδάσκαλος.
ⲁⲗⲉⲙⲁⲣ ἀλεμδάρ, ἐ.π. σημαιοφόρος.
ⲙⲗⲁⲣ ἡλεμδάρ, ἐ.π.αὐπαίδευτος.
ⲁⲗⲁⲙ ἡλεμσίζ, ἐ. τ. ἀπαίδευτος· ἀμαθής.
ⲁⲗⲉⲙ ἡλμί, ἐ. ἀ. ἐπιστημονικός.
ⲁⲗⲉⲙⲉ ἡλμιγέ, θ. τοῦ προηγ. ἱερατεία τῶν ὀθωμανῶν νομοδιδασκάλων, θεολόγων.
ⲁⲗⲉⲛ ἀλέν, οὐ. ἀ. δημοσιότης.
ⲉⲓⲗⲉ ἄλενεν, ἐπ. ἀ. δημοσίως.
ⲁⲗⲉ ἀλενί, ἐ. ἀ. δημόσιος, πασίγνωστος. [σιότης.
ⲉⲓⲗⲉⲛⲉ ἀλενιγέτ, οὐ. ἀ. δημοσιότης.
ⲁⲗⲉ ἀντὶ ⲗⲁⲗ ἀλεδ, οὐ. τ. φλοξ.

علو ούλλούδ, ού. ά. ὕψος, μεγαλεῖον· ἐξοχότης.

علولندرمك ἀλεθλενδηρμέκς, ρ. τ. ὑπεκκαίειν (πῦρ)· ἐρεθίειν.

علولنمك ἀλεθλενμέκς, ρ. τ. φλέγεσθαι.

علوم ούλούμ, πλ. τοῦ μέ ἤλμ· — العلوم جوامع ὄζεθάμι-ἔλ-ούλούμ, ἐγκυκλοπαιδεία.

علوى ούλθί, ἐ. ά. ὑψηλός· ἀνώτερος· οὐράνιος· علوى بلا ἀσὰρ ούλθιγέ, φαινόμενα μετεωρολογικά.

علوى ούλθή, ού. ά. οὐράνιον σῶμα (ἀστήρ)· ἄγγελος.

علويات ούλθιγιὰτ καὶ علويان ούλθιγιάν, πλ. τοῦ علوى.

علويت ούλθιγιέτ, ού. ά. ὕψος· μεγαλεῖον.

على ἀλά, πρόθ. ά. ἐπί· ἐν· ἐκτός· διά· ἐκ· ἐναντίον· الحر — ἀλὶ-ἔσ-σεχάρ, περὶ ὄρθρον· — العموم ἀλὶ ἔλ οὺμούμ, γενικῶς· — السوء — ἀλὶ-ἔσ-σεθηγέ, ἀδιακρίτως· — كل السلام — ἀλεῖκιοὺμ-ἔσ-σελάμ, εἰρήνῃ ἐφ' ὑμᾶς· — ثبات πενάεν ἀλὲ ζάλικε, ἑπομένως.

على ἀλί (علو), ἐ. ά. μέγας, ὑψηλός· ἔνδοξος.

عليا οὐλγά, θ. τοῦ προηγ.

عليك ἀλέϊκε, ἐπρ. ά. ἐπὶ σέ! — ἀλεϊκούμ, ἐφ' ὑμᾶς.

عليل ἀλίλ (ـلة), ἐ. ά. ἀσθενής· νοσῶν.

عليم ἀλίμ (ـمة), ἐ. ά. ὁ τὰ πάντα γιγνώσκων· παντογνώστης (Θεός). [τίον.

عليه ἀλεΐχ, πρόθ. ά. κατά, ἐναν-

عليه ἀλιγέ, ἐ. ά. θ. τοῦ على, — در بَرِ-ι-ἀλιγέ, μεταφ. Κωνσταντινούπολις.

عم ἄμμ, οὐ. ά. Θεῖος ὁ ἐκ πατρός.

عما ἀμά καὶ عما ἀμά, οὐ. ά. τύφλωσις· τυφλότης.

عمار ἐμάρ, οὐ. ά. τὸ κατοικίζειν.

عمارت ἡμαρέτ, οὐ. ά. οἴκημα· πτωχοκομεῖον· οἶκος φιλόξενος — ἡμαλέ, οὐ. ά. μισθός. [νος.

عمان οὐμμάν, οὐ. ά. ὠκεανός, πέλαγος. [τρός.

عمة ἄμμέ, οὐ. ά. Θεία ἡ ἐκ πα-

عمد ἄμδ, οὐ. ά. σκοπός, προμελέτη.

عمدان ἄμδεν, ἐπ. ά. ἐκ προμελέτης.

عمر ὄμρ, οὐ. ά. ζωή, βίος· τὸ ἐν ῥαστώνῃ ζῆν· — ولد عمر ὄμρουμ ὀλὴκὸζα, ἐν ὅσῳ ζῶ.

عمران οὐμράν, οὐ. ά. χώρα εὐήμερος· [ἐξάδελφος.

عمزاده ἀμζαδέ, οὐ. ά. ἀδελφιδοῦς,

عمق οὔμκ, οὐ. ά. βάθος.

عمل ἀμέλ, οὐ. ά. ἐργασία· ἐνέργεια· ἀποτέλεσμα· διάρροια.

عملس ἀμελσίζ, ἐ. τ. μὴ τελεσφόρος· ἀδρανής.

عمله ἀμελέ, πλ. τοῦ عامل ἀμίλ, ἀντὶ ἐν. ἐργάτης, χειρώναξ.

عملى ἀμελί, ἐ. ά. πρακτικός.

عمليات ἀμελιγιάτ, οὐ. ά. πλ. ἐγχείρησις· ἄσκησις (γεωμ.).

عمه ἀμουδζά, οὐ. τ. ὁ ἐκ πατρὸς Θεῖος.

عمود ἀμούδ, οὐ. ά. στῦλος, στήριγμα· κάθετος.

عموداً ἀμούδεν, ἐπ. ά. καθέτως.

عمودى ἀμουδή, ἐ. ά. κάθετος· ἀπορρώξ.

عموم οὐμούμ, οὐ. ά. ὅμας, τὸ ὅλον· — ال على ἀλὶ-ἐλ-οὐμούμ, ἐν γένει.

عمومن οὐμούμεν, ἐπ. ά. γενικῶς.

عمومى οὐμουμί, ἐ. ά. γενικός, δημόσιος, κοινός.

عمومیت οὐμουμιγέτ, οὐ. ά. τὸ σύνολον· γενικότης.

عمى ἀμά, οὐ. ά. τύφλωσις.

عمى ἀμί, ἐ. ά. τυφλός, ἀόμματος· βλαξ.

عميق ἀμίκ (ـقة), ἐ. καὶ ἐπ. ά. βαθύς· κατὰ βάθος.

عميقا ἀμίκαν, ἐπ. ά. βαθέως.

عمى ἀμίμ, ἐ. ά. γενικός.

عن ἄν, πρόθ. ά. ἐκ, ἀπό, μετά.

عناد ἡναδ, οὐ. ά. πεῖσμα — ἐ. τ. ἰσχυρογνώμων.

عناجق ἡναδζί, ἐ. τ. ἰσχυρογνώμων.

عنادلك ἡναδλαδμάκ, ρ. τ. ἰσχυρογνωμεῖν.

عنادلق ἡναδλήκ, οὐ. τ. πεῖσμα.

عناصر ἀνασίρ, πλ. τοῦ عنصر.

عنايت ἡναγέτ, οὐ. ά. ἀρωγή, εὐεργεσία· ولا — ἡναγὲτ ὀλά, ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἐλεήσῃ.

عنبكار ἡναγετκιάρ, ἐ. π. καὶ عنبكلو ἡναγετκλοῦ, ἐ. τ. ἀγαθός, ἐλεήμων.

عنبه ἡνέπ, οὐ. ά. βότρυς, σταφυλή.

عنبر ἀνπέρ, οὐ. ά. ἄμβαρον (εἶδος ἀρώματος).

عند ἤνδ, οὐ. καὶ ἐπ. ά. γνώμη· πλησίον· παρά· الله — ἤνδ ἀλλάχ, παρὰ τῷ Θεῷ· الحاجة — ἤνδ-ἐλ-χαζέ, ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης· عاجلا — ἤνδ ἀδζιλανεμδέ, κατ' ἐμέ.

عندليب ἀνδελήπ, οὐ. ά. ἀηδών.

عنصر ἐσνσούρ, οὐ. ά. βάσις, θεμέλιον· στοιχεῖον.

عنف οὔνφ, οὐ. ά. δύναμις· βία.

عنفا οὔνφεν, ἐπ. ά. βιαίως.

عنفوان οὐνφουδάν, οὐ. ά. ἀπαρχή· ἰσχύς· ἄνθος· — الشباب οὐνφουδάν-ι-σεπάπ, τὸ ἄνθος τῆς νεότητος.

عنق οὐνφί, ἐ. ά. σφόδρος, βίαιος.

عنق οὔνκ, οὐ. ά. λαιμός.

عنوان οὐνδάν, οὐ. ά. τίτλος· τίτλος εὐγενείας, ἀξιώματος ἢ βιβλίου.

عنوانى οὐνδαχλή, ἐ. τ. τιτλοῦχος.

ωεε ἄνχ, ἀντ. ἀ. ἐξ αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ.
ωεε ἄνχα, ἀντ. ἀ. θ. ἐξ αὐτῆς.
ωεε ἄνχομαι, πληθ. τῶ προηγ.
ωεε ἄνχομαι, ὀπτὴς τῶν πρηγ.
ωεε ἀνχόμνε, πλ. τοῦ ωεε.
ωεε ἀνῖδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνώμων.
ωεε ἀνίρ, οἱ ἀ. σκληρός· βίαιος.
ωεε ἀνῆν, ἐ. ἀ. ἀνίκανος πρὸς συνουσίαν.
ωεθ ἀθαπίκ, πλ. τοῦ ωεθε.
ωεθ ἀθαρίζ, πλ. τοῦ ωεθε.
ωεθ ἀθαπίζ, πλ. τοῦ ωεθε.
ωεθε ἀθάγ, πλ. τοῦ ωεθ.
ωεθε ἀθάλῆμ, πλ. τοῦ ωεθ.
ωεθε ἀθάν, πλ. τοῦ ωεθε, ὁ λαός (ὁ χύδην)· οἱ πολλοί· ωι — ἀθαμ-ι-νάς, ὁ χύδην λαός.
ωεθε ἀθαμήλ, πλ. τοῦ ωεθ.
ωεθε ἀθάν (ωεθ), οἱ ἀ. βασιλῆς.
ωεθε ἀθαῖδ, πλ. τοῦ ωεθ.
ωεθ ἄθδ, οἱ ἀ. ἐπάνοδος.
ωεθ οἴθ, οἱ ἀ. βάρβιτος, λαοῦτον (μουσ. ὄργ.).
ωεθ ἀθδέτ, οἱ ἀ. ἐπάνοδος.
ωεθ ἀθράτ, πλ. τοῦ ἔπομ.
ωεθ ἀθρέτ, οἱ τὰ αἰδοῖα.
ωεθ ἀθρέτ, οἱ ἀ. γυνὴ σύζυγος· γυνὴ ὕπανδρος.
ωθ ἠβάζ, οἱ ἀ. ἀμοιβή· — ωλ ἠβάζ βερμέκ, ἀμοίβειν· — ωλ πίλα ἠβάζ, ὠρεῖον.
ωθ ἠβάζιν, ἐπ. ἀ. ὠρεῖον.
ωεθ ἄθ ἄθ, οἱ ἀ. ὑλακή.

ωεβ ἄθν, οἱ ἀ. ἀρωγή· βοηθός.
ωεβ ἀθνί, οἱ ἀ. βοηθητικός.
ωε ἀχδ, οἱ ἀ. ὑπόσχεσις· ὅρκος συνθήκη· αἰών, ἐποχή· —ωλ βελίι-ε-ἀχδ, ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου.
ωεωλ ἀχδλιφικέκ, ρ. τ. συνθηκολογεῖν.
ωεωλ ἀχδ νωμέ, οἱ ἀ. συνθῆκαι· οὐχδέ, οἱ ἀ. ὑποχρέωσις· εὐθύνη· ἐγγύησις· ι — ωλ ἀδρ ἀχδέ ετ., ἀναλαμβάνειν.
ωεε ἀχούδ, πλ. τοῦ ωεε.
ωεε ἀχδ, ἐ. ἀ. ὁ ὑποσχεθείς.
ωλε ἀγιάρ, οἱ ἀ. τὸ δοκιμάζειν τὸν χρυσὸν ἢ ἄργυρον· τίτλος (χρυσοῦ ἢ ἀργύρου νομίσματος ἢ κοσμήματος).
ωλε ἀγιάρ, οἱ τ. κανόνισις (ὠρολογίου).
ωλε ἀϊγιάρ, ἐ. ἀ. πανοῦργος· ψεύστης· ἀπατεών. |ψεῦδος.
ωλε ἀϊγιαί, οἱ ἀ. ἀπάτη, ωλε ἀϊγιάζ, οὐ. ἀ. οἰνόφλυξ· ἄσωτος. |σύζυγος.
ωλε ἀγιάλ, οἱ τ. (ὁ καὶ ἡ) ωλε ἠγιάλ, οἱ ἀ. οἰκογένεια.
ωλε ἀγιάν, ἐ. ἀ. σαρής.
ωλε ἄγιανεν, ἐπ. ἀ. δημοσία.
ωλε ἀγιανέ, οἱ ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν· κατασκοπεύειν. |σχύνη.
ωεε ἀΐπ, οὐ. ἀ. ἐλάττωμα· αἰωεε ἀΐπ, ἐπρν. τ. ἐντροπή!

ωλεωε ἀΐπσίζ, ἐ. τ. ἄνευ ἐλαττώματος· τέλειος.
ωλεωε ἀΐπκού, οὐ. π. κατήγορος.
ωλεωε ἀΐπλαμάκ, ρ. τ. ἀποδοκιμάζειν. |κὸς· αἰσχρός.
ωλεωε ἀΐπλού, ἐ. τ. ἐλαττωματικὸς.
ωλεωε ἀΐπνάκ, ἐ. π. ὁ περιπίπτων εἰς πρᾶξιν ἀτιμωτικήν.
ωλε ἠδδ, οὐ. ἀ. ἑορτή· ωλε ἠδδ ἀρίφ, ἡ ἱερὰ ἑορτὴ (τοῦ Βαΐφαλίου).
ωλωε ἠσθάϊ, ἐ. ἀ. χριστιανικός.
ωλωε ἠσθάϊ, οὐ. ἀ. χριστιανός.
ωλε ἠσά, οὐ. ἀ. Ἰησοῦς.
ωλε ἀϊή, οὐ. ἀ. ζωή· διασκε-
ωλεωε ὀάσις· ὑπερβ. — ἀϊή-ου-ἠρέτ, εὐωχία.
ωλε ἀΐλ, οὐ. ἀ. μέλος οἰκογενείας.
ωλε ἀΐν, οὐ. ἀ. ὀφθαλμός· βασκανία· κατάσκοπος· πηγή· ῥρέαν· ἡ οἰκία τοῦ πράγματος· χρυσός, ἄργυρος· δούλη.
ωλε ἄϊνεν, ἐπ. ἀ. εἰς εἶδος (οὐχὶ εἰς χρήματα).
ωλε ἀϊνή, ἐ. ἀ. οὐσιώδης· ἀληθὴς· πρωτότυπος.
ωλε ἀϊνή, ἐ. τ. ἀπαρέλλακτος.
ωλεε ἀΐνιγέτ, οὐ. ἀ. ταὐτότης.
ωλωε οὐγεούπ, πλ. τοῦ ωλε ἀΐπ.
ωλωε οὐγεούν, πλ. τοῦ ωλε ἀΐν.

غ

غايب

غافل

ڭ گاڤ, 22ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 1,000.

ڭپك گاپήκ, ἐ. ἀ. ζηλότυπος· ζηλοτυπερός.

ڭدر گαδήρ, ἐ. ἀ. ἄδικος.

ڭر γάρ, οὐ.ἀ. σπήλαιον· ἄντρον.

ڭرت γαρέτ, οὐ. ἀ. ἐρήμωσις· λεηλασία. [τεύων.

ڭرس γαρίς (ڭرث), ἐ. ἀ. ὁ φυστάζων γαριστάν, οὐ. π. τόπος λακκώδης καὶ πλήρης ἄντρων.

ڭرق γαρήκ (ڭرك), ἐ. ἀ. πεπνιγμένος, καταπεποντισμένος.

ڭز γκάζ, ξ. ἀέριον (χημ.), πετρέλαιον.

ڭزل γαζί, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. μαχητής (ὑπὲρ τῆς θρησκείας)· νικητής, τροπαιοῦχος.

ڭشف γασέ, οὐ. ἀ. ἐπικάλυμμα.

ڭصب γασίπ (ڭصپ), ἐ.ἀ. ὅρπαξ.

ڭفر γαφίρ (ڭفر), ἐ. ἀ. πολιεύσπλαγχνος.

ڭڭ γκαγκά, οὐ. τ. ῥάμφος.

ڭڭلامق γκαγκαλαμάκ, ρ. τ. νύσσειν. [ὀλίγωρος.

ڭڤل γαφήλ (ڭلڤ), ἐ.ἀ. ἀμελής,

ڭايب γαΐπ, ἐ. ἀ. ἀπών· ἀόρατος.

ڭايلەلى γαΐπλεν καὶ ڭايلە γαΐπλε, ἐπ. ἀ. ἀμελῶς, ἀπρονοήτως· ἐξ ἀπροόπτου.

ڭايلەلك γαΐπλήκ, οὐ. τ. ἀμέλεια, ἀκηδία.

ڭالب γαλήπ (ڭلب), ἐ.ἀ. νικητής — γαλήπ κελιμές, ἐπικρατεῖν, νικᾶν. [ἴσως.

ڭالبا γάλιπεν, ἐπ. ἀ. νικηφόρως· ڭالبا γάλιπα, ἐπ. ἀ. πιθανῶς, ἴσως.

ڭالبانە γαλιπανέ, ἐπ.ἀ.νικηφόρως.

ڭالى γαλί (ڭلى), ἐ. ἀ. βαρύτιμος.

ڭامش γαμίς, ἐ. ἀ. ἀσαφής, σκοτεινός. [(παθ.).

ڭانگرەن γαγγρέν, (ξ.) γάγγραινα

ڭانەم γανήμ (ڭنە), ἐ. ἀ. λαφυραγωγός. [εὔπορος.

ڭانى γανί (ڭنى), ἐ. ἀ. πλούσιος,

ڭاوور γαβί, οὐ. ἀ. ἀπειθής· ἀποπεπλανημένος. [τέλος.

ڭايەت γάγετ, ἐπ. καὶ οὐ. ἀ. λιανῶς· ڭايە γαγέ, οὐ. καὶ. ἐπ. ἀ. ὡς τὸ προηγ. — ال ڭايەت γάγετ-συλγαγέ, τέλος πάντων· — ال γαγέ, ἀτελεύτητος.

ڭايە γαΐπ, ἐ. ἀ. ἀπών· ἀόρατος.

ڭاية γάϊπε καὶ ڭاية γαΐπε, ἐπ. ἀ. ἀόρατος· — τὸ γ' πρόσωπον (γραμμ.).

ڭايلە γαΐπανέ, ἐπ. ἀ. ἀοράτως· ἐν ἀπουσίᾳ. [μηχανία.

ڭايلە γαΐλέ, οὐ. ἀ. μέριμνα· ἀ-

ڭايى γαΐ, ἐ. ἀ. τελευταῖος· ὑπερβολικός.

ڭيار γουπάρ, οὐ.ἀ. κόνις· χῶμα.

ڭيبانە γαπανέτ, οὐ. ἀ. εὐήθεια· βλακεία.

ڭيبلق γαπαβέτ, οὐ. ἀ. βλακεία.

ڭيبط γήπτ καὶ ڭيبطە γήπτά, οὐ. ἀ. ἀμίλλα· τὸ ἐσοφθαλμιᾶν.

ڭيچە γαπή, ἐ. ἀ. βλάξ· ἀμαθής.

ڭيڤين γαπίν, ἐ. ἀ. πτωχὸς τῷ πνεύματι. [γειν.

ڭيڭلەڤ γηζίρβατμάκ, ρ. τ. βρύ-

ڭيڭلەمك γάδ (ἀντὶ ڭيڭلە γάδδ), οὐ. ἀ. ἡ ἐπιοῦσα.

ڭيڭلى γηδά, οὐ. ἀ. τροφή.

ڭيڭلەيجى γαδδάρ, ὑπερθ. τοῦ ڭيڭلە.

ڭيڭلەيجىلق γαδδαρλήκ, οὐ. τ. ἀπιστία· δολιότης. [ἀδικία.

ڭيڭلەيجيل γαδδαρί, οὐ. ἀ. ἀπιστία·

ڭيڭلەمك γηδαλαμάκ, ρ.τ. τρέφειν.

ڭيڭلەنمك γηδαλανλάκ, ρ. τ. τρέφεσθαι.

ڭيڭلى γηδαΐ, οὐ. ἀ. θρεπτικός.

ڭيڭە γάδρ, οὐ. ἀ. ἀπιστία· ἀδικία· ζημία· καταπίεσις.

ڭيوشوب γουδσόβ, οὐ. ἀ. πρωΐα.

ڭيە γαδέ, οὐ. ἀ. ἀδήν (ἀνατ.).

ڭيچە γηζά, οὐ. ἀ. τροφή.

ڭيڤە γαββέ, ἐ. ἀ. θηλ. τοῦ ڭيڤ ἐγάββ, λευκός· στιλπνός σαφής.

ڭيڤەت γαββαπέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι παραδοξον, ἔκτακτον.

ڭيڤم γαββάμ, οὐ. ἀ. ἔρως· πόθος ἄμετρος.

ڭيمەت γαμαμέτ, οὐ. ἀ. ἐκπλήρωσις ὑποχρεώσεως· ἀπότισις χρέους.

ڭيمڤ γαμπάπ, πλ. τοῦ ڭيمپ.

ڭيمپ γάμπ, οὐ. ἀ. δύσις· αἱ δυτικαὶ χῶραι. [δυσμάς.

ڭيمپەن γάμπεν, ἐπ.ἀ. δυτικῶς, πρὸς

ڭيمپ γουμπά, πλ. τοῦ ڭيمپ.

ڭيمڭ γηπάλ, οὐ. ἀ. χρησέρα· κόσκινον.

ڭيمڭەت γουπέτ, οὐ. ἀ. ξενιτεία· διατριβὴ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ڭيمڭى γαπή, ἐ. ἀ. δυτικός.

ڭيڭلق γηρτλάκ, οὐ. τ. λάρυγξ.

ڭيڭس γάρς, οὐ. ἀ. τὸ φυτεύειν· φυτόν. [σικαία.

ڭيڭەز γαράζ, οὐ. ἀ. σκοπός· μνη-

ڭيڭەزلان γαράζαν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἐχθρας· μεροληπτικῶς.

ڭيڭەزانە γαραζανέ, ἐπ.π. ἐχθρικῶς, κακοβούλως.

ڭيڭەزجى γαραζσήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ διακείμενος ἐμπαθῶς.

ڭيڭەزكيار γαραζκιάρ καὶ ڭيڭەزلمەڤ γαραζλμέβ καὶ ڭيڭەزلى γαραζλή, ἐ.τ. μνησίκακος.

غازه γαλεπολίκη, οὐ. τ. πλῆθος· σύγχυσις· σκεύη.
غلط γαλάτ, οὐ.ἀ. πλάνη, λάθος.
غلطات γηλζάτ, οὐ. ἀ. παχύτης.
غلغل γαλγουλά καὶ
غلغله γουλγουλέ, οὐ. ἀ. θόρυβος· γουργουρισμός.
غلق γάλκ, οὐ.ἀ.τὸ κλείειν θύραν.
غلق γαλέκ, οὐ. ἀ. μάνδαλος· μοχλός· κλειδίον. |θεσις.
غلو γουλούβ, οὐ.ἀ. σῆσις· ἐπίσαμα γουλουμὲτ καὶ |νεύτης.
غلومیت γουλουμὲτ, οὐ.ἀ.ερηθία.
غلیان γαλεγιαν, οὐ.π.τὸ βράζειν· τὸ ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια· ὀργασμός.
غیظ γαλίζ, ἐ.ἀ.χυδρός· τραχύς.
غلیل γαλίλ, οὐ. ἀ. δίψα· δυσμένεια· φθόνος. |μέριμνα.
غ γάμμ, οὐ. ἀ. ὀλίψις, λύπη,
غمخوار γάμμ-χὰρ καὶ
غمخوار γάμμ-χὸρ καὶ
غم الود γάμμ-ἀλούδ, ἐ. π. μελαγχολικός, τεθλιμμένος· φίλος εἰλικρινής.
غمزه γαμμάζ, ἐ. ἀ. συκοφάντης, κατήγορος.
غمزلیغ γαμμαζλιμάκ, ρ. τ. συκοφαντεῖν, διαβάλλειν.
غمزلیغ γαμμαζλήκ, οὐ.τ.διαβολή, συκοφαντία.
غمزه γαμμαζέ, οὐ. ἀ. γυνὴ ἑρωτοτρόπος.

غیرت γαργαρά, οὐ. ἀ. γαργάρα.
غرق γάρκ. οὐ. ἀ. τὸ καταβυθίζεσθαι· πνίγεσθαι. |κμή.
غرق γουρούπ, οὐ.ἀ.δύσις· παραγωγή γουρούρ, οὐ. ἀ. τὸ πλανᾶσθαι· ἀλαζονεύεσθαι· ματαιότης· ἀλαζονεία.
غرغر γουρούς, οὐ. τ. γρόσιον.
غره γουρρέ, οὐ. ἀ. νουμηνία· ἡ πρώτη τοῦ μηνός· κηλὶς λευκὴ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἵππου· τὸ ἄωτον· ἡ ἀπαρχὴ πράγματός τινος.
غریب γαρίπ (γιρέ), ἐ. ἀ. ξένος· ἀλλοδαπός· παράξενος· θαυμαστός.
غریب γαριπέρβερ καὶ |ξένος.
غریب γαριπνουβάζ, ἐ. τ. φιλόξενος γαριπλίκ, οὐ. τ. ἀποδημία· πτωχεία.
غریه γαριπέ, θ. τοῦ غریب.
غریز γαριζέ, οὐ. ἀ. ἰδιότης φυσική, ἔμφυτος. |φυτος.
غریزی γαριζί, ἐ. ἀ. φυσικός, ἔμφυτος γαρήκ (γαρέ), ἐ. ἀ. ὁ ἐν ὕδατι βεβυθισμένος, πεπνιγμένος· μετφρ. πεπλημμυρισμένος.
غرض γαρίμ, οὐ.ἀ. ὀφειλέτης· δανειστής.
غرغره γηρήβ, οὐ.π. κραυγή· ὀδυρμός· θόρυβος.
غرغره γηρηβάν, ἐ. π. ὁ κραυγάζων, ὁ ὀδυρόμενος.
غزا γαζά, οὐ. ἀ. πόλεμος (ἰδίως ὁ ὑπὲρ πίστεως).
غزات γαζάτ, πλ. τοῦ غازی.
غزه γαζέτ, οὐ. τ. ἐφημερίς.
غزه γαζεταζί, οὐ. τ. ἐφημεριδογράφος· διανομεὺς ἐφημερίδος.
غزل γαζέλ, οὐ. ἀ. ᾠδή, ποίημα ἐρωτικόν· πτῶσις τῶν φύλλων.
غزلجی γαζλί. οὐ.ἀ. ποιητὴς ᾠδῆς.
غسل γασάλ. οὐ. ἀ. ὁ πλύνων σῶμα θνήντος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας. |κρόν.
غسل γάσλ, οὐ. ἀ. τὸ πλύνειν νεκρόν γουσλ. οὐ.ἀ. πλύσιμον· καθαρισμὸς τοῦ σώματος.
غسیل γασίλ. ἐ. ἀ. πεπλυμένος· κεκαθαρμένος.
غصه γασσέ, οὐ. ἀ. τὸ διὰ βίας λαμβάνειν· βία· — γασσὲ ἐτ. ἐκπορθεῖν· κατέχειν.
غصه γαζάπ, οὐ. ἀ. θυμός· ἀγανάκτησις· ὀργή. — γαζαπὰ κελμέκ, ὀργίζεσθαι. — غضبلانمق γαζαπλαμάκ, ρ. τ. ὀργίζεσθαι.
غضبلق γαζαπλήκ, ἐ. τ. καὶ
غضبناك γαζαπνάκ, ἐ. ἀ. ὀξύθυμος, ὀργίλος.
غضنفر γαζανφὶρ,οὐ.ἀ.λέων·ἥρως.
غطس γάτς, οὐ. ἀ. τὸ βυθίζειν· τὸ βυθίζεσθαι ἐν ὕδατι.
غفا γαγά, τὸ. ἐπί.
غفار γαφφὰρ, ἐ. ἀ. ἐπιεικής· οἰκτίρμων (θεός).
غفران γουφράν, οὐ. ἀ. ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ιὸς — γουφρὰν πανάγ, μακαρίτης. |κηδία.
غفلت γαφλέτ, οὐ.ἀ. ὀλιγωρία· ἀφλὰς γαφλέτεν, ἐπ.ἀ. αἰφνιδίως.
غفور γαφούρ, ἐ. ἀ. ὁ συγχωρῶν (θεός).
غفول γουφούλ, οὐ. ἀ. ὀλιγωρία.
غفیر γαφίρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος· ἄπειρος.
غل γάλλ, οὐ. ἀ. δίψα.
غل γήλλ, οὐ. ἀ. ὑπόκρισις.
غلا γηλά, οὐ. ἀ. ὑπερτίμησις· غلا γηλάζ καὶ |σιτοδεία.
غلاظت γηλαζάτ, οὐ. ἀ. παχύτης. χονδρότης· τραχύτης.
غلاف γηλάφ, οὐ.ἀ.θήκη· κολεός.
غلام γουλάμ, οὐ. ἀ. μείραξ· δοῦλος· ὑπηρέτης.
غلبه γαλεπέ, οὐ. ἀ. ἐπικράτησις· νίκη· περίσσεια.
غلبه γαλεπελίκ, οὐ. τ. πλῆθος· σύγχυσις· σκεύη.
غلط γαλάτ, οὐ.ἀ. πλάνη, λάθος.
غلطات γηλζάτ, οὐ. ἀ. παχύτης.
غلغل γουλγουλά καὶ
غلغله γουλγουλέ, οὐ. ἀ. θόρυβος· γουργουρισμός.
غلق γάλκ, οὐ.ἀ.τὸ κλείειν θύραν.
غلق γαλέκ, οὐ. ἀ. μάνδαλος· μοχλός· κλειδίον. |θεσις.
غلو γουλούβ, οὐ.ἀ. σῆσις· ἐπίσαμα γουλουμὲτ καὶ |νεύτης.
غلومیت γουλουμὲτ, οὐ.ἀ.ερηθία.
غلیان γαλεγιαν, οὐ.π.τὸ βράζειν· τὸ ὑπερβαίνειν τὰ ὅρια· ὀργασμός.
غیظ γαλίζ, ἐ.ἀ.χυδρός· τραχύς.
غلیل γαλίλ, οὐ. ἀ. δίψα· δυσμένεια· φθόνος. |μέριμνα.
غ γάμμ, οὐ. ἀ. ὀλίψις, λύπη,
غمخوار γάμμ-χὰρ καὶ
غمخوار γάμμ-χὸρ καὶ
غم الود γάμμ-ἀλούδ, ἐ. π. μελαγχολικός, τεθλιμμένος· φίλος εἰλικρινής.
غمزه γαμμάζ, ἐ. ἀ. συκοφάντης, κατήγορος.
غمزلیغ γαμμαζλιμάκ, ρ. τ. συκοφαντεῖν, διαβάλλειν.
غمزلیغ γαμμαζλήκ, οὐ.τ.διαβολή, συκοφαντία.
غمزه γαμμαζέ, οὐ. ἀ. γυνὴ ἑρωτοτρόπος.

غير γαίρ, ἐ. ἀ. ἄλλος.
غير γαίρ, ἀ. μόριον στερητικόν, ἀ (τὸ στερητικόν)· ممكن — γαίρ-ι-μουμκίν, ἀδύνατος· — مستعمل γαίρ-ι-μουσταιέλ, ἄχρηστος· ممسوح — γαίρ-ι-μεσμούβ, ἀνήκουστος· مأمور — γαίρ-ι-μουκαγέρ, ἀβέβαιος· محدود γαίρ-ι-μαχντούντ, ἀπερίοριστος· رسمى — γαίρ-ι-ρεσμί, ἀνεπίσημος· مشروع — γαίρ-ι-μεσρούγ, παράνομος· عضوى — γαίρ-ι-ουσσύ, ἀνόργανος· — طبيعى γαίρ-ι-ταπίγ, ἀνώμαλος, ἀντιφυσικός· مباشر — γαίρ-ι-μουτεζανίς, ἑτερογενής· من — غير μὶν γαίρ-ι-χαδδίν, καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὅρου· من — غير μὶν γαίρ-ι-χακκίν, ἀδίκως· من — غير μὶν γαίρ-ι-τίτραζιν, ἀδιαφιλονεικήτως· من — غير μὶν γαίρ-ι-ρετμίν, ἀνεπισήμως· الى — غير ιλὰ γαίρ-ι-νιχαγέ, αἰωνίως· من — غير ἀ-ζαλίκε, πλὴν τούτου· — غير βὲ γαίρ-ι-χοὺμ=κτλ.
غيران γαϊράν, ἐ. ἀ. δραστήριος· ἐνεργητικός· ζηλότυπος.
غيرة γαϊρέτ, οὐ. ἀ. ζῆλος, ἄμιλλα, ἐπιμονή· γενναιότης· ἐπιμέλεια· — اهل غير γαϊρέτ καὶ — صاحب سخاوة γαϊρέτ, δραστήριος.
غيرتسز γαϊρετσίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγωρος, -ως.
غيرتسزلك γαϊρετσιζλίκ, οὐ. ἀ. ὀλιγωρία, ἀθυμία.
غيرتلنمك γαϊρετλενμέκ, ρ. τ. ἐνθαρρύνεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.
غيرتلى γαϊρετλή, ἐ. τ. ἔνζηλος· ἐπιμελής.
غيرى γαϊρί, ἀντὶ χρ. ἐ. τ. ἄλλος — πρόθ. τ. ἐκτός, πλήν· — ἐπ. τ. πλέον, περιπλέον.
غيطان γαϊτάν, οὐ. τ. ταινίδιον.
غيظ γαΐζ, οὐ. ἀ. ὀργή· πεῖσμα.
غيوب γαϊγιούπ, πλ. τοῦ غيب.
غيوبت γουγιουπέτ, οὐ. ἀ. μυστήριον.
غيور γαγιούρ (γαϊρ), ἐ. ἀ. ἔνζηλος· δραστήριος· ζηλότυπος.
غيورلغ γαγιουρλέ, ἐ. π. ὁ ἀνήκων ἢ ἀριθόζων τῷ ἐνζήλῳ· — ἐπ. π. δραστηρίως.
غيهب γαϊχάπ, οὐ. ἀ. σκότος.

غوار γαμγάρ, ἐ. π. μελαγχολικός· θλιβόμενος.
غوانه γαμδιέ, ἐ. π. ὁ πολλὰς ὑποστὰς συμφοράς.
غاز γάμ, οὐ. ἀ. τὸ συκοφαντεῖν.
غازه γαμζεδέ, ἐ. π. ὁ λύπαις πεπλεγμένος.
غماز γάμζ, οὐ. ἀ. τὸ κλείειν τοὺς ὀφθαλμούς· τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· ἐπιείκεια.
غمكين γαμκίν καὶ
غمگين γαμγίν, ἐ. π. τεθλιμμένος.
غنى γανέ, οὐ. ἀ. ὠφέλεια· περίσσεια. [πλοῦτος.
غنى γηνέ, οὐ. ἀ. ᾠδή, ᾆσμα· غنيه γανεΐμ, πλ. τοῦ غنى γανὲμ καὶ τοῦ غنيم γανημέτ.
غوغا γουγᾶπεν, ἐπ. ἀ. ἐν ἀπουσίᾳ· ἐρήμην (καταδίκασις).
غواية γαγιαπέτ, οὐ. ἀ. βάθος, βαθύτης· σκέπη.
غوغه γαΐπ, οὐ. ἀ. τὸ ἄδηλον· ἀπώλεια· — ἐ. ἀ. ἄγνωστος, ἀόρατος· ἀπολωλός· — عالم ἀλὲμ γαΐπ, ὁ νοερὸς κόσμος.
غيبة γαϊπέτ, οὐ. ἀ. ἀπουσία.
غيبت γηϊπέτ, οὐ. ἀ. κακολογία περὶ ἀπόντος. [σία.
غيبوبت γαϊπουπέτ, οὐ. ἀ. ἀπουσία.
غيبى γαϊπί, ἐ. ἀ. ἀόρατος· οὐράνιος.
غيغلامك γηζηκλαμάκ, ρ. κνήθειν. [κνήθεσθαι.
غيغلامك γηζηκλανμάκ, ρ. τ.

فاسق فاسِق، ε. ἀ. ἁμαρτωλός.
فاسِق فاسِق، ε. π. φανερός· δεδημοσιευμένος.
فاصل فاصِل، ε. ἀ. ὁ διαχωρίζων· ὁ ἀπορασίζων.
فاصلة فاصِلة، οὐ. ἀ. τὸ διαχωρίζον· διαίρεσις· διακοπή· τάξις.
فاصلة منقوطة فاصِلة مَنقُوطة، ε. καὶ ἐπ. τ. ἀδιάκοπος, -ως.
فاصولية فاصُولْيَة، οὐ. τ. φάσηλος, φασοῦλι.
فاصولية خضراء فاصُولْيَة خَضْرا (خَضْرَا)، ε. ἀ. φασοῦλι.
فاضل فاضِل (فضل) ε. ἀ. ἐνάρετος, πολυμαθής.
فاطر فاطِر (فطر) φιτρέτ, ε. ἀ. δημιουργός (Θεός). [τικός.
فاظن فاظِن، ε. ἀ. νοήμων· διορατικός. — οὐ. ἀ. ὑποκείμενον (γραμμ.)· — اسم فاعل -ι-فاعِل، ἐνεργητικὴ μετοχή.
فاعل فاعِل، ε. ἀ. θ. τοῦ προηγ.
فاق فاق، οὐ. τ. παγίς.
فال فال، οὐ. ἀ. οἰωνός, τύχη· μαγεία· πρόγνωσις.
فالجي فالجِي، οὐ. τ. μάντις, οἰωνοσκόπος.
فالجية فالجِية، οὐ. τ. μαντεία· μαγεία· οἰωνοσκοπία.
فالح فالِح، ε. ἀ. ὁ σωζόμενος· νικητής.
فام فام، οὐ. π. (ἐν συνθ.) χρῶμα· — كل لون فام, ποικίλος χρώμος.
فامليا فامِلْيا، οὐ. τ. οἰκογένεια.
فانتازيا فانتازْيا καὶ فنتازيا فانتازْيا، οὐ. τ. ξ. πολυτέλεια· τύφος. [φασμα μᾶλλινον.
فانلة فانِلة، οὐ. τ. φλανέλα· ὑφασμα فانوس فانُوس، οὐ. ἀ. φανός, λυχνία· κ. λάμπα.
فانيذ فانِيذ (فنيذ)، ε. ἀ. φθαρτός· θνητός· ματαιότης.
فانيليا فانِيلْيا، οὐ.τ.ματαιότης.
فاه فاه، οὐ. ἀ. στόμα.
فائدة فائِدة، οὐ. ἀ. ὠφέλεια· κέρδος· — بلا فائدة, ἀνωφελῶς.
فائدجي فائِدجِي، ε. τ. ἀνωφελής· ματαιος.
فائدجية فائِدجِية، οὐ. τ. τὸ ἀνωφελές· ματαιότης.
فائدلندفائدة فائِدلِندفائِدة، ρ.τ. ὠφελεῖν τινά.
فائدلي فائِدلِي فائدة، ρ.τ. ὠφελεῖσθαι· κερδαίνειν.
فائدلي فائِدلِي، ε.τ. ἐπωφελής.
فائدمند فائِدمِند، ε. π. ὁ μετέχων κέρδους· ὁ ὠφελούμενος.
فائز فائِز، ε. ἀ. ὁ νικήσας· ὁ τυχὼν τοῦ σκοποῦ.
فائض فائِض (فيض فِيض، فيوض فِيوض) φουγγούζ καὶ فيضان فَيَضان), ε. ἀ. ὑπέρπλεως· ὁ πλημμυρῶν· προσδεύων.

فاء

فاتش

ف

فاء فا، 29ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 80.
فا فا، μόρ. ἀ. ἄρα· λοιπόν.
فابريقة فابْرِيقة، ξ. ἐργοστάσιον.
فابريقاجي فابْرِيقاجِي، οὐ. τ. ἐργοστασιάρχης.
فات فات، οὐ. ἀ. θάνατος.
فاتح فاتِح (فتح)، ε. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἀνοίγων· κατακτητής· πορθητής.
فاتحة فاتِحة، θ. τοῦ πργ. [τής.
فاتحة فاتِحة، οὐ.ἀ. ἔναρξις, προοίμιον· τὸ πρῶτον σουράτιον (κεφάλαιον) τοῦ Κορανίου.
فاتر فاتِر (فتر)، ε. ἀ. ὁ ἐλαύων, ἐξασθενίζων· ὁ ἀτονῶν, ὁ μαλακιῶν.
فاتح فاتِح، ε. ἀ. ὁ ἀνοίγων.
فاتك فاتِك، ε. ἀ. ἀνδρεῖος.
فاتورة فاتُورة، οὐ.τ. τιμολόγιον.
فاجر فاجِر، ε. ἀ. ἁμαρτάνων· ἀδίκων· ἀκόλαστος.
فاجز فاجِز (فجز) φέζ', ε. ἀ. ἀλγεινός, ἀνιαρός. [γωδία.
فاجعة فاجِعة، θ. τοῦ προηγ. τραφاحش فاحِش (فحش) φούχ, ε. ἀ. ἄσεμνος.
فاحشة فاحِشة، θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. γυνὴ ἄσεμνος· πόρνη.
فاخر فاخِر (فخر) φάχρ. ε. ἀ. σεμνυνόμενος· μεγαλοπρεπής.
فارع فارِع، ε. ἀ. εὔθυμος.
فارس فارِس (فرس)، ε. ἀ. ἱππεύς.
فارس فارِس، οὐ. ἀ. Περσία.
فارسي فارِسي، ε. ἀ. περσικός. — οὐ. ἀ. ἡ περσικὴ γλῶσσα.
فارغ فارِغ (فرغ)، ε. ἀ. ἄεργος, ἀμέριμνος.
فارفار فارْفارْ، οὐ.τ. ἐλαφρόνους· φλύαρος· κομποσύνη.
فارفارلق فارْفارْلِق، οὐ.τ. ἐλαφρόνοια· φλυαρία· κομπορημοσύνη.
فارق فارِق (فرق)، ε. ἀ. ὁ διακρίνων· ὁ διαχωρίζων.
فاروق فارُوق، ε. ἀ. ὁ διακρίνων τὸ δίκαιον· λίαν ὀξυδερκής.
فاره فارِه، οὐ. ἀ. μῦς, ποντικός.
فاسق فاسِق (فسق) φέσ, ε.ἀ. ὁ διαλύων (συνθήκην, συμφωνίαν, γάμον)· ὁ ἀνατρέπων.
فاسد فاسِد (فسد)، ε. ἀ. κακός· διεφθαρμένος· ψευδής· ἔνοχλος· ἄκυρος.

φαίζ, οὐ. τ. τόκος χρημάτων.
φαίξ (φωρ), ἐ. ἀ. ὑπέροχος (τινός)· ἔξοχος.
φαΐχά, θ. τοῦ προηγ.
φεπίχ, ἐπ. ἀ. καλά· ἔχει καλῶς. [δαλον.
φίτ, οὐ. τ. ὑποβολή· σκάνδαλον· συμφορά.
φετά, οὐ. ἀ. μειράκιον.
φετάχ, ὑπερθ. τοῦ χῖ.
φεττάχ, ἐ. ἀ. κριτής (Θεός).
φεταβέ, ἐ. π. ὁ περιπεσὼν εἰς ἔρωτα· ἔκπτωτος.
φετάς, ἐ. ἀ. ὁ ἀναζητῶν, ἐξετάζων. [Σατανᾶς.
φεττάν, ἐ. ἀ. ῥαδιοῦργος· φεταβά, πλ. τοῦ φετά.
φέτχ, οὐ. ἀ. τὸ ἀνοίγειν· τὸ ἄρχεσθαι· ἔναρξις· κατάκτησις· νίκη· τὸ προφέρειν γράμματι διὰ τοῦ φετχά, ἤτοι τοῦ οὐστούν· ا ﻓﺘﺢ — φέτχ κελλὶμ ἐτ., ἄρχεσθαι τοῦ λόγου.
φετχναμέ, οὐ.π. ἐπιστολὴ ἀγγέλουσα τὴν ἥτταν τῶν πολεμίων.
φετχά, οὐ. τ. τὸ σχῆμα τοῦ (ـَـ), ὅπερ τιθέμενον ἐπὶ τῶν γραμμάτων δηλοῖ τὴν προφορὰν αὐτῶν διὰ τοῦ α ἢ ε.
φτρέτ, οὐ.ἀ. μεσοβασιλεία· διακοπή· —ﻣﻊ ﺍﻟﻔﺘﺮﺓ, κατὰ διακοπήν, ἐνίοτε.
φέτς, οὐ. ἀ. τὸ ἀνερευνᾶν.
φτχ φέτχ, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν, τὸ διαρρηγνύειν· ἔρις.
φτλ φετλεκέχ, ρ. τ. ὑποκινεῖν, παροξύνειν· ἐνδυσωπεῖν.
φτν φετνέ, οὐ. ἀ. διαφωνία, ἔρις· ὑποκίνησις· διαβολή· σκάνδαλον· συμφορά.
φτχ φτν φετνὲ ἐνχίζ, οὐ. καὶ ἐ. π. σκανδαλοποιός.
φτν φετνεοζέ, οὐ. καὶ ἐ. π. σκανδαλοποιός. [λοποιός.
φτνχ φετνεχιάρ, ἐ. π. σκανδαλ φτνλ φετνελεμέκ, ρ. τ. ῥαδιουργεῖν. [διουργεῖσθαι.
φτνλ φετνελεμέκ, ρ. τ. ῥαδιφτ φετβά, οὐ. ἀ. ἀπόφασις νομολογικὴ ἢ νομοδιδασκαλική, φετβᾶς· ﻓﺘﻮﻯ—ﻓﺘﻮﻯ χαζρὲτ φετβὰ πεναγί, ἡ Λ. Γ. ὁ Σεϊχουλ-ισλάμης. [δοριαι.
φτβ φετουβέτ, οὐ. ἀ. μεγαλοφτλ φετουβετλοῦ, ἐ. τ. ἐλευθέριος· γενναιόδωρος· τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς ὑποταγματάρχας καὶ τοὺς φέροντας τὴν δ' πολιτικὸν βαθμόν.
φτχ φουτούχ, πλ. τοῦ χῖ.
φτχτ φουτουχάτ, πλ. τοῦ φτχ.
φτρ φουτούρ, οὐ. ἀ. ἀδυναμία, χάυνωσις· κόρος· ἀηδία.
φτρσ φουτουρσίς, ἐ. τ. σύντονος· ἀκάματος.
φτβ φετβά, ἴδ. φτβ.

φτ φετά, οὐ. ἀ. μειράκιον, νεανίας.
φτλ φετίλ, οὐ. ἀ. θρυαλλίς· ἔνωσις κ. φιτύλι· κιλίνδριον ξαντοῦ εἰσαγόμενον εἰς τὰς πληγάς· ﻓﺘﻞ — φετὶλ βρμέκ, διογείρειν, ἐρεθίζειν· — φτλ φετὶλ ἁλμάκ, θορυβοῦσθαι.
φχ φιλζὰ καὶ
φζ φουζὰ καὶ φεζάέ, οὐ. ἀ. γεγονὸς ἀπροσδόκητον.
φζλ φουζετεν, ἐπ. ἀ. αἰρνιδίως.
φζλ φεζὰρ, οὐ. ἀ. ἀσωτία, μοχθηρία.
φζλ φουζαί, ἐ. ἀ. αἰρνίδιος.
φζ φεζὰρ, οὐ. ἀ. ἠθος ἀσωτίας· — φεζὰρ-ι-κιζιλμπάς, λυκαυγές.
φζ φεζὶ, οὐ. ἀ. τὸ λυπεῖν.
φζ φουζούρ, οὐ. ἀ. τὸ ψεύδεσθαι· ἁμαρτία· ἀσυνέπεια· μοχθηρία.
φζ φεζὶλ (ـِـ), ἐ. ἀ. ἀηδινός.
φ φεζὶλ, οὐ. ἀ. συμφορά, δυσπραγία. [κλαστος.
φ φεχχάλ, ἐ. ἀ. σιτηρός· ἀπαθ φχλ φχλάέ, οὐ. τ. ἀκαιρολογία· ἀσχολασία. [σχολασία.
φ φούς, οὐ. ἀ. ἀσυρτότης· φχλ φχλάέ, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.
φχλ φχλά, οὐ. ἀ. βλακαυσολογία.
φχλ φουσγιγάτ, οὐ. ἀ. ἀνοίδεια· ἀσέλγεια. [ἐξέτασις.
φ φάχς, οὐ. ἀ. ἀνερεύνησις·

φχμ φάχμ, οὐ. ἀ. ἄνθραξ.
φχμ φαχμί, ἐ. ἀ. ἀνθρακοῦχος· ἀνθρακικός.
φχρ φεχάρ, οὐ. ἀ. τὸ σημαίνεσθαι· τὸ προτιμᾶν. [ὕψος.
φχμ φεχαμέτ, οὐ ἀ. μεγαλεῖοντφχμλ φεχαμετλοῦ, ἐ. τ. ὑψηλότατος· τίτλος ἀπονεμόμενος τῷ Μεγάλῳ Βεζύρῃ καὶ τῷ Ἀντιβασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου.
φζ φάγζ, οὐ. ἀ. μηρός.
φρ φάγρ, οὐ. ἀ. καύχημα, σέμνημα.
φγ φαγρανιγέτ, οὐ. ἀ. κόμπος/ σῖησις. [μνύεσθαι.
φγλ φαγρλεμέκ, ρ. τ. σεφχρ φαχρί, ἐ. ἀ. ἐπίτιμος.
φχρ φεχούρ, ἐ. ἀ. κομπαστής.
φχμ φεχίμ, ἐ. ἀ. μέγας, ἰσχυρός, ἔνδοξος.
φδ φεδά, οὐ.ἀ θυσία· ἀφοσίωσις.
φδχ φεδαχιάρ, ἐ. π. ὁ ἔχων αὐταπάρνησιν.
φδχλ φεδαχιαρλήκ, οὐ. τ. θυσία (μεταφορ.). [ριον.
φδ φιδάν, οὐ. τ. Θαλλός· φυτάφδ φεδαί, ἐ. ἀ. ὁ ἀφοσιούμενος εἴς τι, ὁ ἐκτιθεὶς ἑαυτὸν δι' ἔργον κινδυνώδες καὶ ἀξιέπαινον.
φδλ φιδανλήκ, οὐ.τ. φυτώριον.
φδ φουδούλ, ἐ. τ. ὑπερήφανος.
φδ φιδγέ, οὐ. ἀ. λύτρον, θυσία.

فرصت فرصتطلبانه، ص. مربوط به فرصت‌طلب.
فرصت فرصتطلبی، اِ. مص. عمل فرصت‌طلب.
فرصت فرصتطلبی کردن، ف. مر. فرصت‌طلبی.
فرض فرض، اِ. ع. قرض.
فرض فرض، اِ. ع. واجب.
فرض فرض، اِ. ع. اندازه.
فرض فرض، اِ. ع. تقدیر.
فرض فرض، اِ. ع. حدس.
فرض فرض، اِ. ع. تکلیف.
فرض فرض، اِ. ع. نماز واجب.
فرض فرض، اِ. ع. سهم.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود و به او سود و زیان داده شود.
فرض فرض، اِ. ع. مقدار معین از مال که به کسی داده شود و بعد از مدتی پس گرفته شود و به صاحب آن برگردانده شود و به او سود داده شود و به او زیان داده شود و به او سود و

ژان-ا-ژیمیت، καθ'ηκον ἱερόν.
ژبق ژبرک، ου. ά. κλάσις ἢ σῶμα ἀνθρώπων· σῶμα πολυάριθμον· στρατηγός.
ژبقان ژبرکان، πλ. τοῦ προηγ.
ژدا ژدا، ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ αὐξάνων.
ژدایش ژدایش، ου. π. αὔξησις.
ژدر ژدا'، ου. ά. φόβος·κραυγή.
ژوز ژوزون، ἐ. π. ηὐξημένος· πολυάριθμος. [πλῆθος.
ژوژ ژوزونی، ου. π. αὔξησις·
ژس ژس، ου. τ. φέσιον.
ژساد ژساد، ου. ά. ἀταξία· ἔρις· ταραχή· μοχθηρία· καταζήτησις· διαζυγά.
ژسدی ژسادتای، ἐ. τ. ταραξίας.
ژستان ژستان، ξ. ζυστίς، ἔγκυκλον. [χ. φιστίκι.
ژستک ژستک، ου. ά. φηστάκιον،
ژستگ ژستگ، ου. ά. εὐρυχωρία·
ژسگ ژسگ، ου. ά. διάλυσις، ἀκύρωσις.
ژسگس ژسگس، ου. π. βοήθεια.
ژسگسی ژسگسی، ου. π. βοήθεια.
ژسگسیدن ژسگسیدن، ου. π. βοηθεῖν.
ژسگسیدنی ژسگسیدنی، ου. π. βοήθεια

ρίζειν εἰς τὰ οὖς· ὑποβάλλειν.
φσιλδή φησηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
φσιλεῖ φσιλέγει, οὐ. τ. βασιλικός (φυτ.).
φσυσ φουσούς (συνηθέστ. φσυσ) ἐπρ. ἀ. φεῦ! ἀλλοίμονον.
φσυλ φουσούλ, πλ. τοῦ φσιλ.
φσυλε φουσουλέτ, οὐ. ἀ. ἀγένεια, αὐθάδεια. |ὄλος.
φσυ φουσούν, οὐ. ἀ. μαγεία· φσυ φεσήχ, ἐ. ἀ. εὐρύς, πλατύς.
φσιδ φισάν, ἐ. π. ὁ διαχέων.
φσιρμακ φισκηρμάκ, οὐ. τ. ἀναβρύειν.
φσιρμακ φισκηρμάκ, οὐ. π. ἀνάβλυσις.
φσιρδ φισκηρήκ, οὐ. τ. σίφων, σύριγξ.
φσκ φησκή, οὐ. τ. κάπρος.
φσκλμ φησκηλμάκ, ρ. τ. βάλλειν κάπρον· λιπαίνειν.
φσκ φισέκς καὶ φσκ φισένκς, οὐ. τ. πυριτιόβολή· — φσ δελ φισένκς, ὁρυκτικός· ἀπερίσκεπτος.
φσκλκ φισεκλίκς, οὐ. τ. πυριτιοβολοθήκη. |βεῖν.
φσιλδ φισιλδάμ, ρ. τ. θορυφσιδ φισιλδή, οὐ. τ. ψίθυρος· φύλλων· ῥοιζοβος θαλάσσης.
φσχτ φεσχάτ, οὐ. ἀ. καλλιέπεια· εὐγλωττία.
φσδ φισάδ, οὐ. ἀ. φλεβοτομία.
φσδ φεσσάδ, οὐ. ἀ. φλεβοτόμος.

φσλ φεσσάλ (φσλ), ἐ. ἀ. κατήγορος, ἐλεγκτής.
φσδ φεσαίχ, πλ. τοῦ φσδ.
φσδ φέσδ, οὐ. ἀ. φλεβοτομία.
φσλ φάσλ, οὐ. ἀ. τὸ χωρίζειν· τὸ διασφεῖν· μοιρή, κεφάλαιον· ὥρα τοῦ ἔτους· ῥεῦμα — φάσλ ρεπί καὶ γαρ — φάσλ πεχάρ, ἐαρ· θέρος· φθινόπωρον· χεῖμα· — φάσλ σαίφ, χειμών· — φάσλ χαρίφ, φθινόπωρον· — φάσλ-ι-στά, ἰσημερία· — φάσλ ετ. διαχωρίζειν, διακρίνειν, ψήγειν.
φσλμδ φησηλδάμ, ρ. τ. ὁμιλεῖν εἰς τὸ οὖς τινός· ὑποβάλλειν.
φσλδ φησηλδή, οὐ. τ. ψιθυρισμός.
φσλ φουσούλ, πλ. τοῦ φσλ.
φσλγ φασούλγια, ξ. φάσηλος.
φσγ φεσίγ, ἐ. ἀ. γλαφυρός, εὔγλωττος. |φυρός.
φσγ φεσιγά, οὐ. ἀ. λόγος γλαφσδ φεδὰ καὶ φεζά, οὐ. ἀ. πεδιὰς εὐρεῖα. |δνειος.
φσχτ φεζαχάτ, οὐ. ἀ. αἴσχος.
φσδλ φεδαλὰ καὶ φεζαέλ, πλ. τοῦ φσδλ.
φσδ φισδά, οὐ. ἀ. ἄργυρος (μέτλ.).
φσλ φάζλ, οὐ. ἀ. ἀρετή, πλεονέκτημα· σοφία· ἀρθονία.
φσδλ φουδελά, πλ. τοῦ φσδλ.
φσδλ φάζλεν, ἐπ. ἀ. ἐκ περισσοῦ, πρὸς δέ.

φσλ φιάλ, πλ. τοῦ φσλ.
φσλ φεάλ (φσλ), ἐ.ἀ. ὁ ἐνεργῶν.
φσλ φιάλ, οὐ. ἀ. ἐνέργεια, ὁρμή. ἔργον· ῥῆμα (γραμμ.)· — φσμ ἰσμ-ι-φιάλ, ῥ. κωφόν· ἀόν — φιάλ μαζή, ἀόριστος (γραμμ.)· φσλε — φιάλ μουτεαδδί, ῥ. μεταβατικόν· φσλε μέ — φιάλ-ι-γαὶρ μουτεαδδή, ῥ. ἀμετάβατον· μγ — φιάλ-ι-λαζίμ, ῥ. οὐδέτερον· φλδ — φιάλ μουζαρί, ἐνεστώς (χρόν. γραμμ.)· φσλσ — φιάλ-ι-μαλούμ, ῥ. ἐνεργητικόν· φσφ — φιάλ μεζχούλ, ῥ. παθητικόν· — φιάλ φιάλ, πραγματικῶς· τῷ ὄντι, ἐνεργείᾳ· φσλβχ — φιλὲ τσικαμάκ, πραγματοποιεῖν· ἐκτελεῖν.
φσλ φίλεν, ἐπ. ἀ. ἔργῳ.
φσλ φιλί, ἐ. ἀ. πρακτικός· ῥηματικός.
φσλ φιλιγέ, ὁ. τοῦ προηγ.
φσγ φιγάν, οὐ. π. κραυγή· ὀδυρμός.
φσρ φαγούρ, οὐ. π. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς· σινοκέραμος.
φσρκ φαγγουρί, ἐ. π. σινοκέραμος· σινοκεραμεύς.
φσ φάκ, οὐ. τ. παγίς.
φσκ φεκάρ, πλ. τοῦ φσκ.
φσκ φικαρέ, οὐ. ἀ. πτωχεία· πενία.

φκαιαιαιαι φιχαχέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐννοεῖν, γινώσκειν τὸ μουσουλμανικὸν δίκαιον.

φκαδ φχδ. οὐ. ἀ. τὸ ἀπολλύναι· ἐγκαταλείψις· στέρησις.

φκαδαν φιχδάν, οὐ. ἀ. σπάνις· ἔλλειψις. [ἔνδεια· πενία.

φκαρ φάχρ, οὐ. ἀ. τὸ σκάπτειν·

φκαρ φουχαρά, πλ. τοῦ κάρ.

φκαρα φουχαρά, ἐ.τ. πένης. πτωχός.

φκαρατζα φουχαραδζά, ἐπ. τ. πτωχικῶς.

φκαρχαλήχ φουχαραλήχ, ἐ.τ. πτωχεία.

φκαρα φιχρά, οὐ. ἀ. σπόνδυλος· φρᾶσις· περικοπὴ συγγράμματος· ἀνέκδοτον.

φκατ φέκατ, σύνδ. ἀ. ἀλλά.

φκαν φίχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐννοεῖν· μὲ — ἤλμ-ι-φίχ, τὸ ἱερὸν δίκαιον (Μουσουλμανικόν).

φκαχεά φουχεά, πλ. τοῦ κάχ, οἱ νομοδιδάσκαλοι.

φκαχήρ φαχήρ, ἐ.ἀ. πένης, πτωχός.

φκαχηρανέ φαχηρανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. πτωχικός, -ῶς.

φκαχηρλήκ φαχηρλήχ, οὐ. τ. πενία.

φκαχέ φεχήχ, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. νομοδιδάσκαλος· νομομαθής.

φκε φέκ, οὐ. ἀ. τὸ διαχωρίζειν· τὸ ἐλευθερόνειν· στενόν· τὸ ἀπαλλάττειν· ἐνέχυρον.

φκιαρ φιχιάρ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) πεπληγμένος· τεταραγμένος.

φκιδ φιχιδάχ, οὐ. ἀ. τὸ ἐλευθερόνειν, λύειν ἐνέχυρον· τὸ ἀπελευθερόνειν δούλον.

φκιρ φίχρ, ο. ἀ. σκέψις· ἰδέα· γνώμη· μνήμη· χειρισμός. — -ίχρ ἐτ. σκεπτεσθαι.

φκιρετ φιχιρέτ, ὡς τὸ προηγ.

φκιρζ φιχιρζής, ἐ. τ. ἀκηδής, ἀπερίσκεπτος.

φκιρζιλίκ φιχιρζιλίκ, οὐ. τ. ἄνοια· ἀπερισκεψία.

φκιρλ φιχιρλί, ἐ. τ. σύννους, ἔμφρων. [τικός.

φκιρ φιχρί, ἐ.ἀ. νοερός, διανοητικός.

φκιφετ φεχέτ, μόρ. ἀ. ἑπομένως, τοιουτοτρόπως. [ωτηρία.

φλαχ φελάχ, οὐ. ἀ. νίκη· ἄνεσις·

φλαχ φελλάχ, οὐ. ἀ. γεωργός· χωρικὸς ἄρσ.

φλαχατ φελαχάτ, οὐ. ἀ. γεωργία· καλλιέργεια τῆς γῆς.

φλασαφ φελασεφέ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ φιλόσοφος.

φλαχιδά φελαδάχ, ἐπ. ἀ. βεβαίως· ἀναμφιβόλως. [δοκάτη.

φλαλακα φάλακα, οὐ. τ. χοῖνιξ, ποσ-

φλαχετ φελαχέτ· οὐ. ἀ. συμφορά, ἀτυχία.

φλαν φιλάν, ἀντ. ἀ. ὅδε τινα.

φλε φέλχ, οὐ. ἀ. τὸ γεωργεῖν.

φλζ φίλζ καὶ φουλούζ, οὐ. ἀ. σκωρία· μέταλλον ἀκαθάριστον.

φλζ φιλίζ, οὐ. τ. βλαστός.

φλιζλεγμέκ φιλιζλεγμέκ, ρ. τ. βλαστάνειν.

φλσφ φελσεφέτ, οὐ. ἀ. φιλοσοφία·

φλσφτ φελσεφιγιάτ, οὐ. ἀ. αἱ φιλοσοφικαὶ ἐπιστῆμαι.

φλτ φτλέχ, οὐ. ἀ. ἡ ἡώς, αὐγή· — οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.

φλχ φέλκ. οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.

φλχ φούλκ, οὐ. ἀ. πλοῖον, ναῦς.

φλχ φελέκ, οὐ. ἀ. οὐρανός· περιστροφὴ τοῦ οὐρανοῦ· κόσμος, σφαῖρα· τύχη· αἰών· — ἑφτ τεβάκ-ι-φελέκ, ἡ οὐράνιος σφαῖρα· πλ. ἀγιάι.

φλκ φελεκί, οὐ. ἀ. ἀστρονόμος.

φλκ φελεκί, ἐ.ἀ. οὐράνιος, ἀστρονομικός.

φλκιγιατ φελεκιγιάτ καὶ — μὲ ἤλμ-ι-φελεκιγιάτ, ἀστρονομία.

φλλζ φιλίζ, ἀντὶ τοῦ ἐπ.

φλλς φιλίς, οὐ. τ. βλαστός.

φλλσκμκ φιλισλεγμέκ, ρ. τ. βλαστάνειν.

φμ φέμ, οὐ. ἀ. στόμα [στάνειν.

φμ φεμεβί καὶ

φμ φεμί, οὐ. ἀ. στοματικός.

φν φένν, οὐ. ἀ. ἐπιστήμη· τρόπος· τέχνη· δόλος· στρατήγημα.

φν φέννεν, ἐπ. ἀ. ἐπιστημονικῶς· πανούργως.

φν φενά, ἐ. καὶ ἐπ. τ. κακός· ἐπικίνδυνος· μοχθηρός· κακῶς.

φν φενά', οὐ. ἀ. φθορά· καταστροφή.

φνάρ φενάρ, κ. φενέρ, οὐ. π. φανός· φάρος· Φανάριον (συνοικία Κων[πόλεως).

φνβν φινβζάν, οὐ. τ. κύπελον.

φνλτσμ φενλαφμάκ, ρ. τ. χειρετερεύειν. [νουργία.

φνδ φένδ, οὐ. τ. τέχνασμα· πανδ φουνδούχ, κ. φηνδήχ, οὐ. ἀ. τ. λεπτοκάρυον· φουνδούκ σητσανί, μυΐδιον (ζ. — φουνδουκδζί, δόλιος· κόλαξ.

φνδ φενέρ, τὸ. φανάρ.

φνν φουνούν, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ φέννν — ال دار-ىل-فونون, πανεπιστήμιον.

φβτ φεβατήχ, πλ. τοῦ κάβ.

φβχ φεβαχίς, πλ. τοῦ κάβ.

φβζ φεβαβ(ζ)ήλ, πλ. τοῦ φβλ καὶ φβλ. [πνεύμων.

φβ φουβά, οὐ. ἀ. καρδία· ψυχή·

φβ φεβαΐδ, πλ. τοῦ φβ.

φβτ φεβάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπόλλυσθαι· τὸ ἀπολλύναι· ἀπόθνήσκειν.

φβτ φουτά, τὸ. φβτ φότα.

φβτζ φεβότζ, οὐ. ἀ. ὁμάς, ὄμιλος — φβτ φεβότζα-φεβότζ, καθ' ὁμάδας. [ρελιον.

φτ φουτσού, οὐ. τ. βοῦτις, βαφτσ φουτσουβζού, οὐ. τ. βαρελοποιός.

φχ φεβεχάν, οὐ. ἀ. τὸ διαχέεσθαι (ἐπὶ εὐωδίας)· τὸ ῥέειν (ἐπὶ αἵματος).

φιλοσοφία, ἡ. ἡ φιλοσοφική ἐπιστήμη· ἡ φιλοσοφική διδασκαλία· ἡ φιλοσοφική ἀγωγή· ἡ φιλοσοφική ἀταραξία· ἡ φιλοσοφική ἀπάθεια· ἡ φιλοσοφική ἀδιαφορία· ἡ φιλοσοφική ἀθεΐα· ἡ φιλοσοφική ἀσκητική· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικότης· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικότητα· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικοτέρα· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικοτάτη· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικοτάτη· ἡ φιλοσοφική ἀσκητικοτάτη

ق

قابلیه قابلیت

ق کاف، 24ون جرّامه توڭ توركوپرسيكوڭ الفباڭنڭ وه 21ون توڭ عربيكوڭ عدديه اعتبارلرنده 100.

قا کاف، اسم. مقدار، كميت.

قاب کاب، اسم. صندوق، قوطو. — كبريت قاباغی، قوطو كبريتی. — قاب قاچاق، قوطو قاچاق.

قاپاق کاپاق، اسم. قاپاق، قاپاغه يارايان شيلر. — قاپاق اوزومی، قاپاغه يارايان اوزوم.

قاپان کاپان، اسم. قاپان، قاپانه يارايان شيلر. — قاپان دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپانمق کاپانمق، فعل. قاپانمق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپان دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاو کاپاو، اسم. قاپاو، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاو دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچی کاپاوچی، اسم. قاپاوچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلق کاپاوچیلق، اسم. قاپاوچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچی کاپاوچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی کاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، اسم. قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلق کاپاوچیلق، اسم. قاپاوچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلق دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلقچی کاپاوچیلقچی، اسم. قاپاوچیلق، قاپانه يارايان شيلر. — قاپاوچیلقچی دوشمانی، قاپانه يارايان دوشمان.

قاپاوچیلق

قارشيلق خارەدەرمە، ەڭ.ت. سۆڭ-خوسس· اڤپەرەڤىنىسىس.

قارشيلىجى خارەدەرىجى، ە. ت. ڤ ەناميڭىۋىوں، سىنتاراتتوں· ەادىئوڤرگوس.

قارشيلمق خارەدەماق، ر. ت. ەناميڭىۋىەسڤاى· پەريپلەكەسڤاى· ەپەمڤاينەين.

قارشيلو خارەدو، ەپ. ت. ەپەناڤتى، ەڤتىكرو· ڤەرۆ — خارەى كورەاك كەى ڤەرۆ — طورما — خارەى تورمەاك، ە — — خارەى خارەيڭا كەى — ؟ — خارەى-پە-خارەى، كاتەناڤتى· ڤەسس — خارەى تسىكماك، ەڤتىپاراتاسسەسڤاى· — ەەلىسى ەكەماك خارەى، پروس تا ەسپەرەس· — ەوك ڭيوزجە خارەى، كاتەا پروسوپون.

قارشيلوشارشيلو خارەولاەدەرمەاك، ر. ت. پاراڤاللەين· پويەين سىناڤتاسڤاى.

قارشيلوشارشيلو خارەولاەمەاك، ر. ت. سىناڤتاسڤاى· ەڤتاپوكريناسڤاى· ەسوستاڤميزەين.

قارشيلو خارەولاەماك كەى

قارشيلق خارەىلاماك، ر. ت. سىناڤتاسڤاى· ەسوستاڤميزەين· ەڤتوخەين· پروپاڤتاى· ىو — سۆڭ خارەىلاماك، ەڤتىلەگەين.

قارشيلق خارەولىق كەى

قارشيلق خارەىلىق، ەۆ. ت. ەپاناڤتاسيس· ەڤتىلوگيە· ەڤتىتيمون.

قارشيلق خارەولاماك، ڤە.قارشيلق خارەىلاماك.

قارشيلق خاريسىق، ە ت. ەناميكتوس· — خارى خارىق، ەڤو كاتو.

قارشيلق خارىەاكلىق، ەۆ.ت. سۆڭ-خوسس· ەنوماليە· تاراخى.

قارشيلمق خارەىلاماك، ر. ت. مەترەين ديە تيس سپيرامىس.

قارى خارىق، ڤە. ىۋ.

قارى خاڭ، ەۆ. ت. خىق.

قارىان خاڭان، ڤە. ىۋ.

قارىدرمق خاڭەرماك، ر. ت. سكاپتەين (ىو ەاللو).

قارى خاڭىق، ەۆ. ت. پاسسالوس· ەپاتى، پاڭىس (مەتاڤ.).

قارىجى خاڭىكدزى، ە. ت. ڤ ەمپىڭوں پاسسالوس· ەپاتەوں (مەتاڤ.).

قارىلمق خاڭىكلاماك، ر. ت. ەناسكولوپيزەين· ەڭاپاتاڤ.

قارىلمق خاڭىكلاماك، ر. ت. ەناسكولوپيزەسڤاى· ەپاتاسڤاى

قارى خاڭماك، ر. ت. سكاپتەين، ەنوروتتەين. [كەللە.

قارى خاڭماك، ەۆ. ت. لىسگوس· ماڭ

قارى خاڭىق، ڤە. قارى.

قارىر خاڭىر، ەۆ. ت. لەپتۆں ەريۆۆں، خاڭىمرى.

قارىجى خاڭىدزى، ەۆ. ت. سكاپتىس.

قارىجى خاڭىماك، ر. ت. ڭەين گلۆڤەين.

قارىجى خاڭىندۆى، ەۆ. ت. ڤوكانىديون· پريمماتە· ڭەسما.

قارىق خاسىق، ڤە. قارىق.

قارىجى خاڭىنو، ڭ. ميگە خاڤەڤەتون.

قاسم خاسىم (قصم خىسەت)، ە.ە. ديانومەوس.

قاسم خاسىم، ەۆ. ت. ەڤخى خەيمۆنوس· — ىو ڤۆڭىو-ى-خاسىم، ى ىمەرە تۆۆ ەڭ. ديمىتريۆ.

قاسى خاسى، ە.ە. تراخۆس، سكلىروس.

قاشر خاڭ، ەۆ. ت. ۆرۆس

قاشلغ خاداڭى، ەۆ. ت. ڭۆستەرە (ٹىپپۆ). [ستلەگگيزەين.

قاشلغلمق خاشلغلاماك، ر. ت. ەڭىسكاداڤ، ەۆ.ت. ەۆرۆں (ٹىپپۆ).

قاشلمق خاداىماك، ر. ت. ەۆرەين (ەپى ٹىپپۆ، ەنۆۆ كتل.)

قاشى خاڤەر، ەۆ. ت. تۆرۆس تىس (ڤراكىس، ك. خاڤەرى.

قاشغى خاڤىك، ەۆ. ت. خوخليارىۆں.

قاشغلمق خاڤىماك، ر. ت. (ەۆۆ. كەى ميس.) خىڤۆەسڤاى· ڭۆىەسڤاى ەك ڤوگۆۆراس· ەۆرەين.

قاشغى خاڤىماك، ر. ت. ڭۆىەين.

قاسد خاسىڭ (قصد)، ە. ە. ۆ ەخۆں ەپۆڤاسين.

قاسد خاسىڭ، ەۆ. ە. ۆ سكوپۆں· گراممەتوكوميستىس· ەڭڭەليا-ڤۆروس (پەزۆس).

قاصر خاسىر (قصر كەسر كەى قصۆ كۆۆسۆڤ)، ە. ە. ەللىپىس.

قاصرە خاسىرە، ۆ. تۆۆ پراىڭ.

قاصرە خاسىرگ، ەۆ. ت. ەنەمو-ستروۆىلوس. [(ەنۆۆما).

قاصق خاسۆماك، ر. ت. ڤراخۆنەين

قاصناق خاسناك، ەۆ. ت. لۆگوس.

قاسندى خاسىندۆ، ەۆ. ت. پتۆگما.

قاسه كاسه، ξ. ταμεῖον.
رطو قاسه كاسه‌تور، ξ. ταμίας.
قاسيق كاسيك، οὐ. τ. βουβῶν· ἀχρομήριον (ἀνατ.)· ڤيل — كاسيك پاڤى، ἐπίδεσμος ἐντεροκήλης· ڪڪ — كاسيك كميڭى، ἕδη (ἀνατ.)· ڤيل — كاسيك ڤيارڤى، ἐντεροκήλη.
قاضى كاضى (قضا)، οὐ. ἀ. δικαστής، كاضيلر· پل. قضا قيلمق، δικάζω.
قاضيكر كاضيكير، κ. καζασκέρ، οὐ. ἀ. δικαστὴς τοῦ στρατοῦ، μέγας δικαστὴς· καζεσκέρης.
قاط كاط، οὐ. τ. ἡμίεκνος.
قاطى كاطى (قاطى كاط)، ἐ. ἀ. κότων· ἀποφασιστικός· τελεσίγραφος، οὐ. ἀ. πεδιάς. [δικος.
قاعات كاءات، οὐ. ἀ. ἔρημος، εὑρεῖα· προαύλιον.
قاعدة كاءيدة (عادة كوعود)، ἐ. ἀ. ὁ ἐγκαθιδρύων.
قاعده كاءيدة، οὐ. ἀ. κανών· ἀξίωμα· σύστημα· βάσις· χρηπίς· ڪڪ — كائيدهٔ كوللياتيه، κανὼν γενικός.
قاغاتمق كاغاتماق، ρ. τ. προξενεῖν χαύνωσιν. [νοῦσθαι.
قاغامق كاغاماق، ρ. τ. χαυνοῦσθαι· αἰμωδιᾷν.
قاغيغه كاغيغه، οὐ. ἀ. ὁμοιοκαταληξία· ποίημα.
قاق كاك، οὐ. τ. ξηρὸς καρπός.
قاقشدرمق كاكيشدەرماق، ρ. τ. γρονθοκοπεῖν. [χιλονικεῖν.
قاقمق كاكماق، ρ. τ. ἐρίζειν.
قاقيمق كاكيماق، ρ. τ. κρούειν· ἐμπηγνύειν· — ايله پاده كاكماق، ἐπιπλήττειν.
قاڭرمق كاڤيرماق، ρ.τ. κάμπτειν πρὸς θραῦσιν· ἀποσπᾶν· μυκᾶσθαι.
قال كال، οὐ. τ. λέξις، λόγος.
قال كال، οὐ. τ. τὸ δοκιμάζειν (μεταλλ.) δι' ἀναλύσεως.
قالى كالى، ἐπ. ἀ. προφορικῶς.
قالى كالڤى، οὐ. τ. κασσίτερος.
قالڤاجى كالڤاجى، οὐ.τ.γανωτής.
قالڤلامق كالڤيلاماق، ρ. τ. γανόνειν· κασσιτεροῦν.
قالپ كالىپ، οὐ.ἀ. τύπος· πρότυπον· σχῆμα· σῶμα· ἀπάτη.
قاليجه كاليجه، ἐ.τ. χύτης· ἀπατεών.
قالپلامق كالىپلاماق، ρ.τ. προτυποῦν· πλάσσειν.
قالپور كالپور، οὐ. τ. κόσκινον.
قالپورلامق كالپورلاماق، ρ.τ. κοσκινίζειν.
قالپاق كالپاق، οὐ. τ. πῖλος· κάλυμμα κεφαλῆς.
قالتاق كالتاق، οὐ. τ. γυνὴ ῥυπαρά، πόρνη.
قالتاق كالتاق، οὐ. τ. μηρός.
قالتسه كالتسه، οὐ. τ. περικνημίς.
قالتسين كالتسين، οὐ.τ. εἶδος περικνημίδων χονδρῶν.

قالدرم كالدىرم، οὐ. τ. λιθόστρωτον.
قالدرمق كالدىرماق، ρ. τ. ὑψεῖν· ἐξαίρειν· ὑποφέρειν· σηκόνειν (βάρος)· καταργεῖν· ἀφυπνίζειν.
قالفاق كالفاق، οὐ. τ πίσσωσις، κ. καλαφάτισμα.
قالفاتلامق كالفاتلاماق، ρ. τ. πισσόνειν.
قالفه كالفه، οὐ. τ. ἀρχιτέκτων· βοηθὸς τεχνίτου.
قالقان كالقان، οὐ. τ. ἀσπὶς· — يالى كالقان پاليڤى، σάκος (ἰχθύς).
قالقش كالقىش، οὐ. τ. ἔγερσις.
قالقشمق كالقىشماق، ρ. τ. ἐξανίστασθαι· βάλλειν ἐν νῷ.
قالمق كالماق، ρ.τ. ἐγείρεσθαι.
قالمق كالماق، ρ. τ. μένειν· — ڤز كالماق، μικροῦ δεῖν· — يانه كالماق، μένειν ἀτιμώρητον· — اڪه پك پاده كالماق، τὸ κατ' ἐμέ.
قالوش كالوش، ξ. πηλοβατίς.
قاله كاله، πρόθ. τ. μεῖον· ἧττον· πρό· — اولماز اولماز اوتز يكيوز كاله، πρὸ τριῶν ἡμερῶν —ڪيچه تسارڤيكه كاله، μεῖον τεσσάρτου. [ἀγροῖκος.
قالين كالين، ἐ.τ.παχύς· χονδρός·
قالينلمق كالينلماق، ρ. τ. παχύνειν· χονδρύνειν.

قالينلمق كالينلماق، ρ. τ. καλῶ
قالينلمق كالينلاماق، ρ. τ. χονδραίνειν· παχύνειν. [παχος.
قالينلق كالينلىق، οὐ.τ.παχύτης·
قاليون كاليون، οὐ. τ. πολεμικὸν σκάφος τῆς γραμμῆς.
قاليڤونجى كاليۆونجۆ، οὐ. τ. ναύτης τοῦ ναυτικοῦ. [θαμβοῦν.
قامانمق كامانماق، ρ.τ. ἐκ
قامامق كامامماق، ρ. τ. θαμβοῦσθαι.
قامبور كامبور، ῖδ. قنبور كانبور.
قامپيلمق كامپيلماق، οὐ. τ. συναλλαγματική.
قامت كامەت، οὐ. ἀ. ἀνάστημα.
قامچى كامچۆ، οὐ. τ. μάστιξ.
قامچيلامق كامچىلاماق، ρ. τ. μαστιγόνειν.
قمره كامەرە، ξ. αἴθουσα· θάλαμος (πλοίου).
قامش كامىش، οὐ. τ. κάλαμος.
قامشلق كامىشلىق، οὐ.τ. καλαμών.
قامغه كامغه، ρ. τ. θαμβοῦσθαι· αἰμωδιᾷν.
قاموش كاموش، οὐ. ἀ. πέλαγος ὠκεανός· λεξικὸν ὁμόνυμον.
قانه كانه، οὐ. τ. ἀκινάκης.
قان كان، οὐ.τ. αἷμα· قانى — كان آلمق، φλεβοτομεῖν· كيرمك — كانه كيرمەك، φονεύειν· — كانه صيچمق، αἱμορραγεῖν· — كان ايتمك، φονεύειν.
قانه كاناپه، ξ. ἀνάκλιντρον.

قاوق كاوڤه، ού. τ. σφαγεῖον.
قاوڤ كاوڤاق، ρ. τ. αἱμάσσειν.
قاوڤا كاوڤاق، ού. τ. θηλυκόν (ζῷον)· προδότης. [κιστρον.
قاوڤا كاوڤلا، ού.τ. ἁρπάγη· ἄγ-
قاوڤاڤا كاوڤلاڤاق، ρ.τ. δράτ-τεσθαι διὰ τῆς ἁρπάγης· κρε-μᾷν· ἀναρριχᾶσθαι. [ξενεῖον.
قاوڤلاڤا كاوڤلاڤا، ού.τ. προ-
قاوڤاڤا كاوڤاڤاق، ρ. τ. κατα-πείθειν· ἀπατᾶν.
قاوڤ كاوڤا (ڤاڤا) كاوڤاڤ، ἐ. ἀ. ὀλιγαρκής. [μοβόρος.
قاوڤا كاوڤلا، ἐ. ἀ. αἱματηρός· αἱ-
قاوڤا كاوڤاق، ρ. τ. καταπαύειν τὴν δίψαν· πίθεσθαι.
قاوڤ كاوڤو، οὐ. ἀ. νόμος, κα-νών· κώδηξ· ψαλτήριον (μουσ. ὄργανο.). [στρατιωτικός.
قاوڤ كاوڤو، ού. τ. ἀστυνόμος
قاوڤ كاوڤونه، ἐ. ἀ. νομίμως.
قاوڤاڤ كاوڤونڤه، ἐπ. τ. ὡς τὸ προηγ. [νομός.
قاوڤاڤ كاوڤونناڤه، οὐ.π. κανο-
قاوڤ كاوڤونى، οὐ. καὶ ἐ. ἀ.νομο-θέτης· νόμιμος· — ال ἐλ κα-νουνί (ἐπώνυμον τοῦ Σουλτὰν Σουλεϊμὰν τοῦ Α΄.).
قاڤ كاڤه، ἐν τῇ φράσει : قاڤ قاڤ ἐπ. τ. χορταστικά.
قاڤ كاڤى، ἀντ. τ. ποῦ ;
قاڤ كاڤ، οὐ. τ. ὕσκα.
قاوڤاڤ كاڤراڤاق، ρ. τ. δράτ-τεσθαι· ἁρπάζειν· μετρ. παρα-δέχεσθαι ἐνδομύχως.
قاوڤاڤ كاڤرولماق، ρ. τ. φρύγε-σθαι· εἶναι εἰς πόνους(μετρο.)
قاوڤاڤ كاڤورماق، ρ.τ. φρύγειν.
قاوڤاڤ كاڤورما، οὐ. καὶ ἐ. τ. φρυκτόν· φρυκτός.
قاوڤاڤاڤ كاڤورماڤما، ρ. τ. συνδέειν· γίνεσθαι αἴτιον τῆς συναντήσεως τινῶν.
قاوڤاڤ كاڤوسماق، ρ. τ. συναν-τᾶσθαι· συνέρχεσθαι· συνου-σιάζειν.
قاوڤاڤ كاڤوسما، οὐ. τ. συνάν-τησις· συνέντευξις.
قاوڤ كاڤوق، οὐ.τ.κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
قاوڤاڤ كاڤلاماق، ρ. τ. ξεφλοι-δίζεσθαι· ἐκλεπίζεσθαι.
قاوڤ كاڤون، οὐ. τ. πέπων.
قاوڤ كاڤير، ἐ. ἀ. ὁ ὑποτάσσων διὰ τῆς ἰσχύος.
قاوڤاڤ كاڤيپاق، ἐ. τ. ὀλισθηρός.
قاوڤاڤ كاڤيماق، ρ. τ. ὀλισθαίνειν.
قاوڤاڤاڤ كاڤيڤماق، ρ. τ. ποιεῖν ὀλισθαίνειν.
قاوڤاڤاڤ كاڤيڤلماق، ρ. τ. περιθάλ-πεσθαι،βοηθεῖσθαι· διερίζεσθαι.
قاوڤاڤ كاڤيرماق، ρ. τ. φροντίζειν περί τινος· ὑπερασπίζειν.
قاوڤاڤ كاڤيسى، οὐ. τ. βερύκοκκον τὸ γλυκοπύρηνον.
قاوڤ كاڤى، οὐ. τ. ἰμάς, λουρίον

δερματίνου· ὀλίσθημα· ἔλκηθρον.
قاوڤاڤ كاڤيڤ، οὐ.τ. μέρμηνα·λύπη.
قاوڤ كاڤيق، οὐ. τ. ἀκάτιον,λέμβος.
قاوڤاڤا كاڤيماق، οὐ. τ. πίαρι, ἀνθό-γαλα.
قاوڤاڤ كاڤيماق، ρ. τ. ὀλισθαίνειν.
قاوڤاڤ كاڤيماڤماق، ρ. τ. ὀλισθαίνειν.
قاوڤاڤ كاڤيماڤما، οὐ.τ. πορθμεύς· κωπηλάτης.
قاوڤ كاڤيو، οὐ.ἀ. ἡγεμών· ὁδηγός· ἀρχιστράτηγος.
قاوڤاڤ كاڤيل (ڤاڤا كاڤل)، ἐ. ἀ. ὁ λέγων· παραδεχόμενος.
قاوڤ كاڤيم (ڤاڤ كاڤيڤ)، ἐ. ἀ. ὄρ-θιος. ἱστάμενος. [θιος.
قاوڤ كاڤيم، οὐ.ἀ. λαβὴ ξίφους· ὀρ-θῶς καίμεν، ἐπ. ἀ. ὀρθίως. κατὰ κάθετον.
قاوڤاڤ كاڤيم-ماكام، οὐ.ἀ. τοποτη-ρητής· ὑποδιοικητής· ἀντι-συνταγματάρχης.
قاوڤاڤاڤ كاڤيم-ماكاملق، οὐ. τ. ὑποδιοίκησις·τοποτηρησία.
قاوڤ كاڤيمه، θ. τοῦ ڤاڤ كاڤيم — ἀγωγ ζαβιγέ-ι-καίμέ، ὀρθὴ γωνία.
قاوڤ كاڤيمه، οὐ.τ. χαρτονόμισμα.
قاوڤ كاڤين، οὐ. τ. γυναικάδελφος· φηγός· bi — καὶν ἀτὰ ἦ — ام καὶν πεδὲρ، πενθερός· bi — καὶν ἀνὰ ἦ ام — καὶν βαλιδέ، πενθερά. [ἐνεργ.).
قاوڤاڤ كاڤينماق، ρ. τ. βράζειν
قاوڤاڤ كاڤينه، οὐ. τ. πηγή· νῶτα· μέρος συγκελήσεως.
قاوڤاڤ كاڤينماق، ρ. τ. βράζειν· (μεσ.) ψήνεσθαι.
قاوڤا كاڤا، ἐ. τ. γονδροειδής، πρό-στυχος، ἀγροῖκος· ἀμαθής — κα-πα δαγή، κομπαστής.
قاوڤاڤا كاڤاڤزه، ἐπ. τ. γονδροει-δῶς، ἀγροίκως.
قاوڤاڤا كاڤاڤزات،οὐ.ἀ.ἁμάρτημα· πλημμέλημα.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤزاتسيز، ἐ. τ. ἀ-δῶος، ἀνεύθυνος.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤزاتلى، οὐ.τ. ἐγκλη-ματίας· ἔνοχος.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤتماق، ρ. τ. ποιεῖν ἐξόγκωσθαι. [πομφόλυξ.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤڤيق، οὐ.τ.οἴδημα·
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤماق، ρ. τ. φουσκώ-νειν، ὑπερηφανεύεσθαι.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤما، οὐ. τ. ἀνάγλυ-φον· πρήξιμον.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤيق، ἐ. τ. ὀγκώδης.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤاق، οὐ. τ. κολοκύνθη.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤلاڤماق، ρ. τ. γον-δρύνεσθαι.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤلىق، οὐ. τ. τὸ γον-δροειδές· τὸ ἄχαρι.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤلى، οὐ. ἀ. ἐκμίσθωσις δημοσίων προσόδων.
قاوڤاڤاڤ كاڤاڤلى، οὐ. ἀ. τὸ μαιεύειν· τὸ εἶναι μαῖαν.
قاوڤاڤ كاڤاڤ، πλ. τοῦ ڤاڤ.
قاوڤاڤ كاڤاڤل، πλ. τοῦ ڤاڤ.

قبلتين κουπχ, οὐ. ἀ. δυσειδία· ἀσχημία.
قبر κάπρ, οὐ. ἀ. τάφος, μνῆμα· πλ. قبور. [ταφεῖον.
قبرستان καπριστάν, οὐ. τ. νεκροτάφιον κάπζ, οὐ. ἀ. τὸ λαμβάνειν, τὸ δράττεσθαι· τὸ κατέχειν· δυσκοιλιότης.
قبضلى καπζήμαλ, οὐ. ἀ. εἰσπράκτωρ, ταμίας. [δραγμή.
قبضه καπζά, οὐ. ἀ. λαβὴ (ξίφους).
قبط κήπτ, οὐ. ἀ. κάτοικος τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου.
قبطى κηπτή, ὲ. ἀ. Αἰγύπτιος· Αἰθίοψ· Ἀθίγγανος· Κόπτης.
قبل κάπλ, πρ. ἀ. πρό, πρότερον· προηγουμένως· الزوال — καπλ-ελ-ζεβάλ, πρὸ μεσημβρίας· الوفات — καπλ ελ βεφάτ, πρὸ τοῦ θανάτου· الوقوع — καπλ ελ βουκού, πρὸ τῆς ἐκβάσεως· الوقوع — καπλ ελ βάκτ, προώρως· — ما قبل καπλ, τὸ προηγούμενον· ما قبل كلام καπλ ελ μιλάδ, πρὸ Χριστοῦ.
قبل κούπλ, οὐ. ἀ. αἰδοῖον (γυναικ.).
قبل κηπέλ, οὐ. ἀ. μέρος.
قبله κηπλέ, οὐ. ἀ. μέρος, τὸ μέρος πρὸς ὃ στρέφουσι τὸ πρόσωπον προσευχόμενοι οἱ Μουσουλμάνοι· ὁ νότος τῆς Μέκκας· Νότος· νότιος ἄνεμος.
قبلتين κηπλετεῖν, οὐ. ἀ. δυΐκ. τοῦ πργ. οἱ δύω ναοί (ὁ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ τῆς Μέκκας).
قبله κηπλεναμὲ καὶ [κας).
قبله κηπλε-νουμά, οὐ. ἀ. πηξίς.
قبو καπού, ὲ. ἀ. δυσειδὴς· ἀπρεπής.
قبو كوشكو κουπούρ, οὐ. τ. ὀχετός σωλήν.
قبو كوشكو πλ. τοῦ πρ.
قبوجى καπουργά, οὐ. τ. πλευρὰ (τοῦ θώρακος).
قبوق καπούκ, οὐ. ἀ. φλοιὸς· κέλυφος· κόγχη. [παραδοχή.
قبول καπούλ, οὐ. ἀ. ἀποδοχή,
قبولى καπουλί, ὲ. ἀ. παραδεκτός.
قبوليت καπουλιγέτ, οὐ. ἀ. παραδοχή, συγκατάθεσις.
قبه κουπέ, οὐ. ἀ. θόλος. [ειδής.
قبه كوپله κουπελί, ὲ.τ. ὁλωτός·ὁλοσφαιρικός.
قبهٔ κάπήχ, ὲ. ἀ. δυσειδής, φαῦλος, αἰσχρός.
قبيه καπηχά, θ. τοῦ προηγ.
قبيل καπίλ, οὐ. ἀ. εἶδος, τάξις· αἰτία.
قبيله καπηλέ, οὐ. ἀ. φυλή.
قبه κὴπ καὶ κάπ, μόρ. τ. σημαῖνον ἐπίτασιν· προηγεῖται πῶν ἀπὸ β ἀρχομένων ὀνομάτων· ex. — κὰπ καρά, κατάμαυρος. [περικλείειν.
قبقب καπατμάκ, ρ. τ. κλείειν.
قبق كاپاق καπάκ, οὐ. τ. κάλυμμα· πῶμα· σκέπασμα· πλοῖον γραμμῆς· σῶμα.

قپاق καπαλί, ὲ. τ. κεκλεισμένος· ἀσαφής.
قپامق καπαμάκ, ρ. τ. κλείειν, ἐμφράττειν· καλύπτειν.
قپان καπάν, οὐ. τ. παγίς, ἀγορά.
قپان καπάν, οὐ. τ. ὁ ἀσπάζων· ـــ — καπὰν καπανά, ὅπιος πρωτοπαξῆς. [παγίς.
قپانجه καπάνζα, οὐ. τ. μυάγρα·
قپانق καπανήκ, ὲ.τ. κεκλεισμένος, ἀσαφής. [φράττεσθαι.
قپاندمق καπαμάκ, ρ. τ. κλείεσθαι·
قپاندرمق κηπηρδατμάκ, ρ. τ. μετακινεῖν τι. [νεῖσθαι.
قپاندرمق καπηρδαμάκ, ρ. τ. κιβωτίζειν· περιτυλίσσειν.
قپاق καπλαμά, τὸ. κλῆθ.
قپلق καπλάν, οὐ. τ. τίγρις.
قپلمق καπλαμάκ, τὸ. βλῆθ.
قپلمق καπληζά, οὐ. τ. θερμὰ λουτρὰ (φυσικά).
قپو καπού, οὐ. τ. θύρα· διοικητήριον· سى — ιδὲ παᾶ καπουσή, ἡ Γ. Πύλη· τὸ διοικητήριον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις)· قپو — καπού καπαμαζά, ἐπ. τ. συλλήβδην· قپو — καπού ἀδαμή, ἄνθρωπος τῆς Κυβερνήσεως· كخداسى — καπούκ κετχουδασί, κ. καπού κεχαγιασή, ἀντιπρόσωποςπαρὰ τῇ Πύλῃ· ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑψηλοῦ προσώπου καὶ ἀντιπρόσωπεύων αὐτόν· قپوجى — καπουτσοκβάς, καπού τσοχαδάρης· ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Καπουκεχαγιᾶ· قپوللوسى — καποῦγιολδασή, συναδελφός·
قپو كاپوت, οὐ. τ. ἐτενδύτης·
قپوجى καπουζή, οὐ. τ. θυρωρός·
قپوجى كاپوذان, οὐ. τ. πλοίαρχος· ιδὲ — καπουδὰν πασά, ἀρχιναύαρχος· ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν. [αρχία.
قپودانلق καπουδανλήκ, οὐ. τ. πλοι-
قپودانلق καπουλανδημάκ, ρ. τ. βάλλειν τινὰ εἰς ὑπηρεσίαν.
قپولامق καπουλαμμάκ, ρ. τ. εὑρίσκειν ὑπηρεσίαν.
قت κήτ, ὲ. καὶ ἐπ. τ. σπάνιος· ὀλίγος· σπανίως.
قتال κητάλ, οὐ. ἀ. μάχη· ἀλληλοκτονία.
قتال κητταλ, πλ. τοῦ قتل. [θος.
قتام κητήμ, οὐ. τ. τραχανὸς·ψευδ-
قتارة κητηρδά, οὐ. τ. χόνδρος· (ἀναπ.). [νος·
قتل κάτλ, οὐ. ἀ. τὸ φονεύειν·φόνος·
قتلغ κητλήχ, οὐ. τ. σπάνις· ἀκρίβεια· ἀφορία· σιτοδεία.
قتلمق κατλαμμάκ, ρ. τ. διπλοῦσθαι· ὑπομένειν. [καθολικός·
قتولق κατολλίκ, οὐ. καὶ ὲ. τ.
قتى κατή, ὲ. τ. σκληρός·τραχύς·
قتيل κατήλ, ὲ. ἀ. πεφονευμένος·

قدامتى κατηλαόδημάκ, ρ. τ. τραχύνειν· σκληρύνειν.
قدامتيلمك κατηλαδήμάκ, ρ. τ. τραχύνεσθαι.
قدلق κατηλήκ, οὐ.τ. σκληρότης, τραχύτης. [ξιον.
لق κησά, οὐ. ἀ. σικυός, ἀγγου-
قدلمق καὶ قدلمق κηδζηρδατμάκ, ρ. τ. τρίζειν. [ρ. τ. τρίζειν.
قدلمق καὶ قدلمق κηδζηρδάμάκ, قدلمق κηδζηρδή, οὐ. τ. βρυγμός.
قدلمق κηδζηκλαμάκ, ρ.τ γαργαλίζειν. [γαλίζεσθαι.
قدلمق κατσάκ, οὐ. τ. φυγάς.
قدمق κατσαμάκ, οὐ. τ. ὑπεκφυγή.
قدن κατσάν, πρ. τ. ὅταν ∢ — κατσάν κι, ἐπειδή, ἐνῷ.
قدن κητσίν, ἐπ. τ. ὀπίσω· — كيرو — κητσίν κητσίν γιουρμέκς, ὀπισθοβατεῖν.
قدنه καχπέ καὶ
قدنه καχπέ, οὐ. ἀ. πόρνη.
قدنه كاپه καχπελήκ, οὐ. τ. πορνεία· δολιότης.
قدو κάχτ, οὐ. ἀ. λιμός, πεῖνα.
قدولق καχτλήκ. οὐ. τ. ὡς τὸ προηγ. [σμός.
قدقد καχκαχά, οὐ. ἀ. καγχα-
قدد κάδδ, οὐ. ἀ. ἀνάστημα.
قدام κουδάμ, ἐπ. τ. ἐνώπιον, ἐμπρός.
قدام كوندام, πλ. τοῦ قدام καδήμ.
قدامت κηδήμέτ, οὐ.ἀ.ἀρχαιότης.
قدد καδέχ, οὐ. ἀ. ποτήριον, κύλιξ.
قدر κάδρ, οὐ. ἀ. ἀξία, τιμή· ἰσχύς, ἱκανότης· — على ἀλλ' κάδρ. μεγαστιν.
قدر كادير, οὐ. ἀ. ἡ μοῖρα, τὸ πεπρωμένον.
قدر كادر, οὐ. καὶ πρόλ. ἀ. πσόν, ἀριθμός· κατα· — ي πού καδάρ, τόσον, πρόθ. τ. μέχρι.
قدرت كودرέτ, οὐ. ἀ. δύναμις· ἱκανότης· εὐπορία.
قدرتسز كودρετσήζ, ἐ. ἀ. ἀδύνατος. [ἀδυναμία.
قدرتسزلك كουδρετσιζλίκ, οὐ. τ.
قدرتلو كουδρετλού, ἐ. τ. κρατιός (Σουλτάνος).
قدرلمك καδηρδάν, ἐ. π. ὁ ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν. [προηγ.
قدرناس καδρεινάς, ἐ. π. ὡς τὸ ἐκτιμᾶν τὴν ἀξίαν.
قدرغه καδηργά, τὸ. κέρμα.
قدس κούς, οὐ. ἀ. ἀγνότης, ἁγιότης· شريف — κούς σερίφ, ἡ Ἱερουσαλήμ.
قدسى κουδσί, ἐ. ἀ. ἅγιος, Θεῖος.
قدسيان κουσιγιάν, οὐ. π. πλ. ἄγγελοι.
قدسية κουδσιγέτ, οὐ. ἀ. ἁγιότης.
قدقاق κηδηκλαμάκ, ρ. τ. γαργαλίζειν. [γαλίζεσθαι.

قدمق κηδηκλαγμάκ, ρ. τ. γαργαλίζειν. [γαλίζεσθαι.
قدم κηδέμ, οὐ.ἀ. πρωτοκαθεδρία· ἀρχαιότης.
قدم كادέμ, οὐ. ἀ. ποῦς, βῆμα· μέτρον. καλὸς οἰωνός.
قدماد κήδεμεν, ἐπ. ἀ. ἱεραρχικῶς.
قدماد كودεμάδ, πλ. τοῦ قدم.
قدمان κηδμάν, οὐ. ἀ. ἀρτίως· ἔλευσις. [ποδοψήλημα.
قدموسى καδεμπουσί, οὐ. π. τὸ
قدمسز καδεμσήζ, ἐ. τ. ἀπαίσιος.
قدملى καδεμλή, ἐ. τ. αἴσιος.
قدمه كادεμέ, οὐ. ἀ. βαθμίς.
قدميت καδεμιγέτ, τὸ. κέρμα κηδέμ.
قدرمش كودουρμούζ, μετ. (ἀντὶ ἐ.) λυσσῶν· λυσσώδης.
قدرمق كουδουρμάκ, ρ.τ. λυσσᾶν.
قدوز كουδούζ, οὐ. τ. λύσσα.
قدوس كουδούς, ἐ. ἀ. πανάγιος (Θεός). [ψιξις.
قدوم كουδούμ, οὐ. ἀ. ἔλευσις, ἄφιξις.
قدد كαδήδ, οὐ. ἀ. ξηρός, λίαν ἰσχνός. [γευτόν.
قدد كαδήδ, οὐ. ἀ. κρέας ταριχευτόν.
قدير كαδίρ, ἐ. ἀ. παντοδύναμος.
قديم كαδίμ (قدم κηδέμ), ἐ. ἀ. προαιώνιος (Θεός)· ἀρχαῖος· παλαιός.
قدمش καδίμεν, ἐπ. ἀ. τὸ πάλαι.
قديمى καδιμί, ἐ. ἀ. ἀρχαῖος, ἀρχικός.
قر κήρ, οὐ. τ. πεδιάς, ἀγρός.
قرا κουρά, πλ. τοῦ قره.
قرا كورά, πλ. τοῦ قره.
قرابت καραμέτ, οὐ ἀ. συγγένεια· ἐγγύτης.
قرابينه καραπίνα, οὐ.τ.καραβίνα.
قراجه καραζά, οὐ.τ.δορκάς (ζ.).
قرار κарάр, οὐ. ἀ. μονιμότης, εὐστάθεια·ἀπόφασις·κατοικία· ومق — καρὰρ βερμέκ, ἀποφαίζειν· βλῦ — καρὰρ πουλμάκ, κατοικεῖν, ἀναπαύεσθαι· ماق — καρὰρ δαδέ, ἀποφασισθείς· مامق — καραλεινδέ, περὶ· — ي πέρ καράр, μόνιμος· ἀναλλοίωτος· — كاه καράр, ἀσταθής· — ملمز καδελέτ καράр, δίκαιος· ورمه — καραρ·· αρινέ, προϊκαστικὴ ἀπόφασις· قطعى — καρὰρ κατ'ή, τελεσίδικος ἀπόφασις· — ياريلمز δκρ·συλ·καρὰρ, ἡ μελλουσα ζωή.
قرارمق καραρτμάκ, ρ. τ. καυρίζειν· (μετ.) κατασιγύνειν.
قرارتى καραρτή, οὐ.τ.μελανότης.
قرارلى καραρδά, ἐ. π. ἀποφασισμένος. [προηγ.
قراردمه καραρδαδέ, ἐ. π. ὡς τὸ
قرارسز καραρσήζ, ἐ. τ. ἀσταθής.
قرارسزلق καραρσηζλήκ, οὐ. τ. ἀστάθεια.
قراقچاق καρακτσάκ, οὐ.π. ἡσυχαστήριον.

قرارسمش قراقاش καραρκίρ, ὲ. π. ἀποφασισμένος.
قرارلاشدرمق قراقلاڤدرمάκ, ρ. τ. συμφωνεῖν· ἀποφασίζειν.
قرارلاشمق قراقلاڤμάκ, ρ. τ. συμφωνεῖν (ἀμοιβαίως).
قرارلامق قراقلαμάκ, ρ. τ. ἀποφασίζειν.
قرارمق قراقμάκ, ρ. τ. μαυτίζειν.
قراط κηράτ, οὐ. ἀ. κεράτιον.
قراغول καραγόλ, οὐ. τ. φρουρά· φρουρός.
قراقولغى قراقολγανέ, οὐ. τ. σταθμός (φρουρᾶς).
قراڭى κηραγή, οὐ. τ. πάχνη, στίβη.
قركه καρακάς, οὐ. τ. σκότος.
قرال κράλ, ξ. βασιλεύς.
قرالچى καραλτί, οὐ. τ. μαυρίλα.
قرالیت καραλιγέτ, οὐ. τ. βασιλεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βασιλέως. [σα.
قرالیتسه κραλίτσα, οὐ. τ. βασίλισ
قران κηράν, οὐ. τ. ἐπιδημία· ἐλε — σάτς κηράν, τριχίασις (παθολ.).
قران κηράν, οὐ. ἀ. προσέγγισις· συνάφεια· βασιλεία· σύνοδος τῶν δύο πλανητῶν Διὸς καὶ Ἀφροδίτης (ἀστρ.)· — صاحب قرانلى-كيران, μονάρχης.
قرآن κορᾶν, οὐ. ἀ. Κοράνιον.
قرانتينه καραντίνα, οὐ. τ. λοιμοκαθαρτήριον.

قرانطه κηράντα, ὲ. τ. μεσζλιξ.
قرباغه καραβάνα, οὐ. τ. λοπάς.
قرائت κηρα'έτ, οὐ. ἀ. ἀνάγνωσις.
قرپ κορπ, οὐ. ἀ. ἐγγύτης, συγγένεια. [σίον.
قرپمك κορπέν, ἐπ. ἀ. ἐκ τοῦ πληξ
قرپق κηρπάτς, οὐ. τ. μάστιξ, βούνευρον. [μαστιγοῦν.
قرپلامق κηρπατσλαμάκ, ρ. τ.
قرپو κορπάν, οὐ. ἀ. προσέγγισις· σαρκικὴ μίξις· θυσία.
قرپه κορπέτ, οὐ. ἀ. ἐγγύτης· συγγένεια.
قره κηρπά, οὐ. ἀ. ἀσκὸς πρὸς μεταφορὰν ὕδατος.
قرپه كورپه‌جى κορπετζή, οὐ. ἀ. ἐγγύτης.
قرپمق κηρπμάκ, ρ. τ. κείρειν· κουρεύειν.
قرپنتى κηρπεντί, οὐ. τ. ἀποψαλίδιον, περίκομμα.
قرپو καρπού, οὐ. τ. ὑδροπέπων.
قرتال καρτάλ, οὐ. ἀ. ἀετός.
قرة κάρ, οὐ. ἀ. τραῦμα.
قرة كورمق κούρ, οὐ. ἀ. τὸ πληγόνειν· πληγή.
قرداش καρδάς, τὸ. قرداش قارنداش, ὁμογ. κορδόν, ξ. τα νία· περιτέρεια.
قرض κάρζ, οὐ. ἀ. ἀπώλεια· θάνατος· δάνειον.
قرضلامق κάρζαν, οὐ. ἀ. δανειακῶς.
قرطاس κηρτάς, οὐ. ἀ. γραφικὸς χάρτης. [χαρτοπώλης.
قرطاسى κηρτασί, ὲ. ἀ. χάρτινος·

قرعه كورعά, οὐ. ἀ. κλῆρος· λαχεῖον· ελκε — κουρὰ τσεκμέκς, κληροῦν.
قرفه كارفίτσα, ξ. καρφίς.
قرق κήρκ, ὀν. ἀριθμ. τεσσαράκοντα· ιλ — κήρκ πάηρ, πιτύα.
قرق كىرك κήρκ, οὐ. ἀ. ἀρχή· καταγωγή· ἔθος· σικογένεια.
قرقق κηρκάκ, ὲ. τ. τεθρυμμένος.
قرقلق κηρκηλήκ, οὐ. τ. ῥῆγμα· κάταγμα· κόπωσις. [κόπτειν.
قرقمق κηρκμάκ, ρ. τ. κουρεύειν·
قركيه كىرك κηρκηνδζί, οὐ. τ. τεσσαρακοστός.
قرمچلاغانجى قرمچلاغανγής, οὐ. τ. χελιδών.
قرمزى κηρμήζ, οὐ. ἀ. πρινοκόκκιον.
قرمزى κηρμηζί, ὲ. τ. ἐρυθρός.
قرمزيلق κηρμηζηλήκ, οὐ. τ. ἐρυθρότης. [θρωπός.
قرمزيلى κηρμηζήδζα, οὐ. τ. ἐρυθρόμορφ κηρμηζηλαμάκ, ρ. τ. ἐρυθριᾶν. [ρυθρος.
قرمزيمسى κηρμηζησί, ὲ. τ. ὑπέρ
قرمق κηρμάκ, ρ. τ. συντρίβειν· προεξορλεῖν.
قرن κάρν, οὐ. ἀ. κέρατον· αἰών· ἀρχηγὸς φυλῆς· ὁμῆλιξ.
قرن ساعتى κάρνη, οὐ. τ. κοιλία. — آچمق كارنى آدىقماق, πεινᾶν.
قرنابيت قارناπίτ, οὐ. τ. ἀνθρακάμβη.
قرنوال καρναβάλ, ξ. ἀπόκρεως.

قره كارنڈزا, οὐ. τ. μύρμηξ.
قرنداش καρινδάς, οὐ. τ. ἀδελφός· — اوز ڭز كارنداش, ἀμφιθαλὴς ἀδελφός· — اوكى ڭوزلى كارنداش, ἑτερόθαλὴς ἀδελφός.
قرنداشلق καρινδάσζα, ἐπ. τ. ἀδελφικῶς. [εἶναι ἀδελφόν.
قرنداشلمق καρηνδαλήκ, οὐ. τ. τὸ
قرنفل καρενφίλ, οὐ. ἀ. μοσχοκάρφι.
قرنوال καρναβάλ, τὸ. قرنوال.
قرنى كارνέν, δύτ. τοῦ ὀρ κάρν.
قرنى كورنى κουρούν, πλ. τοῦ ὀρ κάρν.
قرنى كوربى κουρβί, ὲ. ἀ. ἀγροτικὸς χωρικός.
قره كارا, οὐ. τ. γῆ, ξηρά· ي — كچك كارايه ἐμβὰς καὶ ي — چقمق كارايه τσακμάκι, ἀποβιβάζεσθαι· اورمق ي — كارايه ουρμάκ καὶ ڭوندرمك ي — كارايه ὁτουρμακ, ἐξοκέλλειν· يانمق ي — كارايه γιανμάκ, προσεγγίζειν τῇ ξηρᾷ.
قره كارا, ὲ. τ. μέλας, μαῦρος· طع — كارا طاغ, Μαυροβούνιον· اكل — كارا اغاج, πτελέα (φυτ.)· — قاپ كاپه كارا, καταμαυρος· ىه — كارا چوبوق, τύφος (παθ.)· — كچ كارا دڭيڑ, ὑπαρ (ἀντ.)· قوش — كارا كوش, ἀετός· — يل كارا ڤاپ, χριστιανὸς κληρικός· خبر — كارا ڤاپه, κακὴ εἴδησις· سوء — كارا

قصد كاسيڭ، ﺇ. ا. تراڤس، كبر. (ڤريست.)
قصيس كيسيس، ق. ا. ارخيريوس
قصلطه كاسكاڤي، ق. ت. زوستر.
قصلطه‌لمق كاسكاڤلاماق، ر. ت. زوستريزين (ﺇتمك).
قصر كاصر، ق. ا. ت. اكسيرين.
قصر كاصير، ق. ا. ڤلويوس: دارما.
قصله كيصلا، ق. ت. پاراڤيماديون ستراتيو. (ماڤزين.)
قصلامق كيصلاماق، ر. ت. دياڤيزلطمق كيصلاق، ﺇ. ت. ڤيمسيرينوس.
قصاب كاسساپ، ﺇ. ا. (انتي ق.) كريوكاپوس، كريوپوليس.
قصابخانه كاسابخانه، ق. ا. م. كريوپوليون.
قصاچ كيساڤز، ق. ت. لاڤيس.
قصاص كيساص، ق. ا. ﻫ ديا ڤونو انتيكاثيسيس: انتيپينوس.
قصلامق كيسالماق، ر. ت. ڤراخيونين. (سڤيز.)
قصلمق كيسالماق، ر. ت. ڤراخيونين.
قصب كاصپ، ق. ا. ت. كوپتين.
قصب كاصپ، ق. ا. كاولوس (سيتيرون).
قصبه كاسابا، ق. ا. ﻫ. كومپوليس: كالاموس: ڤراخيولوس.
قصبه كاسابه، ق. ا. تراخيا. (انات.). (انات.).
قصبه كاسابي، ق. ا. ڤريگيوس
قصبه كاصه، ق. ا. پروديسيس، سكوپوس: سينوميسيا: — ﺳﻮ سو-

قرغه — 274 — قريه

سيدا، ميلانخوليا (پاث.). قرغه — كارا كيز، ڤاريوس ڤيميو. — ﺳﻮ ڤيوزي كارا، ماوروپروسوپوس، كاتاسخيميمينوس. ﻟﻖ — كارا ڤيل، انيموس ڤاروسوديتيكوس: سي — ﺳﻮ ڤيوزي كاراسي، ايسخيني.

قيرپه كاراپينا، ت. قيرپه.

قره‌قره كاراڤزا، ﺇ.ت.ميلانخوليوس.

قره‌قره كاراڤزا، ق. ت. ڤركاس.

قرلمق كاراليق، ق.ت. ميلانوتيس.

قرلمق كاراليماق، ر. ت. ميلانولنين. (ريزين.

قره‌لمق كاراليماق، ر. ت. ماوريزين (پاث.). (ڤنيز.

قيرمه كاريني، ﺇ.ا. پروسيخيس: سونڤيرماسموس.

قيرمه كاريني، ﺇ. ا. سونميلوس: سونديازموس: سومپيراسموس.

قيرمه كاريسي، ق. ا. خوريون.

قير كيز، ق. ت. ثوگاتير، كوريني — ڤيل يانيم كيز، ديسپوسونيني — ﺃولمق — كيز اولان كيز، پارثينوس: ﺷﻮﻫﺮ — كيز كاريندايز، اديلفي: ﻟﻖ — كيزلار اڤاسي، اركيسونوخوس تون انواكتورون: ﺟﻨﺲ — كيز پوزماك، ديواكوريوسيس.

قيز كيز، ق. ا. ميتاكسو اڤراكوس، ميتاكسوركوس: ﺟﻨﺲ — كيز پوزماك، ديواكوريوسيس.

قيزار كيزار، ق. ا. ميتاكسو اڤراكوس، ميتاكسوركوس: ﺟﻨﺲ — كيز پوزماك، ديواكوريوسيس.

قيزارمق كيزارماق، ر. ت. ميتاكسوركيزين: ڤرثيزين.

قيزاق كيزاق، ق. ا. ميتاكسوركيزين: ڤرثيزين.

قيزاق كيزاق، ق. ت. ميتاكسوركيزين: ڤرثيزين.

قيزاقچه كيزاقجا، ق. ا

χάδ, ἐπιβουλή· — σε ἂν χάσδιν καὶ —, πικάσδιν καὶ
قصدا χάσδεν, ἐπ.ἀ.ἐκ προθέσεως, ἐπίτηδες.
قصر χάσρ, οὐ. ἀ. τὸ συντέμνειν· τὸ ἀποσύρειν· τὸ λευκαίνειν· τὸ καθείργειν· τὸ ἀμελεῖν· περίπτερον.
قصر κ\ερ καὶ κησήρ, ἐ. ἀ. ἄγονος, στεῖρος.
قصراق κησράκ, ἐθ. قصراق.
قصرنه κασηργά, οὐ.τ. καταιγίς, ἀνεμοζάλη.
قصرلق κησηρλίχ, οὐ. τ. στείρωσις· τὸ ἄγονον.
قصق κησίχ, ἐ. τ. συντεθλιμμένος· βραγχνός. [βραγχιάζειν.
قصلق κσηλμάκ, ρ τ. πεζεσθαι·
قصم χάσμ, οὐ. ἀ. σύντριψις, διαχώνισις· ἀπώλεια. [τέρμα.
قصه κουσδά, οὐ.ἀ. ἄκρα, τέλος·
قصور κουσούρ, πλ. τοῦ قصر.
قصور κουσούρ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, ἀτέλεια· σφάλμα· τὸ ὑπόλοιπον.
قصورات κουσουράτ, πλ. τοῦ πργ.
قصورسز κουσουρσίζ, ἐ. τ. ἀνελλιπής· ἀναμαρτητος.
قصورلو κουσουρλοῦ, ἐ. τ. πλημελής· ἐλαττωματικός.
قصه κησά, ἐ. τ. ἐπίτομος, σύντομος· βραχύς. [γμα.
قصه κησσά, οὐ. ἀ. ἱστορία· διήγ-

قصه κησαλατμάκ, ρ. τ. συντέμνειν· βραχύνειν.
قصه κασηδέ, οὐ. ἀ. ἐλεγεῖον.
قصير κασήρ, ἐ.ἀ. βραχύς, κοντός.
قضا καζά, οὐ. ἀ. ἀπόφασις [ικαστική· τὸ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐνὸς ἱεροδικαστοῦ μέρος· ὑποδιοίκησις· θεία βουλή· δυστύχημα· ἐξόρλησις χρέους· εοτε — καζά-ι-χαδζέτ, ἐκπλήρωσις ἀναγ->ης (φυσικῆς)· — واجب ال βαδζίπ-συλ-καζά, πληρωτέος· — كازغلمق ايچون καζαγλ< ὀγραμμάκ, ἐμπίπτειν εἰς δυστύχημα· الله — καζα ιλέ καὶ
قضا καζάεν, ἐπ. ἀ. κατὰ συνέπειαν δυστυχήματος.
قضات κουζάτ, πλ. τοῦ قاضى.
قضارا καζάρα, ἐπ.π. κατὰ τύχην.
قضاسز καζαγιάδ, πλ. τοῦ ἐπ.
قضيه καζηγέ, οὐ. ἀ. ὑπόθεσις· συμβεβηκός· ζήτημα, πράτασις (λογικῆς).
قطار κατάρ, οὐ. ἀ. σειρὰ (καμήλων ἢ ππων).
قطع κητά', οὐ. ἀ. τομή.
قطع κουττά, πλ. τοῦ قطع.
قطه κούττ, οὐ. ἀ. πόλος· ἀρχηγὸς φυλῆς.
قطه κουττί, ἐ. ἀ. πολικός.
قطر κάτρ, οὐ. ἀ. τὸ στάζειν, σταγών.
قطر κούτρ, οὐ. ἀ. μέρος, ἐπαρ-

χία· διάμετρος (γεωμ.). [τος.
قطران κατράν, οὐ. ἀ. πισσάσφαλ-
قطران κατρέν, οὐ. ἀ. τὸ στάζειν.
قطرة κατρέ, οὐ. ἀ. σταγών.
قطع κάτ', οὐ.ἀ. τὸ κόπτειν· διάβασις· ἀπόφασις· قاطع — κατ'-η-νακίς, ἔλλειψις (γεωμ.)· — كاغد κατ'-η-μουκαφί, παραβολή (γεωμετ.).
قطعا κατ'ὰ καὶ قطعا κατ'άν, ἐπ.ἀ. παντελῶς· οὐδόλως.
قطعه κητά', οὐ. ἀ. τμῆμα· σχῆμα· τμῆμα κύκλου· στροφὴ ποιητική. [ὁριστικός.
قطعى κατή (قطع), ἐ. ἀ. θετικός,
قطعا κατ'ίεν, ἐπ. ἀ. θετικῶς, ὁριστικῶς. [σπάνις.
قطلق κητλήχ, οὐ. τ. ἔλλειψις·
قطن κούτν, οὐ. ἀ. βάμβαξ.
قطنى κουτνί, οὐ. ἀ. βαμβακερός.
قطيفه κατηφέ, οὐ.ἀ. ὁλοσηρικόν, κ. κατιφές. [θύτης.
قعارت κα'αρίτ, οὐ. ἀ. βάθος, βα-
قعب κά'π, οὐ. ἀ. κνάθος, ξύλινον πινάκιον.
قعر κά'ρ, οὐ. καὶ ἐ.ἀ. βάθος· πάτος· — ا ν κα'ρ, λίαν βαθύς.
قعود κου'ούδ, οὐ.ἀ. τὸ κάθησθαι· κάθισμα.
قعيم κηγηλδζίμ, οὐ.τ. σπιθυρ.
قغوق κογουδζού, ἐ.τ. κατήγορος.
قفا καφά, οὐ. ἀ. κρανίον, κεφαλή· χονδρὰ κεφαλή.

قفاداد καφαδάρ, ἐ.π. φίλος· συνάδελφος. [κάνδυς.
قفتان καφτάν, οὐ. τ. ἐρεστρίς,
قفس καφές, οὐ. π. τ. κλωβίον, δικτυωτὸν παραθύρου.
قفسلى καφεσλή, ἐ.τ. δικτυοειδής.
قفلق κηκηβάκ, οὐ. τ. γάνδρας.
قلاو καλλάπ (قلو κάλπ), ἐ. ἀ. κιβδηλοποιός.
قلايان καλλαπδάν, οὐ. τ. σύρμα χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.
قلاوز κουλαούζ, οὐ. τ. ὁδηγός· πρωρεύς.
قلاى καλάΐ, οὐ. τ. κασσίτερος.
قلب κάλπ, οὐ.ἀ. καρδία· κέντρον· — دقيق ال ρεκήκ-συλ-κάλπ, εὐαίσθητος· — جيد ριτκάτ-συ-κάλπ, εὐαισθησία· اضطراب — ἰζτιράπ-ι-κάλπ, στενοχωρία· ἔλεγχος συνειδήσεως.
قلو κάλπ καὶ قلو κάλπ, ἐ. τ. κίβδηλος.
قلبا κάλπεν, ἐπ. ἀ. ἐκ καρδίας.
قلبلق καλπζέν, κ. καλπουζάν, οὐ. π. κιβδηλοποιός.
قلبلق καλπζανλήχ, οὐ. τ. κιβδηλεία· δολιότης.
قلبلو καλπκιάχ, οὐ. π. κέντρον.
قلبلى καλπλήκ, οὐ.τ. κιβδηλεία· δολιότης (μετρρ.).
قلبور καλπούρ, οὐ.τ. κόκκινον.
قلبه κούλπε, οὐ. τ. καλύβη.
قلبى καλπί, ἐ. ἀ. καρδιακός.

قلق καλπάκι, οὐ. τ. κάλυμμα κεφαλῆς· σκοῦφος μοναχικός.
قلة κηλλέτ, οὐ. ἀ. σμικρότης· ἔλλειψις· σπάνις.
قله κουλλέ, οὐ. ἀ. κορυφή· πύργος· ὅμιλος ἀνθρώπων.
قلى καλτάκι, τὸ. ζωμίδιον.
قلح κηλήζ, οὐ. τ. ξίφος· μέλι — κηλήζ παληγή, ξιφίας (ἰχθ.).
قلعلمق κηληζλαμάκ, ρ. τ. κτυπᾶν διὰ τῆς σπάθης. [καλον.
قليق κηλήζήκ, οὐ. τ. ψαροκάκαλον.
قلم καλάμ, οὐ. ἀ. ἐκρίζωσις.
قلمه καλάμ, οὐ. ἀ. φρούριον, ὀχύρωμα· — سلطانی — καλά-ϊ-σουλτανιγέ. Ἑλλήσποντος, κ. Δαρδανέλλια· — جديد — καλὰ πένδ, καθειργμένος· δέσμιος· — ﷺ ἔτς καλάμ, ἀκρόπολις. [θήκη.
قلف κηλήφ, οὐ. τ. περικάλυμμα·
قلاف καλαφάτ, οὐ. τ. ἦ
قلفة καλαφάτ, οὐ. τ. πάκτωμα, καταφάτισμα.
قلفه κολφαρ, οὐ. τ. ὑπάλληλος προγυμνασιάρχου· ἀρχιτέκτων.
قلق κηλήκ, οὐ. τ. μορφή.
قلقان καλκάν, οὐ. τ. ἀσπίς· — يلى καλκὰν παληγή, σύαξ.
قلل κουλέλ, πληθ. τοῦ قله κουλλέ.
قلم καλέμ, οὐ. ἀ. κάλαμος· γραφεῖον· —ريا ἐρπάπ-τ-καλέμ, συγγραφεῖς· قلمی — καλεμὲ ἁλμάκ, συντάττειν· قلم — καλεμὲ γκελμές, ἀπερίγραπτος· قلم — τερζουμὲ καλεμί, τὸ μεταχαραστικὸν γραφεῖον. [λομάχαιρον.
قلمتراش καλεμτράς, οὐ. ἀ. κονδυ
قلب κλούπ, ξ. λέσχη.
قلمق κηλμάκ, ρ. τ. κάμνειν.
قلمه καλεμιγέ, οὐ. ἀ. δικαίωμα γραφείου.
قولب κουλούπ, πλ. τοῦ قلب.
قولر κλόρ, ξ. χλώριον (χημ.).
قولوى καλεβί, οὐ. ἀ. ἀλκάλιον (χημ.)
قله κουλλέ, οὐ. ἀ. τ. κορυφὴ ὄρους· πύργος· — ساى τσὰγ κουλεσί, κωδωνοστάσιον· — پكجى — πεκτζὶ κουλεσί, ἀποσκοπεῖον.
قلچ κηλήζ, οὐ. τ. ξίφος.
قليل καλίλ, ἐ.ἀ. ὀλίγος, σπάνιος.
قليلا καλίλεν, ἐπ. ἀ. σπανίως.
قم κάμ, οὐ. τ. ἀκινάκης.
قمار κουμάρ, οὐ. ἀ. τυχηρὸν παίγνιον· κῦβος.
قمارجى κουμαρβζί, ἐ. τ. ὁ παίζων τυχηρὰ παιγνίδια. [παίκτης.
قمارباز κουμαρπάζ, οὐ. τ. χαρτοπαίκτης.
قمارخانه κουμαρχανέ, οὐ. ἀ. π. κατάστημα τυχηρῶν παιγνιδίων. [πλοίου.
قمارة κάμαρα, οὐ. τ. δωμάτιον
قماش κουμάς, οὐ. ἀ. ὕφασμα.
قماشدرمق καμασδηρμάκ, ρ. τ. ἐνεργ. τοῦ ἐπ.

قماشلق καμασλήκ, ρ. τ. μουδιάζειν (ἐπὶ ὀδόντων)· ὀκνοῦσθαι (ἐπὶ ὀφθαλμῶν).
قمر καμέρ, οὐ. ἀ. σελήνη.
قمرى κουμρού, οὐ. ἀ. τρυγών.
قمرى كمرى, ἐ. ἀ. σεληνιακός.
قمرى كمريگ, θ. τοῦ προηγ.
قمارلامق καμηλάτμάκ, ρ. τ. κινεῖν· μετακινεῖν. [νεῖσθαι.
قمنلامق κημηλάνμάκ, ρ. τ. κίνησις.
قمنلى κημηλού, οὐ. τ. κίνησις.
قميص καμίς, οὐ. ἀ. χιτών.
قن κήν, οὐ. ἀ. δοῦλος.
قن κήν, οὐ. τ. κολεός· θήκη.
قنا κηνά, οὐ. τ. κύπρος, κ. κνᾶς.
قناپه κανάπέ, οὐ. τ. ἀνάκλιντρον.
قناد κανάδ, οὐ. τ. πτέρυξ.
قنادیل κανάδίλ, πλ. τοῦ قنادل.
قنار κανάρ, οὐ. τ. σραγεῖον.
قناری κανάρια, οὐ. τ. κανάρι (πτν.).
قناعت κανάάτ, οὐ. ἀ. αὐτάρκεια, ὀλιγάρκεια. [γαρκής.
قناعتكار κανάατκιάρ, ἐ. π. ὀλιγ
قناعتكارلق κανάατκιαρλήκ, οὐ. τ. ὀλιγάρκεια.
قناعتكش κανάατκές, ἐ. π. καὶ قناعتلى κανάατλή, ἐ. τ. ὀλιγαρκής.
قنا قنا κηνὰ κηνά, οὐ. τ. ῥοιὸς ἀντιπυρετικὸς δένδρου τινὸς τῆς Περουβίας, κίνα.
قنال κανάλ, ξ. διώρυξ.
قنالق κιναλατμάκ, ρ. τ. καὶ قنالمق κηναλαμάκ, ρ. τ. βάφειν μὲ κνᾶν.
قنامق κιναμάκ, ρ. τ. ἐλέγχειν.
قنبره κουμπαρά, τὸ. ἐκ τοῦ κουμπαρά.
قنبوز κανπούρ, ἐ. τ. ὑβός· — οὐ. τ. κυρύττης. [ξενεῖον.
قنطرلق καντσαλάρια, οὐ. τ. προ
قندق κονδάκ, οὐ. τ. σπάργανον· ἔμπρησμα· [στής.
قندقجى κονδακζί, οὐ. τ. ἐμπρη
قندرمق κανδηρμάκ, ρ. τ. πείθειν· παρακινεῖν.
قندز κουνδούζ, οὐ. τ. κάστωρ.
قنديل κανδίλ, οὐ. ἀ. λύχνος· ναός — κὲρ κανδήλ, οἰνοβαρής· — كيجه — κανδὴλ κιδζεσί, νὺξ φωτοχυσίας.
قنطار κανταρ, οὐ. ἀ. στατήρ (βάρος 44 ὀκάδων).
قنطارجى κανταρζί, οὐ. τ. δημόσιος ζυγιστής.
قنى κάνκη, ἀντ. τ. ποῖος; ποία; قنه κὰ κηνά-κηνά, οὐ. τ. κίνα.
قنى كانί, ἐπ. τ. ποῦ; ποῦ εἶναι;
قنيه كανί (قناعت), ἐ. ἀ. αὐτάρκης.
قو κό, προστακτικὴ τοῦ τ.ρ. قومق κομάκ, βάλλε, ἄφες· ὑπόθες· — طورسون — κὸ τουρσούν, ἄφες ἡσυχον· — كلام — κὸ κι ἀλδήμ, ὑπόθες ὅτι ἔλαβον.
قوا κουβά, πλ. τοῦ قوه.
قوار καβάζα, οὐ. τ. πορδή.

سُزُوغوس· ٱپیرمیگه‌ثیس· گه‌رۏن وارمق ٮ — ـُدزاگیا بارماق، ٱپانوبرُوه‌سثاى· گارى — ـُدزا خارى، گراتا· — گارى خارى ـُدزا، ٱى سُزُوغوس (ٱنثر ٱاد گونى).

قورتولو ـُدزالى، ٱى. ت. گُرَس. قورتولو ـُدزا، ٱى. ت. ـُدرِيوس. قورتولوچاق ـُدزالى، ٱى. ت. گُرَس. قورتولوچاق ـُدزا، ٱى. ت. ـُدرِيوس. قورتولوچاق ـُدزالىق، ٱى. ت. گُرَس. قورتولوچاق ـُدزاليق

قورغو قورغو kor-gulol, ἐ.τ. τρομερός· ἐπικίνδυνος.
قورغو قورغو korkoúnd͡z, ἐ.τ. φρικώδης· ἐπίφοβος.
قورغو قورغو korkadzák, ἐ. τ. ἐπικίνδυνος.
قورلامق قورلامق kourloudamák, ρ.τ. γουργουρίζειν.
قورلامق قورلامق kourloumák, ρ. τ. ἀλαζονεύεσθαι.
قورمق قورمق kourmák, ρ. τ. ἀνεγείρειν· στήνειν· σχεδιάζειν· — γαγλ ὀρθὸ κουρμάκι, στρατοπεδεύειν· — یاپ ὄζαδὴρ κουρμάκ, στήνειν σκηνήν· — چادر یاپمق κουρμάκ, συγκαλεῖν συμβούλιον· — بنا قورمق, ἐγείρειν οἰκοδομήν· — ساعت قورمق, χορδίζειν ὡρολόγιον. [ναῦαρχος.
قورناز قورناز, ἐ.τ. ἐξυπνος· παν قورناز κουρναζλήκ, οὐ. τ. παννουργία· εὐφυία.
قورتو قورتو kourtoú καὶ قورو قورو kourouvú, οὐ. τ. ὑποψία· φαντασιοπληξία. [πτος.
قورنیلی قورنیلی kourounvlí, ἐ. τ. ὕποقورنا قورنا kourná, ξ. δεξαμενή, λουτήρ.
قورو قورو kourí, ἐ. τ. ξηρός.
قورو قورو kourí, ξ. φθεῖρ, σκω— تاخته قورو taxtà kourousí, κόριζα.
قورو قورو kourí, οὐ. τ. δάσος.
قورچی قورچی korid͡zí, οὐ.τ. δασοφύλαξ.

قورشی قورشی gad͡zá kouroumák καὶ قورومق قورومق kouroumák, ρ. τ. ξηραίνεσθαι.
قورو قورو korbét, οὐ. τ. δρόμων, πλοῖον πολεμικὸν μονόκροτον.
قورو قورو kourúx, οὐ. τ. ὁμαζ.
قوروم قوروم kourúm, οὐ.τ. θεμελίωσις.
قورومق قورومق kourumák, τὸ. قدرق قدرق .
قورولش قورولش kourloús, οὐ. τ. κομπασμός. [τεύειν.
قدرمق قدرمق koroumák, ρ. τ. προστάγμα κόζ, οὐ. τ. κάρυον.
قوزه قوزه kozá, οὐ.τ. βαμβάκιον, κοκκοῦλι (μεταξοσκώληκος ἢ ἄλλων ἐντόμων), βομβύκιον βάμβαχος.
قوزو قوزو kouzú, οὐ. τ. ἀρνίον· — قولاق قولاق kouzú koulagí, οἰξαλίς (βοτ.).
قوس قوس kávs, οὐ. τ. τόξον· τοξότης· σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου.
قوسمق قوسمق kousmák, ρ. τ. ἐμεῖν.
قوش قوش koús, οὐ. τ. πτηνόν.
قوش قوش kós, οὐ. τ. ζεῦγος (ἵππων ἢ βοῶν).
قوشامق قوشامق kouámak, ρ. τ. περιζωννύειν· πολιορκεῖν.
قوشاق قوشاق kouák, οὐ. τ. ζώνη.
قوشاوه قوشاوه kouávé, οὐ. τ. ἱματισμός· στολή.
قوشامق قوشامق kouámak, ρ. τ. ζώνυσθαι. [ρας.
قوشاز قوشاز kouspáz, οὐ. τ. ὀρνιοθήقوشچی قوشچی kouád͡zí, οὐ. τ. ὀρνιθοθήρας, ὀρνιθοτρόφος. [νειν.
قوشامه قوشامه kouámé, ρ. τ. ἐλαύقوشق قوشق kóuk, οὐ. τ. τρεξίμον, δρόμος.
قوشمق قوشمق kououmák, ρ. τ. τρέχειν (πολλοὶ ὁμοῦ).
قوشو قوشو kouú, οὐ. τ. ἡ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς ἐνδεκάτης πρὸ μεσημβρίας ὥρα· ὀρνιθών.
قوشمه قوشمه. ρ. τ. τρέχειν ζευγνύειν(ἅμαξαν,ἵππον κτλ.)
قوشه قوشه καὶ قوشه قوشه قوشه قوشه καὶ
قوشق قوشق kapák, ἐπ.τ. ὁρμαίως.
قوصمق قوصمق kousoumák, ρ. τ. πρόξενεῖν ναυτίασιν.
قوسمق قوسمق kousmák, ρ. τ. ἐμεῖν.
قوطی قوطی koutí, οὐ. τ. κυτίον· θήκη.
قوغا قوغا kavá, τὸ. ἰέρε. [νηζάν.
قوغالمق قوغالمق kogalamák, ρ. τ. κυοϊέقوغان قوغان kogán, οὐ. τ. κυψέλη.
قوغان قوغان, μετ. τ. ὁ καταδιώκων. [σθαι.
قوغلق قوغلق kogoulmák, ρ. τ. διώκεقوغلامق قوغلامق kogulamák, ρ.τ. διαβάλλειν· καταμηνύειν.
قوغمق قوغمق kogimák, ρ. τ. διώκειν.
قوغو قوغو kogoú, οὐ. τ. διαβολή.
قوغوش قوغوش kogoús, οὐ. τ. αἰθουσα· σταθμὸς ἀστυνομικός.
قوغوق قوغوق kogoúk, οὐ. τ. κοιλότης.
قوغه قوغه kogá, οὐ. τ. κάδος.

قوغمچی قوغمچی kogmad͡zí, οὐ.τ. διαβολεύς· συκοφάντης.
قوه قوه kóé, ἐ. τ. κοῖλος.
قوه قوه kóx, ξ. ἀνθρακοτίτανος.
قوکلا قوکلا koúkla, ξ. πλαγγών.
قوقلامق قوقلامق kokladamák, ρ. τ. δίδειν τι εἰς ἄλλον νὰ ὁσφραν θῇ.
قوقلامق قوقلامق kokoudamák, ρ. τ. διαχέειν ὀσμήν (εὐάρεστον ἢ δυσάρεστον).
قوقلامق قوقلامق kokoulatmák, ρ. τ. ὀσφραίνειν, δίδειν εἰς ἄλλον νὰ μυρίσῃ.
قوقلق قوقلق kokalmák, ρ. τ. ὀσφραίνεσθαι· μυρίζειν. [ράσπαστον.
قوقله قوقله koúkla, οὐ. τ. ναυίον, νευقوقمق قوقمق kokmoús, μετ. τ. ἔωλος· διαφθορεύς. [ἀπόζειν.
قوقمق قوقمق kokmák, ρ. τ. μυρίζειν·
قوقه قوقه kokmá, οὐ. τ. ὀσμή.
قوقو قوقو kokoú, ὡς τὸ προηγ. سی— قوقوسق قوقوسق kokousí tsikmák, ἀνα— ἀπὸ καλύπτεσθαι. [τος.
قوقوز قوقوز kokoróz, οὐ. τ. ἀραόσιقوقوز قوقوز kokóz, ἐ. τ. ἄπορος, χρημάτων. [νεσθαι.
قوقولامق قوقولامق kokozlamák, ρ. τ. πέπεقوقوزلق قوقوزلق kokozloúk, οὐ. τ. πενία.
قوقوله قوقوله kokoúla, ξ. βομβύκιον.
قوقونا قوقونا kokóna, οὐ. τ. κυρία.
قوکشو قوکشو kogsú, οὐ. τ. γείτων.
قوکشولق قوکشولق kogsoulúk, οὐ. τ. γειτονία.
قوکشی قوکشی kogsí, τὸ. قوکشو . [τονία.

قولا كابّل، ού. ἀ. λόγος· συμφωνία· ἔρις.
قولا κάλ، ού. τ. βραχίων· πτέρυξ στρατοῦ· περιπολία· περίπολος· قولا طولا — κὰλ δολαφμάκ, περιπολεῖν· — ەڕ کارە کال، περίπολος· اىكى — κὰλ ἀγασή، ὑποταγματάρχης· ىكى — κὰλ ὀιμαρή، μοχλός· ا — κὰλ κολά، περιπλέγδην.
قولا كول، ού. τ. δεῦλος.
قولا كەبلەن، ἐπ. ἀ. προφορικῶς· κατὰ συμφωνίαν.
قولاچ كولاتس، ού. τ. ἐργυιά.
قولاچلا كولاتسكا، ού. τ. ὄρνις ἐπωάζουσα.
قولاغلا كولاغوز، ού.τ. ὁδηγός.
قولاغلاغلا كولاغوزلوك، ού. τ. τὸ ὁδηγεῖν. [ὁδηγεῖν.
قولاغلاغلا كولاغوزلاماق، ρ.τ.
قولاق كولاك، ού. τ. οὖς· اسمى — كولاك اسماك كه! ىكى، — κολλὰκ βερμέκ، τείνειν τὸ οὖς· ايشاكوتين ينوك· صافرا — كولاك مساپەر، ὠτακουστής· كولاق كوز كچ كولاك ىلماق، εἶναι λίαν πρόσεκτικόν· دەبەدە كولاق، ἀσύγκριτος· كلدى گلاق كولاغا دەلىك، ἔξυπνος.
قولامق كوبلامق، ρ. τ. καταγγέλλειν. [που).
قولان كولان، ού. τ. ὑπόζωμα (ἴπ-
قولاى كولاى، ἐ. τ. εὐχερής، εὔκολος· — ού. τ. ἄνεσις، εὐκολία· μέσον· — ἐπ. τ. εὐχερῶς.
قولايلق كولايلق، ού. τ. εὐχέρεια· ἄνεσις.
قولايلاماق كولايلامق كه قولايلاماق كولايلامق، ρ.τ. διευκολύνειν.
قولايلانماق كولايلانماق، ρ. τ. εὐκολύνεσθαι.
قولپ كولپ كه قولپ كولپ، ού. τ. λαβή، χειρὶς μίσχος.
قولپ كولوپ، ού. τ. καλύβη.
قولتوق كولتوق، ού. τ. μασχάλη· προστασία.
قولتوق كولتوق، ού.τ. ἀνοπνευματοπωλεῖον.
قولتوقلاماق كولتوكلامάκ، ρ. τ. περιπτύσσεσθαι
قولتوق كولتούκ، τὸ. قولتو .
قولجى كولδζί، ού.τ. φύλαξ، φρουρός.
قولچاق كولτσάκ، ού. τ. ψέλλιον· χειρίδιον.
قولرا كολέρα، ού. τ. χολέρα.
قولماندا كولλανδηρμάκ، ρ. τ. μεταχειρίζεσθαι· ποιεῖν τι εὔχρηστον.
قولمالاماق كولλαγμάκ، ρ. τ. μεταχειρίζεσθαι.
قولايلقلى كولايلقلى كولλαγηκλή، ἐ. τ. εὔχρηστος. [χρῆσις.
قولايلقلى كولλαγηκλή، ού. τ.

قولايلق كولλαγηλμάκ، ρ. τ. εἶναι ἐν χρήσει. [ὠνεῖν.
قولبلاشمق كαβιλλεσμέκ، ρ. τ. συμφωνεῖν· — قولق كولλούκ، ού. τ. δουλεία.
قولق كολλούκ، ού. τ. χειρίς.
قوللنلق كουλλαγηλμάκ، ρ. τ. τὸ εἶναι μεταχειρίσιμον، εὔχρηστον.
قولە كόλα، ού. τ. κόλλα. [στον.
قولەلامق كολαλαμάκ، ρ τ παιπαλᾶν. [φυλή.
قوم كάβμ، ού. ἀ. λαός· ἔθνος.
قوم كούμ، ού. τ. ἄμμος.
قومانلار كουμανδάρ، ού. τ. διοικητής، ἀρχηγός.
قومانلاق كουμανδάν، ὡς τὸ προηγ.
قومانلاق كουμάνδα، ού. τ διεύθυνσις، διοίκησις. [πλοίου.
قومانيا كουμάνια، ού. τ. σίτισις
قومپاره كουμπαρά، τὸ ـρᾶ .
قومپانيه كουμπάνια، ξ. ἑταιρεία.
قومەديه كομέδια ού. τ. κωμῳδία.
قومرال كουμράλ، ἐ. τ. καστανόχρους.
قومرو كομρού، ού. τ. τρυγών
قومسال كουμσάλ، ού. τ. παραλία، τόπος ἀμμώδης· — ἐ. τ. ἀμμώδης.
قومق كομάκ، ρ. τ. βάλλειν· θέτειν· ἐπιτρέπειν· — ال ەلە كومق، ἐπιχειρεῖν εἴς τι· امانت — ἐμανὲτ κομὰκ καὶ — رهن ρέχειν κομάκ، ἐνεχυριάζειν· اچرو — ἐτσερού κομάκ، εἰσηγεῖσθαι· — ىكى پاچ كومق καὶ — ىكى يوللانمق كومق، στοιχηματίζειν· — ايكى يوللانمق كومق، διευθετεῖν· — ايكى يولنى كومق، ἀποστέλλειν.
قومق كουμούκ، ού. τ. τόπος ἀμμώδης.
قومە كουμά، ὄνομ — كومە ἀβρέτ، ού. τ. γυνὴ πρόστυχος.
قومیسير كομισέρ، ού.τ. ἐπίτροπος· πληρεξούσιος· ς — ولس پولس كومیسرى، ὑπαστυνόμος.
قومیسيون كομισιόν، ξ. συμβούλιον، ἐπιτροπή، μεσιτεία.
قومیسيونجو كομισιονζού، ού. τ. μεσίτης.
قوناق كουνάκ، ού. τ. μέγαρον· διοικητήριον· δρόμος μιᾶς ἡμέρας· κατάλυμα πιτυρίασις.
قونتار كουντάρ، ού. τ. σπάργανον· πρηστήριον· ξυστόν، κοντάριον πυρσοῦλον. [πρηστής.
قونداقچى كουνδακζί، ού. τ. ἐμπρησμόν قوندرماق كουνδρμάκ، ρ.τ. χορηγεῖν τινι κατάλυμα· ἐπιβάλλειν.
قوندوز كουνδούζ، ού. τ. ὑπόδημα.
قوندوزجى كουνδουζαδζί، ού.τ. ὑποδηματοποιός.
قوندوقتور كουνδοκτόρ، ξ. ἀγωγεύς· ὁδηγός. [ξενεῶν.
قونسولاتو كουνσολάτο، ού. τ. προ-
قونسولوس كούνσολος، ού. τ. πρόξενος.

قوسولیدە قونسولثه، ڤ. تیتلوس دیپلوماسیون χρέους.
قوشدورمق قوندورمق، ρ. τ. φέρειν τινὰ εἰς γνωριμίαν μετά τινος. [λεῖν.
قوشمق قوندورمق، ρ. τ. συνομιλεῖν.
قوشمه قوشمه قونیشمه‌لی، ڤ. φορτωτικὴ ναῦς.
قوشو قوشو، ου. τ. γείτων.
قوشوطیق قونتوراتو، τὸ. [λιον.
قوطیق قونترا، ου. τ. συμβόλαιον.
قوغه قونغه، ڤ. συνέδριον· σύνοδος. [σκεψις.
قوفرانس قونفرانس، ڤ. συνδιάλεξις· συνουλιάζω، ρ. τ. τίθεσθαι.
قوقمق قونماق، ρ. τ. τίθεσθαι· καταλύειν· καταζεσθαι، κουρεύζειν (ἐπὶ πτηνοῦ).
قوواق قوباق، ου. τ. κυψέλη.
قوملامق قوبلاماق، ρ. τ. καταγγέλλειν.
قوملق قوبلماق، ἴδ. قوغه.
قومه قوبماق، ἴδ. قوغه.
•قوه قوبڈه، οὐ ἀ. δύναμις· αἴσθησις· «حافظه "— قوبڈه ڤاغزه، τὸ μνημονικόν· «یمه "— قوبڈه موميه‌ڤی، ἡ διάκρισις· «حدت "— قوبڈه موتریکه، ἡ διανοητικὴ δύναμις· «یلم "— قوبڈه ایلیڤ، μέσα οἰκονομικά، πόροι· «عمل چیقارمق — قوبڈه‌یی یاپیلاجق ایشلری چیقارماق، πραγματοποιεῖν.
قوی «یاپی (قوة)، ἐ. ἀ. ἰσχυρός· στερεός· παντοδύναμος (Θεός).
قویو یاپیگن، ἐπ. ἀ. ἰσχυρῶς· ἐντόνως.
قوی قوی، οὐ. τ. κολπίσκος.
قویلق یاپیلیق، οὐ. τ. στερεότης.
قویمق یاپمق قویمق قونمق، ρ. τ. οὐρά، (μεταφ.) «ایکنون ی— یاکه قونمق قونمق‌ڤی دیکه، ἀπέθανε. [φειν· διπλόνειν.
قویمق یاپمق کاغیدلامق، ρ. τ. συστρέφειν.
قویمق قونمق قیولدامق، ρ. τ. ἐμβάλλεσθαι· ἀνακινεῖσθαι.
قیمق قونماق، ρ. τ. ἐμβάλλειν.
قیون قونمق قویون، οὐ. τ. θυλάκιον· κόλπος.
قیوی قونمق قویو، οὐ. τ. ῥέαρ.
قیوی قونمق قویو، ἐ. τ. πηκτὸς βαθύς (ἐπὶ χρώματος).
قیوولمق قونمق قویولدامق، ρ. τ. πηκταίνειν· ἀμαυροῦσθαι.
قیولق قونمق قویولوق، οὐ. τ. βαθύτης (χρώματος)· πυκνότης.
قیومق قونمق قویومق، ἴδ. قیوی.
قیون قونمق قویو، οὐ. τ. πρόβατον.
کیمیوی قیمیوی قیمیوچی، ρ. τ. ἀρύνειν· ἐπιτρέπειν.
قیی قونمق قویو، ἴδ. یوی.
یوی کاڑ، οὐ. ἀ. καταδυνάστευσις· ὀργὴ· λύπη.
ایوی کاڑان، ἐπ. ἀ. βίᾳ· ἐκ βαθείας λύπης.
ایمان قهرمان کاڑرمان، οὐ. π. ἥρως.
قهرمانلق قهرمانلیق، οὐ. τ. ἡρωϊσμός.

قهرمانی قهرمانی کاڑرمانی، οὐ. καὶ ἐ. π. ἡρωϊσμός· ἡρωϊκός.
کاڑ قهرمان کاڑرمان، οὐ. π. καταδυναστευτικός· τεθλιμμένος.
قهقهه قهقهه کاڑکاڑ، οὐ. ἀ. καγχασμός، γαχλάνισμα.
هوه کاڑبه، οὐ. ἀ. κατές· ἐπὶ — کاڑبه آلتی، προάριστον — یمکاڑبه‌پاراسی، φιλοδώρημα.
کاڑبه کاڑبه‌زی، οὐ. τ. καρεῖρος.
ڤ کاڑ، οὐ. ἀ. ἐμετός. [λος.
کاڑ کاڑیا، οὐ. τ. βράχος· σκόπελος.
کاڑیاد کاڑیاده، οὐ. ἀ. γαλανός.
کاڑیادت کاڑیادەت، οὐ. ἀ. τὸ διευθύνειν.
کاڑیاس کاڑیاس، οὐ. ἀ. ἀναλογία· παραβολή· ὑποθέσεις· γνώμαη· علی ذن — کاڑیاستەن ڤیڑیادە، πλέον τοῦ πιθανοῦ — علی ال ال — کاڑیاس، δυσανάλογος· — علی خلاف ال — کاڑیاس، δυσανάλογος· یاڑ کاڑیاس، κατὰ τὴν γνώμην μου· — ی پی کاڑیاس، ἀπίθανος، ἄμετρος· ڤبل — کاڑیاس کاپوڵ، ἀσύγκριτος.
کاڑیاسلامق کاڑیاسلاماق، ἐπ. ἀ. κατὰ σύγκρισιν، ἀναλόγως πρός . . ، ὑποθετικῶς.
کاڑیاسی کاڑیاسی، ἐ. ἀ. σύμφωνος τῷ παραδείγματι· ὁμαλός (γραμ.)
کاڑیامه کاڑیامه‌نی، πλ. τοῦ ڤیمه.
کاڑیاڤت کاڑیاڤەت، οὐ. ἀ. μορφή، σχῆμα· ἐνδυμασία — مه‌ڵیات کاڑیاڤەت، ἡ φυσιογνωμική. [ρης βράχων.
کاڑیالق کاڑیالیق، οὐ. τ. τόπος πλήρης
کاڑیام کاڑیاڵم، οὐ. ἀ. τὸ ἐγείρεσθαι· ἐγκαρτέρησις· ἀνάστασις.
کاڑیامەت کاڑیامەت، οὐ. ἀ. ἡ Δευτέρα Παρουσία· σύγχυσις· πάταγος. [σπανίως.
کاڑیت کاڑیت، ἐ. καὶ ἐπ. τ. σπάνιος·
کاڑیتلامق کاڑیتلاماق، ρ. τ. ἀποκαθίστασθαι σπάνιον.
کاڑیتلی کاڑیتلیق، οὐ. τ. σπάνις· σιτοδεία.
کاڑیڤ کاڑیڤ، οὐ. τ. τὸ ὄπισθεν μέρος· πρύμνα (πλοίου).
کاڑیڤلامق کاڑیڤلاماق، οὐ. ἀ. τὸ δένειν· τὸ ἐγγράφειν· φροντὶς· πρωτόκολλον· — کاڑیڤ‌ت‌ی‌چاڑات، ἰσοβίως· — ی پی کاڑیڤلاماڑ، ἄρροντις.
کاڑیر کاڑیر، οὐ. τ. πεδίον.
کاڑیر کاڑیر، ἐ. τ. φαιός.
کاڑیراق کاڑیراق، οὐ. τ. (γῆ) ἀκαλλιέργητος.
کاڑیراط کاڑیراط، οὐ. ἀ. κεράτιον.
کاڑیغین کاڑیغین، ἐ. τ. καταβεβλημένος· τεθλιμμένος· ἀτιμημένος — οὐ. τ. ἡτταπιθανία.
کاڑیغینلق کاڑیغینلیق، οὐ. τ. κατάπτωσις· χαύνωσις· ψυχρότης (σχέσεων)· θραῦσις· ἐπιθανία.

قيصالق كهرنلماق، ر. ت. سونترىبه-
سثماق: دوسارەستەڭسثماق: سكوتو-
سثماق: ەكپيتپتەين.

قيمرق كهرمماق، ر. ت. سونترىبەين-
دوسارەستەڭين: پروەزورلەڭ-ورماق-
ين: تراپتمەك ايچ قوڭاڭ. [پلا.

قيمرق كهرمى، ئو. ت. پتوخا، ڭى-

قيمرق كهرمنتاى، ئو. ت. ڤيزيون-
سونترىمما.

قيمرق كهرمنداى، ئوس تو پروڭ.

قيمرق كهرڭ،ەە.ت.سونتەترىمممەنوس.

قيز كڭز، تو. ڭ.

قيزلرق كڭزارتماق، ر. ت. ەرتى-
ورماينەين: ڤوينەين. [(كرەڭز).

قيزلرق كڭزارتما، ئو. ت. ڤيڭتون

قيزلرق كڭزارماق، تو. قيزلرڭ.

قيزلرق كڭزاق، ئو. ت. ەلكەنورون.

قيزلرق كڭزەمماق، تو. قيزلرڭ.

قيمرق كڭزەمماق، تو. قيمرڭ.

قيمين كڭزڭين، تو. قيمين.

قيزلق كڭزلڭ، ئو. ت. پارثەنيا.

قيزلق كڭزلڭ، ئو. ت. ەرثروس.

قيزلق كڭزلڭلڭك، ئو.ت.ەرثروڭتڭس.

قيزمق كڭزماق، تو. قيزمڭ.

قيس كاتاى، ئو. ت. ڤەروكوككون.

قيش كڭش، ئو. ت. ڭەيمون.

قيشلا كڭشلا، تو. قيشلا.

قيشلاق كڭشلاق، ئو. ت. ڭەيماديون-
ستراتون.

قيشلامق كڭشلامماق، تو. قيشلامق.

قيشلق كڭشلڭك، ەە. ت. ڭەيمەرينوس.

قيصاج كيساذ، ئو. ت. لوستوس.

قيصالقكهسكلتماق،ر.ت.سونتەممەين

قيصالق كهسالماق، ر. ت. سونتە-
ممەنەسثماق.

قيشا كڭشاى، ەپ.ت. تون ڭەيمون.

قيصر كايسەر، ئو. ا. كاتسار.

قيسرا كهسرا، ئو. ت. ڤوربا.

قيصصالق كهسكاندز، ەە. ت. ڭيلوتو-
پوس: ڤوينەرو.

قيصصالق كهسكاندز، ەە.ت.ڭيلوتوپوس.
ڤوينەرو: ڤوبوس.

قيصلامق كهسكلماق، ر.ت.پتەڭەسثماق-
سڤيڭڭەسثماق.

قيصمق كهسماق، ر. ت. پتەڭەين.

قيصير كهسير، ەە.ت. ستەيروس: اگوس.

قيلرمصق كهسكرلڭك، ئو.ت. اگونيا-
ستەيروسيس.

قيصيق كهسيڭك، ەە. ت. ەسپريگمەنوس.

قيلەق كايلەق كايگانا،ئو.ت. ڤوس-
تاگانيتيس. [كارڭزەين.

قيلمق كهگگهڭماق، ر. ت. كا-
ڤيلمق كايگاو كاى قيلمق كايگاڭ، ئو.
ت. مەريمنا: كاتاڤوريا.

قيل كڭل، ئو. ا. ەلەڭثى: لوگوس.
لوگ — كڭل-ئو-كاڭ، ثروللڭ-
ماتا: سكاندالون.

قيل كڭل، ئو. ت. ثريڭ، مالليون.

قيلچق قيلتەڭك، ئو. ت. اكانثا-
ڤاروكوككالون. [سثاى.

قيلمق كللانماق، ر. ت. تريخوئو-

قيليق كڭلڭك، ئو. ت. مورڤڭ: ەي-
كونن: ستولڭ: ەماتيسموس.

قيلق كڭلماق، ەە. قيلق. [گالا.

قيلق كايڭماق، ئو. ت. پياڭ، انثو-

قيت كهگمەت، ئو. ا. تيمڭ، اڭزيا-

قيمالق كهبڭم كاى
قيمرق كهبرڭم، ئو. ت. بوسترۇڭ.
قيمرق كهبڭرماق كاى [ڤەين.
قيمرق كهبڭرماق، ر. ت. سوستريە-
قيمرق كاتيگوما، ەە. ا. ۋپەرث. توئو
قيم · ئو ايئونيوس ۋپاركون ثەوس·
كانوەنلاناپتڭس (ئزيمئوس).
قيمرق كاتيگوميگەت، ئو. ا. ايئو-
نيوتڭس. [خوس.
قيمرق كوڭيزومىزڭ، ئو.ت. خريسو-
قيمرق كوگيزو، ئو. ت. پروبوتون.
قيمق كڭگەڭ، ئو. ت. وكا.
قيمق كڭگڭ، ئو. ت. ئخثى، پاراليا.
قيمق كڭگڭم، ئو. ت. ئ تروپوس تو
كۇپتەين تون كاپنون.
قيمق كڭگڭماك، ئو. ت. تو كاتا-
تەمنەين: لەپتوكوپەڭين كرەاز·
بلاپتەين· ثوسياڭەين تڭ.
قيملمق كڭگڭماكالماماك، ر.ت.كاتا-
تەمنەين· لەپتوكوپەڭين.
قيملق كاگڭماكالڭك،ئو.ت.تو كاتاك-
لڭلون ثيا پەريكوممما كرەاز.

كاروان كاروان خانه، ج. ات. = كاروانسرا.
كاروانسراى كاروان سراى، ج. ات. = كاروان خانه.
كارى كارى، ا. ا. كار + ى نسبت. — صفت.
كارگه كارگه، ج. ها. = كارخانه.
كارگير كارگير، ا. ف. كار + گير. — صفت.
كارگير كارگير، ا. ف. كار + گير. — صفت.
كارگير كارگير، ا. ف. كار + گير. — صفت

κγκ κεπαζέ, ἐ. τ. ἀκριτόμυθος, γελοῖος. [μέρπεια.
κγλ κεπαζελίκ, οὐ. τ. χαψεψ κεπτσέ, οὐ. τ. ἀρυτήρ, κύαθον· ἐξαρτιστής· σαγήνη ἰχθυοδόκος.
κγν κεπέκ, οὐ. τ. πίτυρον.
κγνκ κεπένκ, οὐ. τ. καταπακτή· σκέπαστρον.
κγρμκ κεχοπόρμέκ, ρ. τ. ἀρρίζειν.
κγωκ κεχοπόκ, οὐ. τ. ἀρρός.
κτκ κιτάπ, οὐ. ἀ. βιβλίον· — χεσὰπ κηπάπ, τέλος πάντων. [σύνταξις.
κτκτ κιταπέτ, οὐ. ἀ. σύνθεσις,
κτκτγ κιταπὸζή, οὐ. τ. βιβλιοπώλης. [θήκη.
κτκτκτ κιταπχανέ, οὐ. π. βιβλιοθήκη.
κτκτ κιταπσήζ, οὐ. τ. ἄπιστος.
κτκ κιτάπί, ἐ. ἀ. μονοθεϊστής· βιβλιοφύλαξ.
κτκτ κετάν, οὐ. ἀ. λίνον, λιναρι.
κτ κχουτπ, πλ. τοῦ κτκ· ﻟﻬﺎ — ال χαφὴζ ἓλ κχούτπ, βιβλιοφύλαξ.
κτκτκτ κχουτουπχανέ, τὸ. κτκτκτ.
κτκτκτ κετχουδά, κ. κεχαγιά, οὐ. π. οἰκονόμος, διαχειριστής· ἐπίτροπος· ἀντιπρόσωπος συντεχνείας.
κτκτκτ κετδίκστε, ἐπ. τ. βαθμηδόν· ὁλονέν.
κτρμ κχουτρούμ, ἐ.τ. παράλυτος.

κτρμ κέτμ, οὐ. ἀ. τὸ προσποιεῖσθαι ἄγνοιαν· τὸ κρύπτειν.
κτρμκ κετμέκ, ρ. τ. πηγαίνειν· ἀπέρχεσθαι· χάνεσθαι.
κτρμγκτ κετουρτμέκ, ρ. τ. μεταπέμπεσθαι.
κτρμγκτ κχουτουρτή, οὐ. τ. σύγχυσις, θόρυβος. [φέρειν.
κτρμγκτ κετουρμέκ, ρ. τ. ἄγειν,
κτρμκτ κετούμ, οὐ. ἀ. ἐγέμυθος.
κτρμκτ κχουτούκ, οὐ. τ. κορμὸς δένδρου· ξύλον. [πέμπεσθαι.
κτρμκτκ κετιρτμέκ, ρ. τ. μεταπέμπεσθαι (ρ. παθ.).
κτρμκτ κετιρίς, οὐ. τ. φέρσιμον.
κτρμκτ κετιρμέκ, ρ. τ. ἄγειν, φέρειν.
κτβκτ κεβαρέτ, οὐ. ἀ. πυκνότης.
κτβτ κεβρέτ, οὐ. ἀ. ἀφθονία.
κτβτγ κεβρετλή, ἐ.τ. πολυάριθμος.
κτβτ κεβίρ (κτβτ), ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. πολύς, ἄφθονος· πολύ.
κτβτ κεβίρεν καὶ [ἀφθόνως.
κτβτ κεβρέτεν, ἐπ. ἀ. λίαν· πολύ·
κτβφ κεβίφ, ἐ. ἀ. χονδρός· πυκνός.
κχδζ κεδζ, ἐ. π. ἀνάποδος· κυρτός· ﺑﻦ — κὲδζ πὶν καὶ ﺟﺴﻢ — κὲδζ τσέμ, παραβλώψ· ﻧﻈﺮ — κὲδζ ναζάρ, ὁ ὑποβλέπων· φθονερός.
κχ κχουδζά, ἐπ. π. ποῦ· πῶς.

κγκ κχαμήλ, ἐ.τ. αἰδήμων, σώφρων. [ρου.
κγκ κχαμίλεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ὁλοκλήκγκ κχαμιλλίκ, οὐ. τ. ἐντέλεια.
κγκ κχαμχμάπ, ἐ. π. ὁ ἐπιτυχών· ἐπιτυμής.
κγν κε'έννε, μόρ. ἀ. ὡσανεί.
κγν κχανούν, οὐ. ἀ. θερμάστρα.
κγν — κχανούν ἐββέλ, Δεκέμβριος· ﻟﻪ — κχανούν σανή, Ἰανουάριος. [τάχα
κγν κὲ-ἐννεχου, πρόθ. ἀ. ὡς, ἐάν,
κγ γκχάβ, οὐ. π. βοῦς, ταῦρος.
κγ γκχάχ, οὐ. καὶ ἐπ. π. τόπος· καιρός· ἐνίοτε· — ﺣﺎﻟﺘﻪ γκχάχ, πρωτεύουσα· — — γκχάχ γκχάχ, ἐνίοτε.
κγρ κχαχρουπά, ἐ. π. ὁ ἁρπάζων ἄχυρον· — οὐ. π. ἥλεκτρον.
κγλκ κχαχκεδάν, οὐ. π. ὁ Γαλαζίας. [νωθρός.
κγλ κχαχίλ, ἐ. ἀ. π. μιξοπόλιος·
κγλν κχαχιλανέ, ἐπ. π. βραδέως, νωθρῶς.
κγλκ κχαχιλλίκ, οὐ. τ. βραδύτης.
κγν κχαχίν, ἐ. ἀ. ἀστρομάντις· μάντις.
κγ κχαχί, ἐπ. π. ἐνίοτε.
κγν κχαχίν, ἐ. ἀ. ὁ ὤν, ὁ ὑπάρχων.
κγτ κχαϊνάτ, πλ. τοῦ προηγ. τὰ πλάσματα· ὁ κόσμος.
κγτ κεπάπ, οὐ. π. ψητόν (κρέας
κγρ κιπάρ, πλ. τοῦ κγρ. [κτλ.).

κγρ κιπάρ. ἐ. τ. εὐγενής· ἀξιοπρεπής.
κγρτ κγρ κιπαρδζε, ἐπ. τ. εὐγενῶς.
κγρτγ κγρ κιπαρλαδμάκ, ρ. τ. ἐξευγενίζεσθαι.
κγρλκ κιπαρλήκ, οὐ. τ. εὐγένεια.
κγρ κεπέδ, οὐ. ἀ. ἦπαρ.
κγρ κίπρ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.
κγρ κουπερά, πλ. τοῦ κγρ.
κγρλ κιπιρλί, ἐ. τ. ἀλαζών.
κγρκ κεπερμέκ, ρ. τ. ψοφᾶν, ἀποθνήσκειν.
κγρ κουπρέ, οὐ. τ. κόπρος.
κγρ κχουπρά, θ. τοῦ κγ.
κγρ κχουπρά, οὐ. ἀ. ἡ μείζων πρότασις τοῦ συλλογισμοῦ (λογ.)
κγρ κιπριγιά, οὐ. ἀ. ἡ θεία μεγαλειότης.
κγρ κιπρίτ, οὐ. ἀ. θεῖον, θειάφι, φώσφορον. [θειοῦχος.
κγρτ κιπρίτί, ἐ. ἀ. φωσφορικός·
κγ κεπέ, ἐ. τ. ἔγκυος. [σύνη.
κγλ κεπελίκ, οὐ. τ. ἐγκυμοκιπί, ἐπ. τ. ὡς, οὕτω, τοιούτῳ τρόπῳ· ἅμα· εὐθύς· ὡς (ἐπὶ
κγρ κεπίρ. ἐ. ἀ. μέγας. [χρόνου).
κγρλκ κιπιρλίκ, οὐ. τ. ὑπερηφάνεια.
κγρ κεπιρέ, θ. τοῦ κγρ κεπίρ.
κγ κεπισέ, οὐ. ἀ. ἡ κατὰ τετραετίαν τῷ Φεβρουαρίῳ προστιθεμένη ἡμέρα· — ﺳﻨﻪ سنهٔ κεπισέ, ἔτος βίσεκτον.

كدى γκετσινέκ, ρ. τ. προξενεῖν φαγοῦραν. [γοῦραν.

كدى γκετσιμέκ, ρ. τ. ἔχειν φαγοῦραν.

كدى γκετσικδερμέκ, ρ. τ. βραδύνειν. [ρεῖν.

كدى γκετσικμέκ, ρ. τ. ἀργοπορεῖν.

كدى γκετσέ, τὸ. κετσέ.

كدى γκετές, ἐ. τ. ἐξώρας. ἀργά.

كدى γκετσίδ, οὐ. τ. δίοδος. διάβασις.

كدى γκετσέρ. γ' ἐν. πρόσ. τῆς ὁριστικῆς τοῦ كدى ἀντὶ ἐπιθέτου· ἔχων ἀγοραίαν ἀξίαν, πέρασιν.

كدى καὶ كدى γκετσκίν, ἐ. τ. περασμένος· πεπτωκός.

كدى γκετσμεζ, ἐ. τ. κίβδηλος· ἄχρηστος.

كدى γκετμίς, μετ. τ. παρελθών, ἔωλος.

كدى γκετσμέκ, ρ. τ. διέρχεσθαι· διαβαίνειν· εἰσδύειν· παρέρχεσθαι· —ال ἰλὲ κετσμέκ, ἀποχῶσθαι· συλλαμβάνεσθαι· — ايشه ἰζ ἰσδὲν κετσμέκ, εἶναι λίαν ἀργά· τετελεσμένον· — ويلك كنڈينڈه κετσμέκ, παραμελεῖν· — ايش βάζ κετσμέκ, ἐγκαταλείπειν· — ورك γερὶν τιπὶνὲ κετσμέκ, καταισχύνεσθαι.

كدى γκετσέν, οὐ. τ. καὶ ἐ. διαβαίνων· παρελθών· — γκεδζενδέ, πρὸ ἡμερῶν.

كدى γκετσινμέκ, ρ. τ. ζῆν· πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

كدى κεδζινδηρμέκ, ρ. τ. ἀποζῆν.

كدى κεδζινμέκ, ρ. τ. ἀποζῆν· συντηρεῖσθαι· ζῆν ἐν ἁρμονίᾳ μετά τινος.

كدى κετσουρμέκ, ρ. τ. διαβιβάζειν· ἀπαλλάττεσθαι.

كدى κετσέ, οὐ. τ. πίλημα· νακτόν, κ. κετσές.

كدى κετσί, οὐ. τ. αἰξ· ωيجى — κετσὶ πουϊνουζή, ξυλοκέρατον.

كدى κετσίδ, οὐ. τ. δίοδος, στενόν.

كدى γκετσιρμέκ, ρ. τ. διαπερᾶν· διαπλέειν· ἀπαλλάττειν.

كدى κεγχὰλ (كل κιούχλ), ἐ. ἀ. ὀφθαλμοϊατρός.

كدى γκεδά, ἐ. καὶ οὐ. π. πτωχός, ἐπαίτης· ἐπαιτεία.

كدى γκεδαΐ, οὐ. ἀ. ἐπαιτεία.

كدى κεδέρ, οὐ. ἀ. ἀθυμία, ὀλιγωρία· βλάβη. [βεσθαι.

كدى κεδερλενμέκ, ρ. τ. ὀλιγω-

كدى κεδερλί, ἐ. τ. τεθλιμμένος.

كدى γκεδίκ, οὐ. τ. ἐργοστάσιον προνομιοῦχον· ὁδοῦ· ῥῆγμα τοίχου.

كدى γκεδμέκ, ρ. τ. κάμνειν ὀδόντια· κάμνειν ῥῆγμα.

كدى κεδέ, οὐ. π. οἶκος· (ἐν συνθ.) τόπος ὡρισμένος.

كدى κεδί, οὐ. τ. γαλῆ.

كدى γκεδίκ, οὐ. τ. ἐργοστάσιον προνομιοῦχον· ὁδοῦ· ῥῆγμα.

كدى γκεδικλί, ἐ. τ. προνομιοῦχος.

كدى γκιδί, ἐ. τ. οἷος, ὁποῖος (ἄνθρωπος)· οὐ. τ. μαστρωπός.

كذا κεζα, μόρ. ἀ. ἐπίσης, ὡσαύτως.

كذاب κεζζάπ, ἐ. ἀ. ψεύστης· — سوى κεζζὰπ σουγιού, νιτρικὸν ὀξύ (χειμ.).

كذاب κεζάπ, οὐ. τ. ὑδροχλωρονιτρικὸν ὀξύ, νιτρικὸν ὀξύ (χμ.).

كذلك γκιουζάρ, οὐ. π. τὸ διαβαίνειν, τὸ παρέρχεσθαι· — ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ παρερχόμενος· ὁ ἐκπληρῶν· ὁ διεκπεραιῶν, ὁ ἀποτίων ὀφειλήν· ὁ δωρούμενος· —خراج χαράδζ γκιουζάρ, ὁ φόρου ὑποτελής· — مصطلحات μασλαχὰτ γκιουζάρ, ἐπιτεταραμμένος, πράκτωρ.

كذلك γκιουζέρ, οὐ. π. τὸ διαβαίνειν· δίοδος.

كذلك γκιουζεράν, οὐ. π. τὸ παρέρχεσθαι· — ἐ. π. παρερχόμενος.

كذلك γκιουζερκιάχ, οὐ. π. πέρασμα· στενόν· διάβασις ποταμοῦ.

كذلك γκιουζέτ, οὐ. π. τὸ διαβαίνειν· — سير σὲρ γκιουζέτ, σύμβαμα· βιογραφία

كذلك γκιουζετέ, ἐ. π. προγενέστερος, παρελθών· — οὐ. π. τόκος χρημάτων.

كذلك κεζαλίκ, μόρ. ἀ. οὕτω, παρομοίως.

كر κέρ, ἐ. π. κυφός.

كر γκέρ, πρ. π. ἐάν.

كر γκέρ, π. καταλληλότης δηλοῦσα τὸν ἐργαζόμενον ἢ ἀσχολούμενον· — باغبان γκερ γκιουζμουζός.

كرا κιρά, οὐ. ἀ. ἐνοίκιον· μίσθωμα.

كراجي κιουρράτ, πλ. τοῦ كر.

كراب κερράτ, πλ. τοῦ كر.

كراة κερατά, οὐ. τ. κερατίας, κερατᾶς· μαστρωπὸς τῆς γυναικός του.

كراچي κιραζί, οὐ. τ. ἐνοικιαστής, μισθωτής· ἀγωγιάτης.

كراز κιράζ, οὐ. τ. κεράσιον.

كراس κιράς, ὡς τὸ προηγ.

كراسته κερεστέ, οὐ. π. ὕλη, ξυλεῖα οἰκοδομήσιμος.

كرالاتمق κιραλατμάκ, ρ. τ. ἐνοικιάζειν (δι' ἄλλου). [ζειν.

كرالامق κιραλαμάκ, ρ. τ. ἐνοικιά-

كرالانمق κιραλανμάκ, ρ. τ. ἐνοικιάζεσθαι.

كرام κιράμ, πλ. τοῦ كر.

كرامت κεραμέτ, οὐ. ἀ. τιμή, μεγαλεῖον· εὐγένεια· ἁγιότης· θαῦμα ἀνθρώπων εὐλαβῶν.

كرامتلو κεραμετλοῦ, ἐ. τ. μεγαλοπρεπής· ὅσιος· ἐλευθέριος· — Μεγαλειότατος (τίτλος τοῦ Σουλτάνου).

كرگدن κεργεδάν, οὐ. π. ἄκρα· ὄχθη·

τέρμα· ὅριον· —ق πὶ γκεράν, ἄνευ ὁρίων. [τιμος.
ιαν κιραν, ἐ. π. βαρύς, πολύ-
ιαντεχά κιραντεχά, ἐ.π. βαρύτιμος.
ιαντζάν γκιραντζάν, ἐ. π. ὁ βαρυνθεὶς τὴν ὕπαρξιν, καταβεβλημένος· ὀχληρός.
ιαντσέτ κιραντσέτ, ἐ. π. βραδὺς· ἀδρανής.
ιασάγ κιρασαγέ, ἐ. π. ἔξοχος· ἔχων ἐπιρροήν.
ιάνσερ κιρανσέρ, ἐ.π. ὑπερήφανος.
ανί κιρανί, οὐ.π. βαρύτης, βάρος. [στρέφεσθαι.
αχέτ κεραχέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποαχέτεν κιράχετεν, ἐπ. ἀ. δυσαρέστως.
πάλ κιρπάλ, οὐ. ἀ. κόσκινον.
ρτ κουρτέτ. οὐ. ἀ. ὀλίγις· μέριμνα.
ίτς κιρπίτς, οὐ. τ. πλίνθος ἐκ λάσπης καὶ ἀχύρου ξηραμένη εἰς τὸν ἥλιον.
πίκ κιρπίκ, οὐ. τ. βλεφαρίς.
ρί κιρπί, οὐ. τ. ἐχῖνος.
πίκ κιρπίκ, οὐ. τ. βλεφαρίς.
ρ κιρρ, οὐ. ἀ. σφαῖρα.
ρτεν κέρρετεν, ἐπ.ἀ. μίαν φοράν· ποτέ· اجرة — κερρέτεν πὰτ οὔρρα, ἀλλεπαλλήλως.
ρτίκ κερτίκ, οὐ. τ. ῥωγμή, χαραγμάδα. [χαραγμάδαν.
ρτμέκ κερτμέκ, οὐ.τ. τὸ ἀνοίγειν

κιρκέ κιρ
κιρκέτ
καιρ
κιρέζ κιρέζ
κιρτ
— οὐ. τ
κιρκέν κερτ
κιρκέτ κερτ
κιρκέτμέκ κερτ
κερτέ κα
λονότ.
κέρδ, οὐ π
κίρδ, ἐ.τ
κιρδάφ γκιρδάφ, οὐ. π. δίνη.
κιρδάρ γκιρδάρ, ἐ. τ. ἔργον· πρᾶ
κιρδάκερδ κιρδάκερδ, ἐπ.π. κύκλῳ, πέριξ· πανταχόθεν.
κερβάν γκερβάν, οὐ. π. λαιμός· — ἐ. π. ὁ στρεβλούμενος· ὁ στρέφων. [δέραιον.
κερβανλίκ γκερβανλίκ, οὐ. τ. περικ γκιρδέκ, οὐ. π. νυμφικὸς θάλαμος· ἐκτέλεσις γάμου· — γκιρδὲκ γκεζεσί, ἡ πρώτη νύξ τοῦ γάμου.
κιρδιχάρ κιρδιχάρ. οὐ. π. ὁ δημιουργός· θάλαμος.
κερβέν γκερβέν. οὐ. π. λαιμός· ἥρως, ἀνδρεῖος.
κερβενλίκ γκερβενλίκ, τὸ. κιρλίκ.
κερδέ γκερδέ, μετ.π.τετελεσμένος,

τεποιημένος· — οὐ. π. ἔργον.
κερδούν γκερδούν, οὐ. π. τροχὸς· σφαῖρα οὐράνιος· τύχη.
κερδέρ γκερδέρ, ὲ. καὶ οὐ. π. πεπραγμένος· ἔργον· πρᾶξις.
κερεστέ κερεστέ, οὐ. τ. ὕλη οἰκοδομήσιμος, ξυλεία.
κερεστεδζί κερεστεδζί, οὐ. τ. ξυλέμπορος.
κιουρσή κιουρσή, οὐ.ἀ.θρόνος· ἕδρα· ἄμβων· θεμέλιον· — κουρσού-ι-χουμέτ, ἕδρα κυβερνήσεως.
κιρίφτ κιρίφτ, οὐ. π. τὸ συλλαμβάνειν· τὸ κρατεῖν.
κιρίφτάρ κιρίφτάρ, ἐ. π. ἐαλωκώς, αἰχμάλωτος. [φθείς.
κιριφτέ κιριφτέ, μετχ. π. συλλκερέκ γκερέκ, ἐ. τ. προσήκων, κατάλληλος· — οὐ.τ.ἀνάγκη· — πρ. τ. δεῖ, πρέπει, εἴτε, εἴτε· — γκερέκ — γκερεγί γκιπί, ὡς δεῖ· — او — باشقاسی — γκερὲκ ὁ γκερὲκ παόκασί, εἴτε ἐκεῖνος εἴτε ἄλλος· — γκερὲκ — γκερὲκ ἠδδίκι, ἔπρεπε νά . . . — κετσὲμ κερέκ, πρέπον εἶναι νὰ ὑπάγω. [κερως.
κερκεδάν κερκεδάν, οὐ. τ. ῥινόκερκέφ γκερκέφ, οὐ. τ. μάγγανος (ὅπου κεντοῦν).

κερεκλήκ γκερεκλήκ οὐ.τ. ἀνάγκη.
κερεγί κερεγί, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δεόντως· τὸ δέον.
κιρκήν κιρκήν, ἐ.τ. ὁ εἰσχωρῶν· ὁ ἐπεμβαίνων.
κέρμ κέρμ, ἐ. ἀ. θερμός· εὐρέθιστος· ζέστη.
κερέμ κερέμ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον· γενναιοδωρία· ἀγαθότης· εὐεργεσία.
κερμά γκερμά, οὐ.τ. θέρος· ζέστη.
κερμάκερμ κερμακέρμ, ἐ. π. ἐξημμένος. [ἁπλόνειν.
κερμέκ κερμέκ, ῥ. τ. ἐκτείνειν·
κερμκάρ κερμκάρ, ἐ. π. εὐεργετικός. [ποιΐα.
κερμκαρί κερμκαρί, οὐ. π. εὐκερμί κερμί, οὐ.π.θερμότης· ζέστη.
κερμίδ κερμίδ, ξ. κέραμος.
κερινμέκ κερινμέκ, ῥ.τ.τανύεσθαι.
κερβάν κερβάν, οὐ. π. συνοδία ὁδοιπόρων· سراى — κερβὰν σεραΐ, ξενών.
κιρεβέτ κιρεβέτ, ξ. κλίνη.
κιουρούρ κιουρούρ, οὐ.ἀ.ἐπαναληψις.
κιουρούχ κιουρούχ, οὐ.π. λαός· συμμορία· ὅμιλος.
γκιουρεβί γκιουρεβί, ἐ. ἀ. σφαιρικός.
κερεβίζ κερεβίζ, οὐ. τ. σέληνον.
κέρχ κέρχ, οὐ. ἀ. ἀπέχθεια.
κερέ κερέ, οὐ. ἀ. φορά· — بعض πὰζ κερρέ, ἐνίοτε· — چوق τσὸχ κερρέ, πολλάκις.

كزخرّه، ون. ا. سرّاجة. *— كزخرّه ارض كزخرّه‌ٔ آرض، ج. أوضاع سرّاجية. كزخرّه سما، ج. أوضاع سرّاجية سماوية.

كزخرّه، ون. ا. سرّاجة.

كزخرّه، ف. ا. أخوذ، أسير. — و طوع تابعاً بعد كزخرّه، أخوذ أخوذاً.

كزخرّه، ف. م. أخذ أسيراً. — ف. م. أخذ وأسر.

كزخرّه، ف. م. أخذ أسيراً.

كزخرّه، ف. م. أخذ أسيراً.

كزخرّه، ف. م. أخذ أسيراً

φαλίζειν· — ⸗ἐμὶ ἀγλαγηνὴ κεσμέκι, ἐκδιώκειν· — ⸗ πεχὰ κεσμέκι καὶ — ⸗ φιγλὰτ κεσμέκι, ἐκτιμᾶν· — ⸗ σινὸρ κεσμέκι, ὁροθετεῖν· — ⸗ ἐκσὲρ κεσμέκι, τρέμειν ἐκ τοῦ ψύχους· — ⸗ ⸗ κεσοὺπ ἀτμάκ, ἀποφασίζειν τι ἀσκέπτως.

κεσινδή, οὐ. τ. περίκομμα· σύντριμμα. [φόρισν.

κεσοὺ κισβέτ, οὐ. ἀ. ἔνδυμα· ἐπανωκεσοὺ κιουσούρ, πλ. τοῦ ⸗.

κεσουσουράτ, πλ. τοῦ πργ.

κεσοὺφ κιουσούφ, οὐ. ἀ. ἔκλειψις ἡλίου· ⸗ — κιουσοὺρ δζουζί, μερικὴ ἔκλειψις· ⸗ — κιουσοὺρ κιουλλέ.

κεσιδζί, οὐ. τ. (ἐν συνθ.) ὁ κόπτων· — ⸗ γιὰν κεσιδζί, βαλαντιοτόμος.

κεσίδ (⸗ κεσκὶ), ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων ζήτησιν.

κεσίρ (⸗), ἐ. ἀ. συντετριμένος· ἠττημένος.

κεσίμ, οὐ. τ. τομή· σχῆμα· τιμὴ ὡρισμένη.

κεσέ, ἐ. τ. ἡλίθιος.

κεσέ, ἐ.π. ὁ ἐλκύων· ὁ φέρων· ὁ ὑψῶν· — ⸗ διλκσέ, θελξικάρδιος. [κτημένος.

κεσά, ἐ. π. ὁ φέρων· ὁ κεκιουσά, ἐ. π. ὁ ἀνοίγων· ὁ φαιδρύνων· ὁ κατακτῶν· — ⸗ διλκιουσά, περιβόμιος.

κιουσάδ, οὐ.π. τὸ ἀνοίγειν.

κιουσαδ, ἐ. π. ἀνοικτός.

κιουσαδέ, ἐ. π. ἀνοικτός· φαιδρός.

κεσκὲς, οὐ.π. ἔρις· διαμάχη· ὀλτψις. [διαφάνεια.

κουσαΐς, ἐ. π. ἄνοιγμα·

κιουσαγενδέ, μετ. π. ὁ ἀνοίγων· ὁ κυριεύων.

κιουσ γκέσ-ι-γκιουζάρ, οὐ. π. τὸ διαβαίνειν, περίπατος.

κεδίς, οὐ. π. ἐλπὶς· χαριεντισμός, ἐρωτοτροπία.

κέδρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποκαλύπτειν· τὸ ἐξετάζειν· ὑπολογισμὸς δαπάνης.

κεδφιγλάτ, πλ. τοῦ πργ.

κιδνεμέκι, ρ. τ. χρεμετίζειν.

κιδουένδε, ἐ. π. φονεύς.

κιουδοὺδ καὶ [φαιδρός.

κιουδουδέ, ἐ.π. ἡνεωγμένος·

κιδὲρ κεδά, κατακτητής.

κιδί, οὐ.τ. πρόσωπον· ἄτομον.

κεδιδέ, μετ. παθ. ἠγημένος· ὁ ἀγαγών· ὁ ὑπομείνας· — οὐ. π. γραμμή· ⸗ — τελεγράφ κεδιδὲ ἐτ., τηλεγραφεῖν.

κεδίς, οὐ. π. μοναχὸς ἢ ἱερεύς (ἀνύπανδρος).

κατα-

μνημονευθείς. [τές).

κιοφτέ, οὐ. τ. ἰσχίον (κιοφ

κεφτσέ, οὐ. π. τὸ. ⸗.

κέφρ, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν· τὸ σκότος· τῆς νυκτὸς τάφος.

κιούφρ, οὐ. ἀ. τὸ ἑτεροδοξεῖν· βλασφημία· ἀγνωμοσύνη.

κιουφρὰν, οὐ. ἀ. ἄρνησις· ἀχαριστία· ἀγνωμοσύνη.

κεφρέ, πλ. τοῦ κιαφίρ.

κέφν, οὐ. ἀ. τὸ ἐνταφιάζειν, σαβανόνειν· — κεφέν, κ. κεφίν, σάβανον.

κεφνλεμέκι, ρ. τ. σαβανόνειν· ἐνταφιάζειν. [νος.

κεφνλή, ἐ. τ. ἐνταφιασμέ-

κεφέ, οὐ. ἀ. πλάστιγξ· δίσκος πλάστιγγος.

κεφίγι, οὐ. ἀ. ἐπαρχής.

κεφίλ, οὐ. ἀ. ἐγγυητής.

κιουκιουρδ, οὐ. τ. θεῖον (θειάφι).

κεχρεμσί, ἐ. τ. πικρίδιες, ὑπόστρυφνος. [σθαι.

κεχγιμέκι, ρ. τ. ῥεύγε-

γκεχρέ, ἐ.π. πικρός, στυφός·

γκεχρελίκ, οὐ. τ. στυφότης. [φίζειν.

γκεγκρεμέκι, οὐ. τ. στυ-

γκενίς, οὐ. τ. ὀπὴ ῥωθώνων (ἐν τῷ στόματι).

κεκίς, τὸ. ⸗.

κελίκ, οὐ. τ. πέρδιξ.

كله γκελέκι, ρ. τ. ἔρχεσθαι. ψάνειν — ندمك خجل ژكينڤاڤ كله‌لمكي، اخديكه‌تسڤاي، تيمو‌ريه‌ين — راست ڕاست-ژكه‌لمكي، سونتسوڤاڤنين تو اڤتوڤوس سومباينين — ال ايله ژكه‌لمكي، ر.ت. كتسڤاي — ديكه‌ل آركانداڤ ژكه‌لمكي، اخكلوسوڤه‌ين — دن ايلدين ژكه‌لمكي، ايناي ڤناتون — ايله‌ل ايماڤلا‌ژيا ژكه‌لمكي، ديوڕثوسڤاي — ايزتسه‌ل ايستيڤوڕا ژكه‌لمكي، ماتاڤوسه‌ين — ايله ايدي ژكه‌لمكي، ايناي كالين. ژڕيسيمون — ايزلا ايلوسو ژكه‌لمكي، پروزه‌ارخيين، پروكوپتين — ايلي ايماڤ ژكه‌لمكي، ه‌ڕيزه‌سڤاي ايس ثيوڕيه‌ين ژكه‌لمكي، پروسپويه‌ثوسڤاي آڤنوين. ڤوشون — ڤوسوڤنا ژكه‌لمكي، آڕه‌سكين — قارشو كاروسو ژكه‌لمكي، انڤيستاسڤاي — قوه‌ن ڤه‌ل ڤوڤه‌ثين ڤيلي ژكه‌لمكي، پوڤماتوپويه‌ثوسڤاي — ڤوڤوڤ ڤوسوڤنا ژكه‌لمكي، سومپليروسڤاي تيله‌يوسڤاي.

كلمك كيلينڤير، ού. τ. μέτρον χωρητικότητος ὑδρ ὀκάδων σχεδόν.

كله γκελιμέ، ού. π. ἕλκυσις.

كله γκελιμέ، ού. ἀ. λόγος· λέξις·

كله كه‌خه، ἐ. τ. τραυλός.

كلله كه‌خيله‌مه‌كي، ρ. τ. τραυλίζειν. [ڤنيتيكوس.

كيش ژكه‌ني‌ش، ἐ.τ. εὐρύς· ὑπομο-

كشكش ژكه‌نيشتيمه‌كي، ρ. τ. εὐρύνειν. [ڕوسڤاي.

كشكش ژكه‌نيشلي‌مه‌كي، ρ. τ. εὐ-

كشكش ژكه‌نيشليكي، ού.τ.εὐρυτης.

ك كه‌ل، ού. καὶ ἐ. τ. τὸ κνύσ (κασυδα)· كه‌سوڤاڕيس.

ك ژكوڤل، ού. τ. στάκτη.

ك ژگيڤل، ού. π. ῥόδον.

ك ژكوڤلو، ού.ἀ. πᾶς· τὸ ὅλον· ڕو — ژكوڤلو-ou-ژه‌ڤو، καθ' ἑκάστην.

ك كيل، ού. π. ἄργιλος.

ك كيلا، ἀντ. ἀ. ἀμφότεροι.

ك ژگيڤلاپ، ού. ἀ. ῥοδόσταγμα.

ك ژگيڤلاپه‌ثاڤ، ού. π. ἀγγεῖον ῥοδοστάγματος.

ك كيلاڕ، κ. كه‌لير، ού. τ. ἀποθήκη.

كيلاڕزي، ού. τ. ὀψοφύλαξ، οἰκονόμος.

ك كه‌لاڤل، ού. ἀ. κόπος، κούρασις.

ك كه‌لاڤ، ού. ἀ. λεξις· λόγος، ῥᾶσις· ال — كه‌لاڤ-ou-لاڤ، λόγος Θεοῦ· ك — كه‌لاڤ-ti-كيپاڕ، ἀξίωμα· ἀποδεῖγμα· — ڕ-ژيپ-ti-كه‌لاڤ كه‌ا — ال ڤاڕاڤ-ou-كه‌لاڤ، στωμύλος.

ك ژگيڤل-ده‌ستي، ού. π. ἀνθοδέσμη.

ك ژگيڤل-ڕوخاڕ، ἐ. π. ῥοδοπάρειος. [γρους.

ك ژگيڤل-ڕه‌ڤكي، ἐ. π. ῥοδό-

ك ژگيڤل-ڕوي، ἐ. π. ῥοδοχρώς καὶ [πρόσωπος.

ك ژگيڤلزاڕ كه‌ا [ثه‌ستان ژگيڤليستان، ού. π. ῥοδών.

ك كيلي، ού. ἀ. τίτανος.

ك كه‌لي‌ي، ἐ. τ. ὁ ἐρχόμενος· ὁ μέλλων.

ك كيلي، ού. τ. ἄτιζις.

ك كه‌لي، ἐ. τ. كاسوڤاڕيس.

ك كه‌لي‌مه‌كي، ρ. τ. παχύνεσθαι.

ك ژگيڤلاي، ἐ. π. ῥοδών.

ك كه‌لاڕ ژگيڤل-ڤاڕ، ού. π. ῥοδοπάρειος.

ك ژگيڤل-ڤونتسي، ού. π. κάλυξ ῥόδου. [πος.

ك كيلاڤه‌ت، ού. ἀ. ἔργον· κόπ

ك ژكوڤلوه‌تلي، ἐ.τ. κοπιώδης.

ك كه‌لي‌كي، ού. π. νυστήριον· εἶδος σχεδίας· κακὸς οἰωνός· γλαυξ· κεφαλαλγία.

ك كه‌لي‌كي، ού. τ. πέπων ἄωρος.

ك كه‌لي‌ي، ού.τ.تو‌ي‌ناي كنوڤوثي.

ك كه‌لاي‌كي، ού. τ. ῥοδών.

ك كه‌لاي، ἐ. τ. ῥόδινος· πλήρης ῥόδων.

ك كه‌لي‌م، πλ. τοῦ ك كه‌لي‌مه.

ك كه‌لي‌ماڤ، ὁμ‌πλοῦς، πλ. τοῦ ك كه‌لي‌مه.

—ι — κελιὲ πὲ κελιμέ, λέξιν πρὸς λέξιν.

کلیک χιουλούνκι, οὐ.τ. ἐργαλεῖον εἰς σύντριψιν λίθων χρησιμεῦον. [τῆς Διαθήκης.

کلیوتا κιλόζ, οὐ. ἀ. ἡ Κιβωτὸς

کلیه κελλέ, οὐ. π. κεφαλή.

کلیه χιουλλέ, οὐ. π. σρατζα τηλεβόλου.

کلیه‌کلیه γκελεδζέκι, οὐ. τ. μέλλων, ἐλευσόμενος.

کلی χιουλλέ, έ. ἀ. κοινός, γενικός· πολυάσιλμος.

کلی χιούλλιγεν, ἐπ. ἀ. ὁλοσχερῶς, ἐντελῶς.

کلیات χιουλλιγιάτ, πλ. τοῦ کلی χιουλλιγέτ, γενικαὶ ἀρχαὶ ἢ θεωρίαι· τὰ ἅπαντα (συγγραφέως). [ολον.

کلی χιουλλιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ σύνκلیات χιουλλιγετλή, έ. τ. ἀρκετός, ἄρθονος. [ἀρκούντως.

کلیاتلی χιουλλιγετλίδζε, ἐπ. τ.

کلیجی κελιδζί, έ. τ. ὁ ἐρχόμενος.

کلید κελίδ, οὐ. π. κλεὶς, κλειδίον.

کلیدلمك κιλιδλεμέκ, ρ. τ. κλειδόνειν.

کلیر κελήρ, οὐ. τ. εἰσόδημα.

کلیسا καὶ کلیسه κέλισα, οὐ. π. ἐκκλησία.

کلیش κελίς, οὐ. τ. ἐρχομός, ἄφιξις· Jüg s— κελισὶ γκιουζέλ, ὅπως ἔτυχε.

کیل — 305 — کراهی

کیل κελίμ, έ. π. πληγωμένος· ὁ συνδιαλεγόμενος· ‹ll— κελίμουλ-ἀλλάχ, ὁ Μωϋσῆς.

کیلم κιλήμ, οὐ. π. τάπης· σῶμα.

کیمیاگر κιμιαγέτ, οὐ. ἀ. εὐγλωττία. [νύμφη.

کین κελίν, οὐ. τ. ἡ νεόνυμος,

کینلیك γκελινλίκ, οὐ.τ. κατάστασις ἢ θέσις νεονύμφου· ὥρα γάμου· προίξ· ‹ — γκελινλίκι κήζι, νεᾶνις· κόρη· ἐπίκέμ, οὐ.π. ἔλλειψις. [γαμος.

کم κέμ, έ. π. ὀλιγάριθμος· εὐτελής· μυχθηρός.

کم κέμ, οὐ. ἀ. ποσότης, ἀριθμός· — ἀντ. ἐρωτ. πόσος;

کم کشی κιζίμ, οὐ. π. ἀπολεσθεὶς· ἀκέμ, οὐ. τ. χαλινός. [φανής.

کمیاب κεμά μόρ. ἀ. ὡς, οὕτως· — κεμάρι-εσ-σαπήκ, ὡς προηγουμένως· ‹ — κεμὰ κιάν, ὡς ἦν, ὡς ἄλλοτε· — κέμα γενπεγί, ὡς πρέπει.

کمیاب κεμαστέ, οὐ. π. ἀντιπρόσωπος· πληρεξούσιος· ὑπουργός.

کمیاب κεμακιάν, ἐπ. ἀ. ὡς ἄλλοτε.

کمال κεμάλ, οὐ. τ. τιμή· ἀξία.

کمال κεμάλ, οὐ. ἀ. ἐντέλεια· ἀρετή· πλεονέκτημα· ‹ — κεμὰλ μερτεπεδέ, ἐντελῶς· وارمق ‹— κεμαλὲ βαρμάκ, τελειοποιεῖσθαι.

کمالات κεμαλάτ, πλ. τοῦ προηγ.

کمالسز κεμαλσίζ, έ. τ. ἀτελής· ἀμαθής· μικρᾶς ἀξίας.

کمان κεμάν, οὐ. ἀ. τζόν βιολίου· Τοξότης (σημεῖον τοῦ Ζωδιακοῦ)· ‹ — κεμάν-ι-ασουμάν, τὸ οὐράνιον τόξον· ‹ — κεμὰν ἔκρον, ὁ ἔχων τοξοειδεῖς ὀφρεῖς· ‹ — κεμὰν ζχιαάκ, παίζειν βιολίον. [βολία.

کمان کمανάν, οὐ. π. ἰδέα· ἀκμηκεμانسه، οὐ. π. βιολίον.

کمانکش κεμανκές, οὐ.π. τοξότης.

کمان کمανέ, οὐ.π. τόξον τοῦ βιολίου· βιολίον· ἄψις.

کمانی κεμανί, έ. καὶ οὐ. π. τοξοειδὴς· μολιστής.

کمانچه کεμανσὲ καὶ

کمسه κεμσέ, έ. ἐπ. ἀ. ὡς, οὕτω, τοιουτοτρόπως. [πως.

کمیاب κεμιαγιλί, ἐπ. ἀ. ὡς πρέπει.

کمیاب κεμιάγια, έ. π. εὐθυμος.

کمیاب κεμιαγί, έ. π. κατώτερος (τὸν βαθμόν).

کمیاب κεμιγκιρί τοῦ (گ) τα πεινώντας. [νῶς.

کمیاب κεμιτρανέ, ἐπ. π. ταπεινῶς.

کمیاب κεμιτρί, έ. π. ὑπερθ. ταπεινότατος· εὐτελέστατος.

کمیر. οὐ.π. ζώνη· θολος· ὀψίς.

کمیاب κεμουτζάχ, έ. π. ὁ ἀποκαθιστῶν. [τρέπεσθαι.

کمراهی κουμραχί, οὐ. π. τὸ ἐκ

کمرک κιουμρούκ, οὐ.π. τελωνεῖον· — ‹ρέσι-ι-κιουμρούκι, τελωνιακὸν τέλος.

کمرگ κεμεργάχ, οὐ. π. μέση· ὀσφύς. [λώνης.

کمرگی κιουμρουκτσί, οὐ. τ. τε-

کمرلمك κιμερλεμέκ, ρ.τ. λαμβάνειν σχῆμα θόλου.

کمری κεμερλί, έ. τ. θολωτός.

کمرمك κεμιρμέκ, ρ. τ. περιτρώγειν, ροκανίζειν.

کمرمه کεμιρμέκι, μέσ. τοῦ πργ.

کمسال κεμσάλ, έ. π. νέος (τὴν ἡλικίαν).

کمسه κιμσέ, ἀντ. τ. τίς.

کمسه κίμσε, ἀντ. τ. τίς ἀφνητ. οὐδείς.

کمش χιουμούς, οὐ. τ. ἄργυρος.

کمشلمك χιουμουσλεμέκ, ρ. τ. ἐπαργυρεῖν.

کمکاه κεμάκλ, έ. π. βλαξ.

کمکاهلك κεμκουδέτ, έ.π. ἀδύνατος.

کمکاهلك κεμκηζμέτ, έ.π. εὐθηνός.

کمکی κεμκί, τὸ. ‹κ.

کمکچی κεμκιζάρ, έ. π. ὁ ἐργαζόμενος ὀλίγον. [χυτόγος.

کمکچی κεμ-χιουρτζάρ. έ. π. βρα-

کملك κεμλίκ, οὐ. τ. μοχθηρία.

کمه کεμμαγέ, έ. π. ὁ ἔχων ὀλίγον κεφάλαιον· εὐτελής.

کموز χιουμούρ, οὐ. τ. ἄνθραξ.

کمین κεμνέμ, έ.π. ἀκλεὴς ἀσημος.

کمین χουμνέμ, έ.π. ὁ ληστὴς συνθείς.

κυβερνήτης, ὁ. κυβερνήτης.
κυβερνητικός, ή, όν. κυβερνητικός.
κυβερνητική, ἡ. κυβερνητική.
κυβερνῶ, ῶ. κυβερνῶ.
κυβικός, ή, όν. κυβικός.
κυβικῶς, ἐπίρ. κυβικῶς.
κυβισμός, ὁ. κυβισμός.
κυβιστῶ, ῶ. κυβιστῶ.
κυβόλιθος, ὁ. κυβόλιθος.
κυβός, ὁ. κύβος.
κυδαλίζω, ἀμτ. κυδαλίζω.
κυδαλισμός, ὁ. κυδαλισμός.
κυδαλιστής, ὁ. κυδαλιστής.
κυδαλιστικός, ή, όν. κυδαλιστικός.
κυδαλιστικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστικῶς.
κυδαλιστός, ή, όν. κυδαλιστός.
κυδαλιστρία, ἡ. κυδαλιστρία.
κυδαλιστρικός, ή, όν. κυδαλιστρικός.
κυδαλιστρικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστρικῶς.
κυδαλιστρίς, ἡ. κυδαλιστρίς.
κυδαλιστρός, ή, όν. κυδαλιστρός.
κυδαλιστρῶ, ῶ. κυδαλιστρῶ.
κυδαλιστρῶδης, ης, ες. κυδαλιστρῶδης.
κυδαλιστρώδης, ης, ες. κυδαλιστρώδης.
κυδαλιστρώδικος, ή, όν. κυδαλιστρώδικος.
κυδαλιστρώδικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστρώδικῶς.
κυδαλιστρωδῶ, ῶ. κυδαλιστρωδῶ.
κυδαλιστρώδως, ἐπίρ. κυδαλιστρώδως.
κυδαλιστῶ, ῶ. κυδαλιστῶ.
κυδαλιστώδης, ης, ες. κυδαλιστώδης.
κυδαλιστώδικος, ή, όν. κυδαλιστώδικος.
κυδαλιστώδικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστώδικῶς.
κυδαλιστωδῶ, ῶ. κυδαλιστωδῶ.
κυδαλιστώδως, ἐπίρ. κυδαλιστώδως.
κυδαλιστῶν, ὁ. κυδαλιστῶν.
κυδαλιστωνικός, ή, όν. κυδαλιστωνικός.
κυδαλιστωνικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωνικῶς.
κυδαλιστωνῶ, ῶ. κυδαλιστωνῶ.
κυδαλιστώνως, ἐπίρ. κυδαλιστώνως.
κυδαλιστωτής, ὁ. κυδαλιστωτής.
κυδαλιστωτικός, ή, όν. κυδαλιστωτικός.
κυδαλιστωτικῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτικῶς.
κυδαλιστωτῶ, ῶ. κυδαλιστωτῶ.
κυδαλιστώτως, ἐπίρ. κυδαλιστώτως.
κυδαλιστῶτος, ὁ. κυδαλιστῶτος.
κυδαλιστωτός, ή, όν. κυδαλιστωτός.
κυδαλιστωτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶς.
κυδαλιστωτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτος.
κυδαλιστωτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός, ή, όν. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτός.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς, ἐπίρ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶς.
κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος, ὁ. κυδαλιστωτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτῶτος.
κυδαλιστωτῶ

πέχει μεμεσί, βουβών (παθ.).
κλοῦ χιοπούκι, οὐ. τ. ἀτρός.
κλοῦκομαι χιοπουρτιμέχι, ρ. τ. ποιεῖν ἀ ρζην. |ρρίζειν.
κλουκομαι χιουρμέχι, ρ. τ. ἀ-κλοῦ κ_ιοπούκι, οὐ. τ. ἀ ρός.
κλοῦ χουλέ, οὐ. τ. ἐνώτιον.
κοῦ κ_ότ, οὐ. τ. κῶλος (μετρ.) θάρσος, τόλμη.
κλοῦκ κ_ουτάχ, ἐ. π. μικρός — ζει κ_ουτάχ πίν, μοῦφ.
κουζοῦ κ_ιουτουρδή, οὐ. τ. σύγ-χυσις, ταραχή, θόρυβος.
ρκοῦ κ_ιουτρούμ, οὐ. τ. παρά-λυτος. |παραλυσία.
κλουκοῦ κ_ιουτρουμλούκι, οὐ. τ.
κοῦ κ_ιουτουρί, ἐπ. τ συλλή-βδην, ἀθρόως.
κλοῦ κ_ιουτούκι, οὐ. τ. κορμὸς δένδρου· ἀρχεῖα· κώδηξ.
κλοῦ κ_οτέκι, οὐ. τ. δάρσιμον.
κλοῦκ γκ_ιουτμέχι, ρ. τ. βόσκειν — ὃς κὶν γκ_ιουτμέχι. μνη-σικακεῖν. |χθηρός.
κοῦ κ_οτού, ἐ. τ. κακός, μο κλοῦκ κ_οτούκι, τὸ. κλοῦ.
κλουκοῦ κ_οτουμέχ_, ρ. τ. φέ-ρειν, σηκόειν.
κλουζοῦκ κ_ιουτουλεμέχι, ρ. τ. χειροτερεύειν ρεῖρεσθαι.
κλοῦκοῦ κ_οτουλούκι, οὐ. τ. κα κίκ, μοχθηρία· βλάβη.
κλοῦκοῦ κ_ιουτουλεμέχι, ρ. τ. διαφθείρειν· ἐξευτελίζειν.
κλοῦκ κ_οτοῦ, τὸ. κοῦ.
κλοῦκοῦκ κ_ιοτουλλτμέχι, ρ. τ. γαλᾶν, διαφθείρειν.
κοῦκ γκ_όζ, οὐ. π. τὸ μετοικεῖν.
κοῦκ κ_ούζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. δυσ-χερής· δυσχερῶς.
κοῦκ γκ_ούζ, οὐ. τ. ἐργασία· ἰσχύς· πόνος· βία· ἀθλ — γκ_ούζ ιλέ, δυσκόλως — ιλι τὴ γκ_ούζ, ἐργασίᾳ καὶ ἀσχο-λίᾳ· μεῖρ — γκ_ουζοῦμα γε-τμεγτερ, ἡ δύναμις μου δὲν ἀρκεῖ· κλοῦκ — γκ_ουζοῦμε γκιτμέχι, τοῦ κακοραίνεσθαι.
κλοῦκοῦκ γκ_ιουζοῦζ, ἐ.τ. ἄεργος.
κλοῦκοῦκ γκ_ιουζλεμέχι, ρ. τ. παρεμβάλλειν δυσκολίας.
κλοῦκοῦκ γκ_ουζλεδήριμέχι, ρ. τ. δυσκολεύειν.
κλοῦκοῦκ γκ_ουζλεμέχι, ρ. τ. τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
κλοῦκοῦκ γκ_ιουζλούκι, οὐ. τ. δυσ-κολία.
κλοῦκοῦκ γκ_ιουζλεμεχι, ρ. τ. τὸ καθίστασθαι δύσκολον.
κλοῦκοῦ γκ_ιουδ.λού, ἐ. τ. δύσκο-λος· βίαιος· δυνατός· πολυά-σχολος.
κλοῦκοῦκ γκ_ουζενδιρμέχι, ρ.τ. δυσαρεστεῖν.
κλοῦκοῦκ γκ_ιουζενμέχι, ρ. τ. δυ-σαρεστεῖσθαι.

κοῦκ γκ_ιούτς, οὐ.τ. (κατὰ παραφ. τοῦ π. κοῦ γκ_ιουζ), μετοίκη-σις· ἀναχώρησις· ἀποδημία· θάνατος.
κλοῦκοῦ γκ_ιοτσεπέ, οὐ. τ. νομάς.
κλοῦκοῦ γκ_ιουτσουρέκι, ἐ. τ. μι-κρότερος, ἐλάχιστος.
κλοῦκοῦ γκ_ιοτσουρμέχι, ρ. τ. με-τοικίζειν.
κλοῦκοῦ κ_ιουτσούκι, ἐ. π. μικρός (τὴν ἡλικίαν, τὸν βαθμὸν κτλ.), ταπεινός.
κλοῦκοῦ κ_ιουτσέκι, οὐ. τ. γρεγυτής· νεογνὸν κριάριον.
κλοῦκοῦκ κ_ιουτσουκλεμέχι, ρ. τ. σμικρύνεσθαι.
κλοῦκοῦκ κ_ιουτσουκλούκι, οὐ. τ. σμικρότης· χαμέρπεια.
κλοῦκοῦκ κ_ιουτσουκλεμέχι, ρ. τ. σμικρύνεσθαι.
κλοῦκοῦκ κ_ιουτσουλτμέχι, τὸ. κλοῦκοῦκ. |ζειν.
κλοῦκοῦκ γκ_ιούτσμέχι, ρ. τ. μετοικί-κλοῦκοῦκ κ_ιουτσουλμέχι, ρ.τ. σμι-κρύνεσθαι. |περγαμηνή.
κλοῦκοῦ γκ_ιουδτρί, οὐ.π.μεμβράνη, κλοῦκοῦ κ_ιουδμέχι, ρ. τ. βόσκειν.
κλοῦκοῦ κ_ιοδέν, οὐ.π. κῦλον, μονέ-τερον (ἀνατ.). |δύσμορφος.
κλοῦκοῦ κ_ιουδούκι, ἐ. τ. δυσειδής, κλοῦκοῦ κ_ιοδέ, οὐ. τ. σῶμα.
κλοῦκοῦ κ_ιουδδελή, ἐ.τ. εὔσαρκος.
κλοῦκοῦ κ_ιοδεμέχι, ρ.τ.ὑποφέρειν

κουρκί — 309 — κουρ

κουζοῦκ κ_ιοδδοζί, ἐ. τ. βοσκός.
κουρ κ_ιόρ, ἐ. π. τυφλός — κ_ιόρ κ_ιορινέ, τυφλῶς — οὐ νὰν κ_ιόρ, ἀχάριστος.
κλουρ κ_ορπέ, οὐ.τ τρυφερός·νέος.
κουρτζιστάν κουρδ_ιστάν, ὄν. κύρ. Γεωργία (ἐπαρχία τῆς Καυ-κασίας).
κουρτζί κουρδζί, ἐ τ.κάτοικος τῆς Γεωργίας.
κλοῦκουρ κ_ιορδουρμέχι, ρ. τ. θεω-κνύειν.
κουρ κ_ιουρέ, οὐ τ. πάλη.
κουρ γκ_ιορούζ, οὐ. τ. ὄψις, θέα· συναντησις. |στής.
κουρσεμ κ_ιουρσεδζί, οὐ. τ παλαι-κλοῦκουρ κ_ιουρσεπέκι, οὐ. τ ἀ-σπάλαξ.
κλοῦκουρ γκ_ιορουσδηριμέχι, ρ. τ. ρέρειν τινὰ εἰς συνέντευξιν, γνωριμίαν. |λαίειν.
κλοῦκουρ κ_ουρσεμέχι, ρ. τ. πα-κλοῦκουρ κ_ιορουσμέχι, ρ.τ. ἐντυγ-χάνειν τινί·συναναστρέφεσθαι· συνδιαλέγεσθαι. |λασσης).
κουρ κ_ορρέζ, οὐ.τ. κόλπος (ἁλ-κουρ κ_ιουρκ_ι,οὐ.τ.σισύρα,γοῦνα.
κουρ κ_ιορούκι, οὐ.τ.φυσητήριον.
κουρ κ_ιουρέκι, οὐ.τ. πτύον· κώ-πη· ὠμοπλάτη· κάτερμον.
κουρ γκεβρέκι, οὐ.τ. διπυρίτης· — ἐ. τ. εὔθραυστος.
κουρκί κ_ιουρκδζί, οὐ. τ. σισυρο-

ράπτης (γούναρις). [λάτης.
κουρδίζω κουρεικεύω, οὐ. τ. κωπηλατῶ.
κουζίζω κιουρκλεμένος, ρ. τ. φυσάω τὸ πῦρ (μὲ τὴν φυσούνα): ἐρεθίζειν (μετρ.).
κλείδ κουρκλεμένος, ρ.τ.περιβάλλεσθαι σισύραν.
κουκλί κουρκλή, ἐ. τ. σισύρα ὑπερρωμένος: σισυροῦχος.
κλείδ κουρκλεμένος,ρ.τ τυρλοῦν.
χιλ κουρλουτού, τὸ. κουλλ.
κλείδ κουρλούκι, οὐ. τ. τύφλωσις: τυφλότης. [τος.
κουλλ γκιουρουλλή, οὐ τ. >ρό
κλειδ κουρκλεμένος, ρ. τ. ὁρμᾶσθαι: ἀκολουθεῖν.
κλείδ κουρκλεμένος, ρ. τ. τυφλοῦσθαι: ἀκολουθεῖσθαι.
κλείδ κουρκλεμένος, ρ. τ. ὁρᾶσθαι: παρατηρεῖσθαι: ἐξετάζεσθαι
κλείδ κουρκλεμένος, ρ. τ. θορυβεῖν: βροντᾶν.
κλείδ κουρκλεμένος, οὐ. τ. τύφλωσις: ἀκολουθία. [δελφή.
κουκλ κουρκουμπόζε, οὐ.τ. ἀνθρακιὰ κουκλ κουρκουμπόζος, ἐ. τ. τυφλός.
κλείδ κουρκουμπόζικος, οὐ. τ. τὸ προσποιεῖσθαι τυφλότητα.
κλείδ κουρκουμπούζ. μετ. τοῦ ἐπ. ὁ ἰδών· ὁ δοκιμάσας.
κλείδ κουρκουμένος, ρ. τ. βλέπειν· ἐπιθεωρεῖν· κρίνειν· δοκιμάζειν· ἐπισκοπεῖν, φροντίζειν· ἐξοικονομεῖν· — χαΐζ γκιορμένος, ἔχειν τὰ ἔμμηνα (ἐπὶ γυναικός). — ὀκλίκι τεδαρικιὰ τ γκιορμένος, προπαρασκευάζεσθαι — ὁμαδοὺς γκιορμένος, ὀνειρεύεσθαι. — ὁλάρ ζαρὸρ γκιορμένος, ὑρίσταισθαι ζημίαν. [μπρικάζειν.
κλείδ κουκλ κουκλ κουκλ

ραζος· χαρίεις· — ἐπ. τ. καλῶς, καλά· — ἡ πέκτ. χιουζελ, κάλιστα.

κιόζογ γκιουζελόζε, ἐπ. τ. ἀρκετὰ καλῶς· καθὼς πρέπει.

κιόζογ γκιοζλούκι, οὐ. τ. διόπτρα.

κιόζογ γκιουζελλεσμένος, ρ. τ. ρ. τ. καλλύνεσθαι.

κιόζογ γκιουζελλετμένος, ρ. τ. καλλύνειν, ἐξωραΐζειν. [της.

κιόζογ γκιουζελλίκι, οὐ. τ. ὡραιότ-

κιόζογ γκιουζελλεμένος, ρ. τ. ὡραΐζεσθαι.

κιόζογ γκιοζλεμένος, ρ. τ. ἐπαγρυπνεῖν· προφυλάττειν.

κιόζογ γκιοζλού, ἐ. τ. ὁ ἔχων ὀφθαλμόν· — x πὶρ γκιοζλού, μονοφθάλμιος· — ζὶ ὄδζ γκιοζλού, ἄπληστος, ἀκόρεστος· — ζὶ ἀτσὶκ γκιοζ, εὐφυής, ἔξυπνος.

κιόζογ γκεβεζέ, ἐ.καὶ οὐ. τ. πολύλογος· βωμολόχος.

κιόζογζογ γκεβεζελίκι, οὐ.τ. πολυλογία. [λαξ.

κιοστογ γκιοστεπέκι, οὐ.τ. ἀσπάκιοστογ γκιουστερίς, οὐ. τ. ἐπίδειξις.

κιοστογζη γκιουστεριζλή, ἐ.τ.ἐπιδεικτικός. [κνύειν.

κιοστερμέκι γκιοστερμέκι, ρ. τ. δεικιοστογ κιοστέκι, οὐ. τ. πέδη· ἁλυσίδα (ὡρολογίου).

κιοσκιοσκ γκιοσκιοσκλεμέκι, ρ.τ. περιτυθέναι περὶν.

κιοσκιοσκ γκιοσκιοσκουρού, ἐπ.τ. συαλήδδην.

κιοσκι κιοσκιού, οὐ. τ. ὀαυλὸς πυροσκάλεθρον· πυράγρα.

κιοσλα κιοσελέ, οὐ τ. εἶδος βύρσης.

κιοσμογ γκιουσμέκι, ρ.τ. χαλεπαίνειν, κακοδύνειν.

κιοσε κιουσέ, οὐ. π. σπανός.

κιοφ γκεβέζ, οὐ. τ. μυρμυκασμός.

κιοφ γκιούζ, οὐ. π. οὖς· τὸ ἀκούειν· — ε. π. ὁ ἀκούων.

κιεβστ γκεβδετμέκι, ρ. τ. ἐκλύειν, χαλαρόνειν· ψυχραίνειν (μετφρ.).

κιμπ κιουσάϊ, ἐ. π. ἀγών· ἐπιμέλεια.

κιτσκ γκεβδέκι, ἐ. τ. ἀνειμένος· χαλαρὸς ἐλαφρὸς· νωθρός.

κιοσκ κιόσκ, οὐ. π. περίπτερον.

κιεβστ γκεβδεκλετμέκι, ῥδ.κιεβστ.

κιλκ γκεβδεκλίκι, οὐ.τ. ἐλαφρότης· μαλθακότης· βραδύτης.

κιλκ κιοσκλού, οὐ. τ. εἰδοποιὸς πυρκαϊᾶς.

κιεβστ γκεβδεμέκι, ρ. τ. χαλαροῦσθαι· ψυχραίνεσθαι.

κιοφ κιοφέ, οὐ. π. γωνία· ἡσυχαστήριον· —ζογ οὔτε κιοφέ, τρίγωνον· — — κιοφὲ κιοφὲ καὶ — ε — κιοφὲ πὲ κιοφὲ καὶ ζιβγ — κιοφὲ παυζάκ,

παντα γοῦ· — ζκε ὄζεγὲρ κιοφέ, λοβὸς τοῦ ἥπατος· ἀγαπητός, ἐράσμιος. [γωνιώδης.

κιοφεμπ κιοφεμπουτουρού, ἐπ.τ.

κιοσκι κιοσκιού, οὐ. τ. ὀαυλὸς πυροσκάλεθρον· πυράγρα.

κιοσλα κιοσελέ, οὐ τ. εἶδος βύρσης.

κιοσμογ γκιουσμέκι, ρ.τ. χαλεπαίνειν, κακοδύνειν.

κιοσε κιουσέ, οὐ. π. σπανός.

κιοφ γκεβέζ, οὐ. τ. μυρμυκασμός.

κιοφ γκιούζ, οὐ. π. οὖς· τὸ ἀκούειν· — ε. π. ὁ ἀκούων.

κιεβστ γκεβδετμέκι, ρ. τ. ἐκλύειν, χαλαρόνειν· ψυχραίνειν (μετφρ.).

κιμπ κιουσάϊ, ἐ. π. ἀγών· ἐπιμέλεια.

κιτσκ γκεβδέκι, ἐ. τ. ἀνειμένος· χαλαρὸς ἐλαφρὸς· νωθρός.

κιοφ κιόσκ, οὐ. π. περίπτερον.

κιεβστ γκεβδεκλετμέκι, ῥδ.κιεβστ.

κιλκ γκεβδεκλίκι, οὐ.τ. ἐλαφρότης· μαλθακότης· βραδύτης.

κιλκ κιοσκλού, οὐ. τ. εἰδοποιὸς πυρκαϊᾶς.

κιεβστ γκεβδεμέκι, ρ. τ. χαλαροῦσθαι· ψυχραίνεσθαι.

κιοφ κιοφέ, οὐ. π. γωνία· ἡσυχαστήριον· —ζογ οὔτε κιοφέ, τρίγωνον· — — κιοφὲ κιοφὲ καὶ — ε — κιοφὲ πὲ κιοφὲ καὶ ζιβγ — κιοφὲ παυζάκ,

κιοκς γκιογής, οὐ. τ. στῆθος.

κιοκσλ γκιογουσλούκι, οὐ. τ. στηθόδεσμος.

κιοκλ γκιόνούλ, οὐ. τ. καρδία· ἔρως· ἐπιθυμία· θάρρος· ζῆλος — γκιόνούλ καλμάκ, δυσαρεστεῖσθαι· ζλεζὶ — γκιόνούλ ἀζζιλμάκ, ἐλαφρύνεσθαι· κλς — γκιόνούλ πιρτιγί, ὁμόνοια· ζάγγ — γκιόνούλ πουλανμάκ, ναυτιᾶν· ζεμρεφ — γκιόνούλ κηρμάκ, δυσαρεστεῖν· ζαγ — γκιόνούλ γιαπμακ· εὐαρεστεῖν· κ.ς — γκιόνούλ βερμέκι· ἔχειν κλίσιν· ταλτζη — γκιόνούλ ταρλιγή, ἀθυμία· κε — γκιόνούλνδζε, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν· ου· ζκι — ικὶ γκ.όνούλ πὶρ ὀλμάκ, ἀνταγαπᾶσθαι· ο ζη — ου — ὄζλ·ου·γκιόνούλδέν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας.

κιοκσλ γκ.όνούλσούζ, ἐ.καὶ ἐπ.τ. ἀκούσιος, ·ως. [δυσαρέσκεια.

κιλκ κ.όνούλουσιζλίκ, οὐ. τ.

κιλκμ κ.όαλεδδημέκι, ρ. τ. ἐνεργ. τοῦ ἐπομ.

κιλκ κ.όαλεδέμέκι, ρ. τ. βιζοῦσθαι (μετφρ.) στερεοῦσθαι.

κιλκ γκ.όνούλλεμέκι, ρ. τ. ἐρωτεύεσθαι.

κιλλ γκ.όνούλλή. ἐ. τ. ἐρωτευμένος· ὀχραλέος· — οὐ. τ. ἐθελοντής.

χλακ χιαλί, ὲ. τ. ἐρριζωμένος.
χλγ χγιουγκούμ, οὐ. τ. ἀγγεῖον.
χλγ χγιόλ, οὐ. π. λάκκος ὕδατος· λίμνη· τέλμα.
χλγ χγούλ, οὐ. τ. τέρμα.
χλγ χγιουλεβζ, ὲ. τ. ἐλαρός, χαρίεις. [ζιζάνιον.
χλζ χγιουλζέ, οὐ. τ. αἶρα· κ.
χλτ χγιουλζηρμέκ, ρ. τ. γελωτοποιεῖν.
χλτ χγιουλέρ, γ' ἐν. πρόσ. τῆς ὁριστ. τοῦ χλτ. ἐλαμβανόμενον ἀντὶ ἐπιθ. ἱλαρός, φαιδρός.
χλϣ χγιουλές, οὐ. τ. πάλη.
χλϣ χγιουλούς, οὐ. τ. γέλως.
χλϣ χγιουλεβμέκ, ῖδ. χλτ.
χλκ χγιόλκε, οὐ. τ. σκιά.
χλκ χγιόλκελίκ, οὐ. τ. τόπος σύσκιος.
χλκ χγιόλκελένδιρμέκ, ρ. τ. ἐπισκιάζειν.
χλκ χγιόλκελενμέκ, ρ. τ. ἐπισκιάζεσθαι ὑπὸ σκιάν· (μετφρ.) ἀποκαύσεν προστασίας.
χλκ χγιουλλεμέκ, ρ. τ. καλύπτειν διὰ στάκτης.
χλϣ χγιουλλέ, οὐ. τ. σφαῖρα.
χλϣ χγιουλουμσεμέκ, ρ. τ. μειδιᾶν.
χλϣ χγιουλμέκ, ρ. τ. γελᾶν.
χλϣ χγιουλμέ, οὐ. τ. γέλως.
χλϣ χγιουλούνς, οὐ. τ. σφῦρα.

χλϣ χγιουλούνζ, οὐ. τ. περίγελως· — ἐ. τ. ἄξιος γέλωτος.
χλϣ χγιόλέ, οὐ. τ. δοῦλος· ↓ — χγιόλεκερί καὶ ↓ — χγιολενίς, ὁ δοῦλός σας.
χλϣ χγιουλεβζέκ, γ' ἐν. πρόσωπον τοῦ μέλλ. τῆς ὁριστ. τοῦ χλϣ. ἐκλαμβανόμενος ἀντὶ ἐ. γελοῖος.
χλϣ χγιόλεμέν, οὐ. τ. δοῦλος.
χμρ χγιουμουρβού, οὐ. τ. φωνὴ ἐλέφαντος. [ὠρύεσθαι.
χμρ χγιουμουρβέμέκ, ρ. τ.
χμς χγιουμές, οὐ. τ. ὀρνιθών.
χμς χγιουμούς, οὐ. τ. ἄργυρος.
χλϣ χγιουμουσλεμέκ, ῖδ. χλϣ. [γυροῦς.
χμϣ χγιουμουσλού, ἐ. τ. ἀργυ-
χμλ χγιόμλέκ, οὐ. τ. χιτών.
χμλ χγιόμουλμέκ, ρ. τ. ὀάπτεσθαι. [ρεῖν.
χμλ χγιουμλεμέκ, ρ. τ. ἀντιφ-
χμλ χγιόμμέκ, ρ. τ. ὀάπτειν.
χμρ χγιόμούρ, οὐ. τ. ἀνδραξ.
χμρ χγιόμουρλούκ, οὐ. τ. ἀνθρακοθήκη.
χμϣ χγιουμε, οὐ. τ. σωρός.
χσϐ χεϐν, οὐ. οὐσία· ὕπαρξις.
χσϣ χγιούν, οὐ. τ. ἡμέρα, ἥλιος· φῶς· ↓ — χγιούν πατησί, δύσις ἡλίου· ὀύσις· ζέφυρος· — ↓ ἐδελισί χγιούν, προχθές· ↓ — χγιούν χγιορμεζ, ζοφερός· ↓ — ↓ — χγιούν γιουνί, αὔθημερόν· — ↓ χαρὰ χγιούν, ἡμέρα ἀπαισία.
χσϣ χγιουνά, πρ. π. ὡς, καθώς· ↓ — χγιουνα-χγιούν, ἐ. π. ποικίλος.
χσϣ χγιόν, οὐ. τ. δέμα· βύρσα.
χλϣ χγιουδερίλμέκ, ρ. τ. πέμπεσθαι. [λειν.
χλϣ χγιουδερμέκ, ρ. τ. στέλ-
χλϣ χγιόδερμέ, οὐ. τ. ἀποστολή. [ρῶ· ἡμέρος.
χϣϣ χγιουνδούζ, ἐπ. τ. ἐν καιρῷ χγιουδούζίν, ὡσπὲ προηγ.
χλϣ χγιουδελίκέ, οὐ. τ. ἡμερομίσθιον.
χϣλ χγιουδελιχζί, ὲ. τ. ἡμερομίσθιος ἐργάτης.
χϣς χγιουνές, οὐ. τ. ἥλιος· ↓ χγιουνές κιπί, ἐναργὴς φαεινός.
χλϣ χγιουνεδλεμέκ, ρ. τ. προσηλιάζεσθαι. [γωγός.
χϣϣ χγιόνκέ, οὐ. τ. ὀχετός, ἀ-
χϣϣ χγιουνλούκέ, οὐ. τ. χρόνος· διάρκεια μιᾶς ἡμέρας· ἐνδυμα· καθημερινόν.
χϣϐ χγιουνλούκέ, οὐ. τ. θυμίαμα.
χλϣ χγιουδενμέκ, ρ. τ. σεμνύνεσθαι· βρενθύνεσθαι.
χϣϣ χγιόνέ, οὐ. π. εἶδος· τρόπος.
χλϣ χγιουνουλεμέκ, ρ. τ. φθονεῖν.

χϣϣ χγιουνέ-χγιούν, ἐ. τ. ποικίλος, διάφορος.
χϣϣ χγιονγέ, ξ. γωνιάμετρον.
χϣϣ χγιοβίζ, οὐ. τ. κρίβανος, τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ψηνόμενον φαγητόν.
χϣϣ χγιουβέ, οὐ. τ. σίς, βότρυδα.
χϣϣ χγιούχ, οὐ. π. ὄρος, βουνόν, λόφος — χγιούχ περίτομα (σκατόν) — κ. ουββέ, οὐ. ἀ. παράθυρον.
χϣϱ χγιεβχέρ, οὐ. π. λίθος πολύτιμος· ἡ οὐσία τινός. [τρον.
χϣϱ χγιουγερδζιλέ, οὐ. π. νίχϣϱ χγιουγιστάν, οὐ. π. τόπος ὀρεινός.
χϣϣ χγιουβεγί, ῖδ. χϣϣ.
χλϣ χγιεβελημέκ, ρ. τ. μασσᾶν· μηρυκᾶζειν.
χϣϣ χγόγι, οὐ π. χωρίον, κώμη· ἔξω, ἡ.
χϣϣ χγιούγι, οὐ. τ. λεξις· λόγος· σῶμα σφαιροειδές — ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ λέγων.
χϣϣ χγιουγιά, ἐ. π. ὁ λέγων — σύνθ. π. τάγα, δζῆθεν, ὡσανεί.
χϣϣ χγιουγιά, πρ. π. τάγα· δζῆθεν· ↓ — χγιοδγιάκι, ὡσανεί.
χϣϣ χεβίς, οὐ. τ. μηρυκασμός· χλτ — χεβίς γκετουρμέκ, μηρυκᾶσθαι.
χϣϣ χγιουβεγί, οὐ. τ. γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρί.

χωλύ, οὐ. τ. χωτικός· — ἐ. τ. χωτικός.

χέϝ, οὐ. τ. χόρτον, ἄχυρον.

χουϝ, οὐ. π. ὄρος.

γκέϝ (ἀντὶ ϝκ), οὐ. καὶ ἐπ. π. μέρος, τόπος, χρόνος· ποτὲ μέν, ποτὲ δέ· γκέϝ γκέϝ, ἐνίοτε. [ἀδύνατος.

έϝ, ἐ. π. μικρός, εὐτελής· χουχάλ, πλ. τοῦ .

χαχάν, ἐπ. π. ἐν καιρῷ.

χουχάν, πλ. τοῦ .

γκεχανέτ, οὐ. ἀ. τὸ μαντεύειν.

χτέρ, συγκρ. τοῦ χέ/· χτερί, οὐ.π. σμικρότης.

χτερίν, ὑπερθ. τοῦ κ.

γκουχέρ, ἴδ. χερ κεβέρ.

κεβρυπά, οὐ.π. ἤλεκτρον.

χουχπάρ, ὡς τὸ προηγ.

χουγερπαρέ, οὐ. π. τεμάχιον λίθου πολυτίμου.

γκουγέρτσιλε, οὐ. π. ἴδ. κ.

γκουγερβιρούϝ, ἐ. π. ἀδαμαντοπώλης.

χουγσὰρ καὶ

χουγιστάν, οὐ. π. τόπος ὀρεινὸς· κορυφὴ ὄρους. [ξίας.

κεχεδάν, οὐ. π. γαλα-

χέγλ, οὐ. ἀ. ἀνὴρ τέλειος

χεχλέ, οὐ. π. τεμάχιον χρυσοῦ ἢ ἀργύρου.

χλέ, οὐ. τ. φθεῖρ.

χελελεγμέχι, ρ. τ. φθειριᾶν.

χελελέ, ἐ. τ. φθειρῶν.

χουχέν, ἐ. π. ἀρχαῖος· γέρων· πεπαλαιωμένος.

χουγενχάλ, ἐ. π. προβεβηκώς (τὴν ἡλικίαν). [της.

χουχενχέ, οὐ. π. ἀρχαιότης.

χουχνέ (κ. χιχνέ), ἴδ. χουχέν.

χουχουλέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναί τινα μέσης ἡλικίας.

χουγελάν, ἐ. π. ἵππος ἀραβικός, εὐγενής.

γκέ, καταλῆξις περσ., ἥτις προστιθεμένη ἐν τέλει τῶν μετοχῶν καὶ ἐπιθέτων σχηματίζει ὀνόματα ἀρρημένα.

κέ, ἀντων. τ., ἥτις ἐν τέλει μέν τινων ἐπιρρημάτων τιθεμένη σχηματίζει ἐπίθετα· ἐν τέλει δὲ τῶν ἀντ. καὶ ὀνομ. ἀντιστοιχεῖ ἐνάρθρῳ κτητικῇ ἀντωνυμίᾳ· — πένιμ κι, ὁ ἐμός.

γκέ, τ.κατάλ. ὡς τὸ γκέχού, σεβμέχι, ἀγαπᾶν· — σεβκέχού, ἀγάπη

κέγι, π. πότε ;

γκιασέτ, οὐ. ἀ. ἀγίνοια.

κεγιάν, οὐ. ἀ. φυσικὸν χαραχτήρ.

κεγιάν, οὐ. π. ἀστήρ.

κιγανόζ, κυανογόνον(χμ)

κιγανέ, ἐ. ἀ. βασιλικός.

γκίτ-γκιδὲ καὶ

γκιδδίκτσε, ἐπ.τ.βαθμηδόν.

γκιτμέχι, ρ. τ. πηγαίνειν· ἀπέρχεσθαι· φθείρεσθαι· — ἀραλιγὰ γκιτμέχι καὶ — ἐλδὲν γκιτμέχι· ἀπόλλυσθαι· — μὲ ἀκλιπάδὰν γκιτμέχι, παραρρυεῖν· — γκεσουγαιτμέχι, ὀπισθοχωρεῖν· — ἐλερού γκιτμέχι, προβαίνειν, προοδεύειν· — ἐζινὲ γκιτμέχι, ἀκολουθεῖν· — διὲ γκιτμέχι, ἀντιλέγειν· — χοσὲ γοδὰ γκιτμέχι, εὐχαριστεῖν· καθηδύνειν· — χοσὲ γοδουμὰ γκιτδί· εὐχαριστήθην· — ρένιμ γκιτμέχι, ὠχριᾷν· — ολδὴ γκιτδί, ὤχετο θανών.

γκιτί, οὐ. π. ὁ κόσμος· — γκιτί ἀραί, ὁ ὢν κόσμημα τοῦ κόσμου· οἱ — γκιτί πάν, φύλαξ καὶ κύριος τοῦ κόσμου, μονάρχης.

γκεζέ, οὐ. τ. νύξ· ἐσπέρα· — ἐπ.τ. νύκτωρ· — γκεζὲ ὁλ βραδυάζειν.

γκεζεγί, ἐ. τ. ἐσπερινός, νυκτερινός· τῆς χθεσινῆς ἐσπέρας.

γκεζελλίχι, οὐ. τ. ἔνδυμα νυκτερινόν.

γκεζελεμὲχι καὶ

γκεζελεγμέχι, ρ. τ. καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῆς νυκτός· περνᾶν τὴν νύκτα.

γκεζελεῖν, ἐπ.τ. νύκτωρ.

γκέτς, ἐπ. τ. ἀργά.

γκιδερμέχι, ρ. τ. ἀπομακρύνειν· σβύνειν.

γκιδίς, οὐ. τ. βάδισμα· ἀναχώρησις· διαγωγή.

γκιδερέχ, οὐ. τ. πορευόμενος· καθ' ὁδόν.

κεδίς, ἴδ. .

κίρ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.

γκιρά, ἐ. καὶ οὐ. π. ὁ δραπετόμενος λῆψις.

γκιρίδζ, οὐ. τ. ἄσβεστος.

γκιρὰρ, οὐ. π. μάχη· ὄρυβος μάχης.

γκιρὶμέχι, ρ. τ. εἰσάγειν· ὁδηγεῖν.

γκιρίς, οὐ. τ. εἴσοδος.

γκιριδμέχι, ρ. τ. ἀναμιγνύεσθαι, ἐπεμβαίνειν. [νος

γκιργέν, ἐ. τ. ῥιψοκίνδυ-

γκιρκινλίχι, οὐ.τ.τόλμη.

γκιρλεμέχι, ρ. τ. ῥυπαίνειν.

γκιρίχι, οὐ. τ. κατοχή, κατάκτησις· — μὲ ἀλὲμ γκιρ-

κεῦρίμα ἐττιφά«, ὅπως ἔτυχε· ἴδι — κεῦρίμα γεσά, ὅπως ἂν βούληται.

κεφεῖτ κεῦρτγέτ, οὐ. ἀ. τρόπος· τὸ γεγονὸς μεθ' γένος (γεν.).

κεφ κεγίκ, οὐ. τ. ἔλαφος.

κεφ κεγίλ, οὐ. ἀ. τὸ μετρᾶν σιτηρά· κοιλόν.

κεφλ κιλάρ, ῖδ. κλσ.

κεφλούς κεγιλούς, οὐ. ἀ. (κατὰ τὸ κομοὺς ἐκ τοῦ ἑλλ.) χυλός· ᵹεᵹ — κεγιλοὺς βακτή, ἡ πέκεφλ κιλέ, οὐ. ἀ. κοιλόν. [ψις.

κεφ κίμ, ἀντ.τ. τίς; ποῖος; σύνδ. τ. ἵνα, ὅπως· κεφ — κίμ γελούρσε, ὅποιος ἐλθει· — κιμέ, εἰς τίνα· κεφ — κιμισί, τινές· κεφ — κιμινίζ, τινὲς ὑμῶν.

κεφ κίμσε, ἀντ. τ. τίς, οὐδείς (βοηθός, προστάτης) — κεφ γὲρ κίμσε, ἕκαστος.

κεφ κεγίμέκ, ρ. τ. φορεῖν.

κεφος κεγιμούς, οὐ. ἀ. (κατὰ τὸ κομοὺς ἐκ τοῦ ἑλλ.), χυμός. κεφ κίμγκα, οὐ. ἀ. π. ἀλχημία· ὅ,τι σπάνιον· ὄθλος· χημεία (ἐπιστ.).

κεφαλ κεμγιαδζί, οὐ. τ. ἀλχημιστής· ὁ περὶ τὴν χημείαν ἀσχολούμενος.

κεφαλ κεμγιακέρ, οὐ.π. χημικός.

κεφαλ κίν, οὐ.π. μίσος, ἔχθρα· μνησικακία.

κεφαλ κινὰ κινά, ῖδ. κεφαλ.

κεφαλπ κινετλεμέκ, ρ.τ. συνδέειν στερρῶς.

κεφδ κινδζί, ἐ. τ. μνησίκακος.

κεφδ γεγιμάκ, ρ. τ. ἀμφυέννυσθαι.

κεφκ κεγεδζέκ, μέλ. τῆς ὁρ. τοῦ κεφ γεγιμέκ, ἑκλαμβανόμενον καὶ ἀντὶ ἑ. καὶ οὐ. ἱκανὸς νὰ φορέσῃ· κατάλληλος ὅπως φορεθῇ. [μασία.

κεφμ γεγίμ, οὐ. τ. ἔνδυμα· ἔνδυ-

κεφπ γεγιμέκ, ρ.τ.ἐνδύεσθαι.

κεφπ κεδύλ, οὐ. ἀ. οἰνόπνευμα.

λίκ, κατάκτησις τοῦ κόσμου.

κεφλπ κιρλεμέκ, ρ. τ. ῥυπαίνεσθαι.

κεφλ κιρλή, ἐ. τ. ἀκάθαρτος.

κεφμ κεγιρμέκ, ρ.τ. εἰσέρχεσθαι — φλσ ἀρχὲ γκιρμέκ, μεσολαβεῖν· — φλσ γιόλ γκιρμέκ, τακτοποιεῖσθαι, ἐπανέρχεσθαι εἰς τὴν εὐθεῖαν.

κεφμ γκιρμέ, οὐ. τ. εἴσοδος, στρόφιγξ.

κεφμ γκιτινδέ, οὐ.τ. μέρος· γωνία εἰσέχουσα.

κεφο γκιρού, ἐπ.τ. ὀπίσω· βλπ — γκερὶ καλμάκ, καθυστερεῖν· κεφο — γκιρού σύμεκ, ἐπιστρέφειν· βλπ — γκερὶ ἀλμάκ, ἀναλαμβάνειν· ἀναιρεῖν· — κεφλ κεφ γκεριτινὲ ἀλμάκ, λαμβάνειν τὸ ὑπόλοιπον ἀποπερατοῦν· κεφ — γκιριδέν, μακρόθεν· — κεφλπ σιμαδὲν γκερί, εἰς τὸ ἐξῆς.

κεφλπκ γκιρουλτμέκ, ρ.τ. μένειν ὀπίσω· ἀργοπορεῖν.

κεφς κεγιριζί, ἐ. τ. ὁ εἰσερχόμενος, ἀναμιγνυόμενος· φλσ — ἀρχὲ γκιριζί, ὁ μεσολαβών, μεσίτης.

κεφλπ κεγιζλετμέκ, ρ. τ. κρύπτειν (δι' ἄλλου).

κεφλ κεγιζλίζ, ἐπ. τ. κρυφίως.

κεφλπ κεγιζλεμέκ, ρ.τ. κρύπτειν.

κεφλπ κεγιζλενμέκ, ρ. τ. κρύπτεσθαι. [στι ὁς.

κεγιζλί, ἐ. τ. λαθραῖος· μυ-

κεφς κεγιζλίδζε, ἐπ.τ. λαθραίως, μυστικῶς. [δίρκεια.

κεφς κεγίς, οὐ. ἀ. ἀγγίνοια, ὀξυ-

κεφς κεΐς, οὐ.ἀ. βαλάντιον.

κεφς κεγεγισού, οὐ.π. βόστρυξ.

κεφς κισέ, οὐ. π. (κατὰ παρα.θ. ἐκ τοῦ ἀ. κεφς) θυλάκιον· βαλάντιον· πουγγίον (ποσότης 500 γροσίων). [τροῦ).

κεφς κισέ, οὐ. π. τρίπτης (λουκεφς κισεβάρ, οὐ. π. ταυίας.

κεφλπ κεφς κισελεμέκ, ρ. τ. τρίβειν μὲ τρίπτην.

κεφς κισέρ, ἐ. τ. εἴσοδος.

κεφς κίς, οὐ.π. θρησκεία· πίστις.

κεφλπ κεφς κιτανμέκ, οὐ. τ. χρεμετίζειν.

κεφ κεΐρ, οὐ. ἀ. ὑγιεία· διάθεσις· εὐθυμία· μεθη· κ. κέρι· κεφ — κεΐρινὴς νάσηλ; πῶς ἔχετε;

κεφσ κεΐφσήζ, ἐ. τ. κακοδιάθετος· δύσθυμος. [θεσία.

κεφλπκ κεφς κεΐφσηζλίκ, οὐ.τ. ἀδιακεφλπκ κεφς κεΐφσιζλενμέκ, ρ. τ. ἀδιάθετεῖν. [μεῖν.

κεφλπκ κεΐφλενμέκ, ρ. τ. εὐθύ-

κεφλ κεΐφλή, ἐ. τ. εὔθυμος.

κεφλ κεΐρίμα, ἐπ. ἀ. ὁπωσδήποτε· ὅπως ἂν ἔχῃ· ἀπὸ —

ل

ل λ, ἄλφα. 30ον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου καὶ 23ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 30.

لا λί, πρ. ἀ. διὰ· ἕνεκα.

لا λά, μόρ. ἀ. ἀρνη. ἢ στερητ. — شی — λὰ σεΐ, οὐδέν, μηδέν.

لاپلی λὰ-ου-παλή, ἐ. ἀ. ἀφρόντις· ἐπ. ἀ. ἀπερισκέπτως· -لیکی.

لاپلیلق λὰ-ου-παλιγλανέ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

لایق λίἐπιν, ἐ. ἀ. ὁμοπάτριος.

لائق λά-ἴἐς, ἐ. ἀ. ἀβλαβής.

لابد λαπούδ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἀναγκαῖος· ἐξάπαντος.

لابی λαπίς, μετχ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ ἐνδυόμενος· ἐνδεδυμένος.

لابین λαπίν, οὐ ἀ. γαλακτοπώλης.

لابدیت λἰἐπουδέϊν, ἐ. ἀ. ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος.

لاپا λαπά, οὐ. τ. κατάπλασμα· — ἐ. τ. ὀγκηρός.

لاتین λατίν, οὐ. τ. Λατῖνος, καθολικός.

لاتیرنا λα-θανί, ἐ. ἀ. ἀπαράπιλλος.

لاجرد λα-θζερέμ, ἐπ. ἀ. βεβαίως· ἀκουσίως.

لاجرد λὰ-ζβεβάπ, οὐ. ἀ. ἀνεπίδεκτος ἀπαντήσεως.

لاجورد λαζβέρτ, οὐ. ἀ. π. τὸ κυανοῦν χρῶμα.

لاحق λαχήκ, ἐ. ἀ. ὁ συνεργόμενος· διάδοχος· ὁ ἐν ἐνεργείᾳ (ὑπουργὸς ἢ ὑπάλληλος)· — οὐ. ἀ. συνέχεια ῥάσεως.

لاحقه λαχηκά, οὐ. ἀ. συνέχεια ῥάσεως ἢ προτάσεως.

لاخ λάχανα, οὐ. τ. χράμβη.

لاخ لاخ λα-ρεΐπ, ἐ. ἀ. ἀναμιβόλος.

لازم λαζίμ (λαζὶ λουζούμ), ἐ. ἀ. ἀναγκαῖος· οὐδέτερον ῥῆμα (γραμ.)· لازم — λαζίμ-συλ-εβά, πληρωτέος· غیر لازم — λαζίμ-ι-γαΐρ ι-μουταρίκ, ἀπαραίτητος.

لازم λαζιμέ, οὐ. ἀ. θ. τοῦ πργ. ἀνάγκη, ὑποχρέωσις, καθῆκον.

لازملی λαζιμλί, οὐ. τ. ἀναγκαῖος.

لازملق λαζεβάλ, ἐ. ἀ. ἄφθαρτος· ἀθάνατος.

لاستک λαστίκ, ξ. ἐλαστικὸν κόμμι· πηλοβατὶς ἐξ ἐλαστικοῦ.

لاسلکی λὰ-σεγίμα, ἐπ. ἀ. πρὸ πάντων.

لاشه λα-σεπίχ, ἐ. ἀ. ἀπαράβλητος.

لاشه λα-σέκ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἀναμφίβολος, ὡς.

لاشه λα-σέ, οὐ. π. πτῶμα.

لاشئ λα-σεΐ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα οὐτιδανόν, μηδέν.

لاصق λασήχ, ἐ. ἀ. ὀπαδός.

لاغ λάγ, οὐ. ἀ. ἀστεϊσμός.

لاغر λαγάρ, ἐ. π. ἰσχνός, ξηρός.

لاغری λαγαρί, ἐ. π. ἰσχνότης.

لاغو λαγγέ. οὐ. ἀ. λόγος κενὸς αἰσχρολογία.

لاف λάφ, οὐ. π. φλυαρία· λόγος κενός· μεγαληγορία· συνομιλία· ا — λὰφ ἐτ συνομιλεῖν.

لافزن λαφζέν (κ. λαφζάν), ἐ. π. لافزانلق λαφζενλὶκ καὶ φλυαρος.

لافزنی λαφζενί, οὐ. π. φλυαρία.

لاقردی λακηρδή, οὐ. τ. λόγος συνομιλία. [ρητος.

لاکرد لακελάμ, οὐ. ἀ. ἀναντίρ

لاکی λάκί, ἐ. π. βωβός. [λης.

لاکردی λεΐἀλ, οὐ. ἀ. μαργαριτοπώ

لالا λαλά, οὐ. π. παιδαγωγός.

لالالق λαλαΐ, οὐ. π. παιδαγωγία.

لالە λαλέ, οὐ. π. λείριον.

لام λάμ, οὐ. ἀ. φόβος· τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου· — لام-تاریر, ἄρθρον (γραμμ.) — لام ألف γράμμα, οὐδεμία ἔνστασις ὑπάρχει.

لام λιὐοὔμμιν, ἐ. ἀ. ὁμομήτριος.

لامس λαμίς (لمس λέμς), μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἁπτόμενος.

لامسه λαμισέ, θ. τοῦ προηγ. ἐμ — κουβεΐ λαμισέ, ἡ ἁφή.

لامع λαμί (لمعه λεμεάν), μετ. ἀντὶ ἐ. λαμπρός.

لامکان λαμεκιάν, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων κατοικίαν (Θεός).

لامی λαμί, ἐ. ἀ. σφοδρός.

لانه λανέ, ξ. εἶδος ἀμάξης.

لانیغ λανιαγέ, ἐ. ἀ. ἀπέραντος.

لاوث λαοῦτα, οὐ. τ. λαοῦτον.

لاوجی λαγούδ, οὐ. ἀ. θεότης.

لاوجی λαγουτί, ἐ. ἀ. θεϊκός.

لاینحل λα-γιουτεκεδδέλ, ἐ. ἀ. ἀναλλοίωτος.

لاینفک λα-γιετιδέζζι, ἐ. ἀ. ἀδιαίρετος ἄτομον. [δλητος.

لایتغیر λα-γιτεγαΐρ, ἐ. ἀ. ἀμετάβ

لایزال λα-γεζούζ, ἐ. ἀ. ἀτγγρεγορημένος· ἀθέμιτος.

لاینحل (-ل λεθχ), ἐ. ἀ. ὄγλος, σαφής.

لایق λαϊχέ, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ὑπόμνημα, ἔκθεσις ἐγγραφος. [ματος.

لایحه λα-γιουχσά. ἐ. ἀ. ἀναρίθ

لایحل λα-γιωχλή, ἐ. ἀ. ἀναμάρτητος. [λητος.

لایطلق λαγ-υλβρέκ, ἐ. ἀ. ἀκατ

لایعد λα-γιουδά, ἐ. ἀ. ἀναρίθμητος.

لا يعقل لا-يَعْقِلُ، ج. لا يعقلون لا-يَعْقِلُونَ، ج. لا يعقلن لا-يَعْقِلْنَ، ج. لا يعقلا لا-يَعْقِلَا، ج. لا يعقلان لا-يَعْقِلَانِ، ج. لا يعقلوا لا-يَعْقِلُوا، ج. لا يعقلوان لا-يَعْقِلُوَانِ، ج. لا يعقلي لا-يَعْقِلِي، ج. لا يعقلا لا-يَعْقِلَا، ج. لا يعقلان لا-يَعْقِلَانِ، ج. لا يعقلن لا-يَعْقِلْنَ، ج.

لقلق لغرغذز, إف. ت. كذا لغزين — لغزيكن إفتيرين.
لغ لغيغم, ف. ت. غرغت, أمغرا, ك. لغيغم؛ أبونيم.
لغمجي لغيغمذز, ف. ت. أبونيمو-خاثاريستيس. [ئيس.
لغ لغيغ, ف.أ. أغوئوسيس,كاتاركيوسيس لغيغ, ا. أ. كينوس· لوغوس كينوس.
لف لغيبّ, ف. أ. تو بيريكليئين تو إسوكليئين.
لفا لغيبّين, إف. أ. إسوكليستوس.
لفظ لغيزّ, ف. أ. تو بيبتين تي (ميتاف.) لغزيس· لوغوس.
لفظ لغيزّين, إف. أ. بروبوريكوس· كذا لغزين.
لفظي لغيزي, ا. أ. ئي كذا لغزين (إنفويا).
لفيف لغيبّ (لف), ا. أ. إسوكليستوس· — ف. أ. بليثوس.
لق لئيغ, لوكس, ت. كاتاليئيس, ئيتيس بروستيثيمينئ إيس إبيثيتا سخيماتيزي تاتاتيغميني تون لايكا, ف. أ. سونانتيسيس· سوسيوغنوميا. [تلوس.
لقا لاكاف, ف.أ. إبيثيمون· تيس لاكانيكيس, ف.ت. لوغوس· سومبولا.
لقلق لاكلاك, ف. أ. بلاغوس.
لقلقة لاكلاكا, ف. أ. فوني بلاغوس. [خيوس.
لقلقة لاكلاكيزو, ف. أ. سونتيثيمي.
لقمان لوكمان, ف.ك. ك ف.كور. Λοκμᾶν προφήτης καὶ ἔξοχος κτρὸς ἀναφερόμενος ἐν τῷ Κορανικῷ τατός.
لقمة لوكمة, ف.أ. غلωσός· βοῦκα· εἶδος ζυμαρίου.
لقوم لوكوم, ف. ت. كذا παρ᾽ ὃ ἐκ τοῦ ἀ. ρῆμα χουλκούμ· τὸ γνωστὸν λοκοῦμι.
لكك لكّاليكيس, ف. ت. بلاغوس.
لكن لكيكين, ف. ب. لكانν.
لكن لكين, σύνδ. ἀ. ἀλλά, ὅμως· ἐν τουτοις.
لكه لكه, ف. ب. كيليس. [μένος.
لكهان لكيكاρ, ε. ت. كيكيليθωلكهاني لكيكιδ, ف. ت. γναμευς.
لكهلكه لكيكελετμενις, ρ. ت. كيليδονευ. [δοῦσθαι.
لكهلكه لكيكελευμενις, ρ. ت. كيليδωμενος.
لكهلكه لكيكελ, ε. ت. كيكيليθωμενος.
لم لεμ, μόρ. ἀρνητ. ἀν. ὃς — لمه يزيل ὃ μὴ παρακμάζων, (αιώνιος . [στιγμή.
لمعة لεμγα, ف.أ. ἐπὶ σφαλωδῶς
لمس لεμς, ف. أ. تο ἅπτεσθαι.
لمظ لεμζ, ف. أ. تο ἀκτενιζεσθαι.
لمعة لεμγα, ف. أ. λαμπρός.
لمحة لεμ᾽ατεν, إف. أ. ἀστραπῆσαι.
لمليمن لιμεις, ف. أ. ὀλιγοστόν, ὀλιγοστεύειν, ὀλιγοστεύειν.
لمليمن لιμεις, ε. أ. λειτουργικός.
لمك لεκις, ε. أ. ἀνάπειρος, χωλός — ως τινος πάλαι, ὁ χώλος Τεύκρος, ὁ Τελαμώνιος.

لمكان لενκιάν, ε. π. χωλός· — ἐπ. π. ὑποσκαζόντως (κούτσα κούτσα).
لمكر لενκέρ, ού. π. ἀγκυρα.
لمكي لενγκί, ού. π. χωλότης.
لو لέβ, σύνδ. ἀ. ἐάν· — و βελέβ, καὶ ἐὰν ἀκόμη· ٧ — لεβλὰ καὶ لا — لεβλέμ, ἐκτὸς ἐάν.
ليبيا لιβιά, ού.ἀ. σημαία,ἐπαρχία· — مير μίρι-λιβιά, ὑποστράτηγος.
ليحق لιεβαχήκ, πλ. τοῦ ءحق.
ليزم لιεβαζίμ, πλ. τοῦ زم.
ليزمات لιεβαζιμάτ, πλ. τοῦ πργ.
ليمع لιεβαμί, πλ. τοῦ عمع.
ليئ لιεβαίχ, πλ. τοῦ ءئي.
ليو لιέβ/ καὶ
ليوحه لιεβχά, ού. ἀ. ἄβαξ, πίναξ.
ليوس λιότος, ού.τ.νότιος ἄνεμος.
ليورك λιεβρέκ, ξ. λάβραξ (ἰχθ.).
ليوز λιέβζ, ού. ἀ. ἀμύγδαλον· ἀμυγδαλῆ· παρίσθιον (ἀνατ.).
ليوزلي λιεβζτάν, πλ. τοῦ προηγ. ἀμυγδαλαῖ (ἀνατ.).
ليوسلر λιούστρα, ξ. στίλβωμα, κ. λουστρον· ج — λιούστραζι, ὑποθηματοστιλβωτής.
ليوش λιόχ, ἐ.τ. σκοτεινός.
ليغرلغار λαγαριτμέ,ξ. λογάριθμος.
ليقطه لοκάντα, οὐ.τ.ξενοδοχεῖον.
ليقوموتيف λοκομοτίφ, οὐ. τ. (ξ.) ἡ τὴν σιδηροδρομικὴν ἁμαξοστοιχίαν ἕλκουσα ἀτμάμαξα.
ليك λόκ, ἐ.τ. βραδύς, νωχελής.
ليلول λουλού, οὐ. ἀ. μαργαρίτης.
ليلول λουλέ, οὐ. τ. σωλὴν μέτρον ὕδατος· δοχεῖον τοῦ καπνοῦ εἰς τὰς καπνοσύριγγας καὶ ὑδροσύριγγας, ὁ κ. λουλᾶς.
ليلوم λέβμ, οὐ. ἀ. ἔλεγχος,μομφή.
ليلوم λουμ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια.
ليون λέβν, οὐ. ἀ. χρῶμα· εἶδος πλ. ليوان. [ματιστήριον.
ليونه λόνδζα, οὐ. τ. λέσχη· γραλيونه λεβένδ, οὐ. π. ἀνδρεῖος.
ليونه لόνδρα, τὸ Λονδῖνον.
ليه λέ, μόρ. τ. (κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ليلي)· ὁμοῦ, μετά.
ليه λέχ καὶ λέχου, φρ. ἀ. αὐτῷ, ὑπὲρ αὐτοῦ· ه — λεχιμέ,ὑπὲρ ἐμοῦ.
ليه λέγ, ἐ. καὶ οὐ. π. Πολωνός.
ليه λέγα, ερ.ἀ.αὐτῇ,ὑπὲραὐτῆς.
ليهيب λεχέπ, οὐ.ἀ. φλὸξ ἀκαπνος.
ليهان λεχπάν, οὐ. ἀ. τὸ φλογίζεσθαι.
ليجة λεχδζέ, οὐ.ἀ. γλῶσσα·πρόσωπον· φυσιογνωμία· ἦθος.
ليجه λέχδζε, ἐπ. τ. πολωνιστί.
ليم λεχίμ, οὐ. τ. συγκόλησις.
ليملك λεχιμλεμέκ,ρ.τ.συγκολᾶν.
ل لί, φράσις ἀ. ἐμοί, ὅτ᾽ ἐμέ.
لياك λιγιακάτ, οὐ. ἀ. ἀξία, ἐκλεγιالي λεγιαλί καὶ [νότης.
ليال λεγιαλί, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ ليل.
ليسه λέγισε ρ.ἀ.ἀπρόσ. οὐκ ἔστιν.

لطوغرافيا λιτογραφία, ἡ. τυπογραφία.
لف λίφ, οὐ. ἀ. ἴς· κλωστή.
ليل λεῖλ. οὐ. ἀ. νύξ· ليل — λεῖλ-ου-νιχάρ, οὐ καὶ ἐπ. ἀ. νυχθήμερον· ليلة λεῖλε, ἐπ. ἀ. νυκτός.
ليلاك λεῖλαϊκ, οὐ. τ. πασχαλιά (φ.).
ليلك λεῖλεκ, ἡ. κλῶσ.
ليلة λεῖλε. οὐ. ἀ. μία νύξ· العرج — λεῖλὲ τ-ουλ-μιράζ, ἡ νὺξ τῆς ἀναλήψεως (τοῦ Μωάμεθ)· ليلة — λεῖλέ-ι-ζεφάφ, ἡ πρώτη νὺξ τοῦ γάμου.
ليلي λεῖλί, ἐ. ἀ. νυκτερινός.

لمان λιμάν, οὐ. τ. (ἐκ τοῦ ἑλλ.) λιμήν· لمسى — λιμὰν ρεῖσί, λιμενάρχης. [εὐδίκ.
لمانلك λιμανλήκ, οὐ. τ. γαλήνη.
لمون λιμόν, οὐ. τ. λεμόνιον.
ليمونات λεμονάτα, οὐ. τ. λεμονάδα.
ليل λείν, καταλήξ. τ. χρόνου· — γκεδζὲ λείν, νύκτωρ.
ليل λείν, οὐ. ἀ. γλυκύς, χαρίεις, φιλόφρων.
لينت λινέτ, οὐ. ἀ. μαλακότης· εὐκοιλιότης.
ليم λείμ, ἐ. ἀ. εὐτελής· ἐπονείδιστος.

م

ماحصل

م μίμ. 27ον γράμμα τοῦ τ. ἀλφαβήτου καὶ 24ον τοῦ ἀραβικοῦ· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 40. — م καταληκτικὴ κτητικὴ ἀντωνυμία τοῦ α' προσώπου. — لى πατάμ, ὁ πατήρ μου· — μ, προσωπικὴ, ἀντ. τοῦ α' προσώπου ἐν τῇ κλήσει τῶν ῥημάτων· — زار γιαζάριμ, γράφω.
ما μά, ἀντ. ἀ. ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον, ὅ,τι, πᾶν ὅ,τι· — مقدار ما· ἐφ' ὅσον· οὐχί.
ما μά, ἀντ. π. ἡμεῖς.
ماما μά', οὐ. ἀ. ὕδωρ, χυμός· πλ. مياه μιάχ.
ماص μα'άπ, οὐ. ἀ. ἑστία, κέντρον· — شوك σεβκὲτ μα'άπ, (ἡ ἑστία τῆς μεγαλειότητος) Μεγαλειότατος (ὁ Σουλτᾶνος).
مابقى μα-πακή, οὐ. ἀ. τὸ ὑπόλοιπον.
مابين μα-πεῖν, ῥρ. ἀ. διάλειμμα· διαμέσον· مابين — μα-πείν-ι-ουμαγιούν, τὰ Αὐτοκρατορικὰ Ἀνάκτορα· مسند — μα-πεῖν σενετί, τὸ μὴ ἐπίσημον ἔγγραφον· مشرى — μα-πεῖν μουφουρί, ὁ αὐλάρχης· مع — μα-πεϊνιμιζδέ, μεταξὺ ἡμῶν.
مابين μα-πεϊνιζί, οὐ. τ. ὁ τῷ Σουλτάνῳ ὑπηρετῶν αὐλικός.
ماتقدم ματεκάδεμ, οὐ. καὶ ἐπ. ἀ. τὸ προηγηθέν· πάλαι.
ماتم ματέμ, οὐ. π. θρῆνος· πένθος· مسح — ματὲμ πουρσί, παρηγορία. [μένος.
ماتمزده ματεμζεδέ, ἐ. π. τεθλιμ-
ماتمخانه ματεμκερέ, οὐ. π. οἰκία πένθους.
ماتمخانه ματεμκουνάν, ἐ. π. ὁ πενθῶν.
ماتمزده ματεμζεδέ, ἐ. π. τεθλιμμένος.
ماحصل μα-χασάλ, οὐ. ἀ. προϊόν. εἰσόδημα.

مالیه ما-لی-یه, فر. ا. دارائی.
مایحتاج ما-یح-تاج, فر. ا. آنچه بدان احتیاج است.
مایحتاج ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری است.
مایحتاج عامه — آنچه بدان احتیاج عامه است.
مایحتاج عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عمومی است.
مایحتاج عامه ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه ضروری است.
مایحتاج عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه ضروری عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه ضروری عمومی است.
مایحتاج عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عمومی عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عمومی عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری است.
مایحتاج عامه ضروری عمومی عامه — آنچه بدان احتیاج عامه ضروری عمومی عامه است.
مایحتاج عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی — آنچه بدان احتیاج عمومی عامه ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی است.
مایحتاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری — آنچه بدان احتیاج ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری است.
مایحتاج عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه عمومی ضروری عامه

μαῖα μεμελ, οὐ. ἀ. μέρος ἐξ οὗ ἐλπίζει τις. [σία.
μαιμαχεύω, οὐ. ἀ. περιουσιαζομαι μαλιγεδζε, ἐπ.τ. ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικά· κατὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.
μαῖμον μεμουν (μαι ἔμαν), οὐ. ἀ. ἄσυλον.
μαῖμουν μεμουρ (μαι ἔμρ), μετ.παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. διατεταγμένος· δημόσιος ὑπάλληλος.
μαιμουνεῖον μεμουριγέτ, οὐ. ἀ. ὑπούργημα· θέσις· δημόσιον ὑπούργημα.
μαιμουνεύω μεμουρίν, πλ. τοῦ μαῖμουν.
μαῖμουν μεμουλ (μαι ἔμυλ),μετ.παθ. ἀ. ἀντὶ ε. προσδοκώμενος· — οὐ. ἀ. προσδοκία· ἐλπίς.
μαῖμουν μεμουν (μαι ἔμυν). μετχ.π. ἀ. ἀντὶ ε. ἐξυπηρετισμένος.
μαῖνα μανταρ, οὐ.τ. μύκης, ἀμανίτης. φελλός. [μάνδρα.
μαῖνα μάνδρα, οὐ.τ.(ἐκ τοῦ ἑλλ.)
μαῖνα μανδά, οὐ. τ. βούβαλος.
μαῖνα μανδέ, ἐ. π. ὁ μένων ὀπίσω· ἀπηυδηκώς· — μαῖνα ἀμὲλ μανδέ, ὁ μὴ δυνάμενος πλέον ἐργασθεῖναι· ἀπόμαχος.
μαῖνη μανή, ἐ. ἀ. ὁ ἐμποδίζων.
μαῖνη μανγήρ, οὐ. τ. ὄβολός· χαλκοῦν νόμισμα κίβδηλον.
μαῖνα μανενδ καὶ μαῖνα μανενδέ,ἐ. καὶ ἐπ. π. ὅμοιος, ὁμοῖως.
μαῖνα μανέδρα, (ξ.) γυμνάσιον (στρατιωτικὸν ἢ ναυτικόν).
μαῖνους μεῖνους (μαι οὖνς), μετ. παθ. ἀ. συνειθισμένος εἴς τι —ε.ἀ. τεθασσευμένος, ἥμερος.
μαῖνι μανί, οὐ. τ. ᾆσμα, τραγῴδιον.
μαῖνω μα-θερά, ε.ἀ. ὁ ὢν ὄπισθεν, πέραν· κατώτερος.
μαῖνω μα-θεκά', ῥρ. ἀ. τὸ συμβάν, γεγονός. [κρίζειν.
μαῖνω μαθλαμάκ, ρ.τ.νιαουρίζειν·
μαῖνω μαθί, ἐ. τ. κυανοῦς, γαλάζιος.
μαῖνα μάχ, οὐ.π. σελήνη· μήν· — μάχ-πε-μάχ, κατὰ μῆνα.
μαῖνα μαχτάπ, οὐ. π. αἴγλη, λάμψις σελήνης· εἶδος πυροτεχνήματος· σκῶληξ.
μαῖνα μαχτσέ, ἐ. π. ἡμισέληνος.
μαῖνα μαχίρ (μαῖνα μεχαρέτ), ἐ. ἀ. ἔμπειρος.
μαῖνα μαχμούζ,οὐ.τ.(κατὰπαραφθορὰν τοῦ ἀ. μαῖνα μιχμέζ), πτερνιστήρ. [πτερνίζειν.
μαῖνα μαχμουζλαμάκ, ρ. τ. μαῖνα μαγέ,οὐ.π. λάμψις σελήνης.
μαῖνα μάχι, ἐ. π. ἰχθύς.
μαῖνα μαχιγέτ, οὐ. ἀ. ἡ οὐσία· τὸ συστατικόν. [νιατος.
μαῖνα μαχιγέ, οὐ. π. μισθός (μη-

μαῖνα μετεῖν, ἐ. ἀ. διακόσιοι.
μαῖνα μαϊχούζ, ἐ. π. ὑπόξυνος.
μαῖνα μαΐς, οὐ.τ. ὁ Μάϊος· جيجى — μαΐς τσιτσεγί, μαιάνθημον.
μαῖνα μαΐ, ἐ.ἀ.ὑδατώδης· ῥευστός.
μαῖνα μαΐ, ἐ.ἀ. ἔνυδρος· ὑδατώδης.
μαῖνα μαϊγέτ, ἐ. ἀ. ὑδροξείδιον (χημ.).
μαῖνα μαΐλ (μιλ), ἐ. ἀ. ὁ κλίνων.
μαῖνα μαϊγουρέφ,ἐ.ἀ.ἄγνωστος.
μαῖνα μαϊμούν, οὐ. τ. πίθηξ
μαῖνα μαϊγούς, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἄπελπις. [πελπισία.
μαῖνα μαϊγουσιγέτ, οὐ. ἀ. ἀμαῖνα μαγέ, οὐ. π. οὐσία· ὕλη· ῥίζα,θεμέλιον· ζύμη· κεφάλαιον· κάμηλος θηλεία.
μαῖνα μαγεσίζ, ἐ. τ. ἄζυμος· ἄνευ κεφαλαίου.
μαῖνα μαγελεμέκ, ρ.τ. βάλλειν ζύμην.
μαῖνα μαγελεμέκ, ρ.τ. ζυμοῦσθαι, φουσκόνειν (ἐπ' ζύμης).
μαῖνα μαγελί, ἐ. τ. ἔνζυμος.
μαῖνα μαΐ, ἐδ. μαῖνα.
μαῖνα μαΐ, ἐ.ἀ. ὑδατώδης·ῥευστός.
μαῖνα μαϊγέτ, οὐ. ἀ. ὑγρότης.
μαῖνα μουπάχ (ιακὶ ὶπαχάτ), ἐ. καὶ οὐ. ἀ. θεμιτός.
μαῖνα μουπαχάτ, πλ.τοῦ προηγ.
μαῖνα μεπαχής, πλ. τοῦ ἑπομ.
μαῖνα μουπαχής, ἐ. ἀ. ὁ συζητῶν, ἐρίζων.

μαῖνα μουπαχασὲ (ιακ πάχς),οὐ. ἀ. συζήτησις· ἔρις.
μαῖνα μουπαδίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀρχόμενος· ὁ σπεύδων.
μαῖνα μουπαδερέτ, οὐ.ἀ.ἔναρξις.
μαῖνα μουπαδελὲ (μι πεδέλ), ἀνταλλαγή.
μαῖνα μεπαδί, οὐ.ἀ. πλ. τοῦ ἑπομ.
μαῖνα μουπαρεζέτ,οὐ.ἀ.διαζύγιον.
μαῖνα μουπαρίζ, ἐ. ἀ. ἥρως· μαχητής. [πόλεμος.
μαῖνα μουπαρεζέ, οὐ. ἀ. πάλη,
μαῖνα μουπαρέκ, μετ.παθ.ἀ. εὐτυχής· εὐλογημένος.
μαῖνα μουπαρεκλίκ, ἐ.τ. εὐλογία· ἁγιότης.
μαῖνα μουπαρεκλεμέκ, ρ.τ.εὐλογεῖν, εὔχεσθαι.
μαῖνα μουπαδίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀρχόμενος· διαστικὸς κλητήρ.
μαῖνα μουπαδερέτ, οὐ. ἀ. ἔναρξις· τὸ ἐπιχειρεῖν.
μαῖνα μουπαδιριγέ, ἐ. ἀ. τὸ δικαίωμα ἢ ἀμοιβὴ κλητῆρος.
μαῖνα μουπαδὲτ (μι ποὺδ), οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός· ψυχρότης (ἐν ταῖς σχέσεσιν). [σεῖν.
μαῖνα μουπαγαζά, οὐ. ἀ. τὸ μισεῖν
μαῖνα μουπαλάτ, οὐ. ἀ. τὸ φροντίζειν, τὸ περιθάλπειν.
μαῖνα μεπαλήγ, πλ. τοῦ ἑπομ.
μαῖνα μουπαλεγά, οὐ. ἀ. τελειοποίησις·ὑπερβολή(ἐντῷλόγῳ).

מבוי μεβάνι, πλ. τοῦ μβ.

מבואה μουπαχάτ, οὐ.ἀ. ὑπερηφάνεια. [μενος.

מבואי μουπαχή. ἐ. ἀ. ὁ ἐπαιρόμβוא μουπαγιὰ (μβ πάη), οὐ.ἀ. τὸ ἀγοράζειν.

מבואי μουπαγιαζῆ, οὐ.τ. μεσίτης χρεωγράφων.

מבוין μουπαίν, ἐ. ἀ. κεχωρισμένος, διάφορος· ἐνάντιος.

מבוכה μουπαγενέτ, οὐ. ἀ. διαφωνία· χωρισμός· διαφορά.

מבוכה μουπτεδά', οὐ. ἀ. ὑποκείμενον (γραμμ.).

מבוכה μουπτεδή', ἐ.ἀ.καινοτόμος.

מבוכה μουπτεδή' (ιπτιδά), ἐ. ἀ. ἀρχάριος· ἄπειρος.

מבוכה μουπτεδιλίκ, οὐ. τ. τὸ εἶναι ἀρχάριον.

מבוכה μουπτεσὲμ (ιπτισάμ), ἐ. ἀ. ὁ ὑπομειδιῶν. [μητός.

מבוקה μουπτεγά, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυמבוכה μουπτελά, μτχ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὑποκείμενος εἷς τι· ἐπιρρεπής.

מבוכה μουπτενὶ (ιπτινά), μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐστηριγμένος.

מבוכה μεπχάς, οὐ. ἀ. συζήτησις· κεφάλαιον. [σιμος.

מבוכה μεπχούς, ἐ. ἀ. συζητήמבוכה μεπδέ, οὐ.ἀ. ἔναρξις· πηγή.

מבוכה μουπδή', ἐ. ἀ. ὁ ἐπινοῶν· δημιουργός· καινοτόμος.

מבוכה μουπδά', ἐ. ἀ. ἐπινενοημένος.

מבול μεπεδδίλ, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ μεταβάλλων.

מבול μουπεδδέλ, μετ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ μεταβαλλόμενος.

מבול μεπζούλ, μτχ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ὁ ἐπιδιψιλευόμενος· ὁ ἀφθονῶν.

מבולבל μεπζουλιγέτ, οὐ.ἀ. ἀφθονία. [γεσία.

מברה μεπέρρ, οὐ. ἀ. δωρεά, εὐεργמברה μουπερρά, ἐ. ἀ. ἀπηλλαγμένος· ἄμωμος (ἐπὶ Θεοῦ).

מברה μουπερράτ, πλ. τοῦ ἐπ.

מברה μουπερρέ, οὐ. ἀ. κοινωφελὴς πρᾶξις· φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

מברה μουπρὶδ (ιπρὰδ) καὶ מברה μουπερριδ (ιπτρὶδ), ἐ. ἀ ὁ ψυχραίνων. —μουπερράδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ψυχρανθείς· ψυχρός.

מברה μεπρέζ, ἐ. ἀ. πεδίον μάχης.

מברה μουπρέζ (ιπράζ), μετχ. παθ. ἀ. δηλωθείς.

מברה μουπρέμ (ιπράμ), μετχ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. βεβιασμένος· ἀναπόφευκτος.

מברוך μεπρούδ (πουρουδέτ), μετχ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. κατεψυγμένος· δυσηρεστημένος.

מברוך μεπρούζ, μετχ. παθ. ἀ. δηλωθείς.

מברה μουπερρέ, ἐ. ἀ. ἀγαθοεργία· φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

מבושל μεπσούδ (μβ πάστ), μετχ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος· φαιδρός.

מבושם μεπσούτεν, ἐπ. ἀ. ἁπλοῦχῶς· καθ' εὐθὺν λόγον· ἀναλόγως.

מבושר μουπαίρ (ιπσάρ), ἐ. ἀ. ὁ κομίζων ἀγγελίαν εὐάρεστον. — μουπάερ, μετχ. παθ. ἀ. ὁ εἰς ὃν δίδοται ἡ ἀγγελία.

מבושר μουπεσίρ (μπσῦ τεπσίρ), ἐ. ἀ. ἀγγελιαφόρος.

מבושרת μουπσερέτ, οὐ. ἀ. εὐαγγέλιον· ἀγαθὴ ἀγγελία.

מבחול μουπτάλ (ιπτάλ), ἐ. ἀ. ὁ ἀκυρῶν. — μουπτάλ, μετχ. παθ. ἠκυρωμένος.

מבחוש μεπτούς (τως πάς), μετχ. παθ. ἀ. ἀπεσταλμένος· ἀντιπρόσωπος· βουλευτής· πρόξενος. [ἐ. ἀ. βδελυκτός.

מבחוש μεπγούζ, μετ. παθ. ἀντὶ מבלה μεπλάγ (ἐγὼ πελάγ), οὐ. ἀ. ποσότης χρηματική.

מבנה μεπνά, οὐ. ἀ. κρηπὶς, θεμέλιον· κτίριον.

מבנה μεπνί (μ πινά), μετχ. παθ. ἀ. θεμελιωμένος. — ἐπίρ. ἀ. ἐπὶ τῇ βάσει· ἕνεκα· κατὰ συνιθῶ.

מבול μπεδέλ (μ πουδούλ), οὐ. ἀ. σὺρραδχεῖον.

מבול μουπδίλ (μ πούδουλ), ἐ. ἀ. διορυκτικός

מבוע μουπ,έμ (μπμ ιπχάμ), ἐ. ἀ. ἀμφίβολος· ἀόριστος· ἀδιάκριτος — מבוע ζαμὶρ μουπχέμ, ἀντωνυμία ἀόριστος.

מבוכה μουπχεμάτ. πλ. τοῦ πρ. ἀντωνυμίαι ἀόριστοι.

מבוכה μεπχούτ (τως πέχτ), ἐ. ἀ. ἐκλαμβάνος. [στασις.

מבוכה μεπχουτιγέτ, οὐ. ἀ. ἐκמבוכה μουπεϊγίζ (μπεϊζ τεπγίζ), ἐ. ἀ. ἀντιγραφεύς. — μουπεϊγέζ, μετχ. παθ. ἀ. ἀντιγεγραμμένος.

מבוכה μεπϊγέζ, οὐ. ἀ. ὠσθήκη.

מבוכה μουπαγιά', ἐ. ἀ. πεπωλημένος.

מבוכה μουπίν (ὺμ ιπανέ), ἐ. ἀ. ὁ διακρίνων. [δηλωτικός.

מבוכה μουπεγίν, ἐ. ἀ. ὁ ἐξηγῶν· מבוכה μουταπεάτ (τως τεπαϊγετ), οὐ. ἀ. τὸ ἀκολουθεῖν· τὸ συμμορφοῦσθαι.

מבוכה μουτεσαίρ (μτὶ τεσσαίρ), ἐ. ἀ. ὁ συγχαιρόμενος· τεθλιμμένος.

מבוכה μουτεαγχίδ, ἐ. ἀ. συγκινούμενος.

מבוכה μουτεαγχίρ, ἐ.ἀ. ἀναδειλιῶν· μένος· νεώτερος.

מבוכה μουτεδδίπ, ἐ. ἀ. γρηγορία, ὄρος.

متارك مُتارَكة (مُتارَكة) ج. ات. ة. ترك. ٥ متاركة

متكلّ μουτεχαδδές, ε. ἀ. ὁ ἐπιγιγνόμενος, ἀναφαινόμενος.
متكلّ μουτεχαρρίζ, ε. ἀ. ὁ ἀπέχων.
متكلّ μουτεχαδζίρ (متكلّ τεχαδζούρ) ε. ἀ. ὁ ἀπολιθωθείς.
متكلّ μουττεχίδ (متكلّ ἰττιχάτ, ε. ἀ. σύμφωνος.
متكلّ μουτεχαρρίφ (متكلّ τεχαρρούφ), ε. ἀ. ὁ ἔχων κλίσιν.
متكلّ μουτεχαρρήχ (متكلّ τεχαρρούχ), ε. ἀ. κακείς.
متكلّ μουτεχαρρίχ (متكلّ τεχαρρούχ), ε. ἀ. κινητός· γράμμα φέρον φωνητικὸν σημεῖον.
متكلّ μουτεχαρρίω, ε. ἀ. ὁ τῶν ἀναξίων ἀπέχων
متكلّ μουτεχαρρί (متكلّ τεχαρρί), ε. ἀ. ὁ ἐρευνῶν.
متكلّ μουτεχαζζίν (متكلّ τεχαζζούν) ε. ἀ. τεθλιμμένος.
متكلّ μουτεχασίρ (متكلّ τεχασσούρ, ε. ἀ. ὁ στενάζων (ἐπὶ τῇ στερήσει τινός).
متكلّ μουτεχασσίς (متكلّ τεχασσούς, ε. ἀ. ὁ ἐξεταζων, κατασκοπευων.
متكلّ μουτεχαρρήζ (متكلّ τεχαρρούζ, ε.ἀ.ὁ προφυλαττόμενος.
متكلّ μουτεχακκήχ (متكلّ τεχακκούχ), ε. ἀ. ὁ ἐπαληθεύσας.
متكلّ μουτεχακκήμ (متكلّ τεχακκούμ), ε. ἀ. ὁ ἐξουσιάζων.

متكلّ μουτεχαλλήλ (متكلّ τεχαλλούλ), ε. ἀ. διαλελυμένος.
متكلّ μουτεχαλλίφ (ε. ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος ἠπιότητα.
متكلّ μουτεχαμμίλ (متكلّ τεχαμμούλ), ε. ἀ. ὁ ὑπομένων· ὁ ἱκανὸς ὑπομεῖναι.
متكلّ μετεχαββίλ (متكلّ τεχαββούλ), ε. ἀ. ὁ ἀλλαισιούμενος.
متكلّ μουτεχαίρ (متكلّ τεχαΐγρούρ), ε. ἀ. ἐκθυμος.
متكلّ μουτεχαΐζ, ε. ἀ. συνηθισμένος· πρόκριτος.
متكلّ μουτεχαΐζ (متكلّ τεχαϊγρούζ), οὐ. ἀ. γυνὴ ἐμμήνους εὑρισκομένη.
متكلّ μουτεχαζ, ε. ἀ. ἔντροπος.
متكلّ μουτεχασήμ (متكلّ τεχασούμ), ε. ἀ. ἀντίπαλος.
متكلّ μουτεχαστιχέν, ὑπο. τοῦ προηγ. τὰ δύο ἀντίθετα.
متكلّ μουτεχαλλίφ (متكلّ τεχαλλούφ), ε. ἀ. ἀσύμφωνος· ἀντίθετος.
متكلّ μουτεχλίζ (متكلّ ἰττιχάζ), ε. ἀ. ὁ κινδύνων· ὁ ἀκόλουθος.
متكلّ μουττεχάζ, ε. ἀ. ὁ κινδυνομενος.
متكلّ μουτεχασσίς (متكلّ τεχασσούς, ε. ἀ. ἰδιος· ἐξαίρετος.
متكلّ μουτεχαλλίς (متكلّ τεχαλλούς, ε. ἀ. ἁπλαγμένος.
متكلّ μουτεχαλλίφ (متكلّ τεχαλ-

λούφ), ε. ἀ. ἀσύμφωνος.
متكلّ μουτεχαλλήχ (متكلّ τεχαλλούχ), ε. ἀ. πεπλασμένος.
متكوف μουτεχαββίφ (متكوف τεχαββούφ), ε. ἀ. πεισθισμένος.
متكيل μουτεχαΐλ (متكيل τεχαγιούλ), ε. ἀ. φανταζόμενος.
متكيل μουτεχαγελ, ε.ἀ.τὸ διὰ τῆς φαντασίας πλαττόμενον.
متكيله μουτεχαΐλέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.ἀ. φαντασία, φαντασιοπληξία.
متلبّم μουτεχαΐγίμ, ε. ἀ. ἐσκηνωμένος. [βάνων.
متداخل μουτεδαχχίλ, ε. ἀ. ὁ ἐμ-
متراكب μουτεδαρίκ (متراكب τεδαρούκ), ε. ἀ. ὁ παρασκευάζων· ὁ προμηθεύων.
متداول μουτεδαββούλ (متداول τεδαββούλ), ε. ἀ. ὁ κυκλοφορῶν· ὁ ἐν χρήσει ὤν.
متداوى μουτεδαβί, ε. ἀ. ὁ νοσηλευόμενος. [ἀναφορικός.
متداول μουτιδαΐρ, ε. ἀ. σχετικός·
متدبه μουτεδεππίρ (متدبه τεδεππούρ) ε. ἀ. προβλεπτικός.
متدخل μουτεδαχχίλ, ε. ἀ. ὁ ἐπεμβαίνων.
متدفق μουτεδεφφίν (متدفق τεδεφφούν), ε. ἀ. τεθλιμμένος.
متدين μουτεδεϊγίν (متدين τεδεγιούν) ε. ἀ. εὐλαβής.
متذكر μουτεζεκκίρ (متذكر τεζεκκιούρ), ε. ἀ. ὁ ἀναμιμνησκόμενος.
متذلل μουτεζελλίλ (متذلل τεζελλούλ), ε.ἀ. ὁ ἐξευτελιζόμενος.
متراتب μουτερατήφ (متراتب τερατούφ), ε. ἀ. συνώνυμος· ὁ ἀκολουθῶν.
متراضى μουτεραζί, ε. ἀ. ὁ ἀμοιβαίως εὐχαριστημένος.
متراكم μουτερακκίμ (متراكم τερακκούμ ε. ἀ. σεσωρευμένος.
متربّب μουτερεττίπ (متربّب τερεττούπ), ε. ἀ. τεταγμένος, στερεός· ὁ πρακτικός.
متربص μουτερεδζίφ (متربص τερδζεμέ), ε. ἀ. μεταρρασιής· — μουτερεδζέμ, μετ. παθ. μεταρρασμένος.
متربص μουτερεγγίμ (متربص τερεγγούμ), ε. ἀ. εὐσπλαγχνος.
متردد μουτερεδδίδ (متردد τερεδδούδ), ε. ἀ. ὁ διστάζων. [θυμῶν.
متربص μουτερεγγίφ, ε. ἀ. ὁ ἐπιμέμφ μουτερεφφί (متربص τερεφφούφ), ε. ἀ. ὑψωμένος.
متربص μουτερεκκή (متربص τερεκκή), ε. ἀ. ὁ προσδεύων.
متركب μουτερεκκίπ (متركب τερεκκιούπ), ε. ἀ. συγκείμενος.
متركن μουτερικκίν, ε. ἀ. ἐνδυναμωμένος· ἀξιοπρεπής.
متزم μουτερεννίμ (متزم τερεννούμ), ε. ἀ. ὁ χθων.

مترٓه μέτρο. ξ. μέτρον.
مكترٓه μετρούκι (μτ' τέρ'ι), μετ. παθ. ἀ. ἐγκαταλελειμμένος.
مكترٓه μετρουκιάτ, πλ. τοῦ πργ. καὶ ἠκληρονομία ἀποθανόντος.
مكترٓه μετρουκέ, οὐ. ἀ. γυνὴ ἀποπεμφθεῖσα.
مطرپولى μετρεπολήδ (ἐκ τοῦ ἑλλ.) μητροπολίτης. [μένος.
مترٓه μουτζαγίν, ἐ.ἀ. σεσωρευ-
مترٓه μουτζαλὸ (μτ' τζαγουδ), ἐ. ἀ. ὁ αὐξάνων.
مترٓه μουτζαλί, ἐ. ἀ. ὁ ἀποχωριζόμενος· διεσκορπισμένος.
مترٓه μουτζαλζί, ἐ. ἀ. ὁ ὑπὸ σεισμοῦ κλονούμενος.
مترٓه μουτζεβδίζ, ἐ.ἀ. νενυ-φευμένος.
مترٓه μουτζεγίν (μτ' τζεγ-γιούδ), π. ἀ. εὐλαβής.
μουτζεγίρ, ἐ. ἀ. δεδηληγηριασμένος.
مترٓه μουτζεγίν (μτ' τζε γιούν) ἐ. ἀ. ἐστολισμένος.
مترٓه μουτσαβί (ταμ τσαβί), ἐ. ἀ. ἴσος· ὁμοῖος — μουτσάβι-ουλ-ἐσβαγιά, ἰσογώνιον (τρίγωνον)· ἐμπλί — μουτσάβι-ουλ-ἀδλά, ἰσόπλευρον (τρίγωνον)· ζαΐλ — μουτσάβι-ουλ-σακείν, ἰσοσκελές (τρίγω.ον).
مترٓه μουτσεττίρ (ترٓ τσεττούρ) ἐ. ἀ. κεκαλυμμένος.
مترٓه μουτσεφτίλ, ἐ.ἀ. τεταπεινωμένος.
مترٓه μουτσελλήχ (ترٓ τσελλούχ), ἐ. ἀ. ὡπλισμένος.
مترٓه μουτσελσὶλ (ترٓ τσελσούλ), ἐ. ἀ. ἀλληλένδοτος, συνεχής· ← σιλσὶλ κεφαλὲτ μουτσελσιλέ, τὸ ἀλληλέγγυον (νομ.)· ← ἀσκερὶ κατὶπ-ι-μουτσελσιλέ, ἡ ἱεραρχικὴ τάξις.
مترٓه μουτσελλὴτ (ترٓ τσελλούτ), ἐ. ἀ. καταπιεστής.
مترٓه μουτσελλὶ (ترٓ τσελλί), ἐ. ἀ. παρηγορούμενος. [θύς.
مترٓه μουτσεββὶ, ἐ. ἀ. ἴσος, εὐ-
مترٓه μουτσαπίχ (ترٓ τσαπούχ), ἐ. ἀ. ὅμοιος.
مترٓه μουτσαχρὶκ (ترٓ τσαρούκ), ἐ. ἀ. συνέταιρος.
مترٓه μουτσαὶρ (ترٓ τσαούρ), ἐ.ἀ.ὁ ψρονῶν ἑαυτὸν ποιητήν.
مترٓه μουτσακκὶλ, ἐ. ἀ. καταλληλος.
مترٓه μουτσάκ (ترٓ τσακί), ἐ. ἀ. ἀντιπαραπονούμενος.
مترٓه μουτσαβὶρ, ἐ.ἀ.ὁ συζητῶν.
مترٓه μουτσεπίς (ترٓ τσεπούς), ἐ. ἀ. ὁ ἐπιχειρῶν.
مترٓه μουτσεπίχ (ترٓ τσεπούχ), ἐ. ἀ. ὅμοιος.
مترٓه μουτσεττὶ (ترٓ τσεττί), ἐ. ἀ. ὁ διαχειμάζων.
مترٓه μουτσεββίζ, ἐ.ἀ.δενδρώδης.

مترٓه μουτσεδζὴ (ترٓ τσεδζούδ), ἐ.ἀ. ὁ ἐπιδεικνύμενος γενναιότητα. [κεκριμένος.
مترٓه μουτσεχχὶς, ἐ. ἀ. διασ-
مترٓه μουτσεδδὶδ (ترٓ τσεδδούδ), ἐ. ἀ. δραστήριος.
مترٓه μουτσερρὶφ (ترٓ τσερρούφ), ἐ. ἀ. τετιμημένος.
مترٓه μουτσερρὶκ (ترٓ τσερρούκ), ἐ.ἀ.ὁ συνεταιριζόμενος.
مترٓه μουτσε'δὶπ (ترٓ τσε'δίπ) ἐ.ἀ.διῃρημένος (εἰσπράξεις).
مترٓه μουτσε'ρὶ, ἐ.ἀ. τριῶδης.
مترٓه μουτσε'δὶλ (ترٓ τσε'δούλ), ἐ. ἀ. περίλογισμένος.
مترٓه μουτσεφὶ (ترٓ τσεφερρούφ), ἐ. ἀ. ὁ μεσιτεύων ὑπέρ τινος.
مترٓه μουτσεκκήχ, ἐ.ἀ. συντετριμένος.
مترٓه μουτσεκκιούρ (ترٓ τσεκκιούρ), ἐ. ἀ. ὁ εὐχαριστῶν.
مترٓه μουτσεκκίχ, ἐ. ἀ. ὁ ἀμφιβάλλων.
مترٓه μουτσεκκὶλ (ترٓ τσεκκιούλ), ἐ. ἀ. ὁ ἐσχηματισμένος, μορφωμένος.
مترٓه μουτσεκκί, ἐ. ἀ. ὁ παραπονούμενος.
مترٓه μουτσεμμὶμ (ترٓ τσεμμούμ), ἐ. ἀ. ὁ σφραγινόμενος.
مترٓه μουτσεγίχ (ترٓ τσεγιούχ), ἐ. ἀ. γεγηρακώς.
متصادق μουτσαδὶφ (تصادق τσαδούφ), ἐ. ἀ. ὁ συναντῶν· ὁ συμπίπτων.
متصادق μουτσαδὴχ (تصادق τσαδούχ), ἐ. ἀ. ὁ εἰλικρινῶς φιλιούμενος.
متصادم μουτσαδὴμ (تصادم τσαδούμ), ἐ. ἀ. ὁ συγκρουόμενος.
متصاعد μουτσαʿὴδ (تصاعد τσαούδ), ἐ. ἀ. ὁ ὑψωθείς.
متصاغر μουτσαγήρ, ἐ. ἀ. ὁ σμικρυνθείς· ταπεινός.
متصالح μουτσαλὴχ (تصالح τσαλούχ), ἐ. ἀ. συνδιηλλαγμένος.
متصبر μουτσαπὶρ (تصبر τσαπούρ), ἐ. ἀ. ὁ ὑπομένων.
متصدق μουτσαδδὴκ (تصدق τσαδδούκ), ἐ. ἀ. ἐλεήμων.
متصرف μουτσαρρὶφ (تصرف τσαρρούφ), ἐ.ἀ. κάτοχος· κτήτωρ· κλίτος (γραμμ.) — μουτσαρρέφ, κτῆμα.
متصرف μουτσαρήφ, οὐ. ἀ. διοικητής (ἐπαρχίας), μουτσαρρίφης.
متصعد μουτσαʿὴδ (تصعد τσαʿούδ), ἐ.ἀ.ὑψωμένος· δύσκολος.
متصلف μουττσὴφ (تصلف ττσάφ), ἐ. ἀ. πεπροικισμένος· χαρακτηριζόμενος.
متصل μουττσὴλ (تصل ττσάλ), ἐ. ἀ. συνημμένος· συνεχής.
متصلاً μουττσίλεν, ἐ. ἀ. συνεχῶς· διαδοχικῶς.

μετεπαλλήλως (μετεπαλλήλως), ἐπίρρ. ἀλλεπάλληλα.

μετεπιγενόμενος (μετεπιγενόμενος), ἐπιγενόμενος.

μετεπιγίνομαι (μετεπιγίνομαι), ἐπιγίνομαι.

μετεπιγνώσκω (μετεπιγνώσκω), ἐπιγιγνώσκω.

μετεπιδείκνυμι (μετεπιδείκνυμι), ἐπιδείκνυμι.

μετεπιδημέω (μετεπιδημέω), ἐπιδημέω.

μετεπιδιδάσκω (μετεπιδιδάσκω), ἐπιδιδάσκω.

μετεπιδίδωμι (μετεπιδίδωμι), ἐπιδίδωμι.

μετεπιθυμέω (μετεπιθυμέω), ἐπιθυμέω.

μετεπικαλέομαι (μετεπικαλέομαι), ἐπικαλέομαι.

μετεπικρίνω (μετεπικρίνω), ἐπικρίνω.

μετεπιλαμβάνομαι (μετεπιλαμβάνομαι), ἐπιλαμβάνομαι.

μετεπιμέλομαι (μετεπιμέλομαι), ἐπιμέλομαι.

μετεπιμελῶς (μετεπιμελῶς), ἐπιμελῶς.

μετεπιμελώτερον (μετεπιμελώτερον), ἐπιμελέστερον.

μετεπιμελώτερος (μετεπιμελώτερος), ἐπιμελέστερος.

μετεπιμελῶς (μετεπιμελῶς), ἐπιμελῶς.

μετεπιμελώτατα (μετεπιμελώτατα), ἐπιμελέστατα.

μετεπιμελώτατος (μετεπιμελώτατος), ἐπιμελέστατος.

μετεπιμέλως (μετεπιμέλως), ἐπιμελῶς.

μετεπιμέλωτα (μετεπιμέλωτα), ἐπιμελέστατα.

μετεπιμέλωτος (μετεπιμέλωτος), ἐπιμελέστατος.

μετεπιπλήττω (μετεπιπλήττω), ἐπιπλήττω.

μετεπιστέλλω (μετεπιστέλλω), ἐπιστέλλω.

μετεπιστρέφω (μετεπιστρέφω), ἐπιστρέφω.

μετεπιτάσσω (μετεπιτάσσω), ἐπιτάσσω.

μετεπιτίθημι (μετεπιτίθημι), ἐπιτίθημι.

μετεπιτρέπω (μετεπιτρέπω), ἐπιτρέπω.

μετεπιφέρω (μετεπιφέρω), ἐπιφέρω.

μετεπιφημίζω (μετεπιφημίζω), ἐπιφημίζω.

μετεπιχειρέω (μετεπιχειρέω), ἐπιχειρέω.

μετεπιχειρητικός (μετεπιχειρητικός), ἐπιχειρητικός.

μετεπιχειρητικῶς (μετεπιχειρητικῶς), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρητικώτατα (μετεπιχειρητικώτατα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρητικώτατος (μετεπιχειρητικώτατος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρητικώτερον (μετεπιχειρητικώτερον), ἐπιχειρητικώτερον.

μετεπιχειρητικώτερος (μετεπιχειρητικώτερος), ἐπιχειρητικώτερος.

μετεπιχειρήτως (μετεπιχειρήτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρήτωτα (μετεπιχειρήτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρήτωτος (μετεπιχειρήτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχείρως (μετεπιχείρως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχείρωτα (μετεπιχείρωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχείρωτος (μετεπιχείρωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρῶς (μετεπιχειρῶς), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτατα (μετεπιχειρώτατα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτατος (μετεπιχειρώτατος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτερον (μετεπιχειρώτερον), ἐπιχειρητικώτερον.

μετεπιχειρώτερος (μετεπιχειρώτερος), ἐπιχειρητικώτερος.

μετεπιχειρῶτος (μετεπιχειρῶτος), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτα (μετεπιχειρώτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτος (μετεπιχειρώτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτως (μετεπιχειρώτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτα (μετεπιχειρώτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτος (μετεπιχειρώτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτως (μετεπιχειρώτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως), ἐπιχειρητικῶς.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτα), ἐπιχειρητικώτατα.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος (μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτος), ἐπιχειρητικώτατος.

μετεπιχειρώτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτωτως (μετεπιχειρώτω

μεταφρ μουτε'αμμίλ, ἐ. ἀ. ὁ μετ' ἐπιμονῆς ἐργαζόμενος.
μεταφρ μουτε'αχχίδ (ταφρ τε'αχχούδ), ἐ. ἀ. ὁ ἀναλαβών τι· ὁ ὑποσχόμενος.
μεταφρ μουτε'αγίν, ἐ. ἀ. ὡρισμένος· ἐπίσημος· πρόκριτος.
μεταφλ μουτεγαφίλ, ἐ. ἀ. ὁ προποιούμενος ἀπροσεξίαν.
μεταλλ μουτεγαλλήπ (ταλλ τεγαλλούπ), ἐ. ἀ. ὁ ἀλληλοδιαδόχως νικῶν.
μεταγγ μουτεγαγγίρ, ἐ. ἀ. μεταβεβλημένος· διάφορος· ποικίλος.
μεταλλ μουτεγαλλίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀδίκως κρατῶν.
μεταλλπ μουτεγαλλιπανέ, ἐπ. π. ἀδίκως καὶ βιαίως.
μεταγν μουτεγαννί (γαν τεγαννί), ἐ. ἀ. ὁ ᾄδων.
μεταγγ μουτεγαγγίρ (γαγ τεγαγγιγούρ) ἐ. ἀ. μεταβεβλημένος· χαλασμένος.
μεταφχχ μουτεφαχχήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐρίζων ὑπὲρ τιμῆς καὶ δόξης.
μεταφβ μουτεφαβήτ, ἐ. ἀ. διάφορος, ἀνόμοιος.
μεταφχχ μουτεφεχχήρ, ἐ. ἀ. ὑπερόπτης, ὑπερήφανος.
μεταρρ μουτεφερρίδ (ταρρ τεφερρούδ) ἐ. ἀ. μεμονωμένος.
μεταρρ μουτεφερρήχ (ταρρ τεφερρούχ), ἐ. ἀ. κεχωρισμένος· διαχεχριμένος· διάφορος.
μεταφρχ μουτεφερχά, θ. καὶ πλ. τοῦ προηγ.
μεταφσσ μουτεφεσσίχ, ἐ. ἀ. εὐρύς.
μεταφσσχ μουτεφεσσήχ (φσσ τεφεσσούχ), ἐ. ἀ. εὔγλωττος· ὁ ἐπιδεικνύμενος εὐγλωττίαν.
μεταφτ μουτεφεττίν, ἐ. ἀ. νοήμων.
μεταφχ μουτεφίχ (φχ τεφίχα), ἐ. ἀ. σύμφωνος· σύμμαχος· — μουτεφιχ-συλ-ρεί, ὁμογνώμων· ἐλε —μουτεφιχ-συλ-άλεΐχ, τὸ ἀντικείμενον τῆς συμφωνίας.
μεταχχ μουτεχεκκήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἕνα εὕρῃ.
μεταχρ μουτεχεκίρ (χκ τεχεκούρ), ἐ. ἀ. σκεπτόμενος· μελετῶν.
μεταχν μουτεχεννίν, ἐ. ἀ. πολυμαθής. [ἐχων.
μεταχβ μουτεχεββίχ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπερ-
μεταφχ μουτεφεχχίμ (φφ τεφεχχούμ), ἐ. ἀ. ὁ ἐννοῶν.
μεταπλ μουτεκαπίλ (πλ τεκαπούλ), ἐ. ἀ. ἀντικείμενος.
μεταρρ μουτεκαρίπ, ἐ. ἀ. ὁ πλησιάζων (ἀλληλοπαθές).
μεταφσ μουτεκασίμ (φσ τεκασούμ) ἐ.ἀ. ὁ μεριζόμενός τι μετ' ἄλλου.
μεταφσ μουτεκασίμ (φσ κασέμ), ἐ. ἀ. ὁ συνορκιζόμενος.
μεταφτ μουτεκαττή, ἐ. ἀ. κεχωρισμένος· κεκομμένος.

μτκδ μουτεκα'ήδ, ἐ. ἀ. συνταξιοῦχος· ἀπόμαχος.
μτκδ μουτεκαπέζ, ἐ. ἀ. ὑφηρπασμένος.
μτκδ μουτεκαδδίς, ἐ.ἀ. ἄμωμος.
μτκδ μουτεκαδδίμ (κδ τεκαδούμ), ἐ.ἀ. προηγούμενος, ἀρχηγός· ἀρχάτος. [προηγ.
μτκδμ μουτεκαδδιμίν, πλ. τοῦ
μτκρ μουτεκαρίπ (κρ τεκαρρούπ), ἐ. ἀ. προσεγγίζων.
μτκρπ μουτεκαρρίρ, ἐ. ἀ. ἀποφασισμένος. [πων.
μτκτ μουτεκαττή, ἐ. ἀ. διαλείμτκφ μουτεκαββίς, ἐ. ἀ. τοξοειδής. [μένος.
μτκφ μουτεκαββί, ἐ. ἀ. ἐνισχυμτκχ μουτεκιατίπ, ἐ.ἀ. ὁ ἀλλήλογραφῶν.
μτκχ μουτεκιατήπ, ἐ.ἀ. ὁ ἀλληλογραφῶν.
μτκσ μουτεκιασίρ, ἐ. ἀ. πολυάριθμος.
μτκσ μουτεκιασίφ, ἐ. ἀ. (κσ τεκιασούφ), σκληρυνθείς, πυκνωθείς.
μτκπ μουτεκεππίρ (κπ τεκεππούρ), ἐ. ἀ. ὑπερήφανος.
μτκπ μουτεκεππίρανέ, ἐπ. π. ὑπερηφάνως. [πληθής.
μτκσ μουτεκεσσίρ, ἐ. ἀ. πολυμτκδ μουτεκεδδίρ, ἐ. ἀ. τεθλιμμένος. [δόμενος.
μτκζ μουτεκεζζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ψευ-
μτκρ μουτεκερρίρ, ἐ. ἀ. ἐπανειλημμένος.
μτκρ μουτεκερρίγ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποστρεφόμενος τινός.
μτκσ μουτεκεσσίρ, ἐ. ἀ. συντετριμμένος. [τής.
μτκφ μουτεκεφίλ, ἐ. ἀ. ἐγγυητμκλ μουτεκελλίμ, ἐ. ἀ. ὁ ὁμιλῶν· τὸ πρῶτον πρόσωπον (γραμμ.). [ποιημένος.
μτκμ μουτεκεμμίλ, ἐ. ἀ. τελειωμτκ μουτεκεββίν, ἐ.ἀ. παραχθείς· πεποιημένος.
μτκφ μουτεκεϊγίφ, ἐ. ἀ. φέρων χαρακτηρισμόν.
μτλχ μουτελαχχήκ, ἐ. ἀ. προσηρτημένος, προσεχής.
μτλφ μουτελαφί, ἐ. ἀ. ἔμφρων τις, ἀνήσυχος.
μτλπ μουτελαφιγιανέ, ἐπ. π. ἀνησύχως.
μτλσ μουτελασσήκ, ἐ. ἀ. συμφυής. [νής.
μτλτφ μουτελατήφ, ἐ. ἀ. εὐμεμτλμ μουτελατίμ, ἐ. ἀ. κυμαινόμενος.
μτλ μουτελαγί, ἐ.ἀ. ὁ ἀνακτῶν.
μτλπ μουτελεππίς, ἐ. ἀ. ἐνδεδυμένος.
μτλζ μουτελεζζίζ, ἐ.ἀ. ὁ γευόμενος, ὁ καθηδυνόμενος.
μτλφ μουτελετίφ, ἐ. ἀ. γλυκύς, ἀβρόφρων.

μπλάξ μετλέφ, ἐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος.
μπλάξ μουτλίφ, ἐ. ἀ. ἄσωτος.
μπλάξε μουτελεφρίφ, ἐ. ἀ. περιβεβλημένος. [νομαζόμενος.
μπλάξε μουτελεκκήπ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπο-
μπλάξε μουτελεκκή, ἐ. ἀ. ὁ συναντῶν τινί.
μπλάο μουτελεββίν, ἐ. ἀ. κεχρωματισμένος· εὐμετάβλητος.
μπλάξ μουτελείν, ἐ. ἀ. ἥπιος, γλυκύς.
μπλέ μουτίμμ (ρλεῖ ἰτιμάμ), ἐ. ἀ. ὁ συμπλήρων.
μπλέξ μουτεμασίλ, ἐ. ἀ. ὅμοιος.
μπλέξ μουτεμαδί, ἐ. ἀ. διαρκής, ἀδιάκοπος. [κῶς.
μπλέξε μουτεναλίγεν, ἐπ. ἀ. διαρ-
μπλέξ μουτεμαρίζ, ἐ. ἀ. ὁ προσποιούμενος τὸν ἀσθενῆ.
μπλέξε μουτεμαλήκ, ἐ. ἀ. ὁ κρατῶν ἑαυτοῦ.
μπλέξ μουτεμαΐλ, ἐ. ἀ. ὁ ῥέπων.
μπλέξε μουτεμεττί, ἐ.ἀ. ὁ καρπούμενός τι. [σμένος.
μπλέξε μουτεμεδζίδ, ἐ. ἀ. δεδοξα-
μπλέξε μουτεμεδδίχ, ἐ. ἀ. περιαυτολόγος. [ταμένος.
μπλέξε μουτεμεδδίδ, ἐ. ἀ. παρατε-
μπλέξε μουτεμεδδίν, ἐ. ἀ. πεπολιτισμένος. [κος.
μπλέκ μουτεμεκκίν, ἐ. ἀ. κάτοι-
μπλέξε μουτεμελλίκ, ἐ.ἀ.κάτοχος.

μπλέξ μουτεμμίμ, ἐ. ἀ. ὁ συμπλήρων.
μπλέξε μουτεμεννά, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐπιθυμούμενος.
μπλέξε μουτεμεννί, ἐ.ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν.
μπλέξε μουτεμεββίδζ, ἐ. ἀ. κυματώδης.
μπλέξε μουτεμεϊγήζ, ἐ.ἀ. ὁ ἐξέχων· διακεκριμένος. [ζων.
μπλέξ μουτεναζή, ἐ. ἀ. ὁ ἀντερί-
μπλέξ μουτενασίπ, ἐ. ἀ. σχετικός· ἀνάλογος. [βουλεύων.
μπλέξ μουτενασήχ, ἐ. ἀ. ὁ συμ-
μπλέξ μουτεναζήρ, ἐ. ἀ. ὁ βλέπων (ἀλλήλους). [τικός.
μπλέξ μουτενακίς, ἐ. ἀ. ἀντιφα-
μπλέξ μουτενεββίπ, ἐ.ἀ. ὁ ἐναλλὰξ γινόμενος.
μπλέξ μουτενεβίλ, ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων καὶ τρώγων ἢ πίνων.
μπλέξε μουτενεχί, ἐ. ἀ. τελειωμένος· — χὲ γαίρ-ι-μουτενεχὶ καὶ — ἴ· νὰ μουτενεχί, ἀπέραντος. [νοῶν.
μπλέξε μουτενεδδίμ, ἐ. ἀ. ὁ μετα-
μπλέξ μουτενεζζίλ, ἐ. ἀ. ὁ κατερχόμενος· καταδεκτικός.
μπλέξ μουτενεσσίρ, ἐ. ἀ. διαδεδομένος· διεσκορπισμένος.
μπλέξ μουτενεζζίρ, ἐ. ἀ. ὁ παρατηρῶν, ὁ προσδοκῶν.
μπλέξε μουτενεζζίμ, ἐ.ἀ. τετακτοποιημένος· ὠργανισμένος.

μπλέξε μουτενεφρίζ, ἐ. ἀ. ἰσχυρός.
μπλέξε μουτενεφρίρ, ἐ. ἀ. ἀπεχθανόμενος.
μπλέξε μουτενεφρίς, ἐ. ἀ. ὁ ἀναπνέων· ὁ ἀναπαυόμενος.
μπλέξε μουτενεββί, ἐ. ἀ. διάφορος, ποικίλος.
μπλέξε μουτεβατήρ, ἐ.ἀ. ὁ ἐκ παραδόσεως· κοινῶς παραδεδεγμένος.
μπλέξε μουτεβαρίς, ἐ. ἀ. ὁ διαδοχικῶς κληρονομῶν.
μπλέξε μουτεβαρίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἐρχόμενος.
μπλέξε μουτεβαζί, ἐ. ἀ. παράλληλος. [νων.
μπλέξε μουτεβασήλ, ἐ. ἀ. ὁ φθάμπλέξε μουτεβαζή, ἐ.ἀ. ταπεινόφρων.
μπλέξε μουτεβαζηανέ, ἐπ. ἀ. ταπεινῶς. [σχνούμενος.
μπλέξε μουτεβα'ήτ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπιμπλέξε μουτεβαφήρ, ἐ. ἀ. πολυπληθής. [φωνος.
μπλέξε μουτεβαφήχ, ἐ. ἀ. σύμπλέξε μουτεβαλί, ἐ. ἀ. ὁ διαδοχικῶς ἢ συνεχῶς τεταγμένος.
μπλέξε μουτεβαλίεν, ἐπ. ἀ. διαδοχικῶς· συνεχῶς.
μπλέξε μουτεβεδζίχεν, ἐπ. ἀ. τοῦ ἐπ.
μπλέξε μουτεβεδζίχ, ἐ.ἀ. ἀπευθυνόμενος.

μπλέξε μουτεβεχχήδ, ἐ. ἀ. εἷς· μόνος· ἀπαράμιλλος.
μπλέξε μουτεβεχχήμ, ἐ. ἀ. ἀγροῖκος· ἐπιβλαβὴς τῇ ὑγείᾳ.
μπλέξε μουτεβερρίμ, ἐ.ἀ. ῥθισικός.
μπλέξε μουτεβεζζή', ἐ. ἀ. ὁ μερίζων τι· — μουτεβεζζά', μετ. παθ. ἀ. μεμερισμένος.
μπλέξε μουτεβεσσήτ, ἐ. ἀ. μεσολαβών. [κτηριζόμενος.
μπλέξε μουτεβεσσήφ, ἐ. ἀ. χαραμπλέξε μουτεβεσσήλ, ἐ. ἀ. ὁ ῥθάνων· συνημμένος. [δῆλος.
μπλέξε μουτεβεζζήχ, ἐ. ἀ. σαφὴς·
μπλέξε μουτεβεττίν, ἐ. ἀ. ἐγκατεστημένος· κάτοικος.
μπλέξε μουτεβεφφὰ καὶ
μπλέξε μουτεβεφφί, ἐ.ἀ. ἀποθανών· μακαρίτης.
μπλέξε μουτεβεκκήρ, ἐ. ἀ.σοβαρός.
μπλέξε μουτεβεκκήφ, ἐ. ἀ. ὑποκείμενος· ὁ ἀκολουθῶν.
μπλέξε μουτεβεκκή, ἐ. ἀ. προφυλακτικός.
μπλέξε μουτεβεκκίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατιθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ.
μπλέξε μουτεβελλίδ, ἐ. ἀ. γεγεννημένος.
μπλέξε μουτεβελλί, ἐ. ἀ. ἔφορος· ὁ διαχειριζόμενος τὰς προσόδους τοῦ Βακουφίου.
μπλέξε μουτεβεχχίμ, ἐ. ἀ. ὁ νομίζων· ὁ εἰκάζων.

مثم μουττεχίμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνοχοποιῶν· — μουττεχέμ, μετ. παθ. ἀντὶ ἐ. ὕποπτος· κατηγορούμενος.

مثم μουτεχεββίρ, ἐ. ἀ. σφοδρός, βίαιος, ἀπερίσκεπτος.

مثم μουτεχεββιρανέ, ἐπ. π. σφοδρῶς· ἀπερισκέπτως.

مثمر μουτεγεσσίρ, ἐ. ἀ. εὐκατόρθωτος.

مثقن μουτεγεκήν, ἐ.ἀ. ὁ γιγνώσκων ἀκριβῶς. [ρεύς.

مثن μετίν, ἐ. ἀ. ἰσχυρός, στε-

مثناه μεσαπέ, οὐ. ἀ. συνέλευσις· βαθμός· ⇔—اول ὅλ μεσαπεδέ, εἰς τοιοῦτον βαθμόν.

مثل μισάλ. οὐ. ἀ. παράδειγμα· παραβολή· ὄνειρον· — ἐ. ἀ. ὅμοιος.

مثلانه μεσανέ, οὐ. ἀ. κύστις.

مثنه μεσπίτ, ἐ.ἀ. ὁ ἀποδεικνύων· ὁ στερεών· — μουσπέτ, μετ. παθ. ἀ. ἀποδεδειγμένος.

مثنه μουσεπίτ, ἐ. ἀ. ὁ παγιῶν· — μουσεπέτ, μετ παθ. ἀ. πεπαγιωμένος.

مثقال μισκάλ, οὐ. ἀ. μέτρον βάρους (= 1 1)2 δράμιον)· εἶδος καλαμίνου μουσικοῦ ὀργάνου.

مثل μίσλ, ἐ.ἀ. ἴσος, ἴδ·ος, ὅμοιος.

مثل μεσέλ, οὐ. ἀ. ἠθικὸν διήγημα· μῦθος· παροιμία· — ضرب ὰρπ-ι-μεσέλ, παροιμία.

مثل μέσελεν (μεσέλα), ἐπ. ἀ. παραδείγματος χάριν.

مثلث μουσελλές, ἐ. καὶ οὐ. ἀ. τριπλοῦς· τρίγωνον· الزاوية حاد — μουσελλές-ι-γκατ-ουλ-ζαβιγέ, ὀξυγώνιον τρίγωνον· قائم — μουσελλές-ι-καΐ-ουλ-ζαβιγέ, ὀρθογώνιον τρίγωνον· متساوى الاضلاع μουσελλές-ι-μουτεσάβι-ουλ-εδλά, ἰσόπλευρον τρίγωνον· مختلف الاضلاع — μουσελλές-ι-μουχτελίφ-ουλ-εδλά, σκαληνὸν τρίγωνον. متساوى الساقين μουσελλές-ι-μουτεσάβι-ουλ-σακ'ήν, ἰσοσκελὲς τρίγωνον· منفرج الزاوية — μουσελλές-ι-μουφεριδζ-ουλ-ζαβιγέ, ἀμβλυγώνιον τρίγωνον.

مثلثات μουσελλεσάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. τριγωνομετρία· كروى — μουσελλεσάτ-ι-κιουρεβιέ, σφαιρικὴ τριγωνομετρία.

مثلل μισιλλού, ἐ. τ. ὅμοιος· — ἐπ. τ. ὡς, οἷον.

مثمر μουσμίρ, ἐ. ἀ. καρποφόρος· τελεσφόρος.

مثمن μουσεμμὲν (ثلث σεμέν), ἐ.ἀ. ὀκταπλάσιος· ὀκτάγωνος.

مثمن μουσεμὲν (ثن σεμέν), ἐ. ἀ. πολύτιμος.

مثنى μουσεννά, ἐ. ἀ. διπλοῦς· δίστικτος (γραμμ.),

مثوبة μεσουπέτ, οὐ.ἀ. πληρωμή, ἀνταμοιβή. [μενος.

مجاب μουζζάπ, ἐ. ἀ. ὁ εἰσακουόμενος. [ρίτης.

مجادل μουζζαδήλ, ἐ. ἀ. φιλόνεικος.

مجادله μουζζαδελέ, οὐ.ἀ. ἔρις· ῥῆξις.

مجازه μουζζαζεπέ, οὐ. ἀ. ἔλλιξις· ἔρις.

مجاز μαζζάρ, ὄν. ἔθν. Οὔγγρος.

مجارستان μαζζαριστάν, ὄν. χώρας, Οὐγγαρία.

مجاز μεζζαρί, πλ. τοῦ ιرف.

مجاز μεζζάζ, οὐ. ἀ. ἔκφρασις μεταφορική· ὑπαινιγμός.

مجاز μουζζάζ (ιجاز ἰζζαζέτ), ἐ.ἀ. νόμιμος· θεμιτός.

مجاز μεζζάζεν, ἐπ. ἀ. ἀλληγορικῶς· μεταφορικῶς.

مجازات μουζζαζάτ, οὐ. ἀ. ἀνταμοιβή· τιμωρία.

مجازى μεζζαζί, ἐ. ἀ. μεταφορικός· ἀλληγορικός.

مجال μεζζάλ, οὐ. ἀ. ἰσχύς, δύναμις, ἱκανότης.

مجالس μεζζαλίς, πλ. τοῦ مجلس.

مجالسه μουζζαλεσέτ, οὐ. ἀ. συνεδρίασις.

مجامعه μουζζαμε'άτ, οὐ. ἀ. σαρκικὴ μίξις, συνουσία.

مجان μεζζάν, ἐ.ἀ. προίκιος, ὁ δωρεὰν προσγιγνόμενος.

مجانه μεζζάνεν, ἐπ. ἀ. δωρεάν.

مجانبت μουζζανιπέτ, οὐ. ἀ.ἀποχή.

مجانس μουζζανίς, ἐ. ἀ. ὁμοειδής· ὅμοιος. [μαιάζειν.

مجانسة μουζζανεσέτ. οὐ. ἀ. τὸ ὁ-

مجانى μεζζανί, πλ. τοῦ ιجن.

مجاوب μουζζαβίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρινόμενος. [κρισις.

مجاوبت μουζζαβεπέτ, οὐ. ἀ. ἀπό-

مجاور μουζζαβίρ, ἐ. ἀ. γείτων.

مجاورت μουζζαβερέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι γείτονα.

مجاوز μουζζαβίζ, ἐ.ἀ.ὑπερβολικός.

مجاوزت μουζζαβεζέτ, οὐ. ἀ. ὑπερβολή.

مجاهد μουζζαχίδ, ἐ. ἀ. ὁ φροντίζων· ὁ ὑπερνικῶν τῆς σαρκός· ὁ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

مجاهده μουζζαχεδέ, οὐ.ἀ. προσπάθεια, ἐπιμέλεια· ὁ κρατῶν τῆς σαρκός· τὸ ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

مجاهدين μουζζαχιδίν, πλ.τοῦ مجاهد.

مجاهز μουζζαχίζ, ἐ.ἀ. ὁ προικίζων.

مجبر μουζζπέρ, ἐ. ἀ. ὁ βιασθείς.

مجبور μεζζπούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἠναγκασμένος. [τικός.

مجبورى μεζζπουρί, ἐ.ἀ. ὑποχρεω-

مجبوريت μεζζπουριγέτ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· ἀνάγκη.

مجتر μουζζτερίμ, ἐ. ἀ. ἔνοχος, ἐγκλήματίας. [θρασύς.

مجترى μουζζτερί, ἐ. ἀ. τολμηρός,

مجتمع μουζζτεμά', ἐ. ἀ. συνηθροισμένος· ἡνωμένος.

χασεπὲ γκιορμέκς, ἐπιθεωρεῖν λογαριασμόν.

μηλε μουχασεπεδζί, οὐ. τ. λογιστής (ὑπουργείου ἢ διοικήσεως).

μηλε μεχασίν, πλ. τοῦ μηλε χούσν.

μηλε μουχασήρ, ἐ.ἀ. πολιορκῶν· πλ. μηλε μούχασιρίν. [χία.

μηλε μουχασαρά, οὐ. ἀ. πολιορ-

μηλε μουχασηρήν, πλ. τοῦ μηλε μουχασήρ.

μηλε μουχάτ, μετ. παθ. ἀ. περικυκλωμένος, περιεχόμενος. περιεζωσμένος.

μηλε μουχαφζῆς, ἐ. ἀ. φύλαξ· διοικητὴς φρουρίου.

μηλε μουχαφζά, θ. τοῦ προηγ. — μουχαφζά, οὐ. ἀ. διαφύλαξις· ὑποπαράσπισις.

μηλε μουχακίμ, πλ. τοῦ μηλε.

μηλε μουχακεμάτ, πλ. τοῦ ἑπ.

μηλε μουχακεμέ, οὐ. ἀ. δίκη, κρίσις· ..ι — μουχακεμὲ ἐτ.., δικάζειν· .ι — μουχακεμὲ ὁλ. δικάζεσθαι.

μηλε μεχάλ, οὐ. ἀ. ὀζύνοια· πανουργία.

μηλε μουχάλ, ἐ. ἀ. ἀδύνατος (γενέσθαι)· μάταιος· παράλογος.

μηλε μεχχάλ, πλ. τοῦ μηλε μαχάλ καὶ μηλε μαχαλέ. [μεχάλ.

μηλε μεχχαλάτ, πλ. τοῦ μηλε

μηλε μουχαλερέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐνόρκως συμφωνεῖν.

μηλε μουχαβεράτ, πλ. τοῦ μηλε μουχαβερέ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις.

μηλε μουχίπ, οὐ. ἀ. φίλος.

μηλε μουχιππανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. φιλικός, ὥς.

μηλε μουχαπέτ, οὐ. ἀ. φιλία· ἀγάπη· κοὶ — μουχαπετναμέ, ἐπιστολὴ φιλική, ἐρωτική.

μηλε μουχαπετλεσμέκ, ῥ. τ. τὸ ἀνταγαπᾶσθαι.

μηλε μουχαπετλοῦ, ἐ. τ. προσφιλής. [στολὴ φιλική.

μηλε μουχαπετναμέ, οὐ. π. ἐπι-

μηλε μαχπές, οὐ. ἀ. εἱρκτή.

μηλε μαχπούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀγαπητός· ὡραῖος· ἐραστής.

μηλε μαχπουπέ, θ. τοῦ προηγ. ἐρωμένη.

μηλε μαχπούς, μετ. παθ. ἀ. φυλακισμένος.

μηλε μαχπουσχανέ, οὐ. π. εἱρκτή. [θειρξις.

μηλε μαχπουσιγέτ, οὐ. ἀ. κά-

μηλε μουχίππί, ἐ. ἀ. φιλικός.

μηλε μοχτάζ, ἐ. ἀ. χρήζων· πτωχός, ἐνδεής.

μηλε μοχταζίν, πλ. τοῦ πργ.

μηλε μουχτές, ἐ.ἀ. ὁ παρακινῶν, πείθων· — μετ. παθ. ἀ. πεπεισμένος

μηλε μουχτεζίπ, ἐ. ἀ. κεκρυμμένος, κεκαλυμμένος.

μηλε μουχτέδ, μετ. παθ. ἀ. ὠργισμένος, ὀξύθυμος· — οὐ. ἀ. ἐμπόδιον.

μηλε μουχτερίπ, ἐ.ἀ. ὁ πολεμῶν.

μηλε μουχτερίζ, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ προφυλάξεως ἀπέχων.

μηλε μουχτερίς, ἐ.ἀ. ὁ ἀπέχων.

μηλε μουχτερίφ, ἐ. ἀ. τεχνίτης.

μηλε μουχτερήκ, ἐ. ἀ. πυρπολημένος. [ρίος.

μηλε μουχτερίκς, ἐ. ἀ. κινητήμηλε μουχτερέμ, ἐ. ἀ. ἔντιμος, σεβαστός. [μένος.

μηλε μουχταζίν, ἐ. ἀ. τεθλιμμουσε μουχτεσίπ, οὐ. ἀ. ἀγορανόμος.

μουσε μουχτεσίμ (μουσε χτισάμ), ἐ. ἀ. μεγαλοπρεπής.

μουσε μουχτεσίμ (μουσε χάμ), ἐ. ἀ. αἰδήμων. [λαττόμενος.

μηλε μουχτερίζ, ἐ. ἀ. ὁ προμηλε μουχτεκίρ, ἐ. ἀ. ὁ περιφρονῶν.

μηλε μουχτελήμ, ἐ. ἀ. ἔρηδος.

μηλε μουχτεμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀναλαμβάνων τι· —μουχτεμέλ, μετ. παθ. ἀ. πιθανός, ἐνδεχόμενος.

μηλε μουχτεβί, ἐ. ἀ. ὁ περιέχων.

μηλε μουχίς, ἐ. ἀ. ὁ παρακινῶν καὶ πείθων.

μηλε μαχζούπ, μετ. παθ. ἀ. τυφλός· κεκαλυμμένος πέπλῳ· αἰδήμων.

μηλε μαχζούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀθέμιτος.

μηλε μουχαββέπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. κυρτός.

μηλε μουχίς, ἐ. ἀ. ἐφευρέτης· — μουχδές, μετ.παθ.ἀ. ἐφευρημένος· πρόσφατος.

μηλε μουχαββίδ, ἐ. ἀ. ὁ τιθεὶς ὅρια· — μουχαββέδ, μετ. παθ.

μηλε μαχδούδ, ἐ.ἀ.ὁ ὁροθετηθείς.

μηλε μουχζίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐκφοβίζων καὶ ἀποτρέπων.

μηλε μαχζούρ, οὐ. ἀ. ἐμπόδιον.

μηλε μαζουρέ, οὐ. ἀ. φόβος· κώλυμα.

μηλε μαζούφ, μετ.παθ. ἀ. ἐκτεθλιμμένος. (γραμμ.).

μηλε μηχράπ, οὐ. ἀ. βάθρον, ἐφ' οὗ ἱστάμενος ὁ ἱμάμης προσεύχεται.

μηλε μουχαρρήρ, οὐ. ἀ. συντάκτης, συγγραφεύς· ὁ ἀπελευθερῶν δοῦλον· — μουχαρρέρ, μετ. παθ. ἀ. συντεταγμένος, γεγραμμένος· ἐλευθερωθείς(δοῦλος)· — μουχαρρέρ, οὐ. ἀ. ἔγγραφον, ἐπιστολή.

μηλε μουχαρεράτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ μηλε μουχαρρέρ, ἔγγραφα, συγγράμματα. [ὁ κτώμενος.

μηλε μουχρίζ, ἐ. ἀ. ὁ ἀξιούμενος,

μουχαρρέφ, ὲ. ἀ. ἠλλοτωμένος, διεφθαρμένος.

μουχρήκ, ὲ. ἀ. ὁ καίων, καυτήρας.

μουχαρρίκ, ὲ. ἀ. ὁ κι ῶν, ὁ διεγείρων· ταραξίας.

μιχρέκ, οὐ. ἀ. προχτ — μιχρέκ μερμή, παραβολή (γεωμ.).

μαχρέμ, οὐ. ἀ. οἱ τλησίον συγγενεῖς, ὧν ἡ σύζευξις ἀπαγορεύεται· φίλος ἐπιστήθιος· — ὺ νὰ μαχρέμ, ξένοι ἢ συγγενεῖς, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ σύζευξις.

μαχρεμάτ, πλ. τοῦ πργ.

μαχρεμανέ, ἐπ. π. μυστικῶς, ἐμπιστευτικῶς.

μαχρεμετέτ, οὐ. ἀ. μυστικότης· τὸ δικαίωμα τοῦ βλέπειν τοὺς πλησίον συγγενεῖς (ἄνδρας ἢ γυναῖκας) ἐλευθέρως.

μαχρούς, μετ. παθ. ἀ. πεφυλαγμένος· προστατευόμενος.

μαχρουσά, θ. τοῦ προηγ.

μαχρουσέ-ι-σαχανέ, αἱ χῶραι ἃς περιλαμβάνει ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία.

μαχρουσέ, οὐ. ἀ. πόλις· ἐπαρχία. [πυροβλημένος.

μαχρούχ, μετ. παθ. ἀ.

μαχρούμ, μετ. παθ. ἀ. ἐστερημένος, ἀποκεκλεισμένος.

μαχρουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἔλλειψις, στέρησις.

μαχζούν, μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος. [μένος.

μαχζουνανέ, ἐπ. π. τεθλιμ-

μουσίν, ἐ. ἀ. εὐεργετικός· ἐλεύθερος.

μουχασέν, μετ. παθ. ἀ. ἐπιδεδοκιμασμένος.

μουχασσίν, ὲ. ἀ. ὁ ὡραΐζων.

μουχασσενάτ, οὐ. π. πλ. πλεονεκτήματα, ἀρεταί, ἀγαθοεργίαι.

μαχσούπ, μετ. παθ. ἀ. λελογισμένος.

μαχσούπεν, ἐπ. ἀ. διὰ λογαριασμόν.

μαχσούδ, οὐ. ἀ. φθονούμενος· ζηλευόμενος.

μαχσούς, μετ. παθ. ἀ. ὑποκείμενος εἰς τὰς αἰσθήσεις· ὁρατός.

μαχσέρ, οὐ. ἀ. ἡ δευτέρα παρουσία· συνέλευσις· πλῆθος.

μουχαβέ, οὐ. ἀ. ἑρμηνευτής, σχολιαστής.

μαχσάβ, οὐ. ἀ. δρέπανον.

μουχασσίλ, ὲ. ἀ. ὁ συναγων· — μουχασσίλ, μετ. παθ. ἀ. συνηγμένος· — μουχασσίλ, οὐ. ἀ. σύνοψις.

μουσίν, ὲ. ἀ. ὁ προφυλάττων, ὁ ὀχυρῶν· ὁ προφυλάττων καὶ προφυλαττόμενος ἐξ ἀθεμίτων.

μουσινέ, θ. τοῦ προηγ. (γυνὴ) σώφρων.

μαχσούδ, μετ. παθ. ἀ. τεθερισμένος.

μαχσούρ, μετ. παθ. ἀ. περιωρισμένος· πολιορκούμενος.

μαχσουρίν, πλ. τοῦ μαχσούρ.

μαχσούλ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. καὶ ὲ. προϊὸν καὶ πρόσοδος.

μαχσουλάτ, πλ. τοῦ πργ.

μαχσουλτάρ, ὲ. π. εὔφορος.

μαχσούλλού, ὲ. τ. καρποφόρος.

μαχσούν, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὲ. ὀχυρός.

μάχζ, ὲ. ἀ. καθαρός, ἀμιγής.

μάχζαν, κ. μάχζα. ἐπ. ἀ. καθαρῶς· ἁπλῶς μόνον.

μαχζάρ, οὐ. ἀ. ἀναζορά· χαρακτής.

μουχζίρ, ὲ. ἀ. κλητήρ.

μαχζούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀπαγορευμένος· — ὲ. ἀ. ἀδέμιτος.

μαχζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὲ. εὔθυμος. [ψις.

μαχζουζιγέτ, οὐ. ἀ. τέρ-

μαχζίζά, οὐ. ἀ. φάκελλος· θήκη.

μαχρούρ, μετ. παθ. ἀ. ἐσκαμμένος· λακκώδης.

μαχζούζ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὲ. διαπεπερημένος, περιπλανώμενος. [δίκαιος.

μουχίκ, ὲ. ἀ. ἀμερόληπτος· μουχίκανέ, ἐπ. π. ἀμεροληπτως, εὐθέως.

μουχακκίρ, ὲ. ἀ. ὁ ἐξυπηρετῶν· ὁ κατὰ μόνας.

μουχαρέτ, οὐ. ἀ. περιφρόνησις.

μουχακκήκ, ὲ. ἀ. ὁ ἐξακριβῶν καὶ ἀνερευνῶν τὴν ἀλήθειαν· σοφός· — μουχακκάκ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηκριβωμένος, βέβαιος.

μουχάκκακαν, ἐπ. ἀ. βεβαίως, ἀφευκτως. [φῶς.

μουχακκηκανέ, ἐπ. π. σαφῶς μεμαλίκ-ι-μαχρουσέ-ι-σαχανέ, αἱ χῶραι ἃς περιλαμβάνει ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία.

μέκουμ, οὐ. ἀ. κ. μεγένη, λυδία λίθος. [σμυρίς.

μέκκ μουκαν. ὲ. ἀ. στερεός, ι-

μέκκε μαχκεμέ, οὐ. ἀ. δικαστήριον.

μέκκ μαχκεμέ, μετ. παθ. ἀ. γεγυμνασμένος· διαγεγραμμένος.

μέκκε μαχκεμέ, μετ. παθ. ἀ.

εξαρτώμενος, καταδεδικασμένος· ψλε — μαχλοῦμ-ι-άλεξ, καταδεδικασμένος.

μαχλ, ού. ἀ. σιτοδεία· δόλος· κακολογία, συκοφαντία.

μαχαλ, ού. ἀ. τόπος, θέσις· — ἐ. ἀ. ἀνήκων· πρέπων.

μαχήλλ, ἐ. ἀ. ὁ θεωρῶν ἀθέμιτόν τι ὡς θεμιτόν.

μαχήλλ, ού. ἀ. ἀνάγκη.

μαχαλλάτ, πλ. τοῦ ἐπ.

μαχαλλέ, ού. ἀ. συνοικία.

μαχαλσήζ, ἐ. τ. ἀνοίκειος, παράκαιρος.

μαχλούλ, μετ. παθ. ἀ. λελυμένος· ἐγκαταλελειμμένος· θεμιτός.

μαχαλλέ, ού. ἀ. συνοικία, ἐνορία.

μαχμεδέτ, ού. ἀ. ἔπαινος, πρέπον ἀξιέπαινον.

μουχαμεδί, ἐ. ἀ. μωαμεθανός· μωαμεθανικός.

μουχαμμεδιγέ, θ. τοῦ πργ.

μουχαμμίρ, ἐ. ἀ. ἐρυθραίνων.

μουχαμμίς, ἐ. ἀ. ὁ φρύγων· — μουχαμμάς, πεφρυγμένος.

μαχμάζ, ἐ. ἀ. ὠξειδωμένος.

μαχμούδ, μετ.παθ. ἀ. ἐπαινετός, τετιμημένος· — ὄν. κύρ. Μαχμούδ. [(γμ.)

μαχμούζ, ἐ. ἀ. ὀξυδώδης

μαχμούλ, μετ. παθ. ἀ. φορτωμένος· — κατηγόρημα (λογική).

μαχμί, ἐ. ἀ. ὁ προστατευόμενος· ἀσφαλής.

μιχάν, πλ. τοῦ [χορά.

μαχνέτ, ού. ἀ. ὀλίγις,συμ-

μαχνετζεδέ, ἐ. π. τὸ ὁλιγομένος.

μαχνετκέ, ἐ. π. ὁ ὑποφερέων συμφοράς.

μαχνετκεδέ, ού. π. τόπος ἢ οἰκία ὀλίψεως.

μάχβ, ού. ἀ. τὸ ἐξαλείφειν, καταστροφή.

μαχβέρ, ού. ἀ. ἄξων.

μουχαββίλ, ἐ. ἀ. ὁ μεταβάλλων· — μουχαββέλ, μετ. παθ. μεταβεβλημένος· ἐπιστραφείς· ἀνατεθειμένος.

μαχβί, ἐ. ἀ. περιέχόμενος, — μαχβά, περιέχων.

μαχβέτ, ού.ἀ. σεμνότης.

μουχαΐγίρ,ἐ.ἀ.ὁ ἐκπλήττων.

μουχίτ, ἐ. ἀ. ὁ περιλαμβάνων, περιζωννύων· — ἐπίθετον τοῦ Θεοῦ· — οὐ.ἀ.περιφέρεια· μετφρ. ἀνθρωπος λίαν πεπαιδευμένος· — πάχι-μουχίτ, ὠκεανός (μετφρ.) ὠκεανὸς γνώσεως (ἐπὶ ἀνθρώπου λίαν σοφοῦ).

μουχή, ἐ. ἀ. ζωογόνος.

μούχ, ού. ἀ. ἐγκέφαλος, μυελός.

μουχαπερέ, ού. ἀ. συνενόησις, ἀνταπόκρισις.

μουχατεμέ, ού. ἀ. ἀποπεράτωσις.

μεχαδίμ, πλ. τοῦ μαχδούμ.

μεχαζίδ, πλ. τοῦ μαχζούρ.

μεχαζίν, πλ. τοῦ μαχζούν.

μουχαγιάμ, ἐ. ἀ. ἐγκρής.

μουχασεμέ, ού. ἀ. ἐχθροπάθεια.

μεχατήπ, ἐ. ἀ. ὁ ὁμιλῶν· — μουχατάπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεταί τις· τὸ δεύτερον πρόσωπον (γραμμ.).

μουχαταπά, ού. ἀ. τὸ ἀποτείνειν τὸν λόγον. [νος.

μουχαταρά, ού. ἀ. κίνδυ-

μουχαταρασήζ, ἐ. τ. ἀκίνδυνος. [κίνδυνος.

μουχαταραλή, ἐ. τ. ἐπι-

μεχαφέ, ού. ἀ. φόβος· φόβητρον.

μουχαλεσάτ, ού. ἀ. φιλία εἰλικρινής· τὸ ζῆν ἐν ἀνέσει καὶ ὁσιότητι.

μουχαλετάτ, ού. ἀ. ἀνάμιξις, ἐπιμιξία· σχέσις.

μουχαλίφ, ἐ. ἀ. ἀντίθετος, ἐνάντιος.

μουχαλεφάτ, ού. ἀ. ἀντίστασις, διαφορά.

μαλίκε μεχαβίφ, πλ. τοῦ μαλίκε.

μαλίκε μεχαΐφ, πλ. τοῦ μαλίκε.

μουχίπ, ἐ.ἀ. ὁ σχετιζόμενος μὲ εὐτελεῖς ἀνθρώπους.

μουχπισέ, ού. ἀ. μοχθηρία· αἰσχρουργία.

μουχπίρ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδοποιῶν, ὁ πληροφορῶν, ὁ καταγγέλων· ἀνταποκριτής (ἐφημερίδος).

μουτάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐκλεκτός· — μουτάρης συνοικίας· — μαλ φαΐλ-ι-μουτάρ, ὁ ἐνεργῶν κατ' ἰδίαν βούλησιν· ἐνδιάλιξ.

μουτάρ, ἐ. ἀ. ἄπιστος, ἄδικος· — μετ. παθ. ἀ. ὑδικημένος.

μουτεπίρ, ἐ. ἀ. ὁ καλῶς πεπληροφορημένος.

μουτερί, ἐ. ἀ. ἐφευρέτης· — μουτερά, μετ. παθ. ἀ. ἐφευρημένος.

μουτεζέν, μετ. παθ. ἀ. ἐ.αποθηκευμένος.

μουτασάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. σύντομος.

μουτεσήμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐχθρικῶς διακείμενος.

μουτερί, ἐ.ἀ.κεκρυμμένος.

μουτέλλ, μετ. παθ. ἀ. τεταραγμένος.

μουχτελίτ, ἐ. ἀ. μικτός· περίπλοκος.

μαχητελίφ, ἐ. ἀ. ποικίλος, διάφορος· ἀντίθετος. [λεια.
μαχητελήχ, οὐ. ἀ. ἀρτιμέ-
μαχητενήκ, οὐ. ἀ. πεπνιγμένος.
μαχτούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐσφραγισμένος· ὁ λαθὼν τέλος. [μένος.
μαχτούν, ἐ. ἀ. περιτετυμη-
μαχαβζίλ. ἐ. ἀ. ὁ καταισχύνων.
μαχαβούμ, ἐ. ἀ. ὁ ἔχων ὑπηρέτας· — οὐ. ἀ. υἱός.
μαχζούλ, ἐ. ἀ. εὐτελὴς· ἄθλιος.
μαχαρίφ, ἐ. ἀ. ὁ καταστρέφων, ὁ ἐρημῶν· — μουχαρφέφ, μετ. παθ. ἠρειπωμένος.
μαχρέζ, οὐ. ἀ. ἔξοδος, τόπος ἐξόδου· βαθμός τις παρὰ τῷ μουσουλμανικῷ κλήρῳ· — παρονομαστής (ἀριθμ.).
μουρρέζ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγημένος.
μουχαρρέζ, μετ. παθ. ἀ. τελειοποιημένος· τελειόφοιτος (εἰς τέχνην ἢ ἐπιστήμην).
μαχρεζί, ἐ. ἀ. σχετικὸν ἐκ τοῦ μαχρέζ.
μαχρούτ, οὐ. ἀ. κῶνος.
μαχρουτί, ἐ. ἀ. κωνικός.
μαχζέφ, οὐ. ἀ. ἀπολίας.

μουχτάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀποτετα
μαχζούν, ἐ. ἀ. ὁ καταισχύνων.
μαχόν, ἐ. ἀ. ὁ φοβίζων.
μαχσούς, ἐ. ἀ. ὁ προδιορίζων· ὁ εἰδικεύων· — μαχασσάς, μετ. παθ. προσδιορισμένος.
μουχασσάτ, οὐ. ἀ. πλ. πράγματα ὡρισμένα· κανονικὰ δικαιώματα.
μουχασσάτ καὶ μουχασσασά, ἐ. ἀ. καὶ μετ. παθ. ὡρισμένον, ἐπεξηγημένον.
μαχσούς, μετ. παθ. ἀ. προσδιωρισμένος· εἰδικός· ἴδιος· ἀνήκων. [τέρως.
μαχσούσαν, ἐπ. ἀ. ἰδιαι-
μουσουσιγέτ, οὐ. ἀ. ἰδιότης.
μουχτήρ, ἐ. ἀ. ὁ ὑπενθυμίζων·
μουχαττήτ, ἐ. ἀ. ὁ διαγράφων γραμμάς· ὁ ζωγραφῶν· — μουχαττάτ, μετ. παθ. ἀ. ῥαβδωτός, ἔχων γραμμάς.
μαχαττού, μετ. παθ. ἀ. διαγεγραμμένος· χαράκω ἐνος.
μουχτή, ἐ. ἀ. σχαλματίας.
μουχαρρίφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐλαττρύνων· ὁ ὑποτιμῶν, ὁ περιφρονῶν· ὁ βλάπτων συλλαβὴν (τὴν μακράν) — μουχαρρέφ, μετ. παθ. βλαπτομένης.

μαχρί, μετ. παθ. ἀντὶ ἐ. κεκρυμμένος· μυστικὸς
μαχρίζε, ἐπ. ἀ. κρύφιως.
μουχαλλί, ἐ. ἀ. παραποιός· ἐπιζήμιος.
μουχαλλά, μετ. παθ. ἀ. κενωθείς· ἐγκαταλελειμμένος.
μαχλάς, οὐ. ἀ. ἐπονείδιστον.
μαχλαλλής, ἐ. ἀ. ὁ κρύπτήρ.
μαχλούλής, ἐ. ἀ. ἐπιτετριμμένος, εἰλικρινής.
μουχλισανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. εἰλικρινής, εἰλικρινῶς.
μαχαλλέφ, μετ. παθ. ἀ. ἡ μετὰ θάνατον ἀφιέρωσις (περιουσία).
μουχαλλεφάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. κληρονομία.
μαχλούτ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μεμιγμένος· συγκεχυμένος· δεδολωμένος.
μαχλοῦ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀποκεκηρυγμένος (τέκνον).
μαχλούκ, μετ. παθ. ἀ. πεπλασμένος· πλάσμα.
μαχλουκάτ, πλ. τοῦ πρηγ.
μουμίρ, ἐ. ἀ. ὁ κρύπτων· ὁ βάλλων ζύμην.
μουχαμμέρ, μετ. παθ. ἀ. ζυμωτός, ζυμωμένος· κεκαλυμμένος.

μουχαμμές, μετ. παθ. ἀ. τὸ ἐκ πέντε ἡμιστίχων ποίημα· — οὐ. ἀ. πενταγώνου (γεωμ.).
μουχαμμίν, ἐ. ἀ. ὁ εἰκάζων, ἐκτιμητής.
μαχμούρ, ἐ. ἀ. μεθυσμένος· ζαλισμένος συνεπείᾳ μέθης ἢ ἀγρυπνίας.
μαχμουρλήκ, οὐ. τ. κατάστασις προερχομένη ἐκ μέθης ἢ ἀγρυπνίας.
μουχαννήκ, ἐ. ἀ. ὁ πνίγων· — μαχαννάκ, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος.
μαχνεκά, οὐ. ἀ. περιδέραιον.
μουχνούκ, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος. [γμοῦ.
μαχνούκαν, ἐπ. ἀ. διὰ πνιγμαχούρ, ἐ. ἀ. ἐπίφοβος.
μουχαββίφ, ἐ. ἀ. ὁ φοβίζων· — μουχαββέφ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἔντρομος.
μαχουρέ, οὐ. ἀ. φόβητρον.
μαχαΐγέρ, ἐ. ἀ. αἱρετός, προσωρινός· ὅλ — μουχαΐγὲρ ἀλμάκ, ἀγοράζειν ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ ἐπιστρέψαι τὸ ἀγοραζόμενον ἐὰν μὴ ἢ ἀρεστόν.
μουχαΐγέμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἐσκηνωμένος· — οὐ. ἀ. στρατόπεδον.
μαχδδ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκτείνειν· τὸ ἐκτείνεσθαι· μήκυνσις· παλ-

لίρρια· τὸ σημεῖον (ˉ), ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῶν γραμμάτων ὡς φωνητικὸν σημ. و — μεδδου-δζεδ̄., παλίρροια.

مداح μεδδάχ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. ἐγκωμιαστής· μυθολόγος· γελωτοποιός.

مداخل μεδαχήλ, πλ. τοῦ مدخل.

مداخلة μουδαχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπεμβαίνων.

مداخلة μουδαχελέ, οὐ. ἀ. ἐπέμβασις. [μέθοδος.

مداد μιδάδ, οὐ. ἀ. μελάνη· ὁδός·

مدار μεδάρ, οὐ. ἀ. κέντρον, ἄξων· ἕδρα· μέσον· πόρος· τροπικὸς (κύκλος)· ὁ κύριος σκοπός· — المدار السرطان μεδὰρ-ουσ-σερετάν, ὁ τροπικὸς τοῦ καρκίνου· — المدار الجدى μεδὰρ-ουλ-δζεδδί, ὁ τροπικὸς τοῦ Αἰγόκερω (ἀστρ.).

مدارا μουδαρά, οὐ. π. ὑπόκρισις.

مداراة μουδαράτ, οὐ. ἀ. ὑπόκρισις.

مدارس μεδαρίς, πλ. τοῦ مدرسة.

مدارسة μουδαρσεέτ, οὐ. ἀ. διδασκαλία.

مدافع μουδαφήʼ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποκρούων· ὁ ἀμυνόμενος.

مدافعة μουδεφεά, οὐ. ἀ. ἄμυνα.

مدام μουδάμ, ἐ. ἀ. συνεχής, ἐνδελεχής· αἰώνιος· — οὐ. ἀ. οἶνος.

مدامة μουδαμέ, οὐ. ἀ. οἶνος.

مداوات μουδαβάτ, οὐ. ἀ. νοσηλεία.

مداوم μουδαβήμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξακολουθῶν, ἐπιμελής. [μέλεια.

مداومة μουδαβεμέτ, οὐ. ἀ. ἐπιμ

مداوى μουδαβί, ἐ. ἀ. νοσηλευτής.

مداهن μουδαχίν, ἐ. ἀ. κόλαξ· ἀπατεών.

مداهنة μουδαχενέ, οὐ. ἀ. κολακεία· δόλος. [λαξ.

مداهنجى μουδαχενεδζί, οὐ. τ. κόλ

مداهى μεδαχήζ, πλ. τοῦ مدهية.

مدى μεδαΐν, πλ. τοῦ مدية.

مدى μουδίρ, ἐ. ἀ. ἀμελής· δυστυχής.

مدى μουδεπτίρ, ἐ. ἀ. συνετός· ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος.

مدى μουδεπτιρλίκ, οὐ. τ. σύνεσις· διαχείρισις καλή.

مدية μουδπήγ, ἐ. ἀ. βυρσοδέψης.

مدية μεδπούγ, μετ. παθ. ἀ. κατεργασμένος (ἐπὶ δέρματος).

مدد μουδδέτ, οὐ. ἀ. χρονικὸν διάστημα· διάρκεια· προθεσμία.

مدح μέδχ, οὐ. ἀ. ἔπαινος.

مدحت μιδχάτ, οὐ. ἀ. ἔπαινος· πρὸς ὃν ἀξιέπαινον· — ὄν. κύρ. Μιδχάτ. [μιαστής.

مدحتكر μιδχατκέρ, ἐ. π. ἐγκω-

مدخل μεδχάλ, οὐ. ἀ. εἴσοδος· ἐπέμβασις· ἐπιρροή· ال — ὡς ζὴ μεδχὰλ ὀλ., συμμετέχειν.

مدخول μεδχούλ, μετ. παθ. ἀ. ὁ εἰσαγθείς· ὁ εἰς ὄν εἰσῆλθέ τι

مدد μεδέδ, οὐ. ἀ. βοήθεια..

مدد خواه μεδεδχάχ, ἐ. π. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

مدد جى μεδετζή, ἐ. π. ὁ βοηθῶν

مدر μεδέρ, οὐ. ἀ. ἀργιλώδης γῆ· πλίνθος· κέραμος· πόλις· χωρίον.

مدرس μουδερρίς, ἐ. ἀ. καθηγητής.

مدرسه μεδρεσέ, οὐ. ἀ. σχολή (ἰδίως ἱερατική).

مدرع μουδρίχ, ἐ. ἀ. ὁ καταλαμβάνων· ὁ προφθάνων.

مدركه μουδρικέ, θ. τοῦ προηγ. ἔφ — κουβεΐ μουδρικέ, ἡ ἀντιληπτικὴ δύναμις.

مدروك μεδρούκ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. καταληπτός.

مدراپاز μεδραπάζ, οὐ. π. μεταπράτης.

مدت μουδδεά καὶ

مدت μουδδεά, μετ. παθ. ἀ. ἀπαιτούμενος· ἐπίδικος· علیه — μουδδεὰ ἀλεΐχ, ὁ ἐναγόμενος· ἀγωγὴ· ἀπαίτησις.

مدعى μουδδεΐ, ἐ. ἀ. ἐκ μὲν τοῦ دعوا δὲ βά, ὁ ἐνάγων· ἐκ δὲ τοῦ عیا ἰδα'ά, ὁ ἐπιμένων.

مدغم μουδγάμ, μετ παθ. ἀ. γράμμα συνηρημένον (δύο γράμματα ὁμοιόσχημα).

مدفع μιδφά, οὐ. ἀ. τηλεβόλον.

مدفن μεδφέν, οὐ. ἀ. τάφος· κρυπτήριον.

مدفنه μεδφενέ, οὐ. ἀ. νεκροταφεῖον.

مدفون μεδφούν, οὐ. ἀ. ἀποδεδιωγμένος. ἀπομακρυνθείς.

مدفون μεδφούν, μετ. παθ. ἀ. τεθαμμένος.

مدقق μουδεκκήκ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξετάζων λεπτομερῶς· σοφός.

مدقق جه μουδεκκανέ, ἐπ. π. σοφῶς, ἀκριβῶς.

مدلل μουδελλίλ, μετ. παθ. ἀ. ἀποδεδειγμένος.

مدلل مدلل καὶ

مدلل مدلل, ἀφοσ — μιδελλὶ ἀδασή, ἡ νῆσος Μιτυλήνη· — οὐ. ἀ. ἱππάριον, γίννος.

مدلول μεδλούλ, μετ. παθ. ἀ. ἀποδεδειγμένος· — οὐ. ἀ. σημασία, ἔννοια. [βλαξ.

مدمدم μουδεμμάγ, οὐ. ἀ. εὐήθης,

مدمغ μεδμούγ, μετ. παθ. ἀ. βεβλαμμένος τὰς φρένας· βλάξ.

مدنى μεδενί, ἐ. ἀ. πολίτης, πεπολιτισμένος. [σμός.

مدنيت μεδενιγέτ, οὐ. ἀ. πολιτι

مدور μουδεββίρ, ἐ. ἀ. ὁ στρέφων· — μουδεββὲρ, μετ. παθ. στρογγύλος. [κός.

مدهش μουδχίς, ἐ. ἀ. ἐκπληκτι

مدهوش μεδχούς, μετ. παθ. ἀ. ἐκπεπληγμένος· ἔντρομος.

مدى μίδα, ξ. μύαξ, κ. μύδιον.

مدية μεδήγ καὶ

مدية μεδηγά, θ. τοῦ πργ. πρόσων ἀξιέπαινον.

μακρο μακρύδ, ἐ. ἀ. μακρός, πολύς.
μακρο μουδίρ, ἐ. ἀ. ὁ διευθύνων, ὁ οἰκονομῶν καλῶς· — οὐ. ἀ. διευθυντής· μουθίρης(διήμαρχος).
μακρο μουδιρλίκ, οὐ. τ. τὸ ἀξίωμα τοῦ μουδίρι.
μακρο μεδινέ, οὐ ἀ. πόλις· — μακρο μεδινὲ-ι-μουνεββερέ, Μεδίνα (ἡ ἱερὰ καὶ φωτισθεῖσα πόλις).
μακρο μεδγιούν, μετ. παθ ἀ. χρεώστης. [λευμένος.
μαλα μουζάφ, μετ. παθ. ἀ. ἀναμαλα μουζαχερέ, οὐ. ἀ. συζήτησις, μνεία. [μεζγέφ.
μαλα μεζαχίφ. πλ. τοῦ μαλα μεζγέφ, οὐ. ἀ. σφαγεῖον βωμός, θυσιαστήριον· — οὐ. ἀ. μαχαιρα πρὸς σφαγήν.
μαλα μεζπούχ, μετ. παθ. ἀ. ἐσφαγμένος· τεθυσιασμένος.
μαλα μεζρού', μετ. παθ. ἀ. μεμετρημένος διὰ πήχεως.
μαζα μουζεχκίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνθυμίζων ὁ ἀναφέρων τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου καὶ δοξολογῶν.
μαζα μουζεχκέρ, οὐ. ἀ. ἀρσενικόν (ζῷον ἢ ἄνθρωπος)· — γένος ἀρσενικόν (γραμμ.).
μαζα μεζκερέ, οὐ. ἀ. γραμματίσιν.
μαζα μουζεχκερέ, οὐ.ἀ.σημείωσις· ἐπιστολὴ σύντομος.

μαζι μεζκιούρ, μετ. παθ. ἀ. εἰρηνένος. [ζων.
μαζι μουζίλλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξευτελίμαζι μεζελλέτ, οὐ. ἀ. χαμέρπιτα· ἐξευτελισμός.
μαζι μουζελλίλ, ὡς τὸ μαζι.
μαηι μεζημμέτ, οὐ. ἀ. πρᾶξις ἀξιοκατάκριτος.
μαλα μουζεμμὲμ καὶ μαλα μεζμούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀξιοκατάκριτος. [θρησκεία.
μαλα μεζγέφ, οὐ. ἀ. πίστις· μαλα μουζεχγέφ, μετ. παθ. ἀ. κεχρυσωμένος.
μαλα μουζεχγίφ, μετ. ἐνεργ. ἀ. χρυσωτής.
μαν μέρρ, οὐ. ἀ. διάβασις.
μαν μουρρ, ἐ. ἀ. πικρός· — οὐ.ἀ. σμύρνα.
μαν μερά', πλ. τοῦ μαν μιρ'άτ.
μαν μιρά', οὐ. ἀ. τὸ ἐρίζειν.
μαν μερά, οὐ. ἀ. ἀνήρ.
μαν μερά, ἀντ. π. α' προσώπου ὁστ. καὶ αὐτ. ἐμοί, ἐμέ.
μαηεν μουρεπεχά, οὐ. ἀ. τοκογλυφία. [κογλύφος.
μαηεν μουρεπεχαδζί, οὐ. τ. τοκαν μεράτ, οὐ. ἀ. ὄψις, θέαπροσωπον.
μαν μιρ'άτ, οὐ. ἀ. κάτοπτρον.
μαν μερρά't, πλ. τοῦ μαν μερρέ.
μαν μερατήφ, πλ. τοῦ μαν μερτεβέ.

μαρα μουραδζεάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιστρέφειν· καταφύγιον· τὸ προσέρχεσθαι.
μαν μεφέ, οὐ. ἀ. τόπος ἀναψυχῆς· — ἐν γένει μέρος, τόπος.
μαηεμ μεραχήμ, πλ. τοῦ μαηεμ μεραχμέτ.
μαλα μουλέ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμούμενος· — οὐ ἀ. θέλησις· σχέδιον· — ὄν. κύριον Μουράτ.
μαλαδάλ, πλ. τοῦ προηγ.
μαλαδάφ, ἐ. π. ὁ δωρούμενος τὸ ποθούμενον.
μαλαδόφ, ἐ.ἀ. συνώνυμος.
μαλαδεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἔπεσθαι· τὸ συνοδοιπορεῖν· συνωνυμία.
μαρα μεράρεν, ἐπ. ἀ. πολλάκις· συνεχῶς· — μαρα μεράρεν μιράρεν, ἐπαναλαμβανόμενος.
μαλαρ μιλαρ, πλ. τοῦ μαλαρ.
μαλαλε μουρασελέ, οὐ. ἀ. ἀλληλογραφία· ἐπιστολή.
μαλαηεμ μεραστήμ, πλ. τοῦ μαλαηεμ μεραστούμ, διατυπώσεις.
μαλαηεμ μεραστήμ, ὡς τὸ προηγ.
μαλαδαρ μουρασαδέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτηρεῖν.
μαλαδ μιράζ, πλ. τοῦ μαλαδ μιρεζή.
μαλαδ μεριζή, οὐ.ἀ.πλ. τοῦ μαλαδ μιρεζή.
μαλαδ μουρεί, ἐ. ἀ. ὁ ἐρωτιζόμενος· ὁ εὐλαβούμενος.

μαλαδ μεραή', πλ. τοῦ μαλαδ μιρά.
μαλαγ μουραγήφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν. [ἐπιθυμία.
μαλαγ μουραγεβέτ, οὐ.ἀ. κλίσις· μαλαγ μουραφή', ἐ. ἀ. ὁ ἐνάγων.
μαλαφα μουρεφεά', οὐ. ἀ. τὸ διαδικάζεσθαι.
μαλαφ μουραφήκ, οὐ. ἀ. σύντροφος, συνοδοιπόρος.
μαλαφα μουρεφεκάτ, οὐ.ἀ.συνοδία.
μαλα μεραχ, οὐ. τ. κλίσις εἴς τι· ταραχή, μέριμνα· λύπη· περιέργεια·ἰδιοτροπία·μονομανία.
μαλαη μεραχήδ, πλ. τοῦ μαλαη μεραχήφ.
μαλαηδζή μεραχλανμάκ, ρ. τ. θλίβεσθαι.
μαλαη μεραχλή, ἐ. τ. ἰδιότροπος· ἀνήσυχος· μονομανής, ὑπογονδριακός.
μαλαχ μεραχήφ, πλ. τοῦ μαλαχ μιράχ.
μαλαχ μεραχίζ, πλ. τοῦ μαλαχ μιράχ.
μαλαμ μεράμ, οὐ. ἀ. ἐπιθυμία·σκοπός. [γός.
μαλαγ μαραγκόζ, οὐ.τ.λεπτουργοῦ
μαλαχ μεραχήκ, οὐ.ἀ. πρόσηβος.
μαλαφα μουραχεκάτ, οὐ. ἀ. τὸ πλησιάζειν τῇ ἐ-ηδικῇ ἡλικίᾳ.
μαλαη μεραχήμ, πλ. τοῦ μαλαη μεραχήφ.
μαλαγ μεραγά, πλ. τοῦ μαλαγ μιράγ.
μαλαγ μουραγιάτ, οὐ.ἀ.ὑπόκρισις.
μαλαγ μουραί, ἐ. ἀ. ὑποκριτής.
μαλαγ μουραγιανέ, ἐπ. π. ὑποκριτικῶς.

مرتسم μουραϊλίζω, οὐ. τ. ὑποκρισία. |πτερον.
مرتع μερπά, οὐ. ἀ. ἐφρινὸν περί-
مرتع μουρεππά, οὐ. ἀ. τετράγωνος· — οὐ. ἀ. τετράγωνον τετράστιχον ποίημα.
مرتعش μερπούτ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. συνδεδεμένος· ἀναγόμενος.
مرتعش μερπούτεν, ἐ. ἀ. προηρτημένος.
مرتعش μερπουτιγέτ, οὐ. ἀ. δεσμός, σχέσις· ἐξάρτησις.
مربّ μουρεππί, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατρέφων, παιδαγωγῶν· — μουρεππά, μετ. παθ. ἀ. πεπαιδαγωγημένος· — οὐ. ἀ ζαχαρωμένα μερρέ, οὐ. ἀ. χολή.
مرّ μουρρέ, ἐ. ἀ. πικρός.
مربّع μουρεττίπ, ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν· στοιχειοθέτης· — μουρεττέπ, μετ. παθ. ἀ. τεταγμένος, συντεθειμένος.
مربّع μουρεττεπάτ, πλ.τοῦ πργ.
مرتبه μερτεπέ, οὐ. ἀ. βαθμός, τάξις· ἀξίωμα
مرتبط μουρτεπίτ, ἐ. ἀ. ὁ ἀφορῶν.
مرتجل μουρτεχήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποδημῶν, ἀποθνήσκων. |σκος.
مرتد μουρτεδδ, ἐ. ἀ. ἀρνησίθρησκος
مرتع ουρτεσήγ, ἐ. ἀ. στερεός.
مرتسم μουρτεσέμ, μετ. παθ. ἀ. εἰκονογραφημένος.
مرتشی μουρτεσί, ἐ. ἀ. δωροδοκούμενος· ὑπακουόμενος.
مرتع μουρτεχήμ, ἐ. ἀ. εὔσπλαγχνος· ἐπιεικής. |γνία.
مرتع μερχαμέτ, οὐ. ἀ εὐσπλαγχνία
مرتعلو μερχαμετλού, ἐ. τ. φιλάνθρωπος.
مرحوم μερχούμ, μετ. παθ. ἀ. καὶ ἐ. μακαρίτης.
مرخص μουρεχχάς, μετ. παθ. ἀ. ἐπιτετραμμένος· πληρεξούσιος.
مرد μέρδ, οὐ. π. ἄνθρωπος· ἀνδρεῖος· τολμηρός· ἱκανὸς — μέρδ-ι-χουδά, θεοσεβής· χωρ — μέρδ γόρ, σαρκοφάγος.
مردار μούρδ, ἐ. π. τεθνηκώς. |νη.
مردانه μερρέδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνωμοσύνη
مردار μουρδάρ, ἐ. π. ῥυπαρός, ἀκάθαρτος.
مردارلق μουρδαρλήχ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.
مردانگی μουρδασένκ, οὐ. π. λιθάργυρος (χημ.).
مردان μερδάν, πλ. τοῦ عر μέρδ.
مردانگی μερδανκί, οὐ. π. ἀνδρεία.
مردانه μερδανέ, οὐ. π. ἀνδρεῖος· — ἐπ. π. γενναῖος· — οὐ. π. κύλινδρος (τυπογρ.).
مردباز μερδπάζ, οὐ. π. πόρνη.
مردبازی μερδπαζή, οὐ.π. πορνεία
مردد μουρεδδέδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀποθημένος· ἔκθαμβος.
مردشناس μερδπινάς, ἐ. π. ὁ διακρίνων τοὺς ἀνθρώπους.

مرحله μερχαλέ, οὐ. ἀ. σταθμός.
مرحم μουρεχχήμ, ἐ. ἀ. εὔσπλαγχνος· ἐπιεικής. |γνία.
مرحمت μερχαμέτ, οὐ. ἀ εὐσπλαγχνία
مرحومتلو μερχαμετλού, ἐ. τ. φιλάνθρωπος.
مرحوم μερχούμ, μετ. παθ. ἀ. καὶ ἐ. μακαρίτης.
مرخص μουρεχχάς, μετ. παθ. ἀ. ἐπιτετραμμένος· πληρεξούσιος.
مرد μέρδ, οὐ. π. ἄνθρωπος· ἀνδρεῖος· τολμηρός· ἱκανὸς — μέρδ-ι-χουδά, θεοσεβής· χωρ — μέρδ γόρ, σαρκοφάγος.
مردار μούρδ, ἐ. π. τεθνηκώς. |νη.
مردانه μερρέδ, ἐ. ἀ. ἰσχυρογνωμοσύνη
مردار μουρδάρ, ἐ. π. ῥυπαρός, ἀκάθαρτος.
مردارلق μουρδαρλήχ, οὐ. τ. ἀκαθαρσία.
مردانگی μουρδασένκ, οὐ. π. λιθάργυρος (χημ.).
مردان μερδάν, πλ. τοῦ عر μέρδ.
مردانگی μερδανκί, οὐ. π. ἀνδρεία.
مردانه μερδανέ, οὐ. π. ἀνδρεῖος· — ἐπ. π. γενναῖος· — οὐ. π. κύλινδρος (τυπογρ.).
مردباز μερδπάζ, οὐ. π. πόρνη.
مردبازی μερδπαζή, οὐ.π. πορνεία
مردد μουρεδδέδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. ἀποθημένος· ἔκθαμβος.
مردشناس μερδπινάς, ἐ. π. ὁ διακρίνων τοὺς ἀνθρώπους.
مردشوی μουρδσούι, ἐ. π. ὁ πλύνων νεκρόν.
مردکان μουρδκιάν, πλ. τοῦ عر.
مردلک μερδλήκ, οὐ.π.γενναιότης.
مردم μερδούμ, οὐ. π. ἄνθρωπος· — چشم μερδούμ-ι-ζεσήμ, κόρη ὀφθαλμοῦ.
مردم‌خوار μερδουμχάρ, ἐ. π. ἀνθρωποφάγος. |πίσκος.
مردمک μερδουμέκ, οὐ. π. ἄνθρωπάριον
مردمک μερδουμέ, οὐ. π. κόρη ὀφθαλμοῦ.
مردمی μερδουμί, ἐ. π. ἀνθρώπινος· — οὐ. π. ἀνθρωπότης.
مردود μερδούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀπαράδεκτος· ἀπερριμένος·
مردودیت μερδουδιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἀπαράδεκτον. |κρός.
مرده μουρδέ, ἐ. π. τεθνηκώς, νεκρός.
مرده‌دل μουρδεδήλ, ἐ. π. (νεκρὸς τὴν καρδίαν), ἀσπλαγχνος· τεθλιμμένος.
مردسنگ μουρδεσένκ, ἴδ. مرداسنگ
مردی μερδί, οὐ. π. ἀνδρεία.
مرز μερζάγ, οὐ.ἀ. τέλμα· ἕλος.
مرزوق μερζούκ, μετ.παθ. ἀ. προφοδοτημένος.
مرسا μερσά, οὐ. τ. λιμήν.
مرسل μουρσίλ, ἐ. ἀ. ὁ στέλλων — μουρσέλ, μετ. παθ ἀ. ἀπόστολος· προφήτης· الی — μουρσέλουν ἀλεῖχ, ὁ πρὸς ὃν στέλλεται τι.

مرسلات مورسەلات، پل. توڭ προηγουμένου، τὰ ἀπεσταλμένα.
مرسلە مورسەلە، ού. ἀ. ἐπιστολή· ἀποστολή· — θ τοῦ μ. ρ.
مرسلين مورسەلين، پل. توڭ مرسەل.
مرسم مەرسەم، ού. ἀ. ἦθος، συνήθεια.
مرسم مورەسسەم، μετ. παθ. ἀ. ῥαβδωτός· (ἐπὶ ὑφάσματος)· εἰκονογραφημένος.
مرسوم مەرسووم، μετ. παθ. ἀ. σεσημασμένος· ἐζωγραφημένος· εἰδισμένος· γεγραμμένος· — οὐ. ἀ. διάταγμα.
مرسی مەرسا، ῥδ. مرسا.
مرسين مەرسین، οὐ. ἀ. μυρσίνη، μύρτος· φίλη — مرسين پلەنگی، ὀξύρυγχος (ἰχθ.).
مرشد مەرشەد، οὐ. ἀ. εὐθεῖα ὁδός· — οὐ. ἀ. πατὴρ πνευματικός.
مرصع مورەسسەع، ἔ. ἀ. ὁ λίθοις τιμίοις κοσμῶν· — مورەسسەع، μετ. παθ. ἀ. ἀδαμαντοκόλλητος.
مرض مەرەز، οὐ. ἀ. νόσος· ἀσθένεια.
مرضع مەرزا'، οὐ. ἀ. μαστός.
مرضع مورزا'، ἔ. ἀ. γυνὴ θηλάζουσα (τὸ τέκνον της).
مرضعه مەرزا'ە، ἐ. ἀ. τροφός، τίτθη.
مرضی مەرزیلی، ἔ. τ. ἐμπαθής.
مرضی مەرزی، ἔ. ἀ. εὐάρεστος.
مرطوب مەرتووب، μετ. παθ. ἀ. ὑγρός.

مرقوم مەرقووم، οὐ. ἀ. βοσκή.
مرعی مەرعا، ὡς τὸ προηγ.
مرعی مەرعی، μετ. παθ. ἀ. σεβαστός· ἰσχύων (ἐπὶ νόμων).
مرغ مورغ، οὐ. π. πτηνόν· — المی مورغ-ی-ئیلاهی، ἡ ψυχή (μετ.)· مرغ — مورغ-ی-روز، ὁ ἥλιος· مرغ — مورغ-ی-شەب، νυκτερίς· مرغ — مورغ-ی-لەف، ἔπος، λόγος.
مرغا مورغا، οὐ. π. νῆσσα.
مرغان مورغان، πλ. τοῦ مرغ.
مرغابی مورغابی، οὐ. π. ἀνατρέφων πτηνά.
مرغزار مەرغزار، μετ. παθ. ἀ. λειμώνιος· ὑψηλός.
مرغزی مورغزی، ἐ. ἀ. ἀναπαυτικός· — مورغزێ، μετ. παθ. ἀ. ἀναπεπαυμένος.
مرکات مەرکات، οὐ. ἀ. κλίμαξ.
مرکاپ مەرکاپ καὶ مرکاپه، οὐ. ἀ. σκοπιά.
مرکب مەرکەب، οὐ. ἀ. κλίνη· τάφος.
مرکم مورەککەم، μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. διαγεγραμμένος.
مرکم مورکەم، οὐ. ἀ. γραφίς.
مرکوم مەرکووم، μετ. παθ. ἀ. μνησθείς.

مرکه مورەکە، οὐ. ἀ. ζῶον ἱππεύσιμον (ἰδίως ὄνος)· ἄ. ἀξιόπλοτον.
مرکه مورەککەب، μετ. παθ. ἀ. σύνθετος· — οὐ. ἀ. μελάνη.
مرکی مورەکەبات، πλ. τοῦ πργ.
مرکه مورکەب، οὐ. ἀ. τόπος ἀναπαύσεως.
مرکز مەرکەز، οὐ. ἀ. σταθμός· ἕδρα (διοικήσεως)· κέντρον στρατηγεῖον.
مرکز مورکەز، μετ. παθ. ἀ. στερεωμένος· ἑστηκώς.
مرگلدمق مرگلداماق καὶ مرگلدنمق مرگلدانماق، ῥ. τ. ψιθυρίζειν، ὑποτονοῦν.
مرگلدی مرگلداما، οὐ. τ. ψιθυρισμός، γογγυσμός. [σις.
مرمت مەرەممەت، οὐ. ἀ. ἐπιδιόρθωμرمر مەرمەر، οὐ. ἀ. μάρμαρον.
مرمر مەرمەر، οὐ. τ. μορμορισμός.
مرمو مەرمۇز، μετ. παθ. ἀ. συμβολικός.
مروت مورووبەت، οὐ. ἀ. φιλανθρωπία· εὐμένεια.
مروتسز مورووبەتسیز، ἐ. τ. ἀπάνθρωπος.
مروتلو مورووبەتلو، ἐ. τ. φιλάνθρωπος· εὐμενής.
مروسبز مورووسبیز، ἐ. ἀ. ὁ συνιστῶν· — مروسبز مورووسبەز، μετ. παθ. ἀ. συνεστημένος.
مرور مورور، οὐ. ἀ. διάβασις· — مرور تەزکەرەسی، διαβατήριον· نامی — مرور-ی-زەمان، παραγραφή (νομ.).
مروری مورووری، οὐ. ἀ. διόδιον، πορεῖον· διαβατήριον.
مروز مەرور، μετ. παθ. ἀ. ἀναφερόμενος، διαθρυλλούμενος.
مرهم مەرهەم، οὐ. ἀ. ἀλοιφή.
مرهون مەرهوون، μετ. παθ. ἀ. ἐνεχυριασμένος.
مریخ مەریخ، οὐ. ἀ. "Αρης ἀστ.
مرید مورید، ἐ. ἀ. ἐφιέμενος· μαθητής.
مرید مەریذ، ἐ. ἀ. πείσμων.
مریض مەریز، ἐ. ἀ. ἀσθενής.
مری مەری، μετ. παθ. ἀ. ὁ φαινόμενος. [νόμενα.
مریات مەریاڭات، οὐ. ἀ. τὰ φαι-
مرگم مەرگەم، ὄν. κύρ. Μαρία· — حضرت مریم ڭەچەت-ی-مەرگەم، ἡ Παναγία.
مزاج مەزاج، οὐ. ἀ. κρᾶσις· διάθεσις· ὑγεία· — ال مزاج ڭابەلە-سی-ل-مەزاج، ὀργίλος· حرف — ال مزاج ڭارەڭتەر-سی-ل-مەزاج، ἀδιάθετος.
مزاجدان مەزاجداڭ، ἐ. π. ὁ γνωτὴν κρᾶσιν.
مزاجکار مەزاجکار، ἐ. π. ὁ ἀρέσκων τινί. [θετος.
مزاجسز مەزاجسیز، οὐ. τ. ἀδιά-
مزاح مەزاح، οὐ. ἀ. χαριεντισμός — مزاحچی، τὸ ἀστεῖζε-

σθαι· — μεζάχ, ὲ.ἀ. ὁ ἀστεϊζόμενος.

مزاحة μουζαχεμέτ, οὐ. ἀ. ἐνόχλησις· συσσώρευσις πλήθους.

مزاد μεζάδ, οὐ. ἀ. πλειστηριασμός, δημοπρασία.

مزار μεζάρ, οὐ. ἀ. τόπον ὃν ἐπισκέπτεταί τις χάριν εὐλαβείας· τάφος. [πτης.

مزارجى μεζαρζῆ, οὐ. τ. νεκροθά-

مزارستان μεζαριστάν, οὐ. π. νεκροταφεῖον.

مزارعة μουζαρεά, οὐ. ἀ. ἡ συμφωνία τοῦ σπείρειν ἀγρόν, χορηγοῦντος τοῦ μὲν τὸν σπόρον καὶ τὸν ἀγρόν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἐργαζομένου.

مزارلق μεζαρλήκ, οὐ. τ. νεκροταφεῖον.

مزامنة μεζαμενέ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ ὡρισμένῳ μόνον χρόνῳ.

مزايدة μουζαναάτ, οὐ. ἀ. τὸ μοιχεύειν.

مزايدة μουζαβεζέτ, οὐ. ἀ. τὸ συζεύγνυσθαι. [ζιγέτ.

مزاوج μεζαγιά, πλ. τοῦ مزج μεσαυاج μουζαγεδέ, οὐ. ἀ. πλειστηριασμός.

مزبلة μεζπελέ, οὐ.ἀ. σκουπιδαριό.

مزج μεζζ, οὐ.ἀ. τὸ ἀναμιγνύειν.

مزجى μεζζί, ὲ. ἀ. ἀνάμικτος.

مزح μέζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀστεΐζεσθαι

مزر μουζγάμ, μετ. παθ. ἀ. σεσωρευμένος.

مزر μεζγάμ, οὐ. ἀ. στενοχωρία.

مزر μούζ, οὐ. ἀ. μισθός.

مزر μουζαάζ, ὲ. π. ηὐξημένος.

مزر μουζάν, μετ. παθ. ἀ. κεκοσμημένος.

مزر μουζεχήμ, ὲ. ἀ. ὁ συνωθούμενος (ἐπὶ πλήθους).

مزر μιζράχ, οὐ. ἀ. λόγχη, ἀκόντιον. [φορος.

مزراق μιζακλή, οὐ. τ. λογχεύω μιζ'όα καὶ

مزرعة μιζρεά, οὐ. ἀ. ἀγρός.

مزرعة μεζρού, μετ. παθ. ἐσπαρμένος· — οὐ. ἀ. σπόρος.

مزغب μιζγαναάκ, ρ. τ. κοιμᾶσθαι ἐλαφρῶς.

مزمار μιζμάρ, οὐ. ἀ. σρυρίκτρα βαρύφωνος· φλογέρα· ψαλμὸς Δαυΐδ.

مزمزة μιζμιζάζ, ὲ. τ. ἀκριβολόγος, βραδυκίνητος.

مزمن μουζμάν, ὲ. ἀ. ἀρχαῖος· παλαιός· — σε ἠλλὲτ μουζμίν, χρονία νόσος.

مزمور μεζμούρ, οὐ. ἀ. μελῳδία· ψαλμὸς Δαυΐδ. [χαλίς.

مزنجير μεζνιγέ, μετ. παθ. ἀ. μοιχεύω μουζεββίζ, ὲ. ἀ. ὁ συζευγνύων· — μουζεββέζ, μετ. παθ. ἀ. συζευγνυόμενος, -η.

مزور μουζεββίρ, ὲ. ἀ. στρεψόδικος· ἀπατεών· — μουζεββέρ, μετ.παθ.ἀ.κίβδηλος,ψεύστης.

مزورق μουζεββιρλήκ, οὐ. τ. ἀπάτη, στρεψοδικία.

مزيد μεζέ,οὐ.π.προσφάγιον·μετφρ. ἀστεϊσμός· — ق πὶ μεζέ, ἀνούσιος.

مزيل μεζελεμέκ, ρ.τ.σκώπτειν.

مزيل μεζελενμέκ, ρ. τ. σκώπτεσθαι·λαμβάνειν ἀκράτισμα.

مزين μεζήν, ὲ.ἀ. χαρίεις· τερπνός.

مزية μεζιγέτ, οὐ.ἀ. ἀρετή,πλεονέκτημα.

مزيد μεζίδ, μετ. παθ. ἀ. ηὐξημένος· — οὐ. ἀ. τὸ αὐξάνειν.

مزيل μουζήλ, ὲ. ἀ. ὁ ἀφαιρῶν, ὁ ἐκμηδενίζων.

مزين μουζεϊγήν, ὲ. ἀ. ὁ κοσμῶν· — μουζεϊγέν, μετ. παθ. ἀ. ἐστολισμένος.

مزيه μουζέ, οὐ. π. ἀγγελία (χαροποιός). [φορος.

مزيونجى μουζεβζί, οὐ.τ. ἀγγελιαμزيونجيرس μουζεβζερὲς καὶ

مزيونجيرسان μουζεβζερσάν, οὐ. π. ἀγγελιαφόρος.

مزيه μουζέλίκ, οὐ. τ. ὦθρον τῷ κομίζοντι ἀγγελίαν.

مس μέσ. οὐ. ἀ. τὸ ἅπτεσθαι.

مساجة μουσαπακάτ, οὐ. ἀ. διαγωνισμός· τὸ ὑπερτερεῖν.

مساحة μουσατερέ, οὐ. ἀ. τὸ καλύπτειν πέπλῳ.

مساجد μεσαζίδ, πλ. τοῦ مسجد.

مساح μεσσάχ, ὲ.ἀ. γεωμέτρης.

مساحة μεσαχά, οὐ. ἀ. καταμέτρησις· ἀπόστασις· سطيه — μεσάχε-ι-σατχιγέ, τὸ ἐμβαδόν (γεωμετ.). [δειν.

مسارعت μουσαρεάτ,οὐ.ἀ.τὸ σπεύ-

مساعد μουσαΐδ, ὲ. ἀ. εὐνοϊκός.

مساعدة μουσααδέ, οὐ.ἀ. βοήθεια· ἄδεια· χάρις.

مساغ μεσάγ, οὐ.ἀ.θεμιτόν· ἄδεια.

مساغ μουσάγ, μετ. παθ. ἀ. θεμιτός, νόμιμος· κεχωνευμένος (ἐπὶ φαγητοῦ).

مسافة μεσαφέ, οὐ.ἀ. διάστημα.

مسافر μουσαφίρ, οὐ.ἀ. ξένος· συνδαιτυμών· ἀλλοδαπός· ταξειδιώτης.

مسافرخانه μουσαφίρ χανέ, οὐ. π. ξενοδοχεῖον.

مسافرلق μουσαφιρλήκ, οὐ. τ. τὸ εἶναι ξένον.

مسك μεσάκ, οὐ. ἀ. φιλαργυρία.

مسكن μεσακίν, πλ. τοῦ مسكن.

مساكين μεσακίν, πλ. τοῦ مسكين.

مسئله μεσελέ, οὐ. ἀ. ζήτημα· πρόβλημα.

مسالك μεσαλίκ, πλ. τοῦ مسلك.

مسالمت μουσαλεμέτ, οὐ. ἀ. συμφιλίωσις· εἰρηνοποίησις.

مسام μεσάμ καὶ

مسامات μεσαμάτ, πλ. τοῦ مسامه.

مسامحه μουσαμάχ, ὲ.ἀ. πρᾶος.

مسألة μουσαμεχά, οὐ. ἀ. πρᾶ-
γμα· ἀδιαφορία.
مسائلة μουσανεχά, οὐ ἀ. τὸ προ-
κύπτειν, τὸ προέρχεσθαι.
مسا μεσανήδ, πλ. τοῦ مسا.
مساوات μουσαβάτ, οὐ. ἀ. ἰσότης.
مساوعة μουσαβεάτ, οὐ.ἀ.τὸ συμ-
φωνεῖν καθ' ὥραν.
مساوى μουσαβί, ἐ ἀ.ἴσος· τὸ σή-
μερον =) τῆς ἰσότητος(μθμ).
مساهلة μουσαχήλ, ἐ. ἀ. εὐσυμβί-
βαστος· ὀλίγωρος. [λία.
مساهلة μουσαχελέτ, οὐ. ἀ. εὐ ο-
مساهم μουσαχήμ, ἐ.ἀ.συνέταιρος.
مساهمة μουσαχιμέτ, οὐ.ἀ. ἑται-
ρία. [δοιπορεῖν.
مسايرة μουσαγερέτ,οὐ.ἀ.τὸ συνο-
مسايفة μουσαγεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ ξι-
φομαχεῖν.
مسائل μεσαήλ, πλ. τοῦ مسئل.
مسبب μουσεππέπ, ἐ. ἀ. αἴτιος.
مسببات μουσεππεπάτ, πλ.τοῦπργ.
مسبوت μεσπούτ, μετ. παθ. ἀ.
νεκρός.
مسبوق μεσπούκ, μετ. παθ. ἀ.
προηγούμενος· — ὁ νὰ μεσ-
πούκ, πρωτορανής.
مست μέστ, οὐ.τ. εἶδος ἐδᾴδων.
مست μέστ, οὐ. π. μεθυσμένος.
مستأجر μουστεζζίρ, ἐ.ἀ. ἐνοικια-
στής· — μουστεζζερ, μετ.
παθ. ἀ. ἐνοικιαζόμενος.
مستأجل μουστεζζήλ, ἐ. ἀ. ὁ ζη-
τῶν προθεσμίαν· — μουστε-
ζζέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιτρόθε-
σμος. [βάλλων.
مستأجل μουστεζζήρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνα-
مستأذب μουστεδδίπ, ἐ. ἀ. ὁ παι-
δευόμενος. [δεῖαν.
مستأذن μουστεζζίν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
مستأسر μουστεσσίρ, ἐ. ἀ. δοῦλος·
παραδεδομένος.
مستأمر μουστεμμίρ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
συμβουλὴν ἢ διαταγήν.
مستأمن μουστεμμίν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
βοήθειαν· ὁ ἀσφαλίζων· —
μουστεμμέν, μετ. παθ. ἀ. ἠ-
σφαλισμένος. [σιβάλλων.
مستأنف μουστενήφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐρε-
مستانة μεστανέ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ὅ-
μοιος μεθύσῳ.
مستبان μουστεπάν, μετ. παθ. ἀ.
δεδηλωμένος· σαφής.
مستبدل μουσδεπδήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀν-
ταλλάσσων.
مستبشر μουστεπσήρ, ἐ.ἀ. ὁ εὐαγ-
γελιζόμενος· ὁ χαίρων.
مستبصر μουστεπσήρ, ἐ. ἀ. ὁ σα-
φηνίζων· σαφής· ὀξυδερκής.
مستبضع μουστεπτιδ, ἐ. ἀ. ἐμπα-
κρυσμένος.
مستبق μουστεπτήγ, ἐ.ἀ. ὁ συνόρα-
ἐπιθυμιῶν τινός. [ζων.
مستبق μουστεπτέκ, ἐ. ἀ. ὁ διαιω-
مستبين μουστεπίν, ἐ. ἀ. ὁ σαφη-
νίζων· σαφής.

مستر μουστετήρ, μετ. παθ. ἀ.
κεκαλυμμένος.
مستر μουστετίμ, ἐ. ἀ. ὁ τελειο-
ποιῶν.
مستسنا μουστεσνὰ καὶ
مستسنى μουστεσνά, ἐ. ἀ. ἐξηρη-
μένος. [δεκτός.
مستجاب μουστεδζάπ, ἐ. ἀ. παρα-
مستجلب μουστεδζλίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἑλ-
κύων· ὁ προξενῶν.
مستجمع μουστεδζμήγ, ἐ. ἀ. συνη-
θροισμένος.
مستحاث μουστεχασέ, ἐ. ἀ. ἀπολι-
θωθείς (γεωλ.).
مستحب μουστεχίπ, ἐ.ἀ.ὁ ἀγαπῶν.
مستحدث μουσταχδίς, ἐ. ἀ. ὁ ἐφευ-
ρίσκων· — μουσταχδές, ὁ ἐ-
φευρημένος.
مستحسن μουσταχσέν, μετ. παθ. ἀ.
ἀρεστός, ἀξιέπαινος.
مستحضر μουσταχζήρ, ὁ μεταπεμ-
πόμενος· — μουσταζζάρ, ὁ
προσκαλούμενος ἵνα παρου-
σιασθῇ.
مستحفظ μουσταχφήζ, ἐ. ἀ. φύλαξ·
ὁ ἀποστηθίζων.
مستحق μουστεγήκ, μετ. παθ. ἀ.
ἀντὶ ἐ. ἄξιος.
مستحكم μουστεχκάρ, μετ. παθ. ἀ.
ἀντὶ ἐ. περιφρονούμενος.
مستحكم μουσταχκήμ (κοιν. μου-
σταχκέμ), μετ. παθ. ἀ. στε-
ρεωμένος· ὀχυρός.
مستخبر μουσταχβήρ, ἐ. ἀ. ὁ ζη-
τῶν πληροφορίας.
مستخدم μουσταχδέμ, μετ. παθ.ἀ.
ἀντὶ οὐ. διωρισμένος εἰς ὑπη-
ρεσίαν· ὑπάλληλος.
مستخرج μουστεχρίζ, ἐ. ἀ. ὁ ἐξά-
γων· — μουστεχρεζ, μετ.
παθ. ἀ. ἐξηγμένος.
مستخفى μουσταχφή, ἐ. ἀ. ὁ κρυ-
πτόμενος.
مستخلص μουσταχλής, ἐ. ἀ. ὁ ἐ-
λευθερῶν· — μουσταλάς,μετ.
παθ. ἀ. ἠλευθερωμένος
مستدا μουστεδὰ καὶ
مستدى μουστεδή, μετ. παθ. ἀ.
ὁ ζητούμενος, ὁ ἐναγόμενος.
مستدى μουστεδή, ἐ. ἀ. αἰτῶν,
ἐνάγων. [δάνειον.
مستدين μουστειδίν, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
مستدل μουστεζλλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπο-
δεικνύων.
مسرجا μουστερδζὰ καὶ
مسترجى μουστερδζή, μετ. παθ. ἀ.
ἐλπιζόμενος. [τεύων.
مسرج μουστερχάμ, ἐ. ἀ. ὁ ἱκε-
مسترشد μουστερδί, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν
ὡροδοκίαν.
مسرحن μουστιρχήν, ἐ. ἀ. ὁ ζη-
τῶν ἐνέχυρον.
مسترخ μουστερήγ, ἐ. ἀ. ἡσυχος.
مسترخى μουστεζζάδ, ἐ.ἀ. αὐξηθείς.
مستدان μουστεδάρ, μετ. παθ.
ἀ. ἀντὶ οὐ. συμβουλευόμενος,

σύμβουλος, ὑρυπουργός.

μεστοβαπ, μετ. παθ. ἀ. προστατευόμενος.

μεστοβήπ, ἐ.ἀ. ὁ ἐπιδοκιμάζων· — μουστεσβέπ, μετ.παθ.ἀ.ἐπιδεδοκιμασμένος.

μεστβλί μουστετήλι, ἐ. ἀ. μακρός· — οὐ. ἀ. παραλληλόγραμμο, (γεωμτρ.).

μεστζή μουστεζήλι, ἐ. ἀ. ἐσκιασμένος· ὁ ὑπὸ προστασίαν ὤν.

μεστζή μουστεζαχήρ, ἐ.ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν.

μεστήν μουστεʼάν, μετ. παθ. ἀ. ἐκεῖνος, οὗ τὴν προστασίαν ἐπικαλεῖται τις.

μεστζλ μουστα'ὸζίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπισπεύδων· — μουστα'ὸζέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐσπευσμένος.

μεστζλ μουστα'ὸζίλεν, ἐπ. ἀ. ἐσπευσμένως. [ξιος.

μεστκφ μουστεʼὸδ, ἐ.ἀ. ἱκανός, ἄ-

μεστλμ μουστα'λίμ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιθυμῶν τὰ μάθῃ τι.

μεστλή μουστα'λί, ἐ.ἀ. ὑψωμένος.

μεστμρ μουστα'μίρ, ἐ. ἀ. ὁ κατοικίζων ἢ πλουτίζων (τόπον).

μεστλ μουστα'μέλ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μετεχειρισμένος.

μεστρ μουστεʼίρ, ἐ. ἀ. ὁ δανειζόμενος.

μεστγρ μουστογρίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπορῶν· —μουστογρέπ,μετ.παθ. ἀ. παραδ̣ξος.

μεστγρ μουστογράκ, μετ.παθ. ἀ. βεβυθισμένος.

μεστγρ μουσταγρίρ, ἐ. ἀ. ὁ αἰτούμενος ἄ.εσιν (παρὰ Θεοῦ).

μεστγν μουσταγνί, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην· ωως ʼ — μουσταγνί-ι πεγιανδήρ, οὐ χρήζει ἐξηγήσεως.

μεστδ μουστεράδ, μετ. παθ. ἀ. κερδαινόμενος, ἐξαγόμενος· — οὐ. ἀ. ἔννοια.

μεστρ μουστερτή, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἱερονομικὴν ἀπόφασιν (φετβάν).

μεστρ μουστερρίν, ἐ.ἀ.ἐμετικός.

μεστμ μουστερχήμ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν πληροφορίας.

μεστδ μουστερίδ, ἐ. ἀ. ὠφελούμενος· κερδαίνων· μανθάνων.

μεστκ μουστακήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνατικεύζων. ὁ προϋπαντῶν· — μουστακήλ, μετ. παθ. ἀ. μέλλων, ἐπερχόμενος· — ολ ζεμὰν-ι-μουστακβέλ,ὁ μέλλων χρόνος (γραμμ.)· — ʻκλλ χεκαγέ-ι-μουστακβέλ, μέλλων παρωχημένος.

μεστκδ μουστακδήμ, ἐ.ἀ. ὁ προηγούμενος· ἥρως· ὁ ἀσχολούμενος ἀνενδότως.

μεστκρ, μετ. παθ. ἀ. ἐγκατεστημένος· μόνιμος·διαρκής· — οὐ. ἀ. τόπος ἐγκαταστάσεως. [δάνειον.

μεστκρ μουστεκρίζ, ἐ.ἀ.ὁ ζητῶν

μεστκλ μουστεκήλ, ἐ. ἀ. ἀνεξάρτητος· ἀπόλυτος· — ἐπ. π. ἰδιαιτέρως.

μεστκλ μουστέκιλεν, ἐπ. ἀ. ἀνεξαρτήτως· ἰδιαιτέρως.

μεστμ μουστεκήμ, μετ. παθ. ἀ. τίμιος· δίκαιος· — ʻκ γάττ-ι-μουστεκήμ, εὐθεῖα γραμμή.

μεστμν μουστεκημανέ, ἐπ.ἀ. εὐθύ· τιμίως.

μεστκρ μουστεκρίχ, ἐ. ἀ. ὁ ἀποστρεφόμενος· — μουστεκρέχ, οὐ. ἀ. ἐπαχθής. [στής.

μεστκρ μουστεκρί, ἐ. ἀ. ἐνοικιαμεστκλ μουστεκμίλ, ἐ. ἀ. ὁ τελοισποιῶν. [πρόξενος.

μεστλ μουστελζίμ, ἐ. ἀ. αἴτιος·

μεστλ μεστλήκ, οὐ. τ. μεθη.

μεστμ μουστεμίδδ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν βοήθειαν·— μουστεμίδδ, μετ. παθ. ἀ. βοηθηθείς.

μεστρ μουστεμίρ, ἐ. ἀ. μόνιμος, διαρκής.

μεστρ μουστεμίρεν, ἐπ. ἀ. σταθερῶς· αἰωνίως.

μεστμ μουστεμήʼ, ἐ. ἀ. ὁ ἀκούων· ὁ παραδεχόμενος. [κοΐς.

μεστμ μουστεμήʼάν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀ-

μεστμ μουστεμένδ, ἐ. π. ἠδικη-

μένος· τεθλιμμένος· ἄπορος.

μεστδ μουστενέδ, ἐ. ἀ. ἐπερειδόμενος.

μεστμ μουστενσήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν συμβουλήν.

μεστδ μουστεντήκ, ἐ. ἀ. ἀναχριτής· — μουστενταάκ, μετ. παθ. ἀ. ἀναχρινόμενος.

μεστκ μουστεʼκίχ, ἐ. ἀ. ὁ νυμφευόμενος. [νούμενος.

μεστκρ μουστενκίρ, ἐ. ἀ. ὁ ἀρ-

μεστρ μουστεβζίτ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνήκων, πρέπων· αἰτιος.

μεστβ μουστεβδήʼ, ἐ. ἀ. ὁ ἐμπιστευόμενός τινί τι· — μουστεβδήʼ, οὐ. ἀ. μέρος ἐν ᾧ παρακαταθέτει τίς τι· μήτρα(ἀναπ.).

μεστρ μεστουρ, μετ. παθ. κεκαλυμμένος.

μεστρ μεστουρέ, θ. τοῦ προηγ. — γυνὴ κεκαλυμμένη, σώφρων.

μεστζ μουστεβζήχ, ἐ. ἀ. ὁ ζητῶν ἐξηγήσεις.

μεστρ μουστεβτήν, ἐ.ἀ. ὁ θεωρῶν τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἐγκατεστάθη, ὡς πατρίδα του.

μεστζ μουστεβζί, ἐ. ἀ. ὁ λαμβάνων ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα.

μεστβλ μουστεβλί, ἐ. ἀ. νικητής, καταπιστής.

μεστβ μουστεβί, ἐ.ἀ. ἴσος.εὐθύς.

μεστβ μουστεβίλεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἴσου.

مسرّق mousterrik, ἐ. ἀ. ὁ γλευκάζων.

مسرّقلق mousterglik, ἐ. ἀ. ἀπολλύων· ὁ καταναλίσκων.

مسق mestí, οὐ. π. μέθη.

مستيسر mousteyesír, ἐ. π. εὐκολυνόμενος· παρασκευαζόμενος.

مستيقن mousteyekín, ἐ. ἀ. ὁ γινώσκων τι καλῶς. [κρόν).

مسجد mesdjíd, οὐ. ἀ. τέμενος (μιμσجد mousedjá', μετ. παθ. ἀ. ἔρρυθμος· ὁμοιοκατάληκτος.

مسجل mousedjél, ἐ. ἀ. καταχεχωρισμένος ἐν τῷ κώδηκι (τοῦ δικαστηρίου).

مسحور mesdjoúr, μετ. παθ. ἀ. μαγευμένος.

مسخر mousekhkhír, ἐ.ἀ.ὁ κυριεύων· — mousekhkhár, μετ. παθ. ἀ. κατακεκτημένος.

مسخره mesdjará καὶ [ποιΐα.

مسخرت mesdjaret, οὐ. ἀ. γελωτοποιΐα· مسخرهلق masdjarahlík, τὸ. مسخره.

مسخن mousakhkhín, οὐ. ἀ. θερμαντικός.

مسدس mesdóds, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀπὸ ἓξ συγκείμενος ἢ εἰς ἓξ διῃρημένος· — οὐ. ἀ. ἑξάγωνον (γεωμτ.).

مسدود mesdoúd, μετ. παθ. ἀ. κεκλεισμένος.

مسرت messerret, οὐ ἀ. χαρά.

مسرف mousrif, ἐ. ἀ. σπάταλος.

مسرفلق mousrifelík, οὐ. τ. ἀσωτία. [μονευθείς.

مسروق mesroúd, μετ.παθ. ἀ. κλη-

مسروم mesroúm, μετ. παθ. ἀ. κεχριστημένος. [πματος.

مسروق mesroúk, μετ. παθ.ἀ.κλο-

مسطح mousettáh, ἐ. ἀ. ἐπίπεδος·

مسطحه mesettaḥá, θ. τοῦ πργ. — هندسة زندسة-ت-مسطحة· ἐπιπεδομετρία.

مسطر mistár, οὐ.ἀ. εὐθύγραμμον (κ. χάρακας).

مسطر mousettár, μετ.παθ.ἀ. γεγραμμένος. [τρον.

مسطره mistará, οὐ. ἀ. γωνιάμε-

مسطور mestoúr, μετ.παθ. ἀ. γεγραμμένος, εἰρημένος.

مسعده mesa'dét, οὐ. ἀ. εὐτυχία.

مسعود mesoú'd, οὐ.ἀ. (μετ.παθ.ἀ.) εὐτυχής.

مسفوح mesfoúh, ἐ.ἀ. κεχυμένος.

مسفره masfará, ἐ. τ. καταγέλαστος· προσωπιδοφόρος.

مسفرهلق masfarahlík, οὐ. τ. γελωτοποιΐα· αἰσχύνη.

مسقط mesqát, οὐ. ἀ. τόπος ἐν ᾧ πίπτει τι· πατρίς· مسقط الرأس — mesqát-our-rés, πατρίς.

مسكوف mosqóf, οὐ. καὶ ἐ.τ. Ῥῶσσος· ῥωσσικός.

مسك mísq, οὐ. ἀ. μόσχος.

مسكت mousqít,ἐ.ἀ. ὁ ἱκανοποιῶν.

مسكر mousqír, ἐ. ἀ. μεθύστικον.

مسكرات mousqirát, πλ. τοῦ πργ. ποτὰ μεθυστικά.

مسكن mesqén, οὐ. ἀ. κατοικία.

مسكوك mesqioúk, μετ. παθ. ἀ. σεσημασμένος· τετυπωμένος (ἐπὶ νομίσματος).

مسكوكات mesqioukát, πλ. τοῦ προηγ. νομίσματα.

مسكون mesqioún, μετ. παθ. ἀ. ἡσυχάζων· κατῳκημένος· ج — rouḥ-i-mesqioún, τὸ κατῳκημένον τέταρτον τῆς γῆς.

مسكونه mesqiouné, θ. τοῦ προηγ.

مسكين misqín, ἐ. ἀ. πτωχός· ἄθλιος· λεπρός.

مسكينلك miskinlík, οὐ. π. πτωχεία· ἀθλιότης.

مسلح mouselláh, μετ. παθ. ἀ. ὡπλισμένος.

مسلسل mouselsél, μετ. παθ. ἀ. ἀλληλένδοτος· συνεχής.

مسلط mousellát, ἐ. ἀ. ὁ ἐξουσιάζων· νικητής.

مسلك meslék, οὐ. ἀ. στάδιον σύστημα· διαγωγή.

مسلم mouslím, ἐ.ἀ. ἀντὶ οὐ. Μουσουλμάνος.

مسلم mousellém, οὐ. ἀ. διοικητὴς πόλεως· ὁ χαιρετίζων· ὁ ὑποχωρῶν, ὁ παραδεχόμενος· ὁ ἐννοῶν.

مسلم mousellém, μετ. παθ. ἀ. ἀναντίρρητος· ἀνεγνωρισμένος.

مسلمان muslemán, πλ. τοῦ مسلم.

مسلمه muslimé, θ. τοῦ مسلم.

مسلمين muslimín, πλ. τοῦ مسلم.

مسلوك meslóuk, μετ. παθ. ἀ. ἀκολουθούμενος.

مسمى mousemmá καὶ مسمى mousemmá, μετ. παθ. ἀ. καλούμενος.

مسمم mismá', οὐ. ἀ. οὖς· λαβίς.

مسموم mesmoúm, μετ. παθ. ἀ. δηλητηριασμένος· δηλητηριώδης.

مسمى mousemmá, τὸ. مسم.

مسن mousín, μετ. παθ. ἀ. ἡλικιωμένος.

مسند mesnéd, οὐ.ἀ. ὑποστήριγμα· βαθμὸς· ὑπηρεσία.

مسند mousnéd, μετ.παθ.ἀ. ὁ ἀναφερόμενος· ὑποκείμενος· ἐπί — mesnéd-oun-álèy. κατηγορούμενον.

مسنن mousnén, ἐ. ἀ. ὀδοντωτός.

مسنن mousnín, οὐ.ἀ ὀδοντοτάτρος.

مسوده mousvedé, οὐ. ἀ. σχεδίον ἐγγράφου.

مسوده mousevveddé, οὐ. ἀ. (تسويد tesvíd), ὡς τὸ προηγ.

مسوّل mesoúl, μετ. παθ. ἀ. ἐρωτώμενος· ὑπεύθυνος —οὐ. ἀ. αἴτησις.

مسوليجت mesoulièyet, οὐ.ἀ. εὐθύνη.

مسهل mousfil, ἐ. ἀ. εὐκολυντικός· καθαρτικός· — οὐ. ἀ.

καθάρσιον. [ὀλίγωρος.
μεσαιγίπ, μετ. παθ. ἀ. μεσ
μεσίᾳ μεσάγ, οὐ. ἀ. ὁ Μεσσίας.
μεσιανός μεσιαγή, ἐ. ἀ. χριστιανός.
μεσίρ μεσίρ, οὐ. ἀ. περίπατος· θέαμα.
μεσιρέτ μεσιρέτ, ὡς τὸ προηγ.
μεσιρετκιάχ μεσιρετκιάχ, οὐ. π. τόπος περιπάτου.
μεσίφ μουσίφ, μετ. παθ. ἀ. ἐζωσμένος ξίφος.
μεσκέν μουσκέπ, ἐ. ἀ. ὅμοιος.
μεσκεχέτ μουσκεχέτ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης. [φιλονεικία.
μεσκόσ μουσκοσέκ, οὐ. ἀ. ὕβρις.
μεσαρ μουσάρ, μετ. παθ. ἀ. ὑποδεδειγμένος· ילי — μουσάρουν ἰλεΐχ, εἰρημένος· הנ — μουσάρ-σουν ἰλεΐχά, ἡ εἰρημένη· ם — μουσάρ-σουν-ἰλεΐχεμ καὶ הנה — μουσάρουν ἰλεΐχεμά, οἱ εἰρημένοι· (ὄωνεῖν.
משרת μουσαρετά, οὐ ἀ. τὸ συμμαρτυρεῖν.
משרת μουσαρίκ, ἐ. ἀ. συνέταιρος, συμμέτοχος.
משרתות μουσαρεκέτ, οὐ. ἀ. συνεταιρισμός· συμμετοχή· ἀλληλοπάθεια.
משתרת μουσατιρετ, οὐ. ἀ. τὸ μερίζεσθαι εἰς ἡμισείας.
משא μεσά, οὐ. ἀ. τὸ φανεροῦσθαι· — ἐ. ἀ. διαδεδομένος κενός.

משא μουσά, μετ. παθ. ἀ. διαδεδομένος.
משאל μεσαγήλ, πλ. τοῦ משל μεσάλ καὶ משא μεσαλέ.
משאל μεσαγήλ, πλ. τοῦ משא.
משאה μεσάκ, πλ. τοῦ משה.
משאת μουσακερέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκφράζειν εὐγνωμοσύνην.
משאם μεσάμ, οὐ. ἀ. ῥίς.
משאם μεσαμέ, οὐ. ἀ. τὸ ὀσφραίνεσθαι· ὄσφρησις.
משאר μουσαβίρ, ἐ. ἀ. ὁ συζητῶν, σύμβουλος· — μουσαβίρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ συζητούμενος. [ζήτησις.
משאורת μουσαβερέτ, οὐ. ἀ. συ-
משאחה μουσαχίδ, ἐ. ἀ. αὐτόπτης.
משאחה μουσαχεδέ, οὐ. ἀ. τὸ βλέπειν· παρατηρεῖν.
משאיר μεσάχήρ, πλ. τοῦ משוער.
משוב μουσεπέκ, μετ. παθ. ἀ. διχτωωτός.
משוב μουσεπέχ, μετ. παθ. ἀ. παρωμοιωμένος· ע — μουσεπέχ-σουν-πίχ, ὁ πρὸς ὃν παρομοιάζει τίς τι. [χειμών.
משוט μεσάτ, οὐ. ἀ. χειμάδιον·
משוכ μουσάκ, ἐ.ἀ. ὁ εὐχόμενος.
משוכלל μουσακανέ, ἐπ. π. διακαῶς.
משוכן μουσετεπίχ, ἐ.ἀ. ἀμφίβολος.
משוכנד μουσεδδ, μετ. παθ. ἀ. ἐνδυναμωμένος· δεδεινωμένος.

משוכנד μουσεδδά, μετ. παθ. ἀ. ἡγορασμένος.
משוכר μουσερέχ, μετ. παθ. ἀ. συντροφικός, κοινός.
משכר μουσερί, οὐ. ἀ. ἀγοραστής· ὁ Ζεύς (πλανήτης).
משכל μουσεῖλ, ἐ. ἀ. ὁ φλεγόμενος. [λούμενος.
משכל μουσεγήλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀσχο-
משכן μουσερί, ἐ. ἀ. ὁ ἀναρρωνύων. [ράγωγος.
משכן μουσάκ, μετ. παθ. ἀ. παρακ
משכנתא μουσεχιά καὶ
משכנתא μουσεχιά, μετ. παθ. ἀ. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα· — οὐ. ἀ. παράπονον.
משכנתי μουσεχί, ἐ. ἀ. παραπονούμενος.
משכל μουσεμίλ, ἐ. ἀ. περιέχων· — μουσεμέλ, μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος.
משכלת μουσεμιλάτ, πλ. τοῦ משכל
משתוקק μουσεχά, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμητός.
משתר μουσεγίρ, ἐ.ἀ. περιώνυμος.
משתכר μουσεχί, ἐ. ἀ. φιλήδονος· — μουσεχά, μετ. παθ. ἀ. ἐπιθυμητός. [ὀρόρυτος.
משתר μεδόζέρ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. δενμשתר μουσεδζέρ, μετ. παθ. ἀ. δενδρώδης. [χριμένος.
משחים μουσεχάς, ἐ. ἀ. διαχε-
משדד μουσεδδίδ, ἐ.ἀ. ὁ ἐνισχύων·

— μουσεδδίδ, μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος· γράμμα φέρον τὸ μαλὲ τεδδίδ,
משרא μουσερέπ, οὐ. ἀ. ποτόν· μέρος ἐν ᾧ πίνει τις· φυσικὸς χαρακτήρ.
משרר μουσερίχ, οὐ. ἀ. ἀνατόμος — μουσερέχ, διάτομος (ἀντ.)
משרר μουσερίφ, ἐ. ἀ. ὁ πλησιάζων, ὁ ὢν εἰς τὴν ἀκμήν.
משרר μουσερερέφ, μετ. παθ. ἀ. δεδοξασμένος.
משרש μεσρούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. πεθεὶς· πάσιμος.
משרשות μεσρουπάτ, πλ. τοῦ πρωτά (ἰδίως πνευματῶδη).
משרש μεσρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγημένος· εἰρημένος.
משרש μεσρούτ, μετ. παθ. ἀ. συμπεφωνημένος. [μιος.
משרש μεσρού, μετ. παθ. ἀ. νόμשתרת μουσήρ, ἐ. ἀ. δηλωτικός.
משחש μουσάά, μετ. παθ. ἀ. λαμπρός.
משא μεσάλέ, οὐ.ἀ.φῶς.κανδήλα.
משא μεσάγαλέ, οὐ. ἀ. ἀσχολία.
משגל μεσγούλ, μετ. παθ. ἀ. ἀπησχολημένος. [σχολία.
משגלת μεσγουλιγέτ, οὐ. ἀ. ἀ-
משקה μουσρίχ, ἐ.ἀ. φιλόστοργος, συμπαθής. [παθῶς.
משקאה μουσρικανέ, ἐπ. π. συμ-
משכחת μουσεκκάτ, οὐ ἀ. δυσκολία.

مشهد μουάχς, οὐ. π. μόσχος.
مشكبار μουάχ-πάρ, ὲ. π. εὐώδης.
مشكك μουάχκάχ, ὲ.ἀ.ἀμφίβολος.
مشكل μουάχίλ, ὲ. ἀ. διφορούμενος· δύσκολος.
مشكلات μουάχιουλάτ, πλ.τοῦ πργ.
مشكل پسند μουάχιλ-πεσέντ, ὲ. ἀ. ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς δυσκολίας.
مشكل كشا μουάχίλ-χιουσά, ὲ. π. ὁ λύων τὰς δυσκολίας.
مشكوك μεάχιούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀμφίβολος.
مشكى μουάκί, μετ. παθ. ἀ. ὁ καθ' οὗ γίνονται παράπονα.
مشمش μουσμμές, ὲ.ἀ. ἡλιασμένος (παθ.). [κηρωμένος.
مشمع μουσεμμά', μετ. παθ. ἀ.
مشمله μούσμουλα, οὐ τ.μέσπιλον.
مشمول μεσμούλ, μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος.
مشموم μεσμούμ, μετ. παθ. ἀ. εὐώδης· — οὐ. ἀ. μόσχος.
مشورت μεσβερέτ, οὐ. ἀ. συζήτησις, συμβούλιον.
مشوش μουσσβές, μετ. παθ. ἀ.
مشوش ومتحير μεσσούμ καὶ [συγχεχυμένος.
مشوم μεσούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀπαίσιος· δύστυχής.
مشه μεσέ, οὐ. τ. ὄρυς.
مشهد μεσχέτ, οὐ. τ. τόπος ἐν ᾧ ἀπεθνήσκει τις ὑπὲρ πίστεως· τάφος τοιούτου μάρτυρος· συμβούλιον.

مشهود μεσχούδ, μετ. παθ. ἀ. μεμαρτυρημένος· ὁρατός.
مشهور μεσχούρ, μετ. παθ. ἀ. διάσημος. [δοιπορεῖν.
مشى μέσγι, οὐ. ἀ. τὸ πεζῶς ὁ-
مشيا μεσγέν, ἐπ. ἀ. πεζῇ.
مشيخه μεσεϊχάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξίωμα τοῦ Σεΐχη, ἰδίως τοῦ Σεΐχ-ουλ-Ἰσλάμ· — شاهى — پاپ παπ-ι-μεσεϊχάτ πεναχί, τὸ Σεϊχουλισλαμᾶτον. [τάρχης.
مشير μουσίρ, ὲ. ἀ. ἀντὶ οὐ. στρα-
مشيراوى μουσιράν, πλ. τοῦ προηγ.
مشيمه μεσιμέ, οὐ. ἀ. περικαλύμμα ἐμβρύου· τὸ ἀκόλουθον τῆς γέννας.
مشين μεσίν, μετ. παθ. ἀ. κηλιδωμένος, αἰσχρός· — οὐ. τ. βύρσα.
مص μέσς, οὐ. ἀ. τὸ ἀπορροῆν.
مصاب μουσάπ, μετ. παθ. ἀ.προσβληθείς (ὑπὸ δυστυχήματος)· ἐπιτευχθείς.
مصابه μεσαπέ, οὐ. τ. συμφορά.
مصاحب μουσαχίπ, ὲ. ἀ. σύντροφος· φίλος· θαλαμηπόλος τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου. — شب تاز μουσαχίπ, ἀρχιθαλαμηπόλος.
مصاحبت μουσαχεπέτ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις φιλία.
مصادر μεσαδίρ, πλ. τοῦ مصدر.
مصادره μουσαδιρέ,οὐ.ἀ.δήμευσις

مصادق μουσαδήρ, οὐ. ἀ. ὁ συναντῶν.
مصادفت μουσαδεφέτ, οὐ. ἀ.συνάντησις· σύμπτωσις.
مصادقت μουσαδεκάτ, οὐ. ἀ. φιλία πιστή. [κρουσις.
مصادمه μουσαδεμέ, οὐ. ἀ. σύγ-
مصارف μεσαρίφ, πλ. τοῦ مصرف.
مصارفات μεσαριφάτ, πλ.τοῦ مصارف.
مصال μασάλ, οὐ. ἀ. διήγημα· μῦθος.
مصالح μεσαλήχ, πλ.τοῦ مصلحت.
مصالحه μουσαλεχά, οὐ.ἀ. εἰρήνη.
مصاهره μουσαχερέτ, οὐ. ἀ. συγγένεια ἐξ ἀγχεστίως.
مصائب μεσαΐπ, πλ. τοῦ مصيبت.
مصحح μουσαχχήχ, ὲ. ἀ. διορθωτής· — μουσαχχάχ, μετ. παθ. ἀ. διωρθωμένος.
مصحف μουσχάφ, οὐ. ἀ. βιβλίον· شريف μουσχάφ-ι-σερίφ, τὸ Κοράνιον.
محصور μασχούπ, μετ. παθ. ἀ. συνδευόμενος.
محصول μασχούπεν, ἐπ.ἀ. τοῦ πργ.
مصدق μησδάκ, οὐ.ἀ. τεκμήριον· ἀλήθεια αὐταπόδεικτος.
مصدر μασδάρ, οὐ. ἀ. πηγή, βάσις· ἀπαρέμφατον (γραμμ.).
مصدق μουσαδδήκ, ὲ. ἀ. ὁ ἐξακριβῶν, ὁ ἐπικυρῶν· — μουσαδδάκ, μετ. παθ. ἀ. ἐπικεκυρωμένος.

مصدور μασδούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀπορρέων· βεβλαμμένος τὸ στῆθος.
مصدوق μασδούκ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὲ. ἀποδεδειγμένος.
مصدوقه μασδουκά, οὐ.ἀ. ἀλήθεια.
مصر μισίρ, οὐ. ἀ. πόλις μεγάλη· ἡ Αἴγυπτος· σύνορον· طاوق — μισὶρ τουβουγή, ἡ ἰνδικὴ ὄρνις· بندى — μισὶρ πουγδαγή, ἀραβόσιτος.
مصر μουσίρρ, ὲ. ἀ. πείσμων.
مصراع μισράϊ, οὐ. ἀ. ἡμίστιχον· θυρόφυλλον. [σαφής.
مصرح μουσαρράχ, μετ. παθ. ἀ.
مصرحا μουσάρραχαν,ἐπ.ἀ.σαφῶς.
مصرف μασράφ, οὐ. ἀ. δαπάνη.
مصروف μασρούφ, μετ. παθ. ἀ. ἐξοδευθείς· ἠλλοιωμένος.
مصروفيت μασρουφιγέτ, οὐ. ἀ. ἐξόδευσις· δαψίλεια. [θερινή.
مصطاى μαστάρ, οὐ. ἀ. κατοικία
مصطلح μουσταλάχ, μετ. παθ. ἀ. τεχνικὸς ὅρος· — ὄν. κύρ. Μουσταφᾶς.
مصطفى μουσταφά, ὲ. ἀ. ἐκλεκτός.
مصطلحات μουσταλαχάτ, πλ. τοῦ προηγ. [λεκτικός.
مصطلحى μουσταλαχή, ὲ.ἀ. κυριο-
مصغر μουσαγάρ, μετ. παθ. ἀ. ἐλαττωθείς(ὑποκεκορισμένος)· — οὐ. ἀ. ὄνομα ὑποκοριστικόν.

مصف μεσάφρ, οὐ. ἀ. στρατόπεδον.
مصفا μουσαφρά, μετ. παθ. ἀ. ἐξαγνισθείς.
مصفوف μασφούφ, ὡς τὸ προηγ.
مصلا μουσαλλὰ καὶ
مصلى μουσαλλά, οὐ. ἀ. τόπος προσευχῆς ἐν ὑπαίθρῳ.
مصلب μουσαλλέπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ φέρων τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ.
مصلحي μουσλήχ, ἔ. ἀ. ὁ διορθῶν, ὁ εἰρηνοποιῶν. [νικῶς.
مصلحة μουσληχανέ, ἐπ. ἀ. εἰρήνη.
مصلخت μασλαχάτ, οὐ. ἀ. ὑπόθεσις.
مصلحتين μασλαχατπίν, ἐ. π. πολύπειρος.
مصلحتجي μασλαχατχιωζάρ, ἐ. οὐ. π. πολύπειρος, ἐπιτετραμμένος (πρεσβείας). [στρόφιγξ.
مصلق μουσλούκ, οὐ. τ. χρυσός.
مصلوب μασλούπ, μετ. παθ. ἀ. ἐσταυρωμένος.
مصمم μουσαμμέμ, μετ παθ. ἀ. ἀποφασισμένος.
مصمغ μουσαννά, μετ. παθ. ἀ. τεχνικός· — ἐπ. ἀ. τεχνικῶς.
مصنف μουσαννίφ, ἔ. καὶ οὐ. ἀ. συγγραφεύς· — μουσαννέφ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. σύγγραμμα.
مصنفات μουσαννεφάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ.
مصنوع μασνού, μετ. παθ. ἀ. τεχνικός· — ἐπ. ἀ. τεχνικῶς.

مصنوعات μασνου᾽άτ, πλ. τοῦ πρηγ. τεχνουργήματα.
مصيبة μεσιπέτ, οὐ. ἀ. δυστύχημα· θλῖψις.
مصوت μουσαββέτ, ἐ. ἀ. ὁ φωνάζων ὑψηλοφώνως.
مصور μουσαββέρ, ἐ. ἀ. ὁ διδοὺς μορφὴν ζωγράφος· — μουσαββέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐζωγραφημένος· ἐσχεδιασμένος.
مضموم μασούγ, ἐ.ἀ. κεχυμένος εἰς τόπον· σύμτωνος τῷ ὑποδείγματι. [φυλαττόμενος.
مضمون μασούν, μετ. παθ. ἀ. προσοφ μουσίφ, ἐ. ἀ. ἐπιτυγής.
مضيبة μουσηπέτ, οὐ. ἀ. δυστυχία, συμφορά.
مضيق μεσήρ, οὐ. ἀ. μέρος ἀρίξεως· ἐπιστροφή· ἕδρα.
مضيف μεσήφ, οὐ. ἀ. ἐπαινῆ κατοικία. [τίθητος.
مطاوعة μουταβέ, ἐ. ἀ. ἐναντίος, ἀνταγωνιστής.
مطارف μουβαρίπ, ἐ. ἀ. μαχητής· ἀθλητής.
مطارفة μουβαρεπέ, οὐ. ἀ. ἀγών· μάχη· — شركة مطارفة شιρκέτ-ι-μουβαρεπέ, ἑταιρεία ἐτερόρρυθμος, καθ᾽ ἣν ὁ μὲν καταβάλλει τὴν ἐργασίαν, ὁ δὲ ἕτερος τὰ κεφάλαια.
مطارق μουζαρή, ἐ. ἀ. ὡμοιωμένος· — οὐ. ἀ. ἐνεστώς (χρόνος ἀραβ. ῥήμ.).

مطارق μουζαρα᾽άτ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης. [πολλαπλοῦς.
مضاعف μουζα᾽άφ, οὐ.ἀ. διπλοῦς· πολλαπλασιαστής.
مضاف μουζάφ, μετ.παθ. ἀ. προστεθειμένος, ὄνομα μετὰ γεν. εὑρισκόμενον· ايلي — μουζάφ συν-ιλέϊχ, γενικὴ (γραμ.).
مضافات μουζαφάτ, πλ. τοῦ πρηγ.
مضامين μεζαμίν, πλ. τοῦ مضمون.
مضايقة μουζαγεκά, οὐ. ἀ. ταραχή, ἔνδεια. [ἔγγραφος.
مضبطه μαζπατά, οὐ. ἀ. ἐκθεσις
مضبوط μαζπούτ, μετ. παθ. ἀ. κατασχισθείς· ὑποχείριος· συνδεδεμένος· καταγεγραμμένος· ἐπίτομος· γνωστός· δόκιμος.
مضحك μουδχίκ, ἐ. ἀ. ἀξιογέλαστος.
مضحكه μουδχηκέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα ἀξιογέλαστον· κωμῳδία.
مضر μουζίρ, ἐ. ἀ. ἐπιζήμιος.
مضرب μαδρέπ, οὐ.ἀ.λεπὶς ξίφους.
مضرت μαζαρράτ, οὐ. ἀ. βλάβη.
مضرتلو μαζαρατλοῦ, ἐ. τ. ἐπιβλαβής.
مضروب μαδρούπ, μετ. παθ. ἀ. τετυπωμένος (ἐπὶ νομίσματος)· δαρμένος· πολλαπλασιαστέος (ἀριθμ.)· فيه — μαδρουπέϊν, οἱ παράγοντες.
مضطرب μουζταρήπ, ἐ. ἀ. τεταραγμένος, ἀνήσυχος.
مضعف μουζα᾽άφ, μετ. παθ. ἀ. διπλάσιος.
مضمار μιζμάρ, οὐ.ἀ. ἱπποδρόμιον.
مضمحل μουζμεχίλ, ἐ. ἀ. κατεστραμμένος.
مضموم μαζμούμ, μετ. παθ. ἀ. ὁ διὰ τοῦ φωνητικοῦ σημείου ὄπρε (ُ) προφερόμενος.
مضموم μαζμούμ (ضم ζάμμ), μετ. παθ. ἀ. προστεθειμένος.
مضمون μαζμούν (ضمن ζήνν), μετ. παθ. ἀ. περιεχόμενος· — οὐ. ἀ. τὸ περιεχόμενον.
مضى μουδή, ἐ. ἀ. φωτεινός.
مضيق μουδήκ, ἐ. ἀ. ὁ στεναχωρῶν· — μεδήκ, οὐ. ἀ. τόπος στενόχωρος.
مطابع μεταπίχ, πλ. τοῦ مطبع.
مطابق μουταπήχ, ἐ.ἀ. σύμφωνος.
مطابقة μουταπεχά, οὐ. ἀ. συμφωνία.
مطالب μεταλήπ, πλ. τοῦ مطلب.
مطالعة μουταλεπά, πλ.τοῦ ἐπ. مطالبة μουταλεπέ, οὐ.ἀ. αἴτησις.
مطالعه μουταλε᾽ά, οὐ.ἀ. μελέτη.
مطاوعة μουταβε᾽άτ, οὐ. ἀ. συμφωνία, ὁμοιότης. — فعل ڤ᾽ل μουταβε᾽άτ, μέσον (γραμμ.).
مطبخ ματπάχ, οὐ. ἀ. μαγειρεῖον.
مطبع ματπά᾽ καὶ
مطبعه ματπαά, οὐ. ἀ. τυπογραφεῖον.
مطبق ματαπήχ, ἐ. ἀ. σύμφωνος.

μαστίγωσις, ἡ, ἀ. ἡ τιμωρία τοῦ μαστιγώματος.

μαστιγωτής, ὁ, ἀ. ὁ μαστιγώνων.

μαστιγώτρια, ἡ, ἀ. ἡ μαστιγώνουσα.

μαστίζω, μέλ. μαστίσω, ἀόρ. ἐμάστισα, παθ. μαστίζομαι, ἀόρ. ἐμαστίσθην, ἀ. μαστιγώνω· ἐπὶ ἀλόγων, ἐπιτάσσω τὸν ἵππον διὰ τοῦ μάστιγος· μτφ. βασανίζω, τιμωρῶ· παθ. μαστίζομαι, ἀόρ. ἐμαστίσθην, ἀ. μαστιγοῦμαι· μτφ. βασανίζομαι, τιμωροῦμαι.

μαστίνη, ἡ, ἀ. ἡ μαστίχη.

μαστιχάτωρ, ὁ, ἀ. ὁ μασῶν μαστίχην.

μαστιχοδότειρα, ἡ, ἀ. ἡ παράγουσα μαστίχην.

μαστιχοδότης, ὁ, ἀ. ὁ παράγων μαστίχην.

μαστιχόδους, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ ἔχων μαστίχην ὡς ὀδόντας.

μαστιχόδωρος, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ παράγων μαστίχην.

μαστιχοειδής, ἐπ. ἀ. ὁμοιάζων πρὸς μαστίχην.

μαστιχοκάρπιον, τό, ἀ. ὁ καρπὸς τοῦ μαστιχοδένδρου.

μαστιχοκόμος, ὁ, ἀ. ὁ συλλέγων μαστίχην.

μαστιχοκομῶ, ἀ. συλλέγω μαστίχην.

μαστιχοκομία, ἡ, ἀ. ἡ συλλογὴ μαστίχης.

μαστιχόλαδον, τό, ἀ. ἔλαιον μαστιχηρόν.

μαστιχόλιθος, ὁ, ἀ. ὁ λίθος τῆς μαστίχης.

μαστιχόπαστον, τό, ἀ. ἡ μαστίχη ἡ ἐν τῷ στόματι μασωμένη.

μαστιχόπλοκος, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ πλέκων μαστίχην.

μαστιχόπλοκος, ὁ, ἀ. ὁ πλέκων μαστίχην.

μαστιχοπλοκῶ, ἀ. πλέκω μαστίχην.

μαστιχοπλοκία, ἡ, ἀ. ἡ πλοκὴ μαστίχης.

μαστιχόπνους, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ ἔχων ὀσμὴν μαστίχης.

μαστιχόπωλις, ἡ, ἀ. ἡ πωλοῦσα μαστίχην.

μαστιχοπώλης, ὁ, ἀ. ὁ πωλῶν μαστίχην.

μαστιχοπωλῶ, ἀ. πωλῶ μαστίχην.

μαστιχοπωλεῖον, τό, ἀ. τὸ μαστίχην πωλοῦν.

μαστιχοπωλία, ἡ, ἀ. ἡ πώλησις μαστίχης.

μαστιχόρριζα, ἡ, ἀ. ἡ ῥίζα τοῦ μαστιχοδένδρου.

μαστιχόσπερμον, τό, ἀ. τὸ σπέρμα τοῦ μαστιχοδένδρου.

μαστιχόφαγος, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ τρώγων μαστίχην.

μαστιχόφορος, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ φέρων μαστίχην.

μαστιχόφυτον, τό, ἀ. τὸ μαστιχοδένδρον.

μαστιχόω, ἀ. ἀλείφω μαστίχην.

μαστιχώδης, ἐπ. ἀ. ὁμοιάζων πρὸς μαστίχην.

μαστοβάρης, ὁ, ἀ. ὁ ἔχων μεγάλους μαστούς.

μαστοβάρισσα, ἡ, ἀ. ἡ ἔχουσα μεγάλους μαστούς.

μαστοβόρος, ὁ, ἡ, ἀ. ὁ τρώγων μαστούς.

μαστοδάκτυλος, ὁ, ἀ. ὁ μυϊκὸς ἐξόγκωμα τοῦ κροτάφου.

μαστοδύνη, ἡ, ἀ. ὁ πόνος τοῦ μαστοῦ.

μαστοειδής, ἐπ. ἀ. ὁμοιάζων πρὸς μαστόν· ἡ μαστοειδὴς ἀπόφυσις τοῦ κροτάφου.

μαστοειδίτις, ἡ, ἀ. ἡ φλεγμονὴ τῆς μαστοειδοῦς ἀποφύσεως.

μαστοειδοτομία, ἡ, ἀ. ἡ ἐγχείρησις ἐπὶ τῆς μαστοειδοῦς ἀποφύσεως.

μαστοκήλη, ἡ, ἀ. ἡ ἔκκρισις τοῦ γάλακτος διὰ τῆς θηλῆς.

μαστοκόμος, ὁ, ἀ. ὁ ἔχων μεγάλους μαστούς.

μαστοκόμος, ὁ, ἀ. ὁ ἔχων μεγάλους μαστούς.

μαστοκομῶ, ἀ. ἔχω μεγάλους μαστούς.

μαστοκομία, ἡ, ἀ. ἡ ὑπερτροφία τῶν μαστῶν.

μαστοκομία, ἡ, ἀ. ἡ ὑπερτροφία τῶν μαστῶν.

μαστοκυστίς, ἡ, ἀ. ἡ κυστικὴ ἔκτασις τοῦ μαστοῦ.

μαστολογία, ἡ, ἀ. ἡ ἀναγνώρισις τῶν μαστῶν.

μαστολόγος, ὁ, ἀ. ὁ ἀναγνωρίζων τοὺς μαστούς.

μαστολογῶ, ἀ. ἀναγνωρίζω τοὺς μαστούς

معاش مع'آ̈ش، οὐ. ἀ. ζωή· πόρος· μισθός. [σύνοικος.
معاشر مου'αθ'ρ، οὐ.ἀ. σύντροφος·
معاشرت مου'αθ'ρέτ، οὐ.ἀ. συνοίκησις, συμβίωσις. [περῖσθαι.
معاشلمق مου'αθεκά، οὐ. ἀ. τὸ ἀνα-
معاصر مου'αστήρ، ἐ.ἀ. σύγχρονος.
معاصرت مου'ασερέτ، οὐ.ἀ. συγχρονισμός.
معاف μου'άφ، μετ. παθ ἀ. συγχεχωρημένος· ἀπηλλαγμένος· ἐλεύθερος· ἀσύδοτος.
معافات μου'αφάτ، οὐ. ἀ. τὸ θεραπεύειν· τὸ θεραπεύεσθαι.
معافيت μου'αφιγέτ، οὐ. ἀ. ἀσυδοσία.
معاقب μου'ακήπ، ἐ. ἀ. ὁ ἀκολουθῶν· ὁ τιμωρῶν· — μου'ακάπ، μετ. παθ. ἀ. ὁ ἀκολουθούμενος· τιμωρηθείς.
معاقبت μου'ακεπέτ،οὐ.ἀ.τὸ παρακολουθεῖν· τὸ τιμωρεῖν.
معامله μου'ακάδ، μετ. παθ. ἀ. δεδεμένος (διὰ συμφωνίας).
معالجه μου'αλεδζέ، οὐ. ἀ. θεραπεία· νοσήλευσις· ἰατρικόν.
معامل μου'αμίλ، ἐ. ἀ. ὁ ἐνεργῶν, ὁ πράττων.
معاملات μου'αμελάτ، πλ. τοῦ ἐπ.
معامله μου'αμελέ، οὐ. ἀ. ἐργασία· συμπεριφορά· τόκος.
معامله جی μου'αμελεδζί، οὐ. τ. τοκιστής.

معاند μου'ανίδ، ἐ. ἀ. πείσμων.
معاندت μου'ανεδέτ،οὐ.ἀ. πεῖσμα.
معانی μα'ανί، πλ τοῦ معنی καὶ lica.
معاودت μου'αβεδέτ، οὐ. ἀ. τὸ ἐθίζεσθαι· ἐπιστροφή.
معاوضه μου'αβεζά، οὐ. ἀ. ἀνταπόδωσις، ἀνταλλαγή.
معاون μου'αβίν، ἐ. ἀ. βοηθός.
معاونت μου'αβενέτ، οὐ. ἀ. συνδρομή· βοήθεια.
معاهد μου'αχίδ، ἐ.ἀ. ὁ συνάπτων συνθήκην· σύμμαχος.
معاهده μου'αχεδέ، οὐ. ἀ. συνθήκη، συμμαχία.
معاهده μου'αγεδέ، οὐ. ἀ. συγχαρητήριος ἐπίσκεψις.
معاهلی μα'αΐπ، πλ. τοῦ معلی.
معايشت μου'αγεδέτ، οὐ. ἀ. ἁρμονικὴ συμβίωσις.
معاينه μου'αγενέ، οὐ. ἀ. τὸ βλέπειν ἰδίοις ὄμμασιν· τὸ ἐξετάζειν· ἐποπτεία· αὐτοψία.
معبد μα'πέδ، οὐ. ἀ. ναός، ἐκκλησία· τέμενος.
معبر μα'πέρ، ου.ἀ. δίοδος،γέφυρα.
معبود μα'πούδ، μετ. παθ. ἀ. ὁ λατρευόμενος (Θεός).
معتاد μου'ταδ، μετ. παθ. ἀ. εἰωθισμένος، συνήθης· — οὐ. ἀ. ἔθος.
معتبر μου'τεπέρ، μετ. παθ. ἀ. εὐϋπόληπτος· ἀξιότιμος· πρόκριτος.

معتدل μου'τεπιρέλ، πλ. τοῦ πργ. μαλάνων· — μου'αδδέλ، τακτοποιημένος.
معتدل μα'τεδίλ، οὐ.ἀ.δικαιοσύνη.
معتدل μου'τεδίλ، ἐ.ἀ.ὁ ἐξολοθρεύων.
معدن μα'δέν، οὐ. ἀ. μέταλλον· μεταλλεῖον.
معدنجی μα'δενζί، ἐ. τ. μεταλλουργός· μεταλλευτής.
معدنی μα'δανός، οὐ. τ. μαϊδανός (φ.).
معدنی μα'δενί، οὐ. ἀ. μεταλλικός.
معدنيات μα'δενιγάτ، πλ.τοῦ πργ. μεταλλικαὶ οὐσίαι.
معدود μα'δούδ، μετ. παθ. ἀ. εὐάριθμος· ἀριθμούμενος.
معدوم μα'δούμ، μετ. παθ. ἀ. ἠφανισμένος. [παρξία.
معدومات μα'δουμιγέτ، οὐ. ἀ. ἀνυ-
معده μα'δέ، οὐ. ἀ. στόμαχος.
معذب μου'αζζίπ، ἐ. ἀ. ὁ τυραννῶν· —μου'αζζέπ،μετ.παθ.ἀ. τυραννούμενος· τιμωρούμενος.
معذرت μα'ζερέτ، οὐ. ἀ. δικαιολογία، πρόφασις.
معذور μα'ζούρ، μετ. παθ. ἀ. ὁ ἔχων προφάσεις· συγγνωστός· συγκεχωρημένος.
معرفت μη'ράζ، οὐ. ἀ. κλίμαξ· ἀνάληψις.
معروف μου'ρέπ، μετ. παθ. ἀ. λέξις δεχομένη ἐν τῇ λληγούσῃ μεταβολὴν τοῦ χαρακτ.

معرض مو'رِّض، ε. ά. ὁ ἀποστρέφων τὸ πρόσωπον.

معرف مو'ارِّف، ε. ά. ὁ ἐξηγῶν, γνωστοποιῶν· — مو'ارَّف، μετ. παθ. ά. γνωστοποιημένος.

معرفة مα'ريفَت، οὐ. ά. γνῶσις· παιδεία· τέχνη· ἐπιστήμη· μεσολάβησις.

معرفتسز معرفتسز مα'ريفَتسِز، ε. τ. ἀμαθής.

معرفتلى مα'ريفَتلِى، ε. τ. πεπαιδευμένος· ἐπιτήδειος.

معركه مα'ρεκέ καὶ

معركه مα'ρεκέ، οὐ. ά. μάχη· πεδίον μάχης.

معروض مα'ρούζ، μετ. παθ. ά. ὑποβαλλόμενος· — οὐ. ά. ἔκθεσις, ἀναφορά.

معروف مα'ρούφ، μετ. παθ. ά. ἐγνωσμένος· περιώνυμος· θεμιτός· — ἐνεργητικής (γραμμ.).

معز مو'ιζ، ε. ά. ὁ ἀγιάζων.

معزز مو'αζζέζ، μετ. παθ. ά. ἡγιασμένος.

معزز مو'αζζεζεν، ἐπ. ά. ἐν τιμῇ καὶ ἀγάπῃ.

معزول مα'ζούλ، μετ. παθ. ά. παυθεὶς τῆς θέσεως· ἄεργος.

معزول مα'ζούλεν، ἐπ. ά. ἐν διαθεσιμότητι. [θεσιμότης.

معزوليت مα'ζουλιγέτ، οὐ. ά. διαθεσιμότης.

معزولين مو'ازουλίν، πλ. τοῦ معزول.

معسكر مو'ασκέρ، οὐ. ά. στρατόπεδον.

معاقبه مو'ακεδέτ، οὐ. ά. συμφωνία. [νιλος.

معشر مα'σέρ، οὐ. ά. ἄθροισμα, ὅ

معشر مو'ασσέρ، μετ. παθ. ά. δεκατισμένος· — οὐ. ά. δεκάπλευρον (γεωμτ.).

معشوق مα'σούκ، μετ. παθ. ά. ἐραστής.

معشوقه مα'σουκά، οὐ. ά. ἐρωμένη.

معشوقيت مα'σουκιγέτ، οὐ. ά. τὸ ἐρᾶσθαι.

معصوم مα'σούμ، μετ. παθ. ά. ἄμωμος, ἁγνός. [διαφθορά.

معصيت مα'σιγέτ، οὐ. ά. ἁμαρτία·

معطر مو'αττάρ، ε. ά. εὐώδης.

معطل مو'ατταλ، μετ. παθ. ά. κενός· ἀνωφελής· ἄκυρος· ἐγκαταλελειμμένος.

معطوف مα'τούφ، μετ. παθ. ά. ἐστραμμένος πρός τι· ὁ κλίνων· ὁ διὰ τοῦ συνδέσμου (ε) συνδεόμενος.

معظم مو'αζζάμ، μετ. παθ. ά. μέγας· σεβαστός.

معطل مو'ατταλ، μετ. παθ. ά. ἀφειμένος· συγχεχωρημένος.

معكوس مα'κούς، μετ. παθ. ά. σεσηπώς· δυσώδης.

معكوس مو'ακκάφ، ε. ά. ὁ ἐπιδιώκων· ὁ ἑπόμενος.

معكوس مو'ακκάς، μετ. παθ. ά. ὁ ἔχων κόμβον μετρ. δυσπρόφερτος· σκοτεινή (φράσις).

معقود مα'κούδ، μετ. παθ. ά. δεδεμένος.

معقول مα'κούλ، μετ. παθ. ά. κατανοητός· λογικός.

معقولات مα'κουλάτ، πλ. τοῦ πργ. πράγματα διανοητικά.

معكوس مα'κούς، μετ. παθ. ά. ἀντὶ ε. ἀντίθετος. [θέτως.

معكوساً مα'κούσεν، ἐπ. ά. ἀντιθέτως.

معلا مو'αλλά καὶ

معلى مو'αλλά، μετ. παθ. ά. ὑψηλός· ἔξοχος.

معلق مو'αλλάκ، μετ. παθ. ά. ἐκκεμής· ἀβέβαιος.

معلم مα'λέμ، οὐ. ά. διηγός.

معلم مو'αλλίμ، ε. ά. διδάσκαλος· — مو'αλλέμ، μετ. παθ. διδασκόμενος.

معلمات مو'αλλιμάτ، πλ. τοῦ معلم مو'αλλιμέ· — دار المعلمات dar-ul-mo'allimát، ἐκπαιδευτήριον διδασκαλισσῶν. [δευτήριον.

معلمخانه مو'αλλιμχανέ، οὐ. π. παιδαγωγεῖον.

معلمه مو'αλλιμέ، θ. τοῦ معلم διδάσκαλισσα.

معلمين مο'αλλιμίν، πλ. τοῦ معلم· — دار المعلمين dar-ul-mo'allimín، διδασκαλεῖον. [νεια· ἀνωπειρία.

معلوليت مα'λουλιγέτ، οὐ. ά. ἀσθένεια·

معلوم مα'λούμ، μετ. παθ. ά. ἀντὶ ε. ἐγνωσμένος· — فعل معلوم fi'l-i-ma'lúm، ῥῆμα ἐνεργητικόν (γρκμμ.).

معلومات مα'λουμάτ، πλ. τοῦ πργ. معلوم καὶ معمى مو'αμμά، οὐ. ά. αἴνιγμα — ε. ά. ἀσαφής.

معمار μη'μάρ، ε. ά. ὑπερθ. ἀρχιτέκτων. [τεκτωνική.

معمارلق معمارلق μη'μαρλίκ، οὐ. τ. ἀρχιτεκτονική.

معمر مο'αμμέρ، μετ. παθ. ά. μακρόβιος.

معمور مα'μούρ، μετ. παθ. ά. κατῳκημένος· καλλιεργημένος· πλούσιος.

معمورة مα'μουρέ، θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ά. χώρα· πολιτεία· οἰκοδομή. [τος.

معمورية معمورية مα'μουριγέτ، οὐ. ά. πλουσιότης.

معمول مα'μούλ، μετ. παθ. ά. τεχνητός· λέξις προφερομένη οὐ ἐν τῶν φωνητικῶν σημείων δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συντάσσεται λέξεως (γραμμ.)· ي — مامولى-ىوم-بيڭ. ἔγκυρος.

معمولات معمولات مα'μουλάτ، πλ. τοῦ πργ. τεχνητὰ προϊόντα.

معمى مο'αμμά، τὸ. معما.

معنا مα'νά καὶ معنا مα'νά، οὐ. ά. ἔννοια, σημασία.

معنا مα'νέ، ἐπ. ά. κατ' ἔννοιαν.

معنون مο'ανούν، μετ. παθ. ά. τιτλοφορούμενος.

معنوى معنوى مα'νεβί، ε. ά. πνευματικός, νοερός, ἀλληδής.

معنوية معنوية مα'νεβιγέ، θ. τοῦ προηγ.

معنويات معنويات مα'νεβιγάτ، πλ. τοῦ πργ.

معى ما'نا، ج معانى. [ماننس.
معيشة ما'يشة، ع. ا. مؤنة.
معيلة ما'يلة، ع. ا. مؤنة.
معين ما'ين، ع. ا. ماء ظاهر.
معين ما'ين، ع. ا. مؤنة.
معين ما'ين، ع. ا. مؤنة.
معين ما'ين، ع. ا. مؤنة

μαρμουφετάρ, ὲ. ἀ. ὁ ἀνείγων κατακτητής.
μαρμουφετέχ, ὲ. ἀ. ἐγκαυχώμενος.
μαρμουφετερίκ, ὲ. ἀ. ἀποχωριζόμενος.
μαρμουφετερί, ὲ.ἀ.συκοφάντης.
μαρμουφετερά, μετ. παθ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. συκοφαντία.
μαρμουφετίς, ὲ.ἀ.ἐξεταστής· ἐπιθεωρητής.
μαρμουφετσήκ, ὲ. ἀ. πτωχός.
μαρμουφτούχ, μετ. παθ. ἀ. ἠνεωγμένος· κατακεκτημένος· ὁ διὰ τοῦ φετχᾶ ἢ τοῦ οὐζοὺν προερόμενος (γραμμ.).
μαρμουφτούν, μετ. παθ. ἀ. βαθιουργημένος· παραζαλισμένος· ἐξεστηκὼς τῶν φρενῶν.
μαρμουφτί, ὲ. ἀ. ἱεροδικαστής· ὁ ἐκδίδων ἀποράσεις ἐπὶ ζητημάτων ἱερονομικῶν)
μαρμουφεχάν, οὐ. ἀ. ἀνθρακοῦχος (χημ.).
μαρφέζ, μουφεχχάρ, ὲ. ἀ. ἔνδοξος.
μαρφέρ μεφχαρέτ, οὐ. ἀ. καύχημα· ἀρετή.
μαρμουφεχχάμ, μετ. παθ. ἀ. περιφρονῆς· σεβαστός.
μαρφέρ μουφερρήχ, ὲ.ἀ. χαροποιός, φαιδρυντικός.
μαρφέρ μουφρέδ, μετ. παθ. ἀ. εἷς, μόνος· ἐνιαῖος (γραμμ.).

μαρφέρ μουφρίδ, οὐ. ἀ. ἀνηλέκτραγωγός (ὑποτ.).
μαρφέρ μουφρεδάδ, πλ. τοῦ πργ. τὰ ἰδιαιτέρως ἐκτεθειμένα· — μπ μουφρεδάδ-ι-τήπ, φαρμακολογία. [χωρισμένος.
μαρφέζ μουφρέζ, μετ. παθ. ἀ. κεμαρφέρ μουφρέζ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος.
μαρφέρ μουφρήτ, ὲ.ἀ. ὑπερβολικός.
μαρφέρ μουφρέτ, μετ. παθ. ἀ. ἐγκαταλελειμμένος.
μαρφέρ μεφρέγ, οὐ. ἀ. ὀλιστήρ.
μαρφέρ μουφερρήγ, ὲ. ἀ. ὁ χύνων — μουφερράγ, μετ. παθ. ἀ. κεχυμένος.
μαρφούφ μεφρούφ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος.
μαρφούφ μεφρουφάτ, πλ. τοῦ πργ. οἰκιακὰ ἐπιπλα.
μαρφούζ μεφρούζ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος (παρὰ Θεσῦ)· ὑποχρεωτικός· ὑποθετικός.
μαρφουζάτ μεφρουζάτ, πλ.τοῦ πργ.
μαρφούκ μεφρούκ, μετ. ἀ. κεχωρισμένος.
μαρσούσίδ, ὲ.ἀ. ὁ διαφθείρων ταραχοποιός.
μαρσουσίδ μουσιδέ, θ. τοῦ προηγ.
μαρσεδέτ μεσεδέτ, οὐ. ἀ. μοχθηρία· ῥᾳδιουργία· σκάνδαλον.
μαρσήρ μουσεστήρ, ὲ. ἀ. ἑρμηνευτής, σχολιαστής.

μαρκαρ μεφκουφ, μετ. παθ. ἀ. κατηργημένος.
μαρκαρ μεφκουχιγέτ, οὐ. ἀ. καταργήσις, ἀκύρωσις.
μαρσάδ μεφσάδ, οὐ. ἀ. φλεβοτόμος (ἐργαλεῖον).
μαρσάλ μεφσάλ, οὐ. ἀ. γλῶσσα.
μαρσίλ μεφσίλ, οὐ. ἀ. ἄρθρωσις (ἀνατ.).
μαρσουσίλ μουσεσίλ, ὲ ἀ. ὁ σχολιάζων· — μουσεσσάλ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγημένος ἐν ἐκτάσει· ἐκτενής. [ἐκτάσει.
μαρσάλ μεσσέσαλεν, ἐπ. ἀ. ἐν
μαρσούφ μεφσούφ, ὲ. ἀ. φλεβοτομημένος. [μένος.
μαρσούλ μεφσούλ, ὲ. ἀ. διαχεχυμαρτήρ ὲ. ἀ ὁ λύων νηστείαν.
μαρτούμ μεφτούμ, ὲ. ἀ. ἀπότιτθος.
μαρσούλ μεφσούλ, μετ.παθ ἀ.ειργασμένος· ἢμ — μεφσὺλ-συν-ἀλέτ', δοτική, ᾗσε — μεφσὺλ-συν-μεά', προσθετική, ᾗσε — μεφσὺλ-συν-ἠνίχ, ἀφαιρετική, — ἰσμ ἴσμ-ι-μεφσύλ, παθητ. μετοχή· ᾗ — μεφσὺλ-συν πίχ, αἰτιατική (γραμ.). [πτωχεία.
μαρκάρ μεφκαρέτ, οὐ. ἀ. ἔδεια,
μαρκούδ μεφκούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀφανής· μὴ ὑπάρχων.. [νος
μαρκούφκίρ, ὲ. ἀ. σκεπτόμε-
μαρκούφκιρέ, θ. τοῦ προηγ.

μαρκούχ μεφκούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀποκεχωρισμένος, ἀπελευθερωθείς.
μαρλίς μουρλίς, ὲ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων ὀβολὸν· χρεωκόπος. [κοπία.
μαλλή μουφλισλήκ, οὐ.ἀ. χρεωμαρνί, ὲ. ἀ. ὁ ἐκμηδενίζων.
μαρφούμ μεφρούμ, μετ. παθ. ἀ. ἐννοηθείς· — οὐ. ἀ. ἔννοια.
μαρίφ μουρίφ, ὲ. ἀ. ὁ δηλῶν· ὠφέλιμος.
μαρκάπ μεκαπίρ, πλ. τοῦ ἔρμα.
μαρκάπ μουκαπίλ, ὲ. ἀ. ἀντίκρυνός· ἀντίτιμον· — ἐπ. ἀ. ἀπέ ἀντι
μαρκαπίλ μουκαπιλινδέ, ἐπ. τ. ἀπέναντι· εἰς ἀνταλλαγμα.
μαρκάπ μουκαπελέ, οὐ. ἀ. ἀντίστασις· παράθεσις· ἀνταπόδοσις· ἐξέτασις.
μαρκάπ μουκαπελέτεν, ἐπ.ἀ. ἀπέναντι, ἀντικρύ, ἀντί.
μαρκάτ μουκατήλ, ὲ. ἀ. ὁ ἀντιμαχόμενος· ὁ ἀλληλοφονεύων.
μαρκάτ μουκατελέ, οὐ. ἀ. ἀλληλοκτονία.
μαρκάβ μεκαβήρ, πλ. τοῦ μαρ.
μαρκάρ μουκαρίπ, ὲ. ἀ. ὁ πλησίον· γείτων. [γισις.
μαρκάρ μουκαρεπέτ, οὐ.ἀ.προσέγ
μαρκάρ μουκαρίν, οὐ. ἀ. ὁ πλησίον· γείτων.
μαρκάρ μουκαρενέτ, οὐ. ἀ. προς-

μαρ μουκαρρής, ὁ, ἀ. ὁ ἐξηγῶν· ὁ διασαφηνίζων. — μουκαρρέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐπιβεβαιωμένος.

μαρ μακρούχ, μετ. παθ. ἀ. τετραυματισμένος.

μαρ μακρούν, μετ. παθ. ἀ. συνημμένος.

μαρ μακρουνιγέτ, οὐ. ἀ. συνάφεια· σύνδεσμος.

μασ μουκασσίμ, ὁ, ἀ. ὁ διανέμων. — μουκασσέμ, μετ. παθ. ἀ. διανεμημένος.

μασ μακσούμ, μετ. παθ. ἀ. διαμεμοιρασμένος· ὡρισμένος.

μασ μακάς, οὐ. ἀ. ψαλίς.

μασ μακσάδ, οὐ. ἀ. σκοπός· ἐπιθυμία.

μασ μακσούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. σκοπός.

μασ μακσούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁριστικός· περιωρισμένος.

μαρ μακδάρ, οὐ. ἀ. σταγών.

μαρ μουκαττάρ, μετ. παθ. ἀ. διϋλισμένος· ἀπεσταγμένος.

μαρ μικτά', οὐ. ἀ. κοπτήρ.

μαρ μου·αττά', μετ. παθ. ἀ. χεχωρισμένος· κεκομμένος.

μαρ μακτού', μετ. παθ. ἀ. κεκομμένος· ὁριστικός, ὡρισμένος.

μαρ μακά'ὸ, οὐ. ἀ. κάθισμα.

μαρ μουκα'άρ, μετ. παθ. ἀ. λακκώδης· κοῖλος.

μαρ μιχδάρ, οὐ. ἀ. ποσότης· ἀξία.

μαρ μουκαδδίρ, ὁ. ἀ. ὁ ὁρίζων τὰ πάντα (Θεός)· ὁ ἐκτιμῶν — μουκαδδέρ, μετ. παθ. ἀ. ὡρισμένος

μαρ μουκαδδεράτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ προηγ. τὰ γραπτά.

μαρ μουκαδδερέτ, οὐ. ἀ. ἰσχύς.

μαρ μουκαδδές, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ὁ. ἅγιος, ἱερός.

μαρ μακδέμ, οὐ. ἀ. ἔλευσις.

μαρ μουκδίμ, ὁ. ἀ. καρτερικός.

μαρ μουκαδδέμ, μετ. παθ. ἀ. παρελθών· προπορευόμενος — ὲπ. ἀ. πρό, ἄλλοτε.

μαρ μουκαδδεμάτ, πλ. τοῦ προηγ. προηγουμένως, προλαβόντως.

μαρ μουκαδδεμέτ, πλ. τοῦ μαρ.

μαρ μουκαδδεμέ, οὐ. ἀ. τὸ ἔμπροσθεν μέρος· πρόλογος.

μαρ μακδούρ, μετ. παθ. ἀ. προωρισμένος (ὑπὸ Θεοῦ). — οὐ. ἀ. πλάσμα· δύναμις.

μαρ μακδουράτ, πλ. τοῦ πργ. πλάσματα.

μαρ μεκάρ, οὐ. ἀ. διανομή, ἕδρα.

μαρ μουκήρρ, ὲ. ἀ. ὁ ὁμολογῶν.

μαρ μουκαρρέπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ πλησίον· αὐλικός· ἄγγελος.

μαρ μουκαρρεπάν καὶ μαρ μουκαρρεπούν καὶ μαρ μουκαρρεπίν, πλ. τοῦ πργ.

μακτ μακπούλ, μετ. παθ. ἀ. παραδεκτός· εὐάρεστος· ‹— ‹ ‹ εἶναι μακπούλα γκετσμένες, τοῦ εἶναι εὐάρεστον· ‹ ‹ — μακπούλ τουτμάκ, ἀρέσκεσθαι τινί· ‹ — μακπουλούμδζης, τὸ παραδέχομαι.

μακτ μακπουλιγέτ, οὐ. ἀ. παραδοχή, εὐαρέσκεια.

μακτ μουκτεδά, μετ. παθ. ἀ. ἀρχηγός, διδάσκαλος· παράδειγμα.

μακτ μουκτεδίρ, ὲ. ἀ. ἰσχυρός· ἱκανός. [μενος.

μακτ μουκτεδί, ὲ. ἀ. ὁ μιμούμ μακτ μουκτερίπ, ὲ. ἀ. ὁ προσεγγίζων. [ζόμενος.

μακτ μουκτερίζ, ὲ. ἀ. ὁ δανειζόμ μακτ μουκτίρι, ὲ. ἀ. πλησίος, προσεχής.

μακτ μουκτεζά, μετ. παθ. ἀ. ἀναγκαῖος· — οὐ. ἀ. ἀπαίτησις· ἀνάγκη.

μακτ μουκτεζί, ὲ. ἀ. ὁ ἀναγκάζων, αἴτιος· — οὐ. ἀ. ἀπαίτησις.

μακτ μουκτερί, ὲ. ἀ. ὁ συμμορφούμενος· — μουκτερά, μετ. παθ. ἀ. ἀκολουθούμενος.

μακτ μακτέλ, οὐ. ἀ. τόπος ἐν ᾧ διεπράχθη τόνος.

μακτ μακτούλ, μετ. παθ. ἀ. πεφονευμένος.

μαλ μουκαβέλ, ὁ, ἀ. ὁ ἀπαντῶν· ὁ ἀντιμετωπίζων· ὁ ἀντιπαραβάλλων· ὁ ἀντιπαρατιθέμενος· ὁ ἀντιπαρατασσόμενος· ὁ ἀντιπαραβαλλόμενος

μάδα μουχαρρά καὶ
μάζα μουχαρρί, μετ. παθ. ἀ. ἀ-μισοχατάληκτος.
μάλα μου-αλλήπ, ἐ. ἀ. ὁ στρέφων, ὁ μεταβάλλων.
μάλι μουχαλλίδ, ἐ. ἀ. μέλλος· ὁ ζωννὺς τὸ ξίφος· — μουχαλλεδ, ἐ. ἀ. μεμιλημένος· ὁ ζωννύμενος τὸ ξίφος· ὁ εἰς τὸν λαιμὸν χρεμάμενος.
μάλα μαλκούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀντεστραμμένος.
μαγνητικός μαγνατίς, ἰδ. مغناطس
μάνα μουχνή, ἐ. ἀ. ὁ κατασιγάζων· ὁ ἱκανοποιῶν.
μάρα μουχαββές, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐν σχήματι τόξου ὤν.
μάρα μεκούλ, μετ. παθ. ἀ. εἰρημένος.
μάρα μεκουλέ, οὐ. ἀ. εἶδος, γένος· κατηγορία. [ποιῶν.
μάρα μουχαββίμ, ἐ. ἀ. ὁ ταχτοῦ μουχαββί, ἐ.ἀ. ὁ ἐνισχύων· — μουχαββά, μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος· — οὐ. ἀ. ναστοχάρτης μουχαββάς).
μάρα μακρούρ, μετ. παθ. ἀ. νενικημένος.
μάρα μηκγιάς, οὐ. ἀ. μέτρον· ἔλκυθρον — μικγιὰς-ουλ χαρρέ, θερμόμετρον.
μάρα μουχαϊγίδ, ἐ. ἀ. ὁ καταγρόφων· — μουχαίγεδ, μετ παθ. ἀ. δεδεμένος· καταγεγραμμένος, φροντίζων.
μάρα μεκίς, μετ. παθ. ἀ. παραβαλλόμενος.
μάρα μουχίμ, ἐ. ἀ. ὁ διατρίβων· κάτοικος.
μάρα μουκαΐγί, ἐ ἀ. ἐμετικός.
μάρα μουκιτπερέτ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία.
μάρα μεκιατήπ, πλ. τοῦ μάρα.
μάρα μουκιατεπέ, οὐ. ἀ. ἀλληλογραφία.
μάρα μουκιατεμέ, οὐ. ἀ. τὸ κρύπτειν· τὸ φυλάττειν μυστικόν.
μάρα μεκιατίπ, πλ. τοῦ μάρα.
μάρα μουκιαρεμέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀρετῶν.
μάρα μεκιαριμκιάρ, ἐ. π. ἐλεήμων. [τηγόν.
μάρα μεκιαρέ, οὐ. ἀ. ζῷον φορ-
μάρα μεκιαρί, ἐ. ἀ. ὁ ἐκμισθῶν.
μάρα μουκιαράτ, οὐ.ἀ. ἀμοιβή· βραβεῖον.
μάρα μουκιαρί, ἐ.ἀ. ἴσος· ὅμοιος· — مقابله κατ'-ι-μουκιαρί, παραβολὴ (γεωμτ.).
μάρα μουκιαλεμάτ, πλ. τοῦ πρ.
μάρα μουκιαλεμέ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις· συζήτησις.
μάρα μεκιάν, οὐ. ἀ. τόπος· θέσις. ἀξίωμα· οἰκία· — جنت δζεννὲτ μεκιάν, ὁ ἐν σκηναῖς μακάρων.

μάρα μεκτεπ, οὐ. ἀ. σχολή.
μάρα μουκτεπίμ, ἐ. ἀ. ὁ τηρῶν μυστικόν· — μουκτεπέμ, ἐ. ἀ. μυστικός.
μάρα μουκτερί, ἐ.ἀ. ἐνοικιαστής.
μάρα μουκτεσίπ, ἐ. ἀ. ὁ κτώμενος· — μουκτεσέπ, ὁ κτηθείς. [νος· ὀλιγαρκής.
μάρα μουκτερί, ἐ. ἀ. ὁ ἀρκούμε-
μάρα μεκτουπ, μετ. παθ. ἀ.γεγραμμένος· — οὐ. ἀ. ἐπιστολή, ἔγγραφον.
μάρα μεκτουπτζί, οὐ. τ. ἀρχιγραμματεύς (ὑπουργείου ἢ ἐπαρχίας). [ἀλληλογραφεῖν.
μάρα μουκτουπλασμάκ, ρ. τ.
μάρα μεκτούμ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. μυστικός.
μάρα μεκτουπί, ὡς τὸ μάρα.
μάκ μέκς, οὐ. ἀ. διατριβή· ἀναβολή.
μάρ μουκεσσέρ, ἐ.ἀ. ηὐξημένος.
μάκ μουκεσσίφ, ἐ. ἀ. συσταλτικός· — οὐ. ἀ. ἀερόστατον.
μάκ μουκεδδίρ, ἐ. ἀ. θλιβερός — μουκεδδέρ, μετ. παθ. ἀ. τεθλιμμένος.
μάκ μουκεζζίπ, ἐ.ἀ.ὁ διαψεύδων.
μάρ μεγέρ, μόρ. π. ἐκτός· ἂν μόνον· ἔξαφνα.
μάρ μεκίρ, οὐ. ἀ. δόλος· ἀπάτη.
μάρ μουκιρρέρ, μετ. παθ. ἀ. ἐπαναπειλημμένος.

μάρ μουκέρρερεν, ἐπ. ἀ. ἐπαναπειλημμένως.
μάρ μουκερρέμ, μετ. παθ. ἀ. γενναῖος, ἐλεύθερος· περιφανής.
μάρ μουκερρέμ, μετ.παθ. ἀ. σεβόμενος· σεβαστός.
μάρ μουκέρρεμεν, ἐπ. ἀ. σεβασμίως. [εὐεργεσία.
μάρ μεκριμέτ, οὐ. ἀ. χάρις,
μάρ μεκρούχ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ ἐ. βδελυκτός· ἀποτρόπαιος.
μάκ μεκσεπέτ, οὐ. ἀ. κέρδος.
μάκ μουκεσσέρ, μετ. παθ. ἀ. τετριμμένος, τεθρυμμένος· — δεῖμ' μουκεσσέρ, ἀνώμαλος πληθυντικός (γραμμ.).
μάκ μεκσούπ, μετ. παθ. ἀ. ἀποκεκτημένος.
μάκ μεκσούρ, μετ.παθ. ἀ. συντετριμμένος· γράμμα προφερόμενον διὰ τοῦ κεσρέ.
μάκ μουκ'ιάπ, οὐ. καὶ ἐ. ἀ. κύβος· κυβικός· — جذر δζεζρ-μουκ'ιάπ, ἡ κυβικὴ ῥίζα(μθμ.)
μάκ μεκίκ, οὐ. τ. κερκίς.
μάκ μουκελλέρ, μετ. παθ. ἀ. ὑπορρεωμένος· πολυτελής· ὁ καταστὰς ἔρημος.
μάκ μουκεμμέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐντελής· ἐξαίρετος. [λῶς.
μάκ μουκεμμέλεν, ἐπ. ἀ. ἐντε-
μάκ μεκινέτ, οὐ. ἀ. δύναμις· ἰσχύς.

ὀμκο μεντούν, ἐ. ἀ. κεκαλυμμένος· κατὰ τάξιν τεθειμένος.

ὀμκο μουκεββήν, οὐ. ἀ. ὁ δημιουργῶν· — μουκεββέν, μετ. παθ. ἀ. καὶ οὐ. δημιούργημα.

ὀμκο μουκεββενάτ, πλ. τοῦ πργ. δημιουργήματα· δημιουργίαι· — ἐπιστημῶν-ι-μουκεββενάτ, ἀποδολογία.

ὀμκο μικιγιάλ, οὐ ἀ. μέτρον γεννημάτων, κειλόν.

ὀμκο μουκεϊγίς, ἐ. ἀ. ἔγκυστρος (βοτ.).

ὀμκο μουκεϊγίρ, ἐ. ἀ. ὁ προξενῶν εὐθυμίαν.

ὀμκο μουκεϊγέρ, μετ. παθ. ἀ. χαρακτηριζόμενος.

ὀμκο μουκεϊγέ-άτ, πλ. τοῦ πργ. πράγματα προξενοῦντα εὐθυμίαν ἢ μέθην (ποτά).

ὀμκο μεκίν, ἐ. ἀ. στερεός· ἐγκατεστημένος.

ὀμλ μελέ, οὐ. ἀ. λαός.

ὀμλ μολλά, οὐ. τ. κληρικὸς ἔχων τὸν ἱερατικὸν βαθμὸν τοῦ Μολλᾶ (ἀνωτέρου τοῦ Καδῆ καὶ κατωτέρου τοῦ Καζασκέρη)· φοιτητὴς τῆς θεολογίας.

ὀμλ μουλαπίς, ἐ. ἀ. ἴδιος, σχετικός.

ὀμλ μουλαπεσέ, οὐ. ἀ. σχέσις· αἰτία· τὸ δυσδιάκριτον.

ὀμλ μελλάχ, οὐ. ἀ. ναύτης.

ὀμλ μελαχάτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ναύτην.

ὀμλ μελαΐάτ, οὐ. ἀ. ὡραιότης.

ὀμλ μουλαχαζάτ, πλ. τοῦ

ὀμλ μουλαχαζάτ, οὐ. ἀ. διαλογισμός.

ὀμλ μελάζ, οὐ. ἀ. ἄσυλον. [μός.

ὀμλ μουλαζίμ, οὐ. ἀ. ὑπάλληλος ἀμισθος (μαθητευόμενος· ἀκόλουθος· ὑπολοχαγός· Ιού — μουλαζίμ-ι-εβέλ, ὑπολοχαγός· ἐπ' — μουλαζίμ-ι-σανί, ἀνθυπολοχαγός.

ὀμλ μουλαζεμέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι ἄμισθον ὑπάλληλον· ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπολοχαγοῦ.

ὀμλ μουλαζίμετεν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τῷ εἶναι ὑπάλληλον ἀμισθον.

ὀμλ μιλαζιμλίκς, ἰδ. ὀμλ.

ὀμλ μουλασήκ, ἐ. ἀ. κολλητός.

ὀμλ μουλασηκάτ, οὐ. ἀ. κόλλησις.

ὀμλ μουλατήτ, ἐ. ἀ. ἀστεῖος.

ὀμλ μουλατηβέτ, οὐ. ἀ. ἀστειασμός.

ὀμλ μουλακάτ, οὐ. ἀ. συνέντευξις· συνομιλία.

ὀμλ μουλακή, ἐ. ἀ. ὁ συντυγχάνων· ὁ λαμβάνων συνέντευξιν. [λίψις.

ὀμλ μελάλ, οὐ. ἀ. στενοχωρία, θ

ὀμλ μελαλέτ, ὡς τὸ προηγ.

ὀμλ μελάμ, οὐ. ἀ. ἐπίπληξις· αἶσχος.

ὀμλ μελανέτ, ὡς τὸ προηγ.

ὀμλ μελαΐκς καὶ

ὀμλ μελαΐκέ, πλ. τοῦ ὀμλ.

ὀμλ μουλαΐμ, ἐ. ἀ. γλυκύς, πρᾶος· εὐκοίλιος.

ὀμλ μουλαϊμέτ, οὐ. ἀ. γλυκύτης· εὐπροσηγορία· εὐκοιλιότης.

ὀμλς μελπές, οὐ. ἀ. ἔνδυμα.

ὀμλς μουλεππίς, ἐ. ἀ. ὁ ἐνδύων· ὁ συγχέων· — μουλεππές, μετ. παθ. ἀ. ἐνδεδυμένος, συγκεχυμένος. [δεδυμένος.

ὀμλς μελπούς, μετ. παθ. ἀ. ἐνδυ-

ὀμλς μελπουσάτ, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ οὐ. ἐνδύματα.

ὀμλ μιλλέτ, οὐ. ἀ. ἔθνος· πλ. ὀμλ.

ὀμλς μουλτεπίς, ἐ. ἀ. συγκεχυμένος· ἀμφίδολος.

ὀμλς μουλτεσίμ, ἐ. ἀ. ὁ σιλῶν· — μουλτεσέμ, μετ. παθ. ἀ. περιφιλημένος.

ὀμλς μουλτεδζά καὶ

ὀμλς μουλτεδζά, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. ἄσυλον.

ὀμλς μουλτεδζί, ἐ. ἀ. ὁ καταφεύγων εἰς ἄσυλον.

ὀμλς μουλτεζίμ, ἐ. ἀ. ὁ θεωρῶν τι ὡς ὑποχρέωσιν· ἐκμισθωτὴς δημοσίων φόρων· — μουλτεζέμ, ὁ θεωρούμενος ὡς ὑποχρέωσις· — οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· καθῆκον.

ὀμλς μουλτεσήκ, ἐ. ἀ. κολλητός.

ὀμλς μουλτερίτ, ἐ. ἀ. ὁ περιποιούμενος· — μουλτεφέτ, μετ. παθ. ἀ. ὁ τυχὼν περιποιήσεως.

ὀμλς μουλτεκά, οὐ. ἀ. τόπος συνεντεύξεως· συμβολή· συνάθροισις (παθ.).

ὀμλς μουλτεκή, ἐ. ἀ. ὁ συντυγχάνων τινί.

ὀμλς μουλτεμίς, ἐ. ἀ. ὁ ἀξιῶν· ὁ ζητῶν· — μουλτεμές, μετ. παθ. ἀ. ὁ αἰτούμενος — οὐ. ἀ. αἴτιος. [τισμένος.

ὀμλς μουλτεχίπ, ἐ. ἀ. πεφλο-

ὀμλ μελδζά, οὐ. ἀ. ἄσυλον.

ὀμλ μίλγ, οὐ. ἀ. ἅλας.

ὀμλ μουλχάκ, μετ. παθ. ἀ. προσφρτημένος.

ὀμλ μελχούδ, μετ. παθ. ἀ. τεθαμμένος. [πεύόμενος.

ὀμλ μουλχούζ, μετ. παθ. ἀ. σκο-

ὀμλ μελχουζάτ, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ οὐ. τὰ ὑπὸ σκέψιν ζητήματα.

ὀμλ μουλεχχάς· μετ. παθ. ἀ. συντεταγμένος· ἐπίτομος.

ὀμλ μουλέχχασαν, ἐπ. ἀ. συνοπτικῶς. [μέλας.

ὀμλ μελές, ἐ. ἀ. ἀμφιγενής· ὑπο-

ὀμλ μελζούμ, μετ. παθ. ἀ. τὸ ἀναγκαιοῦν.

ὀμλ μελζουμιγέτ, οὐ. ἀ. ἀνάγκη.

ΦΩΣΤΗΡ

μουλσάκ, μετ. παθ. ἀ. συγκεκολλημένος.

μουσμουλσούκ, μετ. παθ. ἀ. ὡς τὸ προηγ.

μουλτήφ, ὲ. ἀ. προσωπικός· μετριοπαθής.

μουλε'άν, μετ. παθ. ἀ. κατηραμένος.

μουλε'νέτ, οὐ ἀ. κατάρα.

μουλε'ούν, μετ. παθ. ἀ. ἐπικατάρατος.

μουλεττέφ, μετ. παθ. ἀ. περιτετυλιγμένος· ἐσώκλειστος.

μουλζούζ, μετ. παθ. ἀ. προνοητής· ἐρριμμένος.

μουλζουζάτ, πλ. τοῦ πρηγ. λόγος.

μουλζούφ, τὸ. μουλζούφ,

μουλζούφεν, ἐπ. ἀ. ἐσωκλείστως. [κόλαζ.

μουλεάκ, οὐ ἀ. φιλία· εὐγένεια·

μουλεκάπ, μετ. παθ. ἀ. ἐπικαλούμενος.

μουλεκάχ, ὲ. ἀ. γονιμοποιημένος· περιωρισμένος.

μουλκ μελκ, οὐ. ἀ. δύναμις· μέσον.

μουλκ μίλκ, οὐ. ἀ. κυριότης· βασίλειον· ἰδιοκτησία.

μουλεκέ, οὐ. ἀ. ἄγγελος.

μουλκέ μελκέ, οὐ. ἀ. ἄγγελος.

μουλκίγ μελκίγ, οὐ. ἀ. ἡγεμών, ἄρχων, μονάρχης.

μουλκουκανέ μελουκανέ, ὲ. καὶ ἐπ. π. βασιλικός, ὡς· ἡγεμονικός, ὡς.

— μουλουκανέ, οὐ. ἀ. κτῆμα.

μουλκτάρ μουλκτδάρ, ὲ. καὶ οὐ. ἀ. βασιλεύς, ἄρχων, κτηνατίας.

μουλκκίρ μουλκκίρ, ὲ. ἀ. βασιλεύς· κατακτητής.

μουλκέ μελκέ, οὐ. ἀ. 0. τοῦ μουλκέ μελίκη.

μουλκέ μελκέ, οὐ. ἀ. κτῆμα· δοῦλος· ἄσκησις· πεῖρα.

μουλκί μελκί, ὲ. ἀ. ἀγγελικός· — μελικί, βασιλικός.

μουλκί μουλκί, ὲ. ἀ. κυριαρχικός· πολιτικός.

μουλκίγέτ μουλκιγέτ, 0. τοῦ προηγ. μουλκίγέτ μιλκιγέτ, οὐ. ἀ. κυριαρχία· ἰδιοκτησία.

μουλκέλ μελκέλ, οὐ. ἀ. κόρος, στενοχωρία ψυχική.

μουλκέλ μιλκέλ, πλ. τοῦ μουλκέτ μιλλέτ.

μουλκουμάτ μουλκουμάτ, μετ. παθ. ἀ. ποικιλόχρους. [μελίκη.

μουλκουκέ μουλκουκέ, πλ. τοῦ μουλκέ μουλκουκανέ, ὲ. ἀ. βασιλικός, ἡγεμονικός.

μουλμέλούλ μουλμελούλ, ὲ. ἀ. τεθλιμμένος.

μουλμέλούμ μουλμελούμ, ὲ. ἀ. ἀξιόμεμπτος.

μουλμπέβέν μουλμπέβέν, μετ. παθ. ἀ. ποικιλόχρους· ἄστατος.

μουλχέμ μελχέμ, οὐ. τ. κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ ἀ. مرهم μερχέμ.

μουλχίμ μουλχίμ, ὲ. ἀ. ὁ ἐμπνέων (ἐπὶ Θεοῦ)· — μουλχέμ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπνευόμενος.

μουλέμέκ μελεμέκ, ρ. τ. βελάζειν.

μουλλάρ μιλγάρ, ξ. ὀλιγόνιον. [ρίες.

μουλίγ μελίγ, ὲ. ἀ. κομψός, χαμουλίκ μελίκ, οὐ. ἀ. μονάρχης, κραταιός (Θεός).

μουλεϊγίν μουλεϊγίν, ὲ. ἀ. ἀπαλυντικός, γλυκαντικός, μαλακτικός· — μουλεγέν, μετ. παθ. ἀ. (ὑπὸ τὰς ἰδίας σημασίας).

μουλιόν μιλιόν, οὐ. τ. ἑκατομμύριον.

μουμάτ μεμάτ, οὐ. ἀ. θάνατος.

μουμάτί μεμάτί, ὲ. ἀ. θανατικός.

μουμάσίλ μουμασίλ, ὲ. ἀ. ὅμοιος· σύμφωνος. [συμφωνία.

μουμασέλέ μουμασελέ, οὐ. ἀ. ὁμοιότης· μουμαρεσέτ μουμαρεσέτ, οὐ. ἀ. ἄσκησις· ἐπιτήδευσις· ἐμπειρία.

μουμάς μουμάς, ὲ ἀ. ὁ ἐγγίζων εἴς τι· — οὐ. ἀ. ἐφαπτομένη (γεωμτρ.).

μουμέμάλίγ μεμαλίγ, πλ. τοῦ μουμέμάλίγ μεμαλίγ, πλ. τοῦ μουμάνί μουμανί, ὲ. ἀ. ὁ ἐκποδίζων, ὁ κωλύων.

μουμάνίέτ μουμανεάτ, οὐ. ἀ. παρακώλυσις, ἀπαγόρευσις.

μουμτάζ μουμτάζ, μετ. παθ. ἀ. ἐκλεκτός· διακεκριμένος· προνομιοῦχος.

μουμτάζέ μουμτάζέ, 0. τοῦ προηγ.

μουμτεσήλ μουμτεσήλ, ὲ. ἀ. εὐπειθής.

μουμτεχήν μουμτεχήν, ὲ. ἀ. ὁ δοκιμάζων· ἐξεταστής· — μουμτεχάν, μετ. παθ. ἀ. ἐξεταζόμενος. [ρατετραμένος.

μουμτεδ μουμτεδ, μετ. παθ. ἀ. παμουμτεζίδ μουμτεζίδ, ὲ. ἀ. συνηκεισμένος. [γενέσθαι.

μουμτενή μουμτενή, ὲ. ἀ. ἀδύνατον

μουμεσσέλ μουμεσσέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐξηγούμενος· ἐξωμοιωμένος· ἐζωγραφημένος· παραδειγματισμένος· ὁ παραδείγματι ἐκφραζόμενος. [βοηθῶν.

μουμιδ μουμιδ, ὲ. ἀ. παρατείνων· ὁ

μουμιδέδ μουμιδέδ, μετ. παθ. ἀ. παρατεταμένος.

μουμεμδούγ μεμδούγ, μετ. παθ. ἀ. ἀξιέπαινος· ἄξιος εὐχαριστίας.

μουμεμδούδ μεμδούδ, μ. παθ. ἀ. παρατεταμένος· μακρός.

μουμέρ μεμέρρ, οὐ. ἀ. δίοδος, γέφυρα.

μουμεϊζ μουμεϊζ, ὲ. ἀ. νοσηρός (ἰατρ.). [ἀναμεμιγμένος.

μουμεϊζούζ μεϊζούζ, μετ. παθ. ἀ. μουσίγ μουσίγ, ὲ. ἀ. φιλάργυρος.

μουζί μουζί, ὲ. ἀ. ὁ ὑπογράφων· — μουζά, μετ. παθ. ἀ. ὑπογεγραμμένος.

μουκίν μουκίν, ὲ. ἀ. δυνατός, πιθανός· — οὐ. ἀ. πλάσμα· — ὐ νὰ μουμκίν, ἀδύνατος.

μουκκίν μουκκίν, πλ. τοῦ πργ. ἀντὶ οὐ. πράγματα πιθανὰ· πλάσματα.

ممیت μουμίτ, ἐ. ἀ. ὁ διδοὺς τὸν θάνατον (Θεός).

ممیزلق μουμεϊζλίκ, μετ. παθ. ἀ. ἐξεταστής· ἐκλεκτής· ἀνώτερος ὑπάλληλος δημοσίου γραφείου (μουμείζης)· — μουμεϊζ, μετ. παθ. ἀ. ἐκλεληγμένος· ἐξητασμένος.

ممیزلک μουμεϊζλίκ, οὐ. ἀ. ἐξεταστικὸν ἀξίωμα· ἐκλογή· ἐξέτασις.

ممیشه μουμεϊσά, οὐ. ἀ. μειοδοσία.

ممیکلاق μουμεϊκλάκ, πλ. τοῦ ἑπ.

ممیکلک μουμεϊκλίκ, οὐ. ἀ. τὸ συνάπτειν γάμον. [μενον· κτῆμα.

ممینال μουμεϊνάλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνο-

ممینه μουμεϊνέ, ἐ. ἀ. ὕπνος· ὄνειρον.

ممین μουμεϊν, ἐ. ἀ. ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ (Θεός).

ممیناق μουμεϊνάκ, οὐ. τ. ὀπωροπώλης.

ممینلک μουμεϊνλίκ, οὐ. ἀ. διαδοχή· ἀλλαγή.

ممینله μουμεϊνλέμεκ, ἑπ. ἀ. διαδοχικῶς, ἐναλλάξ.

ممینیت μουμεϊνίτ, οὐ. ἀ. τόπος χλόης.

ممینیت μουμεϊνίτ, ἐ. ἀ. γόνιμος, εὔφορος.

ممین μουμεϊν, οὐ. ἀ. ἄμβων.

ممینسه μουμεϊνσέ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος· περιχαρής.

ممینه μουμεϊνέ, οὐ. ἀ. πηγή.

ممینه‌ای μουμεϊνεϊ, ἐ. ἀ. ἀπεσταλμένος· προερχόμενος.

ممینه‌لمک μουμεϊνελέμεκ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδοποιῶν· ἐρεθίζων.

ممینیت μουμεϊνέτ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· εὐεργεσία· εὐχαριστία· αἶνος· — ممینیت ذاتنه μουμεϊνέτ ζατινά, = λίαν εὐχάριστος.

ممینتار μουμεϊνταρ, οὐ. ἀ. ἴδ. ممینه.

ممینتان μουμεϊνταν, οὐ. τ. ἐπενδύτης βραχύς.

ممینتپه μουμεϊντεπέ, ἐ. ἀ. ἐγρηγο-

مناسبتسز ἀναρμόδιος· ἄκαιρος· δυσανάλογος.

مناسبتسزلک μουναασιπετσιζλίκ, οὐ. τ. ἀναρμοδιότης.

مناستر μουναστήρ, οὐ. τ. μοναστήριον· Μοναστήριον (Βιτώλια) [πόλις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας].

مناسب μουνασίπ, πλ. τοῦ مناسب μουνασάπ· — اهل عرف-ا-مناسبی، οἱ ἐν τέλει.

مناسفت μουνασεφέτ, οὐ. ἀ. τὸ μερίζειν εἰς δύο ἴσα μέρη.

مناسفتلمک μουνασεφέτλεμεκ, ἑπ. ἀ. ἐξ ἡμισείας. [μυντικά.

مناطق μουνατίκ, πλ. τοῦ مناطقه

مناظر μουναζίρ, πλ. τοῦ مظهر μανζαρέ. [σις.

مناظره μουναζαρέ, οὐ. ἀ. ἐξομοίω-

مناقات μουναγάτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκδικεῖσθαι· ἀντίθεσις· ἐναντιότης.

مناقره μουναφερέτ, οὐ. ἀ. ἀποστροφή, ἀπέχθεια (ἀμοιβαία).

منافع μουναφί, πλ. τοῦ منفعه μενφα'άτ.

منافق μουναφίκ, ἐ. ἀ. ὑποκριτής.

منافقانه μουναφικάτ, οὐ. ἀ. ὑποκρισία.

منافقلق μουναφικλίκ, οὐ. τ. ὡς τὸ προηγ. [νάντιος.

منافی μουναφί, ἐ. ἀ. ἀντίθετος· ἐ-

مناقشه μουνακασά, οὐ. ἀ. ἐξέλεγξις, ἐξακρίβωσις· ἔρις.

منتبه μουνακασά, οὐ. ἀ. μειοδοσία.

منتکلق μουνακεχάκ, πλ. τοῦ ἑπ.

منتکلک μουνακεχάκ, οὐ. ἀ. τὸ συνάπτειν γάμον. [μενον· κτῆμα.

منال μεναλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνο-

منام μενάμ, ἐ. ἀ. ὕπνος· ὄνειρον.

منان μενάν, ἐ. ἀ. ὁ δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ (Θεός).

مناو μανάβ, οὐ. τ. ὀπωροπώλης.

مناوبه μουναβέπέ, οὐ. ἀ. διαδοχή· ἀλλαγή.

مناوبه‌لمک μουναβέπετεν, ἑπ. ἀ. διαδοχικῶς, ἐναλλάξ.

منبت μενπίτ, οὐ. ἀ. τόπος χλόης.

منبت μουνπίτ, ἐ. ἀ. γόνιμος, εὔφορος.

منبر μενπέρ, οὐ. ἀ. ἄμβων.

منبسط μουνπεσίδ, μετ. παθ. ἀ. ἐστρωμένος· περιχαρής.

منبع μενπά', οὐ. ἀ. πηγή.

منبعث μουνπεϊ'ής, ἐ. ἀ. ἀπεσταλμένος· προερχόμενος.

منبه μουνεππίχ, ἐ. ἀ. ὁ εἰδοποιῶν· ἐρεθίζων.

منت μεννέτ, οὐ. ἀ. ὑποχρέωσις· εὐεργεσία· εὐχαριστία· αἶνος· — منت ذاتنه μεννέτ ζατινά, = λίαν εὐχάριστος.

منتار μανταρ, οὐ. ἀ. ἴδ. منتار.

منتان μεντάν, οὐ. τ. ἐπενδύτης βραχύς.

منتپه μουντεπίχ, ἐ. ἀ. ἐγρηγο-

ρώς· ἐξυπνος· πεπληροφορημένος.

μουντίδζ, ἐ. ἀ. ὁ παράγων.

μουντεχήπ, ἐ.ἀ.ὁ ἐκλέγων.

μουντεχάπ, μετ. παθ. ἀ ἐκλελεγμένος· ἐκλεκτός.

μουντεχεπάτ, πλ.τοῦ πργ.

μινετάφ, ἐ. π. εὐγνώμων.

μουντεσίπ, ἐ. ἀ. σχετικός· οἰκεῖος, συγγενής.

μουντεσίδζ, φῦ. ἀ. ὑρασμένος.

μουντεσίρ, ἐ. ἀ. διαδεδομένος· δεδημοσιευμένος· διεσκορπισμένος. [μων.

μινντατίνας, ἐ.π. εὐγνώ-

μουντεσίρ, ἐ. ἀ. ὁ βοηθῶν· ἐκδικούμενος.

μουντ.ζίρ, ἐ. ἀ. ὁ περιμένων· προσδοκῶν.

μουντζάμ, μετ. παθ. ἀ. κανονικός· τακτικός

μουντερή', ἐ. ἀ. ὁ ὠφελούμενος

μουντερί, ἐ. ἀ. ὁ ἀπομακρυνόμενος· ὁ μὴ ὑπάρχων.

μουντεχή, ἐ. ἀ. ἐλλιπής· ὁ ἐλαττῶν.

μουντεχήλ, ἐ. ἀ. μεταχμισθεὶς· μεταβάς.

μουντεχήμ, ἐ.ἀ. ὁ ἐκδικούμενος.

μουντεχά, οὐ.ἀ.καταλῆξις.

μουντεχί, ἐ. ἀ. ὁ ἀφικόμενος εἰς τὸ τέρμα· τελειόφοιτος· ὁ καταλήγων· — μουντεχά, μετ. παθ. ἀ. περατωθείς· — οὐ. ἀ. τέρμα.

μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. διαχυμένος· γεγαμμένος ἐν πεζῷ λόγῳ.

μουνδζεζίπ, ἐ. ἀ. ὁ ἐλκόμενος, ἑλκυστός.

μουνδζέρ, μετ.παθ. ἀ. ἀπηγμένος· ὁ καταλήγων.

μουνεζίμ, ἐ. ἀ. ἀστρολόγος· ἀστρονόμος.

μουνζεμίδ, ἐ. ἀ. παγωμένος, πεπηγώς.

μουνεζιμλίκ, οὐ. τ. ἀστρονομία· ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρονόμου.

μενζιενίκ, οὐ. ἀ. καταπέλτης.

μενζενίκ, ὡς τὸ π ογ.

μουγαρίφ, ἐ. ἀ. ὁ κλίνων, ὁ ῥέπων· — οὐ. ἀ. τραπέζιον (γεωμτ.)· — μουγαρίφ, ὁ ἔχων σχῆμα τραπεζίου (γεωμτ.). [σμένος.

μουχασήρ, ἐ. ἀ. περιωρισμουγάλ, μετ. παθ. ἀ. λελυμένος (ἐπὶ ζητήματος)· ἀναλελυμένος· χηρεύων (ἐπὶ θέσεως).

μουγχάν, ἐ. ἀ. καμπύλος· — bὰ χάτ μουγχάνί, καμπύλη γραμμή.

μουγχάνήχ, μετ. παθ. ἀ. πεπνιγμένος· ἀπηγχονισμένος.

μένδ, καταλῆξις περσικὴ ἐν συνθέσει δηλοῦσα τὸν περιέχοντα· π.χ. μουχτά, μερίς, μένδ, μέτοχος.

μανδάλ, οὐ. τ. μανδαλος.

μενδέρ, οὐ. ἀ. ἀνάκλιντρον· στρωμνή. [μενος.

μουνδερίδζ, ἐ. ἀ. περιεχόμουνδεριδζάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. τὰ περιεχόμενα. [μένος.

μουνδερίς, ἐ. ἀ. ἐξηλειμμένος· ἀπωθημένος· ἀποσεσοβημένος.

μενδίλ, οὐ. ἀ. ῥινόμακτρον (μανδήλιον).

μουνζήρ, ἐ. ἀ. σεβερός.

μουνζήλ, οὐ.ἀ.σταθμὸς ζενῶν· οἰκία ταχυδρομεῖου ξενῶνος.

μουνζέλ, μετ. παθ. ἀ. καταδιδασθείς.

μουνεζζέλ, ὡς τὸ προηγ.

μενζελέτ, οὐ. ἀ. βαθμός, ἀξίωμα· θέσις. [δρόμος.

μενζελόζί, οὐ. τ. ταχυδ-

μενζελχανέ, οὐ.τ. ξενών.

μουνζούλ, μετ. παθ. ἀ.ἀποπληκτος· ἀποπλακτικός.

μουνζεβί, ἐ. ἀ. ἐρημίτης· ἀσκητής.

μουνεζζέχ, μετ. παθ. ἀ. ἐλεύθερος, ἀνώτερος.

μουνσεδ, μετ. παθ. ἀ. κεκλεισμένος.

μουνσελήχ, μετ. ἀ. ὁ προχωρῶν· τετακτοποιημένος.

μενσούπ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἔχων σχέσιν, ἀναφοράν, ἀντίκων· — μεν ἴσω-ι-μενσούπ, ἐπίθετον σχετικὸν (γραμμ.)

μενσίπεν, ἐπ. τοῦ προηγ.

μενσουπιγέτ, οὐ. ἀ.σχέσις· δεσμός. [ῥασμένος.

μενσούδζ, μετ. παθ. ἀ. ὑμουσούχ, μετ. παθ. ἀ. ἡκυρωμένος.

μενσούχ, ἐ.ἀ. τεταγμένος.

μενάέ, οὐ. ἀ. πηγή, ἀρχή, αἰτία.

μουνάέ'ατ, οὐ. ἀ. χειρόγραφον, σχέδιον· ἐπιστολάριον.

μουνάίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἀγγέλων· ποιητής. [ραιδρός.

μουνάέρίχ, ἐ. ἀ. εὔθυμος,

μουνάέ'ήπ, ἐ. ἀ. διακλαδούμενος· ἀπορέων.

μουνάάκ, μετ. παθ. ἀ. διῃρημένος.

μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. δεδημοσιευμένος· περιβόητος — οὐ. ἀ. διάταγμα Αὐτοκρατο-

ρικὸν ἢ βεζυριϰόν· πρίσμα (γεωμτρ. καὶ ὀπτιϰή).

μηδέν μουνδί, ἐ. ἀ. συντάϰτης.

μηδέν μανσούπ, οὐ. ἀ. θέσις· ἀξίωμα· βαθμός.

μηδέν μουνσάπ, ἐ. ἀ. ῥέων, ἐϰβάλλων (ἐπὶ ποταμοῦ).

μηδέν μουνσαρήφ, ἐ. ἀ. ὁ ἐπιστρέψας· ὁ ἐϰλίνας· ϰλιτός (γραμμ.)· — μὲ γάϊρ-ι-μουνσαρήφ, ἄϰλιτος (γραμμ.).

μηδέν μουνσήφ, ἐ. ἀ. εὐθύς, δίϰαιος· εὐσπλαγχνιϰός.

μηδέν μουνσηφανέ, ἐπ. π. δίϰαίως· εὐσπλαγχνιϰῶς.

μηδέν μενσούπ, μετ. παθ. ἀ. ἐστηνένος, ἀνυψωμένος· διωρισμένος εἰς θέσιν· — γράμμα προφερόμενον διὰ τοῦ φετχᾶ (γραμμ.).

μηδέν μενσούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁ τῆς θείας ἀρωγῆς ἀξιωθείς.

μηδέν μουνζάμμ, ἐ. ἀ. συνηνωμένος.

μηδέν μουνζαμμέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. παράφυτος· σύμφυτος. [μένος.

μηδέν μουταπήζ, ἐ. ἀ. τετυπωμηδέν μουνταπήϰ, ἐ. ἀ. ὅμοιος, σύμφωνος· συναδῶν.

μηδέν μουντερί, ἐ. ἀ. ἐσθεσμένος.

μηδέν μαντήϰ, οὐ. ἀ. συνδιάλεξις· λογιϰή· — μὲ ῆλμ-ι-μαντήϰ, λογιϰή (ἐπιστήμη).

μηδέν μιντὰϰ ϰαὶ

μηδέν μιντααϰέ, οὐ. ἀ. ζώνη (γρ.)· ϰύϰλος· Ζωδιαϰὸς ϰύϰλος· ◂ — μιντιϰά-ι-χαρρέ, ἡ διαϰεϰαυμένη ζώνη· ◂ — μιντιϰά-ι-παριδέ, ϰατεψυγμένη ζώνη· ◂ — μιντιϰά-ι-μουτεδιλέ, εὔϰρατος ζώνη.

μηδέν μαντιϰή, ἐ. ἀ. λογιϰός· ὁ γινώσϰων τὴν λογιϰὴν ἐπιστήμην. [προηγ.

μηδέν μαντιϰήγιουν, πλ. τοῦ μηδέν μεντούϰ, μετ. παθ. ἀ. εἰρημένος· — οὐ. ἀ. ἔϰφρασις· ἔννοια· πνεῦμα.

μηδέν μιντζάρ, οὐ. ἀ. ϰαθρέπτης.

μηδέν μανζάρ, οὐ. ἀ. βλέμμα· μορφή· ὄψις.

μηδέν μανζαρά, οὐ. ἀ. μορφή· ὄψις· παράθυρον· μέρος ὀπόθεν φαίνονται πολλά.

μηδέν μουνεζζάφ, ἐ. ἀ. ἁγνός.

μηδέν μενζούρ, μετ. παθ. ἀ. ὁρώμενος· θεωρούμενος.

μηδέν μανζούμ, μετ. παθ. ἀ. τεταγμένος· ἔμμετρος· — οὐ. ἀ. ποίημα.

μηδέν μανζουμέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. σειρά· τάξις, ποίημα.

μηδέν μέν, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις, ϰώλυσις.

μηδέν μουνἀδίμ, ἐ. ἀ. ἠρανισμένος· ἐϰμηδενισμένος.

μηδέν μουναϰκήδ, ἐ. ἀ. δεδεμένος· συνθηϰολογημένος· παραδεϰτός.

μηδέν μουναχίς, ἐ. ἀ. ἀντίστροφος· ἀνταναϰλώμενος.

μηδέν μουνήμ, ἐ. ἀ. εὐεργέτης (ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ).

μηδέν μουνήμανέ, ἐ. ϰαὶ ἐπ. π. φιλοφρονητιϰός· εὐεργετιϰός· φιλοφρόνως· εὐεργετιϰῶς.

μηδέν μανγϰάλ, οὐ. τ. πύραυνον.

μηδέν μανγϰήρ, οὐ. τ. ὀβολός, νόμισμα χάλϰινον.

μηδέν μενφά, ἲδ. ρηδ. [παρῆϰ.

μηδέν μουνφεζίρ, ἐ. ἀ. ἀναβλύζων (ὕδωρ)· ἀναπτέλλων.

μηδέν μουνφεϱίδζ, ἐ. ἀ. εὔθυμος· ἡμιάνοιϰτος· ἀμβλύς (γωνία)· ◂ — μουνφεϱίδζ ζαβιγέϊ μουνφεϱιδζέ, ἀμβλεῖα γωνία.

μηδέν μινφάχ, οὐ. ἀ. φυσητήριον.

μηδέν μενφέζ, οὐ. ἀ. δίοδος· ὀπή.

μηδέν μουνφεϱίδ, ἐ. ἀ. μεμονωμένος.

μηδέν μουνφέριδεν, ἐπ. ἀ. μεμονωμένως· χωριστά.

μηδέν μενφές, οὐ. ἀ. μέρος ἐν ᾧ δύναταί τις ἀναπνεῦσαι.

μηδέν μουνεφφίς, ἐ. ἀ. πνευστιϰός.

μηδέν μουνφασήλ, ἐ. ἀ. ϰεχωρισμένος· ◂ — μουνφασηλέ ζαμαΐρ-ι-μουνφασηλέ, ἀντωνυμίαι ἀπόλυτοι (γραμμ.).

μηδέν μενφεϱάτ, οὐ. ἀ. ὠφέλεια.

μηδέν μενφεϱατσήζ, ἐ. τ. ἀνωφελής.

μηδέν μενφαϱατλανδηρμάϰ, ῥ. τ. ὠφελεῖν τινά.

μηδέν μενφεϱατλανμάϰ, ῥ.τ. ὠφελεῖσθαι.

μηδέν μουνφεϱατλή, ἐ. τ. ἐπωφελής· ἐπιϰερδής.

μηδέν μουνφεϱήλ, ἐ. ἀ. πεποιημένος· τεθλιμμένος.

μηδέν μουνφήϰ, ἐ. ἀ. ὁ τρέφων.

μηδέν μουνφέϰ, ἐ. ἀ. ἀπεσπασμένος. [σητός.

μηδέν μενφούρ, μετ. παθ. ἀ. μιμηδέν μενφούζ, ἐ. ἀ. ἐπίσημος· ἰσχύων. [νητές.

μηδέν μουνφεχήμ, ἐ. ἀ. ϰατάμηδέν μενφά, οὐ. ἀ. τόπος ἐξορίας.

μηδέν μενφί, μετ. παθ. ἀ. ἀρνητιϰός· ἐξόριστος. [πειθής.

μηδέν μουνϰάδ, μετ. παθ. ἀ. εὐμηδέν μανϰάλ, οὐ. τ. πύραυνον.

μηδέν μουνϰαπήζ, ἐ. ἀ. δυσϰοίλιος· στυπτιϰός· συλληφθείς.

μηδέν μανϰήρ, οὐ. τ. ὀβολός, νόμισμα χάλϰινον.

μηδέν μουνϰαρήζ, ἐ. ἀ. ἐσθεσμένος, ἐξηλειμμένος.

μηδέν μουνϰασήμ, ἐ. ἀ. διαιρούμενος· διαιρέσιμος.

μηδέν μουνεϰϰαξέ, μετ. παθ. ἀ. εἰϰονογραφημένος.

مؤثر موسير، ε. ά. αποτελεσματικός· ενεργητικός.

موافق موبقي، ε. ά. σύμφωνος καταλλήλως.

موافقة موبقاة، ου. ά. συμφωνία· εύνοια.

موافق موبقي، πλ. του موفق.

موافق موبقي، πλ. του موفق.

مودة موبلاة، ου. ά. φιλία.

مولود موبلاد، πλ. του مولود، στοιχεία της φύσεως· άλλ — μεβλίδ-ι-σελασέ، τα τρίαστοιχεία (ζώα, φυτά και μέταλλα)· — με ήλμ-ι-μεβλίδ، η φυσική ιστορία.

موانع موبανί، πληθ. του مانع.

مواهب موبوخشέ، ου. ά. δωρεά· χάρις.

موبخ موبیخ، ε. ά. σοφός· περίνους. [νιος.

موبد موبیδ، μετ. παθ. ά. αιώ-

موبدانه موبیδανε، επ. ά. αιωνίως.

موبر موبه-μου، επ. π. τρίχα πρός τρίχα = ακριβώς, λεπτομερώς.

موت مεβτ، ου. ά. θάνατος

موت موبτ، ου. ά. ευτυχία.

موتلو موبτλού، ε. τ. ευτυχής.

موتمن موبτεμίν، ε. ά. ό έχων πίστιν τινί· άξιος εμπιστοσύνης.

موقت مεβτά، πλ. του مىت.

موقتي مεβτί، ε. ά. επικήδειος· επιτάφιος.

مؤثر موبεσίρ، ε. ά. αποτελεσματικός· ενεργητικός.

منقضي منقضي، ε. ά. περατωθείς.

منقطع منقطع، ε. ά. κεχωρισμένος· ελλιπών.

منقل منقل، τδ. μαγκάλι.

منقلب منقلب، ε. ά. μεταβεβλημένος.

منقله منقله، ου. ά. αναγωγεύς.

منقوش منقوش، μετ. παθ. ά. εζωγραφημένος.

منقول منقول، μετ. παθ. ά. μεταχωρισθείς· ό εκ παραδόσεως· μεταφορικός.

منكب منكب، ου. ά. ώμος.

منكر منكر، ε. ά. αρνούμενος, αγνώμων· — منكر، μετ. παθ. ά. ηρνημένος· άγνωστος· αμφίβολος· αθέσπιστος.

منكسر منكسر، μετ. παθ. ά. άθριστος· άγνωστος.

منكسف منكسف، ε. ά. συντετριμμένος· δυσχερεστημένος· διατεθλασμένος (επί φωτός).

منكشف منكشف، ε. ά. σκοτισθείς.

منكشف منكشف، ε. ά. αποκεκαλυμμένος.

منكنه منكنه، ου. τ. πιεστήριον.

منكنه منكنه‌لمك، ρ. τ. πιέζειν διά του πιεστηρίου.

منكنه منكنه‌لنمك، ρ. τ. πιέζεσθαι διά του πιεστηρίου.

منكوحه منكوحه، ου. ά. ή νόμιμος σύζυγος.

منع منع، ε. ά. ισχυρός· απρόσιτος.

منعش منعش، ου. ά. ανατεταραγμένος.

منعشه منعشه، ου. π. ενώτιον.

منعم منعم، ου. ά. σοφός θεολόγος· κύριος, τδ. Θεός.

منوال منوال، ου. ά. τρόπος, μέθοδος.

منه منه، μετ. παθ. ά. αντί ε. φωτεινός.

منهو منهو، μετ. παθ. ά. εξηρτημένος· αποκείμενος.

منهي منهي، ε. ά. υπνωτικός· ναρκωτικός.

موجه موجه، μετ. παθ. ά. μελετώμενος· — ου. ά. σκοπός, πρόθεσις.

موجه مه.δίγεν، επ. ά. επί σκοπώ.

موجه مه‌ينجه، επ. ά. εξ αυτής· πλήν.

موجه مه‌ينجو، αντ. ά. εξ αυτού.

موجه موجه‌لمش، ε. ά. κεχρημισμένος.

موجه موجه‌لي، ε. ά. ήττημένος· εις φυγήν τετραμμένος.

موجه موجه‌لمك، επ. ά. τού προηγ. εν ήττη.

موجه مه‌نجي، μετ. παθ. ά. απηγορευμένος.

موجي مه‌نجيلات، πλ. του προηγ.

مه مه‌ني، ου. ά. σπέρμα (ανδρός)· γονή.

موجه مه‌نجير، ε. ά. φωτεινός, φαεινός.

مهيج مه‌نجي، ε. ά. ισχυρός· απρόσιτος.

موج مه‌نيف، ε. ά. ύψηλός, εξοχος.

موج مه‌ني، ου. π. θρίξ.

موجود مه‌بات، ου. ά. πράγμα άψυχον· γη ακαλλιέργητος.

موجود مه‌بات، ου. ά. θάνατος.

موجه مه‌بابي، ε. ά. τριχωμιώδης.

مواجهة موبادجه‌لك، ου. ά. το αντιπαρίστασθαι· παρουσία.

مواجهة موبادجه‌لكتمك، επ. ά. αντικρυστά· παρουσία· κατ' αντιμωλίαν.

مواخذ موباجه‌لي، μετ. παθ. ά. ελεγχόμενος τιμωρούμενος· υπεύθυνος.

مواخذه موباجه‌لكده، ου. ά. φώρασις· επιτίμησις· τιμωρία· εύθύνη.

موارد مه‌بادد، πλ. του مورد.

موازنه موبازه‌نه، ου. ά. ισορροπία.

موازي موبازي، ε. ά. αντικρυνός· παράλληλος· — بحر ياتت-ي-موبازي، παράλληλος γραμμή (γεωμτ.).

مواسم مه‌باسم، πλ. του موسم· αι τέσσαρες ώραι του έτους.

مواشي مه‌باشي، πλ. του ماشيه.

مواصلة موباصله‌لت، ου. ά. συνέντευξις.

مواضعة موباضه‌لك، ου. ά. το στοιχηματίζειν· προσποίησις· εικονικότης.

μουσσέρ μουεσσέρ, ὲ. ἀ. ὁ αἰσθανόμενος ἐντύπωσιν.
μούσσα μεβσήχ, οὐ. ἀ. συμφωνία· ἔγγραφον.
μουσσέχ μεβδέχ, οὐ. ἀ. κῦμα.
μουσσεχπούζιπ, ὲ. ἀ. αἴτιος· — οὐ. ἀ. αἰτία· χρεία· — ⸗ πὲρ μουδζίπ, συνωδά· — μουδζέπ, μετ. παθ. ἀ. ἀναγκαῖος· — οὐ. ἀ. ἀνάγκη· γράμμα ἐπίσημον διαλαμβάνον περιληπτικῶς τὴν ἔννοιαν προεκδοθέντος ὑψηλοῦ φιρμανίου.
μουσσεχπέ μουδζιπέ, οὐ. ἀ. πρότασις καταφατική (λογική). |δά.
μουσσεχπίνδζε μουδζιπίνδζε, ἐπ.ἀ. συνῳδά.
μουσσεχπούζίδ μουδζίδ, ὲ. ἀ. ἐφευρέτης, ὁ ἐνισχύων
μουσσεχπούζ μουδζ, ὲ ἀ. ὁ ἐνοικιάζων.
μουσσεχπούζ μουδζίζ, ὲ. ἀ. βραχυλόγος· συνοπτικός· — μουδζέζ, μετ. παθ. ἀ. συνωψισμένος.
μουσσεχπέζ μεβδζ-ζέν, ὲ. π. κυματώδης.
μουσσεχπέλ μουεδζέλ, ὲ. ἀ. ὁ ἀναβάλλων ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον· — μουεδζέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐμπρόθεσμος.
μουσσεχπούδ μεβδζούδ, μετ. παθ. ἀ. πραγματωθείς· παρών· — οὐ. ἀ. δημιούργημα· — ὶ νὰ μεβδζούδ, ἀπών.
μουσσεχπίζ μουεδζίζ, ὲ. ἀ. ὁ ἐρμηνευών· — μουεδζέζ, ἐρμηνευθείς· ἔγκριτος· σύμφωνος τῷ κανόνι. |ἐρμ.
μουσσεχπίζ μεβδζουδάτ, πλ. τοῦ μουεδζίζ, ὲ. ἀ. μονοθεϊστής.
μουσσεχπίζιδίν μουεδζίζιδίν, πλ.τοῦ πργ.
μουσσεχπίζής μουεδζίζής, ὲ. ἀ. φοβερός.
μουσσεχπίζήρ μουεδζίζήρ, ὲ. ἀ. ὁ ἀναβάλλων· — μουεδζάρ, μετ. παθ. ἀ. ἀναβεβλημένος· μεταβεβλημένος· μεταγενέστερος· — ἐπ. ἀ. ἔπειτα.
μουσσεχπίζάρέν μουεδζάρέν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ τέλους· προσεχῶς.
μουσσεχπίζλί μουεδδάί, ὲ. καὶ οὐ. ἀ. ἐξωφλημένος· ἔννοια.
μουσσεχπίζλήπ μουεδδήπ. ὲ. ἀ. ὁ ἀνατρέφων· — μουεδδέπ, μετ. παθ. ἀ. χρηστοήθης.
μουσσεχπίζδέτ μουεδδέτ, οὐ. ἀ. ἀγάπη.
μουσσεχπίζδέτλού μουεδδέτλού, ὲ. ἀ. προσφιλής.
μουσσεχπίζδού μεβδού, μετ. παθ. ἀ. καὶ οὐ.ἀνατεθείς· ἀνάπαυσις πνεύματος· ἵππος πειθήνιος.
μουσσεχπίζμ μούδ. ξ. συρμός.
μουσσεχπίζδή μουεδδή, ὲ. καὶ οὐ. ἀ. ὁ ἀποτείνων· ἔννοια.
μουσσεχπίζίν μουεδζίν, ὲ.ἀ. μουεδζίνης.
μουσσεχπίζή μουεδζή, ὲ ἀ. ἐνοχληθείς.
μουσσεχπίζμάρ μάρ, ἐ. τ. ἰσχυρός.
μουσσεχπίζμούρ μουρ, οὐ. π. μύρμηξ.

μουσσεχπίζούρ μουρίς, ὲ.ἀ. ὁ κληροδοτῶν· αἴτιος.
μουσσεχπίζούρ μουεδερρίγ, ὲ. ἀ. ἱστορικός· — μουεδερράζ, μετ.παθ. ἀ. χρονολογημένος.
μουσσεχπίζούρ μουεδερρέχαν, ἐπ. ἀ. ὑπὸ χρονολογίαν.
μουσσεχπίζούρήν μουεδερριχήν,πλ.τοῦ πργ.
μουσσεχπίζούρή μουεδερριχή, ὲ. ἀ. ὁ χρονολογῶν.
μουσσεχπίζούρί μεβρίδ, οὐ. ἀ. σταθμός· ὁδός. |κληρονομικός.
μουσσεχπίζούρούς μεβρούς, μετ. παθ. ἀ.
μουσσεχπίζούρούλ μεβρούλ, μετ. παθ. ἀ. φθάσας· ἀ ικούμενος.
μουσσεχπίζούρίνά μουρίνα, οὐ. τ. θύννος.
μουσσεχπίζέζζί μουεδεζζί, ὲ. ἀ. διανομεύς.
μουσσεχπίζούν μεβζούν, μετ. παθ. ἀ. ἐζυγισμένος· ἔμμετρος· σύμμετρος· — ὶ νὰ μεβζούν, ἀσύμμετρος.
μουσσεχπίζέμ μουζέ, ξ. μουσεῖον.
μουσσεχπίζίκά μουζίκα, ξ. μουσική (τρ.)
μουσσεχπίζέσσάφ μουεσσάφ,ὲ.ἀ. ὁ μολύνων.
μουσσεχπίζέσσάχ μουεσσάχ, ὲ. ἀ. μεμολυσμένος.
μουσσεχπίζέσσίς μουεσσίς, ὲ. ἀ. ὁ θεμελιῶν· νομοθέτης· — μουεσσές, μετ. παθ. ἀ. τεθεμελιωμένος.
μουσσεχπίζή μουσική, οὐ. ἀ. μουσική (τέχνη).
μουσσεχπίζέμ μεβσήμ, οὐ. ἀ. ὥρα· καιρός· ἐποχή· ὥρα τοῦ ἔτους.
μουσσεχπίζέσσίς μουεσσίς, ὲ. ἀ. λεπτολόγος, ὕποπτος ὁ ὑποκινῶν, σκιοδείκτης.
μουσσεχπίζέμ μεβσούμ, μετ. παθ. ἀ. ὁ ἐπί τινι διαχεκριμένος.
μουσσεχπίζέβί μουεβεβί. ὲ. ἀ. μωσαϊκός· ἰουδαῖος.
μουσσεχπίζέμ μουσά, ὄν κύρ. Μωϋσῆς.
μουσσεχπίζέμούλά μούάμουλα, οὐ. τ. μέσπιλον. |λόγος.
μουσσεχπίζκίάρ μουσκιάρ, ὲ. ἀ. ἀκριβολόγος· μουσκιαφανέ, ὲ. π. ἀκριβής, λεπτομερής.
μουσσεχπίζκίάφ μουσκιάφ, ὲ. π. ἀκρίβεια· ἱκανότης.
μουσσεχπίλούχ μουσλούχ, ἴδ. μουσλούχ.
μουσσεχπίζμούσσάρ μεβσούρ, μετ. παθ. ἀ. προσδιορισμένος (ἐπὶ οὐσιαστικοῦ.
μουσσεχπίζμούσσούλ μεβσούλ, μετ. παθ. ἀ. δ
μουσσεχπίζμούσσί μουσή, ὲ ἀ. ὁ παραγγέλλων τι· διαθέτης.
μουσσεχπίζμούεσσά μουεσσά, μετ. παθ. ἀ. ἐκτελεστὴς διαθήκης· κηδεμών.
μουσσεχπίζμούζή μουζή, ὲ. ἀ.ὁ σαφηνίζων.
μουσσεχπίζμούζί μουζί, οὐ.ἀ. θέσις· τόπος.
μουσσεχπίζμεβζί μεβζί, ὲ. ἀ τοπικός.
μουσσεχπίζμούζού μεβζού, μετ. παθ. ἀ. τεθειμένος· — οὐ. ἀ ὑποκείμενος (λογική)·θέμα ἐπιστήμης.
μουσσεχπίζούτάν μεβτήν, οὐ.ἀ. πατρὶς· πεδίον μάχης.
μουσσεχπίζδζήρ μουεδζζήρ, ὲ. ἀ. ὁ ὀρίζων

τὸ καθῆκον τινός· — μουδεζζάφ, μετ. παθ. ἀ. ἐμμισθος· ἐκκ — μουδεζζὰφ ἀσκέρ, τακτικὸς στρατός.

مودع μεβ'ήδ, οὐ. ἀ. ὑπόσχεσις· λῆξις προθεσμίας.

مودع μεβ'ηδέ, οὐ. ἀ. ὡς τὸ πργ.

مودع μεβ'οὐδ, μετ. παθ. ἀ. ὑπεσχημένος· προωρισμένος.

مؤيد μουδεφφήχ, ἐ. ἀ. ὁ βοηθῶν· — μουδεφφάκ, μετ. παθ. ἀ. βοηθούμενος· ἐπιτυγχάνων· ὁ κατορθώνων.

مؤيدة μουδεφφακηγέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἐπιτυγχάνειν· κατορθώνειν.

مؤيدقيزلغ μουδεφφαγετσιζλίκ, οὐ. τ. ἀποτυχία.

موفور μεβφούρ, μετ. παθ. ἀ. πλουσιόμοιρος.

موفى μουφί, ἐ. ἀ. ὁ ἀποτίνων, ὁ ἐκπληρῶν· — μεβφί, ὁ ἐκτελῶν ὑποχρέωσιν· ὁ ἀποτίνων.

موقت μεβκήτ, οὐ. ἀ. καιρὸς ὡρισμένος.

موقت μουδεκκήτ, ἐ. ἀ. ὁ προσδιορίζων τὸν καιρόν· ὑπάλληλος ἔργον ἔχων νὰ κανονίζῃ τὰ δημόσια ὡρολόγια· — μουδεκκάτ, μετ. παθ. ἀ πρόσκαιρος, προσωρινός.

موقتا μουδεκκάτεν, ἐπ. ἀ. προσωρινῶς.

موقر μουδεκκήρ, ἐ. ἀ. ὁ τιμῶν — μουδεκκάρ, μετ. παθ. ἐ. σεβαστός.

موقع μεβκήʿ, οὐ. ἀ. τόπος, θέσις.

موقف μεβκήφ, οὐ. ἀ. σταθμός.

موقوت μεβκούτ, ἐ. ἀ. περιοδικός· ٭ — ἀλμ، ρισαλέτ μεβκουτά, περιοδικὸν (σύγγραμμα).

موقوف μεβκούφ, μετ. παθ. ἀ. ἀφιερωμένος· ἐξηρτημένος.

موقوفات μεβκουφάτ, πλ. τοῦ πργ.

موكب μεβκέπ, οὐ. ἀ. σύνταγμα· συνοδία· ὅπλων — μεβκέπ-ι-χουμαγιούν, τὸ Αὐτοκρατορικὸν στρατόπεδον· πρωτεύουσα τοῦ Κράτους.

موكل μουεκκίλ, ἐ. ἀ. ὁ ὀχυρῶν· — μουεκκέλ, μετ. παθ. ἀ. ὠχυρωμένος.

موكل μουεκκίλ, ἐ. ἀ. ὁ διορίζων ἐπίτροπον· — μουεκκέλ, μετ. παθ. ἀ. ἐπίτροπος· ἀντιπρόσωπος.

مولا καὶ مولى μεβλά, οὐ. ἀ. Κύριος· Θεός· εὐεργέτης· ἑταῖρος, συνάδελφος· ὁ ἀπελευθερῶν δοῦλον· δοῦλος ἀπελευθερωμένος.

المولى μεβλανά, οὐ. ἀ. ὁ Κύριος ἡμῶν (Θεός).

مولد μεβλίδ, οὐ. ἀ. τόπος ἢ χρόνος γεννήσεως· γέννησις.

مولد μουδελλίδ, ἐ. ἀ. γεννήτωρ· μάμμος· الحموله — μουδελλίδ-ουλ-χουμουζά, ὀξυγόνον· !!! — μουδελλίδ-ουλ-μά, ὑδρογόνον· — μουδελλέδ, μετ. παθ. ἀ. γεγεννημένος.

مولد μουδελλιδέ, ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. μαία· μήτηρ.

مؤلف μουʾελλίφ, ἐ. ἀ. συμβιβαστής· συγγραφεύς· — μουʾελλέφ, μετ. παθ. ἀ. συνδιαλλαγμένος· συμβιβαζόμενος· — μουʾελλέφ, οὐ. ἀ. σύγγραμμα.

مؤلفات μουʾελλεφάτ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ مؤلف μουελλέφ.

مؤلم μουʾελλίμ, ἐ. ἀ. ὁ ὀλίθιων — μουʾελλέμ, τεθλιμμένος.

مولود μεβλούδ, μετ. παθ. ἀ. ἀντὶ οὐ. γεγεννημένος· παιδίον· γέννησις· γεννέθλια. [τος.

مولوى μολόζ, οὐ. τ. σωρὸς γώμα-

مولوى μεβλεβί, οὐ. ἀ θερβίσης, μεβλεβής.

مولوية μεβλεβιγέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀξίωμα· ὁ βαθμός· ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μολλᾶ· τὸ εἶναι ἐκ τοῦ τάγματος τῶν θερβισῶν Μεβλεβήδων.

مولى μόλα, ξ. ἀνάπαυλα.

مومى μούμ, οὐ. π. ἀ. τ. κηρίον, ἀγιοκέρι.

مؤمن μουʾμίν, ἐ. ἀ. πιστός (μουσουλμάνος).

مؤمنين μουʾμινίν, πλ. τοῦ πργ.

مومى μουμί, ἐ. ἀ. ὁ νεύων· — μουμά, μετ. παθ. ἀ. ὑποδεδειγμένος.

الى مومى μουμὰ ἰλέϊχ, φρ. ἀ. ὁ εἰρημένος.

مومياء μούμμα, οὐ. π. μομία.

مونس μούννες, ἐ. ἀ. θηλυκός (γραμμ.). [ἥμερος.

مونس μούνις, ἐ. ἀ. ὁ ἐξοικειῶν·

موهبة μεβχιπέ, οὐ. ἀ. δῶρον.

موهوم μεβ,ούμ, μετ. παθ. ἀ. δεδωρημένος.

موهوم μεβχούμ, μετ. παθ. ἀ. φαντασιώδης.

موى μόγι, οὐ. π. θρίξ

مؤيد μουʾεϊγίδ, ἐ. ἀ. ὁ ἐνισχύων· — μουʾεϊγέδ, μετ. παθ. ἀ. ἐνισχυμένος. [ραία.

ميمنة μεϊμένε, οὐ. π. σελήνη· γυνὴ ὡ-

ميمنة μεϊμένε, ἐ. π. μέγας — ٭ κϊχ-ου μϊχ, μιγροὶ καὶ μεγάλοι.

ميمنة μεχάπ, οὐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος.

ميمنة μεχαπέτ, οὐ. ἀ. μεγαλεῖον· δύναμις.

ميمنة μεχαπετλοῦ, ἐ. τ. σεβαστός· μεγαλειότατος (ὁ Σουλτάνος). [στης.

ميمنة μουχαδζίρ, ἐ. ἀ. μετανά-

ميمنة μουχαδζιέτ, οὐ ἀ. μετανάστευσις.

ميمنة μουχαδζιρίν, πλ. τοῦ ميمنة.

ميمنة μουχαδζεμέ, οὐ. ἀ. βίαιος παυδή.

μουχαζεμάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἐπιθέσεις. [πεῖρα.
μεχαρέτ, οὐ. ἀ. ἱκανότης· μιχάν, πλ. τοῦ κ.
μουχάν, ἐ. ἀ. ἐξευτελισμένος.
μεχανέτ, οὐ. ἀ. περιφρόνησις· ἐξευτελισμός.
μεχπαρέ, οὐ. π. τευάχιον σελήνης· γυνὴ σεληνοπρόσωπος.
μεχτάπ, οὐ. π. λάμψις σελήνης· εἶδος πυροτεχνήματος.
μουχτεδί, ἐ. ἀ. ὁ τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδὸν πορευόμενος· ὁ ἀσπαζόμενος τὸν Ἰσλαμισμόν.
μιχτέρ, ἐ. π. μείζων· ἀνώτερος· ἀκόλουθος.
μουχτέμ, ἐ. ἀ. ὁ προσέχων· τελειωμένος.
μεζζούρ, μετ. παθ. ἀ. ἀποκεχωρισμένος· κεκομμένος.
μεζζέ, οὐ. π. ἡμισέληνος (σημαία). [πλόνειν.
μεχζί, οὐ. ἀ. λίκνον· τὸ ἀ.
μεχζούμ, μετ. παθ. ἀ. κεκραγνισμένος.
μεχζί, ἐ. ἀ. ὠδηγημένος εἰς τὴν εὐθ-ταν.
μουχζί, ἐ. ἀ. δεδωρημένος.
μίχρ, οὐ. π. φιλία· ἥλιος.
μούχρ, οὐ. π. σφραγίς.
μιχρεπάν, ἐ. π φίλος εὐσπλαγχνος.
μιχριπανί, οὐ. π. φιλία· — ἐ. π. φιλικός.
μουχρδάρ, κ. μουχουρδάρ, ἐ. π. σφραγιδοῦλαξ.
μουχουρλεμεκ, ρ. τ. σφραγίζειν (δι' ἄλλου).
μουχουρλεμέκ, ρ. τ. σφραγίζειν.
μεχρού, ἐ. π. σελληνοπρόσωπος (γυνή).
με ρεβάρ, ἐ. π. ἐστιλβωμένος. [βόνειν.
μουρελεμέκ, ρ. τ. στιλβόω· μουρελέ, ἐ. τ. ἐστιλβωμένος.
μεζούλ, ἐ. ἀ. ἐξησθενημένος, ἰσχνός.
μεζούμ, μετ. παθ. ἀ. κατεστραμμένος· ἡττημένος.
μεχέλ, οὐ. ἀ. ἀναβολή· προθεσμία.
μέχλεν, ἐπ. ἀ. ἐμπροθέσμως.
μουλέτ, οὐ. ἀ. προθεσμία.
μεχλεκά, ἐ. ἀ. καλλιπρόσωπος.
μουχλίκ, ἐ. ἀ. ὁ ἀπολλύς, ὁ ἐρημῶν.
μεχλεκέ, οὐ. ἀ. τόπος ἐπικίνδυνος· κίνδυνος.
μουχίμμ, ἐ. ἀ. ὁ παρέχων μερίμνας· σπουδαῖος· ἀναγκαῖος· — μ. ἔμφυτος μουχία, ὑπόθεσις σπουδαία.

μεχμά ἔμχεν, φρ. ἀ. κατὰ τὸ δυνατόν.
μουχιμμάτ, πλ. τοῦ μ., θ. τοῦ μουχίμμ, — οὐ. ἀ. ἐρώτια.
μιχμάζ, οὐ. ἀ. πτερνιστήρ.
μιχμάν, ἐ. π. ξένος· φίλ — μιχμάν γανέ, ξενών.
μιχβάν περβέρ, ἐ. π. φιλόξενος.
μιχμανδάρ, ἐ. π. φιλόξενος· ὁ ὡρισμένος εἰς ὑποδοχὴν ξένου. [φιλοξενία.
μιχμανδαρλήκ, οὐ. τ.
μιχμανί, οὐ. π. φιλοξενία· εὐωχία· γάμος.
μιχμέζ, οὐ. ἀ. πτερνιστήρ.
μουχμίλ, ἐ. ἀ. ὁ ἀνελῶν· ὁ ὀλιγωρῶν· — μουχμέλ, μετ. παθ. ἀ. παρημελημένος.
μουχμελάτ, οὐ. ἀ. πράγματα ἀνωφελῆ, μάταια.
μεχμούζ, μετ. παθ. ἀ. ὁ φέρων τὸ σημεῖον (*) χειρέ.
μουχμούζ, κατὰ παραθ. τοῦ μιχμέζ.
μαχμουζλαμάχ, ρ. τ. πτερνίζειν.
μουχιμμέ, θ. τοῦ μ.
μουχενδίς, ἐ. ἀ. μηχανικός.
μεχβάρ, ἐ. π. σεληνοειδής.
μουχεϊγιέ, μετ. παθ. ἀ. ἡτοιμασμένος· — οὐ. ἀ. τὸ παρασκευάζεσθαι.
μεχίπ, ἐ. ἀ. φοβερός.
μουχεγεμίν, ἐ. ἀ. ὁ ἀσφαλίζων· ὁ περιφρουρῶν.
μιχίν, ἐ. π. ἀνώτατος, μέγιστος.
μουχίν, ἐ.ἀ. ὁ περιφρουρῶν.
μουχεϊγή, ἐ. ἀ. ὁ ἑτοιμάζων· διατεθείς.
μί, πρόθ. ἀ. μήπως· — μιγαδήμι, μήπως ἔκανε;
μέγι, οὐ. π. οἶνος· μ. — μέγι χαρ καὶ μ. — μεχόρ, οἰνόλοιξ· φρουρός, οἰνοπώλης. [ταβες.
μι'άτ, πλ. τοῦ μιλ, ἑκατονμιράν, πλ. τοῦ μ. [μίλι.
μεϊγιάλ, ἐ. ἀ. ὑπερθ. τοῦ μεγαμίν, πλ. τοῦ μεγ.
μιγάν, οὐ. ἀ. μέση· τὸ μέσον· — ἐπ. ἀ. μεταξύ· ἀναμέσον· μ. — μεγαναμιζδέ, μεταξὺ ἡμῶν.
μεγανδζί, ἐ. π. ὁ μεσολαβῶν· μεσίτης.
μεγανδζιλίκ, οὐ. τ. μεσιτεία.
μεγανέ, οὐ. π. τὸ μεταξύ, τὸ μέσον.
μουγαβεμέτ, οὐ. ἀ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ.
μιγάχ, πλ. τοῦ μ, ὕδατα.

میّه میّه، ὲ. ἀριθμ. ἀ. ἑκατόν· — οὐ. ἀ. ἑκατοντάς.
میت میّ·ت، οὐ. ἀ. νεκρός.
میته میّ·تέ، οὐ. ἀ. πτῶμα ζώου.
میثاق میثάκ، οὐ. ἀ. συνθήκη· ὑποχρέωσις.
میخ μήχ، οὐ. π. καρφίον.
میخانه μεγιχανέ، οὐ. π. οἰνοπωλεῖον· καπηλεῖον [πηλος.
میخانچی μεγιχανετζί، οὐ. τ. κάπ
میخدار μηχλατμάκ، ῥ. τ. καρφόνειν (δι' ἄλλου).
میخلاق μηχλαμάκ، τὸ. μηχλάκ.
میخلاک μιχλαμάκ، τὸ. μηχλάκ.
میخلاجی μιχλαδῆζ، οὐ.τ.μαγνήτης.
میخلامق μιχλαμάκ، ῥ. τ.καρρόνειν.
میخلانمق μιχλαμμάκ، ῥ. τ. καρρόνεσθαι.
میخی μιχλή، ὲ. τ. καρφωμένος.
میخوش μεγιχός، ὲ. π. ὑπόξυνος.
میدان μεγιδάν، οὐ. ἀ. πλατεῖα· πεδίον· ἀπόστασις· ς — οἳ ἄτ μεϊδανί، ἱπποδρόμιον· πλατεῖα ἱπποδρομίου ἐν Κων|πόλει· ‹ρωμ — μεϊδὰν βερμέκ، δίδειν καιρόν· ἐπιτρέπειν.
میر μίρ، οὐ.π. ἀρχηγός. Κύριος· ‹ρωμ — μίρ-ι-λιβά، ὑποστράτηγος· ‹ρωμ — μίρ-ι-ἀλαϊ· συνταγματάρχης· ‹ρωμ — μίρ-ι-ἀχόρ، σταυλάρχης· ‹ρωμ — μίρ-ι-κελάμ، εὐγλωττος، ῥήτωρ
میراث میراθ، οὐ. ἀ. κληρονομία

میراث — میراث، ὲ. ἀριθμ. ἀ. ἑκατόν· — οὐ. ἀ. ἑκατοντάς.
میرزا μιρζά، ὲ. π. ἡγεμονόπαις، κύριος· προτασσόμενον μὲν τῶν ὀνομάτων χρησιμεύει ὡς ἐπίθετον εἰς ἄνδρας λογίους، ἐπιτασσόμενον δὲ ὅηλοῖ τὸν ὄντα ἐκ βασιλικῆς οἰκογενείας.
میری μιρί، ὲ. π. δημόσιος.
میزان μιζάν، οὐ. ἀ. ζυγός· Ζυγός (ἀστερισμός)· μέτρον· βάσανος، ὁκιμή (ἀριθμ.)· — ‹ρωμ — ترازوی μιζάν-ουλ-χαρρέ، θερμόμετρον.
میسر μουγεσσίρ، ὲ. ἀ. ὁ διευκολύνων· ὁ εὐωδῶν· — μουγεσσέρ، μετ. παθ. εὔκολος، εὐκατόρθωτος. [εὐπορία.
میسرت μιγισερέτ، οὐ.ἀ. εὐκολία·
میسور μεγισούρ، ὲ. ἀ. εὐκολυμένος، εὐκατόρθωτος.
میشه μισέ، οὐ. τ. δρύς.
میشه‌لک μισελήκ، οὐ. τ. δρυμών، δάσος δρυῶν.
میشی μισίν، οὐ. π. δέρμα προβάτου κατηργασμένον.
میغ μήγ، οὐ. π. ὁμίχλη· ἀτμός· νέφος.
میفروش μεϊφουρούς، ὲ. π. οἰνοπώλης· μετρρ. πνευματικὸς ἀρχηγός.

میقات μιχάτ، οὐ. ἀ. χρόνος ὡρισμένος· ἐποχή.
میکده μεϊχεδέ، οὐ.π. οἰνοπωλεῖον.
میگون μεϊχιούν، οὐ. π. οἰνόχρους· ἐρυθρός. [ἔρως.
میل μεΐλ، οὐ. ἀ. κλίσις، ἀγάπη·
میل μήλ، οὐ. ἀ. μήλη (ἐργαλεῖον χειρουργικόν).
میل μήλ، οὐ. ἀ. μίλιον· πλ. ‹ρωμ.
میلاد μιλάδ، οὐ. ἀ. γέννησις· عیسی — μιλάδ-ι-ἰσά، ἡ γέννησις τοῦ I. Χριστοῦ· — تاریخ-ι-μιλάδ، ἡ ἀπὸ Χριστοῦ χρονολογία.
میلان μεγελάν، οὐ. ἀ. κλίσις· ἀγάπη· ἐπιθυμία. [ριον.
میلیون μιλιόν، οὐ. τ. ἑκατομμύ
میمون μουγεμμέν، ὲ. ἀ. εὐτυχισμένος· εὐτυχής.
میمنت μεγιμενέτ، οὐ. ἀ. τὸ δεξιὸν μέρος· εὐτυχία.
میوه μαΐμούν، οὐ. π. τ. πίθηκος.
میون μεγιμούν، μετ. παθ. ἀ. εὐδαίμων..

میهن μιχάί، ὲ. ἀ. ἴδιος τῷ γράμματι ‹ρωμ μίμ· ὁ περιέχων ἐν τῇ ῥίζῃ αὐτοῦ ‹ρωμ.
مینا μινά، οὐ. π. μίλτον· ὕελος· χρῶμα κυανοῦν. [μένος.
مینا کار μιναχιάρ، ὲ.π. μεμιλτωμένος.
مینا کاری μιναχιαρί، οὐ. π. μίλτωσις.
مینه μινέ، τὸ. μινά. [μένος.
مینه‌لی μινελί، ὲ.τ. μεμιλτωμένος.
مهره μεϊδέ، οὐ. π. καρπός· ὀπώρα· ‹ρωμ — μεϊδεῖ δίλ، καρπὸς τῆς καρδίας، τέκνον.
مهره‌سز μεϊδεσήζ، ὲ. ἀ. ἄκαρπος· ἀνωφελής. [ὀπωροπώλης.
میوه‌فروش μεγιδε-φιρούς، ὲ. π.
میوه‌دار μεγιδαδάρ، ὲ. π. ὀπωροφόρος· ἐπωφελής.
میوه‌لک μεγιδελίκ، οὐ. τ. κῆπος καρποφόρων δένδρων.
میوه‌لی μεγιδελί، ὲ.τ. καρποφόρος.
میه μιέ، ὲ. ἀριθμ. ἑκατόν· — οὐ. ἀ. ἑκατοντάς.
میه‌یز μιε'τζίν، ὲ. ἀριθμ. ἀ. δύο ἑκατόν، διακόσιοι.

ن

ناردە

ن νουν, 25ον μὲν γράμμα τοῦ ἀραβικοῦ, 28ον δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 50.

نا νά, μόρ. τ. ἰδού· λάβε.

نا νά, μόρ. ἀρνητ. π. ἐντιστοιχοῦν τῷ παρ' ἡμῖν στερητικῷ α. [σταθής.

ناستوار نα-οὐστουβάρ, ἐ. π. ἀ-

ناشتا نα-ἀστινά, ἐ. τ. ἀδαής.

ناصید نα-οὐμίδ, ἐ. π. ἀπελπίς.

ناصیدی نα-οὐμιδί, οὐ. π. ἀπελπισία.

نال نα-ἔχλ, ἐ. π. ἀνίκανος.

ناپاک νάπ, οὐ. ἀ. κυνόδους.

ناپاک νάπ, ἐ. τ. ἀγνός, ἀθῷος.

ناپالی να-παλίγ, ἐ. π. ἀνῆλιξ.

ناپاکیستە να-πακγεστέ, ἐ.π.ἀπρεπής.

ناپت νὰ πίτ, ἐ. ἀ. ὁ φυόμενος, βλαστάνων. — ناپت χουδαὶ νὰ πίτ, χόρτον αὐτοφυές.

ناپەڤڤ να-πεδζά, ἐ. π. ἀπρεπής.

ناپەیدە να-πεδίδ, ἐ. π. ὁ ἐξαφανισθείς. [δλύζων.

ناپەی νὰ-πή, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ γῆς ἀναβ

ناپەکێ νὰ-πεκέρ, ἐ.π. ἀνωφελής.

ناپەو νὰ-πούδ, ἐ. π. ἄφαντος.

ناچێ

ناچێ νὰ-πινά, ἐ. π. ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός.

ناپیار νὰ-παϊδάρ, ἐ.π. ἀσταθής.

ناپاک νὰ-πάκ, ἐ. π. ἀκάθαρτος.

ناپاکی νὰ-πακί, οὐ. π. ἀκαθαρσία.

ناپایدار νὰ-παϊδάρ, ἐ. π. ἀσταθής, ἐφήμερος.

ناپرچ νὰ-περβά, ἐ.π. ἀτρόμητος.

ناپەسەند νὰ-πεσενδ, ἐ. π. ἀπόβλητος· μὴ ἐγκριθείς.

ناپەسەندیدە νὰ-πεσενδιδέ, ἐ. π. ὁ ἀποδοκιμασθείς.

ناتەواو νὰ-τεμάμ, ἐ. π. ἀτελής, ἐλλιπής.

ناتەواوی νὰ-τεμαμί, οὐ.π. ἀτέλεια.

ناتوان νὰ-τουβάν, ἐ. π. ἀσθενής.

ناتوانا νὰ-τουβανά, ὡς τὸ προηγ.

ناتوانی νὰ-τουβανί, οὐ. π. ἀδυναμία.

ناجس νὰ-δζίς, ἐ. π ἀνίατος.

ناجیسان νὰ-δζεσπάν, ἐ.π.ἀπρεπής.

ناجێ νὰ-δζέ, ἐ. ἀ. ὁ σωζόμενος.

ناچار νὰ-τάρ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄπορος· ἀμήχανος· βίᾳ· ἀκουσίως· ἐξ ἀνάγκης· — ل' — τσὰρ νὰ τσάρ, ἐκὼν ἄκων.

ناچێ νὰ-τσίζ, ἐ. π. εὐτελής.

ناراست

ناچیزی νὰ-τσιζί, οὐ. π. εὐτέλεια.

ناخۆ νὰ-χάκ, ἐ. π. ἀδικος.

ناخیر νὰ-χγγέ, οὐ. ἀ. μέρος, γωνία· ἐξάρτημα· δῖμος.

ناخلەف νὰ-χαλέφ, ἐ. π. ὁ ἀνάξιος διάδοχος. [ματος.

ناخوانەخواستە νὰ-χανδέ, ἐ. π. ἀγράμ-

ناخوای νὰ-χάχ, ἐ.π. ὁ μὴ θέλων.

ناخۆش νὰ-χόϸ, ἐ. π. δυσάρεστος.

ناخۆشەویست νὰ-χουσνούδ, ἐ.π. δυσ-

ناخۆشەویستی νὰ-χουσνουδί, οὐ. π. δυσαρέστησις. [ἀγωγῶν.

ناڵێ νὰ-δάν, ἐ. π. ἀμαθής· ὁ ἀναγνώστης.

ناڵی νὰ-δανί, οὐ. π. ἀμάθεια.

نانێر νανίρ, ἐ. π. σπάνιος.

نانێرین νανίρεν, ἐπ. ἀ. σπανίως.

نادروست νὰ-δουρούστ, ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἀκέραιος· ψευδής.

نادروستی νὰ δουρουστί, οὐ. π. τὸ ἐλλιπές, ψευδές.

نادێم νὰδίμ, ἐ. ἀ. ὁ μετανοῶν.

نادەمساز νὰ-δεμσάζ, ἐ. π. ἀσύμφωνος.

ناڕەو νὰδί, ἐ.ἀ. ὁ κράζων, ὁ προσκαλῶν· μουεζζίνης.

ناڕەو νὰ-διδέ, ἐ.ἀ. ὁ μὴ ὁραθείς· πρωτοφανής· ἄπειρος.

ناڕ νάρ, οὐ. π. πῦρ· — اهل ءێخل -ـه-νάρ, καταχθόνιος.

ناڕ νάρ, οὐ.π. ῥόα (ῥόδι)· ناڕی — νὰρ ἀγαδζί, ῥοιά· — οὐ. ἀ. πῦρ.

ناراست νὰ ράστ, ἐ. π. ὁ μὴ εὐθύς· νόθος.

ناڕەڤێ νὰρδένκ, οὐ. τ. ῥοΐτης· εἶδος σιροπίου.

ناڕەسەن νὰ-ρεσά, ἐ.π.ἀνεπιτήδειος.

ناڕەڤگیلە νὰρ-γκιλέ, οὐ. π. ὕδροσύριγξ (ναργκιλές).

ناڕەڤێز νὰρενδζ, οὐ. π. χρυσόμηλον (κ. νερένδζι). [χρους.

ناڕەنجی νὰρενδζί, ἐ. π. νερανδζόνα-ρεβά, ἐ. π. ἀπρεπής.

ناڕەوان νὰ-ρεβάν, ἐ. π. ὁ μὴ ἔχων πέρασιν.

ناڕەوا νὰρί, ἐ. ἀ. (σχετικ. τοῦ ناڕ), πυπώδης. [ἀδύνατος.

ناڕەڤ νὰρίν, ἐ. τ. λεπτός, ἰσχνός.

ناڕەڤی νὰριγε, θ. τοῦ ناڕا.

ناز νάζ, οὐ. π. χαριεντισμός· ἐρωτοτροπία· θρύψις· ἀβρότης· ἀκαταδεξία· ἐνδοιασμός· ناز — ناز-ou-νιγμὰζ ἐτ.,ἐκτεύειν.

نازەڤێر νὰζ-περβέρ, ἐ. π. ἐρωτοτρόπος.

نازک νὰζίκ, ἐ. π. λεπτοφυής· ἁβρός· ὡραῖος· ωδο — ναζίκ βουδζούδ, λεπτοκαμωμένος.

نازکانە νὰζηκανέ, ἐπ. π. κομψῶς· χαριέντως· προσηνῶς.

نازکایی νὰζηκλικ, οὐ. τ. καὶ

نازکی ναζικί, οὐ. π. χάρις· λεπτότης· προσήνεια.

نازڵی νὰζήλ, ἐ. ἀ. ὁ καταβαίνων.

نازڵە νὰζηλέ, θ. τοῦ προηγ. — οὐ.ἀ.συμφορά· συμπτωσις· ἀπόπληξία.

ناز نازلانماخ, ρ. τ. κομψεύεσθαι· χαριεντίζεσθαι· ἐνδιατάζειν· ἀκκίζεσθαι.

نازلی نازلی, ἐ. τ. κομψευόμενος· χαριεντιζόμενος· ὁ ἐνδιαίζων.

نازلی نازلنمش, ἐ. π. χαριεντιζόμενος.

نازلی نازلی, ἐ. π. ἀγαπητός· κομψός· πολύτιμος.

ناس ناس, οὐ. ἀ. τὸ ἀνθρώπινον γένος· οἱ ἄνθρωποι· πλ. τοῦ ناسان.

ناسلز نا-سلز, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἄρρυθμος· παράφωνος· παράλογος· ἄτοπος· ἐναντία· — طالع تالی-نا-سلز, τύχη.

ناصح ناصح, ἐ. ἀ. ὁ ὑραίνων.

ناظر ناظر, ἐ. ἀ. ὁ ἄκυρῶν· ὁ ἀντιγράων· ὁ ἐξαχνίζων.

ناز ناز, ἐ. π. ἄτοπος.

ناسوت ناسوت, οὐ. ἀ. ἀνθρωπότης, ἡ ἀνθρώπινος φύσις.

ناصی ناصل, ἐ. ἀ. ἐπιλήσμων.

ناطق ناطق, ἐ. π. ὁ μὴ εὐχαριστήσας.

ناعمه ناعمه, οὐ. π. δυσαρέσκεια.

ناشی ناشی نا-ءاقبت, ἐ. π. ἀνάξιος.

ناشر ناشر نا-ءاقبت, ἐ. ἀ. ὁ δημοσιεύων, ὁ διαδίδων· ὁ διαχέων· ὁ ἁπλόνων· ὁ ζωογονῶν.

ناشناس ناشناس نا-ءاشنا, ἐ. π. ἀμαθής· ἀπαίδευτος

ناشناسی ناشناسی نا-ءاشنالق, οὐ. π. ἀμάθεια· ἀπαιδευσία.

ناشنید نا-ءاشنید, ἐ. π. ἀνήκουστος.

ناشی ناشی, ἐ. ἀ. προκύπτων, προερχόμενος· παραγόμενος· — πρ. ἀ. ἕνεκα.

ناصاز نا-ساز, ἐ. π. δόλιος· ἀκάθαρτος.

ناصح ناصح, ἐ. ἀ. ὁ συμβουλεύων.

ناصر ناصر, ἐ. ἀ. ἀρωγός.

ناصل ناصل, ἐπ. τ. πῶς; ὅπως (προπικόν)· οἷος, ᾗ — νά σηλησινίζ, πῶς ἔχετε;

ناصواب نا صواب, ἐ. π. ἀδικος· ἄτοπος.

ناصور ناصور (ناسور), οὐ. τ. τυλος· κάλος.

ناصور نا-ءاصور, ἐ. π. τυλώδης.

ناصیه ناصیه, οὐ. ἀ. μέτωπον.

ناطق ناطق, ἐ. ἀ. λογικός· ὁ ὁμιλῶν· — حیوان ناطق, ζῷον λογικόν· ὁ ἄνθρωπος.

ناطقه ناطقه, θ. τοῦ προηγ. ἐμψ. — قوهٔ ناطقه, ἡ δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι.

ناظر ناظر, ἐ. ἀ. διευθύντης· ἐπιθεωρητής· ἔφορος· ὑπουργός· πλ. ناظر نظار.

ناظره ناظره, θ. τοῦ προηγ. — οὐ ἀ. ὀφθαλμός· ὅρασις.

ناظم ناظم, ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν· ὁ στιχουργῶν.

ناعم ناعم, ἐ. ἀ. ἁβρός· ἁφανής.

ناغه ناغه, οὐ. ἀ. ὁμαλός· κέντρον.

نافع نافع, ἐ. ἀ. ὠφελῶν, πνέων.

نامصور نا-مصور, ἐ. π. ἀῤῥητος, ἀπρόσβλητος.

ناکه ناکه, ἐ. ἀ. θ. τοῦ ناگه· ἡ νόμιμος σύζυγος· ἄλοχος.

ناکس ناکس, ἐ. π. χαμερπής· γλίσχρος.

ناکس ناکس, ἐ. ἀ. ταπεινός· χαμέρπεια.

ناکسی ناکسی, ἐ. π. εὐτέλεια·

ناکل ناکل, ἐ. ἀ. ὁ ἐκ φόβου ἀποστυρόμενος.

ناگه ناگه, ἐπ. τ. ἐξαίφνης· ἀκαριαίως.

ناگهان ناگهان, ἐπ. π. αἰφνιδίως, ἐξαίφνης.

ناگهانی ناگهانی, ἐ. καὶ ἐπ. π. αἰφνίδιος, -ως.

نال نال, οὐ. π. κάλαμος οἰμωγῆ.

نالان نالان, ἐ. π. ὁ οἰμώζων.

نامأنوس نا-مأنوس, ἐ. π. ἀνάξιος· ἀνάρμοστος.

نالی نالی, οὐ. π. στεναγμός, οἰμωγή.

نالیدن نالیدن, οὐ. π. ὡς τὸ προηγ.

نالیدن نالیدن, ἐπ. τ. θρηνεῖν καὶ μώζειν.

نالیدن نالیدن, ἐ. π. ὁ οἰμώζων.

نام نام, οὐ. π. ὄνομα· φήμη· κλέος· — ἐ. π. ὀνομαζόμενος.

نام بر نام بر, ἐ. π. ὀνομαστός, διάσημος.

نامه نامه, ἐ. π. βύβλος· βιβλίον· ἐπιστολή.

نامه بر نامه بر, ἐ. π. ἄπροσπάθητος.

نامه بر نامه بر, ἐ. π. ἀπαίσιος.

نامه بر نامه بر, ἐ. π. ἀκατανόητος· ἀδύνατος.

ναμπενταχί, ὲ. π. ἄπειρος· ἀτελεύτητος.
ναμπαζούδ, ὲ. π. ἀπέραντος.
ναμπρέμ, ὲ. π. ὁ μὴ οἰκεῖος, ξένος· ὁ εἰς ὃν αἱ ὀθωμανίδες δὲν φαίνονται ἀκάλυπτοι.
ναμπασούρ, ὲ.π.ἄπειρος.
ναμδάρ, ὲ. π. ὀνομαστός· ἔνδοξος.
ναμδαρί, οὐ.π.κλέος, δόξα.
ναμερπούτ, ὲ. ἀ. ἀνώμαλος· ἀσύνετος.
ναμέρδ, ὲ. π. ἀπάνθρωπος, ἄνανδρος· πλεονέκτης.
ναμερδί, οὐ. π. ἀπανθρωπεία· ἀνανδρεία· πλεονεξία.
ναμεργούπ, ὲ. π. ἀπαρέσκων· ἐπαχθείς.
ναμιζάδ, ὲ. π. ἀδιάθετος· ἀσθενής.
ναμιζάδ καὶ ναμιζέδ, ὲ. π. ὑρραβωνισμένος· ὑποψήφιος.
ναμιζεδλήκ, οὐ. τ. ἀρραβών· ὑποψηφιότης.
ναμεσμού, ὲ. π. ἀνήκουστος.
ναματπού, ὲ. π. ὁ μὴ ἐκτετυπωμένος· ἀπεχθής.
ναμαδούδ, ὲ. π. ἀναρίθμητος.
ναμαγρούρ, ὲ.π.ἄγνωστος.
ναμαλκούλ, ὲ. π. παράλογος.
ναμαλούμ, ὲ. π. ἄγνωστος. [δεκτος.
ναμαχδούλ, ὲ.π. ἀπαράναμαχδούλ (κατὰ παραφθ. τοῦ ναμκιόρ), ὲ. τ. ἀγνώμων.
ναμαλού καὶ ναμαλή, ὲ. τ. περίφημος.
ναμανασίπ, ὲ. π. ἀκαταλλήλος.
ναμαφάκ, ὲ. π. ἀσύμφωνος.
ναμαδέρ, ὲ. π. εὐκλεής, ἔνδοξος. [δόξα.
ναμαδερί, ὲ. π. εὐκλεια·
ναμανασίζ, ὲ. π. ἀστάθμιστος· ὁ μὴ ἔμμετρος (πέζός)· ἀσύμμετρος.
ναμούς, οὐ. ἀ. π. τὸ δίκαιον· νόμος· τιμή· αἰδώς· ἀγνότης· φωνή· μυστικορύλαξ· ἄγγελος· τοποτηρητής· ἀκρ.— ναμούς-ι-ἐκπέρ, ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ· ﻗﻮﻗﻮﻗﻮ ﻛ — ναμουσινὲ τοκουνμάκ, προσβάλειν τὴν τιμὴν τινός.
ναμουσσούζ, ὲ.τ.ἄτιμος.
ναμουσλού, ὲ. τ. ἔντιμος.
ναμουσκιάρ, ὲ.π.ἔντιμος.
ναμέ, οὐ. π. ἐπιστολή· ἐγχειρίδιον βιβλίον. — ﺩﻔﺘﺮ

ναϊρέ, οὐ. ἀ. θερμότης, πῦρ, φλόξ. μῖσος.
ναϊλί, ὲ.ἀ.ὁ ἀξιούμενος τινός.
ναΐμ, ὲ. ἀ. ὁ κοιμώμενος, ὁ ὑπνώττων.
νεπάτ, οὐ.ἀ.φυτόν, βοτάνη.
νεπαδάτ, πλ. τοῦ προηγ. — ﻟﻪ ﻳﻠﻢ-ﺗ-ﻧﻪﭘﺎﺩﺍﺕ, ἡ βοτανική (ἐπιστ.).
νεπατί, ὲ. ἀ. φυσικός.
νεπατιγούν, ὲ. ἀ. βοτανιστής.
νεπζέ, οὐ. ἀ. πρᾶγμα εὐτελές· μικρόν· — ﺭ πὶρ νεπζέ, ὀλίγον.
νεπρεδί, οὐ. π. ἀγών· πόλεμος. [σφυγμός.
νάπζ, οὐ. ἀ. τὸ πάλλειν·
νεπζά, οὐ. ἀ. εἷς παλμὸς ἀρτηρίας· ἕνα κτύπημα τοῦ σφυγμοῦ.
νεπ, οὐ. ἀ. τὸ ἀναβλύζειν.
νεπάν, οὐ. ἀ. ὡς τὸ πρηγ.
νουπουδέτ, οὐ. ἀ. τὸ εἶναι τινὰ προφήτην.
νουπού, οὐ.ἀ. τὸ ἀναβλύζειν.
νεπεδί, ὲ. ἀ. προφητικός.
νεπί, οὐ. ἀ. ἀπόστολος, προφήτης.
νεταΐδζ, πλ. τοῦ ﻧﺒﻲ .
νιτεχίμ καὶ ﻧﺴﻖ νετεχίμ, ἐπ. τ. οὕτως· ὡς.
νετιζέ, οὐ. ἀ. συνέπεια πό-

ρισμα· ἀποτέλεσμα· جسم — νετιδζέ πάχς, ἀποτελεσματικός· ﻣﺠﺴﻤﻪ — νετιδζέ-ι-κελάμ, ἐν ἑνὶ λόγῳ. [δαψιλεύειν.

جسار νισάρ, οὐ. ἀ. τὸ διαχέειν· τὸ جسار νισάρ, ἐ. π. ὁ διαχέων· ὁ δαψιλεύων· λίαν μεγαλόδωρος.

جسر νέσρ, οὐ. ἀ. τὸ διαχέειν· λόγος πεζός.

جسيعت νεδζαπέτ, οὐ. ἀ. εὐγένεια.

جسيعتلو νεδζαπετλού, ἐ. ἀ. εὐγενής.— جسيعتلو δοβλετλοὺ νεδζαπετλοῦ· ἡ Α. Α. Ὑψηλότης (τίτλος τῶν μελῶν τῆς Αὐτ. Οἰκογενείας).

جسيعت νεδζάτ, οὐ. ἀ. σωτηρία. [χία.

جسيح νεδζάχ, οὐ. ἀ. νίκη· ἐπιτυ-

جسيعت νεδζασέτ, οὐ. ἀ. ἀκαθαρσία· ῥυπαρότης· ἔκκριμα.

جسيعتلى νεδζασετλή, ἐ. τ. ἀκάθαρτος· ῥυπαρός.

جسيم νεδζάμ, ἐ. ἀ. ἀστρονόμος.

جسيس νεδζίς, ἐ. ἀ. ἀκαθαρτος.

جسيل νεδζλ, οὐ. ἀ. τέκνον, υἱὸς· νεογνόν.

جسيم νέδζμ, οὐ. ἀ. ἀστήρ.

جسيم νουδζούμ, οὐ. ἀ. πλ. τοῦ πργ. — مع ﻫﻴﺌﺖ-ι-νουδζούμ, ἀστρολογία· — اهل ﺍﻫﻞ ﻫﻴﺌﺖ-ι-νουδζούμ, ἀστρολόγος. [στρονομικός.

جسيمى νουδζουμί, ἐ. ἀ. σχετ. ἀ-

جسيب νεδζίπ, ἐ. ἀ. εὐγενής· τίμιος· ἐλευθέριος.

جسيل νεδζίλ, ἐ. ἀ. ὑψηλός, ἐξοχος· ἐνδοξος.

جسيك νουχάς, οὐ. ἀ. χαλκός.

جسيكى νεχχάς, ἐ. ἀ. χαλκεύς.

جسيكى νουχάσί, ἐ. ἀ. χαλκοῦς.

جسيعت νεχάέτ, ἐ. ἀ. ἰσχνότης.

جسيل νεχάλ, οὐ. ἀ. ἰσχνότης ὑπερβολική.

جسيخ νάχρ, οὐ. ἀ. τὸ σφάζειν.

جسيل νάχλ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι, τὸ δωρεῖσθαι· δῶρον· μέλισσα.

جسيخ νάχβ, οὐ. ἀ. μέρος· πλευρόν· συντακτικόν· — مع ﻫﻢ-ι-νάχβ, σύνταξις.

جسيخى νεχβί, ἐ. ἀ. συντακτικός· ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀραβικὴν σύνταξιν ἢ γινώσκων αὐτήν.

جسيخ νουχούλ, οὐ. ἀ. ἴσχανσις.

جسيخو νεχχό, ἐ. ἀ. ξηρός· ἀθυνατος· ἰσχνός.

جسيخه νεχχέ, ἐ. ἀ. ἐγκέφαλος, μυελός.

جسيخست νουχούστ, ἐ. π. πρῶτος.

جسيخستكى νουχουστκί, οὐ. π. προτεραιότης. [ροτινός.

جسيل νάχλ, οὐ. ἀ. νεόρυτον δένδρον.

جسيلتان νεχλιστάν, οὐ. π. φυτώριον φοινικών.

جسيخت νεχβέτ, οὐ. ἀ. ἀλαζονεία· ἐπίδειξις.

جسيخ νουχούδ, οὐ. τ. ἐρέβινθος.

جسيد νίδδ, ἐ. ἀ. ἴσος, ὅμοιος.

جسيدا νιδά, οὐ. ἀ. τὸ καλεῖν, τὸ φωνάζειν· κραυγή· φωνή· — حرف χάρφ-ι-νιδά, ἐπιφώνημα (γραμμ.).

جسيدت νεδαμέτ, οὐ. ἀ. μετάνοια.

جسيدتكار νεδαμετκάρ, ἐ. π. ὁ μετανοῶν. [λεψις.

جسيدرت νεδρέτ, οὐ. ἀ. σπάνις· ἔλ-

جسيدنكلو νε-δενκλοῦ, ἐπ. τ. πόσον; ὅσον.

جسيدمه νουδεμά, πλ. τοῦ مم.

جسيدمان νεδμάν, ἐ. ἀ. ὁ μετανοῶν· ὁ συνεωχούμενος· ἑταῖρος.

جسيدم νεδίμ, ἐ. ἀ. ὁ συνευωχούμενος· ἑταῖρος· αὐλικός.

جسيز νέζρ, οὐ. ἀ. εὐχή, ταξιμον.

جسيز νουζούρ, οὐ. ἀ. φόβος.

جسيزور νουζούρ, πλ. τοῦ زر.

جسيزلت νουζλέτ, ἐ. ἀ. χαιμέρπεια.

جسيزير νεζήρ, ἐ. ἀ. προφήτης.

جسيزلى νεζήλ, ἐ. ἀ. ταπεινός, γλίσχρος.

جسيز νέρ, οὐ. π. ἄρρην· ἀρσενικός.

جسيزدرمان νερδουπάν, οὐ. π. κλίμαξ.

جسيزره νέρδε, ἐπ. τ. ποῦ; ὑπου.

جسيزكس νεργχίς, οὐ. π. νάρκισσος· ὀφθαλμὸς ἐρωμένης.

جسيزم νέρμ, ἐ. π. ἁπαλός· μαλακός· πρᾶος· و — νέρμ-ι-ρρού, πειθήνιος· ساز — νέρμ-ι-σάρ, πρᾶος. [χός.

جسيزمدل νερμδίλ, ἐ. π. εὐσπλαγχνι-

جسيزمى νερμί, οὐ. π. ἁπαλότης· πρᾳότης.

جسيزه νέρε, ἐπ. τ. ποῦ; ὑο — νέρεδεν; πόθεν; ﻣ — νέρε-ι, ποῖον μέλος τοῦ σώματός μου.

جسيزيرمان νερμάν, οὐ. π. πρόμαχος, ἥρως· ἀρειμάνιος.

جسيزيرمانى νερμανί, ἐ. καὶ οὐ. π. ἡρωϊκός· ἀνδρεία.

جسيز νιζά, οὐ. ἀ. ἔρις· φιλονεικία.

جسيزيزلامق νιζαλαμάκ, ῥ. τ. ἐρίζειν. [μενος.

جسيزعلى νιζαλί, ἐ. τ. ἀμαιδηθητούجسيزكت νεζακέτ, οὐ. ἀ. κομψότης· χάρις.

جسيزكتسز νιζακετσίζ, ἐ. καὶ ἐπ. ἀ. ἄκομψος· ἄχαρις· ἀκόμψως.

جسيزكتلى νεζακετλί, ἐ. τ. κομψός· χαρίεις. [πλησίον.

جسيز νέζδ, οὐ. καὶ ἐπ. π. παρά,

جسيز νέζρ, οὐ. ἀ. αἰνορραγία.

جسيز νέζ, οὐ. ἀ. τὸ ἀφαιρεῖν· τὸ ἀνασπᾶν. [ρούμενος.

جسيزلى νεζλέ, οὐ. ἀ. συνάγχη, καταρροζ νουζούλ, οὐ. ἀ. καταβασις· κατάλυμα· ἀποπληξία.

جسيزت νουζέτ, οὐ. ἀ. τὸ διασκεδάζειν· ἀπομάκρυνσις.

جسيزيزاده νιζάδ, οὐ. π. γένος· καταγωγή· φύσις.

جسيزنسا νισά, οὐ. ἀ. πλ. γυναῖκες· طايفه — νισὰ ταῖφεσί, τὸ γυναικεῖον φῦλον.

نساج nesâǧ, ê. à. ὑφαντής.
نساجة nesâǧet, oû. à. ἡ ὑφαντικὴ (τέχνη).
نسب nesab, oû. à. γένος, γενεά, οἱ πρόγονοι.
نسبة nisbet, oû. à. ἀναφορά· σχέσις· ἀναλογία (μαθημ.)· πεῖσμα. [πεισματικῶς.
نسبة nisbeten, ἐπ. à. ἀναφορικῶς,
نسبتجى nisbetǧí, ê. τ. φιλόνεικος, πείσμων.
نسج nesǧ, oû. à. τὸ ὑφαίνειν.
نسج nesǧ, oû. à. τὸ ἀντιγράφειν· ἀκύρωσις.
نسخ nusḫ, πλ. τοῦ ἑπ.
نسخة nusḫa, oû. à. χειρόγραφον· ἀντίτυπον· φύλλον· προβασκάνιον, φυλακτόν.
نسق nesaḳ, oû. à. μέθοδος· γραμμή· τάξις.
نسل nesl, oû. à. γενεά· ἀπόγονος τέκνα.
نسم nesâyim, oû. à. πνοή, ψυχή· ζωή. — πλ. τοῦ ἑπ.
نسمة nesemé, oû. à. πνοή, ψυχή· ἄνθρωπος. (ἐν ταύτῃ δὲ τῇ σημασίᾳ, πλ. نسم nesém).
نسنه nesne, oû. τ. πρᾶγμά τι.
نسوان nisbân, oû. à. (πλ. τοῦ نسا) γυναῖκες.
نسوى nisvî, ê. à. γυναικεῖος.
نسيان nisyân, oû. à. λήθη. [θος.
نسيب nesîb, ê. à. εὐγενής· ἁρμό-

نشر nešr, oû. à. ὕφασμα.
نشيد nešîd, oû. à. ὕφασμα.
نشيدة nešîdé, oû. à. ὕφασμα.
نشيذة nešîdé, ê. à. τεταχτοποιημένος· τεταγμένος.
نصّ nesṣ, oû. à. αὖρα.
نشأ neše'et, oû. à. τὸ προέρχεσθαι· τὸ ζῆν· ζωή. [μωνιακόν.
نشادر nišâdir, oû. à. ἅλας ἀμ-
نشاستج nišâstéǧ, oû. π. καὶ
نشاسته nišâsté, oû. τ. ἄμυλον.
نشاط nešât, oû. à. εὐθυμία· χαρά.
نشان nišân, oû. π. σημεῖον· σκοπός· ἀρραβών· παράσημον· — ê. π. ὁ καθίζων· ὁ μονιμοποιῶν, ὁ ἀναπαλῶν· ὁ θωπεύων· — νισάνδζί, σκοπευτής.
نشانجى nišancí, ê. τ. ἀσημέωτος· ἀμνήστευτος.
نشانلامق nišanlamaḳ, ρ. τ. σημαδεύειν· ἀρραβωνίζειν.
نشانلانمق nišanlanmaḳ, ρ. τ. σημειοῦσθαι· σημαδεύεσθαι· ἀρραβωνίζεσθαι.
نشانلى nišanlí, ê. τ. σεσημειωμένος· σημαδευμένος· μεμνηστευμένος· μνηστήρ· μνηστή.
نشانه nišané, ê. π. σημεῖον· δεῖγμα.
نشتر nuštur, oû. π. νυστήριον.
نشر nešr, oû. à. τὸ διαδιδόναι· τὸ δημοσιεύειν· τὸ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν.

نشف néšf, oû. à. τὸ ἀπορροφᾶν· τὸ ἐμβρέχεσθαι.
نشيدة nešîdé, ê. π. ἀνήκουστος.
نشو néšv, oû. à. τὸ φύεσθαι· τὸ αὐξάνειν· — نشو-نما, τὸ φύεσθαι, αὔξησις.
نشوه néšvé, oû. à. τὸ ὀσφραίνεσθαι· τὸ νεθύειν· μέθη.
نشه nešé, oû. τ. χαρά, εὐθυμία· μέθη.
نشيط nešît, ê. à. ἐξυπνος· εὔθυμος.
نشين nišîn, ê. π. καθήμενος, καθήσας.
نص nâṣṣ, oû. à. ἀπόδειξις στηριζομένη ἐπὶ τοῦ Κορανίου ἢ ῥητοῦ τινος τοῦ προφήτου Μωάμεθ· τεκμήριον.
نصار nuṣṣâr, πλ. τοῦ ناصر.
نصارا nasârâ, πλ. τοῦ نصرانى.
نصاغ nesâġ, πλ. τοῦ نصغة.
نصب nâṣb, oû. à. τὸ ἀνεγείρειν· τὸ στηρίζειν· τὸ διορίζειν εἰς θέσιν· τὸ σημεῖον οὗστοῦν (γραμμ.). [βουλή.
نصح nuṣḥ, oû. à. νουθεσία· συμ-
نصر nâṣr, oû. à. βοήθεια.
نصرانى nasrânî, ê. à. χριστιανός.
نصرانيت nasrânîyét, θ. τοῦ πργ. — νασρανιγέτ, oû. à. χριστιανισμός.
نصرت nuṣrét, oû. à. βοήθεια, θεία ἀρωγή· νίκη.
نصف nuṣf, oû. à. ἥμισυ· ←

نصف nuṣf, oû. à. τὸ ἀπορροφᾶν· τὸ ἐμβρέχεσθαι.
نصفجى nuṣfcí, ê. π. μέτοχος· ἀμέτοχος· ἀτυχής. [εὐτυχής.
نصفلى nuṣflí, ê. τ. εὐμοιρος,
نصيح nesîḥ, ê. à. ὁ νουθετῶν.
نصيحت nesîḥat, oû. à. νουθεσία· συμβουλή· نصيحت ايمك — νασηχὰτ πεζίρ, δεκτικὸς συμβουλῆς· نصيحت كر — νασηχὰτ κὲρ, ὁ συμβουλεύων.
نصير nesîr, ê. à. ὁ βοηθῶν.
نطفه nuṭfé, oû. à. σπέρμα· ὕδωρ καθαρόν· θάλασσα.
نطق nuṭḳ, oû. à. ἔναρθρος φωνή· λόγος· ايراد نطق — νοὺτκ ἰρὰδ ἐτ. ἐκφωνεῖν λόγον.
نطوق netoúḳ, ὑπερθ. τοῦ نطق.
نظار nuẓẓâr, πλ. τοῦ ناظر.
نظارت neẓâret, oû. à. τὸ ἐπιτηρεῖν· τὸ ἐφορεύειν· διεύθυνσις· ὑπουργεῖον· — خرجيه نظارتى, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν
نظافت neẓâfet, oû. à. καθαριότης· ἀγνότης.

نظام نيزام، οὐ. ἀ. ταξιθέτησις· κανών· κανονισμός· μέθοδος.

نظام نيزّام، ἐ. ἀ. ὁ τακτοποιῶν· ὑπουργός.

نظامسز نظامسز نيزامسز، ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄτακτος· ἀτάκτως.

نظامى نظامى نيزامى، ἐ. τ. τακτικός.

نظر نظر نازار، οὐ. ἀ. τὸ παρατηρεῖν, τὸ βλέπειν· βλέμμα, ὀφθαλμός· βάσκανος· εὔνοια· شمس نظرى ὁ — نازارδὰν δουᾶμέκ، ἐκπίπτειν τῆς ὑπολήψεως· كوز — نازὰρ δεγμέκ، βασκαίνεσθαι· — اهل ἔχλ-ι-نازار، ὀξυδερκής.

نظر نازάρεν، ἐπ. ἀ. κατά, ὡς ἐξάγεται ἐκ ., ἕνεκα.

نظرى نازρέ، οὐ. ἀ. ἓν βλέμμα.

نظرى نازαρί، ἐ. ἀ. θεωρητικός.

نظرگاه نازαρκιάγ، οὐ. π. τόπος εὔθετος πρὸς θέαν.

نظم نάζμ، οὐ. ἀ. τακτοποίησις· στίχοι.

نظمسز نازιτσίζ، ἐ. τ. ἄμετρος (πεζὸς λόγος.)

نظملى نازμιλί، ἐ. τ. ἔμμετρος.

نظير نεζίρ، ἐ. ἀ. παρεμφερής، ἐφάμιλλος.

نظيره نεζιρέ، θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἔπος κατὰ μίμησιν ἑτέρου, ἀνταπάντησις ἔμμετρος εἰς στίχον.

نظيف نεζίφ، ἐ.ἀ. καθαρός· ἁγνός.

نعره نα'ρέ، οὐ. ἀ. κραυγή, φωνὴ ὑψηλή.

نعل نα'ل، οὐ. ἀ. φέρετρον νεκρικόν· πτῶμα.

نعل نα'λ، οὐ. ἀ. ὑπόδημα· πέταλον (ζώου).

نعلبند نα'λπάνδ، ἐ.π. πεταλωτής.

نعلچه نα'λτσά، οὐ. τ. ὑποκάττυμα σιδήρεον. [νειν.

نعلمك نα'λμαάκ، ρ. τ. πεταλόنعلمك نα'λλαμάκ، ρ.τ. πεταλόνεσθαι.

نعلى نα'λί، ἐ. τ. πεταλωμένος.

نعلين نα'λίν، οὐ. τ. κρουπέζα.

نعم νε'ά، ἐπῤ. ἀ. εὖγε!

نعم νε'άμ، πλ. τοῦ ἐπ.

نعمت νη'ίμέτ، οὐ. ἀ. εὐεργεσία· δῶρον· τὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθά.

نعمتلو νε'ουζου-πί-λλάγ، ῥρ. ἀ. καταφεύγομεν τῷ Θεῷ, = Θεὸς φυλάξαι.

نعيم νε'ήμ، οὐ. ἀ. εὐεργεσία· χάρις· ἀπόλαυσις ἀγαθῶν.

نغاره νεγάρ، οὐ.τ. (κατὰ παραφθ. τοῦ شمال νάκρ) τὸ κεντᾶν, κέντημα.

نغاره لمق νεγαβλαμάκ، ρ. τ. κεντᾶν.

نغالى νεγαλή، ἐ. τ. κεντητός.

نغض νάγς، ἴδ. نغاش .

نغمسلى νεγισλαμάκ، ἴδ. نغاسلى .

نغشلى ναγισλή، ἴδ. نغاشلى .

نغمات ναγμά، πλ. τοῦ ἐπ.

نغمه نαγμέ، οὐ. ἀ. μελῳδία.

نغمه پردازلق نαγμεπερδάζ καὶ نغمه سازلق نαγμεσάζ καὶ

نغمه خوانلق نαγμεχεέ، ἐ. π. ὁ ᾄδων τραγῳδιστής.

نفاذ νεφάζ، οὐ. ἀ. τὸ διαπεᾶν.

نفاس νιφάς، οὐ. ἀ. τοκετός· λοχεία.

نفاست νεφασέτ، οὐ. ἀ. ὡραιότης.

نفاق νιφάκ، οὐ. ἀ. ὑποκρισία· διχόνοια· πάθος.

نفت νέφτ، οὐ. π. νάφθα· εἰς — νέφτ γεαγή، νεφθέλαιον.

نفث νεφτί، ἐ. τ. χρώματος νάφθης.

نفخ νέφχ، οὐ. ἀ. τὸ διαχέεσθαι· τὸ πνέειν.

نفخ νέφχ، οὐ. ἀ. τὸ ἐμφυσᾶν.

نفر νεφέρ، οὐ. ἀ. ἐμήγυρις· ἀτομον· ἁπλοῦς στρατιώτης.

نفرات νεφεράτ، πλ. τοῦ προηγ.

نفرت νεφρέτ، οὐ. ἀ. μῖσος ἀπέχθεια. [ἀνάθεμα.

نفرين νεφρίν، οὐ. π. βλασφημία·

نفس νέφς، οὐ. ἀ. ψυχή· πνεῦμα· σάρξ، ὑρμὴ σαρκική· τὸ ἄτομον αὐτό (κ. ὁ ἑαυτός)· φύσις· θέλησις· δύναμις· σπέρμα· — ايكى نفس δύο ψυχαί· نفس ناطقه — νὲφς νατικά، τὸ λογικόν· نفس امّاره — νεφσίμ ἰτσούν، διέμαυτόν.

نفس نεφές، οὐ. ἀ. πνοή، ἀναπνοή· ἀνάπαυσις· φύσημα ἰαματικόν· ا. صرف — νεφὲς σὰρφ ἐτ. καταναλίσκειν πνοήν، προσπαθεῖν.

نفسا νεφσά، οὐ. ἀ. λεχώ.

نفسانى νεφσανί، ἐ. ἀ. σαρκικός· ἐκ πάθους προερχόμενος.

نفسانيت νεφσανιγέ، θ.τοῦ προηγ.

نفسانيت νεφσανιγέτ، οὐ. ἀ. ἐχθροπάθεια، ἐμπάθεια.

نفسلمك نεφσελεγέκ، ρ. τ. ἀναπνέειν.

نفسلى νεφσελή، ἐ. τ. ὁ ἔχων φύσημα ἰαματικόν.

نفع νέφ، οὐ. ἀ. ὠφέλεια· κέρδος.

نفعاً νεφ'άν، ἐπ. ἀ. πρὸς κέρδος.

نفقه νεφεκά، οὐ. ἀ. τὰ πρὸς συντήρησιν δαπανώμενα χρήματα· σιτηρέσιον· τροφή.

نفوذ νουφούζ، οὐ. ἀ. τὸ διαπεᾶν· τὸ ἔχειν ἐπιρροήν· صاحب — νεφούζ σαχιπί، ἰσχυρός.

نفوذلو νουφουζλοῦ، ἐ. τ. ἔχων ἐπιρροήν· ἰσχυρός.

نفوس νουφούς، πλ. τοῦ نفس νέφς· ψυχαί· πρόσωπα· ἄτομα· εὐρετ — νουφοὺς δεφτερί، μητρῷων.

نفى νέφι، οὐ. ἀ. τὸ ἀπορίζειν· τὸ ἐξορίζειν· τὸ ἀρνεῖσθαι.

نفيس νεφίς، ἐ. ἀ. ἐπιθυμητός· ὡραῖος· πολυτελής· νόστιμος.

نقاب νικάπ, οὐ. ἀ. πέπλος.
نقابی νεκκάπ, ἐ. ἀ. ὁ τρυπῶν.
نقاشی νεκκάς, ἐ. ἀ. ζωγράφος, ἐλαιογράφος.
نقاشی νεκκάλ, ὑπερθ. τοῦ نقل.
نقاشی نیکسی νεκκ'ής, πλ. τοῦ نقیصه.
نقب νάκπ, οὐ. ἀ. τὸ τρυπᾶν· τὸ ἀνοίγειν ὀχετόν.
نقد νάκδ, οὐ. ἀ. νόμισμα ἀγώγιμον· τὸ πληρόνειν τοῖς μετρητοῖς.
نقدا νάκδεν, ἐπ. ἀ. ἀμέσως, τοῖς μετρητοῖς.
نقدینه νεκαδάρ, ἐ. ἀρθμ. τ. πότος· — ἐπ. τ. πόσον ὅσον.
نقدی νακδί, ἐ. ἀ. χρηματικός· — یک نقدی ἓξ ἀξιάτι νακδί, πρόστιμον.
نقرس νηκρὶς καὶ
نقریس νηκρίς, οὐ. ἀ. ἀρθρῖτις· — ἐ ἀ. ἔμπειρος.
نقش νάκς, οὐ. ἀ. τὸ ζωγραφεῖν· ζωγραφία· ἐλαιογραφία.
نقشه کشیدن νακηδλαμάκ, ρ. τ. ζωγραφεῖν.
نقشه کشیدن νακηδλαμάκ, ρ. τ. ζωγραφίαις ποικίλλεσθαι.
نقشی νακηδλή, ἐ.τ. ζωγραφητός.
نقص νάκς, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· βλάβη, ζημία·
نقصان νακσάν, οὐ. ἀ. ἔλλειψις· βλάβη· ζημία· — ἐπ. ἀ. ἐλλιπῶς.
نقض νάκζ, οὐ. ἀ. τὸ κατεδαφίζειν· τὸ ἀκυροῦν.
نقطه νουκάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
نقطه νακτά, οὐ. ἀ. κηλίς· στιγμή σημεῖον(γεωμτ.)· φρουρός.
نقطه نقطه νακτασήζ, ἐ. τ. ἀστικτος, καθαρός· ὁ στερούμενος φρουρᾶς.
نقطه نقطه کردن νακταλμάκ, ρ. τ. στίζειν· τιθέναι φρουράν.
نقطه نقطه شدن νακταλνμάκ, ρ. τ. στίζεσθαι· λαμβάνειν φυλακήν.
نقطه نقطه νακταλί, ἐ. π. ὁ ἔχων στιγμήν, φρουράν.
نقل νάκλ, οὐ. ἀ. τὸ μεταφέρειν· τροπή· μετοίκησις· διήγησις.
نقل کردن νάκλεν, ἐπ. ἀ. ἐξ ἀφηγήσεως· διηγηματικῶς.
نقلی νακλί, ἐ. ἀ. μετηνεγμένος· ἀντιγεγραμμένος· ἐκ παραδόσεως διατετηρημένος.
نقلیات νακλιγιάτ, πλ. τοῦ προηγ.
نمره νουκούδ, πλ. τοῦ نمد νάκδ.
نمول νουκούλ, πλ. τοῦ نقل νάκλ.
نقیب νεκήπ, ἐ. ἀ. ἐπίτροπος·
نقیبه νεκιπέ, οὐ. ἀ. λόγος, νοῦς.
نقیر νεκήρ, οὐ. ἀ. ῥίζα· καταγωγή.
نقیص νεκής, ἐ. ἀ. ἐλλιπής, ἀτελής.
نقیصه νεκησά, πλ. τοῦ προηγ. —οὐ. π. ἔλλειψις, ἀτέλειατόπημα.

نقیض νεκήζ, ἐ. π. ὁ καθ' ὁλοκληρίαν ἀκυρῶν· ἀντίθετος, διάφορος.
نکاح νικιάγ, οὐ. ἀ. σύζευξις (νόμιμος).
نکاح نکرده νικιαχσήζ, ἐ. τ. ὁ μὴ νομίμως συνεζευγμένος.
نکاح نکاح کردن νικιαχλανμάκ, ρ.τ. συζευγνύεσθαι (νομίμως).
نکاحی νικιαχλή, ἐ. τ. νομίμως συνεζευγμένος.
نگار νικιάρ, οὐ. π. ζωγραφία· ἄγαλμα· εἴδωλον· ὡραιότης γυνὴ περικαλλής.
نگارین νικιαρίν, ἐ. π. κεχοσμημένος· ἐρωμένη. [λασις.
نکال νικιάλ, οὐ. ἀ. ποινή· κόλα νικιάχ, οὐ. π. βλέμμα· προφύλαξις.
نگهبان νικιαχπάν, ἐ. π. ὁ βλέπων, φύλαξ.
نکبت νεκιπετ, οὐ. ἀ. κακὸς οἰωνός· συμφορά.
نگبتان νεκιπετχανέ, οὐ. π. οἶκος δυστυχίας.
نکته νουκιτέ, οὐ. ἀ. ἔννοια λεπτῶς καὶ κεκαλυμμένως διατυπουμένη.
نکره νεκιρέ, ἐ. ἀ. ἀόριστος [μὴ ὡρισμένος διὰ τοῦ ἄρθρου (γραμμ.)]
نکره νεκιρέ, ἐ. ἀ. τερπνός· ἀνέκδοτος.

نکس νέκς, οὐ. ἀ. τὸ ἀνατρέπειν·—νούκς, οὐ. ἀ. τὸ ὑποτροπιάζειν (ἐπὶ νόσου).
نکول νουκιούλ, οὐ. ἀ. τὸ ἐκκλίνειν τινός· τὸ ἀποσύρεσθαι.
نکی νικέχ, οὐ. π. ὡς τὸ نکاح νικιάχ.
نکین νικίν, οὐ. π. δακτύλιος· σφραγίς.
نم νέμ, οὐ. ἀ. ὑγρασία.
نماء νεμά, οὐ. ἀ. τὸ ῥύεσθαι· τὸ αὐξάνειν.
نما νουμά, ἐ. π. ὁ δεικνύων· ὁ φαινόμενος.
نماز νεμάζ, οὐ. ἀ. προσευχή· نماز کردن—νεμάζ κηλμάκ, προσεύχεσθαι.
نمایندگی νουμαγιάν, ἐ. π. δῆλος, σαφής.
نمیزه νουμαΐζ, οὐ. π. σχῆμα· ὄψις· διαδήλωσις.
نماینده νουμαγενδέ, ἐ.π.ὁ δεικνύς.
نمسه νέμδζε, ὄν. κύρ. χώρας, ἡ Αὐστρία.
نمناک νεμνάρ, ἐ. π. ὑγρός.
نمناک νεμνιδέ, ἐ. π. ὁ δακρύων.
نمره νούμερο, ξ. ἀριθμός.
نمی νέμκ, οὐ. ἀ. τὸ γράφειν.
نمیدانی νεμέκι, οὐ. π. ἄλας —نمیدانی-ἀινάς, εὐγνώμων.
نمل νεμέλ, οὐ. ἀ. μύρμηξ.
نمله νεμλέ, οὐ. ἀ. μύρμηξ· μυρμήκιασις (παθ.)· ψεῦδος.

كتلة نمله‌لتمه‌كه، ρ. τ. ὑγραίνειν.
كتلة نمله‌لنمه‌كه، ρ. τ. ὑγραίνεσθαι.
كلى نمله‌، ἐ. π. ὑγρός.
كلك نمله‌لكه، οὐ. τ. ὑγρασία.
كنك نمله‌نكه، ἐ. π. ὑγρός.
كاكى نمله‌نكه، οὐ. π. ὑγρασία.
نه نه‌وى، οὐ. ἀ. τὸ χύεσθαι· τὸ αὐξάνειν.
نمه نمومؤى، ἐ. π. ὁ δεικνύων. —نه رؤى نمومؤى، ὁ ἐμφανιζόμενος.
نمؤ نمومؤن، ἐ. π. ὡς τὸ προηγ.
نمه نمومونه، οὐ. π. δεῖγμα· πρότυπον· τεκμήριον.
نمونه نمومونه‌لكه، οὐ. π. ὅ,τι χρησιμεύει ὡς δεῖγμα.
نمه نمه‌كه، οὐ. π. ἐπιστολή· διακοίνωσις.
نه نينه، οὐ. τ. μήτηρ. — خاى زه‌نيم نينه، κυρία μήτηρ.
نو نيو، ἐ. καὶ ἐπ. νέος, πρόσφατος· νεωστί. نيو—نيو ژيَدَه، νεωστὶ ἐφευρεθείς· نى — نوژده، νεογέννητος.
نو نه‌وا، οὐ. π. φωνή, μελῳδία· ἁρμονία· ἄνεσις· μέσον.
نوب نووبه‌ڤ، πλ. τοῦ نى نه‌ڤ. —نوب مكتب مه‌كته‌ڤ-ى-نووبه‌ڤ، ἐβδομαδιαία σχολή.
نوات نووبات، οὐ. ἀ. πυρίτης.
نواحى نه‌وه‌ڤى، πλ. τοῦ ناحيه نه‌ڤيَه.

نواز نه‌وه‌ژير. πλ. τοῦ ناز نه‌ژير.
نواز نووه‌ژ، ἐ. π. ὁ περιποιούμενος.
نوازش نووه‌ژيش، οὐ. ἀ. θωπεία.
نوازشكار نووه‌ژيشكاره‌ر، ἐ. π. φιλοφρονητικός.
نوازشكارانه نووه‌ژيشكاره‌نه، ἐπ. π. φιλοφρονητικῶς.
نوازله نه‌وه‌ژيله، πλ. τοῦ واژ نه‌ژيله، ἀντὶ ἐ. συνάγχη.
ناصر نه‌وه‌سير، πλ. τοῦ ناصر.
نوال نه‌وه‌ل، οὐ. ἀ. εὐεργεσία· δῶρον, μερίδιον.
نوالة نه‌وه‌له، ὡς τὸ προηγ.
نواهى نه‌وه‌خى πλ. τοῦ ناهى نه‌خيَه.
نواهى نه‌وه‌خى، πλ. τοῦ ناهى نه‌خى، πράξεις ἀθέμιτοι. [λωδία.
نواى نه‌وه‌خ، οὐ. π. φωνή, μελῳδία· نوايند نه‌وه‌خه‌نده، ἐ. π. ὁ νεωστὶ ἀρχόμενος.
نوپت نوپه‌ت، οὐ. τ. ὁ τὴν ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐκτελῶν (δημόσιος ὑπάλληλος)· φρουρός, σκοπός·
نوپهر نوپه‌خه‌ر، οὐ. π ἔαρ.
نوپيد نوپه‌يد، ἐ. π. νεοφανής.
نوجوان نه‌وه‌ژيدَه‌ن، οὐ. π. νεανίας.

نوجوانى نه‌وه‌ژيدَه‌نى، οὐ π. νεότης.
نوح نووخ، ὄν. κύρ. Νῶε· —طوفان نوح توفا-ى-نووخ، ὁ κατακλυσμὸς τοῦ Νῶε.
نور نوور، οὐ ἀ. φῶς, λάμψις.
نورانيت نووراني‌يه‌ت، οὐ. ἀ. τὸ εἶναι φωτεινόν.
نورانى نووراني، ἐ. ἀ. φωτεινός.
نورسى نووره‌سى، ρ. τ. ἄρωτος· ἄχαρις. [νεωστὶ φανείς.
نورس نه‌وره‌س، ἐ. π. νεογέννητος,
نورسيده نه‌وره‌سيده، ἐ. π. ὡς τὸ προηγ.
نورلاتمق نوورلاتماخ، ρ. τ. φωτίζειν, λαμπρύνειν.
نورلانمق نوورلانماخ، ρ. τ. φωτίζεσθαι, λαμπρύνεσθαι.
نورلو نوورلو، ἐ. τ. φωτεινός.
نوروز نه‌وروز، οὐ. π. νέα ἡμέρα· ἡ ἐαρινὴ τροπή· ἡ πρωτοχρονιά. [ὄν. κύρ.
نورى نووري، ἐ. ἀ. φωτεινός.— نورى نووريَه، ἐ. ἀ. θ. τοῦ προηγ. — ὄν. κύρ. γυναικός.
نوزاد نه‌وزاد، ἐ. ἀ. νεογέννητος. —οὐ. π. νήπιον, παιδίον.
نوش نوش، ἐ. π. ὁ πίνων.
نوشا نووشا، ἐ. π. ὡς τὸ προηγ. نوش —نووشه نوش، ἐπ. π. τῷ πίνειν ἐπανειλημμένως.
نوشان نووشان، πλ. τοῦ نوش نوش.

نوشت نو بيشت، οὐ. π. γράμμα, γραφή.
نوشته نووبيشته، ἐ. π. γεγραμμένος· — οὐ. π. γράμμα.
نوشكفته نه‌و-شكوفته، ἐ. π. νεωστὶ ἠνθικός.
نوشين نوشين، ἐ.π. γλυκύς, τερπνός· ὁ ἀπολαύων.
نوع نه‌ؤ، οὐ. ἀ. εἶδος· γένος· τρόπος· نوع —نه‌ؤ-ى-ديگر، τὸ ἀνθρώπινον γένος. [πεῖραν.
نوكار نه‌و-كار، ἐ. ἀ. ὁ μὴ ἔχων
نول نه‌ل καὶ نه‌ڤل، οὐ. ἀ. ναῦλος· δῶρον.
نوم نه‌ڤم، οὐ. ἀ. ὕπνος.
نوميد نه‌ڤميد، ἐ. π. ἀπελπις.
نوميدانه نه‌ڤميدانه، ἐπ. π. χωρὶς ἐλπίδα.
نونهال نه‌ڤ-نيخال، οὐ. π. νεόφυτον· παιδίον.
نوهوس نه‌ڤ-خه‌ڤيس، ἐ. π. ὁ νεωστὶ ἐπιθυμῶν. [θυμία.
نوى نه‌ڤا، οὐ. ἀ. ἀπόφασις, ἐπιθυμία.
نويش نووبيش، ἐ. π. ὁ γράφων — چاپ تاريخ نووبيش، ἱστοριογράφος.
نه نه‌، μόρ. π. ἀρνητ. οὔτε· — καταλήξις π. δηλοῦσα τὸ ἀνῆκον ἢ ἀρμόζον· —اماه ڤاخانه، αὐτοκρατορικός.
نه نه، ἀντ. τ. τίς; οἷος· ὁποῖος· πόσος, ὅ,τι· — μόρ. ἀρνητ. τ. οὔτε.

نيڤ νεύω, οὐ. π. ἐννέα. |σιχόν.
نيڤاد νιχάδ, οὐ. π. χαραχτήρ, φυ-
نيڤاد νιχαδέ, ἐ.π. ὁ θεός, ὁ βαλών.
نيڤار νεχάρ, οὐ. ἀ. ἡμέρα.
نيڤاريڤ νεχάρεν, ἐ. ἀ. ἐν ἡμέρᾳ.
نيڤال νεχάλ, οὐ. π. νεόφυτον.
نيڤان νιχάν, ἐ. π. κεκρυμμένος, μυστικός.
نيڤاني νιχανί, οὐ. καὶ ἐ. π. μυστι-
κότης· μυστικὸς· κεκρυμμένος.
نيڤاچيتي νεχαγέτ, οὐ. ἀ. ἄκρα· τέ-
λος· ἀποτέλεσμα.
نيڤاچيتيز νιχαγετσήζ, ἐ. τ. ἀτε-
λείωτος, ἄπειρος.
نيڤاڤ νε δενγλού, τὸ. νυκτ
نيڤر νέχρ, οὐ. ἀ. ποταμός.
نيڤري νεχρί, ἐ. ἀ. ποταμίσιος.
نيڤيت νεχέτ, οὐ. ἀ. τὸ ἀπαγορεύειν.
نيڤيڤي νέχεγι, ἐ. ἀ. νηήμων.
نيڤي νέγι, οὐ. π. βαρύαυλος, κ. νέϊ.
نيڤي νί, μόρ. ἀρν. π. οὐ.
نيڤيتپيت νιχαπέτ, οὐ. ἀ. τοποτη-
ρητεία (ἱεροδικαστική).
نيڤيز νιχαέζ, οὐ. π. ἱκεσία, εὐχή.
نيڤيزكار νιχαζκάρ, ἐ.π. ἱκετεύων.
نيڤيزمند νιχαζμένδ, ὡς τὸ προηγ.
نيڤيزي νιχαζή, ἐ. π. ὁ παρακα-
λῶν, φίλος· — ὄν. κ. Νιαζῆς
نيڤيڤ νιχάμ, οὐ. ἀ. ὕπνος.
نيڤيڤت νιχέτ, οὐ. ἀ. σκοπός· ἀπό-
φασις.
نيڤيڤتلي νιχετλή, ἐ. τ. ὁ σκοπεύων.
نيڤيڤيذ νίθζε, ἐπ.τ.πῶς, πίνι τρόπω.
نيڤيڤيتسوون νιχιτσούν, ἐπ. τ. διατί.
نيڤير νέχρ, ἐ. ἀ. λαμπρός· — οὐ.
ἀ. ἀστήρ.
نيڤيرو νιρού, οὐ. π. ῥώμη. δύναμις.
نيڤيرومند νιρουμένδ, ἐ.π. ῥωμαλέος.
نيسان νισάν, οὐ. ἀ. Ἀπρίλιος.
نيشتير νιστέρ, οὐ. π. νυστήριον.
نيكي νίκι, ἐ. π. καλός, ἀγαθός·
— νίκι πάχτ καὶ πατ—
νίκιαχτέρ, καλοθελητής· ου—
νίκι πίν, αἰσιόδοξος. ماخ—
νίκι χάχ, καλότυχος. مل—
νίκι νάμ, εὐκλεής, εὐϋπόλη-
πτος.
نيكان νικιάν, πλ. τοῦ προηγ.
نيكتير νικτέρ, συγκρ. τοῦ نيكي νίκι·
καλλίων, βελτίων.
نيكتيرين νικτερίν, ἐ. π. ὑπερθ. τοῦ
προηγ. κάλλιστος· βέλτιστος.
نيكخواچ νικχάζ, ἐ. π. φίλος, κα-
λοθελητής.
نيكفال νικφάλ, ἐ.π. αἴσιος, εὐοιώ-
νιστος. [θεργός.
نيكچي كردار νικι-κερδάρ, ἐ. ἀ. ἀγα-
نيكنام νικ-νάμ, ἐ. καὶ οὐ. τ. εὐϋ-
πόληπτος· ὑπόληψις, εὐκλεια.
نيكو νικού, ἐ. π. καλός, ἀγαθός.
نيكوكار νικουκάρ, οὐ. ἀ. εὐθύς·
δίκαιος.
نيكوكاري νικουκαρί, οὐ. π. εὐ-
θύτης, δικαιοσύνη.
نيكي νικί, οὐ. π. ὡραιότης· ἀ-
γαθότης.

نيل νίλ, οὐ. ἀ. ὁ Νεῖλος.
نيلي νιλέ, οὐ.π. ἐνδικόν (λουλάκι).
نيلي νιλί, ἐ. π. κυανόχρους.
نيم νίμ, οὐ.π. τὸ ἥμισυ· ميز —
νὶμ δζεζιρέ, χερσόννησος.
نيم-روز νὶμ-ροὺζ καὶ
نيم-ميروز νιμρουζέ, οὐ. π. τὸ ἥμισυ
τῆς ἡμέρας.
نيم-نيكاچ νὶμ-νικαζάχ, οὐ. π. βλέμ-
μα λοξόν.
نيمه νιμέ, οὐ. π. τὸ ἥμισυ.
نيه νεγέ, ἔκρ. τ. διατί;

واقع وار بارِنْدْزَه، ڤ. ت. ٱوتان وقاع بارِنْدْزَه، ڤ. ت. ٱوتان وقاع
ڤرِس: ٱ. ٱ. ٱ

والسلام βὲσ·σελάμ, gr. à. τετέλεσται.

واللّٰه βάλλαχι, gr.à. μὰ τὸν (-)·όν.

وال بالى βαλή, ἐ. à. ἀντὶ οὐ. νομάρχης· βαλῆς.

والبلاغ βαληλήκ, οὐ. τ. ἀξίωμα, ἢ ἡ θέσις τοῦ βαλῆ.

وامق βαμήκ, ἐ. à. ἐραστής.

وبلغ βαβεγλά, οὐ. à. ὀρῖνος.

واى βάϊ, οὐ. π. στεναγμός· — ἐπιφ. οἴμοι! κρῖμα.

واعى βαγίτ, ἐ. à. ὁ ὠφρούμενος.

واعى βαγίμ, ἐ.à. ὁ φανταζόμενος.

واعيه βαγιμέ, οὐ.à. ἡ φαντασία.

واغى βαγῖ, ἐ. à. μάταιος· ἀβάσιμος.

واجيات βαγιγάτ, πλ. τοῦ προηγ.

واى βαϊ, ἐπιφ. π. λύπης, πόνου, θαυμασμοῦ καὶ χαρᾶς· ναὶ — βαϊ πασχά, οἴμοι τῷ δυστυχεῖ!

واغى βαγέ, οὐ. π. μερίδιον, κλῆρος· μετοχή· μέρ — βαγεδὰρ καὶ منه — βαγεμένδ, μέτοχος· — ب πιβαγέ, ἀκλήρος, ἀτυχής· حضرت — معارف سایه σαγεΐ με'αρίφ βαγέ-ι-χαρέτ-ι-παδιάχιδέ, ὑπὸ τὴν φιλόμουσον προστασίαν τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου· حضرت سایه شاهانه — جناب تاجدارینه σαγεΐ μερχαμὲτ βαγέ-ι-ὄζενάπ-ι-ταὸζὶχριδέ, διὰ τῆς εὐσπλαγχνίας τῆς A. A. M. τοῦ σκηπτούχου μονάρχου μας· حضرت سایه شوکت پناهی السیده — σαγέ-ι-σεβκέτ βαγὲ χαρέτ-ι-ζηλίλαχιδέ. ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν προστασίαν τῆς A. A. Μεγαλειότητος, σκιᾶς τοῦ Θεοῦ (ἐπὶ τῆς γῆς)· لری — پناه پεναδέ-ι- πιβαγελερὶ καὶ چاکری — لری — ὄζακὲρ πιβαγελερί, ὁ ταπεινὸς ὑμῶν δοῦλος.

بپه βεπά', οὐ. à. λοι.ός.

بلى βεπάλ, οὐ. à. βλάβη· στενοχωρία· τέλος· κακόν· بلى — βεπάλὶ ποϊνουνά, τὸ ἐκ τούτου κακὸν (τὸ κρῖμα) εἰς τὸν λαιμόν σου.

بتو βετεδ, οὐ. à. πάσσαλος.

بلى βισάκ, οὐ. à. δεσμός· σμβασις. [πιστοσύνη.

بوى βουσούκ, οὐ. à. πίστις, ἐμ

بتى βεσήκ, ἐ. à. στερεός· εἰλικρινής.

بزى βεδζαζέ, οὐ.à. βραχυλογία.

بجى βιδζάχ,ἐ.à.ἀντιπαράστασις.

بجت βεδζαχέτ, οὐ. à. ἀξίωμα, τίτλος· βαθμός· ὡραιότης.

بجتلى βεδζαχετλή, ἐ. à. μεγαλοπρεπής. [δησις.

بدان βιδζδάν,οὐ à.καρδία, συνειδζδανى βιδζδανέ, ἐ.à. τὸ τῇ συνειδήσει ἀναγόμενον.

بجايه βιδζδανιγέ, 0. τοῦ προηγ.

بجايات βιδζδανιγάτ, πλ. τοῦ προηγ.

بحث βεδζέ, οὐ. à. πόνος.

بجى βεδζή, ἐ. à. ἀσθενής.

بجوق βουδζούπ, οὐ. à. ἀνάγκη· ὑποχρέωσις· مسامحه — βουδζουπ μεσαπεσινδέθις, κατέστη ἀπαραίτητον· ی — فعل φίλ-ι-βιδζουπί, μέλλων τῆς ἀνάγκης (γραμμ.).

بجوق βουδζούδ, οὐ. à. ὕπαρξις· σῶμα· ملزم — βουδζούδ βερμέκ, ζωογονεῖν· ولد — βουδζούδ πουλμάκ, πραγματοποιεῖσθαι.

بجه βεδζή, οὐ. à. πρόσωπον· μέρος· τρόπος, μέσον· αἰτία· σχέσις· ἐξήγησις· ه — بو βεδζλε, τοιουτοτρόπως· — ایچون πὲρ βεδζή πεδίν, προκαταβολικῶς.

بجه βιδζέ, οὐ. à. πρόσωπον· μέρος· τρόπος. [ναγκαῖος.

بجيب βεδζιπέ, οὐ.ἐ.à. μισθός, à-

بجى βεδζή, ἐ. à. ἔξοχος, ὑψηλός· εὐπρεπής.

بجايات βαχδανιγέτ,οὐ.à.ἐνότης.

بحت βαχδέτ, οὐ. à. τὸ εἶναι μόνον· μοναξία.

بحث βαχδέτ, οὐ.à. λύπη· θλῖψις· ἀγριότης· ἀγροικία.

بحث انكيز βαχδὲτ-ἐνκίζ, ἐ. π. ἀγριωπός, φοβερός. [προηγ.

بحشتناك βαχδετνάκ, ἐ.π. ὡς τὸ

بخشى βαχδί, ἐ. à. ἀγροῖκος· ἄγριος.

بخشى βαχδιγέ, 0. τοῦ προηγ.

بوجوق βουχούδ, πλ. τοῦ بوجه.

بحث βαχμέτ, οὐ. à. κατήφεια.

بحى βεχμί, ἐ. à. (μνῆ κακοψυχοῦσα.

بخى βαχδή, οὐ. à. ἀποκάλυψις· ἐμπνευσις.

بخى βεχήδ, ἐ. à. εἷς, μόνος.

بخت βεχαμέτ, οὐ. à. στενοχωρία· βλάβη.

بخى βεχήμ, ἐ. à. βλαβερός· στενόχωρος.

بدى βεδά', οὐ à. ἀποχαιρετισμός· — لا بدا βεδά, χαίρετε!

بدلمك βεδα'λαμάκ, ρ. τ. ἀποχαιρετίζειν (ἀλλήλους).

بدى βεδά', οὐ. à. παρακαταθήκη.

بر βέρ, π. καταλληλότης, τιθεμένη ἐν τέλει τῶν ὀνομάτων, σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν ἔχοντα τὸ ὑπὸ τῆς βάσεως δηλούμενον. — بر نام βέρ, ἔνδοξος.

بر بίρά', οὐ. à. ῥάχις. [μία.

بربر βερεπέτ, οὐ. à. κληρονο-

برسم βερεσέ, πλ. τοῦ برات.

برد βέρδ, οὐ. à. ῥόδον.

بردى βερδί, ἐ. à. ῥοδεινος.

برطه βάρτα, οὐ. à. βάραθρον· τόπος ἐπικίνδυνος.

ﺑﺮﺍﻙ βεράκ καὶ βαράκ, οὐ. ἀ. φύλλον (δένδρου, χάρτου)· πέταλον (χρυσοῦ, ἀργυροῦ κτλ.).

ﺑﺮﺍﻛﻪ βερακά, οὐ. π. ἓν φύλλον· ἐπίσταλὴ φιλική· χαρτόσημον.

ﺑﺮﺍﻗﻠﻤﻖ βαρακλαμάκ, ρ. τ. χρυσόνειν τὰ φύλλα βιβλίου.

ﺑﺮﺍﻗﻠﻮ βαρακλοῦ, ἐ. τ. πυκνόφυλλος· — ὀστοῦν ἀλτοῦν βαρακλοῦ, κεχρυσωμένος.

ﺑﺮﻡ βερέμ, οὐ. ἀ. οἰδῆμα, πρήξιμον· εἶδε — βερέμ ἠλεπί, φθίσις· — οὐ. ἀντὶ ἐ. φθισικός.

ﺑﺮﻣﻠﻰ βερεμλή, ἐ. τ. φθισικός.

ﺑﺮﻭﺭ βερούρ, οὐ. ἀ. ἄριξις, ἐρχομός.

ﺑﺮﻯ βερά, οὐ. ἀ. ἄνθρωπος· πλάσμα.

ﺑﺮﻳﺪ βερείδ, ἐ. ἀ. φλέψ (ἀνατ.).

ﺑﺰﺍﺭﻳﺖ βιζαρέτ, οὐ. ἀ. βεζιρεία· τὸ ἀξίωμα τοῦ βεζίρου· εἶδε — βεζαρέτ οὐζμά, ἡ μεγάλη βεζιρεία.

ﺑﻴﺰﻯ βεζάν, ἐ. π. ὁ πνέων.

ﺑﻴﺰﻯ βεζάν, οὐ. ἀ. ἰσοστάθμισις.

ﺑﻴﺰﻯ βιζζάν, ἐ. ἀ. ὁ σταθμίζων.

ﺑﻴﻮﻙ βουζρά, πλ. τοῦ ﺑﻮﻙ.

ﺑﻴﻠﻜﺰ βιζιλδαμάκ, ρ.τ. βομβεῖν.

ﺑﻴﻠﺰ βιζιλδί, οὐ. τ. βόμβος, θόρυβος.

ﺑﻴﻦ βεζν, οὐ. ἀ. τὸ ζυγίζειν· τὸ ἐκτιμᾶν· τὸ ὑπολογίζειν· σταθμά· μέτρον στίχου· τύπος γραμματικός. ا — βεζν ἐτζυγίζειν· — ﺍﻟﻠﻪ تعالى βεζν ἀνελλιπής. [ταμεῖον.

ﺑﻴﻦ βεζνέ, οὐ. ἀ. ζυγαριά· σταθμή· ﺑﻴﻨﻰ βεζνεδάρ, οὐ. ἀ. ταμίας δημοσίου γραφείου.

ﺑﻴﻨﻰ βεζίρ, ἐ. ἀ. ἀντὶ οὐ. ὑπουργός· ὁ κατέχων τὸν ἀνώτατον πολιτικὸν βαθμὸν (τῆς βεζιρείας)· βεζίρης. [δήσις.

ﺑﻴﻮﺩﺕ βεσαδέτ, οὐ. ἀ. μεσολάβησις· βεσαήτ, πλ. τοῦ ﺑﻴﺖ βαστά. [βεσιλέ.

ﺑﻴﻞ βεσαΐλ, πλ. τοῦ ﺑﻴﻞ βεσάτ, οὐ. ἀ. τὸ μέσον τινός.

ﺑﻴﻮﺳﻂ βουστά, ἐ. ἀ. μέσος· — οὐ. ἀ. ὁ μέσος δάκτυλος· — ﺑﻮﺳﻂ κουρσοῦ βουστά, ὁ μεσαῖος· — ﺑﻮﺳﻂ ﺩﻳﺮﻩﺳﻰ βουστά, ὁ μέσος ὅρος.

ﺑﻴﻮﺳﻌﺎﺕ βουσ'άτ, οὐ. ἀ. εὐρύτης· ἄνεσις· δύναμις.

ﺑﻴﻮﺳﻌﺎﺗﺴﺰ βουσ'ατσίζ, ἐ. τ. ἀδύνατος· στενοχωρημένος.

ﺑﻴﻮﺳﻌﻠﻨﻤﻖ βουσ'ατλανμάκ, ρ. τ. κτᾶσθαι· δύναμιν· εὐρυχωρεῖν· ﺑﻮﺳﻮﺱ βοσβάς, ἐ. ἀ. σατανᾶς· ὁ εἰς πειρασμὸν ἐμβάλλων.

ﺑﻴﻮﺳﻪ βεσβεσέ, οὐ. ἀ. πειρασμός· ὑπῳψία· λεπτολογία.

ﺑﻴﻮﺳﻪﻟﻤﻚ βεσβεσελεγμέκ, ρ. τ. ὑποπτεύεσθαι.

ﺑﻴﻮﺳﻪﻟﻰ βεσβεσελί, ἐ. τ. φιλύποπτος· ἀκριβολόγος.

ﺑﻴﻰ βεσή, ἐ. ἀ. εὐρύς· πλατύς.

ﺑﻴﻠﻪ βεσιλέ, οὐ. ἀ. μέσον· ἀφορμή· ὄργανον.

ﺑﻴﻠﻪﺟﻰ βεσιλεζοί, ἐ. π. ὁ ζητῶν ἀφορμήν.

ﺑﻴﻠﻪﺳﻰ βεσιλεσή, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄνευ αἰτίας, ἄνευ λόγου.

ﺑﻴﻨﺎﺏ βιάνάπ, οὐ. π. βυσσινόδα.

ﺑﻴﻨﻪ βιάνέ, οὐ. π. ὀξυκέρασον, βύσσινον.

ﺑﻴﺴﺎﻝ βισάλ, οὐ. ἀ. ἄριξις· συνέντευξις (μετ' ἐρωμένης).

ﺑﻴﺴﻪ βασαγιά, πλ. τοῦ ﺑﻴﺴﻰ.

ﺑﻴﺴﻰ βησαγέτ, κ. βασηγέτ, οὐ. ἀ. ἐντολή· δήλωσις· τελευταίαςθελήσεως·ἐπιτροπεία.

ﺑﻴﺼﻒ βάσφ, οὐ. ἀ. περιγραφή, ἔπαινος· ﺑﺼﻒ ﺗﺮﻛﻰ βάσφ τερκιπί, ἐπίθετον σύνθετον· ﺑﻮﻟﻮﻥ βάσφ ὁλουνμάζ, ἀνεκδιήγητος.

ﺑﻴﺼﻰ βασφή, ἐ. ἀ. σχετ. τοῦ προηγ. περιγραφικός· ἐπιθετικός.

ﺑﻴﻀﻞ βάσλ, οὐ. ἀ. ἄριξις· συνάντησις· κράσις (γραμμ.).

ﺑﻴﻠﺖ βουσλέτ, οὐ. ἀ. συνέντευξις μετ' ἐρωμένης· συνέντευξις· τὸ ἐξικνεῖσθαι· ἐπίτευξις.

ﺑﻴﻮﺳﻮﻝ βουσούλ, οὐ. ἀ. ἄριξις· ﺑﻮﻟﻖ βουσοὺλ πουλμάκ, καταβάθυνειν.

ﺑﻴﻰ βασή, ἐ. ἀ. ὁ διαθέτης· ἐκτελεστὴς διαθήκης· κηδεμών.

ﺑﻴﻰ βασηγέτ, οὐ. ἀ. ἐντολή· διαθήκη. ا — βασηγὲτ ἐτ, διατιθέναι. [διαθήκη.

ﺑﻴﻴﻠﻤﻪ βασηγετναμέ, οὐ. π.

ﺑﻴﻴﻠﻤﻚ βασηγετσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. π. ἀδιάθετος· ἄνευ διαθήκης.

ﺑﻴﻴﻠﻰ βασηγετλί, ἐ. τ. ὁ ἔχων διαθήκην. [εὐτέλεια.

ﺑﻴﻴﻪ βεδ'άτ, οὐ. ἀ. χαμέρπεια·

ﺑﻴﻊ βάζ', τὸ κατατιθέναι· τὸ τίκτειν· ἦθος, διαγωγή· ﺟﻢ — βάζ'-η-χάμλ, τοκετός· ا — ﺟﻢ βάζ'-η-χαὺλ ἐτ., τίκτειν· ا — ﺍﺳﺎﺱ ἐσὰς βάζ-ἐτ., τιθέναι βάσεις.

ﺑﻴﻮﺯﻭﻕ βουζούχ, οὐ. ἀ. σαρήνεια, ἐνάργεια.

ﺑﻴﻮﻛﺪﺍﻥ βάτάν, οὐ ἀ πατρίς· ﺑﻮﻛﺪﺍﻥ — βατὰν τάς, συμπατριώτης.

ﺑﻴﻮﻛﺪﺍﺗﻤﻖ βάτ' οὐ. ἀ. τὸ καταπατεῖν. σαρκικὴ μετὰ γυναικὸς μίξις.

ﺑﻴﻮﻟﻮﻗﻠﻤﻖ βεζλ'ήζ, πλ. τοῦ ﺑﻮﻟﻖ βαζιφέ.

ﺑﻴﻮﻟﻮﻗﻠﻤﻖ βεζηφέ, κ. βαζιφέ, οὐ. ἀ. μισθός· καθῆκον. [τιον.

ﺑﻴﻰ βηά, οὐ. ἀ. θήκη, κιβώ-ﺑﻴﻰ βά'δ, οὐ ἀ. ὑπόσχεσις.

ﺑﻴﻰ βα'δέ, οὐ. ἀ. (ἐν χρήσει εἰς ἄρσεν. καὶ θηλ. γένος) προθεσμία· ﻝ — βα'δὲ λί, ἐμπρόθεσμος.

وقع بَاْع, ou. ά. παρείνεσις· δημοσία θρησκευτική.

وقيد بيِّد, ou. ά. ἀπειλή.

وقيع بيِّع, ou. π. πόλεμος, μάχη· θόρυβος.

وقيغ بيغ-تاڤريخوي, φρ. ά. καὶ ἐκτὸς τούτου.

وقين بيڤ, ou. ά. πίστις, ἐκτέλεσις ὑποσχέσεως· σταθερότης φιλίας ἢ ἔρωτος· τὸ ἐπαρκεῖν. [σκειν.

وقيه بيڤاط, ou. ά. τὸ ἀποθηγ-

وقيلب بيڤابار, ἐ. π. πιστός εἰλικρινής.

وقيلب بيڤابارلىك καὶ وقيلب بيڤابارە, ou. π. πίστις· ἀκρίβεια εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποσχέσεως· σταθερότης ἔρωτος ἢ φιλίας.

وقيه بيڤاخ, ou. ά. τὸ συμφωνεῖν· ὁμόνοια· φιλία.

وقو بيۋ, ou. ά. ἔλευσις.

وڤرت بيڤرەت, ou. ά. ἀρθονία· περίσσεια.

وڤق بيڤخ, ou. ά. συμφωνία. —ر پەر بيڤخ-موراد καὶ —ىلى ألا بيڤخ-ەل-موراد, συμφώνως τῇ ἐπιθυμίᾳ.

وڤيق بيڤيخ, ἐ. ά. σύντροφος, φίλος, σύμμαχος· — ὄν. κύρ.

وقا بيقا, ou. ά. τὸ προστατεύειν.

وقار بيقار, ou. ά. ἀξιοπρέπεια· μεγαλεῖον. —اهل ايلى-بيقار καὶ صاحب—بيقار ساخپا, ἀξιοπρεπής.

وقع بيخا', ou. ά. συνουσία.

وقع بيخاغ, ou. ά. ὑπεράσπισις· προφύλαξις.

وقع بيقاغى', πλ. τοῦ وڤيه بيقا'.

وقت باخت, ou. ά. καιρός, χρόνος· εὐκαιρία· —لى— باختلى, ἄλλοτε· —ر— باختا· پە باختا, ἐνίοτε· —سز— باختسىزدا, ἐγκαίρως· —ر پۇر باختا, ἄλλοτε.

وقتقا باختاكى, ἐπ. π. ὁπόταν, ὅτε, ὁσάκις.

وقتسز باختسىز, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄκαιρος· πρόωρος· ἀκαίρως· πρωΐρως.

وقتلى باختلى, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἔγκαιρος, -ως.

وقعه باخا', ou. ά. γεγονός· πόλεμος, μάχη.

وقف باخ, ou. ά. τὸ ἵστασθαι· باخوپر, ἀφιέρωμα· ἀνάθημα· —ا—باخ ەت, ἀφιεροῦν.

وقف باخوپ, ἐ. ά. ἴδιος ἢ ἀνήκων باخوپۇ.

وقفيه باخوپيە, θ. τοῦ προηγ. —ou. ά. ἀφιερωτήριον· βιβλίον ἐν ᾧ καταγράφοντας باخوپيا.

وقور بيكوپ, ἐ. π. ἀξιοπρεπής· μεγαλοπρεπής· ἀξιοσέβαστος· σεμνός· ἐπιβλητικός· ἐπιβλητικός· ἐπιβλητικ

وبلد βελδάν, πλ. τοῦ بلد βελέδ καὶ τοῦ بلد βελίδ.

وبلع βέλεβ, σύνδ. ἀ. ἄν καί· τεθείσθω ὅτι· ἐπὶ τῇ ὑποθέσει

وبلو βελβελέ, οὐ. ἀ. αἰμωγή· θόρυβος.

وبلى βελί, οὐ. ἀ. συγγενής· κύριος· κηδεμών. بلى—βελί-ολλάχ, ἅγιος. عبد—βέλι-ι-ἀχδ, ἐπίδοξος διάδοχος θρόνου. — تعبد βελί-ι-νηϊμέτ, εὐεργέτης.

وبلى βελίδ, οὐ. ἀ. δοῦλος· μέτραξ.

وبلى βελίκ, κα.

وبلكى βελίκιν, ἐπ. ἀ. ἀλλ' ὅμως.

وبلى βελιμέ, οὐ. ἀ. γάμος· συμπόσιον γάμου ἢ περιτομῆς.

وبم βέμ, οὐ. ἀ. ἔρως, ἀγάπη.

وبلوط βόλτα, ξ. ἐρμία· διαβρουή (πλοίου). اومى—βόλτα οὐρμάκ, διαβροεῖν. [λύπης.

وبى βέ, ἐπ. π. ἐκπλήξεως καὶ

وباع βεχχάπ, ὑπερθ. τοῦ باع βαχήπ. [βαχήμ.

وباعم βεχχάμ, ὑπερθ. τοῦ باعم βέχπ, οὐ. ἀ. τὸ διδόναι.

وبخ βεχκέ, οὐ. ἀ. ἡ ἀρχὴ τινός· φόβος· πρᾶγμα φοβερόν.

وبخلتين βέχλετιν, ἐπ. ἀ. ἀμέσως.

وبد βέμ, οὐ. ἀ. ὑπόνοια· φόβος ἀνυπόστατος. ا — βέμ ἐπ. φαντάζεσθαι· ὑποψιάζεσθαι.

وبمناك βεμμανάκ, ἐ. π. δειλός. φοβερός· δεινός.

وبوه βαγγούμ, πλ. τοῦ بوم βέγμ.

وبوه βίδα, ξ. κοχλίας (χ. βίδα).

وبران βιράν, ἐ. π. ἠρειπωμένος, ἔρημος. ا—βιρὰν ἐτ.ἐρειποῦν.

وبرانلق βιρανλήκ καὶ

وبرانلغ βιρανελήκ, οὐ τ. τόπος ἔρημος.

وبراند βιρανέ, οὐ. π. ἐρημότοπος· οἰκόπεδον.

وبرق βερίδ, οὐ. τ. δόσις, δόσιμον. —الیش ἀλὴς βερίδ, δοσοληψία.

وبرکی βεργκί καὶ

وبرگی βεργκί, οὐ. τ. φόρος· δῶρον.

وبرلمك βερλιμέκ, ρ. τ. παθ. τοῦ ἑπομένου.

وبرمك βερμέκ, ρ. τ. διδόναι, παραχωρεῖν· — سوز σδζ βερμέκ, ὑπόσχεσθαι.—حق χάκ βερμέκ, δίδειν δίκαιον. [δοσις.

وبره βερέ, οὐ. τ. σύμβασις· παρα-

وبره βίρα, ἐπ. τ. διηνεκῶς.

وبرسم βερσεμέ, ἐπ. τ. ἐπὶ πιστώσει. [κομιδή.

وبرم βερίμ, οὐ. τ. εἰσόδημα· συγ-

وبزلغ βιζληβή, οὐ. τ. βόμβος, φλυαρία. [ψις.

وبزيدا βιζίτα, ξ. ἔντευξις, ἐπίσκε-

وبغيل βεγίλ, ἐπῳ. ἀ. βαβαῖ! κρῖμα! ἀλλοίμονον· — οὐ. ἀ. ποινὴ· τιμωρία. [προηγ.

وبغيلا βεγιλά, ἐπῳν. ἀ. ὡς τὸ

وبغبغ βογιβόβ, οὐ. τ. βοεβόδας.

وبه

ه

هاون

هب χάγ, ἐπιῳ. τ. ἰδού! ὀρθῶς.

هاى χάγι, ἐπιῳν. π. λύπης, θαυμασμοῦ· هاى هاى χάϊ χάϊ, βεβαίως, μάλιστα. [δυνος.

هائل χαΐλ, ἐ. ἀ. δεινός· ἐπικίνδ-

هائم χάϊμ, ἐ. π. διαπορῶν.

هاى هاى χάγι γούγι, οὐ. π. θόρυβος· هائل كبى هوپ χαΐδν κελέν γουγὰ γκιδέρ (παροιμία), διαβολοπαζώματα ἀνεμοσκοπίσματα.

هايد χάϊδε, ἐπῳ. τ. ἄγε! ἐμπρός! φύγε· الله — χαΐδε παλλάχ, ἄς ἰδωμεν.

هايدلمق χαϊδλαμάκ, ρ. τ. παροτρύνειν.

هپرلمق χαπρμάκ, ρ. τ. κραυγάζειν.

هپلى χαπλί, ἐπιῳ. τ. ἄγε! ἐμπρός.

هپه χεπέ, οὐ. ἀ. κόνις· φθείρεσθαι ἀνωφελῶς.

هپه χεπέν, ἐπ. ἀ. ἐπὶ ματαίῳ.

هپو χουπού, οὐ. ἀ. τὸ πνέειν.

هپوط χουπούτ, οὐ. ἀ. καταβασις.

هپه χιπέ, οὐ. ἀ. δῶρον.

هپ χέπ, ἐπ. τ. ὅλως, ἐν συνόλῳ· سى—χέπισι, τὸ ὅλον.

هتك χέτκ, οὐ. ἀ. τὸ σχίζειν.
هجا χεζά', οὐ.ἀ. συλλαβή· حروف — χουρούμ-ι-χεζά, τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου.
هجا χιζά', οὐ. ἀ. τὸ σατυρίζειν· σάτυρα.
هجر χέζρ, οὐ. ἀ. τὸ ἀποχωρίζεσθαι οἰκείων καὶ πατρίδος.
هجران χιζράν, οὐ. ἀ. ἀποχωρισμός.
هجرت χιζρέτ, οὐ. ἀ. μετανάστευσις· هجرت — χιζρέτ-ι-νεπεβιγέ, ἡ Ἐγείρα, ἐξ ἧς χρονολογοῦσιν οἱ μουσουλμάνοι.
هجری χιζρί, ἐ. ἀ. σχετ. ἴδιος ἢ ἀνήκων τῷ ἔτει τῆς Ἐγείρας.
هجریه χιζριγέ, θ τοῦ προηγ. — سنه جریه سενέ χιζριγέ, ἡ ἀπὸ τῆς Ἐγείρας χρονολογία.
هجو χίζῦ, οὐ. ἀ. τὸ σατυρίζειν· σάτυρα· هجو — χιζῦναμέ. λίβελλος.
هجوم χουζούμ, οὐ. ἀ. ἔρυδος, προσβολή.
هجومی χουζουμλί, ἐ.τ. ῥητορικός.
هجویات χεζζῦγιάτ, πλ. τοῦ ἐπ.
هجویه χιζῦγιέ, οὐ. ἀ. σάτυρα· ἐπίκρισις. [λαβίζειν.
هجیله χεζελεμέκ, ῥ. τ. συλ-
هجین χεζίν δεβέ, εἶδος λευκῆς ἀραβικῆς καμήλου.
هدایا χαδαγιά, πλ. τοῦ هدیه.
هدایت χιδαγέτ, οὐ. ἀ. ὁδηγεῖν πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν (τὴν τῆς σωτηρίας).
هدر χεδέρ, οὐ. ἀ. τὸ χύνειν αἷμα· ἀτιμωρητεί.
هدر χεδέρ, οὐ. ἀ. σκοπός· τὸ ἀντικείμενον ἐπικρίσεων καὶ προσβολῶν.
هدر χέδρ, οὐ. ἀ. τὸ κρημνίζειν.
هدر χεδιγέ, οὐ.ἀ.προσφορά, δῶρον.
هدف χεδεγελήκ, οὐ. τ. ὅ,τι κατάλληλον ἢ ὡρισμένον νὰ προσενεχθῇ ὡς δῶρον.
هذا χαζα, ἀντων. ἀ. δεικτ. οὗτος· — مع هذا χαζά, μολονταῦτο — اليوم هذا ἐλγεδμ-ι-χαζά, τὴν σήμερον· — لهذا لί ἐδζλ-ι-χαζά, ἕνεκα τούτου.
هذيان χεζιγιάν, οὐ.ἀ. λόγος κενός.
هذيانی χεζιγιανί, ἐ. ἀ. μανιακός.
هر χέρ, ἀντ. π. ἕκαστος, πᾶς· هر آن — χὲρ καζάν, ὁσάκις· هر حاله — χὲρ χαλδέ, εἰς πᾶσαν περίστασιν· هر — χὲρ πάρ, ἑκάστοτε· هر کس — χὲρ κές, ἕκαστος, πᾶς — χὲρ κίμ, ὅστις· هر وقت — χὲρ νὲ τουρλού, καθ' οἱονδήποτε τρόπον. هر نه — χὲρ νὲ καδὰρ καὶ ὅσον — هر نه قدر — χὲρ ὄζἐντκι, ὅσον καὶ ..... هر نه — χέρζε πα̈δαπάδ, ὅ,τι γείνῃ ἂς γείνῃ, ὅ,τι κἂν συμβῇ· هر نصل — χὲρ νάσηλσα, ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ· δὲν βλάπτει.

هر χέρζ, οὐ.ἀ.σύγχυσις· هر — χὲρζ-ου-μέρζ, φύρδην μίγδην.
هرکره χερκιάχ, ἐπ. π. πάντοτε.
هرکره χέρκελε, οὐ. τ. ἵππος ὄχθριος.
هرم χερέμ, οὐ. ἀ. πυραμίς· πλ. اهرام ἐχράμ.
هزار χεζάρ, ἐ. ἀριθμ. π. χίλιοι· — οὐ. ἀ. χιλιάς.
هزل χέζλ, οὐ ἀ. ἀστειότης· هزل — χέζλ-κιού, ἀστεῖος.
هزم χέζμ, οὐ. ἀ. τὸ συντρίβειν· τὸ τρέπειν εἰς φυγήν (στρατόν).
هزيمت χεζιμέτ, οὐ. ἀ. ἧττα· τροπὴ εἰς φυγήν.
هست χεστί. οὐ. ἀ. Ὕπαρξις.
هشت χέϊτ, ἐ. ἀριθ. π. ὀκτώ.
هشتاد χεσταδ, ἐ. ἀρ. π. ὀγδοήκοντα.
هشم χεσδούμ, ἐ. ἀρ. π. ὄγδοος.
هشيار χουσγιάρ, ἐ. π. νοήμων.
هشياری χουσγιαρί, οὐ. π. σύνεσις, φρόνησις.
هضم χάζμ, οὐ. ἀ. πέψις.
هضمسز χαζμσίζ, ἐ.τ. δύσπεπτος.
هضمسزلك χαζμσιζλήκ, οὐ. τ. δυσπεψία.
هضملی χαζμλή, ἐ.τ. χωνευτικός.
هفت χέφτ, ἐ. ἀριθμ. π. ἑπτά· هفت — χὲφτ ρενκί, ἀλλαγὴ διαθέσεως, ἀστάθεια.
هفتم χεφτούμ, ἐ. π. ἕβδομος.
هفته χεφτέ, κ. χαφτά, ἐ. π. ἑβδομάς· هفته — οὐ. π. ἑβδομαδιαῖος.
هفته چه χαφταλήκ, οὐ. τ. ἑβδομαδιαῖος.
هکه χεγιπέ, οὐ. τ. δισάκκιον.
هلهله χαχεζά, ἐκφρ. ἀ. ὡσαύτως.
هلم χελίμ, οὐ. τ. (κατὰ παραφθ. τοῦ ἀ. حکیم) ἰατρός.
هلمی χελιμλήκ, οὐ. τ. ἰατρική ἐπιστ.
هلاک χελάκ, οὐ. ἀ. ἀπώλεια· θάνατος.
هلال χιλάλ, οὐ. ἀ. νέα σελήνη.
هلالی χιλαλί, ἐ. σχετ. τοῦ προηγ. ὁ ἔχων σχῆμα νέας σελήνης.
هله χέλε, ἐπιφ.τ. ἔλα, ἄγε, πρὸς τούτοις, ἐν τούτοις· هله — χέλε πακαλήμ, ἂς ἰδωμεν.
هم χέμ, μόρ. π. ἐπίσης, καί· هم — χεμδέ, ἐκτὸς τούτου· هم — ین — χὲμ πὶν χὲμ σέν, κ' ἐγὼ καὶ σύ.
هم آغوش هم χέμ-ἀγούς, ἐ. π. συμπεριπτυξάμενος.
همان χέμαν, ἐπ. π. ἀμέσως· πάντοτε· μόνον.
هم آواز هم χὲμ-ἀβάζ, ἐ.π. σύμφωνος.
همایون χουμαγιούν, ἐ. π. ἱερός, μακάριος· αὐτοκρατορικός· بخت — χάττι χουμαγιούν, αὐτόγραφον αὐτοκρατορικόν· — ولی بعهدلری همایون χουμαγιούν, τὰ γενέθλια τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου· — جلوس همایون ζουλούσ-ι-

هوادار χεβαδάρ, ὲ. π. ἀνεμώδης· ἀσελγής· φίλος· ὀπαδός.
هوادارى χεβαδαρί, ὲ. π. ἀνεμωδία· ἀσέλγεια· φιλία· ὀπαδισμός.
هوار χεβάρ, οὐ. ἀ. κραυγή· θόρυβος· ἀλαλαγμός· ἀλαλή· ἀλαλητός· ἀλαλαγμός· ἀλαλή· ἀλαλητός· ἀλαλαγμός· ἀλαλή· ἀλαλητός

ηεκς χεβά, οὐ. ἀ. κλίσις. ἐπιθυμία.

ηεκς χουδιγέτ, οὐ. ἀ. θεότης.

ηεκς χουδεγιόά, ἐ. π. πρόδηλος, φανερός.

ηε χέγι, ἐπιρ. π. θαυμασμοῦ, ἐπιδοκιμασίας καὶ χλεύης.

ηε ἀντ. ἀ. αὐτή. [χεΐκελ-

ηεκς χεγιακίλ, πλ. τοῦ ηεκς χεγιπέτ, οὐ. ἀ. φόβος· θέα ἐπιβάλλουσα.

ηεκτις χεγιπετλή, ἐ. π. φοβερός· μεγαλοπρεπής. [συγκίνησις.

ηεκς χεγεθζάν, οὐ. ἀ. ὁρμή· ηε χίτς, ἐπ. π. οὐδέν, τίποτε, οὐδόλως· —ولم— χίτς ὀλιάσα, τοὐλάχιστον.

ηε ηεκ χίθζά-χίτς, ἐ. τ. πάντη ἀνύπαρκτος.

ηεκς χίτσ-κές, ἐ. π. οὐδείς.

ηεκς χεΐκελ, οὐ. ἀ. κολοσσός· νὰς χριστιανικὸς ἢ εἰδωλολατρικός· εἰκών· ἄγαλμα· σχῆμα.

ηεκςτρας χεΐκελτράς, οὐ. ἀ. ἑρμογλύφος. [ἑρμογλυφική.

ηεκςτρας χεΐκελτρασλήκ, οὐ. τ.

ηεκμε χημέ, οὐ. π. ξύλον.

ηεκ χεΐγιν, ἐ. ἀ. εὔκολος.

ηεκ χεΐγιουλά, οὐ. ἀ. ὕλη.

ηεκ χεΐγιουλανί, ἐ. ἀ. ὑλικός.

ηεκτις χεΐχάτ, ἐπιρ. ἀ. τόπον· μακρὰν· ἄπαγε· τετέλεσται.

ηεκτις χεΐγιάτ, πλ. τοῦ

ηεκτις χεΐγιέτ, οὐ. ἀ. μορφή, σχῆμα· σύνθεσις. —قوت ققنوس-ت-χεΐγιέτ, ἀστρονομία· اصلیه— χεΐγιέτ ἀσλιγέ, ἡ ἀρχικὴ κατάστασις· وكلا — χεΐγετ-ι-δουκελά, τὸ ὑπουργικὸν σῶμα.

ى

ηιβιτ

ى γιὰ ἢ γέ. 28ον μὲν τοῦ ἀραβικοῦ, 31ον δὲ τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου γράμμα· ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμοῦν τῷ 10.

ى γιά, ἐπιρ. ἀ. κλητικὸν ὦ! ὢ!—γιὰ ἀλλάχ, ὦ Θεέ!

ى γιά, σύνδ. ἀ. διαζευκτικός, ἤ, εἰδὲ μή, ἄλλως· —ن— γιὰ πὲν γιὰ σέν, ἢ ἐγὼ ἢ σύ.

ىا γιάπ, ἐ. π. (ἐν συνθ.) ὁ εὑρίσκων· ἐπιτυγχάνων. — لم ρεχὰ γιάπ, ὁσωδεῖς· —كم γιάπ, δυσεύρετος. [μία.

ىالى γιαπάν, οὐ. π. ἔρημος, ἐρημ

ىجى γιαπανζί, ἐ. τ. ξένος· ἄγριος.

ىلى γιαπανί, ἐ. π. ἄγριος.

ىاس γιαπής, ἐ. ἀ. ξηρός.

ىلا γιαπέ, οὐ. τ. λιχμάς, λίκνον.

ىلاما γιαπαλαμάκ, ρ. τ. λικνεῖν.

ىنده γιαπινδέ, ἐ. π. ὁ εὑρίσκων· ὁ ἀνακαλύπτων. [ῥᾳδ.

ىچلى γιαπτσέ, ἐπ. τ. σιγά, ἐλαφ

ىرمق γιαπδημάκ, ρ. τ. ποιεῖσθαι.

ىاپراق γιαπράκ, ἴδε ىاپراق γιαπράκ

ىاپلمق γιαπραχλαγμάκ, ρ. τ. φυλλοῦσθαι· φυλλοῦσθαι.

ىاپراقلى γιαπρακλί, ἐ. τ. πολύφυλλος· πεφυλλωμένος.

ىرمق γιαπηδημάκ, ρ. τ. τὸ κολλᾶν· τὸ προσαρμόζειν.

ىاپشقان γιαπισκάν, ἐ. τ. κολλητικός, ἐπίμονος.

ىاپشمق γιαπισμάκ, ρ. τ. κολλᾶν· προσκολλᾶσθαι.

ىاپشقلق γιαπισγήκ, ἐ. τ. συγκολητικός· προσφυής.

ىاپشمه γιαπηδηκλήκ, οὐ. τ. πρόσφυσις· προσκόλλησις.

ىاپلمق γιαπηλμάκ, ρ. τ. γίνεσθαι, ποιεῖσθαι. [ράγειν.

ىمق γιαπμάκ, ρ. τ. ποιεῖν· παν

ىلمه γιαπμά, ἐ. τ. τεχνητός· πλαστός· ψευδής· — οὐ. τ. ἐπινόημα (ψευδές). [ἑαυτῷ

ىمق γιαπινμάκ, ρ. τ. ποιεῖσθαι

ىنك γιαπού καὶ

ىاپى γιαπί, οὐ. τ. τρόπος κατασκευῆς· κτίριον (κτιζόμενον εἰσέτι), οἰκοδομή.

ىاپلمق γιαπηλμάκ, ρ. τ. ποιεῖσθαι· γίγνεσθαι.

يلي يارمالي، ε. π. καμωμένος· ἕτοιμος.
يرڤي يارمبوڤزي καὶ
يڤي يارمبڤزي، οὐ. τ. κτίστης.
يرلي يارمتورماك، ρ. τ. πλαγιάζειν· κατατιθέναι, δίδειν χρήματα ἀπέναντι χρέους.
يسي يارمتسو καὶ
يسي يارماتسή، οὐ. τ. ἡ ἐτὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου μία καὶ ἡμίσεια ὥρα.
يتي يارماتί، οὐ. τ. κατάκλισις.
يتمك يارماتημάκ، ρ. τ. πλαγιάζειν· πείθεσθαι· μαλακόνειν· καταστέλλεσθαι (ἐπὶ πυρκαΐᾶς).
يڤي يارماتγίν καὶ
يتي يارماτίκ، ε. τ. κεκλιμένος· κατακείμενος.
يرلك يارماτμάκ، ρ. τ. πλαγιάζειν κατάκειτθαι· πείθεσθαι. —يدم أكلا يارماτμάκ، πείθεσθαι.
يوكلي يارمχοδ، σύνδ. τ. ἤ، εἰδὲ μή· ἄλλως. [παυσις.
يلي يارπδ، οὐ. π. μνήμη· ἀνάλεψις.
يللي يارπδάρ، ε. π. ὁ ἐνθυμούμενος.
يڤمك يارπδκάρ، οὐ. π. ἐνθύμιον.
يمكيرلي يارπδηργαμάκ، ρ. τ. προτίθεσθαι· ἀνασκιρτᾶν.
يلي يارπάρ، ε. π. φίλος, ἐραστὴς ἢ ἐρωμένη· βοηθός· يلي — يارπημδζιλίγκι، τὸ εἶναι βοηθόν.
يرلي يارπ-ι-δζάν، φίλος ἐπιστήθιος.
يرلي يارπατμάκ، ρ. τ. ὁ πλάττων.
يلايرلي يارπαδηλήξ، οὐ. τ. πλάσις· φυσικόν.
يلايرلي يارπαδηλμάκ، παθ. τοῦ يرلي يارπατμάκ.
يڤيرلي يارπαδηδζί καὶ [Θεός.
يلايرلي يارπαδάν، ε. τ. πλάστης
يرلي يارπάρ، γ'. ἐν. πρόσωπον τῆς ὁριστ. τοῦ يرلي يارπαμάκ، ἀντὶ εἰ· ὠφέλιμος، κατάλληλος.
يتمك يارπαθμάκ، ρ. τ. προσφύεσθαι· πρέπειν.
يمايرلي يارπαμδζ καὶ
يمايرلي يارπαμάζ، ε. π. ἀρνητ. τοῦ يرلي يارπάρ، ἀκατάλληλος· ἀνωφελής· يدم — يارπαμάζ τόδζούν، παιδίον ἀπειθὲς καὶ ἀμελές.
يمايرلي يارπαμάκ، ρ. τ. λυσιτελεῖν، ὠφελεῖν.
يرلي يارπάν، πλ. τοῦ يرلي.
يلبرلي يارπανλήκ، οὐ. τ. συντροφία· συνομιλία.
يرلي يارπανέ، ἐπ. π. φιλικῶς.
يمايرلي يارπδάκ، οὐ. τ. βοηθός· συνεργός. [βοήθεια.
يمايرلي يارπδηλήκ، οὐ. τ. συνδρομή،
يمكيرلي يارπδημδζί، ε. τ. βοηθός· ڤي — يارπδημδζιλίγκι، τὸ εἶναι βοηθόν.

يرلي يارπής، οὐ τ. ἄμιλλα· πάλη.
يمش يارπηδήκ، ε.τ. εὐπρεπής· ὡραῖος.
يلمكيرلي يارπαδηκλήκ، οὐ. τ. εὐπρέπεια· ὡραιότης. [λᾶσθαι.
يمشمك يارπηδήμάκ، ρ. τ. ἀμιλ-
يلمكيرلي يارπηγηλαμάκ، ρ. τ. κρίνειν (δίκην).
يرلي يارπήκ، ε. τ. ῥαγισμένος، σχιστός· — οὐ. ἀ. τ. ῥωγμή.
يلرلي يارπηλήκ، οὐ. τ. φιλία.
يلرلي يارπηλμάκ، οὐ. τ. ῥήγνυσθαι· σχίζεσθαι.
يرلي يارπήμ، ε. τ. ἥμισυς.
يرمك يارπμάκ، ρ. τ. σχίζειν.
يرملمك يارπμηλαμάκ، ρ.τ. διαιρεῖν εἰς δύο ἴσα μέρη.
يرلي يارπμά، ε. τ. ῥαγισμένος· σχιστός. [σχίζειν.
يرملمك يارπμαλαμάκ، ρ.τ. διαيرلي يارπά، οὐ.τ.πληγή، τραῦμα.
يرلمك يارπαλαμάκ، ἴδ. يرلي.
يڤيرلي يارπαλαμμάκ، ἴδ. يڤيرلي.
يڤيرلي يارπαλαδμάκ، ρ.τ. τραυματίζεσθαι (ἀμοιβαίως).
يلرلي يارπαλαμάκ، ρ. τ. πληγόνειν. [γόνεσθαι.
يڤيرلي يارπαλαλαμμάκ، ρ. τ. πλη-
يرلي يارπαλή، ε.τ. τραυματίας.
يرلي يارπί، οὐ. π. φιλία.
يرلي يارπή، οὐ. τ. ἥμισυ.
يشرلي يارπήδ، οὐ. τ. τὸ σχίζειν.
يشرلي يارπήδ، οὐ. τ. ἄμιλλα· πάλη· ـى — يشلي καὶx يارπήδ، λεμβοδρομία· ـى — يڤي ـكـ δζαγδ يارπήδ، φλυαρία. ـى — يتي ـآت يارπήδ، ἱπποδρομία.
يشرلي يارπηδήκ، οὐ. τ. εὐπρεπής· ὡραῖος.
يلمكيرلي يارπηδηκλήκ، οὐ. τ. εὐπρέπεια· ὡραιότης. [λᾶσθαι.
يشمك يارπηδήμάκ، ρ. τ. ἀμιλ-
يرلي يارπήκ، οὐ. καὶ ε. τ. ῥωγμή، ἐρρηγμένος.
يلمك يارπηλαμάκ، ρ. τ. φθάνειν εἰς τὸ ἥμισυ. [σθαι.
يلمرلي يارπηλμάκ، ρ.τ. ῥήγνυ-
يرلي يارπήν، ἐπ τ. αὔριον.
يلي يارπάς، οὐ. τ. θέρος.
يلرلي يارπαζάν، μετ. τ. ὁ γράφων· συγγραφεύς.
يشلي يارπαζήδ، οὐ.τ.τρόπος γραφῆς.
يزلي يارπαζήκ، οὐ. τ. βλάβη، ζημία· — ἐπιφ. τ. χρῆμα.
يلمك يارπαζαλαμάκ، ρ. τ. παραθερίζειν.
يزلي يارπαζλήκ، οὐ. τ. θερινὸν ἔνδυμα، κατοικία).
يزلي يارπαζηλμάκ، ρ.τ. γράφεσθαι· καταγράφεσθαι.
يمزلي يارπαζμάκ، ρ. τ. γράφειν، καταγράφειν· — يسكر ἀσκὲρ يارπαζμάκ، καταγράφειν τινὰ στρατιώτην.
يمزلي يارπαζμά، οὐ. τ. γραφή· βύσσος· ζωγραφητός.

γραπτέον· πρέπει νὰ γράψῃ.

γιαζή, οὐ. τ. γραφή· τὸ γεγραμμένον·γράμμα· —σι—αλίν γιαζησί, τὸ πεπρωμένον· —σι—ال ἐλ γιαζησί, χειρόγραφον·ل—γιαζηλή,γεγραμμένος.

γιαζηδζί, ἐ.τ. γραμματεύς.

γιαζηδζιλήκ,οὐ.τ. ἡ ἰδιότης ἢ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ γραμματέως.

γιαζήκ, οὐ. καὶ ἐπιρ. τ. βλάβη· κρῖμα· —اولسون— γιαζήκ ὀλσούν,κρῖμα· اولسون— لر γιαζηκλὰρ ὀλσοὺν πανά, κρῖμα εἰς ἐμέ! . . [ρους.

γιάζην, ἐπ. τ. ἐν ὥρᾳ θέ-

γές, οὐ. ἀ. ἀπελπισία.

γάς, οὐ. τ. πένθος.

γασλή, ἐ. τ. ὁ πενθῶν.

γαζή, οὐ. τ. ἡλικία· ὑγρασία· ὄακρυ· — ἐ. τ. ὑγρός, νωπός.

γαδά, ἐπρ. τ. ζήτω! —جوق پادشاهم τὸν γαδά, ζήτω ὁ Σουλτάνος!

γαδαρμάκ, ρ. τ. ὑγραίνεσθαι· ὄακρύειν.

γαδαμάκ, ρ. τ. ζῆν.

γαδάς, ἐ.τ. ὁμῆλιξ.

γαδαλήκ, οὐ. τ. ὑγρασία.

γαδαλή, ἐ. τ. ἐνδακρυς· ἡλικιωμένος.

γασμάχ, οὐ. τ. πέπλος.

γασμαχσήζ, ἐ. τ. ἄπεπλος.

γασμαχλανμάχ, ρ. τ. φορεῖν πέπλον.

γασμαχλή, ἐ. τ. (γυνὴ) φέρουσα πέπλον.

γασδήκ, οὐ. τ. προσκεφάλαιον. [ρίζεσθαι.

γασλανμάχ, ρ. τ. στη-

γασσή, ἐ. τ. πλατύς.

γασσηλατμάχ, ρ. τ. πλατύνειν.

γάγ, οὐ. τ. ἔλαιον· βούτυρον· ἀλοιφή· —ىوغ ζεῖτοὺν γαγή,ἐλαιόλαδον. —ى ἴτς γαγὴ καὶ — طوں τὸν γιαγή, στέαρ· —ور τερὲ γιαγή, βούτυρον. —ى هندزنجيوى γιαγή, ῥητσινόλαδον. —سورمك — ايتمك ἐτμεγινὲ γιαγ σουρμέκι, εὐκολύνειν τινὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις του (εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκουσίως).

γαδρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν βρέχειν· διαχέειν.

γαγή, ἐ. τ. καστανόχρους.

γασγή, ἐ. τ. ἄπαχος.

γαλήκ, ἰδ. γαλή.

γαλατμάχ, ρ. τ. ἐπαλείφειν βουτύρῳ ἢ ἐλαίῳ· βάλλειν λίπος,ἔλαιον (εἰς φαγητόν).

γαλή, γαγλήκ, οὐ.τ, μανδήλιον.

γαλή, γαγλή, ἐ.τ. πιμελής, παχύς· πλούσιος· ὁ μὴ νηστευσίμους.

γαλήκ, γαγλαμάχ, ρ. τ. ἀλείφειν ἐλαίῳ ἢ βουτύρῳ· βάλλειν λίπος εἰς φαγητόν.

γαλήκ, γαγλανμάχ, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ.

γαγή, γαγμάχ,ρ.τ.βρέχειν· —ار κὰρ γαγμάχ, χιονίζειν.

γμούρ, γαγμούρ, οὐ. τ. βροχή.

γιζ, γαγήζ, οὐ. τ. καστανόχρους (ἵππος).

γαφτέ, ἐ. π. (ἐν συνθ. εὑρών· εὑρεθείς· — γαφτέ, οὐ. τ. σημεῖον· ἔκθεμα καταδίκης (ἐπὶ στήθους καταδίκου).

γαχηδήρμάκ, ρ. τ. προσαρμόζειν· διορθόνειν· θεωρεῖν τι πρέπον.

γαχηδήμάζ, ἐ. τ. ἀνάρμοστος· ἀπρεπής.

γαχηδήκ, οὐ.τ. ἁρμοδιότης, τὸ πρέπον· ὡραιότης, χάρις.

γαχησηκσήζ, ἐ. τ. ἀπρεπὴς· ἀκαταλλήλος.

γαχηδηκλή, ἐ. τ. εὐάρμοστος, ὡραῖος.

γαχηδήμάχ, ρ. τ. ταιριάζειν· ἁρμόζειν.

γαχηδήκ, ἰδ. γαχηδή.

γαχλαδδηρμάκ, ρ. τ. πλησιάζειν(μτβ.).

γαχλαδμάκ, ρ. τ. πλησιάζειν. [ἐπ.

γαχηλμάκ, ρ. τ. παθ. τοῦ

γαχμάκ, ρ. τ. καίειν.

γακά, οὐ. τ. περιλαίμιον· ἄκρα·ὄχθη·βρογχοτήρ· .ا—چال τὰλ γιακά, ἐτ. συλλαμβάνειν ἀποτόμως· ي—قورتارمق— γιακαγὶ κουρταρμάκ, ἐλευθεροῦσθαι, διαφεύγειν· لق—γιακαλήκ, ὕφασμα πρὸς κατασκευὴν περιλαιμίου· περιλαίμιον. [λαμβάνειν.

γαλμάκ, γιακαλαμάχ, ρ. τ. συλ-

γακή, οὐ. τ. καυτήριον, φουντανέλα.

γαχηδζί, ἐ. τ. ὁ καίων· ὁ πωλῶν καυτήριον.

γακή γιακήν, ἐπ. καὶ ἐ. τ. πλησίον. ەب— γιακηνδά, προσεχῶς. [γαλήκ.

γακηνλαδμάκ, ἴδε γιανηλτμάδζ, οὐ. τ. φράσις δυσπρόφερτος ἢ δυσνόητος· αἴνιγμα.

γαγλτμάκ, ρ.τ.ἀπατᾶν.

γαγλή, οὐ.τ. λάθος· — ἐ. τ. ἐσφαλμένος.

γαγλμάκ, ρ.τ. σφάλλειν, ἀπατᾶσθαι.

ياڵيچى γιαγλής, βδ. ياڵچ.
ياڵى γιαλί, οὐ. π. λαιμός· φαγόσημον· σύζυγος· οἰκογένεια· ἰσχύς.
ياڵق γιαλάκ, οὐ. τ. ποτίστρα.
ياڵمق γιαλαμάκ, ρ. τ. λείχειν, κολακεύειν.
ياڵڭ γιαλάν, οὐ. τ. ψεῦδος
ياڵڭچى γιαλανζί, ἐ. τ. ψεύστης· κίβδηλος.
ياڵاق γιαλτάκ, ἐ.τ. κόλαξ.
ياڵاقلامق γιαλταχλαμάκ, ρ. τ. κολακεύειν.
ياڵاقچى γιαλταχζί, ὡς τὸ ياڵاق.
ياڵدز γιαλδήζ, οὐ. τ. χρύσωσις.
ياڵدزچى γιαλδηζζή, ἐ. τ. χρυσωτής.
ياڵدزلامق γιαλδηζλαμάκ, ρ. τ. χρυσόνειν.
ياڵدزلانمق γιαλδηζλανμάκ, ρ. τ. χρυσόνεσθαι.
ياڵدزلى γιαλδηζλή, ἐ.τ.ἐπίχρυσος.
ياڵطاقلامق γιαλταχλαμάκ, ρ. τ. θωπεύειν· κολακεύειν.
ياڵنز γιαλινίζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. μόνος· μόνον· —ياڵ γιὰπ γιαλινίζ, ὁλομόναχος. ڵق— γιαλινιζλήκ, μοναξία.
ياڵوارمق γιαλβαρμάκ, ρ. τ. παραπλανᾶν.
ياڵى γιαλή, οὐ. τ. ὄχθη· μέγαρον παράλιον.
ياڵيڵى γιαλήν, ἐ.τ.γυμνός· ياڵ — γιαλὴν ἀγιάκ, γυμνόπους.
ياڵيچى γιαμτσίκι, οὐ. τ. ἐπανωφόριον, ἀλαξίβροχον.
ياڵى γιαμά, οὐ. τ. ἐπίρραμμα.
ياڵمالامق γιαμαλαμάκ, ρ. τ. ἐπιράπτειν. [ράπτεσθαι.
ياڵمالانمق γιαμαλανμάκ, ρ. τ.ἐπιρ-
ياڵى γιάν, οὐ.τ. πλευρά· τὸ πλάγιον μέρος· ويرمك يڭ— γιανινὰ βαρμάκ, πλησιάζειν τινί· كسمك— γιὰν κεσιζί, ἐ. τ. βαλαντιστόμος· ياڵ — γιὰν γιανά,παραπλεύρως· جيزمق — γιὰν ζιζμάκ, δραπετεύειν· باشنه ى— γιάνη πασινδά, ὅλως πλησίον.
ياڵچى γιανπεκί, ἐ. τ. πλάγιος.
ياڵدرمق γιανδημάκ, ρ, τ. φλέγειν.
ياڵنچى γιανήκ, ἐ. τ. κεκαυμένος.
ياڵڭچه γιανχὴν καὶ
ياڵقون γιανχοὺν καὶ μᾶλλον
ياڵنچى γιανχήν, οὐ. τ. πυρκαϊά.
ياڵكسمچى γιαν-κεσιζί, οὐ. τ. βαλαντιστόμος. [φλέγεσθαι.
ياڵنمق γιανμάκ, ρ. τ. καίεσθαι,
ياڵنچى γιανήκ, ἐ. τ κεκαυμένος. — —γιανὴκ γιανήκ, περιωδύνως.
ياواش γιαβάς, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ὀλίγον ὁρυμύς (ποτόν, κεπνός). μειλίχιος· ἐλαφρῶς. [νούσιος.
ياوان γιαβάν, ἐ. τ. ἁλιπής· ἀ-

ياور γιαβέρ, ἐ. π. βοηθός· ὑπασπιστής.
ياوران γιαβεράν, πλ. τοῦ πρηγ. ياور γιαβρού καὶ
ياورى γιαβρή, οὐ. τ. νεογνόν.
ياورى γιαβερή, οὐ. π. συνδρομή, βοήθεια. [κτειν.
ياوروڭ γιαβρουλαμάκ, ρ. τ. τίياوريڭ γιαβρηλαμάκ, ὡς τὸ πργ.
ياوز γιαβούζ, ἐ. τ. αὐστηρός· (ἔν τισιν ἐπαρχίαις δέ), καλὸς ἀνδρεῖος.
ياوزلق γιαβουζλούκ, οὐ. τ. πονηρία· σκληρότης· ἀνδρεία.
ياوقلو γιαβουκλοῦ καὶ
ياوقلى γιαβουκλή, οὐ.τ. μνηστήρ· παλλακίς.
ياوقلامق γιαβουκλαμάκ, ρ. τ. μνηστεύεσθαι.
ياهو γιαχού, (ἐκφρ. ἀ.) ὦ Θεέ! — ὦ οὗτος.
ياى γιάϊ, οὐ. τ. τόξον.
ياغ γιαγὶ καὶ
ياغلى γιαγλάν, ἐ. τ. πεζός· — ἐπ. τ. πεζῇ.
ياغمور γιαϊγαρά, οὐ. τ. χραυγή.
ياغلى γιαγήκ, οὐ. τ. ἐξηπλομένος, διαδεδομένος.
ياڵا γιαΐλά, οὐ. τ. ὁροπέδιον· κατοικία ἐξοχική· ἐξοχή.
ياغمق γιαγιμάκ, ρ. τ. στρώνειν, ἁπλόνειν· διαδίδειν.
ياڵيمه γιαΐμά, οὐ. τ. ἀνέλιξις· διάδοσις· ἔκθεσις πραγμάτων.
ياڵى γιαγήν,οὐ.τ.ἄλλουρος(ἰχθύς).
ياڵغن γιαγιβάν, ἐ. τ. ἐκτεταμένος.
ياڵيڵق γιαγηλμάκ, ρ. τ. στρώνεσθαι· ἐξαπλοῦσθαι.
ياڵى γιαπάν, οὐ. π. ἔρημος· — ادم γιαπὰν ἀδεμί, ἀνθρωπος· ى—γιαπανζί, ξένος· ى—γιαπανί. ἄγριος· اوكوز ى— γιαπανὸκουζί,ἀντίλοπη· ى— كچى γιαπανὶ κετσί, αἴγαγρος. اوت ى—γιαπανὶ ὀτ, χόρτον ἄγριον· رمه ى—γιαπανὶ ἀδέμ, ἄνθρωπος ἄγριος, ἀπελέκητος· ايل ى—γιαπανὰ ἀτμάκ, ῥίπτειν ὡς ἀνωφελές, μὴ λαμβάνειν ὑπ᾽ ὄψιν.
ياوشوت γιὸπουσέτ, οὐ.ἀ. ξηρασία.
ياڵى γιαπάκ, οὐ. τ. ἔριον.
ياپراق γιαπράκ, οὐ. τ. φύλλον.
ياپراقلامق γιαπρακλαμάκ, ρ. τ. φυλλοφυεῖν.
ياپراقلى γιαπρακλή, ἐ.τ. φύλλοις.
ياتاق γιατάκ, οὐ. τ. κλίνη· φωλεὰ ἀγρίου ζώου· κλεπταποδόχος.
يتر γετὲρ (كل γετμεκί), ἀρκετ.
يتشدرمك γετισδήρμεκι, ρ.τ. προφθάνειν (μεταβ.), ἑτοιμάζειν ἐν καιρῷ.
يتشمك γετισμέκι, ρ. τ. φθάνειν· προφθάνειν.

يتمش يتمش γετμής, ὲ. ἀριθμ. τ. ἑβδομήκοντα· ـر — يتمشدر, ἀνὰ ἑβδομήκοντα· يتمشجى — يتمشدرجى, ἑβδομηκοστός.

يتمشلك يتمشلك γετμηδλίκη, ὲ. τ. ἑβδομηκονταετής· ἀξίας ἑβδομήκοντα.

يتمك يتمك γετμέκη, ρ.τ. ἀρκεῖν· δύνασθαι.

يتورمك يتورمك γιτουρμέκη, ρ. τ. ἀπολλύναι.

يتيم يتيم γετίμ, ὲ. ἀ. ἐνιαῖος· μοναδικός· ὀρφανός.

يتيمه يتيمه γετιμέ, θ. τοῦ προηγ.

يخشى يخشى γιαχτί, ὲ.τ. καλὸς ἀγαθός.

يخنى يخنى γιαχνί, οὐ.τ. εἶδος φαγητοῦ.

يد يد γεδ, οὐ. π. χείρ· δύναμις.

يدرمك يدرمك γεδημέκη, ρ. τ. δωροδοκεῖν· ἀφίνειν ἢ ἐπιτρέπειν τινὶ νὰ φάγῃ· σιτίζειν.

يدك يدك γεδέκη, οὐ. τ. ἵππος παράσειρος· πλοῖον ῥυμουλκούμενον· ῥυμουλκία· προμήθεια.

يدكجى يدكجى γεδεκδζί, οὐ. τ. ἐπποκόμος· προμήθεια· ὁ ῥυμουλκῶν.

يدمك يدمك γεδμέκη, ρ. τ. σύρειν ἵππον παράσειρον· ῥυμουλκεῖν πλοῖον.

يدى يدى γεδί, ὲ.ἀριθμ. τ.ἑπτά· ـنجى — يدىجى, ἀνὰ ἑπτά.

يدينجى يدينجى γεδινδζί, ὲ. ἀρ. τ. ἑβδομος.

ر ر γέρ, οὐ. τ. τόπος· θέσις· γῆ· χῶμα· يرمك ـ — يرهٔ ـ, κατασχύνεσθαι· ـل — يرلى γερλὲ περαπέρ, ἕως τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· يرى — يرلك γερινὲ γκελμέκη, ἀντικαθιστάναι τινά· يرلو — يرلوجى γερὶ βάρ, δικαιολογητός· καταλληλος. يرلو — يرلوجى, γὲρ γιουζή, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς· يرم — يرمدم, ἀδὰμ γερινὲ κομάκ, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαί τινα· ـبوش — يرهٔ بوش, πρὸ γερέ, ἀνωφελῶς· ـيلان — يرلان γιαλὰν γερέ, ψευδῶς· ـقره — يرقره γέρ, μνῆμα· ـلو — يرلو γερλοῦ γερινέ, ἐν τάξει· ـحال — يرحالى γερ καὶ — يرحالمعطل μου'κατὰλ γέρ, γέρσος.

يرا يرا γαρά, ἴδ. يارا.

يراش يراش γαραδῆ, οὐ. τ. τὸ πλάττειν, πλάσις.

يراشلق يراشلق γαραδηλή, οὐ. τ. φύσις· πλάσμα.

يراو يراو γαραδάν, ἴδ. يارادن.

يراوجى يراوجى γαραδηζί, οὐ. τ. πλάστης.

يرار يرار γαράρ, ἴδ. يارار.

يراسه يراسه γαρασά, οὐ. τ. νυκτερίς.

يراشق يراشق γαραδή, ὲ. τ. εὐάρμοστος· καταλληλος. [μοστος.

يراشقسز يراشقسز γαραδηκσή, ὲ. τ. ἀνάρ-

يراشقلق يراشقلق γαραδηκλή, οὐ. τ. ἁρμοδιότης· καταλληλότης.

يرشمق يرشمق γαραδμάκ, ρ. τ. ἁρμόζειν· ταιριάζειν.

يرقلامق يرقلامق γαρακλαμάκ, ρ. τ. ἐξοπλίζειν. [πλίζεσθαι.

يرقلانمق يرقلانمق γαρακλανμάκ, ρ. τ. ἐξο-

يرمق يرمق γαραμάζ, ἴδ. يارمق.

يرتق يرتق γηρτήκ, ἐ.τ. ἐσχισμένος.

يرتلمق يرتلمق γηρτηλμάκ, ρ. τ. σχίζεσθαι· σπαράττεσθαι.

يرتمق يرتمق γηρτμάκ, ρ. τ. σχίζειν· σπαράττειν.

يرتيجى يرتيجى γηρτιδζί, ὲ. τ. ὁ σχίζων· σπαρακτικός· ἄγριος.

يرتيق يرتيق γηρτήκ, ἐ. τ. ἐσχισμένος· —يوزو يوزو γιουζὶ γηρτήκ, ἀναίσχυντος.

يرشدرمك يرشدرمك γερλεδδηρηλμέκη, ρ. τ. ἀποκαθιστᾶσθαι· τοποθετοῦσθαι.

يرشدرمك يرشدرمك γερλεδδηρμέκη, ρ. τ. τακτοποιεῖν· τοποθετεῖν.

يرشمك يرشمك γερλεδμέκη, ρ. τ. ἀποκαθίστασθαι· τακτοποιοῦσθαι.

يرلو يرلو γερλοῦ καὶ

يرلى يرلى γερλή, ὲ. τ. ἐντόπιος· ἰθαγενής· ـيرلو — يرلو γερλοῦ γερινέ, ἐν τάξει.

يرلمك يرلمك γερινμέκη, ρ. τ. λείχεσθαι· ἐπιθυμεῖν τί.

يزدان يزدان γεζδάν, οὐ. π. Θεός.

يزيد يزيد γεζίδ, ὄν. κύρ. Γεζίδ· (Γεζὶδ ὁ φονεύσας τὸν Χασὰν καὶ Χουσεὶν υἱοὺς τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐγγόνους τοῦ Μωάμεθ)· μετφ. αἱρετικός· ἀσεβής.

يسار يسار γεσάρ, οὐ. ἀ. πλοῦτος· ἄνεσις· ἀριστερὰ χείρ.

يسارى يسارى γεσαρί, ὲ. ἀ. ἀριστερόχειρ.

يساق يساق γασάκ, οὐ. ἀ. ἀπαγόρευσις· τὸ ἀπηγορευμένον.

يساقلى يساقلى γασακδζί, οὐ. τ. εὐταξίας, θυρωρός.

يسير يسير γεσήρ, ὲ. ἀ. εὔκολος· ـيسير — يسيرين يسيرين γεσίρεν γεσίρεν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

يشاقمق يشاقمق γιασάτμάκ, ρ. τ. ἐπιτρέπειν ἢ ποιεῖν νὰ ζήσῃ.

يشيل يشيل γεσήλ, ὲ. τ. πράσινος· —ر يشيل يشيل γὲμ γεσήλ, καταπράσινος.

يشيللك يشيللك γεσηλλήκ, οὐ. τ. πρασινάδα· χλόη.

يشيللنمك يشيللنمك γεσηλλενμέκη, ρ. τ. πρασινίζειν, χλοάζειν.

يصدقجى يصدقجى γασταγήκ, οὐ. τ. προσκεφάλαιον. [ρίζεσθαι.

يصلانمق يصلانمق γασλανμάκ, ρ. τ. στη-

يصى يصى γασσή, ἴδ. يصى. [τύνειν.

يصيلاتمق يصيلاتمق γασηλατμάκ. ρ.τ. πλατύνεσθαι. [λαδή.

يغى يغى γιά'νη, ἐπίρ. τ. ἤγουν· δη-

يغدرمق يغدرمق γιγὸρμάκ, ἴδ. يغدرمق.

يغلق يغلق γιγιλμάκ, ἴδ. يغلق.

يغما يغما γιάγμα, οὐ. π. λεηλασία· λάφυρον.

يغماجى يغماجى γιαγμαδζί, ὲ.τ.λεηλάτης.

يغماجيلك يغماجيلك γιαγμαδζιλίκ, οὐ. τ. λεηλασία.

يغمالمق γιαγμαλαμάχ, ρ.τ. λεηλατεῖν. [λατεῖσθαι.
يغمالمق γιαγμαλαμάχ, ρ.τ.λεηλατεῖν.
يغمور γιαγμούρ, οὐ. τ. βροχή.
يغمورلق γιαγμουρλήχ, οὐ. τ. ἐπανωφόριον· ἀλεξίβροχον.
يغورمق γιουγουρμάχ, ρ.τ. πλάττειν, ζυμόνειν.
يغورت γιογιούρτ, οὐ. τ. ὀξύγαλα.
يغلى γιγιηλή, οὐ. τ. σεσωρευμένος.
يغيى γιηγήν, οὐ. τ. σωρός.
يغينجى γιηγηντή, ὡς τὸ προηγ.
يقاطق γεκαζάν,ἐ α. ὁ ἐγρηγορῶν.
يقاطمق γεκαζὰτ καὶ
يقاطه γεκαζάτ, οὐ.ἀ. ἐγρήγορσις.
يقدرمق γικδιρμάχ, οὐ. τ. χρημάτων ζειν.
يقلق γικηλμάχ, ρ. τ. χρημανίζεσθαι, ἀθυμεῖν, ἀπέρχεσθαι.
يقمق γικμάχ, ρ. τ. χρημάτων ζειν· καταστρέφειν.
يقنجى γικηνδή, οὐ. τ. ἐρείπια· βελοτομίαι. [ζων.
يقيجى γικηδζί, οὐ. τ. ὁ χρημάτων ζειν·
يقيق γικήκ, ἐ. τ. ἠρειπωμένος· κατεστραμμένος.
يقيم γικήμ, οὐ. τ. καὶ ω—ι ἔδ γικημί, ἀνατροπὴ οἴκου, καταρρεύσις· σπαταλη.
يقين γικεήν, οὐ. ἀ. βεβαιότης. —ἐ. ἐ. ὁ ὢν πλησίον.
يقينا γικήνεν, ἐπ. ἀ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, προσεχῶς.
يقين γικεηνή, ἐ. ἀ. βέβαιος, ἀναμφίβολος.
يقينلر γικεηνιγλάτ, πλ. τοῦ προηγ. ἀντὶ οὐ. πράγματα ἀναμφίβολα, ἀδιαφιλονείκητα.
يك γέκ, ἐ. ἀριθμ. π. εἷς· —ι—γεκ-α-γέκ καὶ ιن—ιν— γεκὰν γεκάν,ἀνὰ]εἷς,χωριστά.
يك γιανά, μόρ. τ. πρός, πρὸς τὸ μέρος· —ونك ὀνὰν γιανά, πρὸς τὸ μέρος του (ὑπὲρ ἐκείνου).
يكك γιανάκ, οὐ. τ. παρειά.
يكى γεκιάν, ἐ. π. εἷς, μόνος· ἑνιαῖος· يكى γεκιὰν γεκιάν, ἀνὰ εἷς, χωριστά.
يكى γικιανέ, ἐ. π. ἑνιαῖος, μοναδικός.
يكيار γιακπάρ. ἐ. π. ἅπαξ.
يكيارە γεκ-παρέ, ἐ. π. μονοκόμματος· ἀκέραιος. [ναδικός.
يكيتى γεκ-τά, ἐ. π. ἑνιαῖος, μο-
يكيجك γεκ-δζάν, ἐ. π. ὁμόψυχος, ὁμόθυμος. [ληπτικός.
يكيجانيف γεκ-δζανίφ, ἐ. π. μεροδζεκετ γεκ-δζιχέτ, ἐ. π. ὁμόφρων· τῆς ἰδίας διευθύνσεως.
يكچشم γεκ-τσὲμ, ἐ. μ. μονόφθαλμος.
يكدل γεκ-δήλ, ἐ. π. ὁμόθυμος.
يكديكر γεκ-δικέρ, ἀντ. ἀλληλοπ. τ. ὁ εἷς τὸν ἄλλον.

يكرمى γικρμή, ἐ. ἀριθμ. τ. εἰκοστός.
يكرمى γιρμί, ἐ. ἀριθμ. τ. εἴκοσι, —ر—γιγιρμισέρ, ἀνὰ εἴκοσιν.
يكزك γεκ-ρένκ, ἐ.π. μονόχρους· ἄδολος. [λιχρινής.
يكزى γεκ-ρούϊ, ἐ. π. εὐθύς, εἰλικρ γεκ-ζεπάν, ἐ. π. ὁμόγλωσσος, ὁμογνώμων.
يكسك γεκ-σαλέ, ἐ. π. ἐνιαύσιος.
يكسان γεκ-σάν, ἐ. π. ὅμοιος, ἴσος.
يكسر γεκ-σέρ, ἐ. π. αὐτοκέφαλος· ἴσος·—ἐπ. π. ἐξ ὅλου· πέρα πέρα· ἄψηνης. [ριακή.
يكشنبه γεκσὲν-πέ, οὐ. π. Κυ-
يكشك γιανλήξ, οὐ. ἐ. καὶ ἐπ. τ. σφάλμα· ἐσφαλμένος, ἐσφαλμένως.
يكشمسز γιανλησσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἀπταιστος· ἀπταίστως· βεβαίως.
يكشكلك γιανλησλήχ, οὐ. τ. λάθος, ἀπάτη.
يكمك γενιλμέχ, ρ. τ. ἡττᾶσθαι.
يكمك γενμέχ, ρ. τ. νικᾶν.
يكن γιηγέν, οὐ. τ. ἀνεψιός· ἀνεψιά.
يكى γεκή, ἐ. καὶ οὐ π. τὸ ἑνιαῖον. τὸ εἶναι μόνον· ὁμόνοια.
يكى γενή, ἐ. καὶ ἐπ. τ. νέος, πρόσφατος· νεωστί.
يكيت γιγίτ, οὐ. τ. νέος· ἀνδρεῖος·—ψυπαπαγιγήτ,ήρως, ἀνδρεῖος. [ἀκμή, ἀνδρεία.
يكيتك γιγητλίχ, οὐ. τ. νεότης,
يكيجى γενίτσαρι, οὐ. τ. Γενίτσαρος.
يكيلمك γενιλεμέχ, ρ. τ. ἀνανεόνειν (δε'ἄλλου). [νίζειν.
يكيلمك γενιλεμέχ, ρ. τ. ἀνακαι-
يكيلمك γενιλεμέχ, ρ. τ. ἀνανεοῦσθαι.
يل γέλ, οὐ. τ. ἄνεμος· πορδή· ρευματισμός· —ى κερὰ γέλ, λίψ· ورى—γέλ δεγιρμενί, ἀνεμόμυλος· ىلدز—γέλ κογάν, ἀνεμοδείκτης· βελόνη ὡρολογίου.
يل γιήλ, οὐ. τ. ἔτος.
يلمق γιαλαμάχ, ρ. τ. λείχειν.
يلان γιαλάν, οὐ. τ. ψεῦδος·—ἐ. τ. ψευδής.
يلانجى γιαλανδζή, οὐ. τ. ψεύστης.
يلانجيلك γιαλανδζιλήχ, οὐ. τ. ψεῦδος· τὸ ψεύδεσθαι.
يلپاز γελπαζέ, οὐ. τ. ῥιπίδιον.
يلپازلمق γελπαζελεμέχ, ρ. τ. ἀερίζεσθαι.
يلدا γελδὰ καὶ —شب σέπ-ι- γελδά, ἡ μακροτέρα νὺξ τοῦ ἔτους· (ἡ 9 Δεκεμβρίου). [νός.
يلدرم γιηλδηρήμ, οὐ. τ. κεραυ-
يلدرمق γιηλδηρμάχ, ρ. τ. φοβίζειν.
يلدز γιλδήζ, οὐ. τ. ἀστήρ.

γιλδηζλή, ἐ. τ. ἀστερόεις.
γελέκι, οὐ. τ. γελέκιον.
γελκέ, οὐ. τ. ἱστίον· — γελκὲν ἀδζμάκ, πετανῦναι τὰ ἱστία.
γελκενλί, ἐ. τ. ἱστιοφόρος.
γελλεμέκ, ρ. τ. πέρδεσθαι.
γελλού καὶ
γελλή, ἐ. τ. ὁ ὑπὸ ῥευματισμοῦ πάσχων.
γιλημάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι.
γέμι, οὐ. τ. ταγή, τροφὴ (ζώου). δέλεαρ. [νός.
γέμι, οὐ. τ. θάλασσα, ὠκεα-
γιαμάκ, ἐ. τ. βοηθός.
γιαμάν, ἐ. τ. μοχθηρός, ἀπάνθρωπος· αὐστηρός.
γεμήϊ, οὐ. τ. καρπός.
γεμιτζί, οὐ. τ. ὀπωροπώλης (ἰδίως τῶν ξηρῶν καρπῶν).
γεμέκ, οὐ. τ. τροφή, φαγητόν· — ρ. τ. τρώγειν· — πασὴν γεμέκ, ἀποθνήσκειν ἐκ λύπης· — πασὴν ἐτινὶ γεμέκι, ἐνοχλεῖν· — روسبت γεμέκι, δωροδοκεῖσθαι· — اچلم ἀχάρι γεμεγί, δεῖπνον. — اوطسی γεμέκι ὁτασί, ἑστιατόριον.
γεμλεμέκ, ρ. τ. παρατιθέναι τροφήν (ζώῳ).
γεμλενμέκ, ρ. τ. παθ, τοῦ προηγ. [τυχία.
γιούμ, οὐ. ἀ. ἀφθονία· εὐ-
γεμενί, οὐ. ἀ. εἶδος ὑποδήματος τουρκικοῦ· φακιόλιον.
γουρ γιουμουρτζάκ, οὐ. τ. λοιμός, πανώλης. [ὡστοκεῖν.
γουρ γιουμουρτλαμάκ, ρ. τ.
γουρ γιουμουρτά, οὐ. τ. ὠόν· — پالێ γιουμουρτασί, ὠοτάριχον.
γεμίν, οὐ. ἀ. δεξιὰ χείρ· δεξιὰ πτέρυξ στρατοῦ· ὅρκος.
γεμιλί, ἐ. τ. ἔνορκος.
γιαβάν, ἐ. τ. καίων. — γιαβὰρ τάγ, ἡφαίστειον.
γαδρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν ἢ ἐπιτρέπειν πλησιάσαι. [πρόσιτος.
γαναδήλμάζ, ἐ. τ. ἀ-
γαναδμάκ, ρ. τ. πλησιάζειν· πείθεσθαι.
γαναδμά, οὐ. τ. προσέγγισις· κατάπλους.
γανάκ, ἴδε
γενπεγή, γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ρήμ. γι ἔνπεγη, πρέπει, ταιριάζει· — کمایگ γενπεγή, ὡς πρέπει. [βρύσις.
γενπού, οὐ. ἀ. πηγή,
γενκέτς, οὐ. τ. καρκίνος.
γενκέ, οὐ. τ. ἡ σύζυγος θείου.

γενιλμέκ, ρ. τ. τρώγεσθαι.
γενμέκ, ρ. τ. ὡς τὸ προηγ.
γίνε, ἐπ. τ. πάλιν, ἐκ νέου.
γέβ, οὐ. τ. κοχλίας.
γουβά, οὐ. τ. φωλεά.
γουβαρλατμάκ, ρ. τ. κυλίειν. [γύλος.
γουβαρλάκ, ἐ. τ. στρογ-
γουβαρλαμάκ, ρ. τ. κυλίειν. [κυλίεσθαι.
γουβαρλανμάκ, ρ. τ.
γιαβάς, ἴδε
γιαβαδλαμάκ, ρ. τ. καταπραΰνειν. [ταπραΰνεσθαι.
γιαβαδλανμάκ, ρ. τ. κα-
γουβαλαμάκ, ρ. τ. κατασκευάζειν φωλεάν.
γοπάζ, ἐ. τ. σωματώδης· ἀπελέκητος.
γουττουρμάκ, ρ. τ. ποιεῖν καταπίνειν· ποτίζειν· (μετφ.) παραπείθειν.
γιουτκουνμάκ, ρ. τ. καταπίνειν τὸν σίελον· προσποιεῖσθαι. [γουλιά.
γουτούμ, οὐ. τ. βρόχθος,
γουτμάκ, ρ. τ. καταβρυχθίζειν· καταπίνειν· (μετφ.) ἀνέχεσθαι.
γουτουδζί, ἐ. τ. ὁ καταπίνων.
γουδζέ, ἐ. τ. ὑψηλός· ἔνδοξος· — οὐ. τ. ὕψος.
γουδζελίκ, οὐ. τ. ὕψος· μεγαλεῖον.
γουδζελεμέκι, ρ. τ. ὑψοῦν· ἐπιτιμᾶν.
γιουδζελενμέκι, ρ. τ. ὑψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.
γουχούλ, ἐ. τ. ἐνδεής.
γόχγα, ἐπ. τ. εἰδεμή· ἄλλως· — σύνδ. τ. ἤ.
γιοράν, ἐ. τ. ὁ κουράζων· — قاپی καδὴ γιοράν, στρεψόδικος.
γιούρδ, οὐ. τ. ὁπή· κατοικία· καλύβη.
γιορουτμέκ, ρ. τ. βάλλειν εἰς δρόμον· ἐπισπεύδειν.
γιουρτλαμάκ, ρ. τ. ἐνοικεῖν.
γοργάν, οὐ. τ. ἐφάπλωμα· — γοργανλήκ, ὕφασμα δι' ἐφάπλωμα
γοργανδζί, οὐ. τ. ἐφαπλωματοποιός.
γοργούν, ἐ.τ. κεκμηκώς.
γοργουνλούκ, οὐ. τ. κόπος.
γοροῦκ, οὐ. τ. λαὸς νομαδικός.
γουρέκ, οὐ. τ. καρδία· ἀνδρεία· — γουρέκι βερμέκι, ἐνθαρρύνειν.
γουρεκσήζ, ἐ. καὶ ἐπ. τ. ἄτολμος· ἀπροθύμως.

يول γλούν, οὐ. τ. μαλλίον.
يوڤوش γιοχούς, οὐ. τ. ἀνήφορος—لق γιοχουσλούκ, τόπος ἀνωφερικός· لو—γιοχουσλού, ἀνωφερής.
يوك γιούχ, οὐ. τ. ἄχθος· φορτίον· ποσότης ἑκατὸν χιλιάδων γροσίων· μέγα ἐρμάριον.
يوكرك γιοχιρούχ, ἐ.τ. ταχύπους.
يوكسك γιουχσέχ. ἐ. τ. ὑψηλός.
يوكسك γιουχσούχ, οὐ. τ. δακτυλήθρα.
يوكسكلك γιουχσεχλήχ, οὐ. τ. ὕψος.
يوكسلمك γιουχσελμέχ, ρ. τ. ὑψοῦσθαι· ἐπιτιμᾶσθαι.
يوكلتمك γιουχλετμέχ, ρ. τ. ἐπιφορτίζειν· φορτόνειν.
يوكلوق γιουχλούχ, οὐ. τ. βάρος, φορτίον· ἐρμάριον· εὐρύ.
يوكلنمك γιουχλενμέχ, ρ. τ. φορτόνεσθαι· ἀναλαμβάνειν βάρος.
يوكلى γιουχλού, ἐ. τ. φορτωμένος· لرى — γιουχλὴ καδήν, γυνὴ ἔγκυος.
يوكلى γιουνλή, ἐ. τ. μάλλινος.
يول γιόλ, οὐ. τ. δρόμος· μέθοδος· μέσον· τὸ πρέπον· چور—ς δειλίριγιολού, σιδηρόδρομος· دوشمك—γιόλ δουσμέχι, διέρχεσθαι κατὰ τύχην· بولونمك—γιολουνμά, ἐν τάξει· يلمك—γιόλ βερμέχι, ἀποπέμπειν· ز—

يوسمه γιοσμά, οὐ. τ. χαρίεις κομψός.
يوسون γιοσούν, οὐ. τ. βρύον.
يوف γιούφ, οὐ. τ. κατάρα, ἀφάνεια· ἀπώλεια.
يوغرمق γιουγουρμάχ, ρ. τ. πλάττειν· ζημιόνειν. [γαλα.
يوغورت γιογούρτ, οὐ. τ. ὀξύ-
يوڤوف γιούφ, ἐπφ.τ.περιφρονήσεως.
يوڤه γιουφά, ἐ. καὶ οὐ. τ. λεπτός· φύλλον διὰ ζυμαρικόν.
يوق γιόχ, ἐπφ. τ. οὔ· ὄχι· —οὐ. τ. ἀνυπαρξία· — ἐ. τ. ὁ μὴ ὤν· .ا — γιὸχ ἐτ. ἐκμηδενίζειν· در — γιόχδηρ, οὐκ ἔστι· ره — γιὸχ γερέ, ἀνωφελῶς.
يوقارى γιοχαρή, ἐπ. τ. ἄνω· ἐπάνω.
يوقسه γιόχσα, οὐ. τ. εἰδεμή· ἤ· سن — ڤنى πέντε γιόχσα σέν, ἐγὼ ἢ ἐσύ.
يوقوش γιοχούς, οὐ. τ. ἀνήφορος.
يوقوشلو γιοχουσλού, ἐ. τ. ἀνηφορικός.
يوقلمق γιοχλατμάχ, ρ. τ. ψηλαφᾶν· ἐρευνᾶν (δι' ἄλλου).
يوقلامق γιοχλαμάχ, ρ. τ. ἐρευνᾶν· ἐλέγχειν.
يوقلامه γιοχλαμά, οὐ. τ. ἔρευνα· ἔλεγχος ἐπιθεώρησις. [يوقلامق.
يوقلغ γιοχλαμάχ, παθ. τοῦ
يوقلق γιοχλούχ, οὐ. τ. ἀνυπαρξία· ἔνδεια.

يوزكلندرمك γιουρεκλενδηρμέχ, ρ. τ. ἐνθαρρύνειν.
يوزكلنمك γιουρεκλενμέχ, ρ. τ. ἐνθαρρύνεσθαι.
يوزكلى γιουρεκλή, ἐ.τ. τολμηρός.
يوزلمك γιορουλμάχ, ρ. τ. κουράζεσθαι.
يورمق γιορμάχ, ρ. τ. κουράζειν.
يورق γιόρούχ, ἐ. τ. ὁ καλῶς βαδίζων· νομάς.
يورويش γιορουγίς, οὐ. τ. ὁ τρόπος τοῦ περιπατεῖν· βάδισμα· ἔφοδος.
يورومك γιορουμέχ, ρ.τ. βαδίζειν.
يوز γιούζ, ἐ. ἀριθμ. τ. ἑκατόν· —يوزينجى—γιουζινζί, ἑκατοστός.
يوز γιούζ, οὐ. τ. πρόσωπον· ὄψις καθ' ἣν ἐξετάζεται τις· τρόπος· θάρρος· αἰτία· τὸ καλὸν μέρος ὑφάσματος· گل — γιοὺζ ἀκή, τιμή· قرمسى — γιοὺζ καρασή, ἀτιμία· اوسته — γιοὺζ οὐστουνὲ πρακμάκ, παραμελεῖν· اورمق • — γιουζὲ οὐρμάκ, ἐπιπλήττειν· طوغمق — γιοὺζ τουτμάκ, στρέφεσθαι· λαμβάνειν ῥοπήν, ἀρχίζειν· يمك — γιοὺζ βερμέχ, δίδειν θάρρος· θωπεύειν· كورمك — γιοὺζ κιὸζ ὁλμάκ, κτᾶσθαι εἰλικρινῆ φιλίαν· كوى ى — γιουζοῦ κουγιού, πρηνής (κοιμᾶσθαι)· ك — ἐκ γιουζλοῦ, ὑποκριτής· يكى — اولق — ἐκ γιουζλουλούκ, ὑποκρισία· دمرمك — γιοὺζ τσεβιρμέχι, ἀποστρέφειν τὸ πρόσωπον· ى — اوـ ἓδ γιουζί, πρόσωπον οἰκίας· ون — بو ποὺ γιουζὲν, ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας· ὑπὸ τοιαύτην ἔποψιν· يوق — γιουζοὺμ γιόκ, οὐδὲν τολμῶ· طوغمق — خراپه χαραπὰ γιοὺζ τουτμάκ, τὸ εἶναι ἑτοιμόρροπον· دن — دوستلق δοστλοὺκ γιουζουδέν, ἕνεκα φιλίας· كول —κουλὲρ γιούζ, εὐθυμία, ἱλαρότης· كمك • — — γιοὺζ γιουζὲ γκελμέχι, ἀντιπαρίστασθαι.
يوزسز γιουζσήζ, ἐ. τ. ἀναιδής.
يوزسزلك γιουζσηζλήχ, οὐ. τ. ἀναίδεια.
يوزدرمك γιουζδιρμέχι, ρ. τ. ποιεῖν τινὰ κολυμβᾶν. [λιος.
يوزكوزكى γιουζούχι, οὐ. τ. δακτύ-
يوزكسكن γιουζκέτς, οὐ. τ. κολυμβητής.
يوزلشمك γιουζλεδὴρμέχ, ρ.τ. ἀντιπαριστᾶναι.
يوزلشمك γιουζλεδμέχ, ρ. τ. ἀντιπαρίστασθαι.
يوزلق γιουζλούκ, ρ. τ. ἑκατοστάριον (νόμισμα).
يوزمك γιουζμέχ, οὐ. τ. κολυμβᾶν· ἀποπλοιοῦν.

يڤلسوز، ἀπρεπής· قومق — يڤلسونه κομάκ، κανονίζειν· — ايشلك ἰαλέκι γιάλ، ὄρυμος περαστικός· — ساحيلر χαδζιλὰρ γιολού، γαλαξίας (ἀστρ.).

يولاق γιουλάφ، οὐ. τ. βρώμη· φορβή. [(καπίστρι).

يولار γιουλάρ، οὐ. τ. ἀγωγεύς

يولجى γιολδζί، οὐ. τ. ὁδοιπόρος· — صو سوى γιολδζί، ὑδραγωγός.

يولجيلق γιολδζιλήκ، οὐ. τ. ὁδοιπορεία· τὸ ὁδοιπορεῖν.

يولداش γιολδάς، οὐ. τ. συνοδοιπόρος· σύντροφος. [πορία.

يولداشلق γιολδασλήκ، οὐ. τ. συμ-

يولدرمق γιολδουρμάκ، ῥ. τ. ἀναπᾶν (δι' ἄλλου)· ἐκκριζοῦν (χόρτα، φυτάρια).

يولسز γιολσούζ، ἐ. τ. ἀπρεπής· ἄτακτος.

يوللامق γιολλατμάκ، ῥ. τ. στέλλειν (δι' ἄλλου).

يوللامق γιολλαμάκ، ῥ. τ. ἀποστέλλειν. [στελλεσθαι.

يوللانمق γιολλανμάκ، ῥ. τ. ἀπο-

يوللو γιολλού، ἐ. τ. ἐν τάξει· προσήκων.

يولمق γιολμάκ، ῥ. τ. ἀνασπᾶν· ἐκριζοῦν· τίλλειν.

يولمق γιολσυμάκ، ῥ. τ. παθ. τοῦ προηγ. τίλλειν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς· θρηνεῖν.

يوم γέδμ، οὐ. ἀ. ἡμέρα· — ال ἓλ γέδμ، τὴν σήμερον· ا— ا— ع γέδμεν φι γέδμεν، ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ· — ك— ا— γέδμεν χιούλου γέδμιν، καθ' ἑκάστην· — ل من ال— γέδμεν μὶν ἐλ ἐγιάμ، μία τῶν ἡμερῶν· الاحد — γέδμ ουλ ἀχάτ، Κυριακή· الاثنين — γέδμ-ουλ-ἐσνίν، Δευτέρα· الثلثا — γέδμ-ουλ-σάλισα، Τρίτη· الاربعا — γέδμ-ουλ-ἐρπά، Τετάρτη· الخمس — γέδμ-ουλ-χαμίς، Πέμπτη· الجمعه — γέδμ-ελ-ὀζουμά، Παρασκευή· السبت — γέδμ-ελ-σεπέτ، Σάββατον.

يوم البعث γέδμ-ουλ-πὰ'ς καὶ

يوم الجزا γέδμ-ουλ-ὀζεζὰ' καὶ

يوم الجمع γέδμ-ουλ-ὀζεμ' καὶ

يوم الجواب γέδμ-ουλ-ὀζεβὰπ καὶ

يوم الحساب γέδμ-ουλ-χεσὰπ καὶ

يوم الحشر γέδμ-ουλ-χάσρ καὶ

يوم الدين γέδμ-ουλ-δὶν καὶ

يوم السؤال γέδμ-ουλ-σουὰλ καὶ

يوم العوس γέδμ-ουλ-ἠβὰζ καὶ

يوم العهد γέδμ-ουλ-ἀχὸ καὶ

يوم الغزع γέδμ-ουλ-φεζὰ' καὶ

يوم الفصل γέδμ-ουλ-φὰσλ καὶ

يوم القارعه γέδμ-ουλ-καριὰ καὶ

يوم القرار γέδμ-ουλ-καρὰρ καὶ

يوم القيام γέδμ-ουλ-κηγιὰμ καὶ

يوم الموعود γέδμ-ουλ-μεβ'οὺδ καὶ

يوم الميشاق γέδμ-ουλ-μισὰκ καὶ

يوم النزان γέδμ-ουλ-μιζὰν καὶ

يوم الميعاد γέδμ-ουλ-μι'ὰδ καὶ

يوم الواقعه γέδμ-ουλ-ϝακη'ὰ καὶ

يوم الوعد γέδμ-ουλ-β'ὰτ، ἡ Δευτέρα παρουσία، ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

يومالمق γιουμακλαμάκ، ῥ. τ. τολυπεύειν.

يومق γιουμάκ، οὐ. τ. τολύπη.

يومرو γιουμρού، ἐ. καὶ οὐ τ. κυφός· κοῦφος.

يومروق γιουμρούκ، οὐ.τ. γρόνθος.

يومروقلامق γιουμρουκλαμάκ، ῥ. τ. γρονθοκοπεῖν.

يومروقلامق γιουμρουκλαμάκ، ῥ. τ. γρονθοκοπεῖσθαι.

يومشامق γιουμουσατμάκ، ῥ. τ. ἀπαλύνειν· μαλάσσειν.

يومشاجق γιουμουσαζήκ، ἐ. τ. ὑποκορ. μαλακούδζικος.

يومشاق γιουμουσάκ، ἐπ. τ. ἀπαλός· λεῖος· πρᾶος. [τὸ ἐπ.

يومشامق γιουσαμάκ، ῥ. τ. ὡς

يومشامق γιουμοτσαγμάκ، ῥ. τ. ἀπαλύνεσθαι· μαλάσσεσθαι.

يومشاقق γιουμουσαχλήκ، οὐ.τ.μαλακότης· πραότης. [κουδάρι.

يومق γιουμάκ، οὐ. τ. τολύπη·

يومق γιουμάκ، ῥ. τ. πλύνειν· — ال ἓλ γιουμάκ، ἀπελπίζεσθαι.

يومق γιουμμάκ، ῥ. τ. καμμύειν· (τοὺς ὀφθαλμούς)· κλείειν (τὰς χεῖρας).

يومق γιουμούκ، οὐ. τ. κεκλεισμένος (ὀφθαλμός، γρόνθος κτλ.)

يومى γεδμί، ἐ. ἀ. ἡμερήσιος.

يومیه γεδμιγέ، θ. τοῦ προηγ. — οὐ. ἀ. ἡμερομίσθιον· گوندلك — γεδμιγὲ τεφτερί، ἡμερολόγιον.

يونان γιουνάν، ὄν. κύρ. καὶ

يونانستان γιουνανιστάν، ὄν. κύρ. ἡ Ἑλλάς. [Ἑλλην.

يونانلى γιουνανλή، οὐ. καὶ ἐ. τ.

يونانى γιουνανί، οὐ. καὶ ἐ. ἀ. Ἕλλην· ἑλληνικός،

يونمق γιονμάκ، ῥ. τ. γλύφειν· (σανίδιον·κάλαμον)·ξυκανίζειν·

يونجه γιονδζά، οὐ. τ. τρίφυλλον.

يونس γιονούς، ὄν. κύρ. Ἰωνᾶς (ὁ προφήτης)· يلنى — γιονὺς παληγή، δελφίν.

يونه γιονκά، οὐ. τ. ξυκανίδιον.

يونلمش γιονουλμαμή، ἐ. τ. ἀπελέκητος. [γλυπτός.

يونلمش γιονουλμή، πελεκητός·

يونلمق γιονουλμάκ، ῥ. τ. γλύφεσθαι.ξυκανίζεσθαι.[ξυκανίζειν.

يونمق γιονμάκ، ῥ. τ. γλύφειν·

يونمق γιουμμάκ، ῥ. τ. πλύνεσθαι· ايونمك γιονμά، ἐ. τ. γεγλυμμένος.

يونيق γιουνουδζί، ἐ.τ.λιθογλύφος.

يوه γιουδά، ἴδε یوا

يوه‌لمق γιουδαλαμάκ، ῥ. τ. κατασκευάζειν φωλεάν.

يويولمق γιουγιουλμάκ، ῥ. τ. πλύνεσθαι· ἀπαλείφεσθαι.

يلى γλαυγλουδζί, ὲ. τ. πλύντης.
يودج γλαούδ, οὐ. ἀ. Ἰουδαῖος.
يودجى γλαουδί, οὐ. καὶ ὲ. ἀ. Ἰουδαῖος· ἰουδαϊκός.
يكيجى γλαγιδζί, ὲ. τ. ὁ τρώγων.
يكيجيلك γλαγιδζιλίκ, οὐ. τ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ πρᾶξις τοῦ τρώγειν, τοῦ ὠροδοκεῖσθαι (μεταφ.).
يكرتمك γληρτήκ, ὲ. τ. ἐσχισμένος.
يكرتمك γληρτμάκ, ρ. τ. σχίζειν.
يكرتملك γληρτηλμάκ, ρ. τ. παθ. τοῦ προηγ. [ρεύειν.
يرمك γληδηρμάκ, ρ. τ. συσσωρεύειν.
يغى γληγί, οὐ. τ. συσσώρευσις.
يغلمك γληγηλμάκ, ρ. τ. συσσωρεύεσθαι.
يغمك γληγμάκ, ρ. τ. συσσωρεύειν.
يقمك γληκμάκ, ρ. τ. πλύνειν.
يقلمك γληκαμάκ, ρ.τ. πλύνεσθαι.
يرمك γληκδηρμάκ, ρ. τ. χρηματίζειν (δι' ἄλλου). [νος.
يقى γληκή, ὲ. τ. κεχρηματισμέ-
يقلق γληκλήκ, ρ. τ. χρηματίζεσθαι.
يقمك γληκμάκ, ρ. τ. χρηματίζειν.
يقم γληκήμ, οὐ. τ. καταστροφή.
يقنتى γληκητή, οὐ. τ. ἐρείπιον.
يل γίλ, οὐ. τ. ἔτος· يلى—γίλ παδή, ἡ πρωτοχρονιά.
يلاغ γλαγιλάκ (ὀρθότερον يلىغ) οὐ. τ. θέρετρον· βουνόν.
يلمك γληλλαμάκ, ρ. τ. διέρχεσθαι τὸ ἔτος.
يلمك γληλλαμμάκ,ρ.τ.χρονίζειν.
يلان γληλάν, οὐ. τ. ὄφις· —قره خرافلى γαρὰ γηλάν, ἔχιδνα· —ديكنرقلى δζινγράκλὴ γηλάν, κροταλίας (ὄφις)· —ى—اوق ὄκ γηλανί, ἀκοντίας (ὄφις)· يلانى — γηλὰν παληγή, ἔχελυς (ἰχθ.).
يلانجلق γληλανδζήκ, οὐ. τ. ἐρυσίπελας. [εἰδής.
يلانوغلى γληλανκαβί, ὲ. τ. ὀφιο-
يلدرم γηλδηρήμ, ἴδ. يلدرم.[ζειν.
يلدرمك γηλδηρμάκ, οὐ. τ. φοβί-
يلمك γληλλήκ, οὐ. τ. διάστημα ἢ μισθὸς ἑνὸς ἔτους.
يلمك γηλκήν, ὲ. τ. περίφοβος.
يلمك γηλμάκ, ρ. τ. φοβεῖσθαι.
يلمك γεμέκ, ἴδ. مك. [δώδιμον.
يمك γεγηντή, οὐ. τ. τροφή, ἐ-
يمى γεϊνή, ὲ. τ. ἐλαφρός.
يو γίβ, ἴδ. يو γίβ.
يوسز γιβσίζ, ὲ. τ. ὁ ἄνευ χοχλίου.
يولى γιβλί, ὲ. τ. ὁ ἔχων χοχλίαν.
يەجك γεγεδζέκ. γ' πρ. τοῦ μέλλοντος τοῦ τ. ρ. مك γεμέκ· — οὐ. τ. φαγώσιμον· τροφή.

ΤΕΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΑΡΦΡΑΜΑΤΩΝ

Αἱ ἐν παρενθέσει λέξεις εἰσὶ ὀρθωμέναι.

§ اب (اب البشر, اب والبشر).
» ابا نسر (ابا نسر).
» ابعاد (ابعد).
» ابلاغ, τὸ συμπληρεῖν (—مك).
» افق (اتفاق).
» الك, طاع (طاغ).
» انعام, τὸ συμπληρεῖν (—مك).
» اجازت (اجازت).
» اخراج (اخراج).
» اراده, مّنيّة (مّنية).
» اساقل (اساقل).
» اسبوع, ἑβδομάς, (ἑβδού).
» استوا, خط (خط).
» استوانه (اسطوانه).
» اشارات (اشارات).
» اشغال, شغل (شغل).
» اطاله, μάκυνσις (μήκυνσις).
» اعلا ἀλιά, (ʼاليا).
» اغراق (اغراق).
» آلتى, ἓξ (ἔξ).
» اعلام, اعلام (اعلام).
» آلمك, الكم صاغه (المك).
» آمدجى ἀμεδζί (ἀμεδζί).
» امنيتسزلك (امنيتسزلك).
» اميراخور (اميراخور).

§ اناناتا (اناناتا).
» اور (اور).
» اورتا, οὐ. τ. (οὐ. π.).
» ايكدلك (ايكدلك).
» بجايشى ἀνταλλαγή (ἀνταλλαγή).
» بحران (بحران).
» برنج (برنج).
» براحم (ب رحم).
» بسطر (بسطر).
» پرسانيت (پرسانيت).
» پره (پره).
» پيوست (پيوست).
» تجنيس (تجنيس).
» تخطيط (تخطيط).
» تداخل, καθιστέρησις (καθυστέρησις).
» تريا (تريا كى).
» تقطير, διυλίζειν (διυλίζειν).
» تورك, κλίδων, (κλύδων).
» تنبلك (تنبلك).
» تعميق, βαθύ (تعميق).
» ثغور (ثغور).
» ثنايا (ثنايا).
» جام, κάτοπτρον (κάτοπτρον).
» جاهلك (جاهلك).

§ حوض (حوض).
» لحم (لحم).
» بيض, ذي لون بياض (ذي لون بياض).
» جاحظ, غلاوكوبس (غلاوكوبس).
» قاتل, پوريتس (پوريتس).
» حرش (حرش).
» حشو (حشو).
» خاشاك (خاشاك).
» حامل, ἔγγυος (ἔγγυος).
» حقوق, δεν χουκούχ (δεννι-χουκούκ).
» حكومة, tableau (ع —).
» (بحري) خفر السواحل, οὐ. τ. ρωποφύλης.
» خاتم (خاتم).
» خطابة (خطابة).
» خطاف (خطاف).
» خلاف (خلاف).
» خاص, ιδιος (ιδιος).
» خط (خط).
» خطر (خطر):
» خطير, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» خطفه (خطفه).
» خولي, ὀβολὲτ ἀλιγὲ (ὀβολετ-ι-ἀλιγέ).
» خريد, γεννεὰ (γενεά).
» خوان, τράι (τάι).
» خطية (خطية).
» خشوع, νυχθημερὸν (νυχθημερόν).
» خزف σιπζέ, οὐ. π. (οὐ. ἀ.).
» خراطة, φυγῆς (φυλῆς).
» خفة, οὐ. ἀ. (οὐ. τ.)
» خرطوم, (خرطوم).
» خلية, γεννεὰ (γενεά).
» خاص, ἐ. π. (ἐ. ἀ.).

§ صاق, ἐ. π. (ἐ. ἀ.).
» خاخام, (خاخام).
» خروب, الصال — (الصال).
» خصي, خصي — (خصي —).
» خيّة, θ. (πλυθ.).
» خط, تيار (تيار).
» ليف, (ليف).
» خيمة, ἀλέμ γαΐπ, (ἀλεμ-ι-γαΐπ).
» خوسفور, φοσφόρου (φωσφόρος).
» خلل, ἐνεστῶς (ἐνεστώς).
» خلية, خلك (خلك).
» خلية, χουλλιμὲ (χουλλιγέ).
» خاموش (خاموش).
» » ὀμόνυμον (ὁμώνυμον).
» خماسة (خماسة).
» خرق (خراق).
» خرّ, ἐξοκέλλειν (ἐξοκέλλειν).
» » βορυσσυτικὸς (βορειοβυτικός).
» خلط (خلط).
» خرّيزة ἐρυθραίνειν (ἐρυθραίνειν).
» خاك, تخت (تخت).
» خزي, خسي (خسي).
» كي, οὐ. π. (οὐ. τ.).
» خيانة, خيانة (خيانة).
» خور, ἐ. π. (ἐ. τ.).
» خير, εὐχαριστήθην (ηὐχαρ.).
» خيّر, ἀμφυέννυσθαι (ἀμφιέννυσθαι).
» خبث (خبث).
» خرزي, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» خاركش, οὐ. ἀ. (οὐ. π.).
» نعل, (αἱ σύνθετοι λέξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἀνήκουσιν εἰς τὴν § ت).

§ لكه‌دار, ἐ. τ. (ἐ. π.).
» لبله, المراح (المراح).
» مأمن, مأمون (مأمن).
» مائع (εἶναι περιττή, τοιαύτη λέξις δὲν ὑπάρχει).
» مبدل, μεπεδδὶλ (μουπεδδὶλ).
» مبسوط (مبسوط).
» مبيض, تبييض (تبييض).
» مبتر (مبتر).
» مطلص, ἀπηλαγμένος (ἀπηλλαγμένος).
» متخص (متخص).
» متشح (متشح).
» متعب (متعب).
» متغير (متغير).
» مجردات (مجردات).
» محث (محث).
» محجوب (محجوب).
» مجور (مجور).
» محموض (محموض).
» محن (محن).
» محنت (محنت).
» محنت‌زده (محنت‌زده).
» محتكره (محتكره).
» محل (محل).

§ محر (محور).
» مدرك (مدرك).
» مرد, سارکوفάγος (ἀνθρωποφάγος).
» مزمن, — علت ἠλλὲτ μουζμίν (ع — علت-ι-μουζμινέ).
» مستعير (مستعير).
» مستقدم (مستقدم).
» مستخرج (مستخرج).
» مستفي (مستفي).
» مستخلص (مستخلص).
» مسترح (مسترح).
» مستكره (مستكره).
» مقاطعه‌جي (مقاطعه‌جي).
» ملائكه (ملائكه).
» غير حيد, من — (غير حيد —).
» منفوذ (منفوذ).
» ميراخور (ميراخور).
» بخت, نيك — (بخت —).
» وصي (وصي).
» والده‌جق (والده‌جق).
» مشايه‌سنده‌در (مشايه‌سنده‌در). وجوب.
» وحشي (وحشي).
» حكيم, حاكم (حكيم).
» معرفت, هنر (معرفت).

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ

Φοιτητοῦ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Νομικῆς Σχολῆς.

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ

ὧν ἡ ἐκτύπωσις ἄρχεται λίαν προσεχῶς :

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ, ἀνάλογον τοῦ τουρκο-ἑλληνικοῦ (τοῦ συγγραφέως).

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΟΜΩΝΥΜΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

NANTAS μυθιστόρημα τοῦ Emile Zola (μετάφρασις εἰς τὴν ὀθωμανικήν).

Ὑπὸ προετοιμασίαν :

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΙΣΤΟΡΙΚΗ καὶ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ περὶ τῆς Ρωμαντικῆς Σχολῆς καὶ τῶν κυριωτέρων Ρωμαντικῶν (Victor Hugo, Lamartin, Alfred de Musset κτλ.).

فیاتی ۲۰ غروشدر

Τιμᾶται γροσίων **20**

Εὑρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

محل توزیعی باب عالی جاده‌سنده دارالشفقه کتبخانه‌سنده‌در

Κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Γαλατᾷ, Γιουξὲκ Καλδηρίμ, Ρώσση χάν, ἀρ. 6—16.